காசி கண்டம்

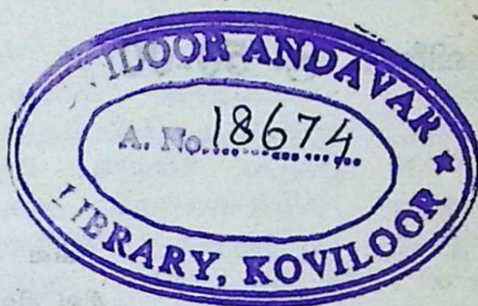

தமிழாக்கம்
கோமதிராஜாங்கம்

காசி கண்டம்

(இரண்டாம் பாகம்)

தமிழாக்கம் :

ஸ்ரீமதி. கோமதி ராஜாங்கம்

சாஸ்தா பதிப்பகம்

(SASTHA PUBLICATIONS)

4, கிழக்கு ரதவீதி,
திருச்செந்தூர்.

37, போயஸ் சாலை,
சென்னை-18.

Tele : 453793

முதற்பதிப்பு : டிசம்பர், 1985
உரிமை : சாஸ்தா பதிப்பகம், சென்னை

விலை : ரூ. 50-00

சிவ சிவ
சிவ சிவ சிவ
சிவ சிவ சிவ
சிவ சிவ சிவ
சிவ சிவ சிவ
சிவ சிவ சிவ

ஸ்ரீ காசி விச்வேச்வராய நம:

சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ
சிவ சிவ சிவ சிவ
சிவ சிவ சிவ
சிவ சிவ
சிவ சிவ
சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ
சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ
சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ

ஜீவன் பிரஸ், சென்னை-600 005.

என்னுரை

நமது ஸநாதன மதத்தில் காசிக்கு செல்வது என்பது ஒரு ஜீவனின் வாழ்நாளில் முக்கிய யாத்திரையாகக் கருதப்படுகிறது. அக்காலத்திலே காசிக்குச் சென்றவர் திரும்பி வருவது நிச்சய மில்லாமல் இருந்தது பிரயாணத்தின் கடினம். இன்று கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் பறக்கும் விமானம் இருக்கிறது. அது போலவே 'காசி கண்டம்' அச்சுக்கு எடுத்துக் கொண்டபோது சாதாரண விஷயமாகத் தோன்றியது. நாட்கள் செல்லச் செல்லத்தான் அதில் தோன்றிய இடைஞ்சல்களும் காலதாமதமும் பிரமிக்கத்தக்க சாதனை இது என்று ஆணித்தரமான எண்ணத்தை யூட்டியது. இயற்கை உத்பாதங்களாகிய மழையில், கறையான் பூச்சி அரித்து பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமான பிரதிகள் மறைந்தன, மனத்தை அச்சம் சஞ்சலம் செய்தது. ஆயினும் விடாமுயற்சி யுடன் இரண்டாம் பாகத்தை எடுத்துக் கொண் டேன். இறைவனின் செயலில் இப்பாகம் நிறைவு பெற்றுவிட்டது. ஏதோ ஒரு பெரிய சுமை இறங்கிய உணர்ச்சி, ஒரு புராண, இராமயண, மஹாபாரத உபன்யாசக் கதை முடியும்போது ஏற்படும் சூன்ய உணர்வு, நாளை 'இது இராதே' என்ற (ஏக்கம் என்று கூட கூறலாம்) எண்ணம் தோன்றியது.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருச்செந்திலாதி பனின் திருவடிகளுக்கே இந்நூலினை சமர்ப்பணம் செய்கின்றேன்.

31-12-85
சென்னை-18

செந்தில் துறவி

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராச்சார்ய
மஹா ஸம்ஸ்தானம் தக்ஷிணாம்நாய
ஸ்ரீ சாரதா பீடம்—சிருங்கேரி

PERSONAL ASSISTANT
To His Holiness Sri Jagadguru
Shankaracharya, Dakshinamnaya
SRI SHARADA PEETAM
SRINGERI-577 132 (Karnataka)

Camp : SRINGERI
Date : 23-11-85

To.

Srimathi Gomathy Rajangam Avl.

வியாச பகவான் எழுதிய 18 புராணங்களில் ஸ்காந்த புராணம் மிகவும் பெரிதானது. இந்த புராணத்தில் அநேக தீர்த்த க்ஷேத்ரங்களின் மஹாத்மியங்கள் மிகவும் விஸ்தார மாக வர்ணிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. நம்முடைய பாரத நாட்டில் அதிப்ரசித்தமும் பரம பவித்ரமுமான ஸ்ரீ காசி க்ஷேத்திரத்தின் மஹிமையைப் பற்றி ஸ்காந்தபுராணத்தில் சொல்லப்பட்ட பாகம் காசி கண்டம் என்ற பெயரால் ப்ரசித்தி பெற்று இருக்கிறது. க்ஷேத்திரத்தின் மஹாத்மியத்தைத் தெரிந்துகொண்டு க்ஷேத்திர யாத்திரை செய்தால் பலன் மிகவும் அதிகமாகும். காசிக்ஷேத்ரத்தின் மஹிமையைப் பற்றி தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானுல் காசி கண்டத்தை அவசியம் பார்க்க வேண்டும். இந்த காசி கண்டத்தை அநேக பாஷைகளில் பெரியோர்கள் அனுவாதம் செய்தார்கள் இப்பொழுது ஸ்ரீமதி கோமதி ராஜாங்கம் அவர்கள் இந்த காசிகண்டத்தைத் தமிழில் அனுவாதம் செய்து ப்ரகாசனம் செய்கிருர்கள். இந்தக் கிரந்தத்தை ஸ்ரீ ஜகத்குரு மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள் அவலோகனம் செய்தார்கள். இந்தக் க்ரந்தத்தை எழுதி அநேகம் பேர்களுக்கு உபகாரம் செய்த ஸ்ரீமதி கோமதி ராஜாங்கம் அவர்களுக்கு பகவான் ஸ்ரீ விஸ்வ நாதர் பரிபூர்ண அனுக்கிரஹம் செய்யட்டும் என்றும், இந்த க்ரந்தம் பக்த ஜனங்களுக்கு உபகாரமாக விளங்கட்டும் என்றும் ஸ்ரீ ஜகத்குரு மஹா ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ நாராயண ஸ்மரண பூர்வமாக ஆசீர்வதித்தார்கள்.

இப்படிக்கு
P. A. to His Holiness

காசீ கண்டம்

(இரண்டாம் பாகம்)

51-வது அத்தியாயம்

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

அகஸ்தியர் கூறினர்: ப்ரபோ! பார்வதி ஹ்ருதயானந்த வர்த்தகரே, ஸர்வக்ஞ குமாரா, ஸ்வாமீப்ரபோ, நீங்கள் க்ருபை புரிந்து, இன்னும் சொல்வதானல் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நன்னடத்தையுள்ள விநதை தக்ஷப்ரஜாபதியின் புத்திரி, மஹரிஷி காஸ்யபரின் ஸஹதர்மிணி, கருடனின் மாதா இத்தனை பாக்ய மிருந்தும் ஏன் அவள் அடிமையானள்?

ஸ்கந்தர் கூறினர்: மஹாமதியே அகஸ்தியா! இந்த தபஸ்வினி விநதை எந்தக் காரணத்தினல் அடிமையானளோ அந்தக் கதையைக் கூறுகிறேன் கேள். கச்யப ரிஷியிடம் கத்ருவிற்கு நூறு புதல்வர்கள் பிறந்தார்கள். விநதைக்கு உலுகன் (ஆந்தை) கருடன், அருணன் என்ற மூன்று புதல்வர்கள் பிறந்தார்கள்.

முனிவரே, உலுகன் (ஆந்தை) வினதாவின் ஜேஷ்ட புத்திரன் அதனல் பக்ஷிகளுக்கு அரசனுனன். ஆனல் பக்ஷிகளெல்லாம் சபை கூடி பேசி இவன் நிர்குணன், அதனல் அரசுரிமைக்குத் தகுதி யற்றவன் என்று பேசி ராஜ்ய உரிமையிலிருந்துத் தள்ளி விட்டார்கள்

இவன் கொடூரமானக் கண்களையுடையவன். பகலில் குருடாயிருப்பான். வளைந்த நகத்தையுடையவன், மேலும் இவனுடைய சப்தம் ஜனங்களை மிகவும் பயமுறுத்துவதாக இருக்கிறது என்று இந்தவிதமாக உலுகனை நிந்தித்து, பக்ஷிகள் சுயேச்சாதிகாரமாய் இன்றுவரைக்கும் ஒருவரையும் தன்னுடைய அரசனக மதிக்க வில்லை. விநதைத் தன்னுடைய மூத்த குமாரனுடைய இந்த அவநிலையைப் பார்த்துவிட்டு, மற்ற புத்திரர்களும் எப்படியிருப்பார்களோ என்று பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவலினல் பாக்கியுள்ள இரண்டில் ஒரு முட்டையை உடைத்துவிட்டாள்.

ஏ! கும்பமுனியே! இம்முட்டைகள் ஆயிரம் வருஷங்கள் கழித்து உடையவேண்டியவை. அவள் எண்ணூறு வருஷங்கள் ஆனவுட

னேயே உடைத்துவிட்டாள். எண்ணூறே வருஷங்கள் கழிந்த தினல் அந்த முட்டைக்குள்ளிருக்கும் பரமதேஜஸ்விகளான குழந்தை துடையின் மேலுள்ள அங்கங்களே முழுமையாகப் பெற்றிருந்தன. துடையின் கீழ்உள்ள ஆடுசதைகள், கால்கள் இவைகளின் அமைப்பு இன்னும் ஆகவில்லே.

அந்த முட்டையிலிருந்து கிளம்பிய முக்கால் அங்கமே முழுமைப் பெற்றிருந்த அந்தக் குழந்தை கோபத்திஞல் முகம் சிவந்து அம்மாவை சபித்தான்.

ஏ! ஜனனி! நீ உன்னுடைய ஸகமனேவியுடைய அவள் குழந் தைகள் சுயேச்சையாய் விளேயாடுவதைக் கண்டு பொருமையிஞல் முட்டையை இரண்டாக உடைத்து விட்டாய். அதனுல் என்னு டைய அங்கங்கள் பூரண அமைப்பைப் பெறவில்லே. அதனுல் ஏ! பெண்பறவையே! உன்னே நான் சபிக்கிறேன். நீ உன் சக்களத் தியின் குழந்தைகளுக்கு அடிமையாவாய்' என்று சொல்லியது.

புத்திரனின் சாப பயத்திஞல் நடுங்கிக்கொண்டு விநதைக் கூறிஞள் குழந்தாய் 'அநூரா' (துடையில்லாதவன்) இந்த அன்னே யின் சாப விமோசனத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்பா' என்ருள்.

அருணன் கூறிஞன்: நீ இந்த மூன்ருவது முட்டையை என்னே செய்ததுபோல் அவசரப்பட்டு உடைத்துவிடாதே. ஏனென்ருல் அந்த முட்டையிலிருந்து பிறக்கும் குழந்தையே உன்னே அடிமைத் தளேயிலிருந்து விடுவிப்பான்.

இப்படிக்கூறி அந்தக் குழந்தையான அருணன் விரைவாக ஆகாசத்தில் பறந்து ஆனந்த வனத்தையடைந்தான். ஏனென்ருல் விஸ்வேஸ்வரர் அங்கஹீனமானவர்களுக்கு நல்லகதி கொடுக் கிருரன்ருே!

ஏ முனியே! நீர் கேட்டதால் நான் இப்போது வினதை அடிமையானக் காரணத்தைக் கூறினேன். இப்பொழுது அருணனேப் பற்றி பேச்சு வந்ததால் அருணுதித்யனுடையக் கதை யைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள்.

துடையில்லாததால் அநூரு என்றும், கோபத்தால் ரக்த வர்ணமாகச் சிவந்ததால் அருணன் எனப்படும் அந்த விநதையின் புத்திரன் காசிக்கு வந்து தபஸ்ஸினல் ஸூரிய நாராயணரை அணுகிஞன்.

பகவான் ஸூரியனும் ப்ரஸன்னமாகி அந்த பக்தஞன துடை யில்லாத அருணனுக்கு வரமளித்து, அவனுடைய பெயரான அருணுதித்யன் என்ற பெயரையும் சூட்டிக் கொண்டார்.

ஸூரியன் கூறிஞர்: விநதாபுத்திரா! துடையில்லாதவனே, நீ எப்பொழுதும் என் ரதத்தில் உட்கார்ந்திரு. மூன்று உலகங்களின் நன்மைக்கு வேண்டி, உனக்கு முன்ஞல் இருக்கும் அந்தகாரத்தை

த்வம்ஸம் செய்து கொண்டிரு. இந்தக் காசீபுரியில் நரர்கள் மஹாதேவருக்கு வடக்குப் பக்கத்தில் உன்னால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட என்னுடைய மூர்த்தியை ஸேவித்தார்களானுல் அவர்களுக்குப் பயமேது?

அருணுதித்யன் என்னும் என்னுடைய பெயரைப் பூஜை செய்பவன் துக்கம், தரித்ரம், பாதகம் இவைகளையனுபவிக்க மாட்டான்.

அருணுதித்யனை ஸேவிப்பதால் ஒருவித நோயும் அணுகாது. மேற்கொண்டு ஒருவித இடையூறும் விளையாது. சோகாக்னி ஒரு பொழுதும் தகிக்காது.

இதற்குப் பின் சூரியன் அருணனைத் தன்னுடைய ரதத்தில் ஏற்றிக்கொண்டான். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை சூரியனின் ரதத்தில் அருணன் தினந்தோறும் காலைவேளையில் உதயமாகிருன்.

தினமும் காலைவேளையில் தூங்கி எழுந்தவுடன் சூரியனையும் அருணனையும் வணங்குகிறவனுக்கு துக்கத்தின் பயம் ஒருநாளும் ஏற்படாது.

அருணுதித்யனுடைய மகாத்மியத்தைக் கேட்பவன் ஒருவன் எந்தவிதமான துர்ச் செய்கைகளிலும் ஈடுபடமாட்டான்.

ஸ்கந்தன் திரும்பவும் கூறத்தொடங்கினுர்: அகஸ்திய முனியே நான் இப்பொழுது விருத்தாதித்யனுடைய மகிமையைக் கூறு கிறேன் கேளும்.

பூர்வ காலத்தில் இந்த வாராணஸிபுரியில் வயோதிகனுன ஹாரிதன் என்ற பெயருள்ள பெரிய தபஸ்வியிருந்தார். அவர் உறுதியான பக்தியுடையவராக இருந்தார். அவர் தபஸ்ஸை விருத்தி செய்யும் பொருட்டு விசாலாக்ஷிக்குத் தென் பாகத்தில் மங்களத்தைக் கொடுக்கூடிய ஸர்வலக்ஷணங்களும் பொருந்திய ஒரு சிலையை ஸ்தாபித்து, அதில் சூரிய தேவனை ஆராதித்து பூஜை செய்யத் தொடங்கினுர்.

இந்தத் தபஸ்ஸினுல் சந்தோஷமடைந்து சூரியத்தேவர் விருத்தரான தபஸ்வியிடம் கூறினுர். இப்பொழுது நீர் தாமதிக் காமல் என்னிடம் வேண்டிய வரங்களை வாங்கிக் கொள்ளும். நான் வரம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் கேளும் என்ருர் அப்பொழுது அந்தமுனி இந்த வரத்தைக் கேட்டார்.—'ஏ பகவான்! நீங்கள் சந்தோஷமாகயிருக்கிறீர்களானுல் எனக்குத் திரும்பவும் யௌவனத்தைத் தாருங்கள்' என்ருர். ஏனென்ருல் நான் இப்பொழுது வயோதிகனுகிவிட்டேன். இப்பொழுது எனக்கு தபஸ் செய்வதற்கு சக்தியில்லை. என்னை யௌவனன் ஆக்கிவிட்டால் மேலும் அதி உத்தமமான தபஸ் செய்வேன். தபஸ்ஸே பரமதர்மம், தபஸே பரமதனம், தபஸ்ஸே பரமகாமம்,

தபஸ்ஸே பரம மோக்ஷம். தபஸ்ஸைவிட அதிகமான சம்பத்தோ, ஐஸ்வர்யமோ, மோக்ஷமோ வேறு எங்கும் கிடைக்காது. துருவன் முதலிய மகாத்மாக்கள் தபஸ்ஸினுலேயே மேன்மையான பதவியையடைந்தார்கள்.

இதனுல் நான் தங்களுடைய அனுக்ரஹமான வரதானத்தினுல் ஸர்வ சம்மதமான யௌவனத்தையடைந்து, இரண்டு உலகங்களிலும் பெருமைத் தரக் கூடிய தவத்தையே அனுஷ்டிப்பேன்.

இந்த உலகத்தில் எல்லோராலேயும் வெறுக்கத் தக்கதான வயோதிகம் என்பது மிகவும் இழிவு, ஏனென்ருல் இந்திரியங்கள் ஜரையினுல் பீடிக்கப்படும் போது பெண்கள் கூட அவனுக்கு அடங்கமாட்டார்கள்.

இதைவிட மரணமடைவது நல்லது. ஆனுல் மிகவும் சிந்தனைத் தரக்கூடிய இந்த வயோதிகத்தைவிட மரணமே மேலானது, ஏனென்ருல் இறப்பதில் க்ஷணமாத்திரம்தான் துக்கம் ஆனுல் இந்த ஜரையினுல் ஏற்படும் துக்கம் அணு அணுவாக வதைக்கிறது.

ஜிதேந்த்ரியர்கள் வெகுகாலம் தபஸ் செய்வதற்கு வேண்டியே தீர்க்காயுளும், தானம் செய்வதற்கெனவே தனமும், நல்ல புதல்வர்களைப் பெறவே மனைவியும், முக்தியடைவதற்கென்றே மேலான புத்தியும் வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்வார்கள். பகவான் சூரியன் உடனேயே கிழவருடைய வயோதிகத்தை நீக்கி மிகவும் அழகுக்கு இருப்பிடமும் புண்ணியங்களுக்கு சாதனமான யௌவனத்தையும் அளித்தார்.

இந்த உருவோடு மஹாமுனி வயோதிக ஹாரிதன் வாராணஸியில் சூரிய நாராயணருடைய க்ருபையினுல் யௌவனத்தைப்பெற்று மீண்டும் தவம் புரிந்தார்.

தபஸ்வியான கிழவர் ஹாரிதனுல் ஆராதனை செய்யப்பட்டதால் அந்த சூரியமூர்த்திக்கு வ்ருத்தாதித்யர் என்று பெயர் வந்தது. அந்த மூர்த்தியை ஆராதித்தால் வயோதிகம் வராது என்று கருதப்படுகிறது.

ஏ! கும்ப முனியே! காசியில் அநேக மகான்கள் இந்த வயோதிகம், துர்க்கதி, க்ரோதம் இவைகளை நாசம் செய்யக்கூடிய இந்த விருத்தாதித்யரை உபாசனை செய்து அநேக ஸித்திகளை அடைகிருர்கள்.

வாராணஸி க்ஷேத்திரத்தில் ஏதாவது ஒரு திவ்ய வாரத்தன்று விருத்தாதித்யரை தரிசித்து வந்தனம் செய்தால் அவர்கள் ஒரு நாளும் துர்த்தசையடைய மாட்டார்கள். மேலும் தங்கள் அபீஷ்டஸித்திகளை அடைகிருர்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறினுர்: ஏ முனியே! இப்பொழுது கேசவாதித்யருடைய மேலான மகிமையைக் கேளுங்கள். சூரியன் கேசவனை

ஆராதித்து எப்படி ஞானம் அடைந்தார் என்பதையும் கூறுகிறேன்.

ஆகாசத்தில் சஞ்சரிக்கும் சூரியன் ஒரு தடவை ஒரு சிவ லிங்கத்தை ஆதிகேசவர் பக்தி பாவத்துடன் பூஜித்துக்கொண் டிருப்பதைக் கண்டார்.

இதைப்பார்த்தக் கதிரவன் ஆவலை அடக்க முடியாதவராய் காசீக்ஷேத்ரத்தில் இறங்கி பகவான் கேசவரின் அண்டையில் சென்று நிச்சலமாக லயமடைந்த மனத்துடன் ஆச்சர்யமாக பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

கேசவரிடம் ஏதோ கேட்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்துடன் சமயத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர் போலக்காணப் பட்டார். விஷ்ணு பகவான் பூஜை செய்து முடித்துவிட்டு, திரும்பியதும் சூரியன் கை கூப்பி வணங்கினன்.

விஷ்ணுவும் வெகு மரியாதையுடன் கதிரவன் வருகைக்கு நல்வரவு கூறி வணங்கி அவரை ஏற்றுத் தன் பக்கத்தில் அமர்த்திக் கொண்டார்,

பிறகு க்ஷேமலாபங்களுக்குப் பின்னர் சமயம் பார்த்து சூரிய பகவான் நாராயணரை வணங்கி அவருடைய அனுமதி பெற்று விண்ணிப்பித்துக் கொள்ளத் தொடங்கினர்.

சூரியன் கூறினர்: ஏ ஜகத்பதே, விஸ்வம்பரா, தாங்கள் ஜகத்துக்கெல்லாம் அந்தராத்மா, அதனலே மாதவா, தாங்களல்லவா ஜகத்தால் பூஜிக்கத்தகுந்தவர். இங்கு தங்களால் பூஜிக்கப்படுபவரும் இருக்கிருரா ?

ஹே! ஜகதாதார ! இவ்வுலகம் முழுவதும் தங்களிடமிருந்தே உண்டாயின. மேலும் தாங்கள் இதை பாலிக்கிறீர்கள், பிறகு இவைகளெல்லாம் தங்களிடமே லயமடைகின்றன. அப்படி யிருக்கத் தாங்கள் யாரை பூஜிக்கிறீர்கள்.

நாதா ! இந்த ஆச்சர்யத்தைப் பார்த்துவிட்டே நான் தங்களிடம் வந்தேன். தாங்கள் உலகத்தின் தாபத்தைப் போக்கடிப்பவர். அப்படியிருந்தும் நீங்கள் யாரைப் பூஜிக் கிறீர்கள் ?

சூரியனுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அவரை சப்தமிட்டு பேசவேண்டாம் என்று சமிக்ஞை செய்தார்.

மாதவர் கூறுவார்: இந்தக் காசீ க்ஷேத்ரத்தில் காரணத்துக்கும் காரணராய், தேவர்களுக்கும் தேவராய் நீலகண்டராய் இருக்கும் பகவான் உமாபதி மஹாதேவரே - பூஜிக்கத் தகுந்தவர்.

இங்கு அறிவுள்ளவர்கள் பகவான் திரிலோசனரைவிட்டு வேறு பூஜைசெய்வர்களானல் அவர்கள் கண்ணிருந்தும் குருடர் களாவார்.

ஜனனம், மரணம் ஜரை இவைகளை நீக்கும் ம்ருத்யுஞ்ஜயரே பூஜிக்கத்தகுந்தவர். ராஜா ஸ்வேதகேது ம்ருத்யுஞ்ஜயாரையே பூஜை செய்து பலம் பெற்று ம்ருத்யுவையும் தோற்கடித்தார்.

ம்ருத்யுமுனி காலத்துக்கும் காலரானுர், மஹாகாலரை பூஜை செய்து அவருடைய பலத்தினுல் காலத்தையும் ஜெயித்தார். ம்ருத்யு சிலாதனின் புதல்வனை அவன் ம்ருத்யுஞ்ஜரை உபாசிப்பவன் என்று கண்டு கொண்டு அவரை விட்டுவிட்டான்.

அனுயாஸமாக ஒரு அம்பு எய்ததுமே த்ரிபுரங்கள் தோல்வி யடைந்தன. அந்த த்ரிபுராந்தகரும் பூதநாதருமான அந்த சிவபிரானை பூஜை செய்வதைத் தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது?

மூன்று உலகங்களையும் ஜயித்தவரும், காரணபூதரும் ஆன பகவான் மஹா தேவரை ஆராதிப்பதே புருஷார்த்தத்துக்கு சாதனமாகும். ஏ சூர்யா ! யாரிடம் உலகம் லயமடைகிறதோ, யார் ஒருதரம் விழித்தவுடனேயே உலகம் மலர்கிறதோ, அந்தக் காம நாசனன் விஸ்வநாதன் யாருக்குத்தான் பூஜைக்குரியவராக மாட்டார் ! எவர்தான் அவரைப் பூஜை செய்திருப்பர் ?

இவ்விடத்தில் மஹாதேவர் லிங்கத்தை பூஜை செய்து நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் உடனே அடைகிருன். இதில் கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை.

சிவலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் மனிதன் நூற்றுக் கணக்கான ஜென்மங்களில் சேர்த்து வைத்த பாபங்கள் பஸ்மமாகின்றன. இது உண்மை.

இங்கு சிவலிங்கத்தை அர்ச்சிப்பதினுல் என்னென்ன பலன் தான் கிடைக்காது ? சந்தேகமில்லாமல் புத்திரன் மனைவி, வீடு, வாசல், ஸ்வர்க்கம், மோக்ஷம், எல்லாம் அவனை அடைகின்றன.

ஏ! ஸஹஸ்ர கிரணங்களுடையவரே, நானும் கேவலம் சிவலிங்க அர்ச்சனை ஒன்றினுலேயே மூன்று உலகங்களிலும் உண்டான சகலஐஸ்வர்யமும், சம்பத்தும் அடைந்திருக்கிறேன். இதுமுற்றிலும் உண்மை.

இந்த ஸ்தானத்தில் ஒரு சிவலிங்கத்தினுடைய பூஜையேபரம யோகாப்யாஸம், உக்ரமான தபஸ், சர்வோத்தமஞானமாகும்

எவர்கள் இங்கு ஒரு தரமாவது பார்வதி நாதனுன சிவனுடைய லிங்கத்தைப் பூஜை செய்தானே அவனுக்கு துக்கத்திற் கிருப்பிடமான இந்த உலகத்தில் அவன் துக்கத்தைப் பற்றி ஏன் கவலைப்பட வேண்டும் ?

ஏ திவாகரா ! எவனெருவன் எல்லாவற்றையும் தியானம் செய்துவிட்டு, சிவலிங்கமே கதியென்றிருந்தானுனல் ஏ! ரவியே அவன் மகத்தான பாபத்தால் கூட துக்கமடையமாட்டான்.

ஏ பாஸ்கரா! மஹேஸ்வரன் எவனை மறுபிறப்பு எனும் துக்கத்திலிருந்து விடுதலை ஆக்க நினைக்கிறானோ அவனுடைய புத்தியே இங்கு சிவலிங்க அர்ச்சனையில் திடப்படுகிறது.

சிவலிங்க ஆராதனையைவிட புண்ணிய கர்மம் மூலவுலகிலும் இல்லை. ஒரு சிவ லிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செய்தால், தீர்த்தத்தை அருந்தினாலே போதும். அது எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் ஸ்னானம் செய்த பலனைக் கொடுக்கும்.

அதனால் ஏ சூர்யா! மிக உன்னதமான மஹா தேஜஸை விருத்திசெய்யும் லக்ஷ்மியைப் பெற விரும்புவாயானால் சிவ லிங்கத்தைப் பூஜைசெய்.

ஏ முனி! விஷ்ணுவின் இந்த வார்த்தையை கேட்டுவிட்டு சூரியதேவர் அப்பொழுதே ஸ்படிக மணியினாலான சிவலிங்கத்தை ஸ்தாபித்து விதிமுறைப்படி இன்று வரைப் பூஜை செய்து வருகிறார்.

ஆதிகேசவரை குருவாக பாவித்து பகவான் சூரியன் இன்று வரை ஆதிகேசவருடைய வடபாகத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறார்.

அவருடைய பெயர் கேசவாதித்யர். அவர் காசியில் பக்தர்களின் தமோகுணமாகிய அக்ஞானத்தை விலக்குகிறார். பூஜை செய்தால் எப்பொழுதும் மனோவாஞ்சிதமான பலனைத் தருகிறார்.

உத்தம பக்தனொருவன் வாராணஸிபுரியில் கேசவாதித்யரை ஆராதித்து, உத்தமஞானத்தையடைந்து அதன் மூலமாகக் கடைசியில் நிர்வாண பதவியில் பங்குகொள்கிறான்.

அவருடைய பாதோதக தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் முதலிய ஜல கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு கேசவாதித்யனை தரிசனம் செய்வதால் ஜனங்கள் ஸமஸ்த பாபங்களிலிருந்தும் முக்தி பெறுகிறார்கள்.

அகஸ்தியரே மாகமாதத்து சுக்ல ஸப்தமியன்று ரவிவாரம் கூடினால் அவருடைய பாதோதக ஜலத்திலேயே ஆதிகேசவருடைய சமீபத்திலேயே காலை வேளையில் மௌனமாக இருந்து ஸ்னானம் செய்து கேசவாதித்யனைப் பூஜைசெய்தால் அவன் ஏழு ஜென்மங்களாக செய்து வைத்திருந்த பாபங்களிலிருந்து நிவர்த்தியடைந்து முக்தியடைவான்.

நான் ஏழு ஜன்மங்களாக என்ன பாபங்கள் செய்தேனோ, அவைகளையும், என்னுடைய சோகத்தையும் ரோகத்தையும் இந்த மகரசங்க்ராந்தியின் ஸப்தமி தினமானது நிவர்த்தி செய்யட்டும்

இந்த ஜென்மத்திலேயோ அடுத்த ஜென்மத்திலேயோ மனஸாலும், வாக்காலும் சரீரத்தாலும், ஞானத்தாலும்,

அக்ஞானத்தினுலும் நான் என்னென்ன செய்திருந்தேனே அந்த ஏழுவிதமான பாபங்களேயும் ஏழுவிதமான வியாதிகளேயும் கூட ஏ ஸப்த ஸபதிகே, மாகரி ஸப்தமி அவைகளே நீ நாசம் செய்து விடு.

இவ்வித கருத்துள்ள மூன்று ஸ்லோகரூபமான மந்திரங் களேயும் ஜபித்துக்கொண்டு பாதோதக தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து ஆதி கேசவரைத் தரிசனம் செய்தவன் க்ஷணமாத்திரத்ல் பாபரஹிதனுகிருன்.

ஒருவன் மிகுந்த சிரத்தையோடு கேசவாதித்யருடைய மகாத்மியத்தைக் கேட்பானுனல் பாபம் அவனே அணுகாது. சிவபக்தியையும் பெறுவான். இதில் ஐயமில்லே. ஸ்கந்தன் பின் கூறினுன்: ஏ முனிவரரே! இப்பொழுது விமலாதித்யரின் உத்தம சரித்திரத்தைக் கூறுகிறேன். கேளும். அவர் காசியில் ஹரிகேசவ வனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிருர்.

வெகு காலத்திற்கு முன்னுல் மலேப்பாங்கான ஒரு மேடான தேசத்தில் விமலன் என்ற பெயருள்ள ஒரு க்ஷத்ரியன் இருந்தான். அவன் ஆரோக்கியமான வழியில் சென்று கொண்டிருந்தாலும், பூர்வ ஜென்ம பலனுய், குஷ்டரோகியாகி விட்டான்,

ஆனுல் அறிவாளியான அவன் மனேவிமக்கள் வீடுவாசல் எல்லாவற்றையும் துறந்து விட்டுக் காசியில் வந்து சூரியனே ஆராதிக்கத் தொடங்கினுன். அவன் தினம் தளிர்களாலும்

துபஹிரியா என்னும் பூவினுலும் (காலேயில் மலரும்), பலாச புஷ்பத்தினுலும் சிவப்பான அசோக புஷ்பத்தினுலும், ரக்தகமலம், பாடலீபுஷ்பத்தினுலும், சம்பகபுஷ்பத்தினுலும் சித்ரமாகத் தொடுக்கப்பட்டமாலேயினுலும், குங்குமப்பூ, அகர் இவைகளோடு சேர்ந்த ரக்தசந்தணத்தினுலும்

பிறகு மிகுந்த வாசனேயுள்ள தேவர்களேயும் மோஹிக்கச் செய்யும் தூபத்தினுலும் கர்ப்பூரவத்திகளே ஏற்றின தீபத்தினுலும், நெய், பாயஸம் முதலிய நிவேதனங்களினுலும்

விதிப்படிக்கு அர்க்யம், சூர்யஸ்தோத்திரம், படனம், ஆராதனே இவைகளேச் செய்து வந்தான். இதனுல் சூரிய பகவான் விமலவர்மாவிடம் மிகவும் சந்தோஷமாகி ப்ரஸன்ன மாகி வரம் கொடுக்கத் தயாராஞர். ஏ நிர்மலமானசெய்கைகளே யுடையவனே, விமலா!வரம் கேள், உன்னுடைய குஷ்டம் விலகிவிடும், மற்றும் வரங்களேக் கேள்,

பகவான் ரஸ்மிமாலியுடைய இந்த வார்த்தைகளேக் கேட்டு சந்தோஷத்தினுல் புளகாங்கிதமடைந்த சரீரத்துடன் விமலன் பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்து, மெதுவாக ஒற்றை சக்கர ரதத்தை

யுடைய சூரியனிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டான். ஏ அபரிமேய ஆத்மன், கோரமான இருட்டை நாசம் செய்பவனே பகவான்,

தாங்கள் என்னுடைய தபஸ்ஸினுல் சந்தோஷமடைந்து, என்னை வரம்கேட்கச் சொல்கிறீர்கள். அதனுல் ஏ நாதா, நான் சொல்கிறேன் தங்களுடைய பகதர்களுடைய குலத்தில் ஒருவருக்குமே குஷ்ட நோய் வரக்கூடாது.

ஏ ஸஹஸ்ரகிரணு, தங்களுடைய ஸேவார்த்திகளுக்கு வேறு ரோகமும் வரக்கூடாது. ஒருவிதமான தாபங்களும் ஏற்படக் கூடாது.

ஸ்ரீ பகவான் கூவினர்: அவ்விதமே ஆகட்டும், ஏ பரமஞானியே விமலா, மற்ருெரு உத்தமமான வரத்தைக் கொடுக்கிறேன். அதையும் கேள். காசியில் இருக்கும். என்னுடைய மூர்த்தியை நீ பூஜித்தாய் அல்லவா.

அதனுல் ஹே மஹாமுனியே, நான் இந்த மூர்த்தியில் எப் பொழுதும் ஸாந்நித்யமாக இருப்பேன். இந்த சிலாவிக்ரகம் உனது பெயரால் பிரஸித்தமாக விளங்கும். அதாவது இதன்பெயர் விமலாதித்யன் என்று இருக்கும். இந்த மூர்த்தி பக்தர்களுக்கு எப் பொழுதும் வரமளிக்கும்; எல்லா ரோகங்களேயும் நாசம் செய்யும் எல்லாபாபங்களும் க்ஷயமாகும்.

இவ்விதம் கூறி பகவான் சூரியநாராயணர் அங்கேயே மறைந்தார். அந்த விமலனும், விமலமான சரீரத்துடன் தனது இருப்பிடம் திரும்பினர்.

இந்த விதமாகக் காசியில் விமலாதித்யர் சுபத்தைக் கொடுப்ப வராக இருக்கிருர். தர்சன மாத்திரத்திலேயே குஷ்டரோகம் நாசமடைந்துவிடும்.

இந்த விமலாதித்யனுடைக் கதையைக் கேட்டும் ஒருவன் மிகவும் நிர்மலமான புத்தியுடன் இருப்பான். மனத்தின் மலங்களேக் கழுவினவனுக இருப்பான்.

சூரிய மூர்த்தியிருக்கிருர். அவருடைய பெயர் கங்காதித்யர், அவரைப்பார்த்தவுடனேயே பரம சுத்தனுகிருேம்.

சக்கரவர்த்தி பகீரதனுடைய ரதத்துக்கு பின்னுல் வந்த கங்காமாதாவைத்துதிக்க அங்கு சூரியன் எழுந்தருளினர்.

அன்றிலிருந்து இன்றுவரை பகவான் பாஸ்கரன் கங்கைக்கு முன்னுல் இருந்துகொண்டு, ப்ரஸன்ன மனத்துடன் கங்கையின் பக்தர்களுக்கு வரன் கொடுத்துக் கொண்டு, கங்கையை ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு அங்கேயே இருக்கிருர்.

உத்தம புருஷன் ஒருவன் காசியில் கங்காதித்யனே ஆராதனே செய்வானுனல் அவனுக்கு துர்க்கதியே ஏற்படாது. துரோகமும் அண்டாது.

கார்த்திகேயன் பின்னும் கூறுவார். இப்பொழுது யமாதித்யனுடைய அவதாரத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறேன் கேளும். அதைக் கேட்பவன் யமலோகத்தைக் கண்ணுல் பார்க்கவே மாட்டான்.

ஹே முனிவரா! எந்த யமாதித்யனைப் பார்த்தால் யமலோகத்தைப் பார்க்கமாட்டோமோ, அது யம கட்டத்தில் யமேஸ்வரருடைய மேற்கு பக்கத்தில் ஆத்மநாதர் விஸ்வேஸ்வரருடையக் கிழக்கு பாகத்தில் இருக்கிறது.

செவ்வாய்க்கிழமையன்று சதுர்த்தி வந்தால் அன்று யமதீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து யமேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்பவன் சீக்கிரமே துளிகூட பாபம் பாக்கியில்லாமல் எல்லா பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுவான்.

யமதீர்த்தத்தில் யமராஜன் மிகவும் உக்ரமான தபஸ்செய்து யமேஸ்வரர் என்ற சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து யமாதித்யன் என்று பெயருடைய சூர்யமூர்த்தியையும் ப்ரதிஷ்டை பண்ணினர். அது பக்தர்களுக்குஸித்தியை யளிக்க வல்லது. (8) யமராஜர் பிரதிஷ்டை செய்ததால் அதற்கு யமாதித்யர் என்னும் பெயர் வந்தது. ஹே கும்பமுனியே! யமாதித்யர் யமயாதனையிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றுகிறர்.

யமதீர்த்தத்தில் ஸ்னனம்செய்து யமராஜனல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட யமேஸ்வரரையும் யமபதித்யரையும் வணங்கியவர் யமலோகத்தைத் தரிசிக்கமாட்டார்கள்.

செவ்வாய்க்கிழமையும் பரணிநக்ஷத்ரம் கூடிய சதுர்த்தசியன்று திலதர்பணமும், பிண்டதானமும் செய்தால் பித்ரு கடனிலிருந்து விடுபடுவார்கள்.

நரகத்திலிருக்கும் பிதுர்க்கள் செவ்வாய்க்கிழமையன்று பரணி நக்ஷத்ரத்துடன் கூடிய சதுர்த்தசியன்று எப்பொழுது, தனது

வம்சத்தைக் காக்க ஒரு ஞானவான் காசிக்ஷேத்ரத்தில் யமதீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து நமது முக்திக்காகத் திலதர்ப்பணம் செய்தவனே, அப்பொழுது நாம் திருப்தியடைவோம் என்றிருக்கிறர்கள்.

கயாசெல்வதினுலும், நிறைய தக்ஷிணைக் கொடுத்து சிரார்த்தாதிகள் செய்வதைவிட பலன் காசியில் மேற்கூறிய யமதீர்த்தத்தில் மேற்கூறிய யோகங்கள் சேர்த்த அன்று சிரார்த்தம் செய்வதால் கிடைக்கும்.

ஒருவன் யமதீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்வது, யமேஸ்வரரை வணங்குவது, யமாதித்யனை நமஸ்கரிப்பதினுல் பித்ரு கடன்களிலிருந்து விடுபடுகிறுன்.

ஸ்கந்தன் கூறுகிறர் : ஏ அகஸ்தியா, நான் உமக்கு பாபங்களை நாசம் செய்யும் பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களைப்பற்றி கூறினேன்.

இவர்களைத்தவிர வேறு ரகஸ்யமாக எத்தனையோ ஆதித்ய மூர்த்திகள் காசியில் இருக்கிறார்கள்.

இந்த பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களின் அத்யாயங்களைக் கேட்டவர்களும், கேட்கச் செய்பவர்களும் ஆன அறிஞர்கள் ஒரு பொழுதும் துர்கதியடையமாட்டார்கள்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசீகண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான அருணாதித்யர், விருத்தாதித்யர், கேசவாதித்யர், விமலாதித்யர், கங்காதித்யர்' யமாதித்யர் இவர்களின் கதாவர்ணனமான ஐம்பத்தொன்றாவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ஸ்கந்தர் கூறுவார் : ஹேமுனியே! சூரியதேவர் த்ரைலோக்ய மோஹினியான காசிபுரிக்குச் சென்ற பிறகு மந்த்ராசலவாசியான (சிவபிரானுன) பகவான் மஹாதேவர் திரும்பவும் கவலேயுடன் யோசிக்கத் தொடங்கினுர். இது என்னவாயிற்று ! இன்று வரை யோகினிகளும் திரும்பவில்லேயே ! சூரியனும் திரும்ப வரவில்லே, மிகவும் ஆச்சர்யமாக இருக்கிறதே. எனக்குக் க்ாசியின் சமாசாரம் கிடைப்பதே-அரிதாகப் போய்விட்டதே.

இது மிகவும் விசித்ரமாக அல்லவோ இருக்கிறது. இந்தக் காசி என்னுடைய த்ருடசித்தத்தையே யல்லவோ சஞ்சல மடையச் செய்கிறது. மற்றவர்களேப் பற்றிக் கூற என்ன இருக் கிறது. த்ரைலோக்ய விஜயன் காமதேவனே நானே எனது நெற்றிக்கண்களின் ஜ்வாலேயினுல் எரித்துவிட்டேன். ஆனுல் காசியின் பாசம் என்னேயே எரிக்கிறதே.

காசியின் சமாசாரங்கள் அறிந்துவர இப்பொழுது இங்கிருந்து யாரையனுப்பவது. பிரும்மனேயே அனுப்பலாமா? இதையறிந் தவர் பிரும்மாதான். மிகவும் சாதுர்யவான். ஏனென்ருல் அவன் பெயரே சதுரானனன் அல்லவா !

இப்படி நிச்சயித்து மஹாதேவர் பிரும்மாவை மிக்க மரியாதை யுடன் அழைத்துத் தன் பக்கத்தில் உட்கார வைத்துக்கொண்டு கூறினுர்.

ஹே! கமல!ஸம்பவா! நான் முதலாவது யோகினிகளே அனுப் பினேன். பிறகு சூரியனேயும் அனுப்பினேன் இதுவரை அவர்கள் ஒருவரும் காசியிலிருந்து திரும்பவில்லே.

இந்தக் காசி என் மனதை மிகவும் துன்புறுத்துகிறது. ஒரு சஞ்சலாக்ஷிக்காக ஒரு சாதாரண மனிதன் ஆசைப்படுகிருனே, அதுபோல் என் மனமும் ஆவல் கொள்ளுகிறது.

ஒரு சிறு பள்ளத்தில் ஆழமாகத் தண்ணீர் இல்லாதால் ஒரு முதலே அங்கு வசிக்க இஷ்டபடுமா ! அதுபோல் இந்த மந்த்ரா சலத்தின் குகை மிகவும் ரமணீயமாக இருந்த போதிலும் அதில் வசிக்க என் மனம் துளிகூட விரும்பவில்லே.

முன்னுல் நான் காலகூட விஷத்தைக் குடித்தவுடன்கூட எனக்கு இவ்வளவு தாபம் ஏற்படவில்லே. இப்பொழுது காசியின் விரகம் என்னே மிகவும் துன்புறுத்துகிறது.

அதிகம் சொல்வானேன் ? எனது சிரஸில் இருக்கும் குளிர்ந்த கிரணங்களேயுடைய சந்திரனுக்கும்கூட தன்னுடைய அமுத

கிரணங்களை பொழிந்தும் கூட எனக்கு இந்தக் காசியினுல் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் விரகத்தின் தாபத்தைத் தணிக்கும் சாமர்த்யம் போதவில்லை.

ஏ மஹாமதியே, விதியே, ஸர்வஸ்ரேஷ்டா, நீ என்னுடைய நன்மைக்காக் சிறிது சிரமம் எடுத்துச் செல்லும், ஏ,பிரும்மன்! நான் எதற்காகக் காசியை விட்டு வந்தேனென்று உமக்கு நன்ருகத் தெரியும். அட! ஒரு முட்டாள் கூடக் காசியை விட்டு வரமாட்டான். எனில் கொஞ்சமாவது அறிவுள்ளவனைப் பற்றி என்ன சொல்வது ?

ஹே விதாதா! என்னுடைய மாயையின் திறமையினுல் நான் இன்றேக் காசிக்குச் செல்லக் கூடும்; ஆனுல் என்ன செய்வது! தர்ம வழியில் செல்லும் திலோதாஸை நான் உதாசீனம் செய்ய முடியுமா ?

ஹே விதியே நீர் எல்லா விதிகளையும் இயற்றுபவர். அதனுல் உமக்கு-நீர் அப்படி செய்யும், இப்படி சொல்லும் என்றெல்லாம் உபதேசிப்பது வீண்.

நீர் இடையூறு இல்லாமல் யாத்திரை செய்யும். உம்முடைய வழி மிகவும் சுப பலத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது என்ருர். இந்த விதமாக மஹா-தேவருடைய உத்தரவை சிரமேற் தாங்கி பிரும்மதேவர் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் காசிக்குச் சென்ருர்.

பிறகு வெண்மையான ஹம்ஸத்தை வாகனமாகவுடைய ப்ரும்மா மிகவும் சீக்கிரமாகக் காசி போய் சேர்ந்து விட்டபடியால் தன்னை க்ருதக்ருத்யராக எண்ணினுர். அங்கு சென்று தன் மனதிற்குள் சொல்லிக் கொண்டார்.

எனக்கு ஹம்ஸவாகனம் இருப்பது இன்று காசி வந்தடை வதற்கு வெற்றிகரமாக அமைந்தது. ஏனென்ருல் காசி கிடைப் பதற்கு அடிக்கடி அடிக்கு அடி இடையூறுகள் ஏற்படுமென்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது.

இன்றுதான் நான் என்கண்கள் படைத்த பயனை அடைந்தேன். இந்த ஆனந்தவனமாகக் காசி என்கண்ணிற்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

ஆஹாஹா! எந்த நகரத்தில் புண்ணிய தீர்த்தவதியான சொர்க்க தரங்கினி கங்கை ஓடுகிருளோ, அங்கிருக்கும் மனிதர் களைப் பற்றி சொல்ல என்ன இருக்கிறது? விருக்ஷங்கள் கூட ஆனந்த உருவாகவேக் காணப்படுகின்றன. எந்தக் காசியில் வேறு தேசங்களிலிருந்து வந்தவர்கள் கூட ஆனந்தத்தைத் தருபவர்களாக இருக்கிருர்களே.

(அன்னிய இடங்களில் விளைந்த பழம் முதலியவைகள் எல்லாம் காசியில் வந்தவுடனேயே ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடியவை களாகின்றன. இந்தக் காசி எப்பொழுதுமே ஆனந்த பூமிதான். ஆகையால் எப்பொழுதும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய மஹாதேவர் இங்கேயே எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

அதனால் காசியில் (ஆனந்தத்தைக் கொடுக்க எல்லா ஜந்துக் களும் ஆனந்த ரூபமாகவேயிருக்கின்றன. எந்தப் புண்ணிய பிராணிகளின் சரணங்கள் விஸ்வநாதருடைய நகரத்தின் பூமியில் உலாவுகிறதோ அந்த சரணங்கள் உலகத்திலேயே நடப்பதற்குத் தெரிந்தவைகள். கேட்கிறவர்களுடைய காதுகள் ஒரு தடவை யாவதுக் காசியின் பெயரைக் கேட்டிருந்ததானால் அநேகம் விஷயங்களைக் கேட்டதன் பலனைப் பெறுகிறது. எவன் ஸமஸ்த பிராமணங்களுக்கும் இருப்பிடமென்று நினைக்கிறானோ, அவன்தான் இந்த உலகத்தில் எல்லா மஹாத்மாக்களைப் பற்றி சிந்தனை செய்யக் கூடியவன். எந்த புத்திமானான ஸஜ்ஜனங்கள் தாங்கள் பேசுவதற்கு மஹாதேவருடைய வீடானக் காசியையே தன்னுடைய விஷயமாக எடுத்துக் கொள்கிறார்களோ, அவர் களால்தான் எல்லா விஷயங்களையும் நிச்சயம் செய்யமுடியும்.

கொடுங்காற்றுச் சுழலில் சுற்றும் புல் இவைகளில் எது காசியில் வந்து விழுகிறதோ, அவைகள்தான் நல்லவை. ஜகத்தில் காசியைப் பாராதவர்கள் நல்லவர்களல்ல.

என்னுடைய இரட்டிப்புப் பரிணாமம் உள்ள ஆயுளே இன்று பலனை அடைந்தது. அதனாலேயே இந்த கிட்டுவதற்கு அரிதானக் காசி எனக்குக் கிட்டியிருக்கிறது.

ஆஹாஹா என்னுடைய தர்ம சம்பத்துதான் என்னே! என்னுடைய பாக்கியத்தின் கவுரவம்தான் என்னே! வெகு நாட்களாக எதைப்பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தேனோ, அந்தக் காசியை இன்று பார்க்க முடிந்தது. சிவபக்தி எனும் ஜல தாரையினால் நீர் பாய்ச்சப்பட்ட என்னுடைய தபோவிருக்ஷம் மனோரதம் என்னும் பழங்களால் நிறைந்து இருக்கின்றன.

நான் ஸ்ருஷ்டி செய்ய ஆரம்பித்து அநேகவிதமான ஸ்ருஷ்டி கள் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டாகிவிட்டது. ஆனால் விஸ்வநாத ரால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட இந்தக் காசீ க்ஷேத்ரம்வேறு முறையான ஸ்ருஷ்டியாகஇருக்கிறது.

வாராணஸிபுரியைப் பார்த்து சந்தோஷத்துடன் பிரும்மா வயோதிகப்பிராம்மண ரூபம் எடுத்துக்கொண்டு, அரசனையும் பார்த்தார்.

கையில் ஜலத்தையும், நனைந்த அக்ஷதையும் எடுத்துக் கொண்டு ஸ்வஸ்தி வசனம் கூறி பூர்ணமான ஆசீர்வாதங்களையும்

பண்ணினர். பிறகு அரசனை நமஸ்கரித்து அவரால் அளிக்கப்பட்ட ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.

அரசன் திவோதாஸ் ஆசனம் அளிப்பது, எழுந்து நின்று வரவேற்பது முதலிய மரியாதை விசேஷங்கள் செய்து இங்கு தாங்கள் எழுந்தருளியிருப்பதின் பிரயோஜனம் என்னவோ என்று விருத்தப்பிராம்மணரைக் கேட்டார்.

பிராம்மணன் கூறினர்: நான் இங்கு அநேக நாட்களாகத் தங்கியிருக்கும் பழைய காலத்துக் கிழவன், உமக்கு என்னைத் தெரியாது, ஆனல் எனக்கு உம்மை நன்ருகத் தெரியும்.

நான் நூற்றுக்கணக்கான அரசர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். மிகுந்த தக்ஷிணைகளைக் கொடுப்பவர்கள், அநேக யுத்தங்களை ஜெயித்தவர்கள், பெரிய பெரிய யாகங்களைச் செய்தவர்கள், ஜிதேந்த்ரியர்கள்.

காமம் முதலிய ஆறு சத்ருக்களை ஜெயித்தவர்கள், பரமஸத்குணசீலர்கள், ஸாத்வீக ஸ்வபாவம் உள்ளவர்கள், சாஸ்திரபராங்கதர்கள், ராஜ நீதியின் மர்மத்தையறிந்தவர்கள், தயைதாக்ஷிண்யத்தில் பெரியவர்கள்.

சத்தியவிருதத்தில் திடமாக இருப்பவர்கள், பூமியைப் போல் பொறுமையாக உள்ளவர்கள், கம்பீரத்தில் சமுத்திரத்தை விட ஆழமானவர்கள்.

கோசத்தின் வேகத்தைத் தடுப்பவர்கள், சூரர்கள், பரம ஸௌம்யர்கள், சுந்தர ரூபர்கள், கீர்த்தியுள்ளவர்கள், தனம் சேமித்து வைத்தவர்கள், மிகவும் குணஸம்பன்னர்கள் இவர்களையெல்லாம் நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

ஆனல் ராஜரிஷியே, இரண்டு மூன்று உத்தமமான குணங்கள் உம்மிடம் இருக்கின்றன. பெரும்பாலும் மற்ற அரசர்களிடம் நான் காணவில்லை.

பிரஜைகளை உம்முடைய குடும்பமாகவே மதிக்கிறீர், பிராம்மணர்களை தேவதைகளாகவே மதிக்கிருய், தபஸ்ஸையே உனக்கு ஸஹாயமாகவே கொண்டிருக்கிருய். இந்த மாதிரி வேறு ஒரு அரசர்களும் இல்லை.

ஏ திவோதாஸ் நீயே தன்யன், நீயே மான்யன், உம்முடைய உத்தம குணங்களினல் ஸாது மகாத்மாக்களாலும் பூஜிக்கத் தகுந்தவர். உமக்கு பயந்துகொண்டு தேவதைகளும் கூட கெட்டவழிகளில் செல்வதில்லை.

ஏ அரசே, நாங்கள் விருப்பு, வெறுப்பற்ற பிராம்மணர்கள், தந்நலத்திற்காக உம்மைப் புகழவில்லை. ஆனல் என்ன செய்வது? உம்முடைய குணங்களுக்கு வசப்பட்டு உமக்கு ஆதீனர்களானேம்.

நல்லது இந்த வார்த்தைகளினுல் ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லே. இப்பொழுது நான் வந்த கார்யத்தைக் கூறுகிறேன். ஏ மஹாராஜனே! நான் யக்ஞம் செய்ய விரும்புகிறேன். அதற்கு நீ கொஞ்சம் உதவி செய்யவேண்டும்.

இந்த உலகத்தில் உன்னுலேயே ராஜ்யங்கள் அரசுரிமை உடையனவாக இருக்கின்றன. ஸமஸ்த சம்பத்துக்களுக்கும் தகுதி உள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. நான் உன்னுடைய ராஜ்யத்தில் ஒரு அற்ப பிரஜையான போதிலும் கூட உன்னுடைய ராஜ்யத்தில் நியாயமாக சம்பாதித்து காலக்ஷேபம் செய்து வருகிறேன்.

உன்னுடைய ராஜதானியான இந்தக் காசிபுரி ஸமஸ்த கர்ம பூமிகளுக்குள் (உன்னுடையதே) ச்ரேஷ்டமானது, ஏனென்ருல் இவ்விதம் எந்தவிதமானக் கர்மம் செய்தாலும், பிரளய காலத்தில் கூட அது நாசமடைவதில்லே.

எவர்கள் இங்கு நல்ல வழியில் சம்பாதிக்கிருர்களோ, அதைக் காசியிலேயே செலவு செய்யவேண்டும். இல்லேயென்ருல், அந்த தனத்தினுல் க்லேசமே அனுபவிக்க வேண்டிவரும்.

ஏ பூபாலனே! இந்தக் காசியின் உண்மையான மகிமையை எல்லோருக்கும் ஞானத்தைக் கொடுக்கும் முக்கண்ணன் மஹாதேவனேத் தவிர வேறு ஒருவரும் அறியமாட்டார்கள்.

நான் அறிந்தமட்டில் நீ மஹாபாக்யவான், அநேக ஜென்மங்களில் சேர்த்த புண்ணிய பலத்தினுல் விஸ்வநாதருடைய மற்ருெரு வடிவமாக இந்தக் காசியைப் பாலித்து வருகிருய்.

இந்தக் காசி மூன்று உலகங்களேயும்விட மேலான சாரபூமி (மூன்று உலகங்களேயும் பிழிந்தெடுத்த ரஸம், இதிலேயே மூன்று வர்க்கத்திற்கும் பிற்பாடு மோக்ஷமும் கிடைக்கிறது. இப்படியே மஹான்களான ரிஷிகள் நிர்ணயம் செய்திருக்கிருர்கள்.

ஏ அரசனே! விஸ்வநாதருடைய மஹத்தான அனுக்ரகத்தினுலேயே இந்த நகரை நீ பரிபாலித்து வருகிருய். ஏனென்ருல் இந்தக் காசியில் ஒரு உயிரைக் காப்பாற்றினுலும் மூன்று உலகங்களேயும் ரக்ஷிப்பதற்கு சமம்.

குற்றமற்றவனே! உனக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய மற்ருெரு விஷயமும் சொல்லுகிறேன். உனக்கு அது சரியென்று தோன்றினுல் அதை அவசியம் செய். அது என்னவென்ருல் எல்லாவித கர்மங்களினுலும் பகவான் விஸ்வேஸ்வரரை எப்பொழுதும் சந்தோஷமடையச் செய்.

விஸ்வேஸ்வரரை நீ மற்ற தேவதைகளேப்போல் நினேக்காதே, ஏனென்ருல் பிரும்மா, விஷ்ணு, இந்திரன், சகதிரன் தேவதைகள் இவர்களே லீலார்த்தமாக சிருஷ்டித்திருக்கிருர்.

சுபத்தை விரும்பும் பிராமணர்களுக்கு அரசர்கள் நன்மையை போதிப்பதே உசிதம். அதனுல் உமக்கு நன்மைசெய்யும் இந்த

விஷயத்தைக் கூறினேன். இல்லாவிட்டால் என்னைப் போன்ற சாமான்ய மனிதனுக்கு இதனால் என்ன பிரயோஜனம்?

இந்த விதமாகக் கூறி பிராம்மணன் மௌனமானதும் அரசனான திவோதாஸன் பதில் கூறினான். உத்தம பிராம்மணரே, தாங்கள் இத்தனை தினங்களுக்குப் பிறகு என்னிடம் கேட்க வந்தீர்கள். நீங்கள் சொல்வதெல்லாம் என் இதயத்தில் பத்திரப்படுத்திக் கொண்டேன்.

பிறகு அரசன், நான் தங்களுடைய சேவகன். அதனால் தாங்கள் யாகம் செய்ய விரும்பினால் என்னுடைய கஜானா விலிருந்து வேண்டிய தனம் எடுத்துச் செல்லுங்கள் என்று கூறினான்.

ஏ! பிரும்மன்! என்னுடைய இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் தாங்களே எஜமானன். அதனால் தாங்கள் சமாதானமாக யக்ஞத்தைச் செய்யுங்கள். அதற்கு வேண்டு மென்கிற எல்லா சாமான்களும் வந்துவிட்டதாகவே நினையுங்கள்.

விப்ரரே, நான் என்னுடைய தன்னலத்திற்காக இந்த ராஜ் யத்தை ஆளவில்லை. நான் எனது புத்திரன், எனது மனைவி, எனது சரீரம் இவைகளால் பரோபகாரம் செய்யவே உபயோகப்படுத்தி வருகிறேன்.

பண்டிதர்கள் அரசர்கள் செய்யும் யக்ஞத்தையும் தீர்த் தாடனத்தையும்விட பிரஜாபாலனமே முக்யதர்மம் என்று கருதுகிறார்கள்.

ஏனென்றால் பிரஜைகளின் தாபமாகிய மூச்சுகாற்று என்னும் அக்னி இடியிலிருந்து வரும் அக்னியைவிட பயங்கரமானது பாருங் கள். இடி மின்னலிலிருந்து வரும் அக்னி இரண்டு மூன்று பேர்களைத் தான் எரிக்கும். ஆனால் பிரஜைகளுடைய சந்தாப அக்னி ராஜ குலத்தையும் அவர்கள் சரீரத்தையும் பஸ்மமாக்கி விடும்.

ஏ பிராம்மணோத்தமா, நான் யாகங்கள் செய்து முடித்து, அவப்ரத ஸ்னானம் செய்ய விரும்பினால் பிராம்மணர்களுடைய சரணோத கத்தாலேயே ஸ்னானம் செய்கிறேன்.

ஏ மஹாமதியே, பிராம்மணோத்தமா! நான் பிராம்மணர் களுக்கு போஜனம் அளிப்பதை யக்ஞ கிரியைகளைவிட மேலான தாக எண்ணுகிறேன்.

என்னுடைய மனதில் எத்தனையோ அபிலாஷைகள் நிரம்பி யிருக்கின்றன. அவைகளில் எல்லாம் முக்யமாக விழித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆசை என்னவென்றால் என்னுடைய இந்த சரீரத்தை யாசிக்கிறவன் யாராவது வரமாட்டானா என்பதுதான்.

ஏ! பிராம்மணோத்தமரே, இன்று என்னுடைய அந்தவரம் நிறைவேறிவிட்டது. தாங்கள் எதையாசித்துத் தேடி என்னுடைய இருப்பிடம் வந்திருக்கிறீர்கள் ?

ஏ! விப்ரா, தாங்கள் ஒரு மனப்பாட்டுடன் மிகவும் தக்ஷிணைகள் கொடுக்கக் கூடிய அநேக யக்ஞங்களை ஆரம்பியுங்கள். எல்லா வற்றுக்கும் நான் உதவி செய்வதாகவே எண்ணுங்கள்.

இந்த விதமாக அந்த மஹாபுத்திமானும் தர்மசாலியுமான திவோதாஸனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, பரம சந்தோஷ மடைந்து பிரும்மாவானவர் எல்லா சாமக்ரியைகளையும் சேர்க்கத் தொடங்கினர்.

இந்த விதமாக பரம ராஜரிஷியான திவோதாஸன் சகாயத் தினல் பிரும்மா காசியில் பத்து அசுவமேத யாகங்கள் நடத்தினர்.

அந்த யக்ஞ ஹோமத்திலிருந்து கிளம்பிய புகைபடலங்கள் கிளம்பி ஆகாச முழுவதும் வியாபித்து நீலவர்ணமாகிவிட்டது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அந்த நீலவர்ணம் ஆகாசத்தில் அப்படியே இருக்கிறது.

வாராணஸி புரியில் எங்கு பிரும்மா அசுவமேத யாகம் நடத்தினரோ, அந்த ஸ்தானம் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை சுபத்தைக் கொடுக்கும் தசாஸ்வமேததீர்த்தம் என்று பூமியில் பிரஸித்தி பெற்றது.

முன்பு அந்த தீர்த்தத்திற்கு ருத்ர சரோவர் என்று பேர் இருந்தது. பிறகு பிரும்மா யக்ஞம் செய்ததினல் தசாஸ்வ மேதம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

அதற்கு பிறகு அரசன் பகீரதன் கங்கையை அங்கு அழைத்து வர அந்த உத்தம தீர்த்தம் மேலும் பரம பவித்ரமாக ஆயிற்று.

பின்பு பிரும்மாவும் அங்கு தசாஸ்வமேஸ்வரர் என்ற லிங்கத்தை ஸ்தாபிதம் செய்து அங்கேயே இருக்கத் தொடங் கினர். இன்றுவரை காசியை விட்டுவிட்டு வேறு எங்கும் செல்ல வில்லை.

அந்த தர்மசீல அரசனை திவோதாஸனிடம் ஒரு பலவீனத்தை யும் காணமல் பிரும்மா, மஹாதேவருக்கு முன்னல் போய் என்ன சொல்லுவார் ! என்று யோசித்து, அந்த க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையை என்னவென்று சொல்வது, பகவான் விஸ்வேஸ்வரரைத் தியானம் செய்துகொண்டு, பிரும்மா அங்கு மற்றெரு பிரும்மேஸ் வரர் என்ற லிங்கத்தை ஸ்தாபித்து, தன்னுடைய இருப்பிடத்தை ஸ்தாபித்துக் கொண்டார்.

காசியே விஸ்வேஸ்வரருடைய மற்றெரு மூர்த்தி என்பதையும் ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டார். அதனல் இதை ஸேவிப்பதனல் விஸ்வேஸ்வரர் கோபிக்கமாட்டார், என்று கருதினர்.

அநேக ஜென்மங்களாக சேர்த்து வைத்த கர்ம ஸூத்திரங்களை அறுக்கும் காசியை அடைந்து, எந்த புத்தி யுடையவதான் அதை விடுவான் ?

உலகின் சந்தாபத்தைப் போக்கடிக்கும் விஸ்வநாதருடைய சரீரம் காசியின் விரகாக்னியினுல் மிகவும் தகித்துக் கொண்டிருக்கிறதென்ருல் அது சரிதான்.

ஸமஸ்த பாபங்களையும் நாசம் செய்யும் காசியையடைந்து ஒருவன் அதை விட்டுச் செல்வானுனல் அவன் தனக்கு ஹிதத்தைச் செய்யும் ஒரு பொருளிடமிருந்து முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்கிருன் என்ற காரணத்தினுல் அவனை மனித மிருகம் என்றே கூறலாம்.

ஒருவன் ஸம்ஸாரத்தின் துர்கதியை விட்டு மோக்ஷலக்ஷ்மியை அடைய விரும்பி, பரமேஸ்வரரின் தயையினுல் காசியை அடைந்தானுனல் அதைவிட்டு ஒருபொழுதும் திரும்பி போகக் கூடாது.

ஒரு முட்டாள் காசியை விட்டுவிட்டு வேறு எங்காவது சென்ருனுனல் அவனுடைய உள்ளங்கையில் இருக்கும் தர்மார்த்த காமமோக்ஷ என்னும் நான்குவித பலனும் நழுவி விடும்.

பாபச் சுமைகளை நாசம் செய்யும் மேன்மையான புண்ணியங்களைப் பெருக்குவதும் மோக்ஷ சுகத்தைக் கொடுப்பதுமான காசியையும் தியாகம் பண்ணிவிட்டு செல்லக்கூடிய ஒரு துர்புத்தி யுடையவன் எங்கேயாவது இருப்பானு ?

காசியில் அரைநிமிஷமாவது தங்கியவனுக்கு என்ன சுகம் கிடைக்கிறதோ, அந்த சுகம் சத்திய லோகத்திலும் வைகுண்டத்திலும்கூட எங்கு கிடைக்கும் ?

இந்தவிதமாகக் காசியின் புண்ணிய விஷயங்களை எண்ணி திரும்ப மந்திராசலத்திற்கு போக பிரும்மா விரும்பவில்லை.

ஸ்கந்தர் கூறினுர் ஏமைத்ரா வர்ணரே, நான் இப்பொழுது காசியில் எல்லாத் தீர்த்தங்களுக்கும் சிரோமணியான தசாஸ்வமேதத்தின் மகிமையை உமக்குக் கூறுகிறேன் கேளும்.

அந்த பரம உத்தமமான தசாஸ்வமேத தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம், தானம், ஜபம், ஹோமம், வேதாத்யானம், தேவபூஜை, சந்தியோபாஸனை, தர்ப்பணம், சிரார்த்தம் ஆகிய ஸத்கர்மங்களையும், பித்ருகர்மங்களையும் ஒருவன் செய்தால் அது, அக்ஷயமான பலனைக் கொடுக்குமென்று கூறப்படுகிறது.

ஒரு உத்தம புருஷன் ஒரு தரமாகிலும் தசாஸ்வமேத தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து, தசாஸ்வமேஸ்வரரை தரிசனம் செய்தானுனல் அவன் பிறகு ஸமஸ்த பாபங்களிலிருந்து விடுபடுகிருன்.

ஆனிமாதத்தில் சுக்லபக்ஷ ப்ரதமையன்று இந்த தசாஸ்வமேத தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்தால் ஜென்ம ஜென்மாந்திரங்களில் செய்த சஞ்சிதபாபங்களும் விலகிப்போய் விடுகின்றன.

அதே ஆனிமாதத்து சுக்லபக்ஷத்து த்விதியை யன்று இந்தருத்ர சரோவர தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்வதனல் இரண்டு ஜென்மத்தில் சேர்த்து வைத்திருக்கிற பாபங்கள் சீக்கிரம் விடுதலையடைந்து விடுகின்றன.

இதுபோலவே தசமிவரை ஒவ்வொரு திதிகளிலும் க்ரமமாக ஸ்னனம் செய்து வருகிற ஸத்ஜனங்கள் ஒவ்வொரு திதிக்கு ஒவ்வொரு ஜென்மத்துப்பாபம் வீதம் தியாகம் செய்கிருன்.

பத்து ஜென்மங்களில் செய்யும் பாபங்களை நாசம் செய்யக் கூடிய தசமி திதியன்று இந்த தசாஸ்வ மேதத்தில் ஸ்னனம் செய்கிறவன் யம யாதனையை அடையமாட்டான்.

அதே தசமிததியன்று தசாஸ் வமேஸ்வரரைத் தர்சனம் செய்தால்கூட அவனுடைய பத்து ஜென்மங்களுடைய பாபங்கள் நஷ்டமடைகின்றன. இதில் கொஞ்சம்கூட சந்தேகமில்லை.

ஒருவன் தசமியன்று தசாஸ்வமேதத் தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து தசாஸ்வமேஸ்வரரை பக்தியுடன் பூஜித்தால் அவன் கர்ப்பத்தில் ஏற்படும் துக்கத்தை ஒருபொழுதும் அனுபவிக்க மாட்டான்.

எந்த மனிதன் ஆனிமாதத்தில் சுக்லபக்ஷந்தோறும் இந்த ஸரோவரத்தில் வருஷயாத்திரை செய்து ஸ்னனம் செய்கிருனே அவனை விக்னங்கள் ஒருபொழுதும் துன்புறுத்தாது.

தசாஸ்வமேதயாகம் செய்து கடைசியில் அவ்ப்ருத ஸ்னனம் செய்தால் என்னபலன் ஏற்படுமோ, அந்தபலன் தஸாஸ்வ மேதத்தில் ஒருமுறை ஸ்னனம் செய்தவனுக்குக் கிடைக்கிறது.

பரம புண்ணிய புருஷன் ஒருவன் கங்கையின் மேற்கு கரையிலிருக்கும் சீதளாதேவி க ட் ட த் தி ல் எழுந்தருளியிருக்கும் தஸ்கரரேஸ்வரரை வணங்கினுலும்கூட கெட்டகாலம் அவனைப் பிடிப்பதில்லை.

காசியில் அந்தர்க்ரஹ யாத்திரையின் தெற்குபாகம் என்று கூறப்படும் இடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ப்ரும்மேஸ்வரரை தரிசனம் செய்வதினல் பிரும்மலோகத்தில் அவனுக்கு மரியாதை கிட்டும்.

பிரும்மா இந்தவிதமாக மிகவும் புத்தி சாதுர்யத்துன்கூட காசீ புரியில் கிழட்டு பிராம்மணர் வேஷத்தில் பகவான் விஸ்வநாதர் வரும்வரையில் அங்கேயே இருந்தார். மஹாராஜன் திவோதாஸ் அந்த கிழட்டு பிராம்மண வடிவம் கொண்ட ப்ரும்மாவின் யாகங்கள் ஸமாப்தியடைந்தபின் அவருக்கு ப்ரும்மசாலை என்ற ஆஸ்ரமம் அமைத்தான். ப்ரும்மேஸ்வரருக்குப் பக்கத்திலேயே அந்த மனேகரப் ப்ரும்மசாலையில் ப்ரும்மதேவர் ஆகாயத்தில்

எதிரொலிக்கும் வேத கோஷங்களை ஒலித்துக்கொண்டு அங்கு வசித்து வந்தார்.

ஏ முனியே! சர்வ பாபங்களையும் நாசம் செய்யும் மஹாமகிமை பொருந்திய தசாஸ்வ மேததீர்த்தத்தின் மஹாத்ம்யத்தை நான் உமக்கு எடுத்து கூறினேன்.

இந்த பவித்ர அத்யாயத்தை ஒரு உத்தம புருஷன் சிரத்தையுடன் கேட்டானுனல் அல்லது மற்றொருவனுக்கு சொன்னுனல் அவன் பிரும்மலோகத்தை யடைவான்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசீகண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாமகாவான ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்

ஐம்பத்தி மூன்ருவது அத்தியாயம்

அகஸ்தியர் கூறினுர்: ஏ! பிரும்மஞானத்தில் சிறந்தவரே தங்களிடமிருந்து இந்த அபூர்வ ப்ரும்மகதையைக் கேட்டு மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன். எப்பொழுது ப்ரும்மா காசியிலேயே தங்கி விட்டாரோ, அப்பொழுது மஹா தேவர் என்ன செய்தார்.

ஸ்கந்தர் கூறினுர்:- ஏ மஹாபாகா அகஸ்தியா, கேளும் ப்ரும்மா காசியிலேயே தங்கின பிறகு மஹாதேவர் மிகவும் பர பரப்படைந்து யோசிக்கத் தொடங்கினுர்.

இந்தக் காசீபுரிஎன்ன சித்தத்தை அபகரிக்கும் மோஹினியாக இருக்கிருளே, இதைப்போன்ற மற்ெருரு பூமி எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் இந்த பூமண்டலத்தில் வேறெங்கும் இல்லை என்றே கூறுலாம். இதுநிச்சயம்.

யார் யார் அங்கு போகிருர்களோ, அவர்கள் அங்கேயே தங்கி விடுகிருர்களே !முதலாவது யோகினியர்கள் போனுர்கள். அவர்கள் இதுவரைத் திரும்பவேயில்லை. பிறகு ஆயிரம் கரங்கள் உள்ள சூரியன் சென்ருன். அவனுல் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை, அதற்கு பிறகு பிரும்ம பலதரப்பட்டக்காரியங்களை செய்வதிலும் கெட்டிக்காரனுக இருந்தும், என்னுடையக் காரியத்தை முறை யாகச் செய்யமுடியவில்லை.

இவ்விதமாக எல்லா விஷயங்களையும் யோசித்து மஹாதேவர் தன்னுடைய கணங்களை அழைத்து, நீங்கள் இப்பொழுதே காசிக்குச் செல்லுங்கள்.

அங்கு சென்று என்னுல் அனுப்பப்பட்ட யோகினியர்களும், சூரியனும், ப்ரும்மாவும் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிருர்கள். என்பதை அன்வேஷித்துப் பாருங்கள்-

இதற்கு பிறகு பகவான் சம்பு மிகமரியாதையுடனே அவர்களை எல்லோரையும் பெயர்களைச் சொல்லியழைத்துக் கூறலானுர். ஏ! சங்குகரணு, ஏமஹாகாலரி,

ஏ! கண்டாகர்ணு, ஏ! மஹாதரா, ஏ! ஸோமா. ஏ! நந்தியே, ஹே நந்தி க்ஷேணனே, ஏ! காலா, ஏ! பிங்களா, ஏ! குக்குடா, ஏ! குண்டோதரா, மயூரநேத்ரா, ஏ! பாணு, ஏ! கோகர்ணு, ஏ தாரகா.

ஏ! திலபர்ணு, ஏ! ஸ்தூலகர்ணு, ஏ! த்ருமிசண்ட. ஏ! ஏ! ப்ரபாமயா, ஏ! ஸுகேசா, ஹே பிந்ததி, ஹே சாகா, ஏ! கபர்தியே, ஏ !பிங்களாக்ஷா,

ஏ! வீரபத்ரா, ஹே! சிராதா, ஏ! சதுர்முக! ஹே நிகும்பா ஹே பஞ்சாக்ஷா! ஹே பாரபூதா! ஹேத்ரயக்ஷணே! ஹே க்ஷேமகா, ஹே லாங்கலீ,

ஹே! விராதா, ஹே! ஸுமுகா, ஏ! ஆஷாடா, நீங்கள் எல்லோரும் எனக்குப் புத்திரர்கள் போல, கார்த்திகேயனும், கணேசனும் நீங்கள் எல்லோரும் எனக்கு ஒன்றுதான். நான் நைகமேஷயும், ஸாகவிசாகர்களையும், நந்தி பருங்கிகளையும் எப்படி நேசிக்கிறேனோ, அதேபோல் உங்களிடம் ப்ரியம் வைத்திருக்கிறேன். உங்களைப் போன்ற மிக்க பராக்ரமிகள் இங்கு இருந்தும் கூட எனக்கு காசிராஜா திவோதாஸ், யோகினியர்கள், சூரியன், ப்ரும்மா இவர்களைப்பற்றின ஒரு தகவலும் தெரியவில்லை. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். உங்களுக்குள் சங்குகர்ணன் மஹா காலன் ஆகிய நீங்கள் இருவரும் காசீவிஷயமறிவதற்காக சீக்கிரமாக இங்கிருந்து செல்லுங்கள் என்றார்.

பிறகு இருவரும் பிரதிக்ஞை செய்துவிட்டு வாராணஸிபுரிக்குப் புறப்பட்டனர். அங்குபோய் சேர்ந்ததும் சங்குகர்ணனும் மஹா காலனும் இந்த்ரஜாலமான மாயையைப் பார்த்து விட்டு புத்தி மான்களும் க்ஷணநேரம் மோஹமடைவார்களல்லவா, அதைப் போல மஹாதேவரின் ஆக்ஞையை மறந்தே போய்விட்டார்கள்

ஆஹாஹா, மோகத்தின் மகிமைதான் எவ்வளவு இருக்கிறது! பாக்கியத்தின் மாறுபாடுதான் எப்படியிருக்கிறது: முட்டாள்கள் முக்தி ராசியான காசியை அடைந்த பிறகு அங்கிருந்து போகிறார்களே!

எவர்கள் இந்த மகத்தான ஆசீர்வதிக்கும் பூமியான காசியை விட்டுச் செல்லுகிறார்களோ; அவர்கள் உள்ளங்கையில் கிடைத்த முக்தியைத் தூர எறிந்தவர்களாவார்கள்.

காசியில் வெந்நீரில் ஸ்னானம் செய்தாலும், யாகம் முடிந்து அவப்ருதஸ்னானம் செய்ததைவிட அதிகமாக பலன் கிடைக்கிறது. நன்று இதைவிட யாரால் கூற முடியும்?

எங்கு சிவலிங்கத்தின்மீது புஷ்பத்தை சமர்ப்பித்தாலும் பத்து ஸுவர்ண புஷ்பங்களை சமர்ப்பிக்கின்ற பலன் கிடைக்கிறதோ, அந்தக் காசியை யாரால் விட்டு போகமுடியும்?

எங்கு மஹாதேவரின் ஸன்னதியில் ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் பண்ணினாலும் இந்த்ர பதவியே மிகவும் துச்சம் என்று தோன்றுமோ, அவ்விதமானக் காசியை யாரால்தான் விட்டு விட்டுப் போக முடியும்?

எந்தக் காசியில் ஒரு பிராம்மணனுக்கு அறுசுவையோடு உணவளித்தாலும் வாஜபேய யக்ஞத்தின் பலன் கிடைக்கிறதோ, அந்தக் காசியை யார்தான் விட்டுவிட்டுச் செல்வார்கள்?

எந்தஸ் தானத்தில் ஒரு பிராம்மணனுக்கு விதிப்படிக்கு ஒரு கோதானம் செய்தால் பத்தாயிரம் பசுக்களை தானம் செய்த புண்ணியம் கிடைக்குமோ, அந்தக் காசியை விட்டுவிட்டு எந்த பத்திசாலிதான் திரும்புவான்?

எங்கு ஒரே ஒரு சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தால் அகிலப்ரும்மாண்டங்களையும் பிரதிஷ்டை செய்த பலன் கிடைக்கிறதோ, அந்தக் காசியை யாரால்தான் விடமுடியும்?

அவர்களிருவரும் தங்களுக்குள் இவ்வாறு பேசிக்கொண்டு புண்ணியத்தை அளிக்கும் இரண்டு சிவலிங்கங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்து அங்கேயே வஸிக்கத் தொடங்கினர்கள். இன்றுவரை அவர்கள் காசியைவிட்டுப் போகவில்லை.

சங்கு கர்ணன் என்னும் பெயருடைய சிவகணத்தினல் பூஜிக்கப்பட்ட சங்கு கர்ணேஸ்வரர் என்ற பெயருடைய லிங்கத்தை தரிசனம் செய்த ஒரு ஜந்துவானுலும் மாதாவின் உதிரத்தில் மறுபடியும் ஜனிக்காது.

பகவான் விஸ்வநாதருடைய வாயுகோணத்தில் சங்கு கர்ணேஸ்வர சிவலிங்கம் இருக்கிறது. அதை பூஜிப்பவன் இந்த கோர ஸம்ஸார சாகரத்தில் விழமாட்டான்.

இதுபோலவே மஹாகாலன் என்ற பெயருடைய சிவகணத்தினல் பூஜிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்தை ஸ்கந்தர் கூறுவார்: இதற்கு பிறகு சங்கு கர்ணனும் மஹாகாலனும் திரும்பிவராமல் தாமதிப்பதைக் கண்ட சர்வக்ஞான மஹாதேவர் அவர்கள் திரும்பாத காரணத்தையறிந்து, மற்றும் இரண்டு கணங்களையனுப்பிவிட்டு அவர்களிடம் கூறினர்:

ஏ! மஹாமதி! வாய்ந்த கண்டாகர்ண, மஹோதரா, நீங்கள் இருவரும் சீக்கிரம் காசிக்குக் கிளம்பி சென்று அங்குள்ள விருத்தாந்தங்களை நன்ருக அறிந்து திரும்பி வாருங்கள்.

ஏ அகஸ்தியா, அவர்களிருவரும்கூட காசிக்குச் சென்ருர்கள், அங்கேயே தங்கினர்கள், இன்றுவரைத் திரும்பவில்லை.

இந்த கணங்களில் சிறந்தவனை கண்டாகர்ணன் காசியில் கண்டாகர்ணேஸ்வரர் என்ற சிவலிகங்த்தை ஸ்தாபித்து, அவருக்கு அபிஷேகம் செய்வதற்காக கர்ண-கண்டா என்னும் பெயருடைய ஒரு குண்டத்தையும் ஏற்படுத்தி, அதே இடத்தில் சிவனைத் தியானம் செய்துகொண்டு, இன்று வரைக் காசியிலிருந்து திரும்பாமல் அங்கேயிருக்கிருர்.

மஹோதரனும் கண்டாகர்ணனுக்கு முன்பே, மஹோதரேஸ்வரன் என்னும் லிங்கத்தை ஸ்தாபித்து சிவ தியானத்தில் ஆழ்ந்து வரை அங்கேயே தங்கியிருக்கிருர்.

ஓ பிராம்மணோத்தமா, அகஸ்தியரே, காசியில் ஒருவர் மஹோதரேஸ்வரரை ஆராதனம் செய்தால் அவன் திரும்பவும் மாதாவின் உதரரூபமான குகையில் பிரவேசிக்க மாட்டான்.

கண்டாகர்ண குண்டத்தில் ஸ்னனம் செய்யவேண்டும், பகவான் வியாஸேஸ்வரரைத் தரிசிக்கவேண்டும். இவர்கள் காசியில் எவ்விடத்தில் இறந்தாலும் மறுபடியும் பிறக்க மாட்டர்ாகள்.

இந்த கண்டாகர்ண தீர்த்தத்தில் விதிபூர்வமாக சிரார்த்தம் செய்பவர்கள் தங்களுடைய ஏழு தலைமுறை முன்னேர்களையும் அவர்கள் நரகத்தில் விழுந்திருந்தாலும் உத்தாரணம் செய்து விடுகிருர்கள். இன்று வரைக்கும் இந்த குண்டத்தில் மூழ்கி எழுந்து க்ஷணநேரம் சித்தத்தை ஏகாக்ரப்படுத்தி காதுகொடுத்துக் கேட்டோமானல் விசுவநாதருடைய பெரிய ஹாரத்தி மணியின் சப்தம் கேட்கும்.

பிதுர்க்கள் அடிக்கடி நம்முடைய குலத்திலிருந்து கண்டாகர்ண குண்டத்து நிர்மலமான ஜலத்தில் நமது குலத்துக்கு தண்ணி இறைக்கமாட்டாஞ என்று பித்ருக்கள் சொல்வார்களாம்.

ஏ! கும்பமுனியே! காசியில் யாருடைய வம்சத்தில் கண்டா—கர்ண என்னும் பெயருள்ள மகத்தான ஸரஸில் ஜலதர்ப்பணம் செய்தாஞனல் அவர்கள் முன்னவர்களைப் போல பரம ஸித்தியடைவார்கள்.

ஸ்வாமி காத்திகேயர் கூறினர். கண்டாகர்ணன் மஹோதரன் இந்த இருவர்களும் சென்ற பிறகு, சிலநாட்கள் சென்றதும் திரும்பவும் மஹாதேவர் அடிக்கடி தலையை அசைத்துக் கொண்டு ஆச்சர்யப்படத் தொடங்கினர்.

திரும்பத் திரும்பச் சிரித்துக்கொண்டு தனக்குள்ளேயேச் சொல்லத் தொடங்கினர். ஏ! காசீ! நீ மஹா மோகினி வித்தையடீ, இதை நான் நன்ருக அறிவேன்.

பழையக் காலத்தவர் உன்னை மஹாமோகத்தை அபகரிக்கிறவள் என்று கூறுவார்கள். ஆனல் நீ மஹா மோகத்தைக் கொடுக்கிறவள் என்று அவர்களுக்கு தெரியாது.

நான்யார் யாரையெல்லாம் இங்கிருந்து அனுப்புகிறேனே, அவர்களையெல்லாம் நீ மோஹமடையச் செய்கிருயே காசீ. நீ மோஹிக்கச் செய்யும் ஓஷதியென்று. உன்னை நான்மிக நன்ருய் அறிவேன்.

ஆனல் என்னல் முடியும் மட்டும் எல்லாரையும் அனுப்பிக் கொண்டுதான் இருப்பேன். ஏனென்ருல் அறிவுள்ளளவர்கள் தங்களால் முடியுமளவும் முயற்சி செய்வதிலிருந்து நீங்க மாட்டார்கள்.

எந்தக் காரியமானுலும் சரி. புத்திமான்கள் முயற்சி செய்வதிலிருந்து பின்வாங்க மாட்டார்கள். விடாமல் முயற்சி செய்து வந்தால் பிரதிகூலமான விதியும் அனுகூலமாகும். முயற்சியிலிருந்து விலகாதீர்கள் என்பது ஞானியின் வார்த்தை.

இதற்கு உதாரணம் சந்திரனும் சூரியனும் தான். வழியில் ராகு வந்து விழுங்கினுலும் ஆகாசமண்டலத்தில் தாங்கள் போய் சேரவேண்டிய இடம் வரைக்கும் நடுவில் ஓரிடத்திலும் தங்குவதில்லை.

உலகத்தில் ஒருபக்கம் தெய்வ யோகம் ப்ரதிகூலமாகி அடிக்கடிகாரியங்களைக் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அடுத்தபக்கம் விடாமுயற்சியினுல் எல்லாக் காரியங்களும் தானே வெற்றி பெறுகிறது.

பூர்வ ஜென்மத்தில் செய்த கர்மங்களையே ஆதிதெய்விகமென்கிருர்கள். அதனுல் புத்திமான்கள் அதை விலக்குவதற்கு எப்போதும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தட்டில் பரிமாறப்பட்ட உணவு தானே தெய்வசகாயம் கொண்டு வாயில் நுழையாது. ஆம்! கையாலேயும் வாயாலேயும் முயற்சி செய்த பிறகு அது வயிற்றினுள் செல்லுகிறது.

விஸ்வநாதர் இந்த விதமாக, முயற்சியே தெய்வயோகத்தை ஜெயிக்கக்கூடியது என்பதை உறுதிபடுத்திக்கொண்டு, ஸோமநந்தி, நந்திஷேணன், காலன், பிங்களன், குக்குடன் என்னும் ஐந்து வேகமாகச் செல்லும் கணங்களையும் அனுப்பினுர்; அவர்களும் காசிக்குச் சென்று மரணமடைந்தவர்களைப்போல, இன்றுவரைத் திரும்பவில்லை.

அவர்களும் உலகத்தில் மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும் ஜென்ம பூமியானக் காசியில் மஹாதேவரின் ப்ரீதியின் பொருட்டுதங்கள் தங்கள் பெயரால் ஐந்து லிங்கங்களைஸ்தாபித்து அங்கேயேயிருந்தார்கள். பக்திமான்கள் ஆனந்தவனத்தில் ஸோம நந்தீச லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்வதினுல் பரமானந்தத்தை அடைகிருர்கள்.

அதற்கு வடபாகத்தில் நந்திஷேணேஸ்வரருடைய தரிசனத்தினுல் மனிதன் ஆனந்தத்தையே பக்கபலமுடைய ஸேனையாகக் கொண்டு க்ஷண நேரத்தில் ம்ருத்யுவை ஜெயித்து விடுவார்கள்.

கங்கையின் வடமேற்கு பாகத்தில் காலேச்வரரை வணங்கினுல் கால பாசத்தில் கட்டு படவேண்டாம்.

காலேஸ்வரரிலிருந்து சற்று வடக்குப் பக்கம் தள்ளி பிங்களேஸ்வர் இருக்கிருர். அவரைத்தரிசிப்பதினுல் பிங்கள ஞானம் கிடைக்கிறது. அதாவது ஹடயோகி ஆகிருன். அதில் தன்மயமாகிருன்.

கோழி முட்டை வடிவத்தில் இருக்கும் குக்குடேஸ்வரரை பக்திபண்ணினல் ஸம்ஸாரத்தில் பிறகு கர்ப்பவாஸத்து துக்கத்தை அனுபவிக்க வேண்டாம்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார்:- ஏ! முனியே! ஸோமந்தன் முதலிய ஐந்து கணங்களும் காசி சென்று தாமதித்தால் அவர்களையும் சிவபிரான் என்றே மதிக்கிருர்கள்.

யோசித்துப் பார்த்தால் இதுநமது கார்யமேயாகும். இதே சிவபதவிப் பெற்றே இவர்களல்லோரும் ('எனது ஜனங்கள்' என்று சிவபிரானே கூறினர்.) அங்கு சென்று வசிக்கிருர்கள்.

மாயையிலும் பராக்ரமத்திலும் எனக்கு சமமான இந்த கணங்கள் காசியில் நுழைந்து இருப்பதால் நானே அங்கு இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. இதில் கொஞ்சமும் சந்தேகமேயில்லை.

நான் வரிசைக்ரமமாக என்னை சேர்ந்தவர்களையே அங்கு அனுப்பி விடுகிறேன் இவர்கள் எல்லோரும் சென்று பிறகு நானும் செல்வேன்.

மஹாதேவர் இப்படி மனதில் யோசித்து, குந்ததேவன் மயூரன், பாணன், கோகர்ணன் இந்த நால்வரையும் திரும்பவும் அனுப்பினர். அவர்களும் மாயை வசத்தால் காசியில் சென்று நுழைந்தனர்.

ராஜா திவோதாஸை ப்ரமையடையச் செய்வதற்கு இந்த கணங்கள் நூற்றுக் கணக்கான உபாயங்களைக் கையாண்டார்கள். ஆனல் ஒன்று கூடபலிக்கவில்லை. பிறகு அவர்கள் ஸர்மர்த்யமில்லை யெனக்கண்டு, அங்கேயே வசிக்கத் தொடங்கினர்கள்.

எத்தனை அபராதங்களை இழைத்திருந்தாலும் ஸ்வாமி எந்த கர்மத்தைச் செய்தால் சந்தோஷ மடைவாரோ, அந்த லிங்க ஆராதனையிலேயே அவர்கள் தத்பரர்கள் ஆனர்கள்.

ஏனென்றல் இந்தக்காசியில் விதிப்படிக்கு ஒரு சிவலிங்கத்தை யாவது பூஜைசெய்தால் பகவான் சிவபிரான் நூற்றுக் கணக்கான அபராதங்களை க்ஷமிப்பதுடன் மோக்ஷத்தையும் அருளுகிருர்.

மஹாதேவர், யக்ஞம், தானம், தபம், இவைகளினல் சந்தோஷப் படுவதைவிட விதிப்படிக்கு ஒருதடவையாவது சிவலிங்கத்தைப் பூஜை செய்வதினல் அதிக சந்தோஷம் அடைகிருர். எவனெருவன் லிங்கார்ச்சனை விதிகளை நன்கு அறிந்து எப்பொழுதும் சிவலிங்கத்தைப் பூஜை செய்வதில் ஈடுபட்டு இருந்தானனல் அவன் முக்கண்ணனேயாவான்.

ஒரு தடவையாவது சிவலிங்கத்தைப்பூஜித்து ஒருவன் என்ன பலனையடைகிருனே, அந்தப்பலன் நூற்றுக்கணக்கான ஸ்வர்ண தானம் கோதானம் செய்தாலும் கிடைக்காது,

நித்யம் சிவலிங்கத்தைப் பூஜை செய்வதினல் கிடைக்கக் கூடியபலன் அஸ்வமேதம் முதலிய யக்ஞங்களை செய்தாலும் கூடக் கிடையாது.

ஒருவன் விதிமுறைப்படிக்கு சிவலிங்கத்தைப் பூஜைசெய்து அந்த தீர்த்தத்தை மும்முறை ஆசமனம் செய்தானுனல், அவனுடைய உலகாயதமான மூன்று விதமான பாபங்களும் சீக்கிரமே நஷ்டமாகும்.

ஒருவன் லிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செய்த ஜலத்தை ஒரு முறை தலையில் தெளித்துக் கொண்டானுனல் அவனுக்கு கங்கையில் ஸ்னனம் செய்த பலன் கிடைக்கிறது.

ஒருவன் பூஜை செய்து முடிந்தவுடன் சிவலிங்கத்தை ஒரு தடவையாவது வணங்கினுனல் அவன் திரும்பவும் சரீரம் எடுப்பான் என்பது சந்தேகம்.

இங்கு ஒருவன் சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தானுனல் அவனுக்கு ஏழு ஜென்மங்களாக செய்த பாபம் நீங்குகிறது. அத்துடன் ஸ்வர்க்கத்துக்கும் பங்குதராராகிருன்.

ப்ரதம கணங்கள் இவ்வாறு யோசித்து யஜமானனின் கோபத்தை சமனம் செய்து தங்கள் தங்கள் நாமங்களின் பெயரால் லிங்கங்களை ஸ்தாபித்தார்கள்.

லோலார்க்கரின் சமீபத்தில் குண்டோதரேஸ்வரரை தர்சித்தால் எல்லாப் பாபங்களும் நீங்கி சிவலோகத்திலும் பூஜிக்கப் படுகிருன்.

அதே குண்டேஸ்வரலிங்கத்தின் மேற்கு பக்கத்திலிருந்து அஸி நதிக்கரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் மயூரேஸ்வரரைப் பூஜை செய்தால் தாயின் உதரவேதனையை சஹிக்க வேண்டாம்.

இதைப் போலவே பாணேஸ்வரர் என்னும் மஹாலிங்கத்தைக் கேவலம் தரிசனம் செய்வதினுலேயே எல்லாப் பாபங்களும் விலகிப் போய்விடுகின்றன.

காசியில் அந்தர் யாத்திரையில் மேற்கு பக்கத்தில் கோகர்ணேஸ்வரர் என்னும் பெரியலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதைப் பூஜை பண்ணுவதால் காசியில் ஒருவித விக்னமும் ஏற்படாது.

கோகர்ணேஸ்வரருடைய பக்தனுக இருப்பவனுக்கு மரணம் எந்த இடத்தில் ஏற்பட்டாலும் சரி, நல்ல அறிவு நிலையிலேயே அவனுக்கு மரணம் ஏற்படும்.

ஸ்வாமி கார்த்திகேயர் கூறுவர் : ப்ரமதநாதரான சிவபிரான் இந்த நான்கு கணங்களும் திரும்புவதற்கு வெகு தாமதம் ஆவது பார்த்துவிட்டு, காசீபுரியை இடைவிடாது வர்ணிக்கத் தொடங்கினுர்.

உலகத்தை மோகமடையச் செய்யும் இந்தக் காசி அண்ட பிரும்மாண்டங்களேயும் சுழலச் செய்துவிட்டு ஆட்டுவிக்கும் விஷ்ணுவின் மாயாமூர்த்தியே ஆகும் இது ஸத்யம்.

ஜனங்கள், சகோதரர்கள், பந்துக்கள் மனேவிமக்கள், நிலம், நீச்சு, வீடு, வாசல் தனம் இவைகள் எல்லாவற்றையும் துறந்து விட்டு கேவலம் மரணமடைவதற்கென்றே காசீவாசம் செய்கிறுர்கள்.

பின்னும் எந்தக்காசியில் ஜனங்கள் மரணமடைவதற்குக் கொஞ்சம்கூடப் பயப்படுவதில்லேயோ, அங்கு சென்று நிரந்தரமாக வாழும் எனது கணங்கள் பின் எனக்கேன் பயப்படுகிறுர்கள் !

எங்கு மரணமடைவது மங்களமோ, எங்கு விபூதித் தரித்துக் கொள்வது தேகத்திற்கே பூஷணமோ, எங்கு கௌபீனமே உத்தமப்பட்டு வஸ்திரமோ, அந்தக்காசிக்கு உவமை எங்கேயிருந்து எவ்வாறு கொடுக்கிறது ?

எங்கு ஸ்ரீமதி முக்திரமணி பிணத்தை பூஷணங்களினுல் அலங்கரிக்கிறுளோ, தரித்திரனே, அரசனே, பிராம்மணனே, சண்டாளனே எல்லோரையும் ஒரே பாவத்தோடு வரித்துக் கொள்கிறுளோ. அந்தக் காசிக்கு சமானமாக எதைக் கூறுவது ?

எங்கு இந்திரன் முதலிய தேவகணங்கள் மரணமடைந்து, முக்திபதத்திற்கேகும் ஜீவர்கள் இவர்களுக்குக் கோடியில் ஒரு அம்சம் கூட ஆகார்களோ, எந்தக்காசியில் மரணமடைந்தால் ஒரு சிறிய ஜந்துவாஞலும் ப்ரும்மா, விஷ்ணு முதலிய தேவதைகளினுல் மிகவும் மரியாதையுடன் வணங்குவதற்கு அருகதையாகிறதோ, எந்த நகரத்தில் பிணமும் அபவித்ரமாகாதோ, அந்த பிணத்தினுடையக் காதை நான் கூடத் தொடுகிறேன்.

ஒரு புண்ணியாத்மா இரண்டு மூன்று முறை காசி, காசி என்று சொன்னுல் பவித்ரவான்களுக்கு மேலே மஹாபவித்ரவாஞவான்.

எவனெருவன் இந்தக் காசியை த்யானிக்கிறுனே அவன் என்னேயே த்யானித்து ஸேவிக்கிறவஞகிறுன்.

எவனெருவன் வ்யாகூலமற்ற சித்தத்துடன் காசியை ஸேவிக்கிறுனே அவனே மிகவும் சிரத்தையுடன் என்னுடைய ஹ்ருதயத்தில் தியானிக்கிறேன்.

ஒருவன் ஸ்வயம் காசியில் வசிப்பதற்கு அசக்தஞஞலும்—அக் காசியில் வசிக்க விரும்பும் ஒருவனுக்கு ஜீவிதத்திற்கு உபகாரம் செய்கிறுனே நிச்சயமாக அவன் காசியில் வசித்தவனுடைய புண்ணியத்தை பங்கு கொள்கிறுன்,

எந்த தைர்யசாலி காசியில் மரணபர்யந்தம் வஸிக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறுனே, அவனே ஜீவன் முக்தன் என்றே கூற வேண்டும். அவர்கள், எல்லோராலும் வந்திக்கத் தகுந்தவுராகவும் பூஜிக்கத் தகுந்தவராகவும் இருக்கிறுர்.

இந்த விதமாக மஹாதேவர் அநேகவிதமாகக் காசியைப் பற்றி எண்ணி எண்ணி மற்ற கணங்களை அழைத்து அன்புடன் காசிக்கு அனுப்பினர்.

களங்கமில்லா மனதுடைய தாரக தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும் திவோதாஸ் காசியை ஆண்டு வருகிருர். அங்கு நீங்கள் செல்லுங்கள்.

ஏ! திலதர்ப்பண! ஸ்தூல கர்ண, ஹே! த்ருமி! சண்ட! ப்ரபாமய ஸுகேச, பின்ததே, சாக, கபர்தின், பிங்களாக்ஷ, வீரபத்ர, கிராத, சதுர்முக, பஞ்சாக்ஷ, பாரபூத, த்ரயக்ஷ, க்ஷேமக, லாங்கலின், விராத, ஸுமுக, ஆஷாட, நீங்கள் தனித் தனியாக அங்கு செல்லுங்கள். கார்த்திகேயர் கூறுவார்: இந்த எல்லா ஸ்வாமி பக்தரான மகாத்மா-த்ருட பிரதிக்ஞரான கணங்கள் ஸ்வாமியின் ஆதேசத்தைப் பெற்றுக் காசிசென்று அநேக விதமாக மாயைச் செலுத்தி, அநேக விதங்களான உரு வத்தை எடுத்து ஏகாக்ரசித்தர்களாக ராஜா திவோதாஸருடைய பலவீனத்தைத் தேடிக்கொண்டு அங்கு இருக்கிருர்கள்.

ஆனுல் அரசர்களிடத்தில் ஒரு குற்றத்தையும் காணுமல் தங்களுடைய புகழ், கீர்த்தி இவைகளையே இழந்தவர்களாக, 'சீ' இது என்னவென்று கூறி, தன்னைத் தானே இகழ்ந்து கொண்டார்கள்—கணங்கள்

தினமும் நமஸ்வாமியிடம் புகழ்மாலை சூட்டிக்கொள்ளும் நமக்கு இப்பொழுது என்ன நேர்ந்தது. சீ, சீ, என்ன இளப்பம், இளப்பம், நாம் இங்கு கேவலம் ஒரு மனிதனையும் வசப்படுத்த முடியவில்லையே.

பிரபு த்ரிநயனனிடத்திலிருந்து தனம் புகழ்ச்சி இவைகளை பெற்ற பிறகும் அவருடைய காரியத்தை நடத்த முடியாதவர் களானேமே. 'இழிவு, இழிவு' இந்த தயாளுவான எஜமான ருடைய காரியத்தில் அஜாக்கிரதையாக இருக்கும் நமக்கு என்ன கதிதான் ஏற்படும்! நிச்சயமாக நாம் எல்லோரும் அந்தகார மயமான உலகில் வஸிக்கவேண்டி வரும்.

காலும் கையுடன் சக்தியுடன் இருக்கும்போதே ஸ்வாமியின் காரியத்தை முடிக்க முடியவில்லையே. அடிக்கடி நாம் அந்த விஷயத்தில் தோற்கவல்லவா செய்கிறேம்.

ஹே! ம்ருத்யுகணங்களே, முதலாவதாக ஸ்வாமியிடம் ஸத்காரம் பெற்று கார்யங்களில் படாடோபம் காண்பித்து, டம்பப்படும் ஜனங்களுடைய எண்ணங்கள் ஒருபொழுதும் பூர்த்தி யாகாது.

ஸ்வாமியுடைய காரியத்தை முடிக்காமல் எந்த முகத்தைக் கொண்டு யஜமாரைப் பார்ப்பது? நாம் இப்போது பூமியில் அவளுக்குப் பாரமேயாகும்.

பெரிய பெரிய பர்வதங்கள், ஸமுத்ரங்கள் விருக்ஷங்கள் இவைகள் பூமிதேவிக்குப் பாரமில்லை. ஆனால் யஜமானத் துரோகியின் பாரம் சுமக்க முடியாமல் அமுங்கிப் போய்விடுகிறாள்.

நமக்கு இந்தச் சமயம் புராணத்திலுள்ள பழையகதை ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அந்தக் கதையின் அர்த்தத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு, இந்தக் காசியிலேயே இருந்து விடுவோம்.

புண்ணியமும் சேர்த்து வைக்க முடியவில்லை. தனத்தையும் ஆயுளையும் பெருக்கமுடியவில்லை. அந்த அசக்தர்களுக்கு கதி வாராணஸி புரியேயாகும்

பாபச்சுமையினால் தளர்ந்தவரும் அந்த பாபத்தின் காரணத்தால் ஏற்படும் துன்பத்தினால் நானாவிதமாகக் கலங்கியவரும் ஆன நமக்கு காசீபுரியே கதி.

ஸ்வாமித்ரோகி, நன்றி கொன்றவன், நம்பிக்கைத்ரோகி இவர்களுக்குக் காசியை விட்டால் வேறுகதி ஏது? (வேறு தங்குமிடம் ஏது)

இந்தவிதமாக புராணம் கூறியிருக்கும் வார்த்தையை அனுசரித்து அரசன்திவோதாஸன் கண்பார்வைக்கு மறைந்து கொண்டு அங்கேயே வசிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

மிகவும் புத்திமானான அரசன் சிவபுரானுடைய பிரபாவத்தால் அவருடைய பூத கணங்கள் காசியில் மறைந்திருக்கும் செய்தியை அறியமுடியவில்லை.

இதில் அதிசயம் என்னவிருக்கிறது ? சித்திரகுப்தருக்கே காசியின் போக்கு, கண்டுபிடிக்கமுடியவில்லையே, கணக்கில் அடங்கவில்லையே, மற்றபடி மிகுந்த லோகவாஸிகளான வெறும் மனிதர்கள் எப்படியறிவார்கள்.

எவர்கள் இங்கு லிங்கஸ்தாபனம் பண்ணி அளவில்லாத தேஜஸ்ஸுடன் இருக்கும் அவர்களை தர்மராஜர்கூட சந்திக்க முடியவில்லை.

ஹே! கும்பமுனியே! இந்தவிதமாக அந்த சிவகணங்களெல்லாம் ஆராதித்து, மங்களகரமானக் காசியைவிட்டு இன்றுவரை நீங்கவில்லை.

ஹே! முனிஸ்ரேஷ்டனே, கணங்களில் சிறந்த தாரகன் பிரதிஷ்டை செய்த தாரகேஸ்வரரை ஸேவித்தவர்களுக்கு தாரக ஞானம் கிட்டும். இன்றுவரை, அதைப் பூஜை செய்கிறார்கள்.

உத்தம பக்தன் தாரகேஸ்வரலிங்கத்தை பக்தி பண்ணினால் அவனுக்கு எளிதாக தாரக ஞானம் கிடைக்கிறது.

திலபர்ண கணுல் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதில பர்ணேஸ்வரரை எள்ளத்தினையாவது மனதில் இருத்தி தரிசித்தால் பாபம் இருக்காது ஓடிவிடும்.

அதுபோல் ஸ்தூலா கர்ணேஸ்வர லிங்கத்தை பூஜித்தால் மனிதர்கள் துர்கதியடைய மாட்டார். பரம உத்தமமான புண்ய லாபத்தையடைவார்கள்.

இதற்கு மேற்பக்கத்தில் த்ருமிசண்டேஸ்வரர், ப்ரபாமயேஸ்வரர் என்ற இரண்டு லிங்கங்கள் இருக்கின்றன.

எவரொருவர் இந்த ப்ரபாமயேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்து, வேறு எங்காவது சென்று இறந்தாலும் அவர்கள் ப்ரகாசமான விமானம் ஏறி சிவலோகத்தை அடைவார்.

ஹரிகேசம் என்னுமிடத்தில் ஸுகேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் உள்ளது. அதைப் பூஜிப்பவனுக்கு, தோல், மாம்சம், உதிரம், நரம்பு எலும்பு இத்யாதிகளை அடிக்கடி சுமக்க நேரிடாது.

பூமசண்டிக்கு ஸமீபமாக பிந்ததீஸ்வரர் என்னும் சிவலிங்கம் இருக்கிறது. அதைப் பூஜிப்பவர் மகத்திலும் மகத்தான பரம பதத்தையடைந்து மோக்ஷமெய்துவார்.

இந்த சமயத்தில் பித்ரீச்வரர் என்பவர் சிவனுடைய ஸமீபத்தில் இருப்பவரான சாளகேஸ்வரரை தர்சனம் செய்வதினுல் மிருகத்தைப்போல் இயற்கை பாபங்களையனுபவிக்க மாட்டான்.

இவ்விதம் ஸ்கந்தபுராணம் நான்காவது காசீகண்டத்தில் உத்தரார்க்க பாஷாடீகாவான காசீமகாத்மியம் என்னும் கணங்களின்வர்ணனை என்ற 53-வது அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்.

ஐம்பத்து நான்காவது அத்தியாயம்

மஹாதேவருடைய கணங்களில் அவருக்குப் பிரியமான கபர்தி எனும் பெயருடைய தலைவன் பிகீஸ்வரருடைய வடக்கு பக்கத்தில் ஒரு சிவலிங்கத்தை பிரதிஷ்டை பண்ணினுன்.

அவருக்கு முன்னல் விமலோதகம் என்னும் குண்டம் தோண்டப்பட்டிருக்கிறது. குண்டத்தின் ஜலத்தை ஸ்பரிசித் தாலே நம்முடைய மலினத்தன்மை நாசமடைகிறது. இது விஷயமாக ஒரு சிறு சம்பவம் இருக்கிறது. அதைக் கூறுகிறேன். அது முன் யுகமான த்ரேதாயுகத்தில் நடந்தது. அதைக் கேட்ட வுடனேயே பாபங்கள் நஷ்டமடைகின்றன. ஹே! கும்பமுனியே அகஸ்தியா, வால்மீகி என்ற ஒரு பெரிய சைவி இருந்தார். அவர் கபர்தீஸ்வரரைப் பூஜித்துத் தவம் புரிந்து வந்தார்.

ஒரு சமயம் அந்த தபோதனர் ஹேமந்தருதுவில் மார்கழி மாதம் இந்த விமலோதகம் என்னும் குண்டத்தில் மாத்யான ஸ்னனம் செய்து, பாதாதிகேச பர்யந்தம் பஸ்மத்தையும் தரித்துக்கொண்டார். லிங்கத்துக்குத் தெற்கு பக்கத்திலமர்ந்து மத்யான கர்மாதிகளை முடித்து, மத்யான ஸந்தியைப் பண்ணிக் கொண்டு, பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை ஜெபித்து கபர்தீச்வரரையும் தியானித்து வந்தார்.

பிறகு பிரதக்ஷண நமஸ்காரம், பிராணயாமமும் செய்து மூன்று தரம் உச்சஸ்வரத்தில் பிரணவத்தை உச்சரித்தார். பிறகு ஷட்ஜம் முதலிய ஸ்வரபேதங்களுடன் கைகளை அசைத்து ஆனந் தத்துடன் மண்டலகாரமாகச் சுற்றி சுற்றி வந்து நர்த்தனம் செய்யத் தொடங்கினர். அங்காபிநயத்துடன் கீதம் பாடி முடித்து அந்த விமலோத குண்டத்தில் ஒரு பக்கத்தில் உட்கார்ந் தார்.

அந்த சமயம் அவர் ஒரு பயங்கர ஸ்வரூபத்துடன் கூடிய ஒரு கோர ராக்ஷஸனைக் கண்டார். அவனுடைய நெற்றியும், கன்னமும் முகமும் சுருக்கம் விழுந்திருந்தன. மஞ்சளான கண்கள் உள்ளே அமுங்கி இருந்தது.

தலை ரோமங்கள் உலர்ந்து விரிந்து குத்திட்டு நின்றன. கழுத்துப் பருமனக இருந்தது. மூக்கு அமுங்கி சப்பையாக இருந்தது. உதடுகள் பிளந்திருந்தன. பெரிய பெரிய பற்கள் வெளியே நீட்டிக் கொண்டிருந்தன.

முகம் கனமாகப் பருமனுக இருந்தது. ரோமங்கள் குத்திட்டு இருந்தன. காதின்மேல் புறம் தொங்கியிருந்தது. மஞ்சளான தாடி பயங்கரமாக இருந்தது.

நீள நாக்கு லவலவ என்று தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. கழுத் தெலும்பு துருத்திக்கொண்டிருந்தது. காரை எலும்பு இரண்டும் பருமனுக வெளியில் தெரிந்துகொண்டிருந்தது. இருதோளும் மோதிக் கொர்ண்டிருந்தது.

கஷ்கம் பள்ளமாக இருந்தது, முன்பக்கத்து கை விரல்கள் தள்ளிதள்வி இருந்தன.

மார்பு புழுதிபடிந்திருந்தது. வயிற்றின்தோல் பின்பக்கம் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தது. கடிப்ரதேசம் பயங்கரமாக இருந்தது. எலும்பு முட்டுகளில் மாம்சம் இல்லே.

இடுப்பெலும்புகள் இரண்டும் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. அண்டகோசம் ஒட்டியிருந்தது. குறிபெயரளவுக்குத்தானிருந்தது. துடைநீளமாக இருந்தது, மாமிஸம் என்ற பெயரே இல்லே. மூட்டு பெரிய எலும்பினுல் இறுக்கப்பட்டிருந்தது.

அதில் எலும்பும் தோலுமேயிருந்தது. சரீரம் பூராவாக நரம்புக் கூட்டமாக இருந்தது. முழந்தாளுக்குக் கீழ் குதியங்கால் வரை பருமனுகவும் பயங்கரமாகவும் இருந்தது.

கால் பாதங்கள் பெரியதாக இருந்தன. விரல்கள் நீள மாகவும், வளேந்தும் மெலிதாக இருந்தன. எலும்பும் தோலும் நரம்புமே தேகம் முழுவதும் மோதிக்கொண்டு தெரிந்தன.

இப்படி பயங்கரமான மிகவும் கோரமான உருவமும் பசியினுல் உயிர்போகும் தசையில் உள்ளது. மயிர்க்கால்கள் தோறும் குத்திட்டு இருக்கும் சரீரத்திலும் காட்டுத்தீயால் தகிக்கப்பட்ட மரத்தின் அடிக்கட்டைப்போலும் மிகவும் சஞ்சல பான நேத்ரத்துடன்,

ஸமஸ்த பிராணிகளுக்கும் பயத்தை கிளறிவிடக்கூடிய பயாநகரஸம் உருவெடுத்து வந்ததுபோலவும், உள்ளதுமான மிகவும் தீனமான பிசாசத்தைப்பார்த்து மிகவும் தைரியத்துடன் அந்தவயோதிகர் 'நீயார்?'

நீ இங்கு எப்படி வந்தாய்? உனக்கு இந்த நிலே எப்படி ஏற் பட்டது. நான் தயையினுல் கேட்கிறேன். நீ பயமில்லாமல் கூறு என்று கூறினுர்.

சிவ ஸ்ஹஸ்ர நாமத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, விபூதியைக் கவசமாக அணிந்து கொண்டிருக்கும் என்போல தபஸ்விகளுக்கு உன்னேப்போன்றவர்களிடம் கொஞ்சம் கூடபயம் கிடையாது.

மிகவும் பிரியத்துடன் கூடிய தபஸ்வியின் சொல்லைக்கேட்டு, கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டு தயையே உருவான தபோதனரிடம் பிசாசு கூறியது.

பகவான் தாங்கள் என்மீது தயாதிருஷ்டிவைப்பதினால், ஏ! தபஸோத்தமா, நான் என்னுடைய விருத்தாந்தத்தைக் கூறுகிறேன். ஒருக்ஷணம் கவனமாகக் கேட்க வேண்டும்.

கோதாவரி நதிக்கரையில் பிரதிஷ்டானம் என்ற ஒரு தேசமிருக்கிறது.

நான் அங்கிருக்கும் தீர்த்தக் கரையில் தானம் வாங்கும் ஒரு பிராம்மணன் அந்தக் கர்மபலனால் எனக்கு இந்த தசை ஏற்பட்டது.

விருக்ஷங்களும் ஜலமும் இல்லாத பெரிய பாலைவனத்தில் வெகு தினங்களாக வசிக்க வேண்டியிருந்தது. முனிராஜனே, அச்சமயம் எனக்கு பசிதாகம் குளிர், வெயில் எல்லாவற்றையும் தாங்க வேண்டியிருந்தது.

மழைக்காலத்தில் இரவும் பகலும் யானைத்துதிக்கைப்போல் பெய்யும் பயங்கரமான மழையில் காற்று பிரசண்ட மாருதமாக வீசிக்கொண்டிருக்கும்போதில் எனக்கு இந்த தேகத்தை மூட எனக்கு ஒரு சிறுகந்தல் துணிகூட இருக்கவில்லை.

யார் தீர்த்த ஸ்னானங்களில் ப்ரதிக்ரஹம் வாங்குகிறார்களோ, அவர்களும் பர்வங்களில் தன்னால் இயன்ற அளவு தானம் செய்ய வேண்டும். அப்படி செய்யாதவர்களுக்கு மிகவும் துக்கத்தில் ஆழ்த்தும் இந்த பைசாச யோனி கிடைக்கிறது.

முனியே! இந்த பாலைவனத்தில் இவ்விதமாக அநேக தினங்கள் கழிந்தன. இப்படியிருக்கும்போது ஒருநாள் யதேச்சையாக ஒரு பிராம்மண சிறுவன் அங்கு வருவதைக் கண்டேன்.

சூரியன் உதயமான பின்பும் சந்திமுதலியவைகள் செய்யாதவனும், மலமூத்திரம் கழித்தபின்பு சௌசம் பண்ணி,

கச்சமில்லாமல், சௌசம் பண்ணாமல், சந்தியாகர்மத்தை செய்யாமலும், அப்பிராமணன் வருவதைக்கண்டு, நான் போகத்திற்காக அவன் சரீரத்திற்குள் நுழைந்து விட்டேன்.

ஏ! முனிநாதரே, நான் அதிர்ஷ்டம் இல்லாதவனானதினால் இந்த பிராமணக்குமாரன் பண்டு சம்பாதிக்கும் லோபத்துடன் ஒரு வியாபாரியின் துணைகொண்டு இந்த பவித்ரமான காசீபுரியை யடைந்தான்.

ஏ! முனிஸத்தமா, எப்பொழுது அவன் நகரத்தில் எல்லையைத் தாண்டி உள்ளே நுழைந்தானோ. அப்பொழுதே அவனுடைய தேகத்திலிருந்து பாபங்கள் எல்லாம் வெளியாக வேண்டி வந்தது.

ஏ! தபோநிதியே அப்படி வெளியேறி நான் வெளியிலேயே தங்கவேண்டிய காரணம் என்னவென்ருல் மஹா தேவருடைய ஆக்ஞையினுல் இந்த வாராணஸிபுரியில் பெரிய பெரிய பாதகங்களும் உள்ளே நுழைய முடியாது.

அதனுல் இதுவரைக்கும் மற்ற பாபங்களுடன் நானும் அந்த பிராம்மணக் குமாரன் காசியைவிட்டு வெளியில் வரும் வேளையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு, சிவகணங்களுக்கு பயந்துகொண்டு, எல்லைக்கு வெளியிலேயே தங்கியிருக்கிருேம்.

தபோதனரே, அவன் இன்று அல்லது நாளை அல்லது நாளன்றைக்கு வெளியில் வருவான் என்ற ஆசையில். நாங்கள் இங்கேயேக் காத்துக் கொண்டிருக்கிருேம். இதுவரை அவன் வெளியில் வரவுமில்லை. எங்கள் நம்பிக்கை எங்களை விட்டு விலகவுமில்லை. இந்த ஆசாபாச வலையில் சிக்கி தவித்துக் கொண்டு, ஒரு ஆதாரமும் இல்லாமல் நாங்கள் இங்கு விழுந்து கிடக்கிருேம்

ஏ! தபஸ்வியே இப்பொழுது நான் இன்றய விசித்ரமான விஷயத்தைச் சொல்கிறேன். தாங்கள் அதைக் கேளுங்கள். என்னுடைய அறிவுக்கெட்டிய மட்டில் இந்த நிகழ்ச்சியினுல் ஒரு பெரிய மங்களமான காரியம் நடக்க இருக்கிறது.

நாங்கள் பிரதிதினமும் பசியினுல் வியாகூலமடைந்து ஆகாரம் தேடிக்கொண்டு இங்கிருந்து பிரயாகைவரைப் போகிருேம். ஆனுல் ஒன்றும் கிடைப்பதில்லை.

எல்லா வனங்களிலும் பழங்களைச் சுமந்துகொண்டு அநேக விருக்ஷங்கள் இருக்கின்றன.

இதைத் தவிர அநேகவிதமான உணவு வகைகளும் விசித்ர விசித்ரமான பருகும் பானங்களும் மற்றவர்களுக்கு சுலபமாகக் கிடைக்கின்றன. ஆனுல் எங்களுடைய திருஷ்டி பட்டவுடனேயே அவைகளெல்லாம் தூர தூர விலகிச் செல்கின்றன.

ஏ! முனியே, இன்று அகஸ்மாத்தாக ஒற்றை ஆடையுடுத்திய சன்யாஸி வருவதைப் பார்த்துவிட்டு,

பசியால் பீடிக்கப்பட்ட நான் இவனை பலாத்காரமாக அடித்துப் பிடித்துக் கொன்றுவிட வேண்டும் என்று நினைத்து சீக்கிரமாகவே அவனிடத்தில் சென்றேன்.

நான் அவனைப் பிடிக்கப்பாய்ந்த அதேசமயத்தில் அவனுடைய முகார விந்தத்திலிருந்து விக்னங்களை நாசம்செய்யும் சிவநாமமாகிய பவித்ரமான த்வனி வெளி வருவதைக் கண்டேன்.

இப்பொழுது சிவநாமத்தைக் கேட்டவுடனேயே என்னுடைய சஞ்சித பாபங்கள் எல்லாம் அமுங்கிவிட்டன. அதனுல் இந்த ஊரின் உள்ளேப் பிரவேசிக்க முடிந்தது.

எல்லையில் இருக்கும் சிவகணங்களும் கூட என்னை ஒரு தரம் கூடப் பார்க்கவில்லை. ஏனென்றால் அவனுடையக் காதுகளில் சிவ நாமம் நுழைகிறதோ, அவனை யமயாஜர் கூடத் திரும்பிப் பார்க்க மாட்டார்.

நான் அந்த ஸன்யாஸியுடன் கூட பஞ்சக்ரோஸத்தின் எல்லையைத் தாண்டிக்கொண்டு காசியின் உள்ளுக்குள் வர விரும்பினேன். ஆனால் ஸன்யாஸி உள்ளேச் சென்று விட்டான் நான் இங்கேயேத் தங்கிவிட்டேன்.

முனீஸ்வரா! தங்கள் தரிசனத்தை நான் பெற்றதினால் நான் என்னை மிகவும் க்ருதார்த்தனாக எண்ணுகிறேன். ஏ! க்ருபாநிதியே தாங்கள் இந்த பயங்கரமான பைசாச யோனியிலிருந்து என்னை உத்தாரணம் செய்யுங்கள்.

இதற்கு பிறகு அந்த பிசாசினுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு விட்டு அந்த தயாளுவான தபஸ்வி யோசிக்கத் தொடங்கினார், சீ! தன்னலத்திலேயே ஆழ்ந்திருக்கும் ஜனங்கள். வெட்கக்கேடு.

பசு பக்ஷி மிருகங்கள் கூடத்தான் தன் வயிறு வளர்க்கின்றன. ஆனால் இவ்வுலகில் மனிதனாகப் பிறந்தவன் எப்பொழுதுமே பரோபகாரம் செய்வதற்குத் தயாராக இருப்பானானால் அவனே தன்யன்.

அதனால் நான் இந்த பாபசுமையினால் அமுக்கப்பட்டு என்னைச் சரணடைந்த இந்த பிசாசை என்னுடையத் தபோ பலத்தினால் உத்தாரணம் செய்வேன்.

அந்தஸாது மகாத்மா மனதிற்குள் இவ்விதம் நிச்சயம் செய்து கொண்டு பிசாசினிடம் கூறினார். நீ இந்த விமலோதகம் என்னும் ஸரோவரத்தில் உன்னுடையப் பாபங்கள் கரைவதற்காக மூழ்கிவா.

ஏ! பிசாசே ! தீர்த்தப் ப்ரபாவத்தினாலும், கபர்தீஸ்வரரின் தரிசனத்தினாலும் க்ஷண நேரத்தில் உன் பிசாசு உருவம் நீங்கி விடும்.

முனியின் வார்த்தையைக் கேட்டு பைசாசம் பிரசன்னசித்தத் துடன் கூட கைக்கூப்பி சந்தோஷ மனதுடன் நமஸ்காரம் பண்ணி கூறத்தொடங்கியது.

ஏ! நாதா ஜலதேவதைகள் ஜலத்தை ரக்ஷை செய்வதினால் எனக்கு அருந்தக் கூடத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. பிறகு ஸ்னானம் செய்வதுபற்றி எப்படி யோசிக்க முடியும்?

எனக்கு ஜலத்தைத் தொடுவதே மிக்கக் கடினம். பிசாசின் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டுவிட்டு உலகத்தை உத்தாரணம் செய்வதில் வல்லவரான அந்த தபஸ்வி அதனிடம் கூறினார்.

நல்லது. இப்பொழுது இந்த விபூதியை நீ நெற்றியில் தரித்து கொள்,

ஏ! பைசாசமே! இந்த விபூதியினுடைய விசித்ரமான் மகிமை என்னவென்றால் இந்த விபூதியைத் தரித்துக் கொண்டவன் எப்பேர்ப்பட்ட பாபியாக இருந்தாலும் சரி; அவனுக்கு ஒருவரும் எங்கும் ஒரு விதமான இடையூறும் ஏற்படுத்த முடியாது.

யமராஜருடைய தூதர்கள் நெற்றியில் வீபூதி பூசியிருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு, அவன் பாபியானாலும் பகவானுடைய பாஸுபத தாஸ்தரத்திற்குப் பயந்து ஓடிவிடுகிறார்கள்.

யோகிகள் எலும்பு சித்ரம் வரையப்பட்ட கொடியினால் அடையாளம் இடப்பட்டத் தீர்த்தங்களைக் கண்டுவிட்டு எவ்விதம் ஓடுவார்களோ அப்படியே யமகிங்கரர்கள் பஸ்மம் பூசிய நெற்றியைப் பார்த்துவிட்டு அண்டையில் அணுகார்கள்.

உத்தம புருஷர்கள் எப்பொழுதும் சிவமந்திரத்தை உச்சரித்து பஸ்மரூபமான கவசத்தை சரீரத்தில் எப்பொழுதும் தரித்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் பக்கத்தில் இம்சிக்கும் ஜந்துக்களும் அணுகுவதில்லை!

சிவமந்திரத்தை உச்சரித்து பஸ்மரூபமான கவசத்தை பக்தி பூர்வமாக நெற்றியிலும், வக்ஷஸ்தலத்திலும், கை இடுக்குகளிலும் தரித்துக் கொண்டால் இம்சிக்கும் மனிதன் கூட அவனைக் கொல்ல முடியாது.

ஸமஸ்த துஷ்ட ஜந்துக்களிடமிருந்து எப்பொழுதும் ரக்ஷை செய்வதினால் பூத (ஐஸ்வர்யம்) கொடுப்பதினால் விபூதியென்றும், ஸம்ஸாரத்தில் விளங்கியிருந்து அக்ஞானமான கர்மங்களை அழிப்பதினால் பஸ்மமென்றும், பாம்ஸத்வ தோஷத்தை நீக்குவதினால் பாம்ஸீ என்றும், பாபங்களை க்ஷரணம் செய்வதினால் க்ஷாரம் என்றும் பண்டிதர்கள் இதைக் கூறுவார்கள்.

இவ்விதம் கூறி அந்த தபஸ்வி குளிர்காயும் அடுப்பிலிருந்து பஸ்மத்தை எடுத்து அந்த பிசாசின் கையில் கொடுத்தார். பிசாசும் மிகுந்த சிரத்தையுடன் அதை எடுத்து தன் நெற்றியில் தரித்துக் கொண்டது.

இப்பொழுது ஜலதேவதைகள் விபூதிதரித்துக்கொண்டிருக்கும் பிசாசு ஜலத்தில் இறங்குவதைப் பார்த்தும் கூடஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அந்தபிசாசு இந்தவிதமாக ஸ்னானம் செய்து, ஜலமருந்தி ஸரோவரத்திலிருந்து வெளிவந்தவுடனேயே, அவனுடைய பிசாசு உருவம் நீங்கிவிட்டது. உடனே திவ்யதேகம் உள்ள மனிதனாகக் காணப்பட்டான்.

திவ்யமாலை, திவ்யகந்தம், திவ்ய வஸ்திரம் இவைகளால் அலங்கரித்துக்கொண்டு அந்த புருஷன் திவ்ய விமானத்திலேறிக் கொண்டுதூய்மையான பரமபதமார்க்கத்திற்குச் சென்றான்.

அந்த ஆகாச மார்க்கத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கும் திவ்ய புருஷன் அங்கிருந்தவாறே அந்த தபஸ்வியை வணங்கி உச்சஸ்வரத்தில் கூறினார்.ஓ!பாவமற்றவரே! பகவான்! தாங்களே மிகவும் பிறரால் நிந்திக்கப்பட்ட அந்த பிசாசு சரீரத்திலிருந்து என்னை விடுவித்தீர்கள். இந்த தீர்த்த மகிமையினால் எனக்கு இந்த திவ்யதேகம் கிடைத்தது. இன்றிலிருந்து இந்த திவ்ய தீர்த்தத்தின் பெயர் பிசாசமோசனம் என்றிருக்கட்டும். இதில் ஸ்னானம் செய்வதினால் பிசாசயோனியில் இருக்கும் மற்றவர்களும் விடுதலையடைவார்கள்.

எவனொருவன் இந்தப்பரம புனித தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்து, ஸந்தியா தர்ப்பணம் இவைகளை செய்து, பிதுர்க்களுக்கு பிண்டதானம் செய்கிறானோ, தெய்வ யோகத்தினால் அவனுடைய முன்னோர்கள் பிசாசுகதியில் இருந்தால் அதிலிருந்து விடுபட்டு உத்தம கதியை அடைவார்கள்,

ஏ! தபோதனரே,இன்று மார்கழி மாதத்து சுக்ல பக்ஷ சதுர்தசி, இன்றைய தினம் இங்கு ஸ்னானதிகள் செய்வதினால் பிசாசயோனி யிலிருந்து விமோசனம் கிடைக்கிறது.

எவரொருவர் இந்த தீர்த்தத்திற்குப் பிரதி தினமும் யாத்திரை யாக வருகிறார்களோ, அவர்கள் இந்தத் தீர்த்தக்கரையில் தானம் வாங்கின சாபத்திலிருந்து விடுபடுகிறார்கள்.

ஒருவர் இந்த பிசாசமோசன தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்து கபர்தீஸ்வரரைத்தரிசனம் செய்து அன்னதானம் செய்வார் களானால் அவர்கள் எப்பொழுதும் பாபத்திலிருந்து நிர்பயமாய் இருக்கிறார்கள்.

மார்கழிமாத சுக்லபக்ஷ சதுர்தசியன்று கபர்தீஸ்வரருக்கு சமீபத்தில் இருக்கும் பிசாசமோசன தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்வதினால் அவன் எங்கு இறந்தாலும் பிசாசு ஆகமாட்டான்.

இந்த மஹா பாக்கியசாலி புருஷன் இவ்விதம் கூறி இந்த முனியை அடிக்கடி வணங்கி திவ்யகதியடை ந்தார்.

ஏ! கும்ப முனியே! அந்த தபஸ்வியும் இந்த ஆச்சரியயமான சம்பவத்தைப் பார்த்துவிட்டு கபர்திஸ்வரரை ஆராதித்து காலக்ரமத்தில் மோக்ஷலாபத்தையடைந்தார்.

ஏ! முனிவரரே! வாராணஸிபுரியில் அன்றிலிருந்து இந்த பிசாசமோசன தீர்த்தம் ஸர்வ பாப நாசனமென்று மிகவும் பிரசித்தமடைந்து விட்டது.

இந்த பிசாசமோசன தீர்த்தக்கரையில் ஒரு சிவயோகிக்குப் போஜனமளித்தால் ஆயிரம் ஸன்யாஸிகளுக்கு பிக்ஷயளித்த பலன் பூர்ணரீதியாகக் கிடைக்கிறது.

ஒருவன் மனோயோகத்துடன் இந்த பவித்ர அத்யாயத்தைக் கேட்டானானால் அவனுக்கு ஒரு பொழுதும் பூதம், பிரேதம், பிசாசு இவைகளிலிருந்து பயம் ஏற்படாது.

இந்த உத்தம உபாக்யானத்தை க்ரஹ தோஷத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட பாலகர்களுக்கு முன்னிலையில் பாராயணம் செய்வதினால் மிகவும் சாந்தியுண்டாகும்.

இந்த ஆக்யானத்தைக் கேட்டுவிட்டு ஒரு மனிதன் வேறு தேசத்திற்கு யாத்திரை செய்தானானால் அவனுக்கு ஒரு இடத்திலும் திருடன், துர்ஷ்டமிருகங்கள் பிசாசம் இவைகளினால் பயமேற் படாது.

இவ்விதம் இஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசீ கண்டத்தில் உத்தரார்க்க பாஷாடீகாவான பிசாசமோசன கதாவர்ணனம் என்னும் ஐம்பத்திநான்காவது அத்தியாம்.

ஸம்பூர்ணம்

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்

ஸ்கந்தர் கூறினர்:- ஏ! கும்பமுனியே! காசியில் மற்ற கணங்களெல்லாம் எந்தெந்த லிங்கங்களை ஸ்தாபிதம் பண்ணினர்களோ அவைகளைப்பற்றி கூறுகிறேன் கேள்.

பிங்களாக்ஷன் என்னும் பெயருள்ள, பாரிஷதன் கபர்தீஸ்வரருக்கு வடக்குபாகத்தில் பிங்களாக்ஷேச்வரர் என்ற பெயருள்ள லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை பண்ணினர்.

கேவலம் அதைத் தரிசனம் செய்த மாத்திரத்திலேயே பாபங்கள் நசித்துவிடும். பகவான் மஹாதேவருடைய பரம ப்ரீதிக்குப்பாத்திரமான வீரபத்திரர், நிஸ்சலமாக இன்று வரையிலும் வீரபத்ரேஸ்வரரைத் தியானித்துக்கொண்டிருக்கிருர். அந்த லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்தால் வீரத்தன்மையுண்டாகும்.

ஒருவன் அவிமுக்தேஸ்வரருக்கு பின்னல் இருக்கும் வீரபத்ரேஸ்வரரைப் பூஜை செய்தால் அவன் போர்களத்தில் ஒருபொழுதும் தோற்கமாட்டான்.

அகஸ்தியமுனியே! வீரபத்ரர் சாக்ஷாத் வீரரூபத்தை எடுத்துக் கொண்டு அவிமுக்த க்ஷேத்ரவாஸிகளுடைய விக்னங்களை த்வம்ஸம் செய்கிருர்.

ஸுப்ரதா பத்ரா, பத்ரகாளி இவர்களோடுகூட எழுந்தருளியிருக்கும் வீரபத்ரரையும் மனிதர்கள் பூஜைசெய்து காசிவாச பலனையடைகிருர்கள்.

இதைப் போலவே கிராதன் என்னும் பெயருடைய கணன் காசியில் கேதாரேஸ்வரருடைய தக்ஷிணபாகத்தில் பக்தர்களுக்கு அபயம் கொடுக்கும் கிராதேஸ்வர லிங்கத்தைப்ரதிஷ்டை பண்ணியிருக்கிருர்.

ஸ்ரீமான் சதுர்முகன் என்னும் பெயருடைய கணன் வ்ருத்தகாலேஸ்வரருக்குப் பக்கத்திலேயே த்ருடமாக சதுர்முகேஸ்வரரை ஸ்தாபித்து இன்றுவரை அங்கு தியானத்தில் அமர்ந்திருக்கிருர்.

இந்த சதுர்முக லிங்கத்தை பக்தி செய்பவர்கள் ஸ்வர்க்க லோகத்தில் எல்லாபோகங்களையும் பூர்ணமாக அனுபவித்துவிட்டு சாக்ஷாத் ப்ரும்மாவைப் போலவே தேவர்களால் பூஜிக்கப் படுகிருர்கள்.

குபேரேஸ்வரர் பக்கத்திலிருக்கும் நிகும்பேஸ்வர லிங்கத்தைத் தரிசித்துப் பூஜித்தபின் மற்ற நாடுகளுக்கு யாத்திரை செய்தால்

காரியஸித்தியாகும். அந்திமக்காலத்தில் சிவலோகத்தில் மரியாதையுடன் வசிக்கும் புகழ் கிட்டும்.

மஹாதேவர் என்னும் பெயருள்ள லிங்கத்திற்குத் தென் பக்கத்தில் இருக்கும் பஞ்சாக்ஷேஸ்வர லிங்கத்தைப் பூஜை செய்தால் மனிதனுக்குத் தன் ஜாதியில் ஸ்மரண சக்தியேற்படும்.

கர்ப்பகிரகத்தின் உத்தர துவாரத்தின் பக்கம் பாரபூதன் என்னும் கணனுல் அர்ச்சிக்கப்பட்ட பாரபூதேஸ்வரர் என்னும் மஹாலிங்கத்தைத் தியானம் பண்ணினுல் முக்தி கிட்டும்.

எவர்கள் காசியில் பாரபூதேஸ்வர் லிங்கத்தைப் பார்க்கவில்லையோ அவர்கள் பூத்துக் காய்க்காத விருக்ஷத்தைப்போல் பூமிக்குப் பாரமாக இருப்பார்கள்.

ஏ! கும்பமுனியே! த்ரயக்ஷன் என்னும் கணம் த்ரிலோசன லிங்கத்திற்கு முன் இருக்கும்பெரிய லிங்கத்தைத்தியானித்து கொண்டு இன்றுவரை அங்கேயே யிருக்கிருன்.

த்ரயக்ஷேஸ்வர லிங்கத்துடைய பரமபக்தர்கள் அந்திம காலத்திற்குப்பின் சாக்ஷாத் த்ரயக்ஷேஸ்வரராகவே ஆகிவிடுகிருர்கள். இதில் சந்தேகமேயில்லை.

க்ஷேமகன் என்னும் பெயருடைய பாரிஷதன் காசியில் தானே சிலையாகி ஸ்திரமாக இன்றுவரைக்கும் ஸர்வ வியாபகரான பகவான் விஸ்வநாதருடைய தியானத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிருன்.

ஒருவன் காசியில் ப்ரதான கணனுன க்ஷேமகனைப் பூஜை செய்தால் அவனுக்கு யாதொரு விக்னமும் ஏற்படாது, என்பது மட்டுமல்ல. க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் க்ஷேமமே கூடிவரும்.

ஒருவன் பரதேசம் போயிருந்தால் அவன் திரும்ப பத்திரமாக வரவேண்டும் என்னும் விருப்பமுடன் இந்த க்ஷேமகரைப் பூஜித்தால் சௌக்யமாகத் திரும்பிவிடுவான்.

விஸ்வேஸ்வரருடைய வடக்குப் பக்கத்தில் லாங்கலி என்னும் கணனுல் பூஜிக்கப்பட்ட லாங்கலீஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்தால் மனிதன் ஒரு பொழுதும் நோயாளியாக மாட்டான்.

ஒரு தடவையாகிலும் லாங்கலிஸ்வரரைப் பூஜைபண்ணினுல் ஐந்து (ஏர்தானம் பண்ணின,) கலப்பைத்தானம் பண்ணின பூர்ணபலனும், ஸமஸ்த சம்பத்துக்களும் கிடைக்கும்.

விராதனுல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட விராதேஸ்வரரை ஆராதனை பண்ணினுல் ஒருவன் அபராதங்களினுல் மூடப்பட்டிருந்தாலும் அவன் அபராதியாக மாட்டான்.

காசி வாசிகள் தினந்தோறும் அபராதம் பண்ணினுல் விராதேஸ்வரரைப் பூஜை பண்ணினுல் ஸமஸ்த அபராதங்களும் சீக்கிரத்தில் க்ஷயமாகிவிடும்.

விஸ்வேஸ்வரருக்கு நிருருதி கோணத்தில் இருக்கும் விராதேஸ்வரரை மனோயோகத்துடன் நமஸ்கரித்தால் சந்தேகமில்லாமல் எல்லா அபராதங்களும் விடுபடும்.

ஸுமுகன் என்னும் கணனல் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்ட மேற்கு முகமாக இருக்கும் ஸுமுகேஸ்வர லிங்கத்தைப் பார்ப்பதினலேயே ஸமஸ்த அபராதங்களும் நீங்கிவிடும்.

பிப்லா தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து ஸுமுகேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்தால் யமராஜரை எப்பொழுதும் ஸௌம்யமாகவே பார்ப்பான்.

மனிதன் ஆஷாட பௌர்ணமியன்று ஆஷாடி கணனல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஆஷாடீக லிங்கத்தை பக்தி பூர்வகமாக தரிசனம் பண்ணினலேயே பாபரஹிதனுகிருன்.

பார பூதேஸ்வரருக்கு வடக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் ஆஷாடேஸ்வரரை ஆஷாட பௌர்ணமியன்று பூஜை செய்வதினல் பாபத்தினல் சந்தாபம் அடையமாட்டார்கள்.

ஆஷாட மாதத்தில் சுக்லசதுர்தசியல்லது பௌர்ணமியன்று வருஷயாத்திரையாக வருகிறவர்கள் நிஷ்பாபமுடையவர்களாகிருர்கள்.

ஸ்வாமி கார்த்திகேயர் மேலும் கூறுகிருர் : முனியே! வாராணஸியில் விஸ்வநாதரை மகிழ்விக்கும் பொருட்டு தம்தம் நாமங்க்ளால் லிங்கங்களேப் பிரதிஷ்டைப் பண்ணி எல்லா கணங்களும் அங்கேயே இருக்கத் தலேப்பட்டனர்.

திரும்பவும் காசி சமாசாரம் அறிவதற்காக பகவான் விஸ்வேஸ்வரர் மிகவும் கவலேப்பட்டத் தொடங்கினர். இனி இங்கிருந்து நம்முடைய நன்மையை விரும்புபவனுக எவனேயனுப்பலாம்? எதனல் என் மனம் சந்தோஷமடையும்.

யோகினியர்கள் சூரியன், ப்ரும்மா, சங்குகர்ணன் முதலிய கணங்கள் இவர்கள் எல்லோரும் கடலில் வந்துசேர்ந்த நதியைப் போல் திரும்பிவரவேயில்லேயே.

எவர்கள் இங்கிருந்தே சென்று காசியிலேயே உட்கார்ந்திருக்கிருர்களோ அவர்கள் எல்லோரும் என்னுடைய உதரத்தில் உட்கார்ந்திருப்பதுபோலத்தான். எரியும் ஜ்வாலேயில் விழுந்த நெய்யைப்போல அவர்கள் இனித்திரும்பார்கள்.

அவர்களெல்லாரும் லிங்கங்களேப் பூஜைபண்ணிக் கொண்டு காசியில் தத்பரர்களாய் வசிக்கிருர்களானுலும் அந்த லிங்கங்களெல்லாம் என்னுடைய ஜங்கம ரூபமேயாகும். இதில் சந்தேகமேயில்லே.

காசியில் இருக்கும் ஸ்தாவரம், ஜங்கமம், அசேதனம், சேதனம் அவைகளெல்லாம் என்னுடைய லிங்க ரூபமேமாகும்.

அவைகளை தூஷணை சொல்பவர்கள் துர்புத்தியுடையவர்கள். காசியில் உள்ள ஒவ்வொரு சிறு கல்லும் ஒவ்வொரு சங்கரருக்குச் சமானம்.

எவர்கள் வாயில் காசிநாமம் வருகிறதோ, எவர்களுடைய காதில் விஸ்வநாதருடைய கதைகள் நுழைகிறதோ; அவர்களெல்லாம் காசியில் லிங்கஸ்வரூபமே. என்னைப் போலவே அவர்களும் பூஜைக்குரியவர்களாவார்கள்.

வாராணஸி, காசி, ருத்ரவாஸம் என்னும் இந்த வாக்யங்களை எவர்கள் சுத்தமாக உச்சரிக்கிறார்களோ; அவர்களை யமராஜரால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

எவர்கள் ஆனந்தவனத்தையடைந்து, வேறு நிரானந்த பூமியைமனதால் நினைக்கவோ. விரும்பவோ செய்தார்களானல் அவர்களுக்கு இந்த உலகில் ஆனந்தமே இருக்காது.

இன்றோ, அல்லது அநேக நாட்கள் சென்றோ நிச்சயமாக மரணம் அடைய வேண்டும். அதனல் கலிக்கும் காலனுக்கும் பயந்தவர்கள் காசியை ஒருபொழுதும் விடக்கூடாது.

எது நடந்து தீருமோ அது அடிக்கு ஒருதரம் அவசியம் நடந்தே தீரும் என்றால் புத்தியில்லா ஜனங்கள் லக்ஷ்மி ஆச்ரயித் திருக்கும் காசியை ஏன் விடவேண்டும்?

காசியில் அடிக்கொரு தடவை ஆயிரமாயிரமாக துக்கங்களை சகித்துக் கொண்டாவது இருப்பதுதான் நல்லது. வேறு எங்காவது விக்ன இடையூறில்லாமல் ராஜ்யம் கிடைத்தாலும் அதை அடைவதற்கு எதிர்பார்ப்பதை விடக் காசியில் இருப்பது தான் நல்லது.

ஐஸ்வர்யத்தினுடைய போகம் எவ்வளவு காலம்தான் கொண்டு செல்லும்? காசியில் ஒவ்வொரு அடிவைக்குந்தோறும் இகலோகம், பரலோகம் இரண்டிலும் நிரந்தரமான சுகத்தை யளிக்கிறது.

விஸ்வத்திற்கெல்லாம் நாதனன நானும் தானே முக்தி பிரகாசினியாயிருக்கிற காசியும் அமுத அலைகளை வீசும் சாக்ஷாத் கங்கையும் இம்மூன்றும் ஓரிடத்தில் சேர்ந்தால் எதைத்தான் தராது?

அளவில் அடங்காது செல்வ சிறப்பு நிரம்பிய ஐந்து கோசப் பிரமாணம் உள்ள இந்த நகரம் என்னுடைய சரீரமேதான். அதனலேயே இது மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. என்னுடைய இந்தக் காசீபுரி ஸம்ஸார பாரத்தை சுமந்து தளர்ந் தவர்களுக்கும் ஜனன மரண போக்குவரத்திற்கு ஈடுபட்டிருக்கும் ஜீவர்களுக்கும் நிச்சயமாக இளைப்பாறும் ஸ்தலம்.

ஸ்ம்ஸார யாத்ரீகர்களுக்கு இந்தக் காசியே மனோரத ரூபமான பழங்களினால் பாரமடைந்திருக்கும் கல்பத்தைச் சூழ்ந்த மண்டபம்.

மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்ய சக்கரவர்த்திக்கு இந்தக் காசியே தாபத்தை நீக்கும் விசித்ரமான குடை. இந்தக் குடையின் கம்பே என்னுடைய த்ரிசூலம்.

புண்ணியாத்மாக்கள் நிரந்தரமான சுகத்தைப் பெற சிரமப் படாமலேயே மோக்ஷ லக்ஷ்மியை விரும்பினார்களானால் அவர்கள் ஒருபொழுதும் காசியைவிட்டுச் செல்லக் கூடாது.

எவர்கள் ஆனந்த வனத்தில் உறுதியாக வாசம் பண்ணுகிறார் களோ, அவர்கள் ருசிகரமான மோக்ஷ லக்ஷ்மி என்னும் பழத்தை பரலோகத்தில் கட்டாயம் பெறுகிறார்கள். மமதா மோக மில்லாத என்னையே மோகிக்கச் செய்யும் அந்த விஸ்வமோகினி காசியை யார்தான் விரும்பமாட்டார்கள்?

பரமானந்தப்ரகாசம் உள்ளவர்களுக்குக் காசியின் நாமமே மிகவும் மதுரமானது. அதனால் காசி, காசி, காசி என்று எந்த புண்ணியாத்மாக்கள்தான் ஜபிக்க மாட்டார்கள்?

எவர்கள் ஸர்வதா காசீநாமரூபமான அம்ருதத்தைக் குடித்து கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு பூதலமெங்கும் க்யாதி பெற்றிருக்கும் உத்தமமானக் காசியென்னும் ஸ்தலமே மார்க்க மாகிறது.

நான் எப்பொழுதுமே மமதையில்லாமல் த்ருடமான ஸர்வாத்மாவாக இருக்கிறேன். ஆனபோதிலும் காசியின் நாமத்தை ஜபிப்பவர்களே என்னுடைய சொந்த ஜனங்கள்.

வாராணஸியுடைய இந்த ரகசியத்தை அறிந்ததினாலேயே யோகினியர்களும், ப்ரும்மா, சூரியன், பிரதானகணங்கள் இவர்கள் யாவரும் அங்கேயே தங்கி விட்டார்களேத் தவிர, இதற்கு வேறு ஒரு காரணமுமில்லை.

அப்படியில்லாவிட்டால் அந்த யோகினியர்கள், சூரியன் ப்ரும்மா, சிவகணங்கள் யாவரும் என்னை விட்டுவிட்டு வேறு இடத்தில் எப்படியிருக்க முடியும்?

அவர்கள் எல்லோரும் காசியில் இருப்பதே மிகவும் நல்லதாகி விட்டது. ஏனென்றால் மற்றதேசத்து ஜனங்களில் ஒருவனாவது அங்கிருந்தால் போதும், ராஜ்யத்தினுடைய ரகஸ்யத்தை போதிப் பதற்கு சாமர்த்யசாலியாகி விடுகிறான்.

ஆனால் என்னுடைய உருவத்தை தரித்தவர்களே அங்கு நுழைந்து உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அதனால் நானும் அங்கு செல்வதற்குண்டான பிரயத்தனத்தை அவர்கள் அவசியம் செய்து கொண்டிருப்பார்கள்.

நல்லது இப்பொழுது எனது பாரிஷதர்களை அங்கு அனுப்புகிறேன். இந்தப் பிரதான அதிகாரிகள் எல்லாம் அங்கு தங்கினுல் தான் நானும் பின்னேடு அங்கு செல்வதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

மஹாதேவர் இப்படியெல்லாம் யோசனை செய்து கொண்டு புத்திரனுன கஜானனை அழைத்துக் கூறினுர். ஏ! புத்ரா! நீ இங்கிருந்து காசிக்குச் செல். அங்கு ஸ்திரமாய் இருந்துகொண்டு என்னுடைய காரியம் ஸித்தியாவதற்குண்டானப் பிரயத்தனத்தைச் செய். அங்கு நமக்கேற்படும் விக்கினங்களை விலக்கி விட்டு அரசனுக்கு இடையூறுகளை ஏற்படுத்து.

இதற்குப் பிறகு தந்தையின் ஆணையைப் பாலிக்கின்றகணநாதன் மஹாதேவனுடைய ஆக்கினையை சிரமேற்தாங்கி அதை பரிபாலிக்கும் பொருட்டு சீக்கிரமாகக் காசியை நோக்கி புறப்பட்டார்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவது காசீகண்டத்தில் உத்தரார்க்க பாஷா டீகாவான ஐம்பத்து ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஐம்பத்தாருவது அத்யாயம்

ஸ்வாமி கார்த்திகேயர் கூறுவார்:— இதற்குப் பிறகு மஹாதேவர் ஆணைப்படிக்கு கணேஸ்வரர் மந்த்ராசலத்திலிருந்து சிவபிரான் காசி வருவதற்கு உபாயம் என்னவென்று யோசித்துக் கொண்டே புறப்பட்டார்.

மூஷிக வாகனனான பகவான் கணேசர் சீக்கிரமாகக் காசீ புரியை அணுகி பிராம்மணவேஷம் எடுத்துக் கொண்டு மிக நல்ல சகுனங்கள் தோன்ற நகரில் பிரவேசித்தார்.

விருத்த ஜ்யோதிஷருடைய வேடத்தை எடுத்துக் கொண்டு நகரமத்தியில் எல்லோருடைய வீடுகளிலும் நுழைந்து கொண்டு நகரத்து ஜனங்களுடைய ப்ரீதிக்கு பாத்திரமாகி சுற்றிக் கொண் டிருந்தார்.

அவர் தானே இரவு காலங்களில் ஜனங்களுக்கு கனவுகள் ஏற்படச் செய்வார். பிறகு காலையில் அவரவர்களுடைய வீடு களுக்குப் போய் அந்தக் கனவுகளின் குணதோஷங்களை எடுத்துச் சொல்லுவர்.

நீங்கள் நேற்று இரவு என்ன கனவு கண்டீர்களோ, அதுபற்றி அறிய உங்களுக்கு ஆவலாக இருக்கும். அதற்காக அதைக் கூறுகிறேன். அதைக் கேளும்.

இரவு நான்காம் ஜாமத்தில் நீங்கள் ஒரு பெரிய குளத்தைப் பார்த்தீர்கள். அந்தக் குளத்தில் மூழ்கி மூழ்கி நீந்தினீர்கள்.

ஆனால் கரைக்கு ஏற நினைத்தவுடன் அந்த ஜலத்தில் பெரிய சுழலில் அகப்பட்டு அநேக தடவை மூழ்கி எழுந்திருந்தீர்கள். இது மிகவும் கெட்ட கனவு. இதனுடைய பலனும் பயங்கரமானது.

இப்பொழுது காவியுடைத் தரித்து தலையை முண்டனம் செய் திருந்த ஒரு மனிதனைப் பார்த்தீர்கள். அப்படி பார்ப்பது மிகவும் பயங்கரமான சந்தாபத்தைக் கொடுப்பதே.

ராத்ரியில் சூரிய கிரஹணத்தைப் பார்த்தீர்கள். அதுவும் நிச்சயமாக அநிஷ்டத்தைக் (அநிஷ்டம்) கொடுக்கக் கூடியதே. மேலும் இரண்டு இந்த்ர தனுஷ்களைப் பார்த்தீர்களல்லவா, அதுவும் நல்லதல்ல. ஆகாயத்தில் சூரியன் மேற்கு பக்கமாக உதயமாவதைப் பார்த்தீர்களல்லவா!

ஆகாசத்திலிருந்து சந்திரன் நழுவி பூமியில் விழுந்தா னல்லவா? இதெல்லாம் ராஜ்யத்திற்கு கேடு விளைவிக்க வேண்டிய சூசகம்.

கூடவே இரண்டு கேது க்ரஹங்கள் ஒன்றுக்கொன்று சண்டை போட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தீர்களல்லவா. அதுவும் ராஜ்யத்தின் பிளவிற்குக் காரணம்.

நீங்கள் கனவில் தலைமுடியும் பற்களும் தானுகவே விழுவதைப் பார்த்தீர்கள். நீங்கள் தெற்கு நோக்கிச் செல்லுவதாகப் பார்த்தீர்களல்லவா! அது உங்களுக்கு மாத்திரமல்ல உங்கள் குடும்பத்திற்கே கேடு விளைவிக்கக் கூடியது.

நீங்கள் இரவின் கடைசி பாகத்தில் மாளிகையின் மேலிருந்த கொடி அறுந்து கீழே விழுவதைப் பார்த்தீர்களல்லவா? அதனுல் ராஜ்யமே க்ஷயமடையும், பெரிய உத்பாதம் விளையும் என்று அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

தாங்கள் கனவில் ,க்ஷீரஸாகரம் பொங்கிவந்து நகரத்தை மூழ்கடிப்பதாகப் பார்த்தீர்களல்லவா? அதனுல் எனக்கென்ன தோன்றுகிறதென்றுல் இன்னும் மூன்று நான்கு பக்ஷங்களுக்குள்ளேயே நகரத்து ஜனங்களுக்குப் பெரிய கேடு வருமென்று நினைக்கிறேன்.

நீங்கள் கனவில் வானரர்களால் இழுத்துச் செல்லப்பட்ட விமானத்தில் தெற்கு நோக்கிப் போவதாகப் பார்த்தீர்களல்லவா? அதனுல் ஏ! அறிவாளிகளே! அதிலிருந்து மீள என்ன உபாயம் என்றுல்—நகரை விட்டுச் செல்வதேயாகும்.

இரவின் கடைசி ஜாமத்தில் ஒரு ஸ்த்ரீ தலையை விரித்துக் கொண்டு வஸ்த்ரம் இல்லாமல் அழுது கொண்டு போவதைப் பார்த்தீர்களல்லவா? அதற்கு அர்த்தம் என்னவென்றுல் ராஜ்ய லக்ஷ்மியே இங்கிருந்து போய்விட்டாள் என்பதாகும்.

கோவில்களிலுள்ள கோபுரக்கலசங்கள் கீழே விழுவதைப் பார்த்திர்களல்லவா? அதற்கு அர்த்தம் ராஜ்யம் சிதிலமடையும் என்பதாகும்.

இந்த புரியானது ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவே பாழாகிவிடும் என்பதாகும். புரிக்கு மேலே ஆகாசத்தில் கழுகு, ராஜாளி இவைகள் வட்டமிடுவதைப் பார்த்தால் ஏதோ ஆபத்து வரப் போவதாக சூசனை தென்படுகிறது.

இந்தப் பிரகாரமாக விக்னராஜன் இங்குமங்குமாக அநேகரிடம் இப்படிப்பட்ட கனவுகளைப் பற்றி வர்ணித்து புரவாசிகளுடைய மனதில் பயத்தைப் பதிய வைத்துவிட்டார்.

சிலரிடம் அவர் ஜாதகமுறைப்படி கிரஹ நிலையை ஆராய்ந்து சொன்னுர். சனியும், சுக்ரனும், செவ்வாயும் ஒரே ராசியில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டார்களானுல் அது நல்லதல்ல.

இந்த தூமகேது ஆகாசத்தில் சப்தரிஷ மண்டலத்தைப் பேதித்துக் கொண்டு மேற்கு திசையில் போவதைப் பார்த் தீர்களா? அது அரசனின் நாச காலத்துக்கு அறிகுறி.

சனிஸ்வரன் ராசியைத் தாண்டிபோய் வக்ரமாகப் பாபக் கிரகங்களோடு சேர்ந்திருக்கிறுர். அது மிகவும் அசுபமாகும்.

நேற்று பகலில் பூகம்பம் நேர்ந்ததல்லவா? நான் இந்த நகரில் இருப்பதால் என்னுடைய இதயத்தையும் நடுங்கச் செய்கிறது.

இந்த எரிநக்ஷத்திரம் வடக்கிலிருந்து தெற்கு பக்கமாக ஸப்தத்துடன் வேகமாகச் சென்று ஆகாசத்திலேயே மறைந்து விட்ட்து. அதுவும் நன்மைக்கல்ல.

நான்கு பக்கமும் பெருத்த பெருத்த விழுதுகள் படர்ந்த இந்த வடவிருஷம் பட்டுப்போய் வேகமாக பெயர்ந்து இருப்பதைப் பார்த்தால் ஒரு உத்பாதம் அவசியம் நேரும்.

சூரியோதயம் ஆகாமலேயே இந்தப் பெயர்ந்து விழுந்த இம் மரத்தின் மேல் உட்கார்ந்து கொண்டு காகம் இடை விடாமல் கரைவதைப் பார்த்தால் பெருத்த பயங்கரமான ஒரு விஷயம் நடக்கப் போகிறது.

இரண்டு காட்டு மான்கள் சந்தைக்கு நடுவில் புரவாசிகளின் முன்னுல் ஓடிப்போனுல் அதுவும் மிக அபசகுனம்.

சரத் காலத்திலேயே ஸாலம், மா முதலிய மரங்களில் மொட்டுக்கட்டியிருப்பதைப் பார்த்தால் உசித பருவமில்லா மலேயே காலமில்லாத காலத்தில் ஜனங்களுக்குக் காலன் வருவான் என்ற பயம் ஏற்படுகிறது.

இந்த விதமாக பயத்தை விளைவித்துக் கபடமாக கபட வேஷதாரியான அந்த விக்ன ராஜன் எத்தனையோ ஜனங்களை அந்த நகரிலிருந்து வெளியேற்றி விட்டார்.

பிறகு அவர் தன் மாயையின் பலத்தினுல் அரசனின் அந்தப் புரத்தில் நுழைந்து, பிரத்யக்ஷப் பலன்களைப் பற்றி கூறுவதினுல் ஸ்த்ரீகளின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரவான் ஆனுர்.

ஒரு ரமணியைப் பார்த்துக் கூறினுர் :— ஏ! சுபலக்ஷணே! உனக்கு பிள்ளைகள் பிறந்தது. அவர்களில் ஒருவன் குதிரையின் மேல் ஏறிச் சென்று பாலத்தைக் கடக்கும்பொழுது விழுந்து இறந்துவிட்டான். மற்றொருவளிடம் இந்த கர்ப்பவதியாக இருக்கும் ஸ்த்ரீ ஒரு அழகானப் பெண்ணை பெறுவாள் என்று கூறினுர்.

அப்புறம் இவளும் பதி ப்ரியமாக இருக்காததால் ஓடிப் போயிருந்தாள்; ஆனுல் இப்பொழுது ஸௌபாக்யவதியாகி

விட்டாள்; ஆம்! இவளோ அரசனுக்கும், மற்ற ராணிகளுக்குப்ரிய மானவள், இவளுக்கு அரசன் தன் மார்பில் புரளும் அழகான முத்து மாலையையே கொடுத்திருக்கிறார்.

இந்தவிதமாக பிரத்யக்ஷ பலன்களை இவர் கூறியதினால் ராணி களின் நன்மதிப்புக்கு பாத்திரமாகி விட்டார்.

இவர் போனபின்பு இவருடைய அநேக குணங்களைப்பற்றி அரசனுடைய ராணிகள் கூறிக்கொண்டார்கள். ஆச்சர்யம். இந்த பிராம்மணன் எல்லா விஷயங்களையும் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாரே; நல்லகுணமும். நல்ல அழகுமாக இருக் கிறார். உண்மையே பேசுகிறார், அதுவும் மிதமாகப் பேசுகிறார்.

லோப மில்லாத உதாரகுணமுடையவர், ஸதாசாரசீலர், ஜிதேந்த்ரியர், அல்பசந்லோஷி, தானம் வாங்கக் கூசுபவர்.

கோபமில்லாதவர், மகிழ்ச்சி உள்ளவர், அசூயை வஞ்சனை ஒன்றும் தெரியாதவர், செய்நன்றியுடையவர், அன்புததும்பும் முகமுடையவர், பிறநிந்தையை வெறுப்பவர்,

ஹிதோபதேசர், புண்ணியாத்மா, விருதங்களை நிஷ்டையோடு செய்பவர், பவித்ரமான தூயநடத்தையுடையவர், சுருதி,ஸ்மருதி இவைகளில் பண்டிதர்

பரமாதீதர், உன்னத இதிகாசங்களையறிந்தவர், சமத்துவ நோக்குடையவர். எல்லோராலும் விரும்பப்படுபவர், எல்லாக் கலைகளிலும் தேர்ந்தவர், ஜோதிஷத்திலும் மஹா நிபுணர்.

பொறுமைசாலி, உயர்குடி பிறந்தவர், கஞ்சத்தன மில்லாதவர், நல்ல சுகபோகமுடையவர், நிர்மலான உள்ளம் படைத்தவர், இவ்வளவு அருங்குணங்கள் பொருந்திய ஒருவர் இதுவரை நம் கண்ணில் படவேயில்லை.

இப்படியாக அந்தப்புரத்தில் உள்ள ராணிகள் எல்லோரும் அடிக்கடி அவர் உயர்குணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு நேரம் போக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஒருநாள் ராணி லீலாவதி என்பவள் ராஜா திவோதாஸரிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டாள்.

'மஹா ராஜா, பரம குணவானான ஒரு கிழப்பிராம்மண பண்டிதர், பார்த்தாலேயே ப்ரும்ம தேஜஸ் ஜொலிக்கின்றது. தாங்கள் கட்டாயம் அவரை தரிசிக்க வேண்டும்' என்றாள்.

பிறகு ராஜாவின் அனுமதி பெற்று ராணி தன்னுடைய சாதுர்யவதியான தாதியை அனுப்பி ப்ரும்ம தேஜஸே உருவெடுத்து வந்திருக்கும் அந்த பிராம்மணனை அழைத்து வரச் சொன்னாள்.

ராஜாவும் வரும் பிராம்மணனை தூரத்திலிருந்தே பார்த்து விட்டு அழகு இருக்குமிடத்தில் குணமும் இருக்கும் என்பது உண்மையே என்று மனதில் சொல்லிக்கொண்டு, பரமசந்தோஷ மடைந்தார்.

பிறகு அரசன் எழுந்திருந்து மூன்றடி முன்னால் சென்று அந்த பிராம்மணனை வரவேற்றார். அந்த பிராம்மணனும் நான்கு வேதங் களும் கூறும் ஆசீர்வாதத்தினால் வணக்கம் தெரிவித்தான்.

அரசனும் வணங்கி மரியாதையுடன் ஆசனத்தில் இருத்தி குசல பிரச்னம் விசாரித்தார். பிராம்மணரும அரசனிடம் குசலம் விசாரித்தார்.

பிராம்மணனும் அரசனும் இருவருமே பேசுவதில் சமர்த்தர்கள். ஆதலால் ஒருவரையொருவர் குசல பிரச்ன நிமித்த மாகவே கேள்விபதில்களை பறிமாறிக்கொண்டு, சந்தோஷ மடைந்தார்கள்.

இவ்வாறு கொஞ்ச நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்துவிட்டு, அரசன் பிராம்மணரை வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தால் அவரும் சன்மானமும் மரியாதையும் பெற்றுத் தன் ஸ்தானத்திற்குத் திரும்பினார்.

அந்த பிராம்மணர் தனது ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பிய பிறகு, நரேந்திரன் திவோதாஸ் ராணி லீலாவதியிடம் அவருடைய பெருமையை பற்றி மிகவும் வர்ணித்தார்.

மஹாபுத்திமதியான தேவி லீலாவதி! அந்த பிராம்மணரைப் பற்றி நீ எவ்வளவு கூறினாயோ, அதைவிட அதிக குணவானாக இருக்கிறார்.

அவர் கடந்த காலத்தையும், நிகழ்காலத்தையும் பற்றி நன்றாகத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார். அதனால் நாளை காலை அவரை வரவழைத்து வரும் காலத்தைப் பற்றிக் கேட்டறிய வேண்டும் என்றார்.

பிறகு மிக்க ஐஸ்வர்ய சுக போகத்துடன் இரவு கழிந்தபின் காலையிலேயே அரசன் அந்த பிராம்மணரை அழைத்துவரச் சொன்னார்.

மிக்வும் பக்தியுடன் பொன்னுடை போற்றி மிக்க உபசாரத் துடன் ஏகாந்தமான ஒரு இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று தன் மனதிலுள்ளதைச் சொன்னார்.

ராஜா கூறினார்: ஸ்வாமி ப்ராம்மணர்களிலெல்லாம் நீரே ஸர்வோத்தமராக எனக்குத் தென்படுகிறீர். யான் அறிந்த மட்டும் தத்வத்தரிசனையான தங்கள் புத்தி வேறு ஒருவருக்கும் இல்லை. இது நிச்சயம்.

சாந்தமும் பொறுமையும் வித்வத்தும் தபோதனருமான தங்களைப் பார்த்துவிட்டு நான் தங்களிடம் சில விஷயங்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்குத் தாங்கள் சரியானபடி உத்தரவு தரவேண்டும்.

நான் இந்த பூமியை ஆண்ட விதம் வேறு ஒரு அரசனும் ஆண்டிருக்கமாட்டார்கள். நான் அநேகவிதமான வைபவங்கள் கூடிய திவ்ய போகங்களை அனுபவித்து விட்டேன்.

நான் இரவும் பகலும் சோம்பல் இல்லாமலும் பலாத்காரமாய் துஷ்டர்களை ஜயித்து என் வயிற்று புதல்வர்களைவிட அதிகமாக பிரதி பிரஜைகளைப் பரிபாலித்து வருகிறேன். பிராம்மணர்களுடைய சரண பூஜையைக் காட்டிலும் வேறு புண்ணியம் இருக்கிறதாக நான் அறியவில்லை. அதிருக்கட்டும். இந்த வேண்டாத விஷயங்களைப் பற்றி கூறி பிரயோஜனமில்லை.

ஆரியரே, இப்பொழுது என் மனம் எல்லாக் கர்மங்களிலிருந்தும் விரக்தியடைந்தது போல் தோன்றுகிறது. எனது அந்திமக்காலத்தில் எது நன்மையோ, அதை யோசனை செய்து சொல்ல வேண்டும்.

பிராம்மணர் கூறினர் :— உலகத்தில் அரசர்களுக்கு மிகவும் அல்ப விஷயமானாலும் ஏகாந்தத்தில் அழைத்துக் கேட்காத வரையில் சொல்லக் கூடாது.

மந்திரிகூட கேட்காமல், தனக்கு அவமானம் நேரிடும் என்ற பயத்தினால் ராஜாவிற்கு முன்னால் ஒன்றும் சொல்லக்கூடாது.

அதனால் தாங்கள் ஏகாந்தத்தில் கேட்டீர்கள். நானும் அவசியம் கூறுவேன். அதைச் செய்வதினால் தங்கள் சித்தத்தின் விருத்தி அவசியம் விலகும். அதைப் பற்றி சந்தேகம் கொள்ள வேண்டாம்.

ஏ! மஹராஜ்! கேளுங்கள். நான் சத்தியமில்லாததை கூற மாட்டேன். தாங்கள் எல்லா விதத்திலும் பரம பாக்கிசாலி, மிகச் சிறந்த வீரன்.

நான் அறிந்தமட்டும் அமராவதி இந்திரனைவிட தாங்கள் புண்ணியத்திலும், கீர்த்தியிலும், புத்தியிலும் மேலானவர்.

தாங்கள் புத்தியில் பிரகஸ்பதி, மகிழ்ச்சியில் சந்திரன், தேஜஸ்ஸில் சூரியன் பிரதாபத்தில் அக்னி; பலத்தில் வாயு, தனத்திலும், தானத்திலும் குபேரன், அதிகாரத்தில் ருத்திரன், யுத்த பூமியில் நிருருதி.

துஷ்டர்களை சிக்கவைப்பதில் வருணன், கெட்டவர்களை ஒழுங்குபடுத்துவதில் யமராஜன், பிரபுத்வத்தில் மஹேந்திரன், (மகத்துவம்) பொறுமையில்—எல்லாவற்றையும் சகிக்கும் பூமி.

மரியாதையில் சமுத்திரம், பெருமையில் ஹிமாசலம், நீதி சாஸ்திரத்தில் சுக்ராச்சாரியார், ராஜ்யாதிகாரத்தில் சாக்ஷாத் மனு.

மேகத்துக்கு சமானமானவர், கங்கையைப் போல பவித்ரமானவர், எல்லா ஜீவர்களுக்கும் ஸத்கதியைக் கொடுப்பவர்; காசிக்கு சமானமானவர்;

சம்ஹரிப்பதில் ருத்திரர், சிருஷ்டிப்பதிலும் நியமத்திலும் பிரும்மாவே, தாங்கள் முககமலத்தில் ஸரஸ்வதி எழுந்தருளியிருக்கிருள்.

தங்களுடையக் கரகமலத்தில் கமலே அமர்ந்திருக்கிருள். கோபத்தீயில் சாக்ஷாத் விஷமேதான். தங்கள் வார்த்தைகள் அம்ருதத்திற்கு துல்யம். இரண்டு புஜங்கள் அஸ்வினீ குமாரர்கள்.

ஏ! பூபதே! தாங்கள் ஸர்வவேதமயமானவர்; மேற்கூறியவைகளெல்லாம் தங்களிடம் நிரம்பியிருக்கின்றன. அதனுல் தங்களுடைய வருங்காலத்து சுபபலனை நான் யதார்த்தமாக அறிவேன்.

இன்றிலிருந்து பதினெட்டாவது நாள் உத்தர தேசத்திலிருந்து ஒரு பிராம்மணன் வந்து தங்களுக்கு சில உபதேசங்களைச் செய்வான்.

ஏ! மஹாராஜ! அவன் என்ன கூறுவானே, அதைத்தாங்கள் முன்பின் யோஜியாமல் செய்யவேண்டும். அதனுல் தங்கள் மனோரதம் பூர்த்தியாகும்.

இவ்வாறு கூறி அந்த பிராம்மணன் ராஜாவின் அனுமதிப் பெற்றுத் தன்னிருப்பிடத்திற்குச் சென்ருர். அரசனும் மிகவும் ஆச்சர்யமடைந்தார்.

இந்தவிதமாக விக்னராஜர் தன்னுடைய மாயாஜாலத்தினுல் ஊர்ஜனங்கள், ராஜா, ராணிகள் ஸமஸ்த ஜனங்கள் எல்லோரையும் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டார்.

பிறகு கணேசர் தன்னைக் ருதக்ருத்யனுக மதித்து தன்னை அநேக உருவங்களாகச் செய்து கொண்டு காசியில் அநேக இடங்களில் வசிக்கத் தொடங்கினுர்.

ஏ! அகஸ்தியா, ராஜா திவோதாஸ் இல்லாத வேளைகளில் தன்னுடைய அந்தந்த ஸ்தானங்களில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

விஷ்ணுபகவான் அரசன் திவோதாஸை அவர் நிலைகுலையச் செய்த பிறகு திரும்பவும், நகரத்தை விஸ்வகர்மா புதுப்பித்த பிறகு, பகவான் விஸ்வநாதர் மந்த்ராசலத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்து இந்த அழகான நகர் வாராணஸிக்கு வந்து முதல் கணங்களுக்கு நாயகனென்று கணபதியை ஸ்துதி செய்தார்.

அகஸ்தியர் கேட்டார். பகவான் மஹாதேவர் விஸ்வேஸ்வரரை எப்படித் துதித்தார்? விநாயகர் எந்தெந்த மூர்த்திகளாக எங்கெங்கு ஆவிர்பவித்தார்?

எந்தெந்த நாமங்களுடன் அவர் காசியில் எழுந்தருளியிருந்தார்? ஏ! ஷடானனு, இந்த விஷயங்களெல்லாம் நீர் எனக்கு சுருக்கமாகக் கூறும் என்ருர்.

கார்த்திகேயர் அகஸ்தியருடைய இந்த வார்த்தையைக் கேட்டுவிட்டு கணநாதருடைய மங்களமான கதையை உள்ளது உள்ளபடி கூறத்தொடங்கினுர்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷா டீகாவான 56-வது அத்தியாயம் (காசி வர்ணன கணேச பிரவேஷண வர்ணனம்)

ஸம்பூர்ணம்

ஐம்பத்தேழாவது அத்தியாயம்

ஸ்கந்தர் கூறுகிறார் : ஹே! முனிஸத்தமரே! எப்பொழுது பகவான் விஸ்வேஸ்வரர் என்னையும் பவானியையும் அழைத்துக் கொண்டுப் போனாரோ அந்த சமய ஆகம முறைப்படிக்கு மஹா சாகர், விசாகர் இவர்களுடன் கூட நந்திப்ருங்கி முதலியவர்கள் முன்னால் சென்றார்கள். ருத்ர கணங்கள் நான்கு பக்கமும் சூழ்ந்து சென்றார்கள். தேவரிஷிகளுடன் கூட சங்காதிகள் துதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

எல்லா தேவாலய மூர்த்திகளும் ஸம்ஸ்த திக்பாலர்களும் வணங்கினார்கள். எல்லாத் தீர்த்தகணங்களும் தங்கள் தீர்த்தங் களை தரிசிப்பித்தார்கள். கந்தர்வர்கள் மங்கள கீதங்கள் பாடினார்கள்.

அப்ஸரஸ்கள் ஆடிக்கொண்டே தங்கள் தங்கள் கைகளாகிய கமல மலரை நாட்டிய பாவனையாக அர்ப்பித்துக் கொண்டிருந் தார்கள். ஆகாச மண்டலத்தில் துந்துபி ஒருவரும் அடிக்காம லேயே தானே ஒலியை நாற்புறமும் எதிரொலிக்கச் செய்து கொண்டிருந்தன.

ரிஷிகளுடைய வேதத்வனியினால் திசைகள் செவிடுபட்டன. சாரணர்கள் ஸ்தோத்ர கீதங்களைப் பாடினார்கள். விமானங்கள் நான்கு பக்கங்களிலும் பறந்து நிரம்பின.

சந்தோஷத்தினால் புளகாங்கிதமடைந்த தேவகன்னிகைகள் மஹாதேவர்மேல் கை நிறைய பொரியை வாரிவர்ஷித்தார்கள்.

வித்யாதரப் பெண்கள் மாலைகளைக் காணிக்கையாக அளித் தார்கள். ஆகாசத்தில் சஞ்சரிக்கும் யக்ஷர், குஹ்யகர், சித்தர்கள் முதலியோர் ஜெய கோஷமிட்டார்கள்.

சகுனத்தை சூசிப்பிக்கும் மிருகங்கள், பக்ஷிகள் முதலியவைகள் முன்னால் பிரவேசித்துக்கொண்டிருந்தன. ப்ரஸன்ன முகத்துடன் கின்னரர்கள், கின்னரிகள், மிகவும் மதுரமாகப் பாடிக்கொண் டிருந்தார்கள்.

விஷ்ணு, மஹாலக்ஷ்மி, ப்ரும்மா, விசுவகர்மா, நந்தி, கணேசர் இவர்கள் இந்த மஹோத்ஸவத்தை மிகவும் ப்ரபலமாக முழக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நாக கன்னியர்கள் நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் மங்கள ஹாரத்தி எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வேளையில் பகவான் விஸ்வநாதர் சுப மயான வாராணசியில் ப்ரவேசித்தார்.

வ்ருஷபத்வஜர் வ்ருஷபராஜர் மேலிருந்து இறங்கி எல்லா தேவதைகளும் பார்த்திருக்க கணேசரை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டு கூறத் தொடங்கினர்.

என்னையும் விட பரம துர்லபமான ஸூபமயி வாராணசி புரியில் வரும்படி செய்தது இந்தப் பிள்ளையினுடைய அன்பினுல் தான்.

மூன்று உலகத்திலும் பிதாவுக்கே கிடைப்பதற்கு துர்லபமா யிருக்கிற வஸ்து புத்திரனுல் தந்தைக்கு கிடைக்க சாத்தியமா யிருக்கும் என்பதற்கு உதாரணம் நானே.

இதே கஜானனன் எனக்கு காசி கிடைப்பதற்குத் தன்னுடைய புத்தி விபாவத்தினுல் என்னென்ன அனுஷ்டானம் செய்தானோ எனக்குத் தெரியாது.

நானே உண்மையில் புத்திரவானுனேன். ஏனென்றுல் எந்த விஷயம் அநேக தினங்களாக எனக்குக் கவலைக்குக் காரணமாக இருந்ததோ என்னுல் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில் அந்த விஷயத்தை எனது புத்திரன் தன்னுடைய பௌருஷத்தினுல் முடித்து என்னுடைய அபிலாஷையை என் கையில் அளித்து விட்டான்.

இந்த்ராதி தேவர்களானும் கூடத்துதிக்கத் தகுந்தவரான பகவான் த்ரிபுராந்தகர் இவ்வாறு கூறிவிட்டு சந்தோஷத்தினுல் தெளிவான வார்த்தைகளில் கணேசரைத் துதிக்கத் தொடங்கினர்.

பகவான் நீலகண்டர் கூறினர்: ஏ! விக்னவிநாயக ஸ்ரேஷ்டனே, பக்த ஜனங்களின் இடையூறுகளை நீக்குவதற்குக் காரணமானவனே! நீ ஒரு இடையூறும் இல்லாமலேயே விக்கினங்களை சமனம் செய்பவன். இடையூறு செய்பவர்களுக்கு இடையூறு செய்பவர். அதனுல் நீ எல்லாவற்றையும் விட மேலானவன்.

எல்லா கணங்களுக்கும் தலைவனே, எல்லா கணங்களுக்கும் முன்னுல் மதிக்கப்படுபவனே! எல்லா கணங்களும் உன்னுடைய சரணகமலங்களில் வணங்குகிருர்கள். உன்னுடைய ஸத்குணம் எண்ணிக்கைக்குக் அடங்காதது. அதனுல் நீ ஜய விஜயீ பவ!

ஸர்வ வியாபகனே, ;ஸர்வஸ்வாமியே, நீயே எல்லா புத்திகளுக்கும் இருப்பிடம். எல்லா மாயைகளையும் இயற்றுவதில் வல்லவன். எல்லாக் காலங்களிலும் முதலில் பூஜிக்கத் தகுந்தவன் அதனுல் மேலான லாபத்தை அடைவாய்.

ஏ! ஸர்வமங்களத்துக்கும் மங்களனே,ஸர்வமங்களஸொரூபா! நீயே எல்லா அமங்களங்களையும் சமனம் செய்பவன். மஹா மங்களத்துக்குக் காரணனமானவன். உனக்கு ஜெயமுண்டாகட்டும்.

ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான ப்ரும்மாவினுலும் வந்திக்கத் தகுந்தவனே, உனக்கு ஜெயமுண்டாகட்டும். பாவன கர்த்தாவான விஷ்ணுவுக்கும் வணங்குவதற்கு பாத்திரமானவன் ஸம்ஹாரகர்த்தாருத்திரனுலும் துதிக்கத்தகுந்தவனே! உனக்கு ஜெயமுண்டாகட்டும். ஸத்கர்மங்களின் ஸித்தியை அளிப்பவனே உனக்கு ஜெயமுண்டாகட்டும்.

ஸித்தியை இயற்றுபவனே! உன்னுடைய பாதபத்மம் ஸித்தர் களாலும் வணங்குவதற்குரியது. நீயே எல்லா ஸித்தர்களுக்கும் ஏக மாத்ராதாரம் மஹாஸித்தி மஹாருத்தி இவைகளை சூசிப் பவனும்; நீயே ஸர்வஸ்ரேஷ்டன்.

ஏ! குணுதீதனே! ஸமஸ்த குணங்களையும் ஆக்குபவர். தன் னுடைய குணங்களினுல் எல்லோருக்கும் முதல்வன்; பூரணமான நன்னடத்தையுள்ளவன்; க்ருதார்த்தன், குணங்களால் வர்ணிக்கப் பட்டவன்; உனக்கு ஜெயமுண்டாகட்டும்.

ஏ! ஸர்வ ஸேநாநாயகா, இந்திரனுக்கு பராக்ரமத்தை தானம் செய்பவனே! உன்னுடைய தந்தங்களின் நுனிகள் கொக்கைப் போல வெண்மையாக இருக்கிறது. நீ பாலகனுக இருந்தாலும் கூட மிகவும் பராக்ரமி. அதனுல் உனக்கு ஜெயமுண்டாகட்டும்

எல்லையில்லாத மஹிமைகளுக்கு ஆதாரமே; பர்வதங்களைப் பிளப்பவனே! நீ திக்கஜங்களை உனது தந்தத்தின் நுனியில் கோர்த்துகொண்டாய். அதனுல் ஏ! நாகபூஷணு; உனக்கு ஜெய முண்டாகட்டும்.

ஏ! கருணுமயனே, திவ்யமூர்த்தியே, இந்த பூமண்டலத்தில் எவர்கள் உன்னை வணங்கினுர்களோ, அவர்கள் பாபத்திற்கு இருப்பிடமாக இருந்தாலும் கூட முக்திக்கு அதிகாரியாவார்கள். நீ எப்பொழுதும் அவர்களுடைய விக்னங்களை விலக்கிக் கொண்டிருக்கிருய்: அவர்களுக்கு ஸ்வர்கத்தையும் மோக்ஷத்தை யும் கூட கொடுக்கிருய்.

ஏ விக்னராஜா, இந்த புவிதலத்தில் எவர்களை நீ உன்னுடைய கருணுகடாக்ஷத்தினுல் க்ஷணமாத்ரமாவது பார்த்து விட்டாயனுல் அவர்களுடைய ஸமஸ்தபாதக ராசிகளெல்லாம் உடனுக்குட னேயே க்ஷயமடைந்து விடும். அந்த புருஷோத்தமர்களின் மேல் லக்ஷ்மீ தேவீ தனது கடாக்ஷத்தை வீசுகிருள்.

வணங்கியவர்களின் இடையூறுகளை நீக்குவதில் சதுரனே, பார்வதியின் ஹ்ருதயார விந்தத்திற்கு சூரியனே, எவர்கள் உன்னை ஸ்துதி செய்கிருர்களோ அவர்கள் ப்ரஸித்தியாகுகிருர்கள். ஆனுல் அதில் ஒன்றும் விசித்ரமில்லை. ஆனுல் அவர்களே இங்கு கணநாயகர் களாக வருவதுதான் அதிசயம்.

உன்னுடைய பதகமலங்களை ஸேவிப்பவர்கள் புத்ர, பௌத்ர தனதான்ய சம்பத்துடன் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுடைய பத கமலங்களுக்கு அநேக தாஸாதாஸிகள் ஸேவை புரிகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, நிர்மலமான ராஜ்ய லக்ஷ்மிக்கு அதிகாரியாகவும் வருகிறார்கள்.

ஏ! பரமகாரணா! நீயே ஸமஸ்த காரணங்களுக்கும் காரணன். வேத வித்துகளால் அறியப்படுபவன் நீ ஒருவனே. வாக்குக்கு மூலமே, நீ வாக்குகளுக்கும் எட்டாதவன். சராசர ஸ்வரூபியே! திவ்ய மூர்த்தியே! உலகத்திற்கும் அப்பால் ஆராய வேண்டிய வஸ்து நீ.

இந்த சராசரமான நாடகத்துக்கு சூத்திரதாரியே, நான்கு வேதங்களும், ப்ரும்மா முதலிய தேவர்களும் கூட உன்னை அறிந்தவர்களில்லை. மனத்திற்கும் அதீதமானவனே! நீ ஒருவனே உலகம் முழுமையும் பாலித்து ரக்ஷிக்கிறாய். உன்னை எதைச்சொல்லி துதிப்பது ?

உன்னுடைய குடில பார்வையாகிற பாணத்தினால் முன்னாலேயே கொல்லப்பட்ட த்ரிபுரன், அந்தகன், ஜலந்தரன் இவர்களை நான் கொல்ல முடிந்தது. ஸித்தியளிப்பவனே! நீ இல்லாமல் ஒரு துச்சமான காரியத்தைக்கூட செய்து முடிக்க இங்கு யாருக்கு சக்தியிருக்கிறது ?

'டுண்டி' என்ற தாதுவுக்கு ஸமஸ்க்ருதத்தில் தேடுவது என்று அர்த்தம். ஸமஸ்த வாக்குகளின் அர்த்தங்களைத் தேடுவதற்கு நீயேகாரணமாதலினால் உனக்கு டுண்டு எனப்பெயர் வந்தது. இந்த உலகத்தில் உன்னுடைய சந்தோஷமும் த்ருப்தியும் இல்லாமல் ஹே டுண்டுராஜ் விநாயகா, காசிபுரியில் யாரால் ப்ரவேசிக்க முடியும்?

இந்த காசிவாசிகள் முதலில் உன்னை வணங்கி விட்டுப் பிறகு தான் என்னை வணங்க வருகிறார்கள். அப்படி வணங்கி அவர்களின் அந்திமக்காலத்தில் திரும்பவும் ஸம்ஸாரத்தில் ஜனனமெடுக்க முடியாதபடி ஒரு மந்திரத்தை உபதேசம் செய்கிறேன்.

பக்தர்கள் முதலில் மணிகர்ணிகையில் வஸ்திரத்துடன் ஸ்நானம் செய்து விட்டு தேவரிஷி பிதிர்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்து முடித்து விட்டு வெறுங்காலுடன் ஞானவாபிக்கு வந்து உன்னை பூஜிக்கட்டும்.

ஹே! டுண்டே, யாராயிருந்தாலும் காசிபுரியின் பலனைக் கொடுப்பதில் சதுரனான உனக்கு சுகந்த சந்தனம் பூசி தூபம், தீபம், மாலை இவைகளுடன் ஆனந்தத்தை கொடுக்கும் மோதங்களைக் கொடுத்து உன்னை சந்தோஷப்படுத்தி பிறகு என்னை பூஜை

செய்வார்களானுல் அவர்கள் எந்த ஸித்தியைத்தான் அடைய மாட்டார்கள்?

இதற்கு பிறகு ஒருவன் காசியின் மற்றத்தீர்த்தங் களிலெல்லாம் உருண்டு புரண்டு எழுந்து பிரதக்ஷிணமாக வந்தானுனல் உன்னுடைய தயை நிறைந்த பார்வையினுல் தனக்கு ஹிதமும் அஹிதமும் ஆன விக்னங்களை தூர விலக்கி இந்த காசியின் ஸம்பூர்ண பலத்தை அடைகிருர்கள்.

ஹே! டுண்டி விநாயகா. காசியில் ஒருவன் ப்ரதி தினமும் காலை வேளையில் உன்னை வணங்கினுல் அவனுடைய ஸமஸ்த இடையூறு களும் நஷ்டமடைகின்றன. அவனுக்கு இங்கும் பரலோகத்திலும் உலகத்தில் உள்ள எந்த வஸ்துகளும் கிடைப்பது ஒருபோதும் துர்லபமில்லை.

ஹே! டுண்டிராஜ்! ஒருவன் உன்னுடைய பெயரைப் பிரதி தினமும் ஜபிப்பானுகில் அவனுடைய நாமத்தை எட்டு ஸித்தி களும் தங்கள் ஹ்ருதயத்தில் எப்பொழுதும் ஜபித்துக்கொண்டிருக் கிருர்கள். பிறகு அந்த மனிதன் தேவதைகள் போகிக்கும் அநேக போகங்களை அனுபவித்து விட்டுப் பிறகு மோக்ஷலக்ஷ்மியால் அனுபவிக்கப்படுகிருன்.

ஹே! டுண்டி விநாயகா, நீ ஸகல ஸித்திகளுக்கும் தாதா, அதனுல் தூர தேசத்தில் இருக்கும் ஒரு மனிதனும் கூட ப்ரதி தினமும் உன்னுடைய பாத பீடத்தை ஜபித்துக்கொண்டிருப் பானுகில் அவனுக்குக் காசிவாசம் செய்யும் பலன் வயாகூல மில்லாமல் கிடைக்கும். அப்படி செய்யாவிட்டால் அந்த பலன் ஒருநாளும் கிடைக்காது. என்னுடைய வார்த்தை ஒருநாளும் பொய்யாகாது.

ஏ! மஹா பாக்யசாலியே, நீ இந்த காசி க்ஷேத்திரத்தில் எண்ணிக்கையில்லாத அநேக விதம் விக்னங்களை நாசம் செய் வதற்காக அநேக விதம் ரூபங்களை எடுத்துக்கொண்டு இங்கு எழுந்தருளியிருக்கிருய் என்பதை நானறிவேன்.

ஹே குற்றமற்றவனே, எங்கு எங்கு நீ எந்த எந்த உருவத்தில் இருக்கிருய் என்பதை நான் இங்கு கூறுகிறேன் அதை இங்குள்ள தேவதைகளும் கேட்கட்டும்.

முதலாவது நீ எனக்குத் தெற்குப்பக்கத்தில் சமீபத்திலேயே டுண்டிராஜ் என்னும் உருவில் எழுந்தருளியுள்ளாய். எல்லா மனேரதங்களையும் பூர்ணமாக்குகிருய்.

ஏ! ஸுபுத்திரனே, கணேசா! எவர்கள் செய்வாய் கிழமையும் சதுர்த்தியும் கூடின திதியன்று நல்ல வாசனையோடு கூடின லட்டு களினுலும், சந்தணம், மாலைகள் இவைகளினுலும் விதம் விதமாக

அலங்கரித்து பூஜை செய்வார்களானுல் அவர்கள் எல்லாரையும் நான் என்னுடைய பாரிக்ஷதர்களாக ஆக்குகிறேன்.

ஹே டுண்டிகஜானனு, ஒவ்வொரு சதுர்த்தியும் உன்னே பூஜித்து அர்ச்சிப்பவன் மஹா புத்திமானுவன். அவன் எல்லா விபத்துக்களின் தலேயில் தனது இடது காலேத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு தானே கஜானனன் ஆகிருன்.

ஹே! டுண்டே! மாகமாசத்து சுக்ல சதுர்த்தியன்று சுத்த நிர்ஜல வ்ருதமிருந்து யார் இரவு கண்விழித்து உன்னே பூஜை செய்வார்களோ அவர்கள் தேவதைகளாலும் பூஜிக்கத்தகுந்தவர் களாகிருர்கள்.

மாகமாசத்து சுக்லபக்ஷத்து சதுர்த்தியன்று உன்னுடைய வருஷ யாத்திரையை முடித்து வெள்ளே எள்ளினுல் நிவேதனம் செய்து விட்டு விரதகர்த்தா போஜனம் செய்ய வேண்டும்.

ஹே! டுண்டிராஜ்! க்ஷேத்ர ஸித்தியை விரும்புகிறவர்கள் இந்த மாகமாதத்து சுக்ல சதுர்த்தி அன்று உன்னுடைய சந்தோஷத் திற்காக முயற்சியுடன் உன்னுடைய யாத்திரையை செய்ய வேண்டும். இந்த யாத்திரையே அவர்களுடைய எல்லா இடையூறு களேயும் விலக்கும். யார் இந்த யாத்திரையைச் செய்யவில்லேயோ, யார் வெள்ளே எள்ளே நிவேதனம் செய்யவில்லேயோ, அவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான விக்னங்களால் பீடிக்கப்படுவார்கள். மந்திரம் அறிந்தவர்கள் இதே சதுர்த்தியன்று பக்திபூர்வமாக எள், நெய் முதலிய த்ரவ்யங்களினுல் ஹோமம் செய்தால் அவர்களுக்கு மந்திரம் ஸித்தியாகும்.

ஹே! டுண்டுராஜ்! உன்னுடைய வைதீக மந்திரங்களினுலும் சரி, தாந்த்ரீக விதிகளானுலும் சரி, எந்த மந்திரங்களானுலும் உன்னுடைய சமிபத்தில் உட்கார்ந்து ஜபித்தால் விரும்பிய ஸித்திகள் கிடைக்கும்.

மஹேச்வரர் கூறுவார்! ,ஸத்புத்தியுள்ளவர்கள் என்னுல் இயற்றப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்திரத்தை பாராயணம் செய்வார் களேயானுல் அவர்களே பெரிய பெரிய விக்னங்கள்கூட ஒரு பொழுதும் பிடிக்காது.

இந்த டுண்டி ராஜ ஸ்தோத்திரத்தை டுண்டி ராஜருக்கு ஸமீபத்தில் படிப்பவருக்கு ஸமஸ்த ஸித்திகளும் அவர் களண்டையில் இருந்து பணிவிடை செய்து கொண்டிருக்கும்.

மன ஒருமையுடன் ஒருவன் இந்த ஸ்தோத்திரத்தை பாராயணம் செய்தானேயானுல் அவனுடைய மானஸீக பாபங்கள் கூட அவனே அழுத்தாது.

டுண்டி ராஜ ஸ்தோத்திரத்தை பாடம் செய்வதால் புத்திரன், களத்திரன், க்ஷேத்ரம், உத்தமக்குதிரைகள், நேர்த்தியான க்ரஹங்கள், தனம், தான்யம் எல்லாமடைவான்.

மோக்ஷத்தை விரும்புபவன் என்ஞல் இயற்றப்பட்ட ஸர்வ ஸம்பத்திகரம் என்னும் ஸ்தோத்திரத்தை மிகவும் சிரத்தையுடன் எப்பொழுது பாராயணம் பண்ண வேண்டும்.

முதலாவது இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படித்து விட்டு ஒரு காரிய ஸித்திக்காக யாத்திரை செய்தானேயாஞல் நிச்சியமாக எல்லா ஸித்திகளும் அவனுக்குக் கிட்டும்.

நன்று; ஏ! தேவ கணங்களே! நீங்கள் வேறு ஒரு விஷயத்தையும் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். கணேசன் இந்த க்ஷேத்திரத்தைக் காவல் புரியும் பொருட்டு எங்கெல்லாம், தன்னுடைய முகாம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிருனே அவைகளை கூறுகிறேன்.

காசியில் கங்கை அஸி ஸங்கமத்தில் அர்க்க விநாயகர் என்ற கணேசர் இருக்கிருர். ரவிவாரத்தன்று அவரை தரிசனம் செய்தால் எல்லா தாபங்களும் சாந்தி அடையும்.

இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு தென்பாகத்தில் துர்க்கதிகளை நாசம் செய்யும் துர்க விநாயகர் என்ற கணேசர் இருக்கிருர். அவருடையப் பூஜைகளை மிகவும் முயற்சியுடன் செய்ய வேண்டும்.

பீமசண்டிக்கு சமீபத்தில் க்ஷேத்திரத்தின் நிருருதி கோணத்தில் பீமசண்டி விநாயகர் இருக்கிருர். அவரை தரித்த மாத்திரத்தில் அவர் எல்லா பயங்களையும் தூர விலக்குகிருர்.

காசியின் மேற்கு எல்லையில் தேஹலி விநாயகர் இருக்கிருர் (எல்லை விநாயகர்). அவர் பக்தர்களுடைய எல்லா விக்னங்களையும் இந்த இடத்தில் சந்தேகம் இல்லாமல் நிவாரணம் செய்கிருர்.

இந்த க்ஷேத்திரத்தின் வாயுகோணத்தில் உத்தண்ட விநாயகர் இருக்கிருர். அவர் எப்பொழுதும் பக்தர்களின் பெரிய பெரிய உத்தண்டமான விக்னங்களையும் தண்டிக்கிருர்.

காசியின் உத்தர திசையில் பாசபாணி விநாயகர் எழுந்தருளியிருக்கிருர். அவரை பக்தி பண்ணுவதால் காசி வாஸிகளுடைய சகல விக்னங்களையும் எப்பொழுதும் பாசத்தால் கட்டி விடுகிருர்.

கங்கா வருணுஸங்கமத்தில் ரமணியமான கர்வ விநாயகர் இருக்கிருர். ஸஜ்ஜனங்களாகிய பக்தர்களுடைய பெரிய பெரிய ஸமூகங்களையும் அடக்கி சிறியதாக்கி விடுகிருர்.

கிழக்குப் பக்கத்தில் காசீ க்ஷேத்திரத்தில் ரக்ஷிப்பதற்காக பிரஸித்த ஸித்தி விநாயகர் யமதீர்த்தத்திற்கு மேற்கு பக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிருர். அவர் ஸாதகர்களுக்கு அதி சீக்கிரத்தில் ஸித்தியளிக்கிருர்.

காசியின் வெளி எல்லைகளில் இந்த எட்டு விநாயகர்களும் எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் எவர்கள் பக்தர்களில்லையோ அவர்களை இங்கிருந்து பெயர்த்து விடுவார் எவர்கள் பக்தர்களோ அவர்களுக்கு சகல ஸித்திகளும் தந்தருளுவார்.

நான் இப்பொழுது இரண்டாவது சுற்று வட்டாரத்திலுள்ள அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தை ரக்ஷிக்கும் விநாயகரைப்பற்றிக் கூறுகிறேன்.

கங்கையினுடைய மேற்கு பக்கத்தில் அர்க்க விநாயகருக்கு வடக்கில் லம்போதர விநாயகர் இருக்கிறார். அவர் விக்ன ரூபமான சக்தியைக் கழுவி விடுவார்.

அவருக்கு வடக்குப் பக்கத்தில் துர்கவிநாயகருக்கும் வடக்கில் கூடதந்தம் என்னும் விநாயகர் இருக்கிறார். அவர் கடினமான இடையூறுகளைக் களைந்து எப்பொழுதும் காசீ க்ஷேத்திரத்தை ரக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

பீமசண்ட கணேசருக்கு சற்று தள்ளி ஈசான கோணத்தில் க்ஷேத்திரத்தை ரக்ஷிப்பவரான ஸாலகண்டகர் என்னும் பெயருடைய கணேசர் பூஜிக்கத் தகுந்தவர்.

தேஹலி விநாயகருக்குக் கிழக்கில் கூஸ்மாண்டர் என்னும் பெயருடைய கணுத்யக்ஷர் இருக்கிறார். பக்தர்களுக்கு உசிதம் என்னவென்றால் மஹா உத்பாதங்கள் சாந்தியடையும் நிமித்தம் அவரையே பூஜை செய்ய வேண்டும்.

உத்தண்ட விநாயகருக்கு அக்னி கோணத்தில் பக்தர்களால் பூஜிக்கத் தகுந்த மஹாப்ரஸித்தமான முண்ட விநாயகர் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

அவருடைய சரீரம் முழுவதும் பாதாளத்தில் இருக்கிறது. கேவலம் முண்டம் மாத்திரம் காசியில் தெரிகிறது. அதனாலேயே காசியில் இவரை முண்ட விநாயகர் என்கிறார்கள்.

பாசபாணி கணேசருடையத் தெற்குப் பக்கத்தில் விகடதந்த் கணேசர் எழுந்தருளி இருக்கிறார். அவரை பூஜித்தால் கணேச பதவியே கிடைக்கும்.

கருவ விநாயகருடைய நிருருதிக் கோணத்தில் ராஜ புத்ர கணேசர் இருக்கிறார். அவரை பூஜித்தால் ராஜ்யத்தை இழந்த அரசர்களுக்கும் திரும்பவும் ராஜ்யம் கிடைக்கும்.

கங்கையினுடைய மேற்குக் கரையில் ராஜபுத்ர கணேசருடைய வடமேற்குப் பக்கத்தில் ப்ரணவ கணேசர் இருக்கிறார். அவரை வணங்கினால் ஸ்வர்க்கத்தில் ஏற்றி விடுவார்.

காசியில் இரண்டாவது சுற்றுப் பிரகாரத்தில் இந்த எட்டு விநாயகர்களும் கோவில் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள்

காசியில் வசிப்பவருடைய விக்கின ராசிகளை வேருடன் கெல்லி எறிகிறார்கள்.

இப்பொழுது காசி க்ஷேத்திரத்தின் மூன்றாவது சுற்றுப் பிரகாரத்தின் க்ஷேத்திரத்தை காவல் காக்கிற எந்தெந்த விக்கின ராஜர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களைப் பற்றி வர்ணிக்க விரும்புகிறேன்.

உத்தர வாஹினியான கங்கையினுடைய ரமணீயமான கரையில் லம்போதர கணேசருக்கு வடக்கில் வக்ரதுண்ட விநாயகர் இருக்கிறார். அவர் பாபக்குவியல்களை அபகரிக்கிறார்.

கூடதந்த கணேசருக்கு வடபாகத்தில் ஏகதந்த கணேசர் இருக்கிறார். அவர் எப்பொழுதும் உபத்திரவங்களின் பிடியில் இருந்து ஆனந்த வனத்தை ரக்ஷிக்கிறார்.

ஸாலகண்ட கணேசருடைய ஈசான கோணத்தில் தினமே காசியின் பயத்தை போக்கடிக்கும் த்ரிமுக விநாயகர் இருக்கிறார். அதில் ஒரு முகம் வானரம், இரண்டாவது ஸிம்மம், மூன்றாவது யானை இப்படியாக கணேசர் இருக்கிறார்.

கூஸ்மாண்ட கணபதிக்குக் கிழக்குப்பக்கத்தில் பஞ்சமுக விநாயகர் இருக்கிறார். அவருடைய உத்தமமான ரதமும் ஐந்து முகங்களும் இருக்கிறது. பஞ்சானனம் (சிங்கம்) அவர் வாராணசி புரியை ரக்ஷிக்கிறார். முண்ட விநாயகருக்கு அக்னி கோணத்தில் ஹேரம்ப விநாயகர் இருக்கிறார். அவரை எப்பொழுதும் பூஜை செய்யவேண்டும். அவர் அன்னையைப்போல எல்லா காசிவாசிகளுடைய விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றுகிறார்.

புத்திமான்கள் ஸித்திக்காக விகடதந்த கணேசருடைய மேற்கு பாகத்தில் ஸர்வவிக்ன விநாசகரான விக்ன ராஜர் என்ற கணபதியை பூஜிக்க வேண்டும்.

ராஜபுத்ர கணேசருடைய நிருருதி கோணத்தில் இருப்பவரும் பக்தர்களுக்கு எப்பொழுதும் வரதானம் அளிக்கும் வரதர் என்னும் கணேசரை பூஜிக்க வேண்டும்.

தக்ஷிண கங்கையின் பவித்திரமான கரையில் ப்ரணவ விநாயகரின் தக்ஷிணபாகத்தில் த்ரிலோசன தீர்த்தத்தில் மோதக ப்ரியர் என்னும் கணேசரும் மிகவும் பூஜிக்கத்தக்கவர்.

காசியில் நான்காவது சுற்று வட்டாரத்தில் பக்தஜனங்களின் விக்கினங்களை கொய்து எறியும் இந்த எட்டு விநாயகர்களும் ப்ரஸன்ன ஸித்தத்துடன் தெளிவான உருவுடன் தரிசிக்கத் தகுந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

வக்ரதுண்ட கணேசருடைய வடபாகத்தில் கங்கைக் கரையிலேயே எல்லோருடைய பயத்தையும் போக்கடிக்கும் அபயப்ரத விநாயகர் இருக்கிறார்.

ஏகதந்த கணேசருடைய வடபாகத்தில் ஸிம்ஹத்துண்டர் என்னும் பெயருடைய விநாயகர் இருக்கிருர். அவர் காசிவாசிகளுடைய எஞ்சியிருக்கும் ஹஸ்திரூபமான பாபங்களை நஷ்டமடையச் செய்வார்.

த்ரிமுக கணேசருடைய ஈசான கோணத்தில் கூனிதாக்ஷர் என்னும் பெயருடைய விநாயகர் இருக்கிருர். அவர் இந்த மஹாஸ்மசானமானக் காசியை துஷ்டர்களின் கொடுந்திருஷ்டியிலிருந்து ரக்ஷிக்கிருர்.

பஞ்சமுக கணேசருடைய பூர்வபாகத்தில் க்ஷிப்ரப்ரஸாதர் என்னும் பெயருடைய கணேசர் நகரத்தை ரக்ஷிக்கிருர். இவரை பூஜித்தால் எல்லா ஸித்திகளும் சீக்கிரமாக ஸித்தியாகும்.

ஹேரம்ப கணேசருடைய தக்ஷிண பாகத்தில் சிந்தாமணி விநாயகர் இருக்கிருர். அவர் பக்தர்களுக்கு சாக்ஷாத் சிந்தாமணியாகவே விளங்குகிருர். ஏனென்ருல் அவர் நாம் சிந்திக்கின்ற எல்லாப் பொருள்களையும் நமக்கு சமர்ப்பிக்கின்ருர்.

விக்கினராஜ விநாயகரின் தெற்கு பக்கத்தில் தந்த ஹஸ்த விநாயகர் இருக்கிருர். இவர் காசிக்குத் துரோகம் செய்யும் மனிதர்களின் ஆயிரக்கணக்கான விக்கினங்களை எழுதி வைத்துக் கொள்கிருர்.

வரத விநாயகருடைய நிருருதி கோணத்தில் ராஜகுணமுள்ள கணங்களால் சூழப்பட்ட பிசண்டிலர் என்னும் பெயருடைய கணேசர் இருக்கிருர். அந்தத் தேவர் இந்த நகரினை இரவும் பகலும் ரக்ஷிக்கிருர்.

பிலப்பிலா என்னும் பெயருள்ள த்ரிலோசன தீர்த்தத்தில் மோதகப்ரிய கணேசருடைய தெற்கு பாகத்தில் உத்தண்டமுண்டர் என்னும் பெயருள்ள விநாயகர் பக்தர்களுக்கு எதுதான் கொடுக்கமாட்டார்.

இப்பொழுது காசி ஐந்தாவது சுற்றளவில் எட்டு விநாயகர்கள் இந்த க்ஷேத்திரத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். அவர்களைப்பற்றி கூறுகிறேன்.

கங்கைக்கரையிலேயே ஜான்னவி தீரத்தில் அபயப்ரத கணேசருக்கு வடபக்கத்தில் ஸ்தூலதந்த கணேசர் இருக்கிருர். அவர் ஜனங்களுக்கு ஸ்தூல ரூபமான ஸித்திகளை அருளுகிருர்.

ஸிம்மதுண்ட விநாயகருக்கு வடக்கு பக்கத்தில் கலிப்ரிய விநாயகர் இருக்கிருர். அவர் இந்தத் தீர்த்தவாசிகளின் த்வேஷிகளை எப்பொழுமே அவர்களுக்குள் கலகத்தை விளைவித்துக் கொண்டே இருக்கிருர். கூனிதாக்ஷகணபதியின் ஈசானதிக்கில் சதுர்தந்த விநாயகர் இருக்கிருர். அவரை தரிசித்த மாத்திரத்திலேயே விக்னவர்க்கங்கள் தன்னைத்தானே க்ஷயமாகவிடுகின்றன.

க்ஷிப்ரப்ரஸாத கணபதியின் கிழக்குப் பக்கத்தில் இருமுக விநாயகர் இருக்கிறார், முன் பக்கத்தில் இருக்கும் அழகைப் போலவே பின்பக்கமும் இருக்கிறது.

அவரை தரிசனம் செய்வதால் மனிதர்களுக்கு நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் லக்ஷ்மிகடாக்ஷம் குவிகிறது. இவர்களெல்லாம் என்னுடைய புத்திரர்கள். இந்த புத்திர பாக்கியங்களில் எல்லோருக்கும் பெரியவரான ஜ்யேஷ்ட விநாயகர் இருக்கிறார்.

அவர் சிந்தாமணி விநாயகரின் அக்னி கோணத்தில் வீற்றிருக்கிறார். ஆனி மாதத்து சுக்ல சதுர்த்தியன்று ஸ்ரேஷ்டத்தன்மை பெறுவதற்கு அவரை பூஜை செய்ய வேண்டும்.

தந்த ஹஸ்த கணபதியின் தெற்கு பாகத்தில் பூஜிக்கத்தகுந்த கஜவிநாயகர் இருக்கிறார். அவரை பக்தியுடன் பூஜித்தால் யானைகளையும் கட்டியாளும் சம்பத்து கிடைக்கும்.

பிச்சிண்டில் கணபதியினுடைய தெற்கு பாகத்தில் கால விநாயகர் இருக்கிறார். அவரைஸேவிக்கும் நரர்களுக்குக் காலபயம் ஏற்படாது.

உத்தண்ட முண்ட கணபதியின் தெற்கு பாகத்தில் இருக்கும் நாகேச கணபதியைப் பார்த்தவுடனேயே நாகலோகத்தில் வெகு மானத்துடன் வசிக்க முடியும்.

இப்பொழுது காசியில் ஆறுவது ப்ராகாரத்தில் இருக்கும் கணேசர்களைப்பற்றி கூறுகிறேன். அவர்களுடையப் பெயரைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே மனிதர்களுக்கு ஸித்தி கிடைக்கும்.

கிழக்கில் விக்கினங்களைக் கொல்லும் மணிகர்ண விநாயகர் இருக்கிறார். அக்னி கோணத்தில் பக்தர்களின் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்யும் ஆசா விநாயகர் இருக்கிறார். தென்திசையில் ஸ்ருஷ்டிகளை ஸம்ஹரிக்கும் ஸ்ருஷ்டி விநாயகர் இருக்கிறார். நிருருதி கோணத்தில் ஸர்வ விக்னங்களையும் ஸம்ஹரிக்கும் பகவான் யக்ஷவிநாயகர் இருக்கிறார்.

மேற்குப்பக்கத்தில் எல்லோவர்க்கும் மங்களத்தைக் கொடுக்கும் கஜகர்ண விநாகர் இருக்கிறார். வாயு கோணத்தில் சித்ரகண்ட விநாயகர் காசியை பாலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

வடக்கில் ஸ்தூல ஜங்க கணபதி சாந்த குணமுடையவர்களின் பாபங்களை சமனம் செய்கிறார். ஈசான கோணத்தில் மங்கள விநாயகர் இந்த சிவபுரியைப் பாலிக்கிறார்.

யமதீர்த்திற்கு வடக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் மித்ர விநாயகரும் பூஜிக்கத்தகுந்தவர். இப்பொது நான் ஏழாவது ஆவரணத்தில் இருக்கும் விநாயகர்களைப்பற்றி கூறுகிறேன்.

பிரசித்த மோத விநாயகர் முதலிய ஐந்து விநாயகர்; ஆறுவது ஞான விநாயகர், ஏழாவது த்வார விநாயகர், இவர்கள் ஆசாரவாசலின் முன்னணிப் பாதுகாவலர்கள்.

எட்டாவது அவிமுக்த விநாயகர்; அவர் அவிமுக்த க்ஷேத்ரத்தின் பக்த ஜனங்களை எல்லாவித கஷ்டங்களினின்றும் காப்பாற்றுகிறார்.

இந்த ஐம்பத்தாறு விநாயகர்களையும் ஒருவன் நினைத்துக் கொண்டேயிருப்பானாகில் தூரதேசாந்திரங்களில் மரணமடைந் தாலும் ஞானம் பெறுவான்.

எவனொருவன் டுண்டிராஜ் ஸ்தோத்திரத்தையும் ஐம்பத் தாறு விநாயகர்களின் கதைகளையும் படிக்கிறானோ, அவன் ஆத்மா புனிதமடையும். அவன் தொட்டதெல்லாம் ஸித்தியாகும்.

எங்கேயாகட்டும்: இந்த கணேசர்களை நினைத்துக் கொண்டால் பெரிய ஆபத்தாகிய ஸமுத்திரத்தில் விழுந்தால் கூட இவர்கள் கரையேற்றுகிறார்கள்.

இந்த பரம புண்ணிய ஸ்தோத்திரத்தையும் விநாயகர்களின் கதையும் கேட்பதினால் சகல இடையூறுகளும் விலகுவதுடன் பாபமே அவர்களையண்டாது.

இப்படியாக உபன்யாஸ கர்த்தரான தேவதேவர் இந்த பெரிய மஹோத்ஸவத்தினால் சந்தோஷமடைந்து சந்தோஷ சித்தத்துடன் இதைச் சொல்லி முடித்த பிறகு ப்ரும்மாதி தேவதை களுக்கு அபிஷேக மரியாதைகள் உபசாரங்கள் செய்த பின்னர் அவரவர்களுடைய மனதிற்குகந்த பொருள்களை கொடுத்து அவரவர்களுக்கு தகுந்தவாறு சந்தோஷபடுத்தி விசுவகர்மாவால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட ராஜபவனத்துக்கு எழுந்தருளினார்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார்:- இந்த விதமாக பகவான் மஹாதேவர் விக்னராஜரை ஸ்தோத்திரம் செய்தார். கணேசரும் அவர் கூறியவிதமே அநேக வித ரூபங்களை எடுத்துக் கொண்டார்.

ஏ! கும்பமுனியே! இப்பொழுது கூறியவையெல்லாம் டுண்டி ராஜருடைய வெவ்வேறு பெயர்களே.

இவைகளை ஜபித்தால் மனிதன் வாஞ்சித பலன்களை அடைகிறான்.

இதுமட்டுமா! அங்கு இவர்களைத்தவிர மேலும் டுண்டி ராஜருடைய ஆயிரக்கணக்கான மூர்த்திகள் எழுந்தருளி யிருக்கிறார்கள். அவர்களையும் பக்தர்கள் பக்தி பூர்வமாக பூஜித் திருக்கிறார்கள்.

பகீரத கணேசர், ஹரிச்சந்திர விநாயகர், கபர்திகணபதி, பிந்து விநாயகர், இப்படியாக பக்தர்களால் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்ட அநேக

கணேசர்கள் காசியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லோரையும் கூட பூஜித்தாலும் ஜனங்களுக்கு எல்லாவித ஸம்பத்துகளும் கிடைக்கும்.

ஒருவன் சிரத்தையுடன்கூட இந்த பவித்ர அத்யாயத்தைக் கேட்பானானால் அவனுடைய எல்லா விக்னங்களும் விலகுகின்றன; தனது அபீஷ்ட பலன்களை பெறுவார்கள்.

இப்படியாக ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசீ கண்டத்தில் பூர்வார்த்த பாஷாடீகாவான டுண்டுராஜர் ஸ்தோத்ரம் விநாயக கதாவர்ணனம் என்னும் பெயருள்ள ஐம்பத்தேழாவது

அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்

ஐம்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்

அகஸ்திய ரிஷி கேட்டார்:- ஏ! ஸ்கந்தா! கணேசரும் தாமதித்ததும் மந்த்ராசலத்திலிருந்து மஹாதேவர் என்ன செய்தார்.

ஏ! அகஸ்தியா! ஸமஸ்த பாபங்களையும் நாசம் செய்வதற்கு ஒரே காரணமான இப்பொழுது நான் கூறும் பவித்ரமானக் கதையைக் கேளும்

அந்த உத்தமமான அவிமுக்த க்ஷேத்ரத்திற்குச் சென்ற கஜானனரும் திரும்புவதற்குத் தாமதமாகவே, மஹாதேவர் சீக்கிரமாக விஷ்ணுவைக் கூப்பிட்டு,

மிகவும் பகுமானத்துடன் அநேகம் தரம் திரும்பித்திரும்பி இதையேக் கூறினர். இதோ பாருங்கள். கிழக்கு பக்கத்திற்குச் சென்றவர்கள் என்ன செய்தார்களோ அதையே நீங்களும் செய்யாதீர்கள்.

ஸ்ரீ விஷ்ணு பகவான் கூறினர்:- எல்லாப் பிராணிகளும் தங்கள் தங்கள் புத்திபலம் இவைகளுக்கேற்ப முயற்சி செய்வார்கள். ஆனல் ஏசங்கரா, கர்மங்களுக்கு பலன் கொடுப்பதென்பது தங்கள் கையிலேதானே இருக்கிறது.

ஏனென்ருல் எல்லாக் கர்மங்களும் அசேதனம். பிராணிகளுக்கும் சுதந்திரம் கிடையாது. ஆனல் கர்மங்களுக்கு சாக்ஷியும், பிராணிகளை ஊக்குவிப்பவரும் தாங்களே. அப்பொழுது அதன் முடிவு என்னவாகுமென்ருல், தங்கள் பாதபத்மங்களில் பக்தி செய்பவரின் புத்தியும் தங்களைப் போலவேயிருக்கும். அதனல் இவன் சரியாகவே செய்தான் என்று தாங்களே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

ஏ! கிரீஸா! இந்த உலகத்தில் ஒரு கர்மம் பெரிதானலும் சரி, சிறிதானலும் சரி, தங்கள் பாதார விந்தத்தை நினைத்துக்கொண்டு ஆரம்பித்தால் அது கட்டாயம் ஸித்திக்கும்.

ஒரு காரியம் புத்திசாதுர்யத்துடன் அனுஷ்டித்தாலும் அக்காரியம் முக்காலும் ஸித்தியைக் கொடுக்க கூடியாக இருந்தாலும் தங்கள் பாதக்கமலங்களை ஸ்மரிக்காமல் செய்தால் அந்தக் காரியம் அதே சமயத்தில் நாசமாகிவிடும்.

இன்று நான் சிவபிரானல் ஏவப்பட்டு உத்தமமான இக்காரியத்திற்கு முயற்சி செய்கிறேன். அதனல் பக்தியே ஐஸ்வர்யமாகக் கொண்ட எங்களுடைய முயற்சி கட்டாயம் வெற்றியாகும்.

சிவபிரானே! ஒரு காரியம் எங்களுடைய புத்திபலம் பௌருஷம் இவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருந்தாலும் தங்களைத் தியானித்த மாத்திரத்திலேயே அந்தக் காரியம் கைகூடும்.

ஏ! விபோ, ஹே! பவா, தங்களை பிரதக்ஷிணம் செய்துவிட்டுச் செல்பவர்களுடைய சகலகாரியங்களும் தங்களிடமிருக்கும் பயத்தினுல் இவர்கள் போவதற்கு (முன்பே) ஸித்தியாகிவிடும்.

மஹாதேவா! இந்தக் காரியம் நடந்தேறிவிட்டதென்றே நினையுங்கள். அது நிச்சயமாய் நடக்கும். இப்பொழுது தாங்கள் காசியில் பிரவேசிப்பதற்கு உத்தமலக்னங்களை குறித்துக் கொள்ளவும்.

ஆனுல் காசியில் பிரவேசிப்பதற்கு ஸுபா ஸுபத்தைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். ஏனென்றுல் காசியில் எப்போது பிரவேசிக்கிருேமோ, அதுவே ஸுபலக்ஷணம்தான்.

இதற்கு பிறகு கருடத்வஜன் சிவனைப் பிரதக்ஷணம் செய்து அடிக்கடி வணங்கினுன். பிறகு லக்ஷ்மியுடன் மந்த்ராசலத்தை விட்டுப் புறப்பட்டார்.

அதன் பிறகு விஷ்ணுபகவான் வாராணஸிபுரியைப் பார்த்த வுடனேயேத் தனக்கு புண்டரீகாக்ஷன் என்ற பெயர் கிடைத்த பலனையடைந்தார். அதாவது தாமரை இதழ் போன்ற கண்களை மலரவிழித்துப் பார்க்கலானுர்.

பிறகு கங்காவருணு சங்கமத்தில் விஷ்ணுபகவான் சுத்தஹ்ருதயம் துடன் கைகால்களை அலம்பிக் கொண்டு வஸ்திரத்துடன் ஸ்னனத் செய்தார்.

அப்பொழுதிலிருந்து இந்த கட்டத்திற்கு பாதோதக தீர்த்த கட்டம் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. ஏனென்றுல் பீதாபரம் தாரியான பகவான் ஸர்வ மங்களங்களையும் தரும் ஸ்ரீசரணங்களை முதல் முதலாக அந்த இடத்தில் கழுவினுர்.

அந்த பாதோதகத் தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்பவர்களுடைய ஏழு ஜன்மத்து ஸஞ்சிதபாபங்களும் உடனேயே நஷ்டமாகி விடும்.

இந்த இடத்தில் ஸ்ரார்த்தமும் திலதர்ப்பணமும் செய்தால் அவர்களுடைய வம்சத்தை சேர்ந்த இருபத்தியொரு தலைமுறை பிதுர்க்களும் கடைத்தேறுவார்கள்.

கயா தீர்த்தத்தில் பிதுர்க்களுக்கு எப்படிப்பட்ட திருப்தியேற் படுகிறதோ, காசியிலிருக்கும் இந்த பாதோதக தீர்த்தத்திலும் அப்படிப்பட்ட திருப்தி நிச்சயமாக உண்டாகும்.

ஒருவன் பாதோதக தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் பண்ணி பாதோதக ஜலத்தைப் பானம் பண்ணி, பாதோதக ஜலத்தை ஒருவருக்குக் கொடுத்தால் நரகம் அவனைத் தொடக்கூட செய்யாது.

பாதோதக தீர்த்தத்தின் ஜலத்தினுல் கழுவின விஷ்ணு பகவானின் சரணும்ருத தீர்த்தத்தை ஒருதரம் குடித்தால்கூட போதும்; பிறகு அவனுக்கு அன்னையின்பாலை பருக வேண்டி வராது.

கோமதி சக்கரத்துடன் கூடிய பாதோதக ஜலத்தை சங்கத்தில் எடுத்து அபிஷேகம் செய்து அந்த ஜலத்தை ஒருவன் குடித்தானேயானுல் அவன் அம்ருதபதத்தையடைவான்.

விஷ்ணு பகவானுடைய பாதோதக தீர்த்தத்திலேயே விஷ்ணு பகவானுடைய சரணும்ருத தீர்த்தத்தையருந்தியவனுக்கு வெகு நாளைக்கு முன்புள்ள, பழைய அந்த அம்ருதத்தை குடிப்பதில் என்ன பலன்.

ஒருவன் காசியில் பாதோதக தீர்த்தத்தில் ஜலக்ரியைகள் செய்யாவிட்டால் அவனுடைய ஜன்மம் வீணே.

லக்ஷ்மி கருடன் இவர்களுடன் பகவான் ஆதிகேசவர் நித்ய க்ருத்யங்களை முடித்துகொண்டு மூன்று உலகங்களும் வியாபித் திருக்கும் தன்னுடைய மூர்த்தியை ஒடுக்கித் தன்னுடைய கையினுலேயே சிலா உருவாகிய ஸமஸ்த ஸித்திகளையும் செழிப் பாகக் கொடுக்கும் அந்த மூர்த்தியைத் தானே பூஜித்தார்.

மனிதனும் பரமேசனின் ஆதிகேசவன் என்னும் அந்த மூர்த்தியைப் பூஜித்தால் வைகுண்ட லோகத்தைத் தன் வீட்டிற்கு அங்கணமாகக் கருதுவான்.

காசியின் எல்லையில் அந்த இடம் ஸ்வேத தீபம் என்னும் பெயருடன் பிரஸித்தமாக விளங்குகிறது. அந்த ஆதிகேசவ மூர்த்தியின் ஸேவார்த்திகளே அந்த ஸ்வேத த்வீபத்தில் வசிக்கிருர்கள்.

அங்கேயே ஆதிகேசவருக்கு முன்னுல் க்ஷீரஸமுத்திரம் என்னும் மற்ருெருத் தீர்த்தம் இருக்கிறது. அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஜலக்ரியை செய்பவர்களுக்கு க்ஷீரஸாகரக் கரையில் வாசமும் கிடைக்கிறது.

அந்த இடத்தில் ஸ்ரார்த்தம் செய்து, தங்கம் கட்டிய கொம்பும், வெள்ளி கட்டியகுளம்பும், சகல ஆபரணங்களும் அணிவித்த பால்கறக்கும் பசுவைக் கன்றுடன் தானம் செய்தால் அவன் தன்னுடைய பிதுர்க்களை க்ஷீரஸாகரத்தில் வசிக்கச் செய்கிருன்.

அந்த இடத்தில் ஒரு புண்ணியாத்மா பக்தியுடன்கூட ஒரு கோதானம் செய்தாலும் போதும், அவன் தன்னுடைய

முன்னோர்களை (நூற்றியொருபூர்வபுருஷர்களை) பாயஸமே சேருக இருக்கும் க்ஷீரஸாகரத்தின்கரையில் அவனை அனுப்பிவைக்கிறான்.

அங்கு தக்ஷிணை ஸஹிதம் அநேகம் உத்தம பசுக்களை ஸ்ரத்தையுடன் தானம் செய்வானானால் தன்னுடைய பிதுர்க்கள் ஒவ்வொருவரையும் க்ஷீரஸாகரத்தில் ஸ்திரமாக இருக்கச் செய்து மெத்தையில் ஸுகமாகத் தூங்கவைக்கிறான்.

க்ஷீரஸாகர தீர்த்தத்தின் தெற்கு பக்கத்தின் அதே கரையில் பரம உத்தமமான சங்க தீர்த்தமிருக்கிறது. அங்கு பிதுர்க்களின் தர்ப்பணம் செய்வதினால் விஷ்ணுலோகம் கிடைக்கிறது.

அதற்கும் தென்பக்கத்தில் சக்கர தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு பிதுர்க்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்வது மிகவும் கஷ்டம். அங்கு ஸ்ரார்த்தம் செய்தால் பித்ரு ரணத்திலிருந்து விடுபடுவோம்.

அதற்கு சமீபத்திலேயே கதாதீர்த்தம் இருக்கிறது. அது ஸமஸ்த மானஸீக பீடைகளையும் நாசம் செய்கிறது. அது பிதுர்க்களை கரையேற்றுகிறது. பாபங்களைக் கொல்லுகிறது.

அதற்கும் முன்னால் பத்ம தீர்த்தம் இருக்கிறது. அதில் உத்தமமான மனிதன் ஸ்னானம் செய்து விதி பூர்வமாகத் தர்ப்பணம் செய்தானானால் அவன்கூடவே லக்ஷ்மி வாசம் செய்வாள்.

மூன்று உலகங்களுக்கும் சந்தோஷத்தையளிக்கும் மஹாலக்ஷ்மி எங்கு ஸ்னானம் செய்தாளோ, மூவுலகும் புகழும் அந்த மஹாலக்ஷ்மி தீர்த்தமும் அதன் பக்கத்திலேயே இருக்கிறது.

அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்து ஸுவர்ணம், ரத்னம், பட்டுவஸ்திரம் இவைகளைப் பிராம்மணர்களுக்குத் தானம் செய்பவன் ஒருக்காலும் பாக்கிய ஹீனன் ஆகமாட்டான்.

அந்தத் தீர்த்தத்தின் பிரபாவத்தினால் அதில் ஸ்னானம் செய்தவன் அங்கங்கு செழிப்புள்ள செல்வந்தனாகவேயிருப்பான். அவனுக்குப் பின்வந்தவர்களும் ஸ்ரீமான்களாகவேயிருப்பார்கள்.

அங்கு மூவுலகும் வணங்கும் மஹாலக்ஷ்மியின் மூர்த்தியிருக்கிறது. அதை வணங்கினவன் ஒருநாளும் நோயால் பீடிக்கப் படமாட்டான்.

ஒருவன் விருதமிருந்து புரட்டாசி மாதத்தில் கிருஷ்ணபக்ஷத்து அஷ்டமியிரவு கண்விழித்திருந்து மஹாலக்ஷ்மியைப் பூஜை பண்ணினால் அந்த விருதத்தின் பலன் உடனேக் கிடைக்கும்.

அதே ஸ்தானத்தில் கருட கேசவருக்கு சமீபத்திலேயே கருட தீர்த்தமிருக்கிறது. அதில் பக்தியுடன் ஸ்னானம் செய்வதால் அவனுக்கு ஸம்ஸார ரூபமான ஸர்ப்பத்தின் தரிசனம் பிறகுக் காண வேண்டியிராது.

அதற்கு முன்னுலேயே நாரததீர்த்தம் இருக்கிறது. அது மஹாபாதகங்களையும் நாசம் செய்கிறது. அது கேசவரால் நாரதருக்கு பிரும்ம வித்தை உபதேசம் செய்யப்பட்ட இடம்.

அங்கு ஒழுங்கு முறையாக ஒரு ஸ்னனச் செய்தால் அவன் கேசவரிடமிருந்து பிரும்ம வித்தையை அடைகிருன். அதனுல் காசியில் அந்த ஸ்தானத்திற்கு நாரதகேசவம் என்று பெயர். அங்கு இருக்கும் மூர்த்தியை தியானித்து பக்தியுடன் பூஜை செய்தால் அவன் மாதாவின்உதர வேதனையின் துக்கத்தை ஒருபொழுதும் அனுபவிக்கமாட்டான்.

பின் அதற்கு முன்னுல் பிரஹ்லாத தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு பிரஹ்லாத கேசவமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கிருர். அந்த இடத்தில் ஸ்னனம் முதலியவைகளைச் செய்தால் வைகுண்ட லோக வாசம் கிடைக்கும்.

அதற்குப் பக்கத்தில் அம்பரீஷ தீர்த்தம் இருக்கிறது. அது பாபநாசம் செய்வதில் மிகவும் பேர் பெற்றது. அங்கேயும் தர்ப்பணம் முதலிய ஜலக்ரியையை செய்வதினுல் மனிதன் நிஷ்பாபன் ஆகிருன்.

ஆதிகேசவரின் கிழக்கு பாகத்தில் ஆதித்யகேசவர் இருக்கிருர், அவருடைய தரிசன மாத்திரத்திலேயே மஹாபாபங்கள் எல்லாம் விலகுகின்றன.

அங்கேயே தத்தாத்ரயேஸ்வரர் தீர்த்தமும் இருக்கிறது. அங்குகதாதரர் எழுந்தருளியிருக்கிருர். அங்கேயும் பிதுர்ககளுக்குத் தர்ப்பணம் செய்வதனுல் ஞானயோகம் கிடைக்கிறது. அதனருகிலேயே ஆதிகதாதரரும் எழுந்தருளியிருக்கிருர்.

அதற்கு முன்னுல் பூமிகேசவருக்கு முன்னுல் கிழக்கில் பார்க்கவ தீர்த்தமிருக்கிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய்வதினுல் ஜனங்கள் பார்க்கவருக்கு சமானமான புத்திமான்களாகிருர்கள்.

அதே இடத்தில் வாமன கேசவருக்குக் கிழக்கில் வாமன தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு விஷ்ணு பகவானைப் பூஜித்தால் வாமனபகவானுக்கு அருகில் வசிக்கும் பாக்கியம் கிடைக்கும்.

பிறகு நரநராயணருக்கு முன்னுல் நர நாராயண தீர்த்தம் இருக்கிறது. அந்தத் திர்த்தத்திலி ஸ்னனம் செய்தால் நரனும் நாராயணனுகிருன்.

அதற்கு முன்னுல் யக்ஞ வராஹ திர்த்தமிருக்கிறது. அது பாபநாசக தீர்த்தம். அங்கு ஸ்னனம் செய்வதினுல் ஒவ்வொரு முழுக்குக்கும் ஒவ்வொரு ராஜஸூய யக்ஞத்தின் பலன் கிடைக்கிறது.

அங்கேயே விதாரநரசிம்ம தீர்த்தம் இருக்கிறது. அது மிகவும் நிர்மலமாகிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய்தாலும் நூற்றுச்கணக்கான

ஜன்மங்களில் சேர்த்துவைத்த சஞ்சிதபாபங்கள் உடனேயே விலகின்றன.

அதற்கு முன்னல் கோபிகோவிந்தத்தின் கிழக்குபக்கத்தில் கோபிகோவிந்த தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய்து மஹாவிஷ்ணுவைப் பூஜித்தால் விஷ்ணுவின் ப்ரீதிக்கு பாத்திரமாகலாம்.

கோபிகோவிந்த தீர்த்தத்திற்கு தெற்குப் பக்கத்தில் லக்ஷ்மி நரசிம்ம தீர்த்தம் இருக்கிற. அந்த தீர்த்தத்தில் முழுகுகிறவர்களை லக்ஷ்மி ஒரு பொழுதும் கைவிடமாட்டாள்.

அங்கிருந்து சற்று முன்னல் போனல் சேஷமாதவற்கு சமீபத்திலேயே சேஷமாதவ தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு பிதுர்க்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்வதினல் அவர்களது திருப்தியில் (சேஷமேயிருக்காது.)

அதற்கு தக்ஷிணபாகத்தில் மாதவர் என்னும் பெயருள்ள பெரிய நிர்மலமான தீர்த்தமிருக்கிறது. அங்கு தீர்த்தகிரியை செய்வதினல் பாபிகளும் தூய்மையடைகிருர்கள்.

அதற்கும் சற்று முன்னல் பரமபாவனமான ஹயக்ரீவ தீர்த்தமிருக்கிறது. அங்கேயே ஸ்னனம் செய்து ஹயக்ரீவரைப் பூஜித்து ஹயக்ரீவரண்டையில் பிண்டதானம் செய்தால் ஹயக்ரீவரின் கிருபையாகிற சம்பத்தையடைந்து ஒருவன் தன்னுடைய பூர்வ புருஷர்களுடன் திருப்தியடைகிருன்.

ஸ்கந்தர் கூறினர். பேச்சுவாக்கில் நான் இந்த எல்லா தீர்த்தங்களையும் பற்றி உன்னிடம் வர்ணித்தேன். ஆனல் காசியில் பூமியில் எள்ளுகூட விழ இடமில்லாதபடி அநேக தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன,

ஹே! கும்ப முனியே! இந்த எல்லா மேன்மையான தீர்த்தங்களின் பேரைமாத்திரம் கேட்டமாத்திரத்திலேயே மனிதன் பாபமற்றவனுகிருன்.

ஏவிப்ரா, நான் இப்பொழுது உனக்கு ஒரு விஷயம் கூறுகிறேன்; என்னவென்ருல் சங்குசக்கரகதாதாரியான ஸ்ரீ விஷ்ணுவானவர் காசியில் வந்து என்ன செய்தார் என்பதை இதற்கு பிறகு மஹாவிஷ்ணு கேசவமூர்த்தியில் ஆவிர்பவித்து, மஹாதேவரின் காரிய ஸித்திக்காக திடசங்கல்பம் செய்து கொண்டு தன்னுடைய அம்சத்திலும் அம்சமாகக் கிளம்பினர்.

அகஸ்தியர் வினவினர்:- ஹே!ஷடானன, சக்ரபாணி அம்சத்திலும் அம்சமாக ஏன் கிளம்பினர்? காசிக்கு வந்தபிறகு அப்படிக் கிளம்பி வேறெங்கு போனர்?

ஏ! முனியே! எந்த காரணத்தினுல் விஷ்ணு தனது பூர்ண உருவுடன் செல்ல வில்லே! என்ற விஷயத்தைப்பற்றி நான் சொல்கிறேன். ஒரு நிமிஷம் கவனமாகக் கேள்.

மகத்தான புண்ணிய பிராப்தியினுல் வாராணஸியை அடைத்த ஞானிகள் அதைவிட்டு விட்டுச் செல்ல முக்காலும் பிரியப்படுவதில்லே. அவர்களுக்கு வேறு பெரிய பெரிய லாபஸித்திகளும், காரியங்களும் இருந்தால்தான் என்ன?

அதனுல் ஏ! அகஸ்தியா, அதனுலேயே விஷ்ணுபகவான் காசியில் தன்னுடைய மூர்த்தியை ஸ்தாபித்து முழு உருவுடன் ஆவிர்பவித்தார். தான் அதிலிருந்து அம்ச ரூபமாக வெளிக் கிளம்பினுர்.

பகவான் விஷ்ணு காசியிலிருந்து வடக்கு நோக்கிச் சென்று தனக்கிருப்பதற்கு ஒரு இடத்தைத் தயார் பண்ணிக் கொண்டார். அதைத் தர்ம க்ஷேத்திரம் என்றும் ஹிந்தியில் 'தமேக்' என்று கூறுகிறுர்கள்.

அதன் பிறகு பகவான் விஷ்ணு தானே மிகவும் சுந்தர ரூபமான மூன்று உலகங்களேயும் மோகமடையச் செய்யும் பௌத்த ஸந்யாஸி உருவைத் தாங்கிக்கொண்டார்.

லக்ஷ்மியும் அத்யந்த ரூபவதியாக பரிவ்ராஜகியாகி பிக்ஷுணி ரூபியானுள். புஸ்தகமும் கையுமாய் விளங்கும் அந்த ஜகத்தாத்ரி விஸ்வமாதாவை பார்த்தவர்கள் சித்திரத்தில் எழுதிய உருவமாய் நின்ருர்கள். கருடனும் கையில் புஸ்தகத்தை எடுத்துக்கொண்டு, எல்லாப் பொருள்களிலும் நிராசையுடையவராகி, பரம வைராக்ய சித்தராய் பூமியில் காணமுடியாத அழகுடன் பரம விசித்ர மஹா வித்வானுகிய பரம குருவிற்கு சிச்ருஷை செய்யும் சிஷ்யனுய்த் தீர்ந்தார்.

பிறகு அந்த சிஷ்யர் ஸௌம்யமான முகத்துடனும், சந்தோஷ சித்தத்துடனும் பரம உத்தம தர்ம சாஸ்திரத்தில் நிபுணராய் ஞான வித்தாய் ஸுஸ்வரத்துடன் ஸோபிதமான பதங்களே உச்சரிப்பதில் மிகவும் மென்மைவாய்ந்த மதுரபாஷியாய், ஸ்தம்பனம், உச்சாடனம், ஆகர்ஷணம், வசீகரணம் ஆகிய வித்தைகளில் விக்ஞராய் தன்னுடைய தர்ம வாக்ய உபதேசத்தால் ஆகர்ஷிக்கபட்ட பக்ஷிகளேக்கூட புளகாங்கிதமடையச் செய்பவராய், அவருடைய கீதமாகிய அம்ருதத்தை அமுதமாய்ப் பருகும் மான் கூட்டங்களினுல் சூழப்பட்டவராய் பரமானந்தத்தின் பாரத்தினுல் வாயுவைக்கூட ஆகர்ஷித்து அதனுடைய சஞ்சலத் தன்மையை விலக்குபவராய் அவர் செல்லுமிடங்களெல்லாம் புஷ்பங்களே உதிர்க்கும் இந்த வியாஜத்தில் விருக்ஷங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவராய் தன்னுடைய ஆசார்யவர்யரிடம் ஸம்ஸார

விமோசனத்திற்கானப் பரம தர்மத்தைக் கேட்கத் தொடங்கினர். அப்பொழுது அந்த புண்ணியாத்மாவான புண்ணியக் கீர்த்தி யெனும் பெயருடைய பௌத்தர் விநயமே பூஷணமாகக்கொண்ட விநயகீர்த்தி என்ற பெயருடைய அந்த சிஷ்யரிடம் கூறினர்.

புண்ணியகீர்த்தி கூறினர்:- ஏ! விநயகீர்த்தே! நீ என்னிடம் சநாதன தர்மத்தைப்பற்றிக் கேட்டாயல்லவா! அதை நான் சாங்கோபாங்கமாகக் கூறுகிறேன்.

இந்த உலகம் அநாதிகாலம் தொட்டு ஸித்தமாக யிருக்கிறது. இதற்கு கர்த்தாவும் கிடையாது. இதை அமைத்தவனும் கிடையாது. இதுதானே அழியவும் செய்கிறது.

பிரும்மாவிலிருந்து புல்பூண்டுகள் பரியந்தம் எல்லாம் தேக பந்தத்தில் கட்டுண்டவைதாம். தன்னைத் தானே உண்டாகி எல்லாம் தன்னில் தானே லயமடைகிறது. இவைகளின் நியந்தா ஆத்மாவேதான். இந்த ஆத்மாவை நியமித்தவர் ஒருவருமில்லை.

பிரும்மா விஷ்ணு ருத்திரர் இவர்களும் சரீரங்களின் பெயர் மாத்திரமேயாகும். நம்மை புண்யகீர்த்தி விநயகீர்த்தி என்று கூறுகிறார்களல்லவா? அது போல.

நம்முடைய சரீரம் காலக்ரமத்தில் நஷ்டமாவதுபோல ப்ரும்மாவிலிருந்து கொசு பரியந்தம் சகல ஜீவன்களும் காலக்ரமத்தில் நஷ்டமாகிறது.

நன்ருக சிந்தித்துப் பார்த்தால் இந்த தேகத்தைப் பற்றி விசேஷமாக சொல்லக்கூடியது ஒன்றுமில்லை. ஆகாரம், நித்ரை, பயம், மைதுனம் (சேர்க்கை) எல்லா உயிர்களிலும் சமமாகவே யிருக்கிறது.

தங்கள் தங்கள் பரிமாணத்தின் அளவிற்கு ஆகாரம் கிடைத்தால் எல்லா ஜீவராசிகளும் திருப்தியடைகிருர்கள். ஒருவருக்குக்குக் கொஞ்சம் திருப்தி. மற்றவர்களுக்கு அதிகம் திருப்தி என்றில்லை.

தாகமெடுத்தவுடன் தண்ணிர் குடித்தபின் நாம் எப்படி ஆளந்தத்துடன் தாகம் தணிந்தவர்களாக ஆகிருேமோ, அது போல் தாகமெடுத்த மற்ற பிராணிகளுக்கும் அது போலாகிறது. இதில் குறைவோ 'நிறைவோ இல்லை.

ரூபலாவயண்வதியாக ஆயிரம் பெண்களிருந்தாலும் ஒருத்தியிடம்தான் மனம் திருப்தியடைகிறது

நூற்றுக் கணக்கான குதிரைகளும் யானைகளும் இருந்த போதிலும் நமக்கு ஏதாவது ஒன்றில்தான் சவாரிசெய்யமுடிகிறது.

கட்டிலில் பஞ்சணை மெத்தைமேல் படுப்பவர்களின் நித்திரை சுகமும் உலகமெங்கிலும் பூமியில் படுத்துறங்குபவனின் நித்திரை சுகமும் ஒன்று போல் தானிருக்கிறது.

மானிட தேகமெடுத்த நமக்கெல்லாம் எப்படி மரணபயம் ஏற்படுகிறதோ,' அது போல் ப்ரும்மாவிலிருந்து புழுவரைக்கும் எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் மரணபயம் ஏற்படுகிறது.

புத்திபூர்வமாக சிந்தனே செய்யுமிடத்து எல்லாப் பிராணி களின் உயிரும் ஒன்று போலவேயிருக்கிறது. அதனுல் எங்கும் ஒருவனேயோ, ஒரு பிராணியோ ஒருபொழுதும் ஹிம்சை செய்யக் கூடாது என்ற எண்ணத்தைத் திடமாகக் கைகொள்ள வேண்டும்.

புவிதடத்தில் ஜீவகாருண்யத்தைப் போன்ற மற்ருெரு தர்மம் கிடையாது, அதனுல் எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் தயையைக் காட்டுவதே மனுஷதர்மமாகும்.

சராகரங்களே கொண்ட மூவுலகங்களிலும் ஹிம்ஸைக்கு ஸமமான ஒருபாபமும் கிடையாது. ஏனென்ருல் ஹிம்ஸை செய்பவன் நரகத்திற்குப் போகிருன். அஹிம்ஸை செய்பவன் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போகிருன்.

தானங்களில் அநேக விதங்கள் இருக்கின்றன. துச்சபலன்களேக் கொடுக்கக் கூடியதான அந்த தானங்களினுல் என்ன பிரயோஜனம். ஆம்! ஆனுல் இந்த ஜகத்தில் அபயதானத்திற்கு சமமான ஒருவிதமான தானமும் கிடையாது.

பெரிய பெரிய ரிஷிகள் முனிகள் நானுவிதமான சாஸ்திரங் களேப்படித்துவிட்டு சிந்தனே செய்து நான்குவித தானங்களே இவ்வுலகிற்கும், பரவுலகிற்கும் நன்மையைக் கொடுக்கக் கூடியது என்று தீர்மானம் செய்கிருர்கள்.

பீதி அடைந்தவர்களுக்கு அபயதானமும், நோயாளிகளுக்கு ஔஷததானமும, மாணவர்களுக்கு வித்யாதானமும், பசித்தவர் களுக்கு அன்னதானமுமாக நான்கு தானங்கள் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

மணி, மந்த்ரம், ஔஷதம் இவைகளின் பிரதாபம் சிந்தனேக்கும் அப்பாற்பட்டது. அநேகவிதமாக பணம் சம்பாதிப்பதற்கு இவை களெல்லாம் முயற்சியுடன் அப்யஸிக்க வேண்டும்.

மிகவும் பொருளீட்டி எப்பொழுதும் பன்னிரண்டு ஸ்தானங் களேப் பூஜிக்க வேண்டும். மற்றவிதகான பூஜைகளினுல் ஒரு பயனும் இல்லே.

ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், மனம், புத்தி இவைபன்னிரண்டும் புண்ணிய ஸ்தானங்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

உயிர்களுக்கு ஸ்வர்க்கம், நரகம் என்பது இங்கேயே நம்மிடத்தில்தானிருக்கிறது. நம்மைவிட்டு அந்நியமாக ஓரிடத் திலும் இல்லே. ஸுகத்தை ஸ்வர்க்கமென்றும், துக்கத்தை நரகம் என்றும் கூறுகிருர்கள்.

ஸுகத்தையனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது தேகம் விழுமாகில் அதுவே பரமமோக்ஷம். வேறுமோக்ஷமென்று ஒன்று கிடையாது.

ஸமஸ்த வாசனைகளுடன்கூட மனக்லேசத்தைத் துறந்துவிட்டு விக்ஞானத்தில் இளைப்பாறுவதையே தத்துவ சிந்தைக்கர்த்தர்கள் நிச்சயமாக அது தான் மோக்ஷமென்கிறார்கள். ஹிம்ஸை செய்யும்படி ஒரு சுருதிரும் கூறுவதில்லை.

வேதாந்திகளும் ஒருவரையும் ஹிம்ஸிக்காதீர்கள் என்று கூறுவதையே ப்ரமாணிகமான ச்ருதி என்கிறார்கள்.

யக்ஞத்திற்காக பசுக்களைக் கொல்லலாமென்று சுருதி கூறுவதாகச் சொல்வது துர்ஜனங்களின் மனப்பிராந்தியினால் கூறப்பட்டவாக்காகும். ஆனால் ஞானவான்களுக்கு இந்தப்பசு ஸம்ஹாரனைச் சுருதி ஒரு பிரமாணமாகாது.

என்ன ஆச்சர்யம்! விருக்ஷங்களை வெட்டுவது, பசுக்களைக் கொல்வது, ரத்தத்தைச் சேறுக்குவது, அக்னியில் எள்ளையும் நெய்யையும் ஹோமம்செய்து ஸ்வர்க்கத்தை விரும்பலாம்.

இந்தவிதமாகப் புண்ணிய கீர்த்திக்கு தர்ம வியாக்யானங்களால் அறிவுறுத்தின பிறகு நகரவாஸிகள் ஒருவர் மற்றொருவருக்குச் சொல்லும்படியாகச் செய்து அங்கு யாத்திரை செய்தார்கள்.

இந்த எல்லா வித்தைகளிலும் தேர்ந்த பரிவ்ராஜைகை விக்ஞான கௌமுதியான மஹாலக்ஷ்மியும் புரஸ்த்ரிகளுக்கு இந்த விதமாக உபதேசம் செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

அவர்கள் எல்லாருக்கும் பிரத்யக்ஷபலனையளிக்கும் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானதும் இந்த சரீரத்திற்கு சுகமாக ஸாதனம் செய்யும் ஒரே மார்க்கமானதுமான பௌத்த தர்மத்தைப் பற்றி விவரித்து வர்ணிக்கத் தொடங்கினார்.

விக்ஞான கௌமுதி சொன்னாள். வேதம் ஆனந்தத்தையே ப்ரும்மஸ்வரூபம் என்று சொல்கிறது. அதுவே சரியும், ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியதுமாக இருக்கிறது. இந்த அநேக ஜன்மங்கள் முதலிய கற்பனைகள் எல்லாம் முற்றிலும் அசத்தியமே.

சரீரம் ஆரோக்கியமாக இருக்கும் பொழுதே இந்திரியங்கள் சிதிலமடைந்து முன்னாலேயே வயோதிகம் அண்டையில் வருவதற்கு முன்னாலேயே சுகத்தின் சாதனத்திற்கு வழிதேடிக்கொள்ள வேண்டும்.

சரீரம் நோயுற்று இந்திரியங்கள் சிதிலமடைந்து கிழத்தன்மை வந்து விழுங்கும் நேரத்தில் சுகம் எங்கிருந்து கிடைக்கும். அதனால் சுகத்தை அனுபவிக்க விரும்புகிறவர்கள் ஒருவர் கேட்கும்

பொருளை இல்லையென்னாது உடனே அளிக்க வேண்டும். அதுசரீர மாக இருந்தாலும் கொடுக்க வேண்டும்.

ஒருவன் ஜன்மமெடுத்து யாசகர்களின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்யவில்லையானால் அவன் பூமிக்குப் பாரமாகிறான். மற்றபடி கடல், மலை, விருக்ஷங்கள் இவைகள் பாரமல்ல.

சரீரம் ஸாஸ்வதமில்லை. எப்பொழுது சென்றுவிடுவோமோ தெரியாது. சேர்த்து வைத்தப் பொருள்களும் க்ஷீணித்துப் போவது நிச்சயம். இப்படி நினைத்து அறிவாளிகள் சரீர சுகத்தி னுடைய சாதனைகளை உடனே தேடிக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த தேகம் கடைசியில் ஒரு காகம், பன்றி, புழுக்கள் இவை களுக்கு ஆகாரமாகிறது. அல்லது இந்த சரீரத்தின் முடிவு பஸ்மம் ஆகிறது. இது வேதத்தில் ஸத்யமாக விளக்கப்படுகிறது.

ஜனங்கள் ஜாதிபேதங்கள் என்று கற்பனை செய்வது பொய்யே யாகிறது. மனிதர்களுக்குள் சமத்துவம் ஏற்பட்டபோது யார் உத்தமன் ? யார் அதமன் ?

ப்ரும்மாவிலிருந்தே இந்தஸ்த்தி ஆரம்பமாகிறது என்று கூறுவது கிழவர்களின் கூற்று. பாருங்கள் அந்த ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவான் ப்ரும்மாவிற்கு தக்ஷன் மரீசி என்று இரண்டு பிரசித்திப் பெற்ற புத்திரர்கள் இருந்தார்கள்.

அதே மரீசியின் பிள்ளையான கச்யபர் தனதுபிதாவின் சகோ தரனான தக்ஷனுடைய சுந்தர லோசனிகளான பதிமூன்று பெண் களையும் விதிமுறைப்படியே மணந்துகொண்டார்.

ஆனால் இந்நாட்களில் சிறிதளவு புத்தியும், சிறிதளவு பலம் வீர்யமே கொண்ட ஜனங்கள் இதுதான் முறை, அதுமுறையல்ல என்று வீணாகக் கூறுகிறார்கள்.

முதலாவது முகத்திலிருந்து பிரம்மணனும், புஜத்திலிருந்து க்ஷத்ரியனும், துடையிலிருந்து வைச்யனும், பாதங்களிலிருந்து சூத்திரனுமாக நாலுவர்ணத்தார்கள் உண்டானார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். இதுகிழவர்களின் கல்பிதமாத்திரமேயாகும். ஆனால் யோசித்துப் பார்த்தால் இது அசங்கதமாகவேப் படுகிறது.

எங்காவது ஒரு புருஷன், ஒரு ஸ்த்ரீயின் சரீரத்திலிருந்து நான்குபிள்ளைகள் பிறந்தால் அவர்கள் வேறு வேறு வர்ணத் தாராக எப்படியாக முடியும் ? அதனால் இந்த ஜாதி வேற்றுமை யென்னும் யோசனை உசிதமாகப் படவில்லை.

அதனால் மனிதனாக இருக்கும் எவனும் இப்பேதங்களை ஒப்பு கொள்ள முடியாது.

நகரத்துப் பெண்கள் இந்த விக்ஞான கௌமுதியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு பதிஸேவை செய்யவேண்டும் என்ற புத்தியை திரஸ்கரித்தார்கள்.

ஆண்களும் ஆகர்ஷணம் வசீகரம் முதலிய வித்தைகளைக் கற்று, பரஸ்த்ரீகளிடத்தில் மோஹித்து அதில் வெற்றி பெறவும் தொடங்கினுர்கள்.

அரசனின் அந்தப்புரத்து ஸ்த்ரீகளும், ராஜகுமாரர்களும், நகரத்து ஜனங்களும் அவர்களின் மனைவிமக்களும் இந்த வித்தையைக் கற்று மோகமடையத் தொடங்கினுர்கள்.

பரிவ்ராஜகியான விக்ஞான கௌமுதி தன்னுடைய மாயா வித்தையினுலே மலடிகளின் மலட்டுத் தன்மையை நீங்கச் செய்தார். அதிர்ஷ்ட ஹீனர்களையும் ஸௌபாக்ய ஸம்பன்னர்களாக ஆக்கினுள். சில பெண்களுக்கு அபிமந்திரித்தவேர், சிலருக்கு மை, முதலியவற்றைக் கொடுத்தாள்.

அநேகம் பேர்களுக்கு வசீகரான மந்திரத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தாள். ஒருத்தி மந்திரம் ஜபிக்கத் தொடங்கினுள். ஒருத்தி யந்த்ரம் எழுதத் தொடங்கினுள்.

ஒருத்தி அசையாமல் அமர்ந்து அக்னிகுண்டத்தில் அநேக ஹோமங்கள் செய்யத்தொடங்கினுள். இந்தவிதமாக எல்லா நகரத்து ஜனங்களும் எப்பொழுது தங்கள் தர்மத்திலிருந்து பராமுகம் ஆனுர்களோ அப்பொழுது அதர்மம் உல்லாசமாகப் பரவிப் பெருகத் தொடங்கியது.

உழுது, விதைத்து ஒன்றும் செய்யாமலேயே பயிர்கள் செழித்து விளங்கி வந்த அந்த ஊரில் இந்த பாபங்கள் நுழைந்தவுடன் எல்லாம் அழிய ஆரம்பித்தன. அரசன் திவோதாசனின் சாமர்த்யமும் மெள்ளமெள்ள நழுவ ஆரம்பித்தது.

இதன் மத்தியில் விஸ்வேஸ்வரரும், டுண்டிராஜரும் எட்டியே அமர்ந்திருந்து ரிபுஞ்சயனுன அரசன் திவோதாஸரை அரசு ஆதிக்கத்தில் வெறுப்படையச் செய்துவந்தனர்.

அரசன் திவோதாஸ் டுண்டிராஜரான ஜோதிஷர் கூறியிருந்த பதினெட்டாவது தினத்தை எண்ணிக்கொண்டே வந்தார்.

அந்தபிராம்மணன் எப்பொழுது வருவார், எப்பொழுது எனக்கு உபதேசம் செய்வாரென்றுக் காத்திருந்தார். அப்படியுமிப்படியுமாகப் பதினேழு நாட்கள் சென்றுவிட்டன. பதினெட்டாவது நாள் சரியான உச்சிவேளையில் ஒரு உத்தமப் பிரம்மணர் வந்து சேர்ந்தார்.

அந்தப் பிராம்மணர் வேறு ஒருவருமல்ல, விஷ்ணுபகவானே தர்மக்ஷேத்ரமான ஸாரநாத்திலிருந்து புண்ணியகீர்த்தியென்று பௌத்தசார்யர் பிராம்மண வேஷத்தில் அரசனிடத்தில் வந்தார்.

ஜீவனுக்கு ஜெய் என்னும் கோஷங்களைச் செய்யும் இரண்டு மூன்று பவித்ரமான ஜனங்கள் பின்தொடர அந்தபிராம்மணன்,

மூர்த்திகரித்த அக்னியைப்போல மிகவும் ஆவலாக அந்தப் பிராம்மணரைத் தூர இருந்தேப் பார்த்துவிட்டு மனதிற்குள்ளேயே இந்தப் பிராம்மணன் எனக்கு உபதேசம் செய்வதற்குத் தகுந்தவர்தான் என்று நினைத்துக்கொண்டார்.

பிறகு அரசன்தானே எதிர்கொண்டழைத்து, அடிக்கடி வணங்கி, ஸ்வஸ்திவசனம் கூறி ஆசீர்வாதம் பெற்று, அந்தப் பிராம்மணனை நேராகத் தன்னுடைய அந்தப்புரத்திற்கு அழைத்து வந்தார்.

ஜனுதிபதி திவோதாஸ் மதுவர்க்க விதிகளினுல் அவரைப் பூஜித்து, வழிநடந்த சிரமம் தீர சைத்யோபசாரம் செய்து சந்தோஷமான முக கமலத்தையுடைய அந்தப் பிராம்மணனுக்கு மற்றும் வேண்டிய உபசாரங்கள் செய்து, ருசிகரமான உணவு பதார்த்தங்களையளித்து, அவர் உணவருந்தி திருப்தியான பின் அவர் உண்ட சிரமம் திரக் களைப்பாறி எழுந்தபின் அவரிடம் பேசத் தொடங்கினுர்; அரசன் கூறினுர் :—

ஏ! விப்ரவரே, நான் ராஜ்யாபாரத்தை சுமந்துசுமந்து மிகவும் களைத்துப் போயிருக்கிறேன். ஆனுல் வைராக்யம் ஏற்பட்டு அதனுல் களைப்புத் தெரியவில்லை.

ஏ! பிராம்மணு, நான் எங்கு செல்வேன்? என்ன செய்வேன்? எனக்கு இதிலிருந்து எப்படி நிவர்த்தியுண்டாகும்? இதே கவலையில் எனக்கு இரு பக்ஷங்கள் சென்றுவிட்டன.

ஏ! பிராம்மணேத்தமரே, மஹாதேவருடைய ஐஸ்வர்யமான இந்த ராஜ்யத்தை நான் உத்தமரீதியாக எல்லையில்லா சுகத்துடனும் ஒருவித கஷ்டமுமில்லாமல் அனுபவித்துவிட்டேன்.

நான் என்னுடைய சாமர்த்தியத்தினுலேயே மேகம், அக்கினி, வாயு, இவர்களை சிருஷ்டித்து, சொந்தக் குழந்தைகளைப் போல ஜனங்களை நன்ருக பாவித்து வந்தேன்.

பிரதி தினமும் பூலோக தேவர்களானப் பிராம்மணேத்தமர்களை த்ரவ்யங்களினுல் சந்தோஷப்படுத்தினேன். ஆனுல் நான் என்னுடைய ராஜ்ய சாஸனக் காலத்தில் ஒரே ஒரு குற்றம் செய்தேன்.

அது என்னவென்ருல் நான் என்னுடைய தபோபாலத்தின் அஹங்காரத்தினுல் தேவதைகளை சமாக மதித்தேன். ஆனுல் நான் தங்கள் பேரில் ஆணையாகக் கூறுகிறேன்; இக்காரியங்களெல்லாம் என்னுடைய பிரஜைகளின் க்ஷேமத்திற்காகச் செய்யப்பட்டது அல்லாமல் எனக்காக அல்ல.

இப்பொழுது எனக்கு பாக்கிய சூரியன் உதித்திருக்கிறது. அதனுல்தான், நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். தங்களை நான் குருவாக வரிக்கிறேன். என்னுடைய இந்த ராஜரீகத்தில் யமராஜருக்குக் கூட பயப்பட வேண்டாம்.

என்னுடைய இந்த ராஜ்யத்தில் அகால ம்ருத்யுவேயில்லை; வாயாதிகம், நோய் தரித்ரம் இவைகள் என்னுடைய ராஜ்யத்தில் ஒருவரையும் வியாபிக்கவில்லை.

என்னுடைய சாஸன காலத்தில் ஒருவரும் அதர்மவிருத்தியை தரிக்கவில்லை. ஆனல் தர்மத்திலும் சுகத்திலும் எல்லோரும் உன்னதையடைந்திருக்கிறுர்கள்.

எல்லோரும் உத்தம வித்தையைக் கற்பதிலும், ஸன்மார்க்கத்தில் கருத்துடையவர்களாக இருக்கிறுர்கள்.

ஆனல் என்னுடைய ஆயுள், கல்பம் முடியும்வரை நீடித்திருந்தாலும் அதனல் என்ன பயன்? போக வஸ்துகள் மென்று உமிழ்ந்த எச்சில்களாகவேக் காணப்படுகின்றன. இப்பொழுது அரைத்த மாவையே திரும்பவும் அரைப்பதில் என்ன பிரயோஜனம்?

ஏ! மேதாவியே கர்ப்பவாஸ துக்கத்தை இனிமேல் நான் அனுபவியாமல் இருக்க ஏதேனும் உபதேசம் செய்யுங்கள். நான் எப்பொழுது தங்களின் சரணமே கதி என்று வந்துவிட்டேனே, பிறகு இந்த மாதிரி சிந்தனைகளில் என்ன பிரயோஜனம்?

தாங்கள் என்ன கூறுகிறீர்களோ, அதை சந்தேகமில்லாமல் இன்றே செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன். ஏனென்றுல் தங்களுடைய தரிசனத்தினுலேயே என்னுடைய மனேரதமும் பூர்ணமாகிறது.

என்னுடைய மனேரதமே பூர்ணமாகிவிட்டதென்றே நினைக்கிறேன். தேவதைகளை விரோதித்துக் கொண்டால் யார் த்தான் நஷ்டமடைய மாட்டார்கள்? இதைப்பற்றி நான் நன்றுகவே யோசித்துள்ளேன்.

முன்காலத்தில் த்ரிபுராஸுரர்கள் தங்கள் பிரஜைகளை பரிபாலிப்பதில் கருத்துடையவர்களாக தங்கள் சொந்த தர்மத்தின்றும் வழுவாதவர்களாய் சிவபிரானேடு பக்தியில் ஈடுபட்டவர்களாய் இருந்தபோதிலும்கூட

சிவபிரான் பூமியை ரதமாகவும், நாலுவேதங்களைக் குதிரைகளாகவும், சந்திர-சூரியர்களை ரதத்தின் சக்கரங்களாகவும், ப்ரணவத்தை சவுக்காகவும், நக்ஷத்ரங்களையும், க்ரஹங்களையும் ரதத்தின் கீலாகவும், ஆகாசத்தையே ரதத்தின் ஸ்தூபியாகவும், ஸுமேரு பர்வதத்தைக் கொடியின் கோலாகவும், உயர்ந்த கல்ப-விருக்ஷத்தை த்வஜமாகவும், ஸர்ப்பங்களை கட்டும் கயிருகவும் வேதாங்கங்களை அங்கரக்ஷகர்களாகவும், ப்ரும்மாவை சாரதியாகவும், ஹிமாலயத்தை தனுசாகவும், வாஸுகி நாகத்தை நாணுகவும், காலாக்னிருத்ரரை ஈட்டியாகவும், விஷ்ணுவை பாணமாகவும், வாயுவை-பாணத்தில்கட்டிய சிறகுகளாகவும் ஆக்கிக்

கொண்டு, லீலாவிநோதமாக ஒரே பாணத்தைவிட்டு த்ரிபுராதிகளை பஸ்மமாக்கிவிட்டார்.

மிகவும் புராதன காலத்தில் மஹாவிஷ்ணு கபடரூபமாக வாமனரூபத்தையெடுத்துக்கொண்டு, மஹாபலியின் யாகத்திற்கு வந்து, த்ரிவிக்ரம அவதாரம் எடுத்து, யக்ஞம் செய்வதில் ச்ரேஷ்டரான ராஜாபலியை பாதாளத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார். நற்குண சீலனாக இருந்தாலும் வ்ருத்ராஸுரனை இந்திரன் கொன்றேவிட்டான்.

ஜெயத்தை அடைய விரும்பி, யுத்தம் செய்த மஹாவிஷ்ணு ததீசி மஹாமுனிவரின் தர்ப்பாஸ்திரத்தால் தோற்று விட்டார். இந்தப் பழமையான பகையை மனதில் கொண்டு தேவதைகள் ப்ராம்மணோத்தமரான ததீசிமுனிவரின் முதுகெலும்பைக் கேட்கும் வ்யாஜமாய் அவரைக் கொன்றே விட்டனர்.

இன்றுமொரு பழைய விருத்தாந்தத்தைக் கூறுகிறேன். மஹாவிஷ்ணு சிவபிரானின் பரம பக்தரான பாணாஸுரனுடைய ஆயிரம் புஜங்களையும் யுத்தத்தில் வெட்டினார். ஸாது சீலனான அந்தப் பாணாஸுரன் இவருக்கு என்ன கெடுதல் செய்தான்?

அதனால் தேவதைகளுடன் விரோதித்துக்கொள்வது நல்லதல்ல. ஆனால் எனக்கு தேவதைகளைப் பற்றி சிறிதும் பயமில்லை. ஏனென்றால் நான் ஒரு பொழுதும் கெட்ட வழியில் செல்லவில்லை. அவர்களால் என்னை என்ன செய்ய முடியும்?

இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் யக்ஞத்தின் பலத்தினாலேயே தேவபதவியடைந்திருக்கிறார்கள். அதனால் நான் யக்ஞம், தானம், தபஸ் இவைகளின் மூலமாக அதிக பலனை அடைந்திருக்கிறேன்.

ஆனால் கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ இருந்தால்கூட அதனால் எனக்கு என்ன பிரயோஜனம்? தங்களுடைய தரிசன மாத்திரத்திலேயே இந்த நிமிஷம் சுகமாக இந்திரியங்களின் சக்தியை அனுபவிக்கிறேன்.

ஆதலால் ஐயனே! உபாயங்கள் கூறுவதில் தாங்கள் சதுரர், அதனால் இவ்வேளை எதனால் நான் சமாதானம் அடைவேனோ, அந்த கர்மத்தை நிர்மூலமாக்குவதில் சக்திவாய்ந்த ஓர் உபதேசத்தைச் செய்யுங்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறினார் :- இப்போது கணேசர் அரசரின் மேல் ஆவிர்பவித்திருப்பதினால் இவைகளெல்லாம் கூறினான், பிராம்மண உருவம் தரித்த மஹாவிஷ்ணு இவைகளெல்லாவற்றையும் கேட்டு விட்டுக் கூறினார்.

ஏ! மஹாமேதாவியே பாபமற்றவனே, பூபால சூடாமணியே, நன்று, நன்று, நான் எதை உபதேசம் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தேனோ, அதை

தாங்கள் முன்னமேயே சமாதானம் அடைந்து விட்டீர்கள். இப்பொழுது என்னை கௌரவிப்பதற்காக இப்படிக் கூறுகிறீர்கள். தாங்கள் தங்களுடைய நிர்மலமான தபஸ் ரூபமான தெள்ளிய ஜலதாரையினால் இந்த்ரிய ரூபமான சக்திகளைக் கழுவிக் கொண்டு விட்டீர்கள்.

ஓ! ராஜன் கூறியவையனைத்தும் உண்மை. ஏ! மஹாமதியே, நான் தங்களுடைய சக்தியையும், வைராக்யத்தையும் நன்றாக அறிவேன். தங்களைப் போன்றஒரு அரசன் பூமியில் இதுகாறும் இருந்ததில்லை.

இப்பவும் இல்லை; இனிமேலும் இருக்கவும் போகிறதில்லை. ராஜ்ய போகமென்பது எப்படியென்று தாங்களே அறிவீர்கள். இப்பொழுது மோக்ஷமடைவதற்கு விரும்புவது மிக்கவும் யுக்தமேயாகும்.

தேவதைகளுக்கு நீங்கள் விரோதம் செய்தாலும்கூட ஒரு அபகாரமும் பண்ணவில்லை. மேலும் உங்கள் ராஜ்யத்தில் அதர்மமும் நுழையவில்லை. ஸ்வதர்மத்தில் பற்றுள்ளவனே தாங்கள் தர்மவழியில் நடப்பதனால்தான் ப்ரஜைகளும் அவ்வழியே செல்கிறார்கள். அதனால் தேவதைகள் சந்தோஷமடைந்தார்கள்.

தங்களிடம் ஒரே ஒரு தோஷம் இருப்பதாக என் ஹ்ருதயத் திற்குப் படுகிறது. அது என்னவென்றால் தாங்கள் காசியிலிருந்து விஸ்வேஸ்வரரை விலக்கி விட்டீர்கள்.

ஏ! பூபதியில் உத்தமனே; நான் அறிந்தமட்டில் இது ஒன்று தான் பெரிய அபராதம் இந்த பாபத்தின் சாந்தியின் பொருட்டு ஒரு நேர்த்தியான உபாயம் சொல்கிறேன் கேளும்.

நம் சரீரத்தில் எத்தனை ரோமங்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை பாபங்களும் உண்டு. அதற்கு பரிகாரம் ஒரு சிவ லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தால் விலகி விடும். இங்கு யாராயினும் சரி, சிவபிரானிடத்திலுள்ள பக்தியினால் ஒரு லிங்கத்தையாவது பிரதிஷ்டை செய்வார்களானால் தன்னுடைய ஆத்மாவுடன் ஸமஸ்த உலகத்தையும் பிரதிஷ்டை செய்வதற்கு ஒப்பாம்.

ஆனால் லிங்கஸ்தாபனம் செய்த—புண்ணியம் எண்ணிக்கைக்கு அடங்காது. அதனால் மற்ற முயற்சிகளெல்லாம் விட்டு விட்டு ஒரு லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்யுங்கள். இந்த ஒரு லிங்கத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்தாலே போதும். அதனாலேயே க்ருதக்ருத்யனாகி விடுகிறாய்.

இப்படிச் சொல்லி அந்த அந்தணர் திடசித்தத்துடன் க்ஷண நேரம் தியானத்தில் அமர்ந்தார். பிறகு அவனைக் கைகளால் தடவிக் கொடுத்து மிகவும் சந்தோஷமாகக் கூறினார்.

நான் தியானத்திலிருந்து ஞானத்ருஷ்டியினுல் வேருெரு விஷயத்தையுமறிந்தேன். ஏ! அறிவில் சிறந்தவரே. அதையும் கேளுங்கள்.

தாங்கள் தன்யர்; க்ருதார்த்தர்; மஹத்ஜனங்களாலும் மதிக்கப் பட்டவர்; உலகத்தில் சுபபலனே விரும்புபவர்கள் காலேயில் தங்கள் பெயரை ஜபிக்கவேண்டும்.

ஹே! திவோதாஸ் உமது சமீபத்தில் இருக்கும் நாங்களும் பரம தன்யராகி விட்டோம். இந்த உலகத்தில் யார் தங்கள் பெயரைக் கூறுகிருர்களோ, அவர்கள் தன்யர்களிலும் தன்யர்கள்.

இதைக் கூறிவிட்டு பிராம்மணன் புன்சிரிப்புடன் இதயத்தில் பரமசந்தோஷத்துடன் மெய்சிலிர்த்து, அடிக்கடித் தலேயை ஆட்டிக்கொண்டு கூறத் தொடங்கினுர்.

ஆஹா! ஆச்சர்யம் இந்த அரசனுக்குத்தான் எப்பேர்பட்ட பாக்கியம் உதயமாகியிருக்கிறது. இவர் எவ்வளவுத் தூய்மை யானவர். யாவராலும் த்யானம் செய்து அடைய வேண்டிய பகவான் விஸ்வேஸ்வரரே, இரவும், பகலும் உங்களேத் தியானித் துக் கொண்டிருக்கிருர்.

ஆஹா! இந்த அரசருடைய முடிவுதான் என்ன ஆச்சர்ய மானது! இதுபோல் முடிவு வேறு எந்த அரசருக்கும் ஏற்பட வில்லே. எந்த விஷயம் நமக்கெட்டாத அதிதூரத்தில் இருக் கிறதோ, அதே இவருக்கருகில் இருக்கிறது.

இந்தவிதமாகப் பிராம்மணர் தன் இதயத்தில் உதயமான உண்மையை வர்ணித்துத்தான் சமாதி நிலேயில் எதைப் பார்த்தாரோ, அதை வெளியிட்டார்.

பிராம்மணர் கூறினுர்:- அரசனே! இன்று உன் மனேரதமான விருக்ஷத்தில் நேர்த்தியானபழம் பழுத்தது. தாங்கள் இந்த சரீரத்துடனேயே பரமபதத்தையடைவீர்கள்.

விஸ்வேஸ்வரர் தங்களே எப்போதும் தன்னுடைய ஹ்ருதயத் திலேயே நினேத்துக்கொண்டிருக்கிருர். அவருடைய சரணங்களே ஸேவிக்கும் என்னேப்போன்ற பிராம்மணர்களேக்கூட இப்படி அவர் விரும்பவில்லே.

லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்த பிறகு இன்றையிலிருந்து ஏழாவது தினம் சிவபிரானுடைய திவ்யவிமானம் வந்து தங்களே அழைத்துச் செல்லும்.

அரசே இது தங்களுக்கு எவ்வித புண்ணியத்தினுல் கிடைத் திருக்கிறது தெரியுமா? நான் அறிந்த மட்டும் தாங்கள் வாராணஸி புரியை நேர்த்தியாகப் பாலித்து வந்ததனுல் கிடைத்தது என்று சொல்வேன்.

மஹாராஜனே! ஒருவன் காசியிலிருக்கும் ஒருவனையாவது ஆதரித்தால் போதும். அவன் சரீரத்தின் அந்திமக்காலம் வரும்பொழுது அவன் முடிவும் இதோமாதிரியிருக்கும்.

பிரதாபியான ராஜரிஷி திவோதாஸ் இதைக்கேட்டு மிக்வும் சந்தோஷமடைந்து, சிஷ்யர்களுக்கும், அந்தணர்களும் அவர்கள் விரும்பிய திரவ்யத்தைத்தானம் செய்தான்.

அதன் பிறகு சந்தோஷமடைந்து அந்தப் பிராம்மணரை அடிக்கடி வணங்சி, தாங்களே என்னை இந்த ஸம்ஸார சாகரத்தில் இருந்து கரையேற்றினீர்கள் என்று கூறினர்.

மனோரதம் பரிபூர்ணமாக நிறைவேறியதால் அந்தப் பிராம் மணரும் சந்தோஷமடைந்து ராஜாவிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டுத் தன்ஸிடத்திற்குத் திரும்பினர்.

மாயா வசத்தினுல் பிராம்மண வேஷம் தரித்த விஷ்ணு பகவான் காசியை நான்குபக்கமும் அடிக்கடி சுற்றி சுற்றிப் பார்த்து, இங்கு மிகவும் பவித்ரஸ்தானம் எது என்று யோசிக்கத் தொடங்கினர்.

அப்படி ஒரு பவித்ரமான இடத்தைப் பார்த்து அமர்ந்து, என்னுடைய பக்தர்களையெல்லாம் விஸ்வேஸ்வரருடைய பரம அனுக்ரகத்தினுல் பரமபதத்திற்கு அனுப்புவேன்.

பகவான் விஷ்ணு இந்த விஷயத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு பஞ்ச கங்கா தீர்த்தத்தைப் பார்த்துவிட்டு, விதிப்படி ஸ்னனம் செய்துவிட்டு அங்கேயே ஸ்திரமாக அமர்ந்து விட்டார்.

அதற்கு பிறகு லக்ஷ்மீபதி அரசன் திருவோதாஸின் விருத் தாந்தங்களையெல்லாம் கூட இருந்து அறிந்தவரான கருடனை விஸ்வேஸ்வரரிடம் அனுப்பி, அவருடைய வருகையை சீக்கிரமாக எதிர்பார்க்கத் தொடங்கினர்.

ராஜேந்திரர் ஆன திவோதாஸ¬ம் பிராம்மணேத்தமருடைய குணங்களைப் பாடிக் கொண்டு தன்னுடைய பிரஜைகள், அமைச்சர்கள், சிற்றரசர்கள், கஜான்சிகள், குதிரை, யானை இவைகளைப் பரிபாலிக்கும் சேனைத்தலைவர்கள், ஐ நூறு புத்திரர்கள், இளவரசரான ஸமரஞ்சயன், புரோகிதர்கள், காவலாளிகள், கவிகள், பிராம்மண சமூகம், அதிகாரிகள் அரச குடும்பத்துக் குமாரர்கள், சமையல்கார்கள், வைத்தியர்கள், அநேகக் காரியங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்த அந்நிய நாட்டு ஜனங்கள், அந்தப்புரத்து ஸ்த்ரீகள் சஹிதம் பட்டமஹிஷி வயோதிகர்கள், கோபாலர்கள், குழந்தைகள். இவர்களெல்லாரையும் அழைத்து சந்தோஷ ஹ்ருதயத்துடன் தன்னிரண்டு கைகளையும் கூப்பிக்கொண்டு, அவர்களிடம் இன்னும்

ஏழு நாட்கள் கழித்து தனக்கு நடக்கப் போகும் சம்பவத்தைக் குறித்துக் கூறினர்.

அந்த ஜனங்கள் இந்த ஆச்சர்யகரமானக் கதையைக் கேட்டு விட்டு, வாடிய முகமுடையவர்களானுர்கள். பிறகு புத்திமானுன அந்த அரசன் ராஜகுமாரன் ஸமரஞ்சயனே கோமதி நதி தடத்தில் இருக்கும் தன் சொந்த அரண்மனேக்கு அழைத்துச் சென்று பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தார். பிறகு நகரவாஸிகளேயும் தேச வாஸிகளேயும் சந்தோஷப்படுத்திவிட்டு புண்ணியாத்மாவான அந்த அரசன் திரும்பவும் காசிக்கு வந்தார்.

அந்த மேதாவியான அரசன் ரிபுஞ்சயன் காசிக்கு திரும்பி வந்து கங்கையின் மேற்குக் கரையில் மிகவும் துரிதமாக ஒரு சிவன் கோயில் கட்டுவித்தார். அந்த பூபாலர் யுத்தத்தில் சத்ருக்களே ஜயித்து, எந்த பொக்கிஷங்களே சம்பாதித்து வந்தாரோ, அவைகளே முழுவதும் செலவு செய்து ஒரு பெரிய சிவாலயத்தை எழுப்புவித்தார்.

ராஜாவின் ஸ்மஸ்த சம்பத்தும் இக்கோவிலேக் கட்டுவதில் செலவழிந்துவிட்டது. அதனுல் இந்த சுபமயமான பூமிக்கு பூபாலஸ்ரீ என்ற பெயர் பிரஸித்தமாயிற்று. நரேந்தரனுன ரிபுஞ்சயன் திவோதாஸேஸ்வரர் என்ற சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்துத் தன்னே க்ருதக்ருத்யனுக எண்ணினுன்.

அதற்கு பிறகு அரசன் ஒரு தினம் விதிப்படிக்குப் பூஜை செய்து அப்படியே சந்தோஷத்துடன் ஸ்தோத்திரங்களினுல் ஸ்துதிக்கத் தொடங்கினுன். இப்படித் துதித்துக் கொண்டிருக்கும்போது வேகமாக ஒரு திவ்ய விமானம் கீழே இறங்கியது, அதன் நான்கு நான்கு பக்கங்களிலும் கையில் த்ரிசூலமும் கட்வாங்கமும் தரித்துக் கொண்டு, பானுவையும், அக்னியையும் தேஜஸ்ஸில் தோற்கடித்துக் கொண்டு, நெற்றிக்கண்ணும், ஜடா மகுடமாய் சோபித்துக்கொண்டு ஆகாசத்திலும் மின்னலேவிட அதிக தேஜஸ் வாய்ந்த ஸ்படிகத்துக்கு ஸமமான அங்கத்துடன்கூட பூஷணமாக அணிந்து கொண்ட ஸர்ப்பங்களின் நாகமணிகளால் சோபிக்கப் பட்ட சரீரத்தோடும் ஸ்வயம்ரகாசத்தின் பயத்திதினுல் பீதி யடைந்த தமஸ் ஓடி ஒளியவும் நீலகண்ட சிவனுடைய பாரிஷ தர்கள் விமானத்தின் நாலு பக்கங்களிலும் நிரம்பி வழிந்தனர்.

சாமரம் வீசுவதில் கவனத்துடன்கூட நூற்றுக்கணக்கான ருத்திரகன்னிகைகள் விமானத்தைச் சூழ்ந்து நின்ருர்கள்.

இவர்களுக்குப் பின்னுல் மஹாதேவருடைய பாரிஷதர்கள் ஆனந்தமாக திவ்விய மாலேகள், பூசும் வாசனே திரவியங்கள், உயர்ந்த ஆடை ஆபரணங்கள் இவைகளினுல் அரசனே அலங்கரித் தார்கள்.

பிறகு அவர்கள் திவோதாஸருடைய நெற்றியில்கீறி நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்தார்கள். கழுத்தில் நீல மருவை ஏற்படுத்தினுர் கள். அங்கங்களை சுத்தஸ்படிக வர்ணமாக மாற்றினுர்கள். தலையை ஜடாமகுடமாக்கினுர்கள். நான்கு கையை சிருஷ்டித்தார் கள். ஸர்ப்பங்களை பூஷணமாக அணிவித்தார்கள்.

தலையில் பிறைமதியை சூடி அவரை விமானத்தில் அமர்த்தி அவரைச் சூழ்ந்து, சிவதூதர்கள் ஸ்வர்க்கத்துக்கு அழைத்துச் சென்றுர்கள்.

அப்பொழுதிலிருந்து இந்த தீர்த்தம் பூபால ஸ்ரீ என்ற பெய ரால் விளங்குகிறது. அங்கு ஸ்ரார்த்தம் முதலியவைகளையும் செய்து.பக்தியுடன்கூட திவோதாஸேஸ்வாரைத் தரிசனம் செய்து பூஜை பண்ணி, ராஜாவினுடையக் கதையைக் கேட்கசெய்தால் திரும்பவும் கர்ப்பப்பிரவேசம் செய்ய மாட்டான். ராஜா—தாஸின்

இந்தக்கதை மிகவும் பாவனமானது. (திவோதாஸ்) இதைப் படித்தவனும் கேட்டவனும் பாபத்திலிருந்து விடுதலையாகிறுன்.

திவோதாஸருடைய இந்தப் பவித்திர உபாக்யானம் கேட்டு ஒருவன் யுத்த க்ஷேத்திரத்திற்குச் செல்வானேயாகில் அவனுக்கு சத்ருக்களால் பயமே ஏற்படாது.

பெரியபெரிய ஆபத்துக்களை நீக்கும் இந்த ராஜாதிவோ தாஸினுடைய இந்தப் புனிதக் கதையை விக்னங்கள் நீங்கி சாந்தி யடைவதற்காக கட்டாம் படிக்க வேண்டும்.

பாபங்களை நாசம் செய்யும் பரமபாவனமான திவோதாஸி னுடையக் கதை எங்கு படிக்கப்படுகிறதோ, அங்கு பஞ்சமும் ஏற்படாது. அகால மரணத்தின் பயமும் ஏற்படாது. மஹா தேவருடைய சிந்தையைத் திருப்பும் இந்தக் கதையைப் பாராயணம் செய்வதினுல் விஷ்ணுவைப்போல சகல மனோரதமும் பூர்த்தியாகும்.

இந்த விதமாக ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசீகண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான விஷ்ணு பகவானின் காசீ யாத்திரை, திவோதாஸினுடைய முக்தி வர்ணனம் என்னும் பெயருடைய ஐம்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

அகஸ்தியர் கேட்டார் :— ஸர்வக்ஞரே, ஹ்ருதயத்திற்கு ஆனந்தத்தையளிப்பவனே! கௌரியால் உச்சி முகரப்பட்டவனே, தாரகாந்தகா, ஷண்முகனே, (தாரகாஸுரனுக்கு முடிவு கொடுப்பவனே, நீர்தான் கரையேற்றும் மங்களத்தைச் செய்பவர், ஹே! ஸர்வஞானநிதே, நீர் பகவான் ஸர்வக்ஞரின் புத்திரர். எல்லாவிதத்திலும் காமத்தை ஜயிக்கும், மஹாத்மாவான குமாரர், தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

தாங்கள் குமாரராக இருந்தாலும் மன்மத சத்ருவான மஹா தேவருக்குக் கர்மத்தைச் செய்யும் அர்த்த நாரீஸ்வரர் ஸ்வரூபத்தைப் பார்த்துவிட்டு, மன்மதனேயே ஜயித்து விட்டீர்கள். அதனுல் தங்களுக்கு அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஹே! ஸ்கந்தா தாங்கள் என்ன கூறினீர்கள் என்ருல் மாயையினுல் பிராம்மண வேஷம் பூண்ட ஹரி காசியில் பரம பவித்ர பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஏன் வசிக்கிருர்.

பூலோக, புவர்லோக, ஸ்வர்க்க லோகத்திற்கு மத்தியில் காசி பவித்ரமான க்ஷேத்திரம்தான். ஆனுல் விஷ்ணு பகவான் அங்கேயும்ஏன் பஞ்சநத தீர்த்தத்தை ஸ்ரேஷ்டமாகக் கருதினுர்.

ஹே! ஷடானனு, அந்த தீர்த்தத்திற்கு பஞ்சநதம் என்று ஏன் பெயர் வந்தது? மற்ற எல்லா தீர்த்தங்களேயும்விட எப்படி பாவனமாக ஆகியது;

அந்த விஷ்ணுபகவான் லீலாவினேதமாகவே ஸமஸ்த ப்ரும்மாண்டங்களேயும் படைத்து காத்து, அழிக்கிறவர்; அவரே ஜகன்னுதர்;

உருவமற்றவரானுலும் உருவத்தைத் தரிக்கிறவர். காண முடியாதவராஞ்லும் காண்பிக்கிறவர். நிராகாரர் ஆனுலும் உருவத்துடன் கூடியவர்—ப்ரபஞ்சம் அற்றவரானுலும் ப்ரபஞ்சத்தைப் பங்கு கொள்கிறவர். ஜென்மமற்றவர்; நாமமற்றவரானுலும், அநேக ஜென்மமும், நாமமும் கொண்டவர். தான் ஆதாரமற்றவராயினும் எல்லோருக்கும் ஆதாரமாக விளங்குபவர். நிர்க்குணரானுலும் குணத்தேதடு கூடியவர்; இந்திரியங்கள் அல்லாதவரானுலும் இந்திரியங்களுக்கு ஸ்வாமி; சரணமற்றவரானுலும் எங்கும் சஞ்சரிக்கிறவர். அப்படிப்பட்ட அந்தர்யாமியான விஷ்ணுபகவான் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தன் உருவத்தைக் குறுக்கி, ஸர்வாத்தம பாவமாக பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் வந்து ஏன்

தங்கினுர்? ஹே! ஷண்முகா, இந்த விஷயமாகத் தாங்கள் பஞ்சானனன் மஹாதேவரிடம் எதைக் கேட்டீர்களோ, அதைக் கேளுங்கள்; ஸ்கந்தர் கூறுவார்; மஹேஸ்வரனை வணங்கிவிட்டு, ஸர்வபாபங்களையும் அபகரிக்கும், ஸர்வ மங்களங்களையும் கொடுக்கும், அந்த ஸர்வமங்களங்களுக்கும் காரணமான அந்தக் கதையைக் கூறுகிறேன்;

இந்தப் பஞ்சநத தீர்த்தம் காசியில் ஏன் பிரஸித்தமாயிற்று என்றும், அதன் பெயரைக் கேட்டவுடனேயே பாபம் ஆயிரக் கணக்கில் சிதள்களாய்ச் சிதறுகின்றன என்றும், கூறுகிறேன்.

அங்கு சாக்ஷாத் தீர்த்தராஜ் ப்ரயாக் அங்கு வந்து தானே எழுந்தருளியிருக்கிறுர். பாபிகளின் குவியல் குவியலான பாபங்களை ப்ரயாகையின் பலத்தினுலேயே சகல தீர்த்தங்களும் பலவந்தமாக ஆகர்ஷிக்கின்றன, அபகரணம் செய்கின்றது;

மாகமாதத்தில் சூரியன் மகர ராசியில் சஞ்சரிக்கும்போது, ப்ரதிவருஷமும் தீர்த்தராஜரில் (ப்ரயாகை) சகல தீர்த்தங்களும் சங்கமமாகித் தங்களைத் தூய்மையாக்கிக் கொள்கின்றன; தீர்த்த ராஜரான ப்ரயாகையும் எல்லாத் தீர்த்தங்களும் தன்னிடம் அர்ப்பிக்கப்பட்ட மலத்தையும் பெரிய பெரிய மஹாபாபி களுடைய கோரமான பாபங்களையும் இந்த பஞ்சநத தீர்த்தத் தினுடைய பலத்தினுல்தான் ஆகர்ஷிக்கின்றது.

தீர்த்த ராஜ்ப்ரயாகை வருஷம் பூராவும் தான் ஆகர்ஷித்துக் கொண்ட பாபக்குவியல்களை கார்த்திகை மாதத்தில் இந்த பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஒரு தடவை முழுகி அந்தப் பாபங்களைப் போக்கிக் கொள்கிறது.

ஏ! மஹாபாகா! மித்ராவர்ணநந்தனு! இந்த பஞ்சநத தீர்த்தம் எப்படி உற்பத்தியாயிற்று-என்று சொல்லுகிறேன் கேளும்.

பூர்வகாலத்தில் ப்ருகு வம்சத்தில் பிறந்தவரும், பெரிய தபஸ்வியும் வேதங்களே உருவெடுத்து வந்ததோ என்னும்படியான தோற்றமுள்ளவருமான வேதசிரா-என்ற முனிவர் ஒருவர் இருந்தார்.

ஒரு தடவை தபஸ்ஸில் ஆழ்ந்திருக்கும் அம்முனிவருக்கு முன்னுல் அப்ஸரஸ்ஸுகளின் முக்யமானவளும், பரமரூபலாவண்ய சாலினியுமான ஸுசி என்னும் பெயருடைய அப்ஸரஸ் அவருக்கு முன்னுல் காணப்பட்டாள்.

அவளைப் பார்த்தவுடனேயே முனிவர் மனது சலித்துவிட்டது. உடனேயே-அவரது வீர்யம் நழுவி வீழ்ந்துவிட்டது.

இதைப்பார்த்ததும் அந்த அப்ஸரஸ் நடுங்கிபோய் விட்டாள். முனிசாபமிடுவரோ என பயந்து மிகத்தள்ளியிருந்தே அந்தஸுசி அவரை நமஸ்கரித்துக் கூறினுள்.

ஏ! மஹா! உக்ரமான தபோநிதே, இதில் என்னுடைய அபராதம் ஒன்றுமில்லே. க்ஷேமசீலரே, என்னே க்ஷமித்தருளும். ஏனென்ருல் தபஸ்விகள் பொறுமையே உருவானவர்கள்.

ஹே! உத்தமரே! முனிவர்களுடைய ஹ்ருதயம் பெரும்பாலும் கமலத்தைப்போல் ம்ருதுவானது. ஆனுல் ஸ்த்ரீகளுடைய ஹ்ருதயம் இயற்கையிலேயே கடினமானது.

இப்படிக்கூறிய அப்ஸரஸ் ஸுசியினுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு அந்த முனி க்ரோதரூபமான நதியின் வேகத்தை விவேகம் என்னும் அணையினுல் தடுத்து நிறுத்தினுர்.

அவர் சந்தோஷ சித்தத்துடன் கூறினுர். ஸுசி, நீ உண்மையிலேயே ஸுசியானவள், (தூய்மையானவள்) இது உன்னுடையக் குற்றமில்லே; என்னுடைய குற்றமில்லே.

ரமணிகள் அக்னிஜ்வாலேக்கு சமானமென்றும், புருஷர்கள் வெண்ணேக்கு சமானமென்றும் அறிவாளிகள் கூறுவார்கள். ஆனுல் இரண்டும் யோசனே பண்ணிப்பார்த்தால் வித்யாசம் தெரிகிறது. வெண்ணே அக்னியின் அழல் பட்டவுடனேயே உருகுகிறது.

ஆனுல் புருஷனே விலகியிருந்தே ஸ்த்ரீயின் பேரைக்கேட்டவுடனேயே உருகத் தொடங்கி விடுகிருன்.

அதனுல் ஏ!ஸுசே! உனது மனேபாவம் சுத்தமானதே, என்னேயே மோகமடையச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினுல் நீ இங்கு வரவில்லே. இதற்காக நீ கொஞ்சமும் பயப்படாதே, ரேதஸ் நழுவினுல் என்ன மோசம் ஏற்பட்டுவிட்டது?

ரிஷிகளுக்குத் தங்கள் இச்சையில்லாமலேயே ரேதஸ் நழுவினுல் அதனுல் அவர்கள் தபஸ்ஸிற்கு ஒரு தீங்கும் ஏற்படாது. க்ஷணமாத்ரத்தில் நம்மைக் குருடாக்கும் கோபமாகிற சத்ருவினுல் எங்களுக்கு என்ன தீங்கு நேரிடுமோ அம்மாதிரித்தீங்கு-அற்ப வீர்யஸ்கலத்தினுல் ஏற்படாது.

கோபமடைவதனுல் மிகவும் சிரமப்பட்டு சேர்த்துவைத்த தபச்செல்வம் நஷ்டமடைந்து விடும். மேகம் மறைப்பதினுல் சந்திர சூரியர்கள் மங்கலாகத் தெரிவதுபோல அனர்த்தம் விளேவிக்கும் கோபத்தினுல் புருஷார்த்தங்கள் எங்கு நிறைவேறும்? துஷ்டர்கள் பெருகினுல் நல்லவர்கள் உன்னதி எப்படி ஏற்படும்?

மனது கோபத்திஞல் இழுக்கப்படுமாஞல் காமம் எப்படி ஏற்படும்? ராகுசந்திரனே விழுங்கிவிட்டால் நிலவு எப்படி ஏற்படும்?

க்ரோதமான வடவாக்னி எறியத் தொடங்கிஞல் சாந்தியாகிற விருக்ஷங்களுக்கு பாதுகாப்பு ஏப்படி ஏற்படும்? சிங்கம்யானேக் குட்டியைக் கொஞ்சுவதை யாராவது பார்த்திருக்கிருர்களா?

ஆகையால் புத்திமான்கள் நான்கு வர்க்கமான தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களுக்கும் இன்னல் விளேவிக்கும் பிரதிகூலமான கோபத்தை என்றுமே விட்டொழிக்க வேண்டும். ஏ! கல்யாணி! சுசீயே! இப்பொழுது உன்னுடைய கடமை எதுவென்ருல் கூறு கிறேன் கேள். எங்களுடைய வீர்யம் ஒருநாளும் நிஷ்பலஞகாது. அதஞல் அதனே நீஏற்றுகொள்.

உன்னேக் கண்டவுடனேயேதான் வீர்யம் நழுவியது. அதஞல் அதைப் பாதுகாக்கவேண்டியது உன் பொறுப்பு. அதஞல் ஒரு ஸ்ரேஷ்டமான கன்னியாரத்னம் பிறப்பாள்.

அந்த முனியின் சொல்லேக் கேட்டு புதுப்பிறவியெடுத்தது போல அந்த அப்ஸரஸ் சந்தோஷித்து மஹாப்ரஸாதம் என்று கூறி அந்த வீர்யத்தை விழுங்கிஞள்.

பிறகு காலக்ரமத்தில் அந்த அப்ஸரஸ்ஸுக்கு கண்ணுக்கு ஆனந்தத்தையளிக்கும் ரூபமாகிற சம்பத்தின் சுரங்கத்தைப் போல ஒரு கன்னியாரத்னம் பிறந்தாள்.

அப்பொழுது அப்ஸரஸ்ஸுகளில் சிறந்த அந்தஸுசி அந்த வேதசிகாமணியின் ஆசிரமத்திலேயே அந்த சிசுவைக்கொண்டு விட்டுவிட்டுத் தன்னிருப்பிடத்திற்குப் போஞள்.

அதற்குப் பிறகு வேதசிகாமணி தன்னுடைய ஆசிரமத்து மானினுடைய பாலே அந்தமான் விழியாளான கன்னிகைக்குக் கொடுத்து, அந்த கன்னிகைக்கு தூதபாபா எனப் பெயரிட் டார். ஏனென்ருல் அந்தப் பெயரை உச்சாரணம் செய்த மாத்திரத்திலேயே பாபராசிகள் நடுங்குகின்றன.

முனிராஜ் ஸர்வ லக்ஷண ஸோபையுடன் கூடிய அந்த ஸர்வாங்க ஸுந்தரியானக் கன்னிகையை ஒரு க்ஷணம் கூடத் தன்னுடைய மடியிலிருந்து இறக்குவதில்லே.

நாளொருமேனியும் பொழுதுஒரு வண்ணமுமாக நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துவரும் அந்தக் கன்னிகையைக் கண்டு சந்திரனேக் கண்ட சமுத்திரத்தைப்போல் சந்தோஷித்தார்.

அக்குழந்தைக்கு எட்டு வயதாகும்போது இவளே யாரிடம் ஒப்படைக்கலாம். என்ற கவலே ஏற்பட்டுவிட்டது. இதைப்பற்றி அவளிடமே கேட்டுவிட்டார்.

வேதசிகாமணி கூறினர் :—ஸுநயனே, எனது புத்திரியே! தூதபாபே! உன்னை எப்படிப்பட்டவனிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். அதை நீயே சொல்.

அப்பொழுது தூதபாபா மிகவும் அன்பினுல் உருகும் தன்னுடையப் பிதாவின் வார்த்தையைக் கேட்டு மிகவும் வெட்கத்தினுல் பூமியைப் பார்த்துக் கூறலானுள்.

பிதாவே! தாங்கள் ஒரு அழகான வரனைக் கொடுக்க விரும்பினீர்களானுல் நான் யாரை விரும்புகிறேனே அவருக்கு என்னைக் கொடுங்கள்.

தாங்களும் அதைக் கேட்டுவிட்டு மிகவும் சந்தோஷமடைவீர்கள். மிகவும் கவனமாகக் கேளுங்கள். நான் விரும்பும் வரம் எல்லாவற்றையும்விட பவித்ரமான வரன். யாவரும் வணங்குவதற்குத் தகுதியுள்ளவர்.

எல்லோராலும் விரும்பப்படுபவர். எல்லா ஸுகங்களும் உதயமாகும் ஸ்தானம். ஒருக்காலும் அழிவில்லாதவர், எனக்கு எப்பொழுதும் உகந்தவராக இருப்பவர்.

இந்த லோகத்திலிருந்தும், பரலோகத்திலிருந்தும் நம்மை நிச்சயமாக பெரியபெரிய ஆபத்துக்களிலிருந்து காக்க சக்தி வாய்ந்தவர். அவரால் நமது மனேரதம் பூர்த்தியாகும்.

அவரிடத்தில் நாளுக்குநாள் சகல ஸௌபாக்யங்களும் வளர்ந்து வருகின்றன. அவரை ஸேவை செய்தோமானுல் நமக்கு எங்குமே பயமேற்படாது.

அவருடைய நாமத்தை ஜபித்தால் போதும்; ஒரு இடையூறும் நம்மை ஒன்றும் செய்யமுடியாது. அவருடைய ஆதாரத்தினுல் தான் இந்த பதினுன்கு புவனங்களும் இயங்குகின்றன.

இப்பப்பட்ட சகல நற்குணங்களும் எவரிடம் இருக்கின்றதோ அவரிடம் என்னை ஒப்படைத்தால் தங்களுக்கும் எனக்குமே அளவில்லாத சந்தோஷம் ஏற்படும்.

குமாரியின் அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டுவிட்டு வேதசிகாமணி மிகவும் சந்தோஷப்பட்டார். இப்படி நம் குலத்தில் ஒரு கன்னியா ரத்னம் பிறந்ததினுல் நாமும் நம் முன்னேர்களும் தன்யர்களானேம்—என்று அடிக்கடிச் சொல்லிக் கொண்டார். இவளுக்கு தூதபாபா என்னும்பெயர் நிச்சயமாகப் பொருந்தும். இல்லாவிட்டால் இந்தமாதிரி புத்தி எப்படி ஏற்படும். நல்லது இப்படிப்பட்ட பரிபூர்ண குணங்கள் நிரம்பியவர் உலகத்தில் யார் இருக்கிருர்கள்?

மிகமிகப் புண்ணியம் செய்திருந்தாலொழிய இப்படிப் பட்ட பரிபூர்ண குணங்கள் நிரம்பியவர் உலகத்தில் யார் இருக் கிருர்கள் ?

மிகமிகப்புண்ணியம் செய்திருந்தாலொழிய இப்படிப்பட்டவர் உலகத்தில் நமக்கு எங்கிருந்து கிடைக்கப் போகிருரென்று இப்படி நினைத்துக்கொண்டு ஒரு க்ஷண காலம்—தன் நிலையை சமாதியில் செலுத்தினர். பிறகு ஞான திருஷ்டியினுல் இப்படிப்பட்ட குணங் களுடன் கூடின வரனைக் கண்டுகொண்டு தன்யையான புத்திரி யிடம் கூறினர். குழந்தாய் கல்யாணி கேள்.

ஏ! புத்திமதே! இத்தனை நற்குணங்களுடன் கூடின வரனைப் பற்றி நீ கூறினுயல்லவா? அப்பேர்ப்பட்ட ஸர்வ குணசம்பன்ன ரான ஒருவரன் நிச்சயமாக இருக்கிருர். ஆனுல் அந்த பரம சுந்தர மூர்த்தியான அந்தவரன் பிரயாசம் இல்லாமல் எளிதில் கிடைக்க மாட்டார். ஏதாவது ஒரு உத்தமமானத் தீர்த்தத்துறையில் தபஸ்ஸாகிற கிரயத்தைக் கொடுத்து அவரை வாங்கலாம்.

அம்மா குழந்தாய்; அந்தவரனை தனம், சம்பத்து, உயர்ந்த குலம் வேதசாஸ்திரங்களின் அப்யாஸம் ஐஸ்வர்யம், அழகான சரீரம், புத்திவைபவம், பராக்ரமத்தின் பலம் இவைகளால் வாங்க முடியாது. கேவலம் சித்தசுத்தி, இந்திரிய நிக்ரகம், தமம், தானம், தயை இவைகளுடன் கூடிய கடுமையான தபஸ்ஸின் சகாயத்தினுலேயே அந்தப் பரம பராக்ரமனுனவரனை அடைய முடியும். இல்லாவிட்டால் அவனைப்போல வேருெரு பதிகிடைப்பது மிகவும் துர்லபம்.

இதைக்கேட்டு விட்டு அந்தக்கன்னிகை தபஸ்ஸுக்கு சங்கல்ப்பம் செய்துகொண்டு பிதாவை வணங்கி அனுமதி தரும்படிப் பிரார்த்தித்தாள்.

இப்பொழுது ஸ்கந்தர் கூறுவார். பிதாவின் ஆக்ஞையைப் பெற்ற அந்தக் கன்னிகை பரம பாவனமான காசீ க்ஷேத்ரத்தை யடைந்து முதிர்ந்த தபஸ்விகளுக்கும் அசாத்யமான கடுமையான தபஸ் செய்யத் தொடங்கினுள். புத்திசாலிகளான மகான்களுக்கு எப்பேர்ப்பட்ட அசாத்யமானதைர்யம் ஏற்படுகிறது.

மிகவும் ம்ருதுவான கோமள சரீரமுள்ள இந்தக்கன்னிகை எங்கே! கடினமான சரீரத்தினுலேயே சாத்யமாகும். கடினமான கோர தபஸ் எங்கே?

அவள் வர்ஷாக்காலத்து பயங்கரமான சுழல் காற்றிலும் யானைத்துதிக்கைப்போல் பெய்யும் கடும் மழையிலும், பாறைகளிலேயே இரவின் அநேக ஜாமங்களைக் கழித்தாள்.

மேகத்தின் கோரகர்ஜனையைக் கேட்டும், கண்கூசும் மின்னலின் பிரகாசத்தை சகித்தும், சங்கிலித் தொடர் எனப் பெய்யும் மழையில் நனைந்தும் அவள் கொஞ்சம்கூட அசைய வில்லை.

இருண்ட இரவுகளில் கண்கூசும் மின்னல்கள் அவளுடைய தபஸ்ஸின் நிலையைப் பார்ப்பதற்கெனவே தபோவனத்தில் ஐந்து அக்னியையும் கொண்டு தபஸ் செய்தது. வந்து போய்க் கொண்டிருந்தது.

க்ரீஷ்மருது அந்தப் பெண்ணை வியாஜமாகக் (வியாஜம்) கொண்டு அந்தத் தபோவனத்தில் ஐந்து அக்னியையும் கொண்டு தபஸ் செய்தது.

அந்தப் பெண் பஞ்சாக்னி மத்தியில் தபஸ் செய்துகொண்டு அதிக தாகமெடுத்தாலும் ஒரு தர்ப்பைப் புல்லின் நுனியில் இருக்கும் ஜலம் கூட அருந்தாமலும் இருந்தாள். குளிரினால் மயிர்சிலிர்ப்பதே ரவிக்கையாகக் கொண்டாள்.

தபத்தினால் க்ருசமாகப் போன அந்த பாலிகை ஸர்வாங்கமும் நடுங்கிக்கொண்டு ஹேமந்த ருதுவின் இரவுகளைக் கழித்தாள்.

சிசிர ருதுவின் இரவுகளில் ஸரோவரத்தின் ஜலத்தில் உட்கார்ந்து தபஸ்செய்யும் அவளைப் பார்த்து ஸாரஸபக்ஷிகள் இதுஏது புதிதாக ஒருகமலம் மலர்ந்திருக்கிறதே என்று எண்ணும்,

வஸந்த ருதுவில் விக்ஞர்களான முனிவர்களின் மனதில் ராகம் (அன்பு) உண்டாகும். ஆனால் இங்கு மாந்தளிர்கள்கூட அவளுடைய அதரப்புடங்களில் இருக்கும் ராகத்தை (சிவப்பு) திருடின.

அந்தப் பாலிகை வசந்தருதுவிலும் வனவாஸினியாக இருந்தும் உயிர்களினுடைய குகூ சப்தத்தைக் கேட்டபோதிலும் கூட தபஸ்ஸியே அவளுடைய மனம் லயித்தது.

சரத் ருதுவிலும் அந்தசிறுமி தன்னுடைய அதர காந்தியை தினமல்லிகைக்குக் கொடுத்துவிட்டுத் தன்னுடைய மந்த நடையை ஹம்சங்களிடம் பாதுகாக்கும்படி விட்டுவிட்டு தபஸ்ஸிலேயே ஈடுபட்டிருந்தாள்.

அந்த தபஸ்வினியான தூதபாபா எல்லா ,போகங்களையும் தியாகம் செய்துவிட்டுத் பசியின் நிவர்த்திக்காக வாயுவை பக்ஷணம் செய்துவந்தாள்.

ரத்னங்கள் சாணைக்கல்லில் உரைபட உரைபடப் பிரகாசம் அடைவதுபோல அவளது சரீரம் தபஸ்ஸினால் மிகவும் க்ருசமாகி மேலும் உஜ்வலமாகிற்று.

இதற்குபின் பிரும்மா நிர்மல இதயத்துடன் தபஸ் செய்யும் அந்த அணங்கைக் கண்டு, ஹே ப்ரக்ஞே, நான் சந்தோஷமடைந்தேன். வேண்டும் வரம்கேள் என்றார்.

அப்பொழுது அவள் அன்ன வாகனத்தில் இருக்கும் ப்ரும்மாவைப் பார்த்து வணங்கி, மிக ஸந்தோஷத்துடன் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு கூறினாள்.

ஹே வரப்ரதா, பிதாமகரே, தாங்கள் என்னை வரம் கொடுப்பதற்குத் தக்கவள் என்று நினைத்தீர்களானால் முதலில் என்னை மிகவும் தூய்மையுடையவளாக ஆக்குங்கள்.

அவளுடைய மனோரதத்தை அறிந்த பிதாமகர் பெரிதும் சந்தோஷம் கொண்டு தூய்மையை விரும்பும் அந்த பவித்ரமான பெண்ணிடம் கூறினார்.

ஹே துதபாபே, இவ்வுலகில் எத்தனை பவித்ரங்கள் உண்டோ, அவைகளை எல்லாவற்றையும்விட நீ பவித்ரமானவள் என்றவரம் உனக்கு அளிக்கிறேன் என்றார்.

ஸ்வர்க்கம், மிர்தயம், அந்தரிக்ஷம் இவைகளில் எல்லாம் மேன் மேலும் பவித்ரமாக்கத் தகுதியுடைய 3½ கோடி தீர்த்தங்கள் எல்லாம் உனது சரீரத்து ரோமக்காலங்களில் வாசம் செய்யட்டும் இவைகளை எல்லாவற்றையும்விட நீ பவித்ரமானவள் என்று வரம் கொடுத்து,

பிரும்மா அந்தர்தானமானார். அந்தப் பெண்ணும் பவித்ரமாகி, தன்பிதா வேத-சிராவின் பர்ணகுடிக்குத் திரும்பிவந்தாள்.

இதற்குபிறகு சிலநாட்கள் சென்றபிறகு பகவான் தர்மராஜர் அவளுடைய தவத்துக்கு வசப்பட்டு| பர்ணகுடியின் அங்கணத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் அவளிடம் வந்து பிரார்த்திக்கத் தொடங்கினார்.

தர்மர் கூறுவார் :— ஏ ! கற்றுத்தேர்ந்தவளே, அழகான காதுகளை உடையவளே, ஆலிலை போன்ற வயிறையுடைவளே' துடி இடையாளே, விசாலாக்ஷி, அழகிய முகமுடையவளே, உன்னுடைய அழகைக் கண்டு , மயங்கிவிட்டேன். ஏகாந்தமாக சற்று என் கூட இருக்கும் கிருபையைதானம் செய்.

அடீ சுலோசனீ, உனக்காகவே என்னைக் காமன் மிகவும் தொந்திரவு செய்கிறார். இந்த விதமாக மிகவும் ஆக்ரகத்துடன்

கூட அடிக்கடி ஒரு அறிமுகமும் இல்லாத ஓர் உயர்ந்த புருஷ்ன் பிரார்த்தித்தவுடனே அவள் கூறினுள் :—

ஏ! துர்புத்தியுடையவனே என்னை தானம் கொடுக்க என் பிதா அருகில் இருக்கிறுர். நீ அவரிடம் பிரார்த்தித்துக் கொள். ஏனென்ருல் ஸநாதனமான ஸ்ருதி அவ்விதம் கூறுகிறது.

அப்பொழுது தர்மராஜன் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு விட்டு அதைர்யம் அடைந்து திரும்பவும் தைரியசாலியான கன்னிகையினிடமே பிடிவாதம் பிடிக்கத் தொடங்கினுர்.

தர்மர் கூறுவார் :— ஏ! பாக்யவதியே, என்னுல் உன் தகப்பனுரிடம் கேட்க முடியாது. ஏ! சுந்தரி! நீ காந்தர்வ விவாகம் செய்து கொண்டு என்னிஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்.

இந்தப் பிடிவாதமான வார்த்தையைக் கேட்டுவிட்டு குமாரி தூதபாபா தன்னுடைய பிதா கன்னிகா தானப் பலனை அடைய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினுல் தர்மரிடம் கூறுவாள்.

ஏ! ஜடமதே, திரும்பவும் இந்த வார்த்தைகளைக் கூருதே. இங்கிருந்து போ' என்ருள். ஆனுலும் அந்தக் கன்னிகை இவ்வளவு தூரம் சொன்னபின்னும் அந்தக் காமாதுரன் அவள் கூறியதை ஒப்பவில்லை

அப்பொழுது தபோபலத்தினுல் பலமடைந்த அந்த பெண், 'அட எத்தனைதரம் கூறினுலும் நீ ஜடம்மாதிரியிருக்கிருய். அதனுல் நீ நதமாக (ஆண்நதி) ஆகுவாய்என்று சாபமிட்டாள். இவ்விதம் சாபத்தைப் பெற்ற அந்த பிராம்மணனும் 'ஏ துர்புத்தியே, கடின ஹிருதயம் படைத்தவளே, நீயும் சேதன சக்தியில்லாத சிலையாகப் போவாய்' என்று மறுசாபமிட்டான்.

ஸ்கந்தர் கூறினுர் : ஏ முனிவரே! இந்த விதமாக பரஸ்பரம் சாபமிட்டுக்கொண்டு, (இந்த அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தில்) தர்மர் நதமானுர்;

அவிமுக்த க்ஷேத்ரத்தில் தர்மநதர் என்ற பிரசித்தியானப் பெயரையும் பெற்ருர். அப்பொழுது தூதபாபாவும் பயந்து கொண்டு தனது பிதாவிடம் சென்று தன்னை சிலையாகப் போகும்படி தர்மர் சபித்ததையும் கூறினுள். உடனே முனிவர் தன்னுடைய தியானப் பலத்தினுல் தர்மர் கூறின எல்லா விஷயங்களையும் அறிந்து அவளிடம் கூறினுர். அம்மா குழந்தாய்! நீ கொஞ்சமும் பயப்படாதே; நான் உனக்கு எல்லா விதத்திலும் நன்மையைத் தரும் மங்களத்தையே செய்வேன்; ஆனுல் அவனுடைய சாபம் வீணுகாது. நீ கருங்கல் சிலைக்குப் பதிலாக சந்திரகாந்த சிலையாக ஆகிவிடு.

ஏ! சாத்வீ சந்திரோதயம் ஆகும்பொழுது உனது சிலா சரீரம் ஜலமாக உருகிப்பாயும். அப்பொழுது நீயும் தூதபாபா என்ற பெயர் பெற்ற ஒரு நதியாக ஆவாய். அடிபெண்ணே, அந்த தர்மநதமே உனக்கு அனுரூபமான பர்த்தா. ஏனென்றால் நீ எந்தெந்த குணங்கள் வேண்டுமென பிரார்த்தித்தாயோ, அக்குணங்கள் முற்றிலும் அவனிடத்தில் பொருந்தியுள்ளது.

ஏ! ஸத் புத்ரீ, ஸத்புத்தியுடையவளே, இன்னும் கேள்— என்னுடைய தபஸ்ஸின் பிரபாவத்தால் நீ எனது பெண்ணாகவும், அதே சமயம் ஜலரூபமாகவும் (நதியாக) இருப்பாய்.

ஏ! பரந்தபா இந்த விதமாக புத்திமானான பிதா வேதசிராமுனி தன்னுடைய கன்னிகை சந்திகாந்த சிலாரூபமான தூதபாபாவிற்கு அனுக்ரகம் செய்தார்.

ஏ! அகஸ்தியமுனே அப்பொழுதிலிருந்து காசியில் தர்மநத மென்று பெயற்பெற்ற மடுவும் பிரசித்தியடைந்தது. மஹா பாதகங்களையும் நாசம் செய்யும் ஜலரூபமான அந்நதமும் எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் பவித்ரத்தைப் பெற்ற தூதபாபா நதி கரையில் இருக்கும் விருக்ஷங்களைப்போன்ற கோமளமானப் பாபக் கூட்டங்களை நாசமடையச் செய்கிறார்.

காசியில் கங்கைப் பெருகுவதற்கு முன்னால் தூதபாபா என்றும் நதியுடன் கலந்த தர்மநதக் கரையில் சூரியன் தபஸ் செய்தார்.

இங்கு பகவான் கபஸ்திமாலி கபஸ்தீஸ்வரருக்கு சமீபத் திலேயே மங்கள கௌரியை ஆராதனை செய்து கொண்டு மிக உக்ரமான தபஸ் செய்யத் தொடங்கியிருந்தார்.

அந்தத் தீர்த்தக் கரையில் தபஸ் செய்து கொண்டிருக்கும் மயூகாதித்யர் என்னும் பெயரையுடைய சூரியனுடைய கிரணங் களிலிருந்து பரிஸ்ரமத்தால் பெருகிய வியர்வை ஆறாக ஓடத் தொடங்கியது.

இவ்விதம் கிரணங்களிலிருந்து உண்டான வியர்வையிலிருந்து ஓடியதால் கிரணநதி என்று பெயர் பெற்றது.

இந்தக் கிரணா என்னும் பெயரையுடைய நதி தூதபாபா நதியில் கலக்கிறது. இதில் ஸ்னானம் செய்த மாத்திரத்திலேயே அந்நதி ஸமஸ்த பாபாந்தகாரங்களை த்வம்ஸமாக்குகிறது.

தூத பாபா நதி ஸர்வ தீர்த்தமயமாக எல்லாப் பாபங்களையும் நடுங்கச் செய்கிறது. முதலில் அதில் புண்ணிய நதமான தர்மநதம் கலந்தது.

பிறகு யாருடையப் பெயரை ஸ்மரித்தமாத்திரத்திலேயே மஹா மோஹமாகிற வலை அறுந்து போகிறதோ, அந்த சூரியனால் உண்டு பண்ணப்பட்ட கிரணாவும் போய் சேருகிறது.

காசியில் அந்தப் பவித்ரமான தர்ம நதமும் பாவத்தைப் போக்கடிக்கும் கிரணாவும் தூதபாபாவும் ஆகிய சுபங்களே உருகிப் பெருகி ஓடும் நதிகளும் கலந்து ஓடுகிறது.

இதற்கு பிறகு திலீபனுடையப் புத்திரனாகிய பகீரதனுடன் கூட பாகீரதியும் வந்து சேர்ந்தாள். கங்கையுடன் யமுனையும் ஸரஸ்வதியும் வந்தார்கள்.

எந்த இடத்தில் பவித்ரமான ஜலத்தையுடைய கிரணா, தூதபாபா, ஸரஸ்வதி யமுனா, கங்கா ஆகிய ஐந்து நதிகளும் சேர்ந்து ஓடுகின்றனவோ, அதே காரணத்தினால் இதை பஞ்சநத தீர்த்தமென்றும், பஞ்சகங்கா என்றும் மூன்று லோகத்திலும் பிரசித்தமாயிற்று. இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்வதினால் மனிதர்களுக்கு பஞ்சபூதங்களினாலான தேகம் தரிக்க வேண்டாம்.

பாபக் கூட்டங்களை ஒழிக்கும் பஞ்சநதி சங்கமத்தில் கேவலம் ஸ்னானம் மாத்திரம் செய்தாலுமே, அவன் பிரும்மாண்டத்தைப் போதித்துக்கொண்டு அதற்குமேல் சென்று விடுகிறான்.

காசியில் அடிக்கொரு தீர்த்தகட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை இந்தப் பஞ்சநதி தீர்த்தங்களின் கோடியில் ஒரு அம்சங்கூட பெறாது.

தீர்த்த ராஜாவானப் பிரயாகையில் மாகமாதம் பூராவும் ஸ்னானம் செய்வதினால் என்ன பலன் கிடைக்கிறதோ, காசியின் இந்தப் பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஒருமுறை ஸ்னானம் செய்தாலுமே அந்தப்பலன் நிச்சயமாகக் கிடைக்கிறது.

பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஸ்னானமும், பிதுர்க்களுக்குத் தர்ப்பணமும், ஸ்ரீபிந்துமாதவருக்குப் பூஜையும் செய்வதினால் அவன் ஜென்மத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளமாட்டான்.

பவித்ரமான பஞ்சநத தீர்த்தத்தின் ஜலத்தில் தர்ப்பணம் செய்யும்பொழுது எத்தனை என் ஜலத்தில் விழுகிறதோ, அத்தனை வருஷம் பிதுர்க்கள் திருப்தியடைகிறார்கள்.

இந்த சுபத்தைக் கொடுக்கும் பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் எவர்கள் சிரத்தையுடன் சிரார்த்தம் செய்கிறார்களோ, அவர்களுடைய பிதுர்க்கள் எந்தயோனியில் பிறந்திருந்தாலும் சரி, அவர்கள் முக்தியடைகிறார்கள்.

பிதுர்க்கள் ஸ்ரார்த்த விதானத்தில் பஞ்ச நதத்தின் மகிமையைப் பார்த்துவிட்டு, யமலோகத்தில் இருந்தாலும் சரி, இப்படியொரு சொல்லை அடிக்கடி பாடிக்கொண்டேயிருப்பார்கள்.

நம்முடைய வம்சத்தில் ஒருத்தனாவது; காசிக்கு போவான், அவன் பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்வான், அப்பொழுது நமக்கு முக்திகிடைக்கும் என்று பாடுவார்கள்.

இந்தக் கதையைப் பிரதிதினமும் ஸ்ரார்த்த தேவரானய மராஜருக்குமுன்னுல் பிதுர்க்கள் எப்பொழுதும் பாடிக்கொண்டேயிருப்பார்கள்.

இந்தப் பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் என்ன தானம் தர்மம் செய்கிருேமோ, அவைகளின் புண்ணியம் கல்பம் முடிவேற்பட்டாலும் க்ஷயமாகாது.

பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஸ்ஞனம் செய்து ஒருவருஷம் வரையில் மங்களகௌரியை பூஜித்தால் மலடிக்கும் கூட புத்திர பாக்யம் கிடைக்கும்.

பஞ்சநத தீர்த்தத்தைத் துணியினுல் வடிகட்டி இஷ்ட தெய்வத்திற்கு அபிஷேகம் செய்தால் மிகவும் புண்ணியபலம் கிடைக்கிறது.

பஞ்சாமிருதத்தை நூற்றிஎட்டு குடங்களில் நிரப்பி திராசில் ஒரு தட்டில் ஒரு துளி பஞ்சநத தீர்த்தம் வைத்து, நிறுத்தால் பஞ்சாம்ருதம் நிரப்பி வைத்துள்ள தட்டு உயரும்.

பஞ்ச கவ்யத்தை பானம் பண்ணினுல் சரீரசுத்தி ஏற்படும் என்று கூறுவார்கள், சிரத்தையுடன் பஞ்சநத தீர்த்தத்தை ஒரு துளி பருகினுல் அதனுலேயே தேகசுத்தியடையும்.

ராஜஸூய அஸ்வமேத யக்ஞங்கள் முடிந்து அவப்ருத ஸ்ஞனம் செய்தால் என்ன பலன் கிடைக்கிறதோ, அதில் பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஒருதரம் ஸ்ஞனம் செய்தாலும் நூறு மடங்கு அதிகமான பலன் கிடைக்கிறது.

ராஜஸூய யக்ஞங்களின் பலன்கள் ப்ரும்மாவின் ஆயுளில் இரண்டு நாழிகைக்கே ஸ்வர்க்கத்திற்கு ஸாதகமாகிறது.

ஆனுல் பஞ்சநதத்தில் ஸ்ஞனம் முக்திக்கே ஸாதகமாகிறது.

ஸ்வர்க்கத்தின் ராஜ்யாபிஷேத்தை ஸத்ஜனங்கள் அதிகம் விரும்பமாட்டார்கள். மஹாசுகத்தைக் கொடுக்கும் பஞ்சநத தீர்த்தத்தின் சுகத்தையே பெரிதும் விரும்புவார்கள்.

வாராணஸ் புரியில் பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஸ்ஞனம் செய்து கொண்டு, சேவகத்தொழில் புரிவதே மிக நல்லது. அன்னியமாக கோடிக்கணக்கான அரசர்களுக்கு சக்கரவர்த்தியாக இருப்பது இந்த சேவகத்தொழிலைவிட சிறந்ததல்ல.

கார்த்திகை மாதத்தில் பாபத்தைப் போக்கும் பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஸ்ஞனம் பண்ணுதவர்கள் இன்றைய வரைக்கும் கர்ப்பவாசிகளாக இருக்கிருர்கள். இனிமேலும் இருப்பார்கள்.

இந்த தீர்த்தத்தை ஸத்யயுகத்தில் தர்மநதம் என்றும், த்ரேதாயுகத்தில் தூதபாபா என்றும், துவாபரயுகத்தில் பிந்து தீர்த்தம் என்றும், கலியுகத்தில் பஞ்சநதம் என்றும் சொல்லப் படுகிறது.

ஸத்ய யுகத்தில் நூற்றுக்கணக்கான வருஷம் தபஸ்செய்தால் என்ன பலன் கிடைக்குமோ, அந்தப் பலன் கார்த்திகை மாதமத்தியில் ஒருதடவையாவது பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்தால், வேறே ஸ்தானங்களில் யாகம், கிணறுவெட்டுவது, குளம்வெட்டுவது, இதர தர்மகார்யங்கள் வாழ்வு முழுவதும் செய்துகொண்டிருந்தால் என்ன புண்ணியம் கிட்டுமோ, அது கார்த்திகை மாதம் கேவலம் ஒருதடவை பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்தால் அவசியம் கிடைக்கிறது.

தூதபாபாவைப் போன்ற தீர்த்தம் உலகத்தில் எங்குமில்லை. ஏனென்றால் அதில் ஒரே தடவை ஸ்னானம் செய்தாலும் போதும் மூன்று ஜென்மத்தில் செய்த சஞ்சித பாபம் கரைகிறது.

ஒருவன் பிந்துக்கரையில் ஒருகுன்றுமணி அளவு சொர்ணம் தானம் செய்தானானல் அவன் ஒரு பொழுதும் தரித்திரனாக மாட்டான். அவன் வீட்டில் ஒருபொழுதும் சொர்ணம் இல்லாமல் இருக்காது.

இந்த பிந்து தீர்த்தத்தில் பசு, பூமி, எள்ளு, சொர்ணம், குதிரை, துணி, தான்யம், மாலைகள், பூஷணங்கள் இவைகளைத் தானம் செய்தால் அவனிடம் அவைகள் அக்ஷயமாக விளைந்து கொண்டேயிருக்கும்.

பவித்ரமான பஞ்சநதக் கரையில் விதிப்ரகாரம் ஜ்வலிக்கும் அக்னியில் ஒரு ஆகுதி கொடுத்தால் போதும். கோடி ஹோமங்கள் செய்த பலன்கள் கிடைக்கும்.

நான்கு புருஷார்த்தங்களுக்கும் இருப்பிடமான பஞ்சநத தீர்த்தத்தின் அபார மகிமையை யாரால் வர்ணிக்க முடியும்?

இந்தப் பவித்ரமான அத்யாயத்தை பக்தியுடனே கேட்பவனும், சொல்பவனும் எல்லா பாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு விஷ்ணு லோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசீ கண்டத்தில் உத்ரார்த்த பாஷாடீகானவான பஞ்சநதஉற்பத்தி வர்ணனம் என்னும் ஐம்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

அறுபதாவது அத்தியாயம்

ஸ்கந்தர் கூறினர். ஹேமித்ராவர்ண குமாரரே நான் இப்பொழுது உற்பத்திக் கதையைக் கூறிவிட்டேன். இப்பொழுது பிந்துமாதவர் ஆவிர்பவித்தக் கதையைக் கூறுகிறேன் கேளும்.

இந்தக் கதையை சிரத்தையுடன் கேட்கும் அறிஞர்கள் ஒரு க்ஷணத்தில் ஸர்வபாபங்களும் நசிக்கும் லக்ஷ்மி அவர்களை விட்டு ஒருபொழுதும் நீங்கமாட்டாள். மேலும் தர்மம் அவனிடம் பரிபூர்ணமாகத் தங்கியிருக்கும்.

பகவான் மஹாவிஷ்ணு மஹாதேவரின் ஆக்ஞையைப் பெற்று கருடன்மேல் ஏறிக்கொண்டு மந்த்ராசலத்திலிருந்து வாராணஸி புரியை அடைந்தார்.

அங்கு தனது யோகமாயையினல் திவோதாஸை அரசுரிமை துறக்கச் செய்து, பாதோதக தீர்த்தக்கரையில் கேசவரூபமாக இருக்கும்பொழுது, காசியின் அபார மகிமையை யோசித்து, யோசித்து பஞ்சநத தீர்த்தத்தைக் கண்டு மிகவும் ஆனந்தம் அடைந்தார்.

பிரசன்ன சித்தத்துடன் கூடின அந்த புண்டரீகாக்ஷர் தனக்குத்தானேக் கூறிக்கொண்டார். எண்ணிக்கையற்ற குணங் களுடன் கூடிய வைகுண்டலோகமே எனக்கு குணமற்றதாகத் தோன்றுகிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது, க்ஷீரஸாகரத்தில் இவ்வளவு நிர்மலமான குணம் எங்கிருக்கிறது? அதை இந்தக் காசியில் பஞ்சநத தீர்த்தத்திற்கு ஒப்பிடமுடியுமா? ஸ்வேதத் வீபத்தில் இவ்வளவு பெரும்குணம் பொருந்திய இடம் எங்கு இருக்கிறது? அந்தக் காசியில் பரமபவித்ரமான தூதபாபா என்னும் நதி ஓடுகிறதினுல் அல்லவா இத்தனை ப்ரபாவம்!

தூதபாபா ஜலத்தைத் தொடுவதினுல் ஏற்படும் ஆனந்தம் என்னுடைய கௌமோதகி என்னும் கதையைத் தொடும்பொழுது ஏற்படுவதில்லை.

இந்த தூதபாபா ஜலத்தைத் தொடுவதினுல் என்ன சுகம் ஏற்படுகிறதோ, அது க்ஷீரஸாகரத்தின் புதல்வியான லக்ஷ்மியின் ஆலிங்கனத்தினுல் நிற்படுவதில்லை.

இப்படி யோசனை செய்துகொண்டே மஹாதேவரிடம் எல்லா விருத்தாந்தங்களையும் சமர்ப்பிக்கும் பொருட்டு ஆனந்த வனமானக் காசி, ராஜா திவோதாஸ், பஞ்சநத தீர்த்தம் இவை-களின் குணங்களை எர்ணித்துக் கொண்டே பகவான் மாதவர் பஞ்சநத தீர்த்தக்கரைக்கு வந்தார். அங்கு ஓங்கிய மனத்துடனும்

நிலைத்த பார்வையுடனும் சுகாஸனத்தில் அமர்ந்து தபம் செய்யும் மெலிந்த தேகமுடைய ஒரு தபோதனரைக் கண்டார்.

புண்டரீகாக்ஷுனை அச்சுதன் லக்ஷ்மி ஸமேதராய் வனமாலை யினுல் சோபிதமானவராய், நான்கு கைகளிலும் சங்கு, சக்ரம், பத்மம், கதை இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு, இதயந்தில் கௌஸ்துபமணி துலங்க பீதாம்பரதாரியாய் சுந்தர நீலகமலத் துக்கு சமமான மேனியுடன் அதிமனோகரரூபமுடனும் நாபியாகிற மடுவை பத்மம் அலங்கரிக்க பாலீடபுஷ்பத்தைப் போன்ற சிவப் புடன் இரு அதரங்களும் துலங்க, மாதுளம் விதைபோன்ற பல்வரிசைகளுடன் கிரீடத்தினுல் ஆகாசத்திற்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தமாதவரை, அந்தரிஷி த்தபத்தி லிருந்து எழுந்து சமீபத்தில் சென்று கண்டார். தேவராஜன் இந்திரன், பகவானின் சரணக்கமலங்களில் வீழ்ந்து வணங்கிக் கொண்டிருக்கிறுன். சனகாதிரிஷிகள் துதிபாடல்கள் பாடு படுகிறுர்கள்.

நாரதர் முதலிய திவ்ய முனீஸ்வரர்கள் அவரைப் புகழ்ந்து பாடுகிறுர்கள். பிரகலாதர் முதலிய பக்தகணங்கள் அவர் மனதிற்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய் வார்த்தைகளைப் பேசுகிறுர்கள்.

அசுரர்களை வேருடன் தண்டித்தவரும் மதுகைடபர்களைக் கொன்றவரும், கம்ஸனைத்வம்ஸம் செய்தவருமான அவர் சாரங்கம் என்னும் வில்லைத்தனது கையில் தரித்துக் கொண்டிருக் கிறுர்.

எவர் கைவல்ய ரூபராயும் பரப்ரும்மமாகவும் நிராகாரமாயும் வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் எட்டாதவராயும், (பக்திக்கு வேண்டி,) அவரை வாக்கின் சக்திக்கும் அப்பால் இருப்பதனுல் அவரை என்னைப்போன்ற கின்னபுத்தியுள்ளவனுல் எப்படி ஸ்துதிக்க முடியும்? அவர் பக்தர்களுடைய பக்திக்காகவே புருஷரூபராக அவதரிக்கிறுர்.

வேதங்கள் உபநிஷத்மூலமாக அவரை வர்ணிக்க முயற்சி செய்தும் அவருடைய உருவத்தை அறிய முடியவில்லை. அவரை ப்ரும்மாதி தேவர்களும் அறிய முடியாது. அப்பேர்பட்டவரை நான் கண் கூடாகப் பார்க்கிறேன்.

பிறகு மஹா தபஸ்வியான அக்னிபிந்துரிஷி மிகவும் சந்தோஷ மடைந்து பூமியில் தலைபடும்படி பகவான் மாதவரை வணங்கினுர்.

விஸ்தாரமான ஒரு சிலையில் அமர்ந்திருக்கும் பலித்த்வம்ஸக ரான பகவான் அச்சுதரை பக்திபரவசமாய் கைகூப்பிக் கொண்டு துதிக்கத் தொடங்கினுர்.

மார்க்கண்டேயன் முதலிய மகத்துக்களான ரிஷிகளினல் ஸேவிக்கப்படும் அந்த பஞ்சநத தீர்த்தத்திற்கு சமீபத்திலேயே அக்னிபிந்து ரிஷி கீழ்க்கண்டவாறு துதிக்க ஆரம்பித்தார்.

ஏ புண்டரீகாக்ஷா, நீங்கள் உள்ளும் புறமும் தூய்மையாக்கு பவர். ஆயிரக்கணக்கான சிரஸீம் ஆயிரக்கணக்கான நேத்ரங் களும், ஆயிரக்கணக்கான சரணங்களேயும் உடைய புருஷர் அப்படிப்பட்ட உமக்கு நமஸ்காரம்.

இந்த்ராதி தேவர்களால் வர்ணிக்கக் கூடிய இரண்டற்ற ஏகாக்ர புத்தியினுல் ஸர்வ விதமும் இரண்டற்றதான (அதாவது தர்மாதர்மம், பாபபுண்ணியம், சுகதுக்கம், முதலிய இரட்டை களே) நிவார்ரணம் செய்யும் தங்களுடைய இரண்டு பதத் வந்தங் களுக்கும் நமஸ்காரம்.

வாக்தேவதையின் வாணியும், (வாக்கும்) எவரைத்துதிப் பதற்கு அசக்தியடைகிறதோ, அவரை யாரால் துதிக்க முடியும்?

பகவானுகியத் தாங்கள் பழமையான ஸத்மஹாத்மாக்களுக் கும் எட்டாதவர், அவர்களுடைய வாக்சக்திக்கும் அப்பாற்பட்ட உம்மை என்னேப் போன்ற அற்பபுத்தியுள்ளவனுக்கு துதிப்பதற்கு யோக்யதை ஏது?

அப்படி வாணிக்கும் எட்டாததும் மனதில் சிந்திக்க முடியாத தும் என, அந்த மனோவாக்கிற்கு அதீதமான ஈஸ்வரனே வர்ணித்து பாட யாருக்குத்தான் சக்தியிருக்கிறது?

ஆறு அங்கங்களோடும், பதங்களோடும், கர்மத்தோடு கூடிய நான்கு வேதங்களும் எவருடைய நிச்வாஸமூச்சிலிருந்து அனுயாஸ மாக உற்பத்தியாகிறதோ, அப்பேர்பட்ட அந்த பகவானுடைய அபார மகிமையை யார் அறிவார்?

சலிக்காத மனம், புத்தி இந்திரியங்களோடு சனகாதிமுனிகள் ஹ்ருதயாகஸத்தில் தியானித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும் யதார்த்த ரூபமாக அறிந்து கொள்ளவில்லே.

பால பருவத்திலிருந்தே ப்ரும்மசாரிகளாக இருக்கும் நாரதாதி மகரிஷிகள் கூட அவருடைய சரித்திரத்தை கானம் செய்து கொண்டிருந்தபோதிலும் ஒழுங்காக அவரை அறியவில்லே.

ப்ரும்மாதி தேவதைகளுக்கும் எட்டாதவர், அஜெய அனந்த சக்தி சம்பன்னர், சூக்ஷ்மஸ்வரூபர், ஜென்ம ரஹிதர், அழிவில்லாத வர், இரண்டற்றவர், ஆதி, அனுதி நித்யநிராமயர், நிராகாரர், சிந்திக்க முடியாத உருவத்தை உடையவர். சராசரமயமாக இருந்தும் சராசரத்திலிருந்து வேருனவர்; அப்படிப்பட்டத் தங்களே யாரால் அறியமுடியும்?

ஹே! முராரே, ஹரே, உங்களுடைய ஒவ்வொரு நாமும் பாபிகளுடைய ஜென்ம ஜென்மாந்திரமாக் சஞ்சிதம் செய்யப் பட்ட ஆபத்துகளினுல் நிறைந்திருக்கும் பாபங்களை நிமிஷத்தில் விலக்கிவிடும், முகுந்தன், மதுசூதனன், மாதவன் முதலிய பூஜ்ய நாமங்கள் ஜபித்தவுடனேயே பெரிய பெரிய யாகத்தினுல் ஏற்படும் பலன்களை அளிக்கின்றன. நாராயணர், நரகார்ண வதராணர், ராமபத்திரர், மதுசூதனர், சதுர்புஜர், விஸ்வம்பரர், விரஜர், ஜனர்த்தனர் முதலிய நாமங்களை ஜபிப்பவருக்கு ஸம்ஸாரத்தில் பிறப்பு ஏது? யமராஜரிடத்தில் பயம்தான் ஏன் ஏற்படுகிறது?

ஹே! த்ரிவிக்ரமா எவர்கள் தங்கள் ஹ்ருதயத்தில் மேக ஸமானமான சியாமள சுந்தர வடிவுடன் சோபிப்பவரோ, மின்னலுக்கு சமானமான புதாம்பரதாரியோ, புண்டரீகாக்ஷ ரூபமானத்தங்களைத் தியானம் செய்பவர் தங்களுடைய சிந்தனைக் கெட்டாத காந்தியையடைகின்றனர். (அதாவது தங்களது ஸாரூப்யபதவியை அடைகிருர்கள்).

ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மருவுடையவரே, ஹரே! ஏ! அச்சுதா, கைடபாரே, கோவிந்தா, கருடவாஹனு, கேசவா, சக்ரபாணியே, லக்ஷ்மிபதியே, தானவசூதரே, சாரங்கத்தைத் தரித்தவரே' தங்களுடைய பக்தர்களுக்கு ஒரு பொழுதும் பயமில்லை.

பகவான் கஸ்தூரி வாசனையையும் தோற்கடிக்கும் திவ்ய வாசனை நிரம்பிய துளசி தளத்தின் கொத்துக்களினுல் எவர்கள் உம்மைப் பூஜிக்கிருர்களோ நிர்மலமான உள்ளம் படைத்த அவர்களை எல்லா தேவதைகளும் மந்தார பாரிஜாத புஷ்ப மாலைகளினுல் பூஜிக்கிருர்கள்.

ஏ! கமலலோசனு யார் பேச்சு வாக்குகளின் மத்தியிலும் ஆர்வத்துடன் தங்கள் நாமத்தை ஜபிக்கிருர்களோ, எவர் களுடைய காதுகளில் தங்களுடைய மதுர அக்ஷரங்களின் ஒலி பாய்கிறதோ, எவருடைய சித்தமாகிய சுகத்தில் தங்களுடைய உருவம் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அப்படிப்பட்டவருக்கு நிராகாரமான ப்ரும்ம பதத்தையடைவதும் எளிதே.

தங்களுடைய ஞான ஸந்ததிகளுக்கு ஸ்வர்க்க அபவர்க் கத்தைத் தானம் செய்வதில் சதுரரே, சேஷ சாயியே, ஸ்ரீபதியே இந்த உலகில் தங்களை பற்றி எவர்கள் எப்போதும் ஜபித்துக் கொண்டும், பூஜித்துக் கொண்டும் இருக்கிருர்களோ, அவர்களை ஸ்வர்க்கத்தில் இந்திரன், யமன், குபேரன் முதலிய தேவகணங்கள் எப்பொழுதும் மதித்து பூஜிக்கிருர்கள்.

ஹே! கமலாயதலோசனா, பத்ம பாணியே எவர்கள் எப்பொழுதும் தங்களுடைய ஸ்துதியைப் பாடுகிறார்களோ, அவர்களை ஸித்தர்களும், அப்ஸரஸுகளும் தேவதைகளும் ஸொர்க்கத்தில் எப்பொழுதும் ஸ்துதிக்கிறார்கள்; ஹே! ஸர்வ ஸித்திப்ரதா, தங்களைத் தவிர, முக்தி லக்ஷ்மியை எவர்தான் தானமாகக் கொடுப்பார்கள்?

தங்களுடைய யோக மாயையினால் லீலாரூபமான நானாவித மான அவதார ரூபங்களையெடுத்தவரே, ப்ரும்மாவினால் வணங்கப் படும் சரணங்களையுடையவரே, தாங்களே க்ஷண நேரத்தில் உலகத்தை ஆக்கி அளித்து அழிக்கின்றவரே, ஏ! ஸர்வஸ்ரேஷ்டா, தாங்களே ஜகத்தாயும் அதன் நாதனாயும் ஜகத்திற்கு பீஜமாயும் இருக்கிறீர்கள். அப்படிப்பட்டத் தங்களை நான் எப்பவும் வணங்கு கிறேன். ஏ! ராவண சத்ருவே ஸ்துதிப்பவனும், ஸ்துதிக்குப் பாத்ரமும் தாங்களே, தாங்கள் ஒருவரே, எல்லாமாகவும் இருக் கிறீர்கள். ஏ! விஷ்ணு நீங்களே நான். தங்களைத் தவிர வேறு ஒன்றும் அறியேன். ஜி! பவநாசகா, என்னுடைய சம்ஸார தாகத்தை விலக்க வேண்டும்.

இந்த விதமாக மஹாதபஸ்வியான அக்னி பிந்துரிஷி, ரிஷி கேசரை ஸ்துதித்துவிட்டு மௌனமாக நின்று கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது வரதாயகரான விஷ்ணு அந்த முனியிடம் கூறினார். ஏ! தபோநிதே அறிவில் சிறந்தவரே அக்னிபிந்து நான் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன். தங்களுக்குக் கொடுக்க முடியாத வஸ்து ஒன்றும் என்னிடமில்லை. நீங்கள் வேண்டும் வரம் கேளுங்கள் என்றார், அக்னி பிந்துரிஷி கூறினார் :-

ஏ வைகுண்டநாயகா, ஜகன்னாயகா, பகவான், கமலாகாந்தா, தாங்கள் என்னிடம் மகிழ்ச்சி கொண்டவராகிய தங்களை நான் ஒன்று கேட்பேன். காதைக் கொடுங்கள். அப்பொழுது பகவான் விஷ்ணு புருவத்தையசைத்து அந்தத் தபஸ்விக்கு அனுமதி கொடுத்தார். அப்பொழுது அவர் ப்ரஸன்ன மனத்துடன் கேசவரை வணங்கிப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்.

ஹே! நாதா நீங்கள் ஸர்வ வியாபி. அதனால் விசேஷமாக எல்லா ஜந்துக்களுடையவும், முமுக்ஷு மகாத்மாக்களின் நன்மைக் காகவும், இந்த பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் தாங்கள் ஸ்திரமாக இருக்க வேண்டும். ஏமாதவாயோஜியாமல் தாங்கள் இந்த வரத்தை யெனக்களிக்க வேண்டும். தங்கள் சரணக்கமலங்களின் பக்தியைத் தவிர நான் வேறொன்றும் வேண்டவில்லை.

இந்தவிதமாக அக்னிபிந்துமுனியின் வரப்பிரார்த்தனையைக் கேட்டுவிட்டு மதுசூதனராகிய மாதவர் சந்தோஷமடைந்து பரோபகாரத்திற்காக அப்படியே ஆகட்டும் என்று கூறினார்.

விஷ்ணு கூறினர்:- ஏ! முனிஸ்ரேஷ்டா, அக்னிபிந்து, காசியில் வாழும் பக்த-ஜனங்களுக்கு முக்தி மார்க்கத்தை உபதேசித்துக் கொண்டு இந்த மாக்கத்தில் அவசியம் இருப்பேன்; ஏ! முனியே! நீர் எனக்கு மிகவும் நெருங்கியவர்கள், பக்தர்; அதனல் உம்முடைய பக்தி என்னிடம் ஸ்திரமாக இருக்கும் நான் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன். அதனல் வேறு வரங்களும் நான் உமக்குத் தருவேன். அவைகளேயும் கேட்டுக் கொள்ளவும்.

ஏ! தபோநிதியே நான் முன்பே இங்கேயே இருப்பதற்கு மிகவும் விரும்பினேன் இப்பொழுது நீரும் பிரார்த்திப்பதனல் நான் இனி இங்கேயே இருப்பேன். என்ருர்.

கொஞ்சமாவது அறிவு இருந்தால் காசிக்கு வந்துவிட்டு எந்த துர்புத்தியுடையவனும் கூட திரும்பிப் போகமாட்டேன் எனென்ருல் விலேமதிப்பற்ற மாணிக்கம் கிடைத்த பிறகு கண்ணுடி துண்டுக்கு எவனுவது ஆசைப்படுவாணு?

ஒரு அற்ப முயற்சியினுலேயே இந்தநஸ்வரமான சரீரம் விழுந்தவுடன் சீக்கிரமாக இங்கு எப்படி முக்தி கிடைக்கிறதோ, அப்படி வேறெங்கு கிடைக்கும்.

அறிவில் சிறந்த ஞானிகள் வயோதிகத்தினல் கரைந்துபோன மண்ணினுலான இந்த தேகத்திற்கு பதிலாக ஜரை நரையற்ற அமரமயமான இந்த தேகத்தை அடைகிருர்களல்லவா?

வேறு எந்த ஸ்தானங்களிலும் தவம், தானம பூர்ண தக்ஷிணே களோடு கூடின அநேக யாகங்கள இவைகளாலும் பூர்ண லாபம் ஸித்திக்காது. ஆனுல் காசியில் கேவலம் சரீரத்தை விடுவதிலேயே கிடைக்கிறது.

ஒருமையுற்ற சித்தத்துடன் யோகி ஜனங்கள் யோகாப்யாஸம் செய்து கொண்டிருந்த போதிலும் கூட ஒரே ஜென்மத்தில் முக்தி யடைய மாட்டார்கள். ஆனுல் காசியில் கேவலம் சரீரத்தைத் தியாகம் செய்வதினுலேயே முக்தி கிடைக்கிறது.

காசியில் முக்தி அடைவதே மஹாதானமாகும். இதுவே பெரிய தபம். அதுவே மிகவும் ச்ரேஷ்டமான விரதம்.

உலகத்தில் காசியையடைந்து எவன் திரும்புவதில்லேயோ அவனே மஹாபண்டிதன் அவனே ஜ்தேந்த்ரியன். அவனே தன்யனுன புண்ணியவான்.

ஏ! முனியே காசியிருக்கும் வரை நான் இங்கிருப்பேன் இந்தக் காசி பகவானின் த்ரிசூலத்தின் மேல் இருப்பதால் ப்ரளயகாலத்தில் கூட இங்கு விநாசம் கிடையாது.

மஹாமுனி அக்னிபிந்து விஷ்ணுவுடைய இந்த வார்த்தை யைக் கேட்டுவிட்டு புளகாங்கிரதராய்க் கூறினர். இப்பொழுது நான் தங்களிடம் மற்றொருவரம் கேட்கிறேன்.

ஏ! மாதவா இந்த சுபஸ்தானமான பஞ்சநதி தீரத்தில் என்னுடைய பெயருடன் தாங்கள் இருந்து பக்தர்களுக்கும் பக்தரல்லாதவர்களுக்கும் கூட முக்திதானம் தந்தருள வேண்டு கிறேன்.

ஒருவன் பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்துவிட்டு அந்நிய தேசங்களுக்குச் சென்று மரணமடைந்தாலும் அவர்களுக்கும் தாங்கள் முக்தியளிக்கவேண்டும்.

எவனெருவன் பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்துத் தங்களை பூஜிக்கிருனே, அவனுக்கு சம்பத்தைக் கொடுக்கும் சஞ்சல லக்ஷ்மியும் முக்தியைக் கொடுக்கும் நிச்சல லக்ஷ்மியும் அவனைவிட்டு விலாகமல் இருக்கட்டும்.

விஷ்ணு கூறினர் :— ஏ! முனியே, அக்னிபிந்து, நீர் கேட்கும் வரங்களையெல்லாம் அளித்தேன். லக்ஷ்மி ஸஹிதனமான என்னுடைய பெயரும் உம்முடைய பெயரில் பாதியுமாக எடுத்துக் கொண்டு நான் இங்கு வசிப்பேன். காசியில் மூன்று லோகங் களிலும் ப்ரக்யாதி பெற்ற பிந்து மாதவர் என்ற என்னுடைய பெயர் விளங்கும். பெரிய பெரிய பாபராசிகளையெல்லாம் அது நசிப்பிக்கும். எந்த புண்ணியாத்மா இந்த பவித்ரமான பஞ்சநத மடுவில் ஸ்னனம் செய்து என்னைப் பூஜிப்பானுகில் அப்புறம் அவனுக்கு ஸம்ஸாரபயம் ஏது? ஜனங்கள் இந்த பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் என்னை ஹ்ருதயத்தில் தியானித்தார்களானல் தனலக்ஷ்மியும் மோக்ஷலக்ஷ்மியும் அவர்களிடம் எப்பொழுதும் வசிப்பார்கள்.

ஒருவன் பஞ்சநத தீர்த்தத்திற்கு வந்து பிராம்மணர்களை தனத்தினல் சந்தோஷபடுத்தாவிட்டால் அவன் சில நாட்களில் மரணமடைந்தால் அவனுடைய தனம் வாய்விட்டு அழும்.

ஒருவன் வந்து எனக்கு த்ரவ்யங்களை சமர்ப்பித்தால் அவர்கள் க்ருதக்ருத்யனுகவும் தன்யனுகவும் ஆவார்.

ஏ! முனிஸ்ரேஷ்டர் அக்னிபிந்து ஸர்வபாபங்களையும் நாசம் செய்யும் இந்த தீர்த்தத்திற்கு பிந்துதீர்த்தம் எனப் பெயர் விளங்கட்டும். ஒருவர் ப்ரும்மசர்ய விருதத்துடன் கார்த்திகை மாதத்தில் சூரியோதயத்திற்கு முன்னல் ஸ்னனம் செய்வானுனல் அவனுக்கு யமபயமில்லை.

மனிதன் மோகவசத்தினல் ஆயிரக்கணக்கான பாபங்கள் செய்தாலும்கூட கார்த்திகை மாதத்து மத்தியில் இந்த தர்ம

நதியில் (தர்மநதம்) ஸ்னானம் செய்வானானல் க்ஷணமாத்திரத்தில் பாபமற்றவனாகிறான்.

இந்த சரீரம் ஸௌஸ்தமாக இருக்கும்போதே இந்திரியங்கள் தளர்வதற்கு முன்னால் இந்த விரதங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் தேகத்தினுடைய பலனே விரதம்தானே.

இந்த அபவித்திர களஞ்சியமான தேகம் பக்தியினாலும் விரதங்களினாலும் பலனைக் கருதாத விரதங்களினாலும், உபாவசங் களினாலும். சுத்தப்படுத்த வேண்டியதொன்றாகும்.

க்ருச்ர சாந்த்ராயண விரதம் முதலியவைகளை மிகவும் முயற்சியுடன் செய்யவேண்டும்; ஏனென்றால் இந்த விரதங்களை அனுஷ்டிப்பதினால் அசுத்தமான சரீரங்களும் சுத்தமாகின்றன.

விரதங்களினால் சுத்தப்படுத்தப்பட்ட தேகத்தில் தர்மம் ஸ்திரமாக வசிக்கிறது. எங்கு தர்மம் இருக்கிறதோ அங்கு அர்த்த காமமோக்ஷமும் ஒன்று சேருகின்றன.

அதனால் நான்கு புருஷார்த்தங்களின் பலனை இச்சிப்பவர்கள் தர்மத்திற்கு சாதன மார்க்கமான வ்ருதங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டுவது அவசியம்.

மனிதன் எப்பொழுதும் வ்ருதம் அனுஷ்டிக்க முடியா விட்டால் சாதுர்மாஸ்ய விருதத்தை அவசியம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

பூமியில் சயனமும், ப்ரும்மசர்யமும், சில உணவுவகைகளை விலகுவதும், ஒருவேளை உணவு கொள்வதும், தங்கள் சக்திபடி கொஞ்சம் தானம் செய்வதும், பிராண சிவரணமும், அவைகளில் சொல்லியிருக்கும்படி நடத்தலும், அகண்ட் தீபதானமும் இஷ்ட தெய்வத்தின் பூஜையும் அவசியம் செய்ய வேண்டும்.

அறிவாளிகள் முளைகளும், விதைகளும் நிரம்பியிருக்கும் 'இடத் திற்குப் போக்குவரத்தைக் கண்டிப்பாக விட்டுவிட வேண்டும்.

சாதுர் மாஸ்ய விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவர்கள் ஈனமான, ஜனங்களுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் அதிகம் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது, ஸ்த்யமே பேச வேண்டும், கூடுமானவரையில் மௌன மாக இருக்க வேண்டும்.

படைத்த தான்யங்கள், பருத்த தான்யங்கள், சப்பையாகவும் வழவழப்பாகவும் இருக்கும் தான்யங்களை விருதமிருப்பவர்கள் உபயோகிக்கக் கூடாது. பவித்ரமான மனதுடன் இருக்க வேண்டும். விருதமிருக்காதவர்களைத் தொடக்கூடாது.

பற்கள், தலை, வஸ்திரம் இவைகளை தினமும் சுத்தப்படுத்த வேண்டும்; மனதிலும் அநிஷ்டமான எண்ணங்களை நினைக்கக் கூடாது. பன்னிரண்டு மாதங்களும் விரதங்களும் என்ன பலன்

கிடைக்கிறதோ, அதே பலன் நான்கு மாதங்கள் சாதுர் மாஸ்ய விரதம் இருப்பவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது.

ஒரு வருஷத்துப் பலனை விரும்புபவர்கள் சாதுர்மாஸ்ப விரதம் இருக்க முடியாவிட்டால், கார்த்திகை மாதம் முழுவதுமாவது விரதம் இருக்க வேண்டும்.

மூட ஜனங்கள் கார்த்திகை மாதம் விரதம் இருக்காமலேயே கழிக்கிறார்கள். இந்தப் பன்றியினுடைய ஹ்ருதயம் படைத்தவர்களுக்குப் புண்ணியம் லவலேசமும் கிடையாது. புண்ணியவான்கள் கார்த்திகை மாதம் வந்தால் சக்திக்குத் தகுந்தபடி க்ருச்ர சாந்த்ராயணமோ, க்ருச்ர ப்ராஜாபத்யமோ ஏதாவது ஒரு விருதமாவது இருக்க வேண்டும்.

இவ்விரதங்களில் கார்த்திகை மாதம் நித்ய விரதம், ஒன்று விட்டு ஒருநாள் விரதம், மூன்று இரவுகள் விரதம், பஞ்ச ராத்ர விரதம், பக்ஷ-வ்ருதம் மஸோபவாஸ விரதம் இவைகளில் எதையாவது ஒன்றையாவது அனுஷ்டிக்க வேண்டும். எப்பொழுதும் எங்கும் வ்ருதமிருக்காமல் கார்த்திகை மாதத்தை வீணாகக் கழிக்கக் கூடாது.

கார்த்திகை மாதம் வந்தவுடன் வ்ருதகார்த்தாக்கள் கீரை, காய்கறி கலந்த உணவோ, பால் கலந்த உணவோ பழமுடன் கூடின உணவோதான் புஜிக்க வேண்டும். வ்ருதம் இருப்பவர்கள் கார்த்திகை மாதத்தில் நித்யமாகவும், நைமித்தகமாகவும் ஸ்னானம் செய்ய வேண்டும். மிக்க பலனை எதிர் பார்ப்பவர்கள் கார்த்திகை மாதம் முழுவதும் ப்ரும்தசர்யம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

ஒருவன் கேவலம் கார்த்திகை மாதமாவது பவித்ரமான மனதுடன் ப்ரும்மசர்யம் அனுஷ்டித்தால் அவனுக்கு வருஷம் முழுவதும் ப்ரும்மசர்யம் அனுஷ்டித்த பலன் கிடைக்கும்.

ஒருவன் இந்தமாதிரி விருதம் இருந்து கார்த்திகை மாதத்தைக் கழித்தானானால் அவன் வருஷம் முழுவதும் விரதமிருந்தவனை ஒத்தவனாகினான்.

காய்கறிகளையும் பாலையும் மாத்திரம் உண்டு கார்த்திகை மாதத்தைக் கழிக்கிறவன் மேற்படி ஆகார நியமங்களுடன் ஒரு வருஷம் உபவாசம் இருந்த பலனை அடைகிறான்.

கார்த்திகை முழுவதும் இலையிலேயே சாப்பிடவேண்டும். வெண்கல முதலிய பாத்திரங்களை கவனமாக ஒதுக்க வேண்டும். வ்ருதமிருந்து வெண்கல பாத்திரத்தில் புஜிப்பானானால் அவனுக்கு வ்ருதபலன் கிடையாது.

இப்படி வெண்கல பாத்திரத்தை ஒதுக்கி மாத முழுவதும் வ்ருதமிருந்தவன் மாத முடிவில் நெய்யால் நிரம்பிய வெண்கல பாத்திரத்தைத் தானம் செய்யவேண்டும். மிகவும் இழிவான கதியைக் கொடுக்கும் தேனேயும் அருந்தக் கூடாது.

மதுவை விட்டால் நெய்யும் சர்க்கரையும் சேர்ந்த பாயஸம் சாப்பிடலாம். கார்த்திகை மாதத்தில் எண்ணே உடம்பில் தடவவோ சாப்பிடவோக் கூடாது.

ஏ! குற்றமற்றவனே கார்த்திகை மாதத்தில் ஒருவன் எண்ணே உபயோகப்படுத்தினுல் நரகத்தையடைகிருன். தேனுக்குப் பரிகார மாக நெய்யும் சர்க்கரையும் சேர்ந்த பாயஸத்தைத் தானம் செய்ய வேண்டும். எண்ணேக்குப் பதிலாக ஐந்துபடி எள்ளும், கொஞ்சம் தங்கமும் கொடுக்க வேண்டும். கார்த்திகை மாதம் மீன் சாப்பிடுபவன் திமிங்கலத்தின் யோனியில் ஜனிக்கிருன். மாம்ஸம் சாப்பிட்டானேயாகில் சலம், ரத்தம் இவைகளிவ் புழுவாக ஜனிக்கிருன். அரசர்கள் மாம்ஸம் சாப்பிடுபவர்களாக இருந்தால் கார்த்திகை மாதத்தில் விட்டுவிட வேண்டும். மத்ஸ்யம் மாம்ஸம் சாப்பிடுபவர்களானுல் கார்த்திகை மாதத்தில் அவற்றை தவிர்த்துவிட்டு விரதத்தில் சிரத்தையாக இருக்க வேண்டும்.

கார்த்திகை மாதம் மத்ஸ்யம் மாம்ஸம் சாப்பிட்டவர்கள் அந்த தோஷத்தினும் ஸர்ப்பமாகப் பிறப்பார்கள். கார்த்திகை மத்ஸ்யம் மாம்ஸத்திற்குப் பரிகாரமாக உளுந்தும், கொஞ்சம் ஸ்வர்ணமும், பத்து பூசணிக்காயும் தானம் செய்ய வேண்டும்.

கார்த்திகை மாதத்தில் உண்ணும்பொழுது மௌனமாக உண்ணவேண்டும். மௌனமாக உண்பவன் அம்ருதத்தை உண்பவனுவான். அவன் எள்ளும் ஸ்வர்ணமும் உயர்ந்த மணியும் தானம் கொடுக்கவேண்டும்.

எந்த விரத கர்த்தா கார்த்திகை மாதம் உப்பை விடுகிருனே, அவனுக்கு எல்லா ரஸங்களேயும் விட்ட பலன் கிடைக்கிறது. அப்படி உப்பில்லாமல் இருப்பவனுக்கு கோதானம் பண்ண வேண்டும்.

கார்த்திகை மாதத்துவிதி வெறும் தரையில் படுக்க வேண்டும், அப்படிப் படுப்பவனுக்கு மறுபடியும் பூமியில் ஜனனம் எடுக்க வேண்டாம். அப்படிப் படுப்பவன் மெத்தை தலேயணேகள் ஸஹிதம் கட்டில் தானம் செய்யவேண்டும். ஒருவன் கார்த்திகை மாதமுழுவதும் அகண்ட தீபம் (நெய்விளக்கு) ஏற்றினுனுல் அவன் மோகாந்த காரத்தில் விழுந்தாஞனுலும் அவனுக்கு துர்க்கதி ஏற்படாது.

கார்த்திகை மாதத்து இரவுகளில் ஒருவன் தீபவரிசைகளை ஏற்றிவைத்து நிலவைப் பழிக்கும்படி செய்கிருனே, அவன் தமிஸ்ரம், அத்தாமிஸ்ரம் என்ற நரகத்தைப் பார்க்கமாட்டான்.

கார்த்திகை மாதம் தீபதானம் செய்ததால் அவர்கள் பாப ரூபமான அந்தகாரத்தைக் கோபமடையச் செய்குருர்கள். அப்படி அவர்கள் அந்தகாரத்தைக் கோபிக்கச் செய்வதினுல் கண்தலே தெரியாமல் கோபிக்கும் யமராஜனைப் பார்க்க மாட்டான்.

ஒருவர் எனக்கு முன்னுல் ஜ்வலிக்கும் தீயுடன் கூடின விளக்கை ஏற்றினுர்களானுல் அவர்கள் மூன்று உலகங்களையும் ஜோதிர் மயமாகப் பார்க்கிருர்கள்.

ஒருவன் கார்த்திகை மாதம் குடம் நிறைந்த பஞ்சாமிர்தம். கொண்டுவந்து எனக்கு அபிஷேம் செய்வானுனுல் அந்த புண்ணிய வான் க்ஷீர ஸமுத்திரகரையில் கல்பமுழுவதும் வாசிப்பான்.

கார்த்திகை மாதத்து ஒவ்வொரு ராத்ரியிலும் பக்திபரவச மாய் தீபவரிசைகளை ஏற்றி வைத்தானுனுல் கர்ப்பத்தின் அந்த காரக்தை அவன் பார்க்க மாட்டான்.

கார்த்திகை மாதம் நெய்யினுல் நனைந்த திரியுடைய விளக்கை என் முன்னுல் சுழற்றுவானுனுல் மஹாம்ருத்யுவினுல் பயம் ஏற்படும் சமயத்தில் கூட புத்திப்ரமத்தையடைய மாட்டான்.

எவர் ஒருவர் கார்த்திகை மாதத்தில் பக்தியுடன் கூட பிந்து தீர்த்தத்தில் ஸ்னுனம் செய்து என்னிடம் யாத்திரையாக வருகிருர்களோ, அவர்களுக்கு மோக்ஷம் அதிக தூரத்தில் இல்லை யென்பதையறிவாய்.

அசுரேந்திரர்களை யழித்தவனே, தாமோதரா, கார்த்திகை மாதத்தில் விதிப்படிக்கு ஸ்னுனம் செய்து வ்ருதத்துடன் இருக்கும் நான் கொடுக்கும் அர்க்கியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்; ஏ; கிருஷ்ணு பாபத்தை உலர்த்தும் கார்த்திகை மாதத்தில் பருவங் களில் ஸ்னுனம் செய்து, நான் கொடுக்கும் ஆர்க்கியத்தை ராதிகா வுடன் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், 'வ்ரதின கார்த்திகேயமாஸி; ஸ்னுதஸ்ய விதிவன் மம; தாமோதரக்ரஹாணுர்க்யம் தநுஜேந்த்ர நிஷுதனு. ஸ்னுனே நைமித்திகே, க்ருஷ்ணு கார்த்திகே பாபஸோஷனே, க்ருண்ணுத் அர்க்யம் மயாதத்தம் ராதையா ஸஹிதோப்பவான்.''

இந்த இரண்டு மந்த்ரங்களையும் சொல்லி ஒரு புண்ணியாத்மா ஸொர்ணம், ரத்னம். புஷ்பம் ஜலம் இவைகள் நிரம்பிய சங்க தீர்த்தத்தினுல் எனக்கு அர்க்யம் கொடுத்தால், அவனுக்கு உத்தம

மான பர்வத்தில் சங்கல்பம் செய்து கையில் ஜலத்தை ஏந்தி ஸவர்ணம் நிறைந்த பூமிதானம் செய்யும் பலன் பூர்த்தியாகக் கிடைக்கிறது.

என்னுடைய ப்ரபோதின் ஏகாதசியன்று (இரவு முழிக்கும் ஏகாதசி) பிந்து தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்து இரவு முழுவதும் கண் விழித்திருந்து அநேக தீபாலங்காரங்களைச் செய்து, அவரவர்கள் சக்திக்குத் தகுந்தபடி என்னை அலங்கரித்து, ஆட்டம், பாட்டு, பஜனை, விநோதம் புராணம் இவைகளை என்னைக் கேட்கச் செய்து மிகப்பெரிய மஹோத்சவமாகக் கொண்டாடி ஏகாதசி திதி முடிந்து துவாதசி ஆரம்பத்தில் என்னுடைய ப்ரீதிக்காகப் பெரிய அளவில் அன்னதானம் செய்ய வேண்டும்.

அப்படிச் செய்தவன் எப்பேர்பட்ட பாபியாக இருந்தாலும் கூட ஸ்த்ரீயின் கர்ப்பத்தில் நுழையமாட்டான்.

பிந்து தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்து பிந்து மாதவர் என்னும் பெயரைக் கூறி எனக்குப் பூஜை செய்பவர் நிர்வாண பதவியை அடைகிறார்கள்.

ஏ! முனியே ஸத்திய யுகத்தில் நான் ஆதிமாதவர் என்னும் பெயரால் புஜிக்கப்பட்டேன்.

த்ரேதாயுகத்தில் என்னை ஸர்வஸித்தியருளும் அனந்த மாதவன் என்னும் பெயரால் பூஜிக்க வேண்டும்: த்வாபரயுகத்தில் பரமார்த்தங்களையும் அளிக்கும் கர்த்தாவாக நானே ஸ்ரீமாதவா என்னும் பெயரால் விளங்குவேன்.

கலியுகத்தில் கலிமலத்வம்ஸி பிந்துமாதவர் என்று என்னை யறிய வேண்டும். கலியுகத்தில் இருக்கும் ஜனங்களில் பாபிகள் என்னையறிய மாட்டார்கள்.

மேலும் என்னுடைய மாயையினால் மோஹித்து பேதவாதத்தில் தத்பரனாய் என்னை பக்திசெய்து கொண்டு விஸ்வேஸ்லரனை தூஷித்தால் அவர்கள் எல்லோரும் எனக்கு சத்ரு ஆவார்கள்.

அவர்கள் கடைசியில் பிசாச லோகத்தில் ஒருவனாய் ஆகிறார்கள். இப்படி பிகாச யோனியை யடைந்தபிறகு கால பைரவரின் ஆக்கினையினால் மூவாயிரம் வருஷங்கள் வரை துக்க சாகரத்தில் முழுகியிருந்து பிறகு விச்வேச்வரரின் அனுக்ரகத்தினாலேயே மோக்ஷத்தையடைகிறார்கள்.

அதனால் பரமாத்மா விஸ்வேஸ்வரர் பேரில் த்வேஷ புத்தி வைக்காதீர்கள். ஒருவன் விஸ்வநாதருக்கு த்வேஷியானால் அவனுக்கு ஒரு பிராயசித்தமும் கிடையாது.

அதர்மர்கள் இந்த உலகத்தில் மனத்தினுலாவது விஸ்வேஸ்வரரைத் தூஷித்தால் அவன் இறந்த பிறகு யமலோகத்தில் அந்ததாமிச்ர நரகத்தில் வசிக்கிறுர்கள்.

ஒருவர் சிவபிரானை நிந்தித்து சைவபக்தர்களையும் தூஷித்தார்களாஞல் அவர்கள் எல்லோரும் என்னுடைய த்வேஷி என்று கருதத்தகுந்தவர்கள். அவர்கள் கோர நரகத்தை ஏற்கிறுர்கள்.

விஸ்வேஸ்வரரை நிந்திக்கிறவர்கள் இருபத்தெட்டு கோடி நரகத்தில் முறையே ஒவ்வொரு கல்பந்தோறும் வசிக்கிறுர்கள்.

ஏ! முனியே நான்கூட விஸ்வேஸ்வரருடைய தயையினுலேயே முக்திதானம் அளிப்பதில் சமர்த்தனுக இருக்கிறேன். அதனுல் என்னுடைய பக்தர்கள் எப்பொழுதும் விசேஷரூபமாக விஸ்வேஸ்வரரை ஸேவிக்க வேண்டும்.

ஏ! ரிஷியே இந்த வாராணஸியை மஹாதேவரின் ராஜதானி என்று எண்ணுங்கள். 'அந்தக் காரணத்தினுல் காசியின் மோக்ஷாலாபிலாஷிகளுக்கு விஸ்வேஸ்வரரை ஸேவிப்பது உசிதம்.

இந்த பஞ்ச நத தீர்த்தத்தில் கார்த்திகை மாதத்தில் ஸ்வயம் பகவான் விஸ்வேஸ்வரரே கண ராஜர்களுடன் பரிஜனங்களுடனும் ஸ்கந்தருடனும் க்ருத்திகை மாதத்தில் ஸ்னனம் செய்கிறுர்.

நான்கு வேதங்களுடனும், யக்ஞங்களுடனும் சாக்ஷாத் ப்ரும்மாவும், ப்ரும்மாணியும் மாத்ரு கணங்களுடனும் எல்லா நதிகளுடனும் கூட ஸப்த ஸமுத்ரங்களும் கார்த்திகை மாதம் இந்த தூத பாப தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்கிறுர்கள்.

மூன்று உலகங்களிலும் எத்தனை சைதன்ய தேகதாரிகள் இருக்கிறுர்களோ, அவர்கள் எல்லோரும் ஒருமித்து கார்த்திகை மாதத்தில் இந்த தூத பாப தீர்த்தத்தில் ஸ்னனத்திற்காக வருகிறுர்கள்.

சுபமயமான கார்த்திகை மாதத்தில் எவர்கள் இந்த பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் பண்ணவில்லையோ, அவர்கள் ஜலத்தில் தோன்றும் நீர்க்குமிழிகளைப் போல் வீணுகப்போகிறுர்கள்.

ஏ! மஹாமுனி அக்னிபிந்துவே, எல்லாவற்றிலும் பவித்ரமானது ஆனந்தவனமேயாகும். அதிலும் இந்த பஞ்சநதத்தீர்த்தம் மிகவும் பவித்ரமானது; இங்கே நான் எழுந்தருளியிருப்பது முற்றிலும் பவித்ரமானதே.

அறிவில் சிறந்த ஞானியே இந்த அனுமானத்தினுல் பஞ்சநதத் தீர்த்தம் எல்லாப் புண்ணிய தீர்த்தங்களிலும் வைத்து பரம புண்ணிய தீர்த்தமாகிறது என்றறிவீர்.

இதையறிவதால் முட்டாள்கள் கூடப் பெரிய பெரிய பாபத்திலிருந்து விடுபடுகிறுர்கள்.

இப்பொழுது அக்னிபிந்து மஹாமுனி விஷ்ணுபகவான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இந்தக் கதையைக் கேட்டுவிட்டு பிந்து. மாதவரூபமான பகவான் அச்சுதரை வணங்கி விட்டுக் கேட்டார்

ஹே! பகவான் பிந்துமாதவா இந்தக் காசியில் தங்களுடைய மூர்த்திகள் வேறு எங்கெங்கெல்லாம் ஸாந்நித்யமாகி இருக்கிறுர் கள்?

ஹே! ஜனார்த்தனு! இதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன் கூறுங்கள் மேலும் ஓ அச்சுதா, இன்னும் எங்கெங்கெல்லாம் தாங்கள் திரு அவதாரம் செய்ய போகிறீர்கள்! எவைகளையெல்லாம் பூஜித்தால் தங்கள் பக்த ஜனங்கள் க்குதார்த்தர்கள் ஆவார்கள் அவைகளை யும் தயவுசெய்து வர்ணித்துக் கூறுங்கள்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான.காசீகண்டத் தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான பிந்துமாதவ கதா வர்ணனம் என்னும் அறுபதாவது அத்யாயம்.

ஸம்பூர்ணம்

அறுபத்தொன்ருவது அத்யாயம்

அகஸ்திய முனி கூறினர்:- ஏ! ஷடானனு பாபத்தை நசிப்பிக்கும் பிந்துமாதவர் உபாக்யானமும் பஞ்சநத தீர்த்தத்தின் மகிமையையும் முழுவதும் கேட்டுக் கொண்டேன். இப்பொழுது தாங்கள் அக்னிபிந்து மகரிஷி கேட்டவுடன் தானவ சூதரான மாதவர் என்ன பதில் கூறினர் என்பதைக் கூறுங்கள்:-

ஸ்கந்தர் கூறினர்:- ஏ! அகஸ்தியா, மகரிஷியே, பகவான் மாதவர் அக்னிபிந்து ரிஷியிடம் என்ன கூறினரோ இதையே நானும் உனக்குக் கூறுகிறேன் கேளும்.

பிந்து மாதவர் கூறினர்:-ஏ!மஹா பண்டிதர்; அக்னிபிந்துவை முதலாவதாக பாதோதக தீர்த்தத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் என்னை பக்த ஜனங்களுக்கு முக்தியளிக்கும் ஆதிகேசவ ஸொரூபராக அறியவேண்டும்.

அம்ருத ஸ்வரூபமான அவிமுக்த க்ஷேத்ரத்தில் எவர் என்னை ஆதிகேசவ ஸ்வரூபமாகப் பூஜிக்கிருர்களோ, அவர்கள் எல்லா துக்கங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு கடைசியில் அம்ருதபதத்தையடைகிருர்கள்.

ஆதிகேசவர் தரிசன மாத்திரத்திலேயே பாபத்தை நாசம் செய்யும் சங்கமேஸ்வர மஹாலிங்கத்தை பிரதிஷ்டை செய்து மனிதர்களுக்கு எப்பொழுதும் போக மோக்ஷத்தை தானம் செய்கிருர்.

பாதோதக தீர்த்தத்திற்குத் தெற்கில் ஸ்வேத தீபம் என்னும் மஹாதீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஜெனங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுப்பதற்காக நான் ஞான கேசவர் என்னும் பெயருடன் எழுந்தருளியிருக்கிறேன்.

ஞானகேசவருக்கு சமீபத்தில் உள்ள ஸ்வேத த்விபதீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்வதினுலும் ஞானகேசவரைப் பூஜை செய்வதினுலும் மனிதன் ஒரு பொழுதும் ஞான பிரஷ்டன் ஆகமாட்டான்.

பிறகு கருட தீர்த்தத்தில் நான் தார்க்ஷ்ய கேசவர் என்னும் பெயருடன் இருக்கிறேன். உத்தம ஜனங்கள் பக்திபூர்வகமாக அங்கும் என்னைப் பூஜிக்கிருர்கள். அவர்களும் கருடனைப்போல என்னுடைய ப்ரீதிக்கு பாத்திரவான்களாகிருர்கள்.

அதே இடத்தில் நாரத தீர்த்தம் என்னும் தீர்த்தத்தில் நாரத கேசவர் என்னும் பெயருடன் நான் இருக்கிறேன். அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் பண்ணுபவர்களுக்கு நான் ப்ரும்ம வித்தை உபதேசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அங்கு அவ்விடத்திலேயே ப்ரஹ்லாத தீர்த்தம் என்றும் ஒன்றுள்ளது. அங்கு நான் பிரஹ்லாத கேசவர் என்ற பெயருடன் இருக்கிறேன். பக்த ஜனங்களுக்கு பக்தி முதிர வேண்டுமானால் அங்கு என்னைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

அதற்கும்சற்று முன்னால் உள்ள அம்பரீஷ் தீர்த்தத்தில் ஆதித்ய கேசவர் என்னும் பெயருடன் பாபாந்தகார ராசியை தரிசன மாத்திரத்திலேயேத் துலைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

தத்தாத்ரேயருக்கு தக்ஷிண பாகத்தில் ஆதிகதாதரர் என்ற பெயருடன் நான் இருக்கிறேன். அங்கு பக்தர்களுடைய ஸம்ஸார ரூபமான ரோகராசியை விலக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அதேஸ்தானத்தில் பார்க்கவ தீர்த்தம் என்னும் ஒரு கட்டம் இருக்கிறது. அங்கு நான் ப்ருகு கேசவர் என்னும் பெயருடன் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். அங்கு நான் காசியில் வாசம் செய்யும் மனிதர்களின் மனோரதங்களைப் பூர்த்தி செய்து கொண் டிருக்கிறேன்.

சுபத்தை இச்சிக்கும் ஜனங்களுக்கு அபீஷ்ட பலனை அளிக்கும் வாமனன் என்னும் பெயருள்ள மஹா தீர்த்தத்தில் என்னை வாமனகேசவன் என்னும் உருவத்தில் பூஜிக்க வேண்டும்.

பிறகு நர நாராயண தீர்த்தத்தில் நர நாராயணர் என்னும் பெயருடன் இருக்கிறேன். பக்த கணங்கள் என்னை அங்கு பூஜை செய்தார்களானால் நரநாராயண உருவமாகவே ஆகிறார்கள்.

யக்ஞ வராஹ தீர்த்தத்தில் யக்ஞ வராஹன் என்ற பெயருடன் இருக்கிறேன். யக்ஞ பலன்களை விரும்புகிறவர்கள் அங்கு என்னை பூஜை செய்யலாம்.

காசியில் விக்னங்களை நிவர்த்திப்பதற்காக எழுந்தருளி யிருக்கும் விதாரநரசிம்மர் என்னும் பெயரால் எழுந்தருளி யிருக்கும் என்னை அதேப் பெயருடையத் தீர்த்தத்தில் உபத்திரவங் கள் சாந்தியடையும் பொருட்டு என்னைப் பூஜிப்பது நல்லது;

கோபீ கோவிந்த தீர்த்தத்தில் பக்தி பூர்வமாக கோபீ கோவிந்த என்ற என்னுடையப் பெயரைச் சொல்லி அர்ச்சனை செய்பவர்களுக்கு என்னுடைய மாயையின் மயக்கம் கிடையாது.

ஏ முனியே, லக்ஷ்மீ நரசிம்மர் என்னும் பெயருள்ள என்னை அதே பெயருள்ள பாவன தீர்த்தத்தில் பஜிக்கும் பக்த ஜனங் களுக்கு நான் எப்பொழுதுமே மோக்ஷலக்ஷ்மியை அளிக்கிறேன்.

பாபத்தை நீக்கும் சேஷதீர்த்தத்தில் நான் சேஷமாதவன் என்னும் பெயருடன் இருந்து பக்தர்களின் சிந்தித மனோரதங்களை விசேஷமில்லாமலும், நீதியில்லாமலும் அளிக்கிறேன்.

அங்கு சங்க மாதவ தீர்த்தம் என்று ஒன்றுள்ளது. அங்கு சங்க மாதவராகிய என்னை சங்கு ஜலத்தினுல் அபிஷேகம் பண்ணினுல் அவர்கள் சங்க நிதிக்கு அதிகாரி யாகிருர்கள்.

ஹயக்ரீவ தீர்த்தத்தில் ஹயக்ரீவ கேசவர் என்னும் பெயருடன் இருக்கிறேன். அங்கு என்னை வணங்கினுலும் நிச்சயமாக விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அவர்களுக்கு அளிக்கிறேன்.

வ்ருத்த காலேஸ்வரருக்கு மேற்கு பக்கத்தில் நான் பீஷ்ம கேசவர் என்னும் பெயருடைய என்னை ஸேவிப்பதினுல் மிகவும் பயங்கரமான உபத்ரவங்களையெல்லாம் விலக்குகிறேன்.

லோலார்க்கரின் வடக்கு பாகத்தில் நிர்வாண கேசவர் என்னும் பெயருடன் இருக்கிறேன். பக்தர்களின் நிர்வாண பதத்தை சூசிப்பிக்கும் பொருட்டு சித்தத்தின் சஞ்சலங்களை நான் கிரஹித்துக் கொள்கிறேன்.

த்ரைலோக்ய சுந்தரி வந்தி தேவியின் தக்ஷிணகாசியில் பெயர் பெற்ற புவனகேசவர் என்னும் பெயருடன் என்னைப் பூஜிப்பவர்கள் பிறகு கர்ப்பபாகிகளாக ஆகமாட்டார்கள்.

ஞானவாபியின் முன்னுலேயே நான் ஞான மாதவராக எழுந்தருளியிருக்கிறேன் அங்கு என்னை பக்தியுடன் பூஜிப்பவர்கள் ஞானமார்க்கத்தை ஸ்திரமாக பெறுவார்கள்.

விசாலாக்ஷி தேவியின் சமீபத்திலேயே ஸ்வேதமாதவர் என்னும் பெயரில் இருக்கும் என்னைப் பூஜை பண்ணினுல் ஸ்வேத த்வீபேசுவரர் உருவமாக ஆக்கி விடுவேன்.

தசாஸ்வமேதத்திற்கு வடக்குப்பக்கத்தில் ப்ரயாகைத் தீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்னனம் செய்து ப்ரயாகை மாதவரை தரிசித்தால் அவன் பாபங்களிலிருந்து விடுபடுவான்.

மாகமாதத்தில் ப்ரயாகை ஸ்னனத்தினுல் என்ன பலன் என்று கேள்விப் படுகிருேமோ, ப்ரயாகை கட்டத்தில் ஸ்னனம் செய்தால் அதே பலன் கிடைக்கிறது.

கங்கா யமுனை சங்கமத்தில் ஸ்னனம் செய்தவர்களுக்குக் கிடைக்கும் புண்ணியம் காசியில் என் ஸாந்நித்ய தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்பவர்களுக்குப் பத்து மடங்கு அதிகமாகக் கிடைக்கிறது.

சூரிய கிரகணத்தில் குருக்ஷேத்ரத்தில் அநேக தானத்தினுல் கிடைக்கும் பலன் காசியில் இதேஸ்தானத்தில் பத்து மடங்கு அதிகமாகக் கிடைக்கிறது.

உத்தரவாஹினியான கங்கையும் பூர்வவாஹினியான யமுனையும் சேரும் சங்கமத்தில் அந்த இடத்தில் ஸ்னனம் செய்தவுடனேயே ப்ரும்மஹத்தியான பாபங்களும் விலகுகின்றன. இதை

ரகுவம்சத்தில் ஸீதையிடம் ராமர் கூறுகிருர். (ஸமுத்ர பத்னியோர் ஜலஸன்னிபாதே பூதாத்மநாம் யத்ர கிலாபிஷேகாத், தத்வாவ போதேன பிருபிபூய: தனுத்ய ஜாம் நாஸ்தி சரீரபந்த:)

அங்கு கேச முண்டனம் செய்துகொண்டு பிண்டதானம், மற்ற பிரகாரமான அநேக தானங்கள் இவைகளை மிகவும் பலனை உத்தேசிப்பவர்கள் செய்வது யோக்யமாகும்.

ப்ரஜாபதி க்ஷேத்ரமான ப்ரயாகை ராஜ் என்னும் ப்ரயாகையில் எவைகளை அதிகபலன் என்று கூறுகிறோமோ அவைகளெல்லாம் அவிமுக்தமஹாக்ஷேத்ரத்தில் எண்ணிக்கை யற்றவைகளாகின்றன.

ப்ரயாகையில் எல்லா விருப்பங்களையும் கொடுக்கும் தாதாவான ப்ரயாகேஸ்வரருடைய ஸாந்நித்யத்தில் இருக்கும் தீர்த்தத்தை காமததீர்த்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

சூரியன் மகரராசிக்குப் பிரவேசித்தப்பின் மாகமாதத்தில் எவர்கள் அருணேதய சமயத்தில் ஸ்னனம் செய்யவில்லையோ. அவர்களுக்கு மோக்ஷம் எவ்விதம் கிடைக்கும்?

எவர்கள் காசியில் ப்ரயாகை தீர்த்தத்தில் மாகமாதத்தில் ஒழுங்கோடு கூட ஸ்னனம் செய்கிருர்களோ அவர்களுக்கு பத்து அஸ்வமேத யக்ஞம் பண்ணின பலன் கிடைக்கிறது.

மாகமாதத்தில் ப்ரயாகைத் தீர்த்தமான தசாஸ்வமேத கட்டத்தில் பக்தியுடன் கூட ப்ரதிதினம் ஸ்னனம் செய்து ப்ரயாகை மாதவர் காமப்ரத ப்ரயாகேஸ்வரர் இவர்களைப் பூஜிப்பவர்களுக்கு

இந்த உலகத்தில் தனம், தான்யம் புத்ரசம்பத்துகளும் பெற்று பரமானந்தத்துடன் மனேரம்யமான போகங்களையும் அனுபவித்துக் கடைசியில் மோக்ஷத்தையும் அடைகிருர்கள்.

மாகமாதத்தில் கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு பூமி ஆகாயம் இவைகளிலுள்ள ஸமஸ்த தீர்த்தங்களும் தீர்த்தராஜரான ப்ரயாகைக்குச் செல்லுகின்றன. அதனுல் ஹே முனியே, வாராணஸியில் எத்தனை தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவைகள் ஒருஇடமும் போவதில்லை. இங்கேயே பரம உத்தமமான மூன்று தீர்த்தங்களுக்கே போகின்றன.

முதலாவது மஹா பாதகங்களையும் நாசம் செய்யும் பரம மங்களத்தைக் கொடுப்பதுமான பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ப்ரதிதினமும் ப்ராதக்காலத்தில் என்னுடைய சமீபத்தில் வருகின்றன.

பிறகு பாபங்களை ஹரணம் செய்யும் மாகமாதத்தில் ப்ரயாகேஸ்வரருக்கு சமீபத்தில் ப்ரயாகை தீர்த்தத்தில் எனது சமீபத்திலேயே ஸ்னனம் செய்கின்றன.

பிறகு எல்லா தீர்த்தங்களும் ப்ரதிதினமும் மத்யான வேளை யில் முக்தியளிக்கும் மணிகர்ணிகைக்கு ஸ்னானம் செய்யப் போகின்றன.

ஸ்ரேஷ்டமுனியே அந்தந்த உசித சமயங்களில் காசியில் இம் மூன்று தீர்த்தங்களும் எப்படி முக்யத்வமாக ஆகின்றதென்ற ரகசியத்தை விசேஷ ரூபமாக உமக்கெடுத்துக் கூறினேன்.

இப்பொழுது மற்றொரு மிகவும் ரகசியமான விஷயத்தைக் கூறுகிறேன். இவைகளைக் கண்ட இடங்களிலெல்லாம் கூறலாகாது. பக்திமான்களுக்கு அவசியம் கூறலாம் பக்தியில்லாதவர்களுக்கு ஒருபொழுதும் கூறக்கூடாது.

காசியில் எல்லாத் தீர்த்தங்களும் ஒன்றை ஒன்று முந்திக் கொண்டு தங்கள் தங்கள் தேஜஸ்ஸினால் பலம் பொருந்தியவை களாகப் பெரிய பெரிய பாபங்களையும் நஷ்டமடையச் செய்கின்றன.

ஆனால் வாராணஸியில் எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் மேற் பட்டது மணிகர்ணிகையே யென்று விரலை மடக்கி உம்மிடம் உறுதி கூறுவேன்.

கேவலம் மணிகர்ணிகையிலிருந்தே தங்கள் தங்கள் பலத்தைப் பெற்று மற்ற தீர்த்தங்களெல்லாம் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங் களில் பாபங்களைத் தொலைத்து விடுவோம் என்று கர்ஜித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

காசியில் உள்ள மற்ற தீர்த்தங்களெல்லாம் பாபிகளுடைய மகத்தான பாபங்களையெல்லாம் தொலைத்த பாபம் தீர மத்தியான சமயத்திலும் எல்லாப் பருவங்களிலும், பருவங்கள் அல்லாத மற்ற நாள்களிலும் கூட நித்யமும் மணிகர்ணிகையில் ஆவிர்பவித்து தங்களை நிர்மலமாக்கிக் கொள்கின்றன.

ப்ரதி தினமும் மத்யான வேலையுல் பகவான் விஸ்வநாதரே பவானி அன்னபூர்ணவுடன் மணிகர்ணிகைக்கு வந்து ஸ்னானம் செய்கிறாரென்றால் வேறு சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது.

ஏ! முனியே நானும் தினமும் உச்சி வேளையில் லக்ஷ்மியுடன் கூட வைகுண்டத்திலிருந்து வந்து மிகவும் ஆனந்தமாக மணிகர்ணிகையில் ஸ்னானம் செய்கிறேன்.

தினமும் ஒருமுறையாவது ஒருவன் எனதுப் பெயரைக் கூறினால் அவனுடைய பாபத்தைதான் ஹரணம் செய்கிறேன் என்பதினால் எனக்கு ஹரி என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ப்ரபாவம் எனக்கு மணிகர்ணிகையில் வந்ததாகும்.

பிதாமகரான ப்ரும்மாவும் மாத்யானிகக்ரியைகளை செய் வதற்கு ஹம்ஸத்தின் மீது ஆரோகணித்து பிரதிதினமும் சத்திய லோகத்திலிருந்து மணிகர்ணிகைக்கு வருகிறார்.

இந்திராதி லோகபாலர்களும் மரீசி முதலிய மகரிஷிகளும் மாத்யானிகக் கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதற்காக மணிகர்ணிகைக்கு வருகிறார்கள்.

நாகலோகமான பாதாளத்திலிருந்தும் சேஷன் வாஸுகி முதலிய நாகராஜாக்கள் மாத்யான்னிக சமயம் ஸ்நானம் செய்வதற்காக இதே மணிகர்ணிகைக்கு வருகிறார்கள்.

அதிகம் கூறுவானேன்? சராசரத்திலுள்ள ஸமஸ்த சேதனப் பிராணிகளும் உச்சிகாலத்தில் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானம் செய்வதற்கு வருகிறார்கள்.

ஏ! விப்ரா, நம்மாலேயே இந்த மணிகர்ணிகையின் குணங்களை வர்ணிக்க முடியவில்லை. அதன் மேன்மையான குணங்களை வேறு யாரால் வர்ணிக்க முடியும்?

ஆரண்யங்களில் உக்ரமான தபஸ்ஸை செய்து புண்ணியங்களைச் சேர்த்து வைத்திருக்கும் முனீஸ்வரர்கள் கூட கடைசியில் முக்தி பூமியான மணிகர்ணிகையை அடைகிறார்கள்.

எவர்கள் அந்திம அவஸ்தையிலாவது மணிகர்ணிகையைப் பெறுகிறார்களோ அவர்களே தானிகள். அவர்களே ஸ்ரேஷ்டர்கள். விதிமுறை வழுவாது எவர்கள் எல்லா விரதங்களையும் பூரணமாக முடிந்து இருக்கிறார்களோ குறிப்பிடத்தக்க அவர்களே மணிகர்ணிகையை யடைந்து அதன் மெதுவான பூமியில் தங்கள் அந்திமப் படுக்கையை அமைத்துக் கொள்ள முடியும்.

இந்த ம்ருத்யு லோகத்தில் எல்லா யக்ஞங்களையும் முடித்தவர்களும் தங்கள் புண்ணியத்தினால் சேர்த்து வைத்த எல்லா சம்பத்துகளையும் தியாகம் செய்து விட்டு மணி கர்ணிகையைப் பார்க்கிறார்களோ, அவர்களே தன்யவான்கள்.

உண்மையை கூறுமிடத்து நானாவிதமான தங்களாசையைப் பூர்த்தி செய்துகொண்டு, எல்லா தர்மங்களையும் அனுஷ்டானம் செய்து முடித்தவர்களே தங்களுடையசிவயோதிக பர்வத்தில் மணிகர்ணிகையை அடைய முடியும்,

அறிவாளிகள் செய்யும் உகிதமானக்காரியம் என்னவென்றால் மிகவும் முயற்சியுடன் ரத்னம், ஸ்வர்ணம், வஸ்திரம், யானை, குதிரை முதலிய வஸ்துகளை மணிகர்ணிகையில் தானம் செய்வதே.

ஏ முனியே, மணிகர்ணிகையில் தர்மபூர்வமாக சம்பாதித்த சிறிதளவு தனத்தையாவது தானம் செய்தால் அது நித்யம் அக்ஷயமாக விளங்கும்.

ஒரு உத்தமன் இந்த இடத்தில் விதிமுறைப்படி வணங்கினானால் அவன் ஆறு அங்கங்களோடு கூடின உயர்ந்த சாதனத்தையடைகிறான்.

ஒருவன் மணிகர்ணிகையில் தடத்தில் ஒரு காய்த்ரியை ஜபித்தாலும் பத்தாயிரம் காயித்ரியை ஜபித்த புண்ணியம் ஏற்படும்.

ஒரு அறிஞன் மணிகர்ணிகையில் ஒரே ஒரு ஆஹுதிக் கொடுத்து ஹோமம் பண்ணினாலும் அவன் அயுள் முழுவதும் அக்னிஹோத்ரம் பண்ணின பலனையடைகிறான்.

இந்தப் பிரகாரம் மஹாதபஸ்வியாக பகவான் மாதவரின் வாக்கியத்தைக் கேட்டு மிகவும் பக்தியுடன் வணங்கி எழுந்து நின்று கேட்டார்;

'ஹே! மாததா, இந்த புண்ணிய பூமியான மணிகர்ணிகையின் விஸ்தீர்ணம் சுற்றிலும் எவ்வளவு?' என்று கேட்டார். தங்களை போலத் தத்துவம் அறிந்தவர் வேறு ஒருவரும் இல்லை.

பகவான் விஷ்ணு பதில் கூறுவார்:-தெற்கில் கங்காகேசவனும் வடக்கில் ஹரிசந்திர மண்டபமும், கிழக்கில் ஆதிகங்காவும், மேற்கில் ஸ்வர்க்கத்வாரமும் மணிகர்ணிகையின் எல்லைகள்.

இது ஒரு மேலெழுந்தவாரியாகப் போட்டக் கணக்கு இப்பொழுது அதை உனக்கு சூக்ஷமமாகக் கூறுகிறேன். ஹரிச்சந்திரதீர்த்தத்திற்கு அப்பால் ஹரிச்சந்திர விநாயகர் இருக்கிறார்.

மணிகர்ணிகா குண்டத்தின் வடக்கு பக்கத்தில் எல்லை விநாயகர் இருக்கிறார், அங்கு உத்தம புருஷன் பகதியுடன் ஸீமா விநாயகருக்குப் பக்தி பூர்வமாக மோதகம் முதலியவைகள் ஸமர்ப்பித்துப் பூஜை செய்து ஹரிச்சந்திர தீர்த்தத்தில் தன்னுடைய பிதுர்க்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்து மணிகர்ணிகையை யடைய வேண்டும்.

அப்படி செய்பவர்களின் பூர்வ புருஷர்கள் நூறு வருஷங்கள் வரை திருப்தியடைந்து வாஞ்சித பலனைப் பெறுகிறார்கள் ஒரு மனிதன் சிரத்தையுடன் கூட ஹரிச்சந்திர மஹாதீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்து, ஹரிச்சந்திரேஸ்வரரை வணங்கி எழுந்தானானால் அவன் சத்தியத்திலிருந்து ஒரு பொழுதும் தவறமாட்டான். அங்கு பர்வதேஸ்வரருக்கு சமீபத்திலேயே பர்வத தீர்த்தம் இருக்கிறது.

அது ஸுமேரு பர்வதத்தினுடைய ஸ்தானமாகும். மஹா பாபங்களை நசிப்பிக்கும் அங்கு ஸ்னானம், சிவபூஜனம் யதாஸக்தி தானமும் செய்யவேண்டும்.

'இப்படி செய்தால் ஸுமேரு பர்வதத்தின் சிகரத்துக்குச்சென்று திவ்யபோகங்களை யனுபவித்ததின் பலன்கள் ஏற்படும் அதற்கப்பால் பர்வதேஸ்வரருடைய தெற்கு பக்கத்தில் கம்வலாஸ்வ தீர்த்தம் இருக்கிறது.

அந்தத் தீர்த்தத்தின் மேற்கு பாகத்தில் கம்வலாஸ்வதேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம்

செய்து மங்களத்தைக் கொடுக்கும் அந்த லிங்கத்தைப் பூஜை செய்தால், அவர்கள் வம்சத்தில் பிறப்பவர்களெல்லோரும் கான வித்தையில் நிபுணர்களாகவும், ஸ்ரீமான்களாகவும் இருப்பார்கள். இங்கேயே யோனி சக்கர ப்ரயோகத்திற்கு நிவாரணம் செய்யும் சக்கரபுஷ்கரிணி தீர்த்தம் இருக்கிறது.

அதில் ஸ்னானம் செய்பவர்களுக்கு ஆழமான ஸம்ஸார சக்கரத்தில் உழல வேண்டாம். இங்கு சக்கர புஷ்கரிணி தீர்த்தமே எனது பிரதான வாசஸ்தலமாகும்.

நான் இதே தீர்த்தத்தில் பிரும்மாயுஸுக்கு பாதிகாலம் வரையில் கோரமான தபஸ்ஸில் இருக்கிறேன். இங்குதான் பகவான் விஸ்வேஸ்வரரைப் பிரத்யக்ஷமாகத் தரிசனம் செய்தேன்.

பிறகு அங்கேயே எனக்கு அழியாத ஐஸ்வர்யத்தைக் கொடுத்தார். அதுவே சக்கர புஷ்கரிணி மணிகர்ணிகா என்னும் பெயரால் பிரசித்தமாகிறது.

அங்கேயே நான் ஜலரூபத்தை விட்டு பிரத்யக்ஷ ஸ்த்ரீ ரூபமெடுத்துக் கொண்ட மணிகர்ணிகா தேவியை தரிசித்தேன்.

நான் இப்பொழுது பக்தர்களுக்குப் பரம மங்களத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய அவளுடைய உருவத்தை வர்ணிக்கிறேன். ஒருவன் ஏழுமாத பரியந்தம் இடைவிடாமல் அவளுடைய உருவைப் பார்க்க வேண்டுமென்று தியானம் செய்தானானால், பிரத்யக்ஷ ரூபமாக மணிகர்ணிகா தேவியைத் தரிசனம் செய்ய முடியும். அந்த தேவி நான்கு கைகளும், விசாலமானக் கண்களுடனும் நெற்றிக் கண்களுடனும் விளங்குகிறாள்.

தினமுமே இரண்டு கைகளையும் கூப்பிக் கொண்டு மேற்குமுகமாக நிற்கிறாள். வலது கையில் நீலோத்பல மாலையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

வரம் கொடுப்பதற்காக தூக்கியிருக்கும் கையில் மாதுலுங்கம் என்று கூறப்படும் (கிடாரப் பழத்தை) வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். பன்னிரண்டு வயது பெண்ணாகவே நிற்கிறாள். அவளுடைய நிறம் ஸ்படிக வர்ணமாக இருக்கிறது. கூந்தல் ஆழ்ந்த நீல வர்ணமாக இருக்கிறது. மிகவும் மிருதுவாகவும் இருக்கிறது.

கூந்தலின் மத்தியில் தாழம்பூவைச் சொருகிக் கொண்டிருக்கிறாள். பவழத்தையும் மாணிக்கத்தையும் தோற்கடிக்கும் ரமணியமான உதடுகளுடனும் ஸர்வாங்கமும் முத்தாலங்கார பூஷிதையாக சந்திரகாந்தியைப் போல வெள்ளை வஸ்திரம் தரித்துக் கொண்டு, மார்பில் சோபிதமான தாமரை புஷ்ப மாலையைத் தரித்துக் கொண்டு நிற்கும் இந்தத் தேவியை மோக்ஷத்தை விரும்புபவர்கள் எப்பொழுதும் தியானம் செய்ய வேண்டும்.

ஏனென்றுல் மோக்ஷலக்ஷ்மியின் கோவில் மணிகர்ணிகை யாகும். இப்பொழுது நான் பக்த கல்பத்ரும என்னும் பெய ருடைய அவளுடைய மந்திரத்தைக் கூறுகிறேன். அவளுடைய மந்திரத்தை ஜபிப்பவர்களுக்கு அஷ்டஸித்திகளும் கைகூடும்.

முதலாவது ப்ரணவமும், பிறகு ஸரஸ்வதி பீஜமும், புவனேஸ் வரி பீஜமும், லக்ஷ்மீ பீஜமும், காமபீஜமும் பிந்துவுடன் கூட மகரமும் மறுபடியும் ப்ரணவமும் சேர்த்து ஸம்புடிதமாக மணி கர்ணிகாயை நம: என்று உச்சாரணம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த பதினைந்து அக்ஷரங்களைக் கொண்ட மந்திரத்தை கல்ப விருக்ஷத்தைப் போல் மனதிலெண்ணி ஜபித்தால் வித்யா புத்தி யுள்ளவர்களுக்கு ஸமஸ்த சுகமும் சந்ததியைக் கொடுக்கும் தாதா வாகவும் ஆகும். பிறகு கடைகியில் பரம பதத்தையும் அளிக்கும்.

மற்ருெரு மனு ஸங்க்யை என்ருெரு மந்திரம் இருக்கிறது. அது பதிஞன்கு அக்ஷரங்களுடன் கூடியது. இது முதலாவது ப்ரணவமும் பிந்துவுடன் கூடிய மகாரமும் பிறகு மணிகர்ணிகே ப்ரணவாத் மிகே நம : என்றும் ஜபிக்க வேண்டும்.

மோக்ஷத்தை விரும்பும் மனிதர்கள் சிரத்தையுடன் எப் பொழுதும் இந்த மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். பிறகு மிகவும் தூய்மையுடன் பசுவின் நெய், சர்க்கரை! மது இம்மூன்றிலும் தாமரைப் புஷ்பத்தைத் தோய்த்து மந்திரத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கு ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

ஒருவர் இம்மந்திரத்தை மூன்று லக்ஷம்தரம் ஜபம் பண்ணிஞல் அவனுக்கு வேறு தேசங்களில் மரணம் ஏற்பட்டாலும் நிக்சயமாக முக்திகிடைக்கும்

நவரத்தினங்களையும் பதித்த ஸ்வர்ணப்ரதிமையை உத்தம விதிப்பிரகாரம் செய்து முயற்சியுடன் பூஜிக்க வேண்டும்.

மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்கள் இந்த மூர்த்தியைத் தங்கள் தங்கள் வீடுகளில் பூஜை செய்து, பூஜை செய்து முடித்தவுடன் மூர்த்தியை மணிகர்ணிகையில் எறிந்துவிட வேண்டும்.

ஸம்ஸாரத்திற்குப் பயந்தவர்களும், சிரத்தையுள்ளவர்களும் வேறு தேசத்தில் உள்ள சிரத்தாவான்களும் இந்தப் பூஜையை அவசியம் செய்ய வேண்டும்.

மணிகர்ணிகையில் ஸ்ஞனம் செய்து மணிகர்ணிகேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்தவர்கள் மாதாவின் கர்ப்பயாதனையை அனுபவிக்க மாட்டாாகள்.

பூர்வகாலத்தில் நானே மணிகர்ணிகையின் உள் பிரகாரத்தில் கிழக்குவாயிலில் மணிகர்ணிகேகவரரின் லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தேன். அதஞல் மோக்ஷத்தை விரும்புபவர்கள் அதற்குப் பூஜை செய்ய வேண்டும்.

மணிகர்ணிகையிலிருந்து மேற்குப் பக்கத்தில் பாசுபத தீர்த்த மிருக்கிறது. அங்கு ஜல தர்ப்பணங்கள் முதலியவைகளைச் செய்து பசுபதி நாதரைத் தரிசனம் செய்ய வேண்டியது அவசியம்.

அங்கு பகவான் சங்கரர் எனக்கும் ப்ரும்மாதி தேவதைகளுக்கும் பசுபாசத்தை நீக்கும் பாசுபத யோகத்தை உபதேசத்தை உபதேசத்தை செய்தார்.

அதனுல் பசுவிற்கு சமமான ஜீவர்கள் இவர்களுக்கு மாயையாகிற பாசத்தை அறுப்பதற்கென்றே பகவான் பசுபதீஸ்வரர் லிங்க ரூபமெடுத்துக் கொண்டு காசியில் எப்பொழுதும் பிரகாசித்து கொண்டிருக்கிருர்.

சித்திரை மாதத்து சுக்லபக்ஷத்து சதுர்தசியன்று பவித்ர சித்தத்துடன் அங்கு யாத்திரை போய் இரவில் கண்விழித்து, உபவாசமிருந்து பசுபதீஸ்வரரைப் பூஜித்து, அமாவாசையன்று பாரணே செய்தால் பசுவைப் போல பாசமாகிற கயிற்றில் அகப்பட்டுக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

இந்தப் பசுபதி தீர்த்தத்திற்குமப்பால் ருத்ரவாஸ தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து ருத்ர வாஸேஸ்வரர் என்னும் மஹா தேவரைப் பூஜிப்பது உசிதம்.

மணிகர்ணி கேசுவரருக்கு தக்ஷிண பாகத்தில் இருக்கும் ருத்திர வாஸேஸ்வரரைப் பூஜை பண்ணிஞல் அவர்கள் ருத்திரவாஸத்தில் வசிக்கிருர்கள் என்பதில் ஐயமில்லே.

அதற்குத் தெற்குபக்கத்தில் உலகத்திலுள்ள ஸமஸ்த தீர்த்தங்களிலும் •ஆவிர்பவித்த விஸ்வ நாத தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஒருவன் ஸ்னனம் செய்து விஸ்வநாதரைத் தரிசனம் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு அகவும் பக்தியுடன்கூட அங்கேயே விஸ்வ கௌரி என்னும் அன்னபூர்ணுவைத் தரிசிக்க வேண்டும்; இவ்விதம் பூஜை செய்தால் உலத்தையே பூஜித்ததாகவும், உலக ரூபமாகவும் ஒருவனுகிருன்.

அதற்கு பிறகு முக்தி தீர்த்தமிருக்கிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய்து, அங்கு இருக்கும் மோக்ஷேஸ்வரரை அர்ச்சிக்க வேண்டும். அவன் மோக்ஷத்தையடைவான் என்பதில் சந்தேகமில்லே.

அவிமுக்தேஸ்வரருக்குப் பின்புறம் இருக்கும் மோக்ஷேஸ்வரரைத் தரிசனம் பண்ணிஞல் மனிதன் திரும்பவும் ம்ருத்யு லோகத்திற்கு வந்துகொண்டும் போய்க் கொண்டுமிருக்க மாட்டான்.

முக்தி தீர்த்தத்திற்குச் சற்று அருகில் அவிமுக்தேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்தால் அவர்கள் முக்தியடைகிருர்கள்.

அதற்கு பிறகு தாரகத்தீர்த்தமிருக்கிறது. அங்கு பகவான் விஸ்வேஸ்வரர் தானே வந்து மரணமடைந்த ஜந்துக்களின் காதில் அம்ருதத்திற்கொப்பான தாரக மந்திரத்தை உபதேசிக்கிறார்,

அந்தத் தாரக தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்து தாரகேஸ்வரரை ஸேவித்தால் தான் ஸம்ஸார ஸாகரத்தைத் தாண்டுவதோடல்லாமல் தன்னுடைய பிதுர்க்களையும் கரையேற்றுகிறான்.

ஸ்கந்த தீர்த்தமோ, அதற்கு சமீபத்திலேயே இருக்கிறது. உத்தமன் ஒருவன் அதில் ஸ்னானம் செய்தபின் ஆறுமுகனைத் தரிசித்தால் தோல், மாம்சம், ரத்தம், நரம்பு, எலும்பு, கொழுப்பு என்னும் ஆறுகோசங்களுள்ள சரீரத்தைத் திரும்பவும் எடுக்க மாட்டான். அதுவுமல்லாமல் தாரகேசுவரருக்கு முன்னால் ஸ்வாமி கார்த்திகேயரைத் தரிசனம் செய்வதினால் குமாரஸ்வாமியைப் போன்ற சரீரத்தையடைந்து ஸ்கந்தலோகத்தில் வசிக்கிறான்.

அதற்கு பிறகு பவித்ரமான டுண்டிதீர்த்தம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்னானம் செய்து கர்மங்களை முடித்துக் கொண்டு டுண்டி விக்னேஸ்வரரை ஸ்த்தோத்தரித்தால் அவனுக்கு வாழ்வில் விக்னமே வராது.

இந்த டுண்டி தீர்த்தத்திற்குத் தெற்குப் பக்கத்தில் உவமை சொல்ல முடியாத பவானி தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு விதிப்படி ஸ்னானம் செய்து பவானியாகிய அன்னபூர்ணாமாதாவைத் தரிசித்துப் பூஜிக்கவேண்டும்.

அதாவது வஸ்த்ரம், ரத்னம், பூஷணம், நானாவிதமான நைவேத்யங்கள், புஷ்பம், தூபம், தீபம் இவைகளினால் பவானியையும், பவதேவரையும் பூஜிக்கவேண்டும்.

காசியில் சிரத்தையுடன் பவானீ—சங்கரர் இருவரையும் பூஜித்தால்—அவன் சராசரங்களுடன் மூன்றுலோகங்களையும் பூஜித்தமாதிரி பண்டிதர்களுக்கு உசிதமானக் காரியம் ஏதென்றால் சித்திரைமாதம் சுக்லமஹா அஷ்டமியன்று பவானிக் கோவிலுக்கு யாத்திரைபோய் நூற்றெட்டு பிரதக்ஷிணம் செய்ய வேண்டும்.

ஏனென்றால் அங்கு அம்பிகையை பிரதக்ஷிணம் செய்தால் பர்வதங்கள், ஸமுத்ரங்கள், ஆசிரமங்கள், நவத்வீபங்களுடன் பூமி முழுவதும் பிரதக்ஷிணம் செய்த பலன் கிடைக்கிறது,

சந்தோஷத்தை விரும்பும் ஜனங்கள் ஒவ்வொரு தினமும் எட்டு பிரதக்ஷிணங்களாவது செய்ய வேண்டும். சிரத்தையுடன் பவானி சங்கரரை நமஸ்கரிக்க வேண்டும்.

பக்தர்களுக்கு மனோரத பலனைக் கொடுப்பவளான பவானி நம்மைக் காசியில் ஸ்திரவாசம் செய்வதற்கு அனுமதிக்கிறாள். அதனால் காசியில் தீர்த்தவாசம் செய்பவர்கள் பவானியை அவசியம் பூஜைசெய்ய வேண்டும்.

பவானியே எப்பொழுதும் காசியின் லோகக்ஷேமங்களை வகிக்கிருள். அதனுல் அங்கு வசிப்பவர்கள் பவானியை எப்பொழுதும் ஸேவிக்க வேண்டும்.

மோக்ஷ பிக்ஷையை விரும்பும் பிக்ஷுக்கள் காசியில் பிக்ஷை யளிக்கும் குடும்பினியான பவானியிடமே மோக்ஷபிக்ஷையை யாசிக்க வேண்டும்.

காசியில் பகவான் விஸ்வநாதர் கிரகஸ்தராயிருக்கிருர். அவருடைய குடும்பினு பவானிதேவி. அதனுல் அவளே காசி வாசிகள் யாவருக்கும் மோக்ஷபிக்ஷையை அளிக்கிருள்.

காசியில் வசிப்பவர்களுக்கு ஏதாவது கஷ்டஸாத்யமாகத் தோன்றினுல் பவானியைப் பூஜை செய்தவுடனேயே அது சுலப மாகி விடும்.

சித்திரை மாதத்து மஹாஷ்டமியன்று இரவுமுழுவதும கண் விழித்திருந்து அதிகாலையில் பவானியைப் பூஜை செய்ய முடியு மானுல் அவனுடைய எல்லா விருப்பங்களும் பூர்ணமாக நிறைவேறும்.

விஸ்வேஸ்வரருக்கு மேற்கு திக்கில் விளங்கும் பவானியைத் தரிசனம் செய்தால் நமது மனேரதங்கள் யாவும் சந்தேகமில்லா மல் ஸித்தியாகும்.

சுக்ரேஸ்வரருக்கு மேற்குப் பக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பவானியைத் தரிசனம் செய்யவேண்டும் அப்பொழுது அவரவர் களது எல்லா மனேரதங்களும் பூர்த்தியாகும். காசியில் எப்பொழு தும் வாசமும், உத்தரவாஹினியான கங்கையில் ஸ்னனமும், பவானிசங்கரரின் ஸேவையும் செய்தால் பக்தியும் முக்தியும் கிடைக்கும்.

ஹே மாதா பவானி, நான் தங்களுடைய சரணதூளியாக ஆவேன். நான் தங்களுடைய பரமஸேவகியாக ஆவேன்: ஹே மாதா நான் இந்த ஸம்ஸாரத்துடைய க்லேசம் அனுபவிக்கா மல் ஆகவேண்டும்.

நான் மறுபடியும் பூமியில் பிறக்காமல் செய்யவேண்டும் அம்மா, காசிவாசிகளுக்கு சுகம் வேண்டுமானுல் உட்காரும் போதும், நடக்கும்போதும் பவானியை த்யானம் செய்து கொண்டும் பவானி என்று சொல்லிக்கொண்டும் இருக்க வேண்டும்.

பவானி தீர்த்தத்திற்கருகிலேயே, ஈசான தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து, ஈசனாரை தரிசித்தால் மறுபடியும் ஜன்மம் எடுக்கவே வேண்டாம்.

அங்கேயே மனிதர்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கும் ஞான தீர்த்தம் இருக்கிறது.

அதில் ஸ்னானம் செய்து ஞானவாபிக்கு சமீபத்திலேயே ஞானேஸ்வர மஹாதேவரைத் தரிசனம் செய்து பூஜையும் செய்தால் ம்ருத்யு அணுகும் சமயத்திலும் ஞானம் மனதிலிருந்து வழுவாது.

அதேஇடத்தில் பரமசம்பத்திற்கும் காரணமான நந்தி தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கேபிண்டதானமும், தனதுசக்தியை அனுசரித்து மற்றதானங்களும் செய்யவேண்டும்.

நந்தீஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்வதில் மஹாதேவருடைய கணங்களின் பதவி கிடைக்கிறது.

நந்திதீர்த்தத்திற்கு தக்ஷிணபாகத்தில் விஷ்ணுதீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு பிண்டதானம் செய்தால் பித்ருக்கள் கடனிலிருந்து விடுபடுவார்கள்.

விஷ்ணு தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்து விஸ்வேஸ்வரருக்குத் தெற்குபக்கத்தில் இருக்கும் என்னைத் தரிசனம் செய்தால் அவன் விஷ்ணு லோகம் அடைவான்.

ஒவ்வொரு ஏகாதசியும் அல்லது ஐப்பசி மாதத்து சுக்லபக்ஷ ஏகாதசியும் கார்த்திகை மாதத்து சுக்லபக்ஷத்து ஏகாதசியும் என்னுடைய மூர்த்திக்கு முன்னால் கண்விழித்து பஜனை செய்ய வேண்டும்.

பிறகு மறுதினம் என்னை பக்தி பாவத்துடன் பூஜை செய்து, பிராம்மண போஜனம் செய்வித்து கோதானம், பூதானம், ஸர்வ தானம் இவைகளைச் செய்பவன் மறுபடியும் பூமியில் பிறக்க மாட்டான்.

அறிவாளிகள் சிக்கனமில்லாமல் தாராளமாக செலவு செய்து விரத உத்யாபனம் செய்தால் அவர்கள் என்னுடைய ஆக்ஞை யினால் ஸம்பூர்ண பலனையடைகிறார்கள்.

என்னுடைய தீர்த்தத்திற்குத் தென்பக்கம் சுபத்தைக் கொடுக்கும் பிதாமஹத் தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கும் ஸ்ரார்த்தம் செய்து, பிதுர்க்களுக்குத் தர்ப்பனம் செய்து பக்தி பூர்வமாக ப்ரும்ம நாளத்தின் மேல் எழுந்தருளியிருக்கும் பிதா மஹேஸ்வரலிங்கத்தைப் பூஜை செய்வதினால் மனிதன் ப்ரும்ம லோகத்தையடைகிறான்.

ப்ரும்ம ஸ்ரோதஸ்ஸுக்கு சமீபத்தில் ஸுபகர்மமோ, அஸுப கர்மமோ செய்தானானால் அவன் அவிநாசியாகிறான். அதனால் அங்கு எப்பொழுதும் நல்ல கர்மத்தையும் செய்ய வேண்டும்.

ஏ! முனிஸத்தா, இந்த இடத்தில் சிறிதளவேனும் ஸத், அல்லது அஸத் கர்மமோ செய்தானானால் அது ப்ரளய காலத்திலும் அழியாது.

இந்த இடம் உலகத்தின் நாபிஸ்தானத்தில் இருப்பதினுல் இதற்கு நாபி தீர்த்தம் என்று பெயர் வந்தது. இது பூமிக்கே மாத்திரம், ஏன் ஸமஸ்த ப்ரும்மாண்ட கோளங்களுக்குமே ஸுகத்தைக் கொடுக்கும் நாபியாகிறது.

இதே கம்பீரமயமான பூமிக்கு மணிகர்ணிகா நாபி. இங்கேயே ஸமஸ்த ப்ரும்மாண்ட கோளங்களும் உதயமும் அஸ்தமனமும் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது.

மூன்று லோகங்களுக்கும் பிரதானமாகிற ப்ரும்ம நாபீ நாளமும் பிரசித்தி பெற்றது. அதனுல் இந்த தீர்த்த சங்கமத்தில் ஸ்னுனம் செய்தால் கோடிக்கணக்கான ஜென்மங்களில் செய்த பாப அழுக்குகள் கழுவப்படுகின்றன.

ஒரு சரீரத்தினுடைய ஒரு எலும்பாவது ப்ரும்ம நாளத்தில் விழுந்தால் அவர்கள் திரும்பவும் இந்த ப்ரும்மாண்ட மண்டலத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டாம்.

இந்த ப்ரும்ம நாளத்தின் தெற்கு பக்கத்தில் பாகீரதி தீர்த்தம் இருக்கிறது. இதில் ஸ்னுனம் செய்பவன் ப்ரும்மஹத்யாதி தோஷத்திலிருந்து முற்றிலும் விடுபடுகிருன்.

ஸ்வர்க்கத்வாரத்தின் சமீபத்திலேயே இருக்கும் பாகீரதீஸ்வர லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்வதினுலேயே ப்ரும்மஹத்யாதி தோஷம் நீங்க புனஸ்சரணபலன் ஏற்படும்.

ஒருவனுடைய பூர்வ புருஷர்கள் அதோகதியை அடைந்து இருந்தார்களானுல் அவர்களுக்கு பாகீரதி தீர்த்தத்தில் சிரத்தையுடன் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.

மேலும் அந்த பாகீரதி தீர்த்தத்தில் விதிபூர்வமாக ஸ்ரார்த்தம் செய்வித்தால் பிதுர்கணங்கள் ப்ரும்ம லோகத்தில் சேர்க்கப்படுகிருர்கள்.

அதற்குத் தென்பக்கத்தில் குரகர்த்ரீ என்ற ஒரு மஹா தீர்த்தம் இருக்கிறது. பூர்வக் காலத்தில் கோலோகத்திலிருந்து வந்த பசுக் கூட்டங்களின் குளம்பின் நுனிகள், படிந்ததினுல், இந்த பூமி பாகத்தைக் குதறியதனுல் இதற்குக் குரகர்த்ரீ என்ற பெயர் வந்தது. அங்கு ஸ்னுனம் செய்து பிண்ட தர்ப்பணம் செய்து, குரகர்த்ரீஸ்வர லிங்கத்தைப் பூஜை செய்வதால் அவர்கள் கோலோகத்தையடைகிருர்கள். மேலும் இந்த லிங்கத்தைப் பூஜை செய்வதால் பசு ரூபமான தனம் அவர்களிடம் செழிப்பாக இருக்கும்.

குரகர்த்ரீ தீர்த்தத்திற்குத் தென் பக்கத்தில் உத்தம மார்க்கண்டேயத் தீர்த்தம் இருக்கிறது. அந்த உத்தமமான பாதக நாசத் தீர்த்தத்தில் ஸ்ரார்த்தம் முதலியவைகள் செய்துவிட்டு மார்க்கண்டேயேசுவரரைத் தரிசிப்பதினுல் பூமியில் தீர்க்கா

சுடனும், ப்ரும்ம தேஜஸ்ஸுடனும் விருத்தியடைந்து; மிகவும் கீர்த்திகரமாக வாழ்வார்கள்.

பிறகு மஹாபாதகங்களையும் நாசம், செய்து வசிஷ்டர் என்னும் பெயருள்ள தீர்த்தம் இருக்கிறது.

அங்கும் பிதுர் தர்ப்பணமும், வசிஷ்ட தரிசனமும் செய்வதினால் மனிதர்கள் மூன்று ஜென்மங்களின் சஞ்சித கர்மங்கள் நசித்து தேஜஸ்ஸுடன் வசிஷ்ட லோகத்தை யடைவார்கள்.

அதன் பக்கத்திலேயே ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸௌபாக்யத்தை யளிக்கும் அருந்ததி தீர்த்தம் இருக்கிறது. அந்த தீர்த்தத்தில் பதிவ்ரதா ஸ்த்ரீகள் விசேஷமாக-ஸ்னானம் செய்ய வேண்டும்.

அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்வதினால் ஒரு நிமிஷத்திலேயே அருந்ததியுடைய ப்ரபாவத்தினாலே விபசார தோஷம் நீங்குகிறது.

மார்க்கண்டேயேசுவரருடைய கிழக்கு பாகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் வசிஷ்டேஸ்வரரைப் பூஜை செய்வதனால் அவன் பாவம் நீங்கி புண்ணியவானாகிறான்.

அந்த இடத்தில் வசிஷ்டர், அருந்ததி முதலியவர்களுடைய மூர்த்திகளை-மிகவும் சிரமப்பட்டாவது பூஜை செய்ய வேண்டும், அப்படி பூஜை செய்வதினால் ஸ்த்ரீகளுக்கு வைதவ்யம் ஏற்படாது புருஷர்களுக்கும் ஸ்த்ரீ வியோகம் ஏற்படாது.

வசிஷ்ட தீர்த்தத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் உத்தமமான நர்மதை தீர்த்தம் இருக்கிறது. அறிவாளிகள் அங்கு சென்று ஸ்ரார்த்தம் செய்து நர்மதேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்து மகத்தான தானதர்மங்களைச் செய்தால் அவன் தனமில்லாதவனாக ஒரு பொழுதும் ஆகமாட்டான். பிறகு த்ரிசந்தியேஸ்வரருக்குக் கிழக்கில் த்ரிசந்தி தீர்த்தம் இருக்கிறது.

அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்து விதிப்பிரகாரம் சந்தியாவந்தனம் செய்கிறவன், சந்தியோபாஸன கர்மத்தைக் காலம் தாழ்த்தாமல் செய்வதினால் பாபங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான்.

ப்ராம்மணரே, மூன்று காலமும் சந்தியோபாஸனமும் செய்து, த்ரிசந்தியேஸ்வரரை சிரத்தையுடன் தரிசனம் செய்வதினால் மூன்று வேதங்களை அத்யயனம் செய்த புண்ணியம் கிடைக்கிறது.

அதன் பிறகு யோகினித் தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்னானம் செய்து, யோகினி பீடத்தைத் தரிசனம் பண்ணுவதினால் யோக ஸித்திகள் கிடைக்கின்றன.

பளுவான பாபராசிகளைத் தொலைப்பது அந்த தீர்த்தம் அங்கு ஸ்னானம் செய்து நிஷ்டையுடன் அகஸ்த்யேஸ்வர சிவனைத்

தரிசனம் செய்ய வேண்டும், பிறகு, அகஸ்திய குண்டலத்தில் பிதுர்க்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்து, அகஸ்தியருடனும் கூட லோபாமுத்திரையையும் வணங்க வேண்டும்.

அவன் எல்லா பாபங்களிலிருந்தும், ஸமஸ்த க்லேசங் களிலிருந்து விடுபட்டுத் தன் முன்னோர்களுடன் சிவலோகத்தைச் சென்றடைகிறான்.

அகஸ்திய தீர்த்தத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் மிகவும் பவித்ர மான கங்கா-கேசவத் தீர்த்தமிருக்கிறது.

அது எல்லா பாபங்களையும் சமனம் செய்கிறது. அதேத் தீர்த்தத்தில் அதே பெயருள்ள மங்களகரமான என்னுடைய மூர்த்தியிருக்கிறது. புத்திமான்கள் சிரத்தையுடன் பூஜை செய் தால் என்னுடைய லோகத்தில் பூஜிக்கப்படுவார்கள்.

அந்த தீர்த்தத்தில் பிண்டதானம் செய்து தன்னால் இயன்ற மட்டும் தானங்கள் செய்வதினால் நூறுவருஷங்கள் பிதுர்க்களுக்குத் திருப்தியேற்படுகிறது.

நான் இந்த மணிகர்ணிகாவினுடைய பெரிய சுற்றுப் பிரகாரத்தைப்பற்றி உன்னிடம் வர்ணித்தேன். ஸமஸ்த விக்னங்களை நிவர்த்திக்கும் தக்ஷிண திசையிலிருக்கும் சீமா விநாகரிடம் ஆரம்பித்துக் கூறினேன்.

வயிரோசனேஸ்வரருக்குக் கிழக்கு பாகத்தில் நான் வைகுண்ட மாதவர் என்னும் பெயருடன் இருக்கிறேன். அங்கு பக்தி பாவத் துடன் என்னைப் பூஜை செய்தால் வைகுண்ட லோகத்தில் என்னைப் பூஜை செய்த பலன் கிடைக்கிறது.

ஹே! முனியே! வீரேஸ்வரருக்கு மேற்குப் பக்கத்தில் நான் வீரமாதேவர் என்னும் பெயருடன் இருக்கிறேன். அங்கு ஒருவர் விரதமிருந்து எனக்குப் பூஜை செய்தால் அவர் யம யாதனையை அனுபவிக்க மாட்டார்.

நான் கால பைரவருக்குப் பக்கத்தில் காலமாதவர் என்னும் பெயருடன் இருக்கிறேன். அந்த ரூபத்தில் என்னை பூஜித்த பக்தர்களுக்குக் கலியும் காலனும் துக்கம் கொடுக்கமாட்டார்கள்.

மார்கழி மாதத்து சுக்கில ஏகாதசியன்று உபவாசம் இருந்து, இரவு கண் விழித்துப் பூஜிப்பவர்களுக்கு யமராஜருடைய முகத் தைப் பார்க்க வேண்டி வராது.

புலஸ்தேஸ்வரருக்கு தக்ஷிண பாகத்தில் நான் நிர்வாண நரசிம்ம ரூபத்தில் இருக்கிறேன். அந்த மூர்த்தியை வணங்கும் பக்தர்கள் நிர்வாண பதத்தையடைகிறார்கள்.

ஹே! முனியே! ஓங்காரேஸ்வரருடைய கிழக்கு பாகத்தில் மஹாபல நரசிம்மருடைய உருவில் இருக்கிறேன். அங்கு என்னைப் பூஜிக்கிறவர்கள் ஒருவரும் யமராஜருடைய மஹாபலிஷ்டரான தூதர்களைப் பார்க்கமாட்டார்கள். சண்ட பைரவருக்குக் கிழக்கு பாகத்தில் பிரசண்ட நரசிம்மர் என்னும் உருவில் நான் இருக்கிறேன்.

பிரசண்ட நரசிம்மரைப் பூஜிப்பதினுல் பிரசண்ட பாபங்களி லிருந்து விலகி நிஷ்பாபிகளாகிருர்கள்.

தேஹலி விநாயகருடையக் கிழக்கு பாகத்தில் மஹத்தான பாபரூபமான யானைகளின் மஸ்தகத்தைப் பிளந்தெரியும் கிரீஸர் என்ற ரூபத்துடன் நான் விளங்குகிறேன் . ஏ! தபோதனரே, பிதா மஹேஸ்வரருக்குப் பின்பக்கம் மஹாபயங்கர நரசிம்மர் என்னும் பெயருடன் பக்தர்களுடைய பயத்தை ஹரணம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.

கமலேஸ்வர சிவனுடைய மேற்கு பக்கத்தில் உக்ர நரசிம்மர் என்னும் பெயருடன் இருக்கிறேன். சிரத்தையுடன் பூஜித்தால் மஹா உக்ரமான பாபராசிகளை விலக்குகிறேன்.

ஜ்வாலா முகியின் சமீபத்திலேயே ஜ்வாலாமாலி என்னும் பெயருடன் இருக்கிறேன். அங்கு என்னைப் பூஜித்தவுடன் பாபக் குவியல்களாகிய துரும்புகளை எரித்து விடுகிறேன்.

எங்கு காசியை ரக்ஷிப்பதில் ஜாக்ரதையான புத்தியுடைய கங்காள பைரவர் இருக்கிருரோ, அங்கேயே நான் தைத்ய தானவர்களை ரக்ஷிக்கும் கோலாஹல நரசிம்மர் என்னும் பெயருடன் இருக்கிறேன். இப்படி பெயர் வருவதற்கு என்ன காரணம் என்ருல் என்னுடையப் பெயரைச் சொன்னவுடனேயே பாபங்கள் குழப்பமடையத் தொடங்குகின்றன. அங்கே பக்தி பூர்வமாக என்னை அர்ச்சனை செய்வதினுல் ஒருவிதமான இடையூறு களோ, உபாதைகளோ ஏற்படாது.

நீலகண்ட மஹாதேவருக்குப் பின்புறம் நான் விடங்க நரசிம்மர் என்ற பெயருடன் இருக்கிறேன். அவரை சிரத்தை யுடன் பூஜிப்பவர்கள் பயமில்லாமல் இருப்பார்கள்.

அனந்தேஸ்வரருக்கு சமீபத்தில் அனந்தவாமனன் என்னும் மூர்த்தியாக நான் இருக்கிறேன். அங்கு என்னைப் பூஜை செய்யும் பக்தர்களுடைய எண்ணிக்கையற்ற குறைகளை நான் நீக்குகிறேன்.

பக்தர்களுக்கு தயிரும், சாதமும் அளிக்கவல்ல ததிவாமனன் என்ற என்னுடைய பெயரை ஸ்மரித்தமாத்திரத் திலேயே ஒருவன் தரித்ரனுகமாட்டான்.

த்ரிலோசனருக்கு வடக்கு பாகத்தில் த்ரிவிக்ரம ரூபமாக இருக்கிறேன். அங்கு பூஜை செய்வதினல் லக்ஷ்மியையும் அளிப்பேன். அவர்களுடைய பாபத்தையும் தொலேப்பேன்.

நான் அசுர அரசனை பலியினல் பூஜிக்கப்பட்ட பலிவாமனன் என்ற பெயருடன் பலிபத்ரேசருடையக் கிழக்கு பாகத்தில் இருக்கிறேன். அந்த மூர்த்தியை வணங்குகின்ற பக்தர்களுடைய பலத்தை அதிகரிக்கிறேன்.

நான் தாமர த்வீபத்திலிருந்து காசிக்கு வந்து பவதீர்த்தத்திற்குத் தெற்கு பக்கம் தாமரவராஹர் (பூவராஹர்) என்ற பெயருடன் பக்தர்களின் அபீஷ்டங்களே நிறைவேற்றுகிறேன். ப்ரயாகேஸ்வரருக்குப் பக்கத்திலேயே இருக்கிறேன்.

(2) ஹே தபஸ்வின்! நான் தரணி வராஹர் (பூவராஹர்) என்ற பெயருடன் ப்ரயாகேஸ்வரருக்குப் பக்கத்திலேயே இருக்கிறேன். அங்கு வராஹ தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து என்னே வராஹ ரூபத்துடன் ஸ்மரித்தவர்களுக்கும், என்னே அந்த விதமாகப் பூஜிப்பவர்களுக்கும் அநேக யோனிகளில்திரியும் சங்கடம் ஏற்படாது.

அந்த தீர்த்தத்தின் கரையில் அற்பமளவாவது அன்னதானம் செய்தால் பூமிதானம் செய்த பலன் ஏற்படுகிறது. என்னுடைய பக்திரூபமான தோணியில் ஏறியவர்களுக்கு அது அதி ஆழங்காண முடியாத சமுத்ரத்தில் வீழ்ந்திருந்த போதிலும் ப்ரளய காலத்திலும் கூட அது முழுகாது.

நான் வராஹேஸ்வரருடைய சமீபத்திலேயே கோகோ வ்ராஹர் என்னும் பெயருடன் இருக்கிறேன். அங்கு என்னேப் பூஜித்தவர்களுக்கு நினேத்த பலன் கிட்டும்.

என்னுடைய ஐநூறு மூர்த்திகளாக நாராயண ஸ்வரூபமாகவும், ஒரு நூறு க்ஷீரஸாகரஸாயியாகவும், முப்பது கூர்மாவதாரமாகவும், இருபது மத்ஸ்யாவதாரமாகவும்,

நூற்றெட்டு கோபாலஸ்வரூபமாகவும், ஆயிரக்கணக்கானவைகள் பௌத்தரூபமாகவும், முப்பது பரசுராமஸ்வரூபமாகவும், நூற்றிஒன்று ராமஸ்வரூபமாகவும் இருக்கிறேன்.

மேலும் முக்தி மண்டபத்தின் மத்தியில் விஷ்ணுஸ்வரூபமாகவும் தனியாக இருக்கிறேன். ஹே முனியே, விஸ்வேஸ்வரர் என்னிடம் மிகவும் சந்தோஷித்து எனக்கு இங்கு இடம் கொடுத்திருக்கிருர்.

என்னுடைய அறுபது லக்ஷம் அநுசரர்கள் நாராயணஸ்வரூபமாகவே சக்கரமும், கதையும் தரித்துக் கொண்டு இந்த க்ஷேத்திரத்தை நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் ரக்ஷிக்கிருர்கள்.

இந்த எல்லா விஷயங்களையும் கேட்டு அக்னிபிந்து ரிஷி சந்தோஷத்தினால் புளகாங்கிதம் அடைந்தார். பிறகு அந்த புத்திமான் பகவானிடம் கேட்டார்.

ஏ! பிரபோ தங்களுடைய பக்தர்களின் நன்மையின் பொருட்டும் என்னுடைய சந்தேகத்தை விலக்கும் பொருட்டும் தாங்கள் மூர்த்திகளின் பேதங்களை வர்ணியுங்கள். ஏ! அனந்தா தங்களுடைய எத்தனை மூர்த்திகள் இருக்கின்றன? அவைகள் எல்லாவற்றையும் எவ்விதம் அறிய முடியும்? அதையும் கூறுங்கள்.

தபோநிதியான அக்னிபிந்து ரிஷியினுடைய அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு பகவான் விஷ்ணு தன்னுடைய மூர்த்தியின் வேதங்களைக் கூற ஆரம்பித்தார்.

பகவான் விஷ்ணு கேசவன் முதலிய தனது இருபத்திநான்கு தத்துவங்கள் நிறைந்த நாமங்களைக்கேட்டு மனிதர்கள், முக்தியடைவதற்காக, அதாவது யமராஜனின் மந்தையில் மேய்க்கும் பசுக்கூட்டங்களாக ஆகிவிடாமல் இருக்கும் பொருட்டு சொல்லத் தொடங்கினர்.

ஏ! மஹா ப்ராக்ஞா, அக்னிபிந்து முனியே, நான் உன்னிடம் கூறுகிறேன் கேள். முதலாவது வலதுபுறத்து மேலிருக்கும் 'கை, பிறகு இடப்புறத்தின் மேலிருக்கும் கை, பிறகு கீழே தொங்கும் இடப்பக்கத்து கை, பிறகு கீழே தொங்கும் வலதுகை; இந்த க்ரமத்தில் சங்கு, சக்கரம், கதை, பத்மம் இவைகளால் அலங்கரித்து விளங்கும் உருவத்தை கேசவமூர்த்தி என்று அறிந்துகொள். இம்மூர்த்தியைப் பூஜிப்பதனால் சந்தேகமில்லாமல் வாஞ்சிதபலன் கிடைக்கும்.

இதே முறைமாறி மேற் கைகளில் சங்கமும் சக்கரமும், கீழ் கைகளில் கதையும் பத்மமும் வைத்திருக்கும் மூர்த்தியை மதுசூதனமூர்த்தி என்றறியவேண்டும். அவரை ஸேவிப்பதனால் சத்ருக்களின் விநாசம் ஏற்படுகிறது.

எந்த மூர்த்தியில் முறையே சங்கு, பத்மம், சக்கரம், கதை என்று மாறியிருக்கிறதோ, அது சங்கர்ஷண மூர்த்தியென்று அறிய வேண்டும். அவைகளைப் பூஜிப்பதனால் ஜீவன் ஜென்ம பாத்திரமாகாது.

சங்கும், கதையும், சக்கரமும், பத்மமுமாகம ாறியிருக்கும் மூாத்தியை தாமோதர மூர்த்தியென்று அறியவும். இவரைப் பூஜித்தால் அளவில்லாத கோதனமும், புத்ரதனமும், தனதான்யங்களும் கிடைக்கும்.

வாமன மூர்த்தி சங்கம், சக்கரம், பத்மம், கதை இவைகளால் லக்ஷ்யபடுத்தப்பட்டிருக்கும் இந்த மூர்த்தியைக் கொண்டாடி பூஜிக்கும் வீடுகளில் அவர் செழிப்பான தனத்தைக் கொடுப்பார்.

என்னுடைய எந்த மூர்த்தியில் பாஞ்சன்யம் என்ற சங்கமும், கதையும் பத்மமும், சுதர்ஸன சக்கரமும் க்ரமமாய் இருக்குமோ அது ப்ரத்யும்ன மூர்த்தியாகும்; இதைப் பூஜிப்பவருக்கு செழிப்பான தனலாபம் டண்டாகும்.

விஷ்ணு முதலிய இந்த ஆறு மூர்த்திகளும் மேல்தூக்கியிருக்கும் இடது கையிலிருந்து ஸ்ருஷ்டி முறையாக சொல்லப்பட்டது. அதைஸ்மரித்த மாத்திரத்திலேயே பாபராசிகள் ஓடிவிடுகின்றன.

சங்குசக்கர, கதாபத்மத்துடன் கூடின விஷ்ணு மூர்த்தியைப் பூஜை செய்வதனுல் மனிதன் ஸ்ரீமான் ஆகிருன். இவைகளுடன் ஸோபிதமான மாதவமூர்த்தி ஸம்பத்தையளிக்கிருர் சங்கம், பத்மம், சக்கரம், கதை இவைகளுடன் கூடின அநிருத்த மூர்த்தியைத் தியானம் செய்தால் ஸித்தி கிடைக்கிறது. புருஷோத்தம மூர்த்தியும் சங்கம், சக்கரம் பத்மம் கதையுடன் கூடஇருக்கிறது.

ஏ! முனியே சங்கம், சக்ரம், பத்மம், கதையுடன் கூடின மூர்த்தி ஜென்ம துக்கத்தைப்போக்கும் அதோக்ஷஜ மூர்த்தியாகும். மேலும் சங்கம் கௌமோதகி என்னும் கதை, இவைகளுடன் கூடின மூர்த்தி ஜனர்த்தன மூத்தியாகும். சிருஷ்டிக்ரமப்படி கீழேயிருக்கும் இடது கையில் இருந்து ஆரம்பித்துக் கூறிய பேதங்கள் கோவிந்தன் முதலிய ஆறுமூர்த்திகளின் பேதங்களாகும். முன்பு கூறிய க்ரமத்தை அனுசரித்து கோவிந்தமூர்த்தி சங்கம், சக்கரம், பத்மம் கதை இவைகளைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

லக்ஷ்மிக்காக சங்கம், பத்மம், கதை, சக்கரம் இவைகளுடன் கூடின த்ரிவிக்ரமமூர்த்தி பூஜிக்கத் தகுந்தது. மேலும் சங்கம் பத்மம், சக்கரம், கதை இவைகளுடன் கூடின ஸ்ரீதரர்மூர்த்தி ஸ்ரீயாகிய லக்ஷ்மியின் லாபார்த்தம் பூஜிக்கத்தகுந்தவை.

ரிஷிகேச மூர்த்தியில் மேற்குறிப்பிட்ட க்ரமப்படிக்கு சங்கம், கதை, சக்கரம், பத்மம் இவைகளுடன் கூட விளங்குகிறது. சங்கம், சக்கரம், பத்மம், கதை இவைகளைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் மூர்த்தி நரசிம்மமூர்த்தி.

சங்கம், கதை, பத்மம், சக்கரம் இவைகளைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பது அச்சுத மூர்த்தியாகும். இப்பொழுது கீழேயுள்ள வலதுகை க்ரமப்படிக்கு வாஸுதேவர் முதலிய ஆறுமூர்த்திகளைப் பற்றி சொல்லப்பட்டுள்ளது.

சங்கம், சக்கரம், கதை, பத்மம் இவைகளுடன் கூடின மூர்த்தியை பத்மநாபர் என்றறியவேண்டும்.

சங்கம், சக்கரம், பத்மம் கதை இவைகளால் பூரணமான மான மூர்த்தி ஹரியினுடையதாகும். இந்த மூர்த்தி மனிதர்களுடைய பாபங்களை அபகரிக்கிறது. கிருஷ்ணனுடைய மூர்த்தியும் சங்கம், கதை, பத்மம், சக்கரம் இவைகளுடன் கூட விளங்குகிறது.

ஏ! மஹா தபஸ்வியே! நான் என்னுடைய எல்லா மூர்த்தி பேதங்களையும் வர்ணித்துவிட்டேன். மனிதர்கள் அறிந்து துதித்தால் நிச்சயமாக புத்தியும் முக்தியும் கிடைக்கும்.

ஸ்கந்தர் கூறினார்:-இப்படியாக பகவான் விஷ்ணு அக்னி பிந்து முனியிடம் இந்த எல்லா விஷயங்களையும் கூறிக்கொண்டிருக்கும் அதே வேளையில் பக்ஷம் என்னும் சிறகுகளால் விபக்ஷிகளாகிற சத்ருக்களை சிதறித்துவிடும் பக்ஷி ராஜனாகிய கருடன் வருவது தெரிந்தது.

அவர் மிகவும் சந்தோஷத்துடள் விளங்கி மிகவும் வேக வேகமாக பகவான் த்ரிலோசனருடைய வருகையைப் பற்றி தெரிவித்தார். இவ்வார்த்தையைக் கேட்ட ரிஷிகேசர் பதட்டத்துடன் மஹாதேவர் எங்கே எங்கே? என்று வினவினார்.

கருடர் கூறினார்; பாருங்களேன்? இதோ வ்ருஷப்த்வஜம் வருகிறதல்லவா; அந்த த்வஜத்தில் ஜ்வலிக்கின்ற ரத்னங்களின் ஒளியினால், ஆகாசமும், பூமியும் ஒளிப்பிழம்பாய் திகழ்கின்றது பாருங்கள்.

அதன் பிறகு புண்டரீகாக்ஷனான விஷ்ணுபகவான் த்ரிநேத்ரருடைய வருஷபத்வஜத்தோடு கூடின ரதம் வருவதைப் பார்க்கலானார். அதனை தரிசித்த யாவருமே கண்கள் படைத்த பயனைப் பெற்றார்கள். கோடி சூர்யர்களுடைய கிரணங்களை மாலையாக அலங்கரித்த மாதிரி அந்த ரதம் திக்மண்டலங்களை ஸோபிக்க செய்துகொண்டு வந்தது. அதற்கு நான்கு பக்கமும் தேவதைகள் தங்கள் தங்கள் விமானங்களினால் வானவீதியை நெருக்கியடித்துக் கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்களுடைய அநேக விதமான வார்த்தைகளின் த்வனிகளினால் பர்வதத்தின் குகைகள் எதிரொலிக்கின்றன. வித்யாத்ரர்களால் சிதறப்பட்ட பாஞ்சாலியின் சுகந்தம் நான்கு பக்கமும் பரவியது.

அப்பொழுது சங்கு சக்கர கதாதாரியாக பகவான் விஷ்ணு சந்தோஷத்தினால் புளகாங்கிதம் அடைந்த சரீரத்துடன்கூட தள்ளியிருந்தே வணங்கி வரவேற்பு கூற ஆசைப்பட்டார்.

பிறகு சந்தோஷத்தைஏம் முக்தியையும் அளிக்கும் பகவான் அக்னி பிந்துவிடம் கூறினர், முனியே இந்த என்னுடைய ஸுதர்சன சக்கரத்தை உனது வலது கையினுல் தொடு என்ருர்.

இப்படி சொல்லி முடிந்ததுமே அக்னிபிந்து ரிஷிஸுதர்சனத் தைத் தொட்டார். உடனே ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய பரம அநுக்ரஹத்தினுல் அவரே ஸுதர்சனனுகி விட்டார். அதாவது திவ்ய ஞானியாகிவிட்டார்.

இப்பொழுது ஸ்கந்தர் கூறுவார்:-ஏ! அகஸ்தியா, இதற்கு பிறகு அந்த அக்னிபிந்து மாதவரை ஸேவித்ததினுல் ஜோதிரூபமாக ஆகி கௌஸ்துபதாரியினுடைய ஜோதிமயமான சரீரத்தில் கலந்துவிட்டார்.

ஏ! கும்ப முனியே! எவர் தன்னுடைய மனதை பிந்துமாதவ ருடைய சரணங்களில் மொய்க்கும் வண்டாக ஆக்கிக்கொள் கிருர்களோ அவர்கள் எல்லோரும் அக்னிபிந்துவிற்கு சமானமாக ஆகிவிடுகிருர்கள். இதில் கொஞ்சம்கூட சந்தேகமேயில்லை.

காசியில் எப்பொழுதும் வசிக்கின்றவர்கள் பகவான் பிந்து மாதவரை தரிசித்துவிட்டு இந்த விருத்தாந்தத்தையும் கேட்பார் களானுல் அவர்கள் ஸம்ஸாரத்தை வேகத்தில் ஜயிக்கிருர்கள்.

பஞ்சநதி தீர்த்தத்தின் உற்பத்தியும் பிந்துமாதவருடைய கதையும் இரண்டுமே மிகப் பவித்திரமானவை; அதற்கு மேலும் புண்ணிய க்ஷேத்திரமான காசீபுரிவாஸமும் புண்ணியவான்களின் பாக்கிய விசேஷங்களினுல் கிடைக்கக் கூடியதாகும்.

காசியில் பிந்துமாதவரிள் முன்னுல் அக்னி பிந்துரி ரிஷியினுல் இயற்றப்பட்ட இந்த ஸ்துதியைப் படித்தால் அவன் இகத்திலேயே சகல ஸௌபாச்யங்களையும் பெற்று கடைசியில் மோக்ஷலக்ஷ்மியை அடைகிருன்.

ஸ்ரார்த்த சமயத்தில் பிராம்மணர்கள் போஜனம் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, அவர்களுக்கு முன்னுல் அவர்கள் சந்தோஷமடைவதற்காக இந்த உபாக்கியானத்தை அவசியம் பாராயணம் செய்யகவண்டும்.

விசேஷமாக பர்வதினங்களில் பவித்ரமான பஞ்சநதிக்கரை யில் புண்ணியலக்ஷ்மியின் விருத்திக்காக இக்கதையை அவசியம் படிக்கவேண்டும்.

மோக்ஷ விருத்திக்கும் போக ஸித்திக்குமாக பிந்து மாதவர் சுகவருகைதந்த தந்த இந்த விவரத்தை கருத்துடன் படிக்க வேண்டும். மிகவும் பக்தியுடன் அதைக் கேட்கவும் வேண்டும்.

விஷ்ணு வாஸரமான ஏகாதசி திதியன்று ராத்திரி கண்விழித்து, இந்தப் பவித்ரமான உபாக்யானத்தைக் கேட்பதினுல் வைகுண்ட லோகம் கிடைக்கிறது.

இப்படி ஸ்கந்த புராணத்தினுல் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷா டீகாவாள வைஷ்ணவ தீர்த்த மஹாத்யமும், ௦ மூர்த்தி பேதவர்ணனமுமான அறுபத்து ஒன்ருவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்

அறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

மஹாதேவர் காசிப்ரவேசனம் :

கபிலதாராதீர்த்தத்தின் வர்ணனை

அகஸ்தியர் கூறினார் : ஸ்கந்தா தாங்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய வசனாம்ருதத்தைக் கேட்டு கேட்டு திருப்தியே ஆகவில்லை. தாங்கள் இந்த பிந்து மாதவரின் உபாக்கியானத்தை மிகவும் அற்புதமாக வர்ணித்தீர்கள்.

நான் இப்பொழுது தங்களிடம் பகவான் மஹாதேவருடைய வருகையைப் பற்றியக் கதையைக் கேட்க விரும்புகிறேன். த்ரிலோசனரான சிவபிரான் ராஜா திவோதாஸருடைய செய்கைகளையும் பகவான் விஷ்ணுவினுடைய மாயாவிநோதங்களையும் கேட்டு நாராயணரிடம் என்ன கூறினார். மந்த்ராசலத்திலிருந்து மஹேஸ்வரர் வரும்பொழுது யாரையெல்லாம் காசிக்குக்கூட அழைத்துவந்தார்?

பிறகுப்ரும்மா லஜ்ஜையினால் கீழ்நோக்கிய பார்வையுடன் சங்கரரை எப்படி சந்தித்தார். பிறகு சிவபிரான் ப்ரும்மாவிடம் என்ன கூறினார்? சூரியதேவரும் தன் விஷயமாக அவரிடம் என்ன கூறினார்?

யோகினிகள் தங்களுடைய அபராதத்திற்கு சிவபிரானிடம் எவ்விதம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார்கள்? லஜ்ஜையடைந்த சிவகணங்கள் எவ்விதம் நடந்துகொண்டார்கள்? இவைகளையெல்லாம் தாங்கள் எனக்குக் கூறவேண்டும். இவைகளெல்லாம் கேட்க எனக்கு மிக ஆவலாக இருக்கிறது.

சங்கர குமாரன் கும்ப முனிவருடைய இந்தக் கேள்விகளையெல்லாம் கேட்டு, வணங்கியவர்களுக்கு ஸித்தி கொடுக்கவல்ல மஹாதேவரையும், பார்வதிதேவியையும் நமஸ்கரித்து வணங்கி பதில் கூறினார்;

ஸ்கந்தர் கூறினார் : கும்பமுனியே, ஸமஸ்தபாபங்களையும் விக்னங்களையும் தொலைக்கும் இந்த பரம மங்களகரமானக் கதையைக் கேளும்.

இதற்குப் பிறகு தானத்தை தண்ணீரைப்போல வாரி வழங்கும் ஹரிசங்கரரின் வருகையாகிய விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டுவிட்டு மிகவும் சந்தோஷத்துடன் சிவபிரானின் வருகையின்

சந்தேசத்தைக் கொண்டுவந்த பக்ஷிராஜன் கருடனுக்கு மிகவும் வெகுமதிகளை வாரி வாரி வழங்கினுர்.

பிறகு வாராணஸிபுரியில் சமீபத்திலேயே தனது அன்பிற்குப் பாத்திரமான ப்ரஜபாதியை முன்னிட்டுக்கொண்டு, சிவபிரானை வரவேற்ருர்.

சூரியநாராயணன் கணபதி, சிவகணங்கள், யோகினிகள், இவர்களுடன் கலந்து குலாவிக்கொண்டு வெகுநேரம் வரையில் பகவான் விஷ்ணு அங்கேயே இருந்தார்.

அதன் பிறகு வ்ருஷபத்வஜரான மஹாதேவர் கண்ணிற்குத் தென்பட்டதுமே, பகவான் லக்ஷ்மீபதி தன்னுடைய வாகனமாகிற கருடன் மீதிலிருந்து இறங்கி சிவபிரானை நமஸ்கரித்தார்.

பிறகு மஹாதேவர் கிழவரான பிதாமஹர் மிகவும் குனிந்து வணங்குவதைப் பார்த்துத்தானே அவரை வணங்கி, அவர் வணங்குவதைத் தடுத்தார்.

அப்பொழுது ப்ராஜாபதி தன்னுடைய இருகரங்களையும் குவித்து மங்களவாக்கியங்களைக் கூறி பொரி, அக்ஷதை புஷ்பங்கள் இவைகளையிறைத்து ருத்ரசூக்கத்தினுல் அபிமந்த்ரணம் செய்தார்.

கணேசனும் உடனேயே மிகவும் வணக்கத்துடன் தந்தையின் காலடியில் தலை வைத்து வணங்கினுர். மஹாதேவரும் மிகவும் சந்தோஷித்து மகனை உச்சி முகந்தார். பிறகு அவரைத் தனது ஆசனத்தின் அருகிலேயே அமர்த்திக் கொண்டார்.

ஸோமநந்தி முதலிய கணங்களும் சிவபிரானை வணங்கி மங்கள கீதங்களைப் பாடினுர்கள்.

பிறகு பகவான் பாஸ்கரன் பிரதம நாதரான மஹாதேவனை வணங்கினுர்.

இதற்கு பிறகு பகவான் சந்திரசேகரன் மிகவும் மரியாதையுடன் கூடத் தன்னுடைய சிம்மாஸனத்தின் அருகிலேயே இடப் பக்கமாக ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை அமர்த்திக்கொண்டார்.

பிறகு தகுந்த ஆசனமளித்து ப்ரும்ம தேவரை வலதுபக்கமாக அமர்த்திக்கொண்டார். பிறகு வணங்கிய சிவகணங்களையும் ப்ரசன்ன முகத்துடன் கடாக்ஷித்து ஆசீர்வதித்தார். இதே விதமாக தலையை அசைத்து யோகினிகணங்களை வெகுமானப்படுத்தி, சூரிய தேவரையும் கையினுல் சமிக்ஞை செய்து அமரும்படி செய்தார்.

இதற்குப் பிறகு ப்ரும்மா கைகளைக் கொண்டு சந்தோஷத்தினுல் மலர்ந்த வண்ணம் விநயத்துடன் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார். ப்ரும்மா கூறினுர். பகவான் தேவ தேவனே,

தேவேசா, கிரிஜாபதே, நான் காசீபதிக்கு வந்தபின் தங்களிடம் திரும்பி வரமுடியவில்லே.

என்னுடைய மகத்தான அபராதத்தை க்ஷமித்தருள வேண்டும். ஏ! சந்திரவதன, வயோதிகத்தினுல் பீடிக்கப்பட்ட இந்தக் கிழவன் தங்களுடைய உத்தரவுக்குக் கீழ்படிந்து அதை நிறைவேற்ற சக்தியிருந்தும் கூட காசிக்கு வந்த பிறகு இவ்விடத்தை விட்டுவர மனது வரவில்லே.

மேலும் மற்ருெரு விஷயம். இயற்கையாகவே ப்ராம்மண ணுகிய நான் ஒருவருக்கும் அபகாரம் செய்ய முடியாது; மேலும் அபகாரம் செய்வதற்குச் சமர்த்தர்களாக இருந்தும்கூட ஒரு உத்தமமான நல்லகாரியத்தை அபகாரத்தினுல் கொடுப்பதற்கு எப்படி முடியும்?

மேலும் ஸ்வாமீ தங்களுடைய உத்தரவு எப்படியென்ருல் ஒருவன் தர்மமார்க்கத்தில் சென்று கொண்டிருக்கிருன் என்று தெரிந்தும், வேண்டுமென்றே ஒருவனுக்கு அபகாரம் (அபராதம்) செய்யக்கூடாது என்பது தங்கள் வாக்கு. மேலும் ஒருவிதமான ஆதாரமும் இல்லாமல் காசியைப் பரிபாலிக்கும் ராஜாதிவோ தாஸின்மேல் எவ்விதக் குற்றம் சாட்டுவது?

இந்த வார்த்தைகளேக் கேட்டு சந்தோஷமடைந்து ஞான நிதியான பகவான் சங்கரர் சிரித்துக் கொண்டார்; பிறகு கூறத் தொடங்கினுர்:-ஏ! ப்ரும்மன் நான் இதெல்லாம் அறிவேன் என்று கூறி பின்னும் கூறுவார்.

முதலாவது இதில் உன்னுடைய குற்றம் ஒன்றும் கிடை யாது. பிராம்மணனுக்குப் பிரம்மண்யத்தைக் காப்பாற்றுவது கடமையும் தர்மமுமாகும். மேலும் நீர் இந்தக் காசீபுரியில் பத்து அசுவமேதயக்ஞமும் செய்து முடித்திருக்கிறீர்.

இதுவுமல்லாமலேயே, ஏ! பிரும்மன்! இவைகள் எல்லா வற்றையும்விட மேலாகப் பிராணிகளுக்கு ஹிதம் கொடுக்கக் கூடியக் காரியத்தைச் செய்து இருக்கிறீர். அதாவது எனது லிங்கத்தை இங்குப் பிரதிஷ்டை பண்ணினீர். அதனுல் ஆயிரக் கணக்கான அபராதங்கள் விலகிவிட்டன.

சகலவிதமான அபராதங்கள் நிரம்பியிருந்தாலும்கூட ஒருவன் எங்காவது என்னுடைய லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்வானுனல், அபராதத்தின் லேசம் மாத்திரம்கூட அவனே அணுகாது.

மேலும் ஆயிரக்கணக்கான தோஷங்களினுல் ஒருவன் நிரம்பி யிருந்தும் கூட ஒரு பிராம்மணனே அபராதியாக்கினுல் சில தினங் களுக்குள்ளாகவே அவனது ஐஸ்வர்யங்கள் கெட்டுவிடும்.

பகவான் சிவபிரானுடைய இந்த இனிமையான சொல்லைக் கேட்ட-கணங்களும், யோகினிகளும்கூட ஒருவர் முகத்தை யொருவர் பார்த்துக்கொண்டு மனதிற்குள் மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தார்கள்.

அச்சமயத்தில் சராசரங்களையும் பிரகாசிக்கச் செய்யும் சூரிய பகவானும் இதுதான் சமயமென்று கருதி சந்தோஷத்தினுல் மலர்ந்த' முகத்துடன் உமாகாந்தரிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்.

சூரியர் கூறினுர்:- நானும் மந்திராசலத்திலிருந்து காசிக்கு வந்து என்னுல் முடிந்தமட்டும் என்னுடைய ஆயிரம் கரங்களாலும் அவருக்கு இடையூறு செய்தும்கூட ஸ்வதர்மத்தைப் பரிபாலிக்கும் அந்த ராஜா திவோதாஸருடைய விஷயத்தில் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. மேலும் தாங்கள் காசிக்கு வருவது நிச்சயம் என்று தெரிந்திருந்ததால் இங்கேயேத் தங்கிவிட்டேன்.

ஏ! தேவேஸா! தங்களுடைய வருகையை வழிமேல் விழிவைத்து பார்த்துக் கொண்டுத் தங்களை அநேக உருவங்களினுல் ஆராதித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

ஏ! நாதா, எத்தனை தினங்களாக என்னுடைய மனோரதம் என்னும் விருக்ஷத்திற்கு பக்தி என்னும் ஜலம் வார்த்து வந்தேன். அது இப்பொழுது தியானரூபமான புஷ்பமாக சோபித்து இருக்கிறது. இன்று தங்கள் தரிசனம் ஆகிய பூர்ணபலன் பழமாகக் கிடைத்துவிட்டது.

சூரியனையே நேத்ரமாகவுடைய பகவான் சந்திரமௌலி சூரியனுடைய இந்த வசனங்களை செவிமடுத்துக் கூறினுர். ஏ! பாஸ்கரா! இதில் உம்முடைய குற்றம் ஒன்றுமில்லை.

இங்கு நீ தங்கினதினுல் என்னுடைய காரியத்தை நீ நிறைவேற்றினுய். ஏனென்றுல் அரசன் திவோதாஸன் ராஜ்ய சாஸனக் காலத்தில் தேவர்களில் ஒருவர்கூடக் காசியில் நுழையவில்லை.

க்ருபாநிதியான மஹேஸ்வரதேவர் இந்த விதமாக சூரிய நாராயணரை ஆசுவாசப்படுத்தி லஜ்ஜையினுல் தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டிருந்த தன்னுடைய கணங்களை ஆறுதல்படுத்தினுர். லஜ்ஜையின் பாரத்தினுல் பூமிக்குள் அமுங்கி விடுவோமோ என்ற யோகினி கணங்களையும் தன்னுடைய க்ருபா க்டாக்ஷத்தினுல் பார்த்து ஆறுதல் வார்த்தைகளைக் கூறினுர்.

இதற்கு பிறகு பகவான் சங்கரர் தன்னுடைய க்ருபா கடாக்ஷத்தினுல் பார்த்து ஆறுதல் வார்த்தைகளைக் கூறினுர்.

இதற்குப் பிறகு பகவான் சங்கரர் தன்னுடைய நேத்திரங்களை நாரர்யணருடைய முகத்தில் பதித்தார். ஆனுல் அந்த மஹா மனஸ்வியான ஹரி பக்வான் ஹரனிடம் ஒன்றுமே கூறவில்லை.

மஹாதேவர் முன்பே கருடனிடமிருந்து கணேசர், விஷ்ணு இவர்களுடைய விருத்தாந்தத்தையறிந்து கொண்டிருந்தார். அதனல் மனதிற்குள்ளேயே மிகவும் சந்தோஷித்துக்கொண்டு வெளிப்படையாக அவர்களிடம் ஒன்றும் கூறவில்லை. அதே சமயத்தில் கோலோகத்திலிருந்து ஸுனந்தா, ஸுமனு, ஸுரதி, ஸுலா, கபிலா என்னும் பெயர்களையுடைய ஐந்து பசுக்கள் அங்கு வந்தன. பகவான் மஹாதேவருடைய கருணைகடாக்ஷம் அந்த ஐந்து பாபநாசினிகளான பசுக்களின் மேல் பட்டவுடன் அவைகளின் மடுவிலிருந்த பால் பெருக்கெடுத்து ஓடியது. அவைகளின் மடியிலிருந்து யானைத் துதிக்கையைப் போலொத்த பால் பெருக்கு பாய்ந்தது. அந்த இடத்திலேயே ஒரு தடாகமாக மாறியது. அந்த மடுவைப் பார்த்துவிட்டு மஹாதேவருடைய பாரிஷத ஜனங்கள் மற்ருெரு க்ஷீரஸமுத்திரம் என்று கருதி அதிசயப்பட்டார்கள். பிறகு தேவதேவர் அதில் முழுகுவதற்கு அமர்ந்ததும் அதுமிகவும் பரிசுத்தமான தீர்த்தஸ்தானமாயிற்று.

பிறகு பகவான் சிவபிரான் அந்த தீர்த்தத்திற்கு கபில தீர்த்தம் என்று பெயர் வைத்தார். அவருடைய உத்தரவைப் பெற்று ஸமஸ்த ஸ்வர்க்கவாஸிகளும் அதில் ஸ்னனம் செய்தார்கள்.

அதே சமயத்தில் அந்த தீர்த்தத்திற்குள்ளேயிருந்து பித்ரு கணங்கள் மிகவும் தேஜஸ்ஸுடன் வெளிப்பட்டனர். அவர்களைப் பார்த்ததுமே தேவதைகள் மிகவும் சந்தோஷத்துடள் ஜல தர்ப்பணம் செய்தார்கள்.

அக்னிஷ்வர்த்தா, சோமபா, ஆஞ்யபா, பருகிஷது முதலிய பித்ருகணங்கள் பரம திருப்தி அடைந்து, சிவனிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள்.

பக்தர்களுக்கு அபயமளிப்பவரே, ஜகதீஸ்வரா, தேவ தேவா, தாங்கள் இந்த திர்த்தத்தில் எழுந்தருளியிருப்பதனல், நாங்கள் அக்ஷய திருப்தி அடைந்தோம்.

இந்தக் காரணத்தினல் சம்போ வரமளிக்க வேண்டும், என்ருர்கள். மஹாதேவர் இந்த விதமாக திவ்ய பித்ருக்களுடைய வாக்கியத்தை கேட்டு எல்லாதேவதைகளுக்கு முன்னல்சரியென்று தலையாட்டினர். அதைக்கேட்டு பித்ரு ஜனங்கள் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தார்கள்.

தேவதேவர் கூறினர் : ஏ! மஹாபாகோ, விஷ்ணு, ஏ! பிதாமஹா, ப்ரும்மன், எல்லோரும் கேளுங்கள். இந்த கபிலை முதலிய பசுக்களுடைய பாலினல் நிரம்பிய இந்தக் கபில தீர்த்தத்தில் சிரத்தையுடன்கூட சிரார்த்த விதிப்படிக்குப் பிண்டதானம்

செய்வதனுல் என்னுடைய ஆக்ஞைபடிக்கு பித்ரு கணங்களுக்கு மிகவும் திருப்தி ஏற்படும்.

இப்பொழுது நான் இவர்களுக்கு மிகுந்த சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய மற்ருெரு விஷயத்தைச் சொல்லுகிறன் கேளுங்கள். ஸோமவாரத்தோடு கூடிய அமாவாசையில் திதியன்று இங்கு சிரார்த்தம் செய்வதனுல் அக்ஷய பலம் ஏற்படும்.

ப்ரளய காலத்தில் சமுத்திரத்தின் ஜலமும் உலர்ந்துவிடும்; ஆனுல் அமாவாசையும் ஸோமவாரம் சேர்ந்த தினத்தன்று இங்கு செய்யும் சிரார்த்தத்தின் பலன் ஒருபொழுதும் க்ஷயமடையாது.

இந்தத் திங்கள் அமாவாசையன்று கபிலதாராத் தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்தால் அதற்குமுன் கயை, புஷ்கரம் இவைகளுடைய சிரார்த்தானுஷ்டானங்களின் பலன்களும் ஒரு பலனுகுமா?

கதாதரரே நீரே நேரில் வந்திருக்கிறீர்; பிதாமகரே நீங்களும் இங்கு இருக்கிறீர்கள். வ்ருஷபத்துவஜரே நானும் இங்கு இருக்கிறேன். அப்பொழுது பல்குன நதியும் ப்ரவாஹிக்கிறது என்பது சந்தேமன்று,

அதிகம் கூறுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? சொர்க்கம் என்ன. அந்தரிக்ஷம் என்ன பூமண்டலம் என்ன அங்கெல்லாம் எத்தனை தீர்த்தங்களுண்டோ, அவைகளெல்லாம் ஸோமவதி அமாவாசை அன்று இந்தக் கபிலதீர்த்தத்தில் வந்து சேருகின்றன.

சூரியகிரஹண சமயத்தில் குருக்ஷேத்ரம், நைமிசரண்யம், கங்கா ஸாகரசங்கமம் இவைகளில் சிரார்த்தம் செய்வதனுல் என்ன பலன் கிட்டுகிறதோ, இந்த வ்ருஷபத் தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்வதனுல் அதே பலன் கிட்டும்.

ஏ! திவ்ய பித்ருகணங்களே, இந்தத் தீர்த்தத்தினுடைய பெயர்களில் அவை உங்களுக்கு மிகுந்த திருப்தியளிக்கிறதோ, அவைகளைக் கூறுகிறேன். முதலாவது இந்தத் தடாகத்தின் பெயர் மதுஸ்ரவா என்று இருந்தது.

பிறகு வரிசைக்ரமமாக க்ருதக்ருத்யா, க்ஷீரநதி, வ்ருஷபத்வஜ தீர்த்தம், பிதாமகத் தீர்த்தம், கதாதர தீர்த்தம், பித்ரு தீர்த்தம், கபிலதாரா, சுதாக்கனி, சிவகயா தீர்த்தம், என்று இப்படி அநேக தீர்த்தங்களாயின.

இந்த பத்து நாமங்களையும் .சிரார்த்த, தர்ப்பணம் பண்ணுமலேயே உச்சரித்தால் உங்களுக்குப் பூர்ண திருப்தி ஏற்படும்.

அமாவாசை திதியன்று பித்ருக்களின் த்ருப்தியை உத்தேசித்து பிராம்மண போஜனம் நடத்தினுல் அது சிரார்த்த பலனைவிட அதிக பலனை அளிக்கிறது.

இந்த ஸ்தானத்தில் பித்ருக்களின் திருப்திக்காக சிரார்த்த தினத்தில் உத்தமமான கபில பசுவை தானம் செய்தால் பித்ரு கணங்கள் இந்த க்ஷீரோதகக் கரையில் வாசம் செய்வார்கள்.

இந்த வ்ருஷபத்வஜ தீர்த்தக்கரையில் வ்ருஷபோத்சர்க்கம் (அதாவது வ்ருஷபத்தைப் பூஜைசெய்து சுயேச்சையாக விடுவது) அதைப் பண்ணினுல் பித்ரு கணங்கள் அசுவமேத யக்ஞத்தில் புடோஸா என்னும் ஹவிஸ்ஸை புஜித்து திருப்தியடைவார்கள்.

ஏ! பித்ருக்களே, கபிலதாரா தீர்த்தத்தில் அமாஸோமவாரத் தன்று சிரார்த்தம் செய்வதனுல் கயாசிரார்த்தத்தைவிட எட்டு பங்கு பலன் அதிகம் கிடைக்கிறது.

கர்ப்பச்சேதத்தினுல் இறந்த குழந்தைகள், பல்லு முளைப் பதற்கு முன் இறந்த குழந்தைகள், இவைகளுக்கெல்லாம் இந்தக் கபிலதார தீர்த்தத்தினுல் முக்தி கிடைக்கிறது.

யக்ஞோபவிதம் பண்ணுவதற்கு முன் பாலகனும், விவாகம் செய்வதற்குமுன் இறந்த பெண்ணுக்கும் இந்த தீர்த்தத்தில் பிண்டதானம் செய்வதனுல் அக்ஷய திருப்தி கிடைக்கிறது. தீயினுல் இறந்தவர்க்கும், பிரேத சம்ஸ்காரம் ஆகாதவர்களுக்கும், கபிலதாரா பிண்டதானத்தினுல் முக்தி கிட்டும்.

இறந்தபின் பத்துநாட்கள் க்ரியை செய்யாதவர்களுக்கும் இந்தத் தீர்த்தத்தில் பிண்டதானம் செய்வதனுல் திருப்தி ஏற்படுகிறது. புத்ரன் இல்லாமல் இறந்தவர்களுக்கும், எள்ளும் தண்ணியும் இறைக்கக்கூட இல்லாமல் போனவர்களுக்கும் இந்த மதுஸ்ரவா தீர்த்தத்தினுல் தர்ப்பணம் செய்வதனுல் முக்தி கிடைக்கிறது.

திருடர்களாலோ, மின்னல் ஜலம் இவைகளினுலோ மரணம் அடைந்தவர்களுக்கு இங்கு சிரார்த்தம் செய்வதினுல் உத்தம கதி கிடைக்கிறது.

தற்கொலை செய்து கொண்ட பாபிகளுக்கும் சிவகயா தீர்த்த மான இதில் பிண்டதானம் செய்வதனுல் திருப்தி ஏற்படுகிறது. பிதாவின் கோத்திரத்திலாவது, மாதாவின் கோத்திரத்திலாவது மரணமடைந்த, பெயர் தெரியாதவர்களுக்கு இங்கு பிண்டதானம் செய்வதால் அக்ஷய திருப்தி ஏற்படுகிறது.

பத்தினியின் வர்க்கத்திலும், நண்பர்களில் ஒருவர் மரண மடைந்தால்கூட அவர்களுக்கும்கூட திருப்தி ஏற்படுகிறது. (இங்கு பிண்டதானம் செய்வதனுல்) பிராம்மணன் ஆனுலும் க்ஷத்திரியனுனுலும் சூத்திரனுனுலும், அந்திம ஜாதியில் பிறந்த எவர்களானுலும் சரி அவர்கள் பெயரைக்கூறி யார் இங்கு பிண்ட தானம் செய்தாலும் அவர்களுக்கு நற்கதி கிடைக்கும்.

இறந்த பிறகு பசு, பக்ஷி, பிசாசயோனி இவைகளில் பிறந்தவர் களுக்கு இந்தக் கபிலதாராத் தீர்த்தத்தில் திருப்தி செய்வித்தால் அவர்களும் ஊர்த்வகதி யடைகிறார்கள். மதுஸ்ரவாத் தீர்த்தத்தில் தர்ப்பணம் செய்வதனால் மனுஷயோனியில் இறந்த பிதுர்க்கள் திவ்ய யோனியை அடைந்து பிதுர்க்களாகின்றனர்.

திவ்யலோகத்துப் பிதுர்கணங்கள் தேவத்வத்தை அடை கிறார்கள். அவர்களும் வ்ருஷபத்வஜத் தீர்த்தத்தினால் திருப்தி யடைந்து ப்ரும்ம லோகத்தையடைகிறார்கள். இந்தத் தீர்த்தம் சத்திமயுகத்தில் பாலாகவும், திரேதாயுகத்தில் தேனாகவும், த்வாபர யுகத்தில் நெய்யாகவும் (நெய்) கலியுகத்தில் ஜலமாகவும் மாறுகிறது.

இந்த உத்தமத் தீர்த்தம் வாராணஸியின் எல்லைக்கு வெளியி லிருந்த போதிலும் என்னுடைய சாந்நித்யத்தினால் முக்யம் வாய்ந்த இந்தத் தீர்த்தத்தை வாராணஸிக்கு மத்தியில் இருப்ப தாகவே கருதவேண்டும்.

பிதாமஹ கணங்களே! காசி ஜனங்கள் இங்குதான் முதலாவ தாக வ்ருஷபச் சின்னம் பொறிக்கப்பட்டக் கொடியுடன் என்னை தரிசித்தார்கள். அதனால் நான் இங்கு வ்ருஷபத்வஜர் என்னும் பெயருடன் எப்பொழுதும் இங்கு இருக்கிறேன்.

ஏ! பிதுர்கணங்களே நான் உங்களுடைய சந்தோஷத்திற்காக ப்ரும்மா, நாராயணர், சூரியன் மற்றும் பாரிஷத கணங்களுடன் இங்கேயே வசித்துக் கொண்டிருப்பேன்.

பகவான் திவ்ய பிதுர்கணங்களுக்கு இந்தவிதமாக வரம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது நந்தி என்னும் பெயருடைய முதல் பாரிஷதர் மஹா தேவரை வணங்கி இவ்வாறு கூறினார்.

நாதா! ஜெயவிஜயீபவா, தங்களுடைய ஆக்கினைப் பிரகாரம் ரதம் அலங்கரித்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதல் ப்ருக்ருதி ரூபமான எட்டு சிம்மங்களும், தாது ரூபமான எட்டு வ்ருஷபங் களும், கஜங்களின் சின்ன ரூபமான எட்டு யானைகளும், ஐந்து ஞானேந்த்ரியங்களும், சித்தபுத்தி அஹங்காரம் ஆகிய எட்டுக் குதிரைகளும் பூட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மனதான சாரதி கையில் சவுக்குடன் ரதத்தட்டில் தயாராக அமர்ந்திருக்கிறான்.

கங்கையும் யமுனையுமே கால்களாகவும், காற்றே சக்கரங் களாகவும், சந்தியும், காலையுமே இரு சக்கரங்களாகவும்,

ஆகாசமே பவித்ரமுடைய குடையாகவும் இருக்கிறது. நக்ஷத்ரக் கூட்டங்கள் ரதத்தில் அடித்த ஆணியாகவும், ஸர்ப்பக்கூட்டங்களே ரதத்திலுள்ள கயிறுகளாகவும் இருக்கின்றன.

மார்க்க தரிசினிகளாகிற ஸ்துதிகளே அதிலிருக்கும் சிகரமாகவும், ஸ்ம்ருதிகளே கூறையாகவும், தக்ஷிணைகளே அச்சாகவும், யக்ஞங்களே தேரின் பாதுகாவலர்களாகவும், ஆசனமே ப்ரணவமாகவும், காயத்ரியே கால் வைக்கும் பீடமாகவும், ஏழுபுவனங்களே ஏழுபடியாகவும் சந்திர சூரியர்களே த்வாரரக்ஷகர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

மச்சுபடி-அக்னிதேவர்; ரதம் சொல்லுமிடம் சந்திரிகையாகவும், சூரியப்ரபையே கொடியாகவும்; சாக்ஷாத் வாக்தேவதையே சஞ்சலமானசாமரம் வீசுபவளாகவும், இருக்கிறாள். கந்தர் கூறினார்: நந்திகேசர் இவ்வாறு கூறியதும் தேவதேவரான சங்கரர், பினாகமெனும் தனுஸைக்கையிலேந்திக் கொண்டு பகவான் நாராயணர் கைலகைக் கொடுக்க, அஷ்டலக்ஷ்மிகளும் ஆரத்தி சுழற்ற எழுந்திருந்து நின்றார்.

அச்சமயம் சாரணர்கள் பாடும் மங்கள கீதத்தின் த்வனி திவ்யவாத்யங்களின் த்வனிகளைவிட மேலோங்கி ஸ்வர்க்க மத்ய பாதாளத்திலும் எதிரொலித்தது. அந்தத் திவ்யத்வனிகள் நான்குப் பக்கங்களும் முழங்க ஸமஸ்த புவனங்களிலிருந்தும் ஜனங்கள் அழைப்புவந்த விருந்தினர்களைப் போல் காசியை நோக்கிப் பிரயாணம் ஆனார்கள்.

அச்சமயம் முப்பத்து முக்கோடி தேவதை கணங்களும், இருபதாயிரம் கோடி சிவகணங்களும், தொண்ணூறுகோடி சாமுண்டிகளும், பத்துகோடி பைரவிகளும்,

எண்பது கோடி பலம் பொருந்திய மயூரவாஹனங்களில் ஏறிய என்னுடைய அநுசரர்களான ஷண்முக கணங்களும், தோழர்களான குமாரகணங்களும்; பளபளக்கும் எட்டுக்கோடி கோடரிகளைக் கையிலேந்தி தொந்தி குலுங்க வேகமாக நடக்கும் விக்னங்களைப் போக்கும் கஜமுக கணங்களும், எண்பதாயிரம் ப்ரும்மவாதிகளான முனிகணங்களும்; அதே எண்ணிக்கையுள்ள கிரகஸ்த தர்மத்தை அனுசரிக்கும் ரிஷிகணங்களும், முப்பதுகோடி பாதாளவாசிகளான நாக கணங்களும், நாற்பதுகோடி பரமசைவ தைத்ய தானவ கணங்களும், எட்டுலக்ஷம் கந்தர்வ கணங்களும், ஐந்து லக்ஷம் யக்ஷராக்ஷஸ கணங்களும் இரண்டுலக்ஷத்து பதினாயிரம் வித்யாதர கணங்களும் ஸ்வர்க்க-வாசிகளான உத்தம அப்ஸர கணங்கள் எட்டா யிரமும், எட்டுலக்ஷம்-கோமாதாக்களும், அறுபதினாயிரம் கருடகணங்களும் நானாவிதமான ரத்ன சமூகங்

களையும் காணிக்கையாகக் கொண்டுவந்திருக்கும் ஏழு சமுத்ரங்களும், எண்பதினுயிரம் நதிகளும், எண்ணுயிரம் பர்வதங்களும், முன்னூறு வனஸ்பதிக் கூட்டங்களும்; எட்டுதிக்பாலர்களும், பிஞகபாணி எழுந்தருளியிருக்குமிடத்திற்கு வந்தனர்; இந்த எல்லா ஜனங்களுடனும் சேர்ந்து பரம சந்தோஷ சித்தராய் நான்கு பக்கங்களும் அன்பர்களுடைய ஸ்துதி வசனங்களைக் கேட்டவராய் அந்த மனோகரமான ரதத்தில் ஏறி பகவான் த்ரிலோசனர் காசீ புரியில் ப்ரவேசித்தார்;

ப்ரவேசிக்கும் பொழுது மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் பகவதி கிரிஜா தேவியுடன் சிவன் ஆனந்தமங்களத்தின் சுரங்கமான, ஸ்வர்க்கத்தைவிட அதி ரமணீயமான வாராணசிபுரியில் பிரவேசித்து இங்கும் அங்கும் நோக்கினர்.

ஸ்வாமி கார்த்திகேயர் கூறினர்:-ஒருவர் கோடிகோடி ஜன்மங்களின் பாபங்களை நசிப்பிக்கும் புண்ணியமான இந்த சம்பவத்தைப் படிப்பவர்களும், படிக்கச் சொல்லிக் கேட்டவர்களும், சிவஸாயுஜ்யபதவியை அடைவார்கள்.

விசேஷமாக ச்ராார்த்த சமயத்தில் இதை அவசியம் படிக்க வேண்டும்; இதனைப் படிப்பதினுல் அந்த ச்ராார்த்தம் பிதுர்க்களுக்கு அக்ஷய திருப்தியைக் கொடுப்பதாகும்;

ஒருவருஷம் வரையில் சிவனுடைய சமீபத்தில் இந்த வ்ருஷபத்வஜர் மஹாத்ம்யத்தைப் படிப்பதனுல் புத்திரன் இல்லாதவர்கள் புத்ரலாபத்தை அடைவார்தள்.

இந்த விதமாக விஸ்வேஸ்வரர் காசியில் ப்ரவேசித்த வ்ருத்தாந்தத்தை நான் உமக்கு வர்ணித்தேன். இது ஆனந்தமான கிழங்கின் விதை;

ஒருவன் சந்தோஷமாக இந்த வ்யாக்யானத்தைப் படித்துக் கொண்டு புதுக்ரகத்தில் பிரவேசித்தானுனல் அந்தக்ரஹம் எல்லா வஸ்துக்களும் நிரம்பியதாக இருக்கும்; இது நிச்சயம். இதைக் கேட்டதனுல் பகவான் ஸ்வயம் விஸ்வநாதரே சந்தோஷமடைவாரென்ருல் உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் யாவரும் சந்தோஷமடைவார்கள் என்பதில் என்ன சந்தேகம் இருக்கிறது.

இந்தக்கதையில் பகவான் விஸ்வேஸ்வரரே காசியை அடைவதற்கு சிரமப்பட்டார் என்பதை வர்ணிக்கப்பட்டிருக்

கிறது. அதனுல் நாம் இச்சிக்கும் பொருள் நமக்குக் கிடைப்பது மிகவும் துர்லபம் என்று தோன்றினுல் இந்த உபாக்கியானத்தை நிரந்தரம் பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

இவ்வித ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்ரார்த்த பாஷா டீகாவான வ்ருஷபத்வஜ ஆவிர்பவம், கபிலதாராத் தீர்த்த வர்ணனம் ஆகிய இவைகள் அடங்கிய அறுபத்தி இரண்டாவது அத்யாயம்.

ஸம்பூர்ணம்.

அறுபத்துமூன்ருவது அத்யாயம்

அகஸ்திய ரிஷி கூறினர் : ஏ! தாரகாஸுரனுடைய சத்ருவே! பகவான் த்ரிபுராந்தகன் கண்களுக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பதும் ஸமஸ்த மனோரதங்களும் நிரம்பிய காசீபுரியைப் பார்த்துவிட்டு, என்ன செய்தார்? அதை எனக்கு விவரியுங்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறினர் :-பதிவ்ரதையின் பதியே, அகஸ்தியா, பகவான் சந்திரசேகரன் காசியைத் தன்னுடைய நேத்திரங்களுக்கு விருந்தாக அமைத்துக்கொண்டு என்ன செய்தார் என்பதை இப்பொழுது கூறுகிறேன்.

பரம பக்தர்களிடம், வாத்ஸல்யத்தோடு கூடிய சித்தமுடைய பகவான் ஸர்வக்ஞநாதன் ஒரு குஹையில் அமர்ந்திருக்கும் ஜயகீஷ்யர் என்னும் மஹாமுனியைப் பார்த்தார்.

விஸ்வநாதர் வ்ருஷபராஜர்மீது ஆரோகணித்து கிரிஜாதேவியுடன் காசியிலிருந்து மந்த்ராசலத்துக்குப் புறப்பட்ட (பிரயாணப்பட்ட சமயத்திலிருந்து இந்தமஹா-புண்ணியாத்மாவான தபஸ்வி ஜயகீஷ்யர் என்னும் மஹாமுனி பகவான் விஸ்வேஸ்வரர், திரும்பவும் இங்கு வந்து அவருடைய சரணக் கமலங்களை தரிசிக்கும் வரையில் இந்தக் குஹையை விட்டு வெளி வரமாட்டேன், ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர்கூட அருந்தவும் மாட்டேன், ஒன்றும் உண்ணவும் மாட்டேன் என்று கடினமான வ்ருதம் எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

ஏ! கும்பமுனியே, இந்த யோகி ராஜனுன ஜெயகீஷ்யர் என்னும் ரிஷி எந்தயோக தாரணையின் பலத்தினுலேயோ அல்லது சம்புவின் அனுக்ரகத்தினுலேயோ, அன்னம் தண்ணீரைத் தியாகம் செய்து அங்கு அமர்ந்து தபஸ் செய்துகொண்டிருந்தார்.

இந்த ரகசியத்தை மஹாதேவர் ஒருவரேதான் அறிவார்; மற்றவர்கள் இந்த ரகசியத்தைப்பற்றி என்ன அறிவார்கள்?

இதே காரணத்தினுலே ப்ரமதகணங்களின் நாதனுன சிவபிரான் முதன்முதலில் அவரைக் காணச் சென்ருர். அந்த குஹையைச் சென்று தரிசிக்க வேண்டிய சுபதினத்தைக் கூறுகிறேன், கேளுங்கள் : ஆனி மாதம் சுக்லபக்ஷத்து சதுர்தசி திதியன்று ஸோமவாரமும் அனுஷம் நக்ஷத்ரமும் என்று கூடுகிறதோ அந்தப் புண்ணிய தினத்தன்று அந்த இடத்திற்கு மஹாயாத்ரை செய்ய வேண்டும்.

அந்த நாளிலிருந்துக் காசியில் புண்ணியமான ஜ்யோஷ்ட ஸ்னனம் பிரஸித்தமாயிற்று. அங்கு ஜ்யேஷ்டஸ்வரர் என்னும் சிவலிங்கம் தானகவே வெளிப்பட்டிருக்கிறது.

சூரியனுடைய ப்ரகாசம் பரவுவதால் அந்தகாரம் எப்படி விலகுகிறதோ, அதுபோல் இந்த லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்த மாத்திரத்திலேயே நூற்றுக்கணக்கான ஜென்மங்ளில் சேகரித்து வைத்திருக்கும் பாபங்கள் க்ஷணத்தில் மறைகின்றன.

அங்கு ஒருவன் ஜ்யேஷ்டவாபி என்னும் கிணறில் ஸ்னனம் செய்து பித்ருக்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்து ஜ்யேஷ்டேஸ்வரரை யும் தரிசனம் செய்தால் அவர்களுக்குத் திரும்பவும் பூமியில் பிறக்க வேண்டியே வராது.

அதேஸ்தானத்தில் ஜ்யேஷ்டேஸ்வரருக்கு சமீபத்திலேயே ஸர்வஸித்திப்ரதாயினியும், எல்லோரிலும் ஸ்ரேஷ்டமானவளும், ஜ்யேஷ்டகௌரிதானே ஆவிர்பவித்திருக்கிருள்.

ஜ்யேஷ்ட மாதத்து சுக்லாஷ்டமியன்று அங்கு மஹோத்ஸவம் நடக்கும். அன்று இரவில் கண்விழித்து மிகவும் மனநிறைவுடன் உற்சவம் கொண்டாட வேண்டும்.

மிகவும் அபாக்யவதியான பெண்ணும் ஜ்யேஷ்டவாபியில் ஸ்னனம் செய்து ஜ்யேஷ்டா கௌரியை தரிசித்தாளானல் பரம ஸௌபாக்யத்தைப் பெறுவாள்.

அங்கு மஹாதேவர் தானே எப்பொழுதும் வசித்துக் கொண்டிருப்பதனல் நிவாஸேஸ்வரர் என்ற மற்ருெரு லிங்கமும் அங்குத்தோன்றி பிரஸித்தியடைந்திருக்கிறது.

அந்த நிவாஸேஸ்வர லிங்கத்தை ஸேவிப்பதனுல் கிரஹத்தில் ஸர்வ ஸம்பத்துகளும் பெருகி எப்பொழுதும் நிரம்பியிருக்கின்றன.

உத்தம நரன் ஒருவன் ஜ்யேஷ்டேஸ்வரரின் சமீபத்தில் நெய் தேன் முதலிய உபகரணங்களுடன் ச்ரார்த்தம் செய்வானுனல் பித்ருக்களை அவன் மேன்மையான நிலையில் சந்தோஷப்படுத்து கிறவனுகிருன்.

காசியில் ஜ்யேஷ்ட தீர்த்த கரையில் சக்தி அனுஸாரம், தானம் செய்வதினுல் உத்தவஸ்வர்க்காதி போகங்களை அனுபவித்து விட்டு கடைசியில் முக்தியடைகிருன்.

காசிக்கு வரும் மங்களத்தை விரும்பும் ஜனங்கள் முதன் முதலாகக் காசியில் ஜ்யேஷ்டேஸ்வரரை ஸேவித்து அர்ச்சித்து ஜ்யேஷ்டா கௌரியைப் பூஜித்தால் எல்லாவற்றிலும் உன்னத பதவியை அடைகிருர்கள்

இதற்கு பிறகு க்ருபாநிதியான பகவான் தூர்ஜடி எல்லா தேவதைகளும் கேட்கும்படி நந்தியை அழைத்துக் கூறினர். ஏ!

நந்தியே இங்கு ஒரு மனோகரமான குஹையிருக்கிறது. அதில் நீ நுழைந்து செல். அதற்குள் என்னுடைய பக்தரான ஜயகீஷ்யர் என்னும் தபோதனர் இருக்கிறார்.

ஏ! நந்தி, அவர் மிகவும் கடுமையான நியமத்தை அனுஷ்டித்துக் கொண்டிருப்பதில் அவருடைய தேகத்தில் தோலும், எலும்பும், நரம்பும் மாத்திரமே மீதியிருக்கிறன. நீ எனது தரிசனத்திற்காக த்ருடவ்ருதனாக இருக்கும் என்னுடைய பக்தனைத் தூக்கிக் கொண்டுவா.

எப்பொழுது நான் இந்தக் காசியிலிருந்து மிக்க அழகு வாய்ந்த மந்த்ராசலத்துக்குக்குப் போனேனோ, அப்பொழுதிலிருந்து இந்தரிஷி உணவு, ஜலம் இவைகளை திரஸ்கரித்துவிட்டு கடுமையான நியமத்தில் இருக்கிறார். அதனால் நீ எனது கையிலிருக்கும் இந்த லீலாகமலத்தை எடுத்துச்செல்லவும். பரம போஷணைத்தரும் இந்த லீலாகமலத்தால் அவரது சரீரத்தை தொடும் என்றார்.

இதற்கு பிறகு நந்தி தேவர் பகவானிடமிருந்து அந்த லீலவா கமலத்தை வாங்கிக்கொண்டு மஹா தேவரை வணங்கி அந்த கம்பீரமான குஹையில் பிரவேசித்தார். அங்கு சென்று தபரூப அக்னியால் உலர்ந்த தேகத்துடனும் ஏகாக்ரசித்ததாரணையினால் வெளிஞானம் அற்றவருமான முனிவரைப் பார்த்தவுடனே தன் கையில் இருக்கும் லீலாக் கமலத்தினால் அவரைத் தொட்டார்.

பிறகு என்ன? அந்தக்கமலம் அவர்மீது பட்டவுடனேயே கடும் கோடையினால் உலர்ந்திருக்கும் தடாகத்தில் மழையின் தாராப்பிரயோகம் சேரும்பொழுது தவளை எப்படி சந்தோஷத்தினால் துள்ளிக் குதிக்குமோ அதுபோல முனிவரும் உல்லாசத்தினால் துள்ளிக் குதித்தார். அப்பொழுது நந்தி முனிராஜரை சீக்கிரமாக தூக்கியெடுத்துக்கொண்டு வந்து தேவ தேவரின் சரணங்களுக்கு முன்னால் வணங்கிக்கொண்டு நிறுத்தினார்.

இதற்கு பிறகு அந்த திகிலடைந்த முனி தனக்கு முன்னாலே வாமபாகத்தில் பகவதி கௌரி தேவியிடன் விளங்கும் பகவான் ஸ்ரீசங்கரரைப் பார்த்தவுடனே வணங்கத் தொடங்கினார். பிறகு அம்முனி பூமியில் வணங்கியெழுந்து மிகவும் பக்தியுடன் சந்திரசேகரரைத் துதிக்கத் தொடங்கினார்.

சிவபிரானும் சாந்தரும் ஸர்வக்ஞரும், சுபமயமானவரும் ஜகத்தின் ஆனந்தத்திற்குக் கிழங்கு போன்றவரும், பரம ஆனந்தத்தின் நிலையானவரும் உருவமற்றவரானாலும் உருவத்துடன் இருப்பவரும், அநேக உருவமெடுத்தவரும், விதி ஸ்வரூபரும், ப்ரும்மா விஷ்ணு இவர்களால் துதிக்கப்படுபவரும், விருபாக்ஷருமான அவரை அடிக்கடி வணங்குகிறேன்.

ஏ! நாதா தாங்களே அசையும் பொருள், அசையாப் பொருள் எல்லாம்; தங்களுக்கு வணக்கம்; தாங்களே மூன்று உலகங்களிலும் சிறந்தவர்; தாங்களே காமதேவனை பஸ்மமாக்கினவர்; தாங்கள் சேஷம் விசேஷம் இரண்டுமில்லாதவர். சேஷ நாகத்தை அங்கத்தில் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

ஹே! ஸ்ரீகண்டா! தங்கள் கழுத்தில் விஷம் விளங்குகிறது. வைகுண்டநாதரே தங்கள் சரணத்தில் வணங்குகிறார். தங்கள் சக்தி ஒருபோதும் குன்றாது, தங்களுக்கு வணக்கம். ஸ்வயம் சக்தியே தங்களது இடபாகத்தில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

தங்களுக்குத் தேகம் கிடையாது. ஆனாலும் சுந்தரதேகத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். தேகத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் உங்களை ஒருதரம் வணங்கியவர்கள் மறுபடியும் தேகம் எடுக்கமாட்டார்கள். அதனால் தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

தாங்களே காலம். காலத்திற்கும் காலர்; மஹாகாலர் தாங்களே, உலகின் நன்மையின் பொருட்டு காலகோட விஷத்தைப் பானம் பண்ணினீர்கள்; தாங்கள் ஸர்ப்பத்தை ஆபரணமாகவும், யக்ஞோபவீதமாகவும் அணிந்துள்ளீர்கள்.

ஏ! கண்ட பரசுவே, தாங்கள் சந்திரகண்டத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

ஸமஸ்த துக்கங்களையும் கண்டனம் செய்கிறீர்கள். கட்கத்தையும் கேடயத்தையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அப்படிப் பட்டத் தங்களை வணங்குகிறேன். தேவதைகள் எப்பொழுதும் தங்கள் குணத்தையே பாடுகிறார்கள். ஜடா மகுடத்தில் கங்கை அலைகளாகிய மாலைகளை அணிவிக்கிறாள். தாங்கள் கௌரியின் பிராணநாதர்; தாங்கள் கிரீசர், கிரிகளுக்கு நாயகன்.

அர்த்த சந்திரன் தங்களுக்கு சிரோபூஷணமாக விளங்குகிறான். பூர்ணசந்திரனும் சூரியனும், அக்னியும் தங்களுக்கு மூன்று கண்களாக இருக்கிறார்கள். திக்குகளை வஸ்திரமாக அணிந்தவரே தங்களுக்கு வணக்கம்.

ஏ! ஜகதீசா! தாங்கள் புராணபுருஷர். பக்தர்களின் ஜரை என்னும் ஜென்மத்தைத் தொலைப்பவர். பாபங்களுக்கு முடிவைக் கொடுப்பவர்; ஜீவன்களுக்கு ஜீவாத்மாக இருக்கிறீர்கள்.

ஹே! கங்காதரா! தாங்களே ஜகத்துக்கு நேத்ரமாக இருக்கிறீர்கள். அதைத் தவிர தாங்கள் முக்கண்ணராகவும் இருக்கிறீர்கள். தங்கள் கையில் பினாகமும், டமருவுகமும் த்ரிசூலமும் விளங்குகின்றன. தேவலோகத்து வாஸியான தேவேந்திரனுக்கும் ஆதிநாதனாக விளங்குகிறீர்கள். மூன்று வேதங்களும் தங்களுடைய மஹிமையைப் பாடுகின்றன. அதனால் தங்களை அடிக்கடி வணங்குகிறேன்.

மூன்று வேதஸ்வரூபமாக இருக்கிறீர்கள். எப்பொழுதும் சந்தோஷமாக இருக்கிறீர்கள். பக்தர்களுக்குப் பரம சந்தோஷத்தை அளிப்பவராக இருக்கிறீர்கள். தாங்களே யாகத்தின் தீக்ஷிதர். தேவதைகளுக்கும் தேவதை; அப்படிப்பட்ட தங்களை வணங்குகிறேன்.

தூரதரிசியே; தாங்களே ஸமஸ்த பாபங்களையும் தூர விலக்குகிறீர்கள். எல்லாவற்றையும்விட விலகி நிற்கின்றீர்கள். குற்றங்களைப் பொடிப் பொடியாக்குபவர். அடைவதற்கு துர்லபமாக உள்ளீர்கள். அப்படிப்பட்ட தங்களுக்கு நமஸ்காரம். ஹே! சந்திரகலாதரா, ஸமஸ்த தோஷங்களும் அற்றவர் தாங்கள். தத்தூர புஷ்பத்தை விரும்புபவர்; தூர்ஜடி, தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

ஏ! நீலகண்டா, தாங்களே தீரர், தாங்களே தர்மம்; தர்மத்தைப் பரிபாலிப்பவரும் தாங்களே; ஹே! நீலலோஹிதா, நான் தங்களையே அடிக்கடி வணங்குகிறேன்.

தாங்கள் கேவலம் தங்களுடைய நாமத்தை ஸ்மரணை செய்பவர்களுக்கே த்ரைலோக்ய ஐஸ்வர்யங்களையும் அருளுகிறீர்கள்; தாங்கள் பினுகத்தைத் தாங்கி நிற்கும் ப்ரமத நாதர்; தங்களுக்கு நமஸ்காரம்;

தாங்களே பசு பாசங்களை அறுக்கும் பசுபதி; தங்கள் நாமத்தை உச்சரிப்பவர்களுடைய கோரமான பாபங்களைத் தாங்களே விலக்குகிறீர்கள். தங்களுக்கு நமஸ்காரம்;

தாங்கள் பராத்பரர்; ஸம்ஸார ஸாகரத்தைத் தாண்டிவிடப்பட்டவர், தங்கள் பரம் அபரம் இரண்டிற்குமே மேலானவர்; தங்கள் குணவிசேஷம் அபாரம். தங்களுடைய கதை பரம பவித்ரம்; அதனுல் தங்களுக்கு வணக்கம்.

தாங்களே வாமதேவர். பாதி சரீரத்தைத் தரித்தவர்; வ்ருஷபத்தில் சஞ்சரிப்பவர். பீமர் (பயங்கரமானவர்) மஹாதேவர், பணிந்தவர்களின் பயத்தைப் போக்கடிப்பவர்; தங்களுக்கு என் வணக்கம்.

ஹே! மஹாதேவா, தாங்கள் எல்லா தேஜஸ்ஸுகளுக்கும் ஸ்வாமீ; பரமேஸ்வரர்; பவமும்தாங்களே; பவநாசகரும் தாங்களே; தாங்களே பூதபதி; தங்களுக்கு வணக்கம்.

தாங்கள் பார்வதிநாதர். தாங்கள் ம்ருத்யுஞ்ஜயர், தாங்களே தக்ஷயக்ஞத்தை த்வம்சம் செய்தவர். தர்மராஜனுக்கும் குபேரனுக்கும் பரமப்ரியமானவர் தங்களுக்கு வணக்கம்; தாங்களே யக்ஞபுருஷர், தாங்களே யக்ஞகர்த்தா, தாங்களே யக்ஞத்தின் பலனை அருளுபவர்; தாங்களே ருத்ரபதி, வெறுக்கத்தக்க ரோதனத்தையழிப்பவர். ஸர்வ ஸம்பத்தையும் அருளுபவர்.

தாங்கள் த்ரிசூலத்தைத் தரிப்பவர். சாஸ்வதமான ஈஸ்வரர். ஸ்மசானபூமியில் சஞ்சரிப்பவர்.

ஏ! க்ஷமிப்பவரே, தாங்களே க்ஷமையின் உருவம். க்ஷேத்ரக்ஞனை ஆத்மாவும் தாங்களே. சகல விஷயங்களிலும் சதுரர், குறையைப் போக்கடிப்பவர், பால் போன்ற நிறத்தவர்; தங்களுக்கு வணக்கம்,

அந்தகாசுரனை அழித்தவரே, தாங்கள் ஆதியந்தமற்றவர், தாங்களே இடாவிற்கு (பிருத்வி, வாணி) ஆதாரம், தாங்களே ஈசன், தாங்களே இந்திரன்; உபேந்த்ராதி தேவர்கள் தங்களைத் துதிக்கிறார்கள். தங்களுக்கு வணக்கம்.

தாங்கள் உமாகாந்தர்; ஊர்த்வரேதா; தனியானவர், ஏகரூபமானவர், சகல சம்பத்துக்களையும் கொடுக்கும் தாதா. தங்களுக்கு வணக்கம்:

தாங்கள் செய்யாத கர்மம் இல்லை. அம்பிகா தேவியின் ஸ்வாமி, தாங்களே ப்ரணவம் வஷட்கார பூ: புவ:, ஸுவ: அதனால் தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

ஏ உமாநாதா, இவ்வுலகில் காண்பதும், காணாததுமான சகல பொருள்களும் தாங்களே. தங்களைத் தவிர வேறொன்றும் கிடையாது. ப்ரபோ நன்று; நான்கூட உங்களைத் துதிக்கமுடியுமா? அந்த சாமர்த்யம் எனக்கேது? துதியும், துதிசெய்பவரும், துதிக்கப்படுபவரும் தாங்களே.

வாச்யமும், வாசகமும், வசனமும் தாங்களே. அதனால் வணங்குகிறேன். ஏ மஹாதேவா, தங்களைத் தவிர மற்றொருவரை நான் அறிவதுமில்லை. ஹே! மஹேஸ்வரா. அப்படியிருக்கும்போது துதிப்பது எப்படி?

ஹே! கௌரீசா, மற்றவர்களை நான் வணங்கக்கூட மாட்டேன். ஹே! சிவா, மற்றவர்கள் பேரை நான் உரைக்கக்கூட மாட்டேன். மற்றவர்கள் பேரை உரைக்கும்போது நான் ஊமையாகிவிடுவேன்; மற்றொருவர் கதையை நான் கேட்கும்போது செவிடாகி விடுவேன், மற்றொருவரை அடைவதற்கு முன் நான் நொண்டியாகிவிடுவேன். மற்றொருவரைப் பார்க்கும்போது நான் குருடனாகி விடுவேன். எனக்குத் தாங்களே ஸ்வாமி, தாங்களே கர்த்தா, தாங்களே போஷிப்பவரும், அழிப்பவரும்; அநேக தெய்வங்கள் உண்டென்று நினைப்பது மூடர்களுடைய கற்பனை. அதனால் ஏ! மஹேஸ்வரா, அதனாலேயே நான் தங்களை அடிக்கடி சரணடைகிறேன்.

நான் ஸம்ஸார சாகரத்தில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். என்னைக் கரையேற்றுங்கள். இந்தவிதமாக மஹாமுனி ஜய

கீஷ்வ்யர் ஸ்தாணுவாகிய பகவானுக்கு முன்னுல் தானே ஸ்தாணு வாகிய பகவானுக்கு முன்னுல்தானே ஸ்தாணுவாக நின்று மௌன மானுர். (ஸ்தாணு என்ருல் மரத்தின் அடிபாகம்) அப்பொழுது சந்திரபூஷணன் முனியின் இந்துஸ்தியைக் கேட்விட்டு ஜயகீஷ்வ் கூறினுர்! வரம் கேள் என்று. ஜயகீஷவ்யர் கேட்டார். ஏ! பரம பதத்தை அளிப்பவரே, பவாநீசா, தேவதேவா, தாங்கள் சரணக் கமலங்களை விட்டு நீங்காமல் இருக்க வரம் தாருங்கள்.

ஹே! நாதா தாங்கள் சற்றும் யோசியாமல் இன்னும் ஒரு வரம் தரவேண்டும், நான் தங்களுடைய லிங்கத்தை ஸ்தாபிக் கிறேன். அதில் தாங்கள் எப்பொழுதும் வசிக்கவேண்டும்.

ஈஸ்வரர் கூறினுர்-: குற்றமற்றவனே, மஹாபாகா, ஜெய கீஷ்வ்யா, நீ சொன்னவைகளெல்லாம் நடந்துவிடும்; நானுக மற்ருெரு வரமும் தருகிறேன்.

நான் உனக்கு நிர்வாண நிலேக்கு சாதகமான யோக சாஸ் திரத்தைத் தருகிறேன். இன்றையிலிருந்து நீ எல்லா யோகி களுக்கும் மத்தியில் யோகாச்சார்யனுகத் திகழ்வாய்.

ஏ! தபோதனு, நீ என்னுடைய அருளினுல் யோகசாஸ்திரத் தின் சம்பூர்ண கூடத்தவத்தையும் கூட நீ அறிவாய். அதன் உதவியால் கடைசியில் நிர்வாண பதவியை அடைவாய்.

நந்தி, ப்ருங்கி, ஸோமநந்தி முதலியவர்களைப் போல் நீயும் ஜரா மரணம் இல்லாமல் என்னுடைய பரம பக்தனுகத் திகழ்வாய்.

அநேக விருதங்கள், அநேகவித தபங்கள் அநேகவித நியதங்கள் அநேகவித தானங்கள் இருக்கின்றன.

அவைகளைக் கல்யாணத்திற்கு சாதகமாகவும், பாபத்திற்கு இடையூறு என்றும் கூறுகிருர்கள். ஆனுல் எந்த நியமத்தை எடுத்துக் கொண்டாயோ, அது முற்றிலும் கடுமையானது.

என்னைத் தரிசித்து விட்டே உணவு உட்கொள்வேன் என்று நீ எடுத்துக் கொண்ட விரதம் உத்தமமானது. ஏனென்ருல் என்னைத் தரிசியாமல் உணவு உண்ணும் மூடர்கள், பத்திரம், பஷ்பம், பலம் இவைகளால் என்ணைப் பூஜியாமலேயே உண்கிருர்கள். அவர்கள் இருபத்தொரு ஜென்மம் மணலே புஜிக்கிறவர்களாகிருர்கள்,

நீ எந்த கடினமான விரதத்தை எடுத்துக் கொண்டு அனுஷ் டானம் செய்தாயோ இயமமும், நியமமும் அதில் பதினுறில் ஒரு பங்கு கூட பெருது.

அதனால் நீ எப்பொழுதும் எனது சரணங்களின் சமீபத்தில் வசித்துக் கொண்டிருக்கக் கடவாய்; உன்னுடைய அந்திமக்காலத்தில் அங்கேயே சந்தேகமில்லாமல் உனக்கு நிர்வாண ப்ராப்தி கிடைக்கும்.

ஒருவன் காசியில் பரமதுர்லபமான இந்த ஜெயகீஷ்வ்யேஸ்வரர் என்னும் இந்த மூன்று வருஷபரியந்தம் இடைவிடாது ஸேவித்து வந்தானானல் நிச்சயமாகக் யோக ப்ராப்தியடைவான்.

ஒருவன் இந்த ஜெயகிஷ்வ்யருடைய குஹைக்குச் சென்று யோகாப்யாஸம் செய்தானனல் அவன் என்னுடைய அனுக்ரகத்தினல் ஆறு மாதங்களிற்குள்ளாகவே அபீஷ்டஸித்தியைப் பெறுவான்.

மஹத்தான ஸித்திகளை விரும்பும் பக்தர்கள் விடாமுயற்சியுடன் உன்னல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இந்த லிங்கத்தைப் பூஜை செய்து இந்த ரமணியமான குஹையை தரிசிக்க வேண்டும்.

ஜேஷ்டேஸ்வர க்ஷேத்திரத்தில் இருக்கும் இந்த சிவலிங்கம் எல்லா ஸித்திகளையும் அருளும் தாதா. இதை தரிசித்து, ஸ்பர்சித்து, பூஜித்தால் பாபராசிகள் விலகிவிடும்.

இந்த ஜ்யேஷ்டேஸ்வர க்ஷேத்திரத்தில் ஏதாவது ஒரு சிவயோகியை பிக்ஷை செய்வித்தால் கோடி ஜனங்களுக்கு உணவு அளித்த பலன் கிடைக்கும்.

ஜெயகிஷ்வ்யேஸ்வரர் என்னும் லிங்கத்தைக் கலியுகத்தில் விசேஷமாக பாபபுத்தியுள்ளவர்களிடமிருந்து முயற்சியுடன் மிக ரகஸ்யமாக பாதுகாத்து வரவேண்டும்.

ஏ! தபோதன, நான் ஸாதர்களுக்கு யோகஸித்தியருளுவதற்காக எப்பொழுதும் இந்த லிங்கத்தில் ஆவிர்பவித்திருப்பேன்.

ஏ! மஹாபாகா ஜெயகீஷவ்யா, நான் வேறொரு வரம் கூட அளிப்பேன் கேள்:- உன்னல் இயற்றப்பட்ட இந்த ஸ்த்தோத்திரம் பரமயோக ஸித்தியளிக்க வல்லது; மஹாபாபத்தைப் போக்கடிக்க வல்லது. பரம புண்ணியத்தைப் பெருக்கவல்லது.

இந்த ஸ்த்தோத்திரத்தைப் பாராயணம் செய்யும் ஜனங்களுக்கு இவ்வுலகில் அசாத்தியமான விஷயம் ஒன்றுமில்லை. அதனல் உன்னதமான ஸாதகர்கள் இதைப்பெறும் முயற்சியுடன் படிப்பார்களாக.

சந்தோஷத்தினல் மலர்ந்த பார்வையுடைய பகவான் காமசத்ரு ஜெயகிஷவ்ய ரிஷிக்கு இந்த விதமான வரங்களையளித்து அங்கு கூடியிருக்கும் காசிவாசிகளான ப்ராம்மணர்களைப் பார்த்தார்.

ஸ்கந்தர் கூறினர்: பிராக்ஞர்கள் பெரும் முயற்சியுடன் இந்த ஒப்பு உவமையில்லாத உபாக்கியானத்தைக் கேட்பார்களானல் அவர்கள் பாவம் அற்றவர்களாக ஆகிறார்கள். அவர்களை ஒருவித மான இடை யூறுகளும் உபத்திரவிக்காது.

இவ்விதம் ஸ்கந்தபுராணத்தில் நான்காவதான காசீ கண்டத்தில் உத்திரார்த்த பாஷாடீகாவான ஜேஷ்டேஸ்வரர், ஜெயகீஷ்வ யேஸ்வரர் கதாவர்ணனமான ஜெயகிஷ்வ்யேஸ்வரர் அறுபத்து மூன்ருவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்

அறுபத்திநான்காவது அத்யாயம்

அகஸ்தியர் திரும்பவும் கேட்டார். ஏ! ஷாடனை பிராம்மணர்களைப் பார்த்துவிட்டு சம்பு என்ன கூறினர்? வேறு என்னென்னவெல்லாம் லிங்கங்கள் உள்ளன, அவைகளைக் கூறுங்கள்.

பிறகு அந்தப்பரம பவித்ரமாஹதேவருக்கு அதிப்ரியமான ஜ்யேஷ்டஸ்தானத்தில் என்ன என்ன விஷயங்கள் விஷேமாக நடந்தன. அதை எனக்கு விவரமாகக் கூறுங்கள்.

ஸ்கந்தர் பதில் கூறினர், ஏ! அகஸ்தியா, நீர் என்னிடம் எதை எதையெல்லாம் பற்றி கேட்கிறீரோ அவைகளுக்குகெல்லாம் நான் கட்டாயம் பதில் கூறுவேன். பகவான் சிவபிரான் பிரும்மா வேண்டிக் கொண்டதற்காக மந்த்ராசலத்திற்குச் சென்ருர்'

அப்பொழுதிலிருந்து இந்த நிர்மல தீர்த்தத்தில் சன்யாஸி பிராம்மணர்கள் எல்லோரும் நிராதரவாக போய் இந்த மஹா க்ஷேத்ரத்தில் தானம் வாங்கக் கூடாது என்ற காரணத்தினுல் என்ன செய்வது என்று திகைத்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் தண்டத்தினுல் பூமியைக் கெல்லி கிடைக்கும் கந்தமூலங்களை புஜித்து, வாழ்க்கையை ஒட்டினுர்கள். இப்படி அவர்கள் தோண்டியவுடன் அவ்விடத்தில் ரமணியமான தேவகாதம் என்னும் பெயருடைய புஷ்கரிணி உண்டாயிற்று.

அந்த ஜனங்கள் அந்த தீர்த்தத்தில் நான்கு புறமும் பெரிய பெரிய லிங்கங்களைப் பிரதிஷ்டைசெய்து மஹேசருடைய ஆராதனையில் தத்பரராக தவம் செய்து வந்தனர்.

அவர்கள் தினமும் ஸ்னனும் செய்து உடல் முழுவதும் விபூதியைத் தரித்துக் கொண்டு, ருத்ராக்ஷ தாரணர்களாய், சிவலிங்கத்தின் பூஜையும் சதருத்ரபாராயணமும் நடத்தி வந்தார்கள்.

இந்த ஜனங்கள் தவத்தினுல் க்ருசமடைந்த சரீரத்துடன் மேலும் தபஸ்ஸிலேயே தத்பரர்களாய் ஐயாயிரம் பிராம்மணர்கள், தேவ தேவர்கள் திரும்பி வந்ததைக் கேள்வியுற்று (தேவ தேவர்-பரமசிவன்) பரமானந்தத்துடன் அவரை தரிசிப்பதற்காக தண்டகாதம் என்னும் தீர்த்தக்கரையிலிருந்து அவ்விடம் வந்தார்கள்.

மந்தாகினி தீர்த்தக் கரையில், பாசுபதவ்ருதத்தை எடுத்துக் கொண்டு சிவபிரான் ஒருவனையே ஆராதித்துக் கொண்டு வந்த பத்தாயிரம் பிராம்மணர்களும் அங்கு வந்தார்கள்.

அதுபோலவே ஹம்ஸ தீர்த்தத்திலிருந்து பதினுயிரத்து முந்நூறு பிராம்மணர்கள் துர்வாச தீர்த்தத்திலிருந்து பன்னிரண்டு நூறு, மச்சோதரி தீர்த்தத்திலிருந்து ஆறுயிரம், கபால மோசனத்திலிருந்து எழுநூறு, ரிண மோசன தீர்த்தத்திலிருந்து பன்னிரண்டு நூறு, வைதரணி தீர்த்தத்திலிருந்து ஐயாயிரம் மஹாராஜா ப்ருதுவினுல் நிர்மாணிக்கப்பட்ட ப்ருது தீர்த்தத்திலிருந்து பதிமூன்றுநூறு, அப்ரஸரஸுகளின் தீர்த்தமான மேனகா குண்டலத்தின் கரையிலிருந்து இருநூறு ஊர்வசிகுண்டலத்திலிருந்து பன்னிரண்டுநூறு.

ஐராவத குண்டத்திலிருந்து முன்னூறு, கந்தர்வ குண்டத்திலிருந்து எழுநூறு; அப்ஸரா-குண்டத்திலிருந்து முந்நூறு மறுபடியும்; வ்ருஷபத்வஜ தீர்த்த கரையிலிருந்து முன்னூற்றி தொண்ணூறு, யக்ஷிணிகுண்டத்திலிருந்து ஆயிரத்து முன்னூறு;

லக்ஷ்மி குண்டத்திலிருந்து பதினுறுநூறு, பிசாசமோசன தீர்த்தத்திலிருந்து ஏழாயிரம், பித்ரு குண்டத்திலிருந்து ஒரு நூறும்; கொஞ்சம் அதிகமும்; துருவ தீர்த்தத்திலிருந்து அறுநூறு; மானஸரோவரத்திலிருந்து ஐநூறு. வாஸுகி தடாகத்திலிருந்து பத்தாயிரம், சீதாகுண்டத்திலிருந்து எண்ணூறு, கௌதம குண்டத்திலிருந்து ஒன்பதுநூறு;

துர்க்கா குண்டத்திலிருந்து ஆயிரத்துநூறு; இப்படியாக பூஸுர குலத்திற்குப் பெருமையைக் கொடுக்கும் பிராம்மணர்கள் பரமானந்தத்தைக் கொடுக்கும் பகவான் காசிநாதர் உமாபதி தேவரைத் தரிசனம் செய்வதற்காக அங்கு வந்து குழுமினுர்கள்.

ஏ! கலச முனியே! இந்த விதமாக அஸி சங்கமத்திலிருந்து வருணு சங்கமத்தின் சங்கமேஸ்வரர் வரையில் உள்ள கங்கா தீரத்தில் வசிப்பவர்களான பதினெண்ணுயிரத்து ஐநூற்று ஐம்பது பிராம்மணர்கள் கங்கா தடத்திலிருந்து அங்கு வந்து, கையில் நனைந்த தர்ப்பையும் அக்ஷதையும், புஷ்பமும், வாசனை புஷ்பமாலைகளும் எடுத்துக்கொண்டு, ஜெயகோஷத்துடன், அடிக்கடி மங்கள சூக்தத்தை உச்சரித்துக் கொண்டும்; அடிக்கடி வணங்கிக் கொண்டும் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். பகவான் சங்கரரும் அவர்களுக்கு அபயப்ரதானம் செய்து மிகவும் சந்தோஷத்துடன் அவர்களை குசலம் விசாரித்தார்.

அப்பொழுது அந்த பிராம்மணர்கள் கைகூப்பிக்கொண்டு கூறத்தொடங்கினுர்கள். ஏ! நாதா! தங்களுடைய இந்த க்ஷேத்ரத்தில் வசித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எப்பொழுதும் க்ஷேமமாகவே இருக்கிறுர்கள். பின்-யாருடைய சொருபத்தை அவரே அறிந்துகொள்ள முடியாதோ, அப்படிப்பட்டத் தங்களை

சாக்ஷாத் நேத்திரங்களினுலேயேப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேம். அப்படியிருக்கும்பொழுது எங்களுடைய க்ஷேமத்தைப்பற்றி என்ன சந்தேகம்.

தங்களுடைய க்ஷேத்திரத்திற்குப் பராமுகமாக இருப்பவர் களுக்குத்தான் எப்பொழுதும் அமங்களங்கள் நேருகின்றன. பதினுலு புவனங்களும் விபரீதமாக செயல்படுகின்றன. ஏ! ஸர்ப்ப புஷணு, யாருடைய ஹ்ருதயத்தில் காசி எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறதோ, அவர்களை சம்ஸாரம் ஆகிய ஸர்ப்பம் ஒரு பொழுதும் கடிக்காது;

காசி என்ற இரு அக்ஷரங்களின் மந்திரம் கர்ப்பத்தை ரக்ஷிக்கிற மணியாகும். அது யாருடைய தொண்டையில் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு அசௌக்யம் ஏன் ஏற்படுகிறது? எவன் ஒருவன் காசி என்னும் இரு அக்ஷரங்களின் அம்ருதத்தைப் பருகுகிருனே, அவன் ஜராவஸ்தை யைத் தாண்டி அம்ருதமயமாக ஆகிவிடுகிருன்.

எவனெருவன் இரண்டு அக்ஷரங்களையுடைய காசி என்னும் நாமத்தை காதில் போட்டு வைக்கிருனே, பிறகு அவனுக்கு கர்ப்ப விஷயமான வாக்கு வாதத்தைக் கேட்கவேண்டியே வராது.

ஏ! சந்திர சேகரா, யாருடைய நெற்றியில் ஒரு தரமாவது தெய்வக்ருபையினுல் காசியின் தூளி காற்றினுல் கிளம்பி படுகிறதோ, அவனுடைய தலை சந்திரபிரபையினுல் அலங்கரிக்கப் படுகிறது.

தற்செயலாக ஒரு தடவை இந்த ஆனந்தகானனம் யாருடைய திருஷ்டிகளில் படுகிறதோ, அவர்கள் ஸம்ஸாரத்தில் பிறக்க மாட்டார்கள். ஒருவன் அமரும்பொழுதும், எழும்பொழுதும், தூங்கும்பொழுதும், விழிக்கும்பொழுதும் எந்த நிலையில் இருந் தாலும் காசி என்னும் மந்திரத்தை எப்பொழுதும் ஜபித்துக் கொண்டிருந்தானுனல் அவன் எப்பொழுதும் பயமில்லாத வனுகிருன்.

எவனெருவன் காசீ என்னும் பீஜமந்திரத்தை (மந்திரத்தின் இரு அக்ஷரங்களை) தன்னுடைய ஹ்ருதயத்தில் நிறுத்தி வைக்கிருனே, அவனுடைய கர்மபீஜம் முளைக்கும் சக்தியை இழக்கிறது.

ஒருவன் எப்பொழுதும் காசி, காசி, காசி என்று ஜபித்துக் கொண்டிருந்தானுனல் அவன் எங்கிருந்தாலும் அவனுக்கு முன்னுல் முக்தி பிரகாசமாகிறது.

ஏ! பவா! இந்தக் காசி எப்பொழுதும் கல்யாண மூர்த்தியாக இருக்கிறது. தாங்களும் ஸொரூபமாகவே அமர்ந்திருக்கிறீர்கள்.

இந்த கங்கையும் இங்கே கல்யாணப் பெருக்காகவே ஓடுகிறது உலகத்திற்கு க்ஷேமத்தைச் செய்யும் இந்த மூன்றும் வேறெங்கே கிடைக்கிறது!

பார்வதி நாதன் பகவான் ஹரன் பிராம்மணர்களுடைய க்ஷேத்திர பக்தியால் நிறைந்த பரிபூர்ண வசனங்களைக் கேட்டு மிகவும் சந்தோஷமடைந்தார். பிறகு கூறத்தொடங்கினர்:-

ஏ! பிராம்மண ச்ரேஷ்டர்களே, நீங்கள் தன்யர்கள். என்னுடைய பரம பாவனமான இந்த க்ஷேத்திரத்தில் தங்களுக்கு இருக்கும் பரம பக்தியைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

நீங்கள் இந்த க்ஷேத்திரத்தை சேவித்து வாசம் பண்ணுவதினலேயே—ரஜோகுண, தமோ குணமில்லாமல் ஸத்வ குணம் நிரம்பியவர்களாகவே இருக்கிறீர்கள். இதனுலேயே ஸம்ஸார ஸாகரத்தைத் தாண்டிவிட்டீர்கள்.

வாராணசியில் பக்தி கொண்டிருப்பவர்கள் எவர்களோ, சந்தேகமில்லாமல் அவர்கள் என்னுடைய பக்தர்களே. உங்களையெல்லாம் மோக்ஷ லக்ஷ்மி கடாக்ஷத்தினுல் ஜிவன் முக்தர்களாகயிருப்பீர்கள். இது நிச்சயம்.

எவர்கள் காசியில் உள்ள ஒரு அற்ப ஜீவர்களிடமாவது விரோதம் வைத்துக் கொண்டார்களானுல், அது இந்த உலகம் முழுவதும் சேர்த்து என்னையும் விரோதித்துக் கொண்டதாக ஆகும். ஒருவன் வாராணசிப் பெருமையைக் கேட்டு அதை ஆமோதித்தானுனல் இது ஸமஸ்த ப்ரும்மாண்டங்களையும் ஆமோதித்ததாகும். இந்த ஆனந்தவனத்திலிருப்பவர்களெல்லாம் நிர்மலமாகி என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேயே வசிக்கிறுர்கள்.

என்னுடைய க்ஷேத்திரத்தில் வசித்துக்கொண்டும், என்னை பக்தி பண்ணிக்கொண்டும், என்னுடைய சின்னத்தைத் தரித்துக் கொண்டும், இருப்பவர்களுக்கே நான் உபதேசம் செய்கிறேன்.

என்னுடைய க்ஷேத்திரத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தாலும் என்னை பக்தி பண்ணுமலும் என்னுடைய சின்னங்களைத் தரியாமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு நான் உபதேசம் பண்ணவே மாட்டேன்.

யாருடைய மனதில் நிர்வாண நகரியான காசி ப்ரகாசிக்கிறதோ, அவர்கள் என் எதிரிலேயே மோக்ஷலக்ஷ்மியினுல் ஜெயமாலை அணிவிக்கப்பட்டுப் பிரகாசமாய்த் திகழ்கிறுர்கள். யாருக்கு மோக்ஷலக்ஷ்மி ஸொரூபமான காசி பிடிக்கவில்லையோ அவர்கள் ஸ்வார்க்க சம்பத்தைப் பெறுவதற்கு இச்சைப் பட்டாலும்கூட சந்தேகமில்லாமல் அவர்கள் பதிதர்களே.

ஏ த்விஜோத்தமர்களே, பிராம்மண ச்ரேஷ்டர்களே! காசியை விரும்புபவர்களுக்கு முன்னால் என்னுடைய அனுக்ரகத்தினால் நான்கு புருஷார்த்தங்களும் கிங்கரர்களாகக் கைகட்டி நிற்கும்.

இந்த ஆனந்தவனத்தில் நான் ஜ்வலிக்கும் ஊழித்தீயாய் விளங்குகிறேன். ஜீவர்களின் கர்மவிதைகளை அவைகள் திரும்பவும் முளை எழும்பா வண்ணம் எரித்து விடுகிறேன்.

இந்தக் காசீபுரியில் தற்போது வசித்துக்கொண்டு கருத்துடன் என்னைப் பூஜைசெய்துகொண்டும் இருந்தால் கலிபுருஷனையும் காலனையும் ஜயித்து முக்தியைப் பெறலாம்.

துர்புத்தியுள்ளவர்கள் காசியை அடைந்தும் என்னை ஸேவிக்கா விட்டால் மோக்ஷலக்ஷ்மி அவர்கள் கையில் சிக்கினாலும் நழுவி விடுவாள்.

ஏ பிராம்மணோத்தமர்களே, என்னுடைய பக்தி சின்னங் களைத் தரித்துக்கொண்டு, காசியில் வாசம் செய்யும் நீங்கள் கொடுத்து வைத்த தன்யர்கள். ஏனென்றால் உங்கள் சித்த விருத் தியிலிருந்து நானும் விலகுவதில்லை, காசியும் விலகுவதில்லை.

உங்கள் விருப்பப்படி நீங்கள் என்னிடம் வரம் கேட்கலாம். நீங்கள் க்ஷேத்திரசன்யாஸம் எடுத்துக்கொள்வதினால் என்னு டைய பரமப்ரீதிக்குப் பாத்திரவான்களாகிறீர்கள்.

இந்தவிதமாக மஹேஸ்வரருடைய திருவாய் மலரிலிருந்து உதிர்ந்த வசனமாகிய அம்ருதத்தைப் பருகி, அந்த பிராம்மணர் களெல்லோரும் உத்தமமான வரத்தை யாசிக்கத் தொடங் கினார்கள்.

பிராம்மணர்கள் கூறினார்கள்:-ஹே! உமாபதே, மஹேசா ஸம்ஸார நாசகா, ஸர்வக்ஞா இந்தக் காசீபுரியைவிட்டு நாங்கள் ஒருநாளும் அகலாமல் இருக்கும் வரத்தைத் தாருங்கள்.

காசியில் இருப்பவர்களை அவர்களுடைய மோக்ஷத்தை தடுக்கும்படியாக எந்த பிராம்மணன் சாபம் கொடுத்தாலும் அது ஒருநாளும் பலிக்கக்கூடாது.

தாங்களுடைய இரண்டு சரண கமலங்களிலும் எங்களுடைய பக்தித்ருடமாக இருக்கட்டும். இந்த சரீரம் விலகும்போது காசிவாசிகளாகவே இருக்கவேண்டும்.

எங்களுக்கு மற்றவர்களால் யாதொரு பிரயோஜனமு மில்லை, எங்களுக்கு இந்த வரம் அருளுங்கள், ஹே! அந்தகாந்தகா, தாங்கள் மற்றொரு வரம் கூட வேண்டுகிறோம். அதைச் சற்று செவிமடுத்துக் கேட்கவேண்டும்.

நாங்கள் பக்திபாவனையினுல் தங்களுடைய பிரதிநிதி ஸொரூபமாக பிரதிஷ்டைப் பண்ணியிருக்கும் லிங்கங்களிலெல்லாம் தங்கள் ஸாந்நித்யமாக இருக்கவேண்டும்.

இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட பகவான் (ததாஸ்து) அப்படியே யிருக்கட்டுமென்ருர். இருங்கள்; மற்ருெரு வரம்கூட தருகிறேன் என்று கூறி உங்களுக்கு ஞானம் ஏற்படட்டும் என்று சொன்னுர்.

ஏ! பிராம்மணர்களே கேளுங்கள். நான் உங்களுக்குக் கூறும் ஹிதமான வார்த்கைகளைக் கேளுங்கள். அதைக் கட்டாயம் அனுஷ்டியுங்கள்.

முக்தியை விரும்புபவர்கள் உத்தரவாஹினியான கங்கையை ஸேவித்து கருத்துடன் லிங்கத்தைப் பூஜித்து இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு சக்திக்குத்தக்கவாறு தானமும், செய்து கொண்டு ஜீவர்களிடம் தயையுடன் வாழவேண்டும்.

க்ஷேத்திரவாஸிகளுக்குத் தங்கள் புத்தியை பிறருக்கு நலனை செய்யவே உபயோகிக்கவேண்டியது என்பது பரம ரகசியமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றவர்கள் திடுக்கிடும்படியான வார்த்தைகளைப் பேசக் கூடாது. பாபக்காரியங்களை செய்யக்கூடாது. ஏனென்ருல் இங்கு செய்யும் புண்ணியங்கள் அக்ஷயமாய் வளரும்.

மற்ற இடங்களில் செய்யும் பாபங்கள் காசியில் நஷ்டமடைகின்றன. காசியில் செய்யும் அந்தர்க்ரஹத்தில்தான் நஷ்டமடைகின்றன. (காசியில் அந்தர்கிரஹம் என்பது புண்ணியஸ்தலம்) ஆனுல் அந்தர்கிரஹத்திலும் அஷ்டித்த பாபங்கள் பிசாச நரக போகத்திற்குக் காரணமாகிறது. அதுபோல பிசாச நரகத்திற்குரிய பாபங்கள் அந்தர்கிரஹத்திற்கு நிச்சயமாகப் போகிறது.

காசியில் செய்த பாபங்கள் கோடி கல்பமாஞலும் நஷ்டமடைவதில்லை; மேலும் இங்கு அது முப்பதிஞயிரம் வருஷங்கள் வரைக்கும் ருத்ரபிசாச ரூபமாக அனுபவிக்க வேண்டும்;

ஒருவன் காசியில் இருந்துகொண்டு எப்பொழுதும் பாபத்திலேயே ஈடுபட்டிருந்தால் அவன் முப்பதிஞயிரம் வருஷம் வரையில் பிசாசயோனியில் அல்லல்பட்டுவிட்டு பிறகு காசியிலேயே பிறந்து, உவமை கூறமுடியாத ஞானத்தையடைந்து, அந்த ஞானத்திலேயே இதற்கு மேல் ஒன்றுமில்லையென்று சொல்லும் படியான மோக்ஷத்தையடைகிருன்.

ஏ! பிராம்மணோத்தமர்களே, இந்தக் காசியிலேயே இருந்து கொண்டு, துஷ்கர்மங்களையே செய்துகொண்டு இருந்துவிட்டு அன்னிய இடங்களுக்குச் சென்று மரணமடைகிருர்கள். அவர்களுக்கு என்ன கதி என்று சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

என்னுடைய யமன் என்னும் பயங்கரமான மூர்த்தியும் அவரைச் சேர்ந்த பயங்கரமான கணங்களும் அந்தப் பாபிகளை தட்டான், குகை என்னும் குடுவையில் தங்கத்தை உருக்குவதைப் போலப் பெரிய குஹையிலிட்டு தீயில் வைத்து உருக்குகிறுன்.

பிறகு மழைக்காலத்தில் ஆழங்காண முடியாத் தண்ணிர் நிறைந்துள்ள இடத்திற்குச் சென்று அந்தத் தண்ணிருக்குள் அமிழ்த்தி சிரமப்படுத்துகிறுன்.

அந்த இடத்தில் இரவும் பகவும் இறக்கைகளுள்ள அட்டை களும், நீர்ப்பாம்புகளும் விலக்க முடியாத நீர்க் கொசுக்களும் அவர்களைக் கடித்து துன்புறுத்துகின்றன,

பிறகு குளிர் வந்தபிறகு என்னுடைய யமகணங்கள் அவர்களை ஹிமாலயத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அங்கு உண்பதற்கும், உடுத்துவதற்கும் கூட முடியாத அளவிற்கு துக்கங்களைக் கொடுக்கிறுர்கள்.

அதற்குப் பிறகு கோடை நாட்களில் விருக்ஷமோ, ஜலமோ, இல்லாத சூன்யமான மறுபூமிக்குக் கொண்டு சென்று தாகத் திஞலும், சூரிய கிரணங்களிஞலும் அவர்களை தவிக்க செய் கிறுர்கள்.

என்னுடைய கோரமான யமக்கூட்டங்கள் வெகுகாலம் வரைக்கும் அவர்களை மகத்தான வேலைகளால் தவிக்கச் செய்து, அவர்களை இங்கேயேயிழுத்து வருகிறுர்கள். அது மாத்திரமல் லாமல் எனது யமக்கூட்டங்கள் அவர்களை யமதர்ம ராஜாவினு டைய முன்னிலையில் கொண்டு நிறுத்துகிறுர்கள்.

கால ராஜனும் அவர்களைப் பார்த்தவுடனேயே அவர் களுடைய துற்செய்கைகளை எண்ணிக் கணக்குப் பார்த்து வஸ்திர மில்லாமலும், பசிதாகத்திஞல் வருந்தியும், முதுகுடன் வயிறு ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும்படியான அவர்களைப் பார்த்துவிட்டு அவர்களை ருத்திர பிசாசுகளிடம் ஒப்படைக்கிறுர்கள்.

அதற்குப் பிறகு அந்த ருத்திர பிசாசுகள் பைரவரின் வேலை யாட்களாக ஆகி பசியாலும் தாகத்திஞலும் மிக்க துடிக்கும்படி செய்கிறுர்கள். சில சமயங்களில் ரத்தமும் சீழும் சேர்ந்த அன்னத்தைப் புஜிக்க செய்கிறுர்கள். இந்த விதமாக முப்பதிஞ யிரம் வருஷங்கள் துன்பத்தையனுபவித்து விட்டு ஸ்மசானத்தில் உள்ள கம்பத்தில் முட்கள் நிறைந்த சுறுக்குக் கயிற்ருல் கட்டி காலத்தைக் கழிக்கச் செய்கிறுர்கள். அவர்கள் மிகவும் ஒரு துளி ஜலத்திற்கு வேண்டி தாகத்துடன் தவிக்கும்படி செய்கிறுர்கள்.

இதற்குப் பிறகு கால பைரவர் வந்து அவர்களுக்குத் தரிசனம் கொடுக்கிறார். அவருடைய தரிசனத்தினால் இந்த ஸ்தானத்தில் திரும்பவும் ஜென்மமெடுத்து அவர்கள் முக்தர்களாகிறார்கள்.

அதனால் மகத்தான பயனையடைய பேராசையுடைய ஜனங்கள் பாபக்கர்மங்களைச் செய்யாமல் விலகியிருக்க வேண்டும். எப்பொழுதும் தூய்மையான நடத்தையுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

அவிமுக்த க்ஷேத்ரத்தில் மரணமடைவதினால் ஒரு பாபிகூட நகரத்திற்குச் செல்லமாட்டான். என்னுடைய அனுக்ரகத்தினால் பரமகதியே அடைவான். இங்கிருக்கும் என்னுடைய ஒருபக்தன் உண்ணாவிரதம் இருந்தானானால் நூறுகோடி கல்பங்கள் சென்றால் கூட திரும்பவும் பிறக்கமாட்டான்.

அந்த பாபமயமான மனுஷ்ய சரீரத்தை எப்பொழுதும் நஸ்வரமென்றெண்ணி சம்சாரபய மோசனமான அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தையே சேவிக்க வேண்டும். கலியுகத்தில் சர்வபாப விநாசினியான வாராணசிபுரியை விட்டு சென்ற பிராணிகளுக்கு வேறு பிராயசித்தமே கிடையாது,

ஏனென்றால் ஆயிரக்கணக்கான ஜென்மங்களில் சேர்த்து வைத்திருந்த பாபங்கள் காசியில் பிரவேசித்த உடனேயே க்ஷயமடைகின்றன. யோகிகள் ஆயிரக்கணக்கான ஜென்மங்களாக யோகாப்யாசத்தை இடைவிடாமல் செய்துமுக்தியடைகிறார்கள். ஆனால் இந்த இடத்தில் மரணம் அடைவதனாலேயே பரமபதத்தை அடைகிறான்.

இந்த அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தில் வசிக்கும் மனிதரல்லாத இதர பிராணிகளும் காலக்ரமத்தில் மரணமடைந்தவுடன் பரமகதியே அடைகின்றன. மூடர்கள் மோகாந்த காரத்தில் மூழ்கி அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தில் வாசம் செய்யாமல் போனார்களானால் அவர்கள் மேலும் மேலும் மலமூத்திர வீர்யம் நிறைந்த குழியில் மூழ்கி மூழ்கி அழிகிறார்கள்.

யாதொரு அறிவாளி காசியில் லிங்கஸ்தானம் செய்கிறானோ, அவன் நூறுகோடி கல்பம் முடிந்த பின்னும் ஜென்மம் எடுக்க மாட்டான். காலகதியை அனுசரித்து கிரஹ நக்ஷத்திரம் இவை களுக்கும்கூட வீழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது, ஆனால் இந்த அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தில் மரணமடைந்தவர்களுக்கு ஒழுபொழுதும் வீழ்ச்சி ஏற்படுவதில்லை.

எவன் ஒருவன் ப்ரும்மஹத்தி செய்தாலும்கூட ஒழுங்கான மனத்துடன் காசியில் ஜீவனை விட்டானானால் அவன் சந்தேக மில்லாமல் முக்தியடைகிறான். ஏ! பிராம்மணோத்தமர்களே,

பதிவ்ருதை ஸ்த்ரீகளும் என்னிடம் பக்திபாவத்துடன் இருந்து அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தில் மரித்தார்களானல் அவர்களும் பரமபதத்தை அடைவார்கள்.

இங்கு பிராணனே விடும் சமயத்தில் நானே அவர்கள் காதில் தாரகநாமத்தை உபதேசிக்கிறேன். அதனல் அவர்கள் ப்ரும்ம மயமாகவே ஆகிருர்கள்.

என்னுடைய பக்தன் என்னுடன் ஈடுபடுத்திய மனத்துடன் சமஸ்தகர்மங்களேயும் எனக்கே அர்ப்பணித்துவிட்டு இந்த ஸ்தானத்தில் எவ்வித மோக்ஷத்தை அடைகிருனே, அதுபோல் வேறெங்கும் இவ்விதம் ஆவதில்லே. மரணம் நிச்சயம் உலகத்தில் துக்கத்தைத்தருவது நமக்கேற்படும் விஷயசுகங் களெல்லாம் க்ஷணப்பொழுதில் மறைந்துவிடும் என்றெண்ணி காசியை ஆச்ரயித்து வாழவேண்டும்.

எவனெருவன் மனேவாக்கு காயங்களுடன் காசீயை ஆச்ரயித்து இருக்கிருனே, அந்த நிர்மலமான புத்தியுடையவனே மோக்ஷலக்ஷ்மி தானே வந்து தழுவிக் கொள்கிருள்.

ஒருவன் நியாயவழியில் சம்பாதித்த பணத்தினல் காசியிலுள்ள ஒருவனுக்காவது அவன் சந்தோஷப்படும்படி சேவை செய்தால் அவன் என்னுடன் மூன்று உலகங்களேயும் சந்தோஷப் படுத்திய வனுகிருன்

விப்ர ஜனங்களே! அப்படி இந்த நிர்வாண நகரியில் வசிக்கும் ஒருவனே ஒரு புண்ணியாத்மா சந்தோஷப் படுத்தினல் அதனே நான் நான்கு புருஷார்த் தங்களிலும் சந்தோஷமடையச் செய்கிறேன்.

ராஜரிஷி திவோதாஸ் தர்மபூர்வகமாக இந்தக் காசியை பாவித்தபடியினல் சரீரத்துடனேயே என்னுடைய பதவியை அடைந்தார். அங்கிருந்து அவர் இனி திரும்பி வரமாட்டார்.

இங்கு ஒரே ஜென்மத்திலேயே யோகஸித்தியும் ஞானப்ராப்தி யும் முக்திலாபமும் கிடைக்கின்றது. அதனல் இந்த அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தைவிட்டு விட்டு வேறு அன்னிய க்ஷேத்திரங்களுக்கு தபஸ் செய்வதற்காக போக வேண்டகம்.

மோக்ஷம் கிடைப்பது துர்லபம் என்று எண்ணியும் சம்சாரம் மிக பயங்கரம் என்று அறிந்தும் வேறு எங்கும் செல்லாமல் காலனின் வழியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

மூட ஜனங்கள் காசியைவிட்டு விட்டு வேறு அன்னிய இடங் களுக்குப் போவதைப் பார்த்துவிட்டு என்னுடைய பூத |கணங்கள் பரஸ்பரம் கையைத் தட்டிக்கொண்டு கேலி செய்து சிரிக்கிருர்கள்.

பரம உத்தமமான ஸித்தி க்ஷேத்திரமும் பவித்திரமுமான காசி க்ஷேத்திரத்தைவிட்டு விட்டு வேறு எங்கேயாவது செல்வதற்கு எந்தப் பிராணிக்குத்தான் புத்திதோன்றும்.

வேறு இடங்களில் மகத்தான தானம் செய்வதினுல் என்ன பலன் கைகூடுமோ, அது அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தில் ஒரு சோழியைக் கொடுப்பதினுலேயே கொடுக்கும்.

இங்கு ஒரு மனிதன் லிங்க பூஜை செய்கிருன்: மற்ருெருவன் தபஸ் செய்கிருன்; இவர்களில் யார் ச்ரேஷ்டர் என்ருல் லிங்க பூஜை செய்கிறவர்களே ச்ரேஷ்டர்.

மற்ற தீர்த்தங்களில் விதிபூர்வமாக கோதானம் செய்வதற்கும் காசியில் வசிப்பதற்கும் எது மேல் என்ருல் ஒரு தினம் காசியில் வசிப்பதே மேல் ஆகும்.

மற்ற இடங்களில் கோடிக்கணக்கான பிராம்மணர்களுக்கு அன்னதானம் செய்வதும், இந்தக் காசியில் ஒருவனுக்கு அன்னதானம் அளிப்பதும் சரிக்கு சரியே.

சூரிய கிரஹண சமயத்தில் குருக்ஷேத்திரத்தில் துலாபுருஷ தானம் செய்வதும் காசியில் ஒருபிடி அரிசி பிக்ஷையிடுவதும் சமமே; என்னுடைய பரம ஜோதியே பாதாளத்திலிருந்து ஸப்த லோகங்கள் வரையிலும் வியாபித்துக்கொண்டு இந்த இடத்தில் லிங்க ரூபமாக இருக்கிறது.

பூமியின் அந்நிய பாகங்களிலும் இருக்கும் ஜனங்கள் கூட என்னுடைய அவிமுக்த லிங்கத்தை ஸ்மரித்தார்களானுல் அவர்களுடைய மிகப்பெரிய பாபங்களும் விலகுகின்றன. ஒருவன் இந்த க்ஷேத்திரத்தில் என்னைத்தரிசித்து, ஸ்பர்சித்துப் பூஜிப்பானுகில் அவன் தாரக ஞானத்தையடைந்து பிறகு ஜென்மம் எடுக்க மாட்டான்.

எவனெருவன் இங்கு என்னை அர்ச்சித்து விட்டு அந்நியஸ்தானத்தில் சென்று பிராணனை விடுவானுனல் அவன் ஜென்மாந்திரங்களுக்குப் பிறகு என்னை வந்து அடைகிருன். பகவான் சங்கரர் அந்த பிராம்மணர்களுக்கு இந்த விதமாகக் காசிக்ஷேத்திரத்தின் மகிமைகளைக் கூறிவிட்டு அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே மறைந்துவிட்டார்.

அந்த எல்லா பிராம்மணேத்தமர்களும் சாக்ஷாத் விரூபாக்ஷரைப் பிரத்யக்ஷமாகத் தரிசித்து ஹ்ருதயத்தில் ஆழ்ந்தவுடன் அந்த இடத்தைவிட்டுச் சென்றனர். பிறகு அந்த பிராம்மணேத்தமர் க்ருபாநிதியும் சர்வக்ஞரும் பகவானுமான சம்புவின் வசனங்களை அனுசரித்து த்ருடவிசுவாசத்துடன் கூட மற்ற கர்மங்களையெல்லாம் விட்டு விட்டு சிவலிங்கத்தையே பூஜிக்கத் தொடங்கினர்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறினர்:—சிரத்தையுடன் ஒருவன் இந்த உத்தம ரகஸ்ய வ்யாக்யானத்தைப் பாராயணம் செய்தானேயானுல் அல்லது படிக்கச் சொல்லிக் கேட்டானேயாகில் எல்லாப் பாதகங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு சிவலோகத்தில் பூஜிக்கப் படுகிருன்.

இவ்விதம் ஸ்கந்தபுராணத்தில் நான்காவதான காசீ கண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான காசீ மஹாத்ம்ய ரகசிய வர்ணனம் என்னும் அறுபத்திநான்காவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

அறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

நந்திகேஸ்வரர் வியாக்ரேஸ்வரர் இவர்களின் கதையும், அன்னிய அநேக லிங்கங்களின் வர்ணனையும் ஸ்கந்தர் கூறுவார் :— ஏ! கும்ப சம்பவா! ஜ்யேஷ்டேஸ்வரருக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் ஐயாயிரம் சிவலிங்கங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் முனிவர்களுக்கு ஸித்தியைக் கொடுக்க வல்லவைகளாகும்.

பராசரேஸ்வரர் என்னும் ஒரு மஹாலிங்கம் ஜ்யேஷ்டேஸ்வரருக்கு வடக்குப் பக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறது. இதை தரிசித்ததினாலேயே நிர்மலமான ஞானம் பெறலாம்.

அதேஸ்தானத்தில் மாண்டவ்யேஸ்வரர் என்னும் பெயருள்ள மற்றொருலிங்கமும் இருக்கிறது. அதைத் தரிசித்தால் மனிதர்களுக்குக் கெட்ட புத்தியே ஏற்படாது.

அங்கேயே எப்பொழுதும் மங்களத்தையே தரும் சங்கமேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்திலேயே பக்தர்களுக்கு ஸர்வஸித்தியையுமளிக்கும் ப்ருகு நாராயணர் சோபிதமாக விளங்குகிறார்.

அதே இடத்தில் அதி சித்தி அருளும் ஜாபாலீஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அதை தரிசித்தால் போதும். ஜனங்கள் துர்புத்தியடைய மாட்டார்கள்.

அங்கேயே ஸுமந்து ரிஷியினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிரதான ஆதித்ய பகவான் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அதைத் தரிசித்தால் தொழுநோய் சாந்தமடைகிறது.

அங்கேயே பயங்கர உருவுடன், பீஷணா என்னும் பெயருடைய பைரவி இருக்கிறாள். பக்தி பாவத்தினால் அவளுக்குப் பூஜை செய்வதினால் காசி க்ஷேத்திரத்திலுள்ள ஸமஸ்த பயத்தையும் போக்குகிறாள்.

அந்த ஸ்தானத்தின் சமீபத்திலேயே கர்வீபந்த மோக்ஷகர் என்னும் லிங்கமும் இருக்கிறது. ஆறுமாத பர்யந்தம் அவரை விடாமல் சேவித்தால் பரம சித்தியைக் கொடுக்கிறார். அங்கு ஒரே இடத்தில் சேர்ந்தாற்போல் பரத்வாஜேஸ்வரர் லிங்கமும், மாத்திரீஸ்வரர் லிங்கமும் எழுந்தருளியிருக்கின்றன. புண்ணியம் செய்திருந்தால்தான் அவைகளைத் தரிசிக்க முடியும். ஓ அகஸ்தியா, அங்கு அருணனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கம் இருக்கிறது. அதை சேவிப்பதினால் எல்லா விருத்திகளும் ஏற்படுகின்றன.

அங்கேயே வாஜஸ தேயர் என்னும் மிகவும் மனோகரமான ஒரு லிங்கம் இருக்கிறது. அதைத் தரிசிப்பதினால் வாஜபேய யக்ஞம் செய்த பலன் கிடைக்கிறது.

மேலும் கண்வேஸ்வரர், காத்யாயனேஸ்வரர், வாமதேஸ்வரர், ஔதேஸ்வரர், ஹாரிதேஸ்வரர், காலவேஸ்வரர், கௌஸ்துமேஸ்வரர், அக்னி வர்ணேஸ்வரர், நைத்திவேஸ்வரர், வத்சேஸ்வரர், பர்ணாதீஸ்வரர், சத்துப்ரதேஸ்வரர், கணாதீஸ்வரர், மாண்டு கேஸ்வரர், பாஸ்ரவேஸவரர், சிலாவ்ருத்தீஸ்வரர், வநேஸ்வரர், லாங்காய நேஸ்வரர், காளிந்தேஸ்வரர், அக்ருதநேஸ்வரர், காபோத வ்ருத்தீஸ்வரர், தும்புநீஸ்வரர், மதங்கேஸ்வரர், மருத்தேஸ்வரர், மஹதேஸ்வரர், கங்கேஸ்வரர், குந்தலேஸ்வரர்,

கண்டேஸ்வரர், ககோலேஸ்வரர், தும்புரீஸ்வரர், மதங்கேஸ்வரர், மருத்தேஸ்வரர் மஹதேஸ்வரர், ஜாதுகர்ணேஸ்வரர், ஜம்புகேஸ்வரர்; சாருதீஸ்வரர்; ஜலேஸ்வரர்; ஜாலமேஸ்வரர் ஜாலகேஸ்வரர்; முதலிய ஐயாயிரம் சிவலிங்கங்கள் எழுந்தருளியிருக்கின்றன. மிகவும் பாவனமான ஜேஷ்டஸ்தானத்தில் இந்த மங்களகரமான லிங்கங்களை தரிசித்து, ஸ்பர்சித்து, பூஜித்து, ப்ராணாயாமம் பண்ணி நமஸ்கரித்து, துதிப்பவன் எந்தப் ப்ராணியானாலும் பாவங்கள் அவனைத் தொடக்கூடச் செய்யாது.

ஸ்கந்தர் கூறினார் :- ஏ! கும்பத்தில் பிறந்த மஹாமுனியே— பரம பவித்ரமான ஜேஷ்ட ஸ்தானத்தில் ஒரு சமயம் நடந்த பாபநாசனமான சரித்திரத்தை கூறுகின்றேன் கேளும்.

அங்கு பகவான் மஹேஸ்வரர் ஸ்வதந்திரமாக விளையாடிக் கொண்டிருந்தார். பார்வதியும் அங்கு பந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள்.

அந்தச் சமயத்தில் பகவதி பார்வதி விளையாட்டில் ஈடுபட்டிருக்கும் சமயத்தில் அவளது சரீரம் விரிந்தும், ஒடுங்கியும் வளைந்தும் தன்னுடைய லகுத்தன்மையை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. அவள் வெளிவிடும் மூச்சுகளின் சுகந்தத்தினால் மயங்கி அவளை சுற்றி வரும் வண்டுகளைக்கண்டு, பயத்தை வெளிவிடும் கண்களும், தன்னுடைய விரிந்த கேச பாசத்தில் செருகியிருக்கும் புஷ்பமாலையிலிருந்து, புஷ்பங்கள் சிதறி பூமியை மறைக்கவும். கன்னத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும் பத்ராவளியிலிருந்து, சிதறும் முத்துப் போன்ற வேர்வை துளியினால் சோபித்துக் கொண்டும் பந்தைத் தூக்கி எறிந்து விளையாடும்போது விலாப்புறம் கிழிந்த ரவிக்கையினால் வெளிப்படும் அங்க சோபையினால் மனோகரமாயும் மேலே வீசி எறிந்த பந்தை அடிக்கடி பிடிப்பதினால் ரக்தவர்ண

மான கர கமலங்களோடும், மேலும் கீழும் செல்லும் பந்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதினல் புருவத்தின் நுனிகளை உயர்த்தியும், சுழற்றியும், ஜெகஜ்ஜனனியான பார்வதியானவள் பந்து விளையாட்டில் ஈடுபட்டிருப்பவளாகக் காணப்பட்டாள்.

அந்த சமயத்தில் ஆகாயத்தில் இரண்டு அசுரர்கள் காணப்பட்டார்கள்; அவர்கள் ப்ரும்மதேவனைப் பூஜித்து வரம் பெற்றவர்கள். அதனல் மூன்று உலகத்திலுள்ள புருஷர்களையும் த்ருணமாத்ரமாக மதிப்பவர்கள். தங்கள் புஜபலத்தால் கர்வமடைந்தவர்கள். இந்த ஆகாச சஞ்சாரிகளான பிதலன், (உத்பனன்,) என்ற இரண்டு அசுரர்களும் அவர்களுக்கு மரணம் கிட்டுவதை, அறியாமல் பரம சுந்தரியான தேவியை பார்த்தவுடனேயே காமபாணத்தினல் பீடிக்கப்பட்டு, மாயையினல் அதிசீக்கிரமாக ஆகாச மண்டலத்திலிருந்து கீழே இறங்கினர்கள்.

இந்தப் பரம சஞ்சல சித்தமுள்ள துராசாரிகளான இரண்டு தானவர்களும் சிவகணங்களின் உருவைத் தரித்துக்கொண்டு, அம்பிகையை நெருங்கி வந்தனர்.

அப்பொழுது சர்வக்ஞரான பகவான் அவர்களிருவரையும் அவர்களது கண்கள் வெளியிடும் கபடப்பார்வையினலேயே தெரிந்துகொண்டு, துர்காசுரனைக் கொன்ற பகவதிக்குக் கண்களினலேயே சமிக்ஞை செய்தார். பிறகு சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? சர்வக்ஞருடைய தேவி அர்த்தாங்கி பகவானுடைய நேத்ர சமிக்ஞையை அறிந்துகொண்டு தன்பந்தினலேயே ஒரே சமயத்தில் அந்த இரண்டு அசுரர்களையும் கொன்ருள்.

மஹாசக்தி சாலினி மஹாமாயையினுடைய விளையாட்டுப் பந்தினல் காயப்படுத்தப்பட்ட அந்த இரண்டு அசுரர்களும் தலைச் சுற்றி கிளையிலிருந்து பழுத்து விழுந்த பழம் போலவும் இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தினல் அடிப்பட்ட மஹாபர்வத சிகரம் போலவும் கீழே விழுந்தனர்.

அதன் பிறகு கெட்ட கார்யம் செய்யத் தயாராக இருந்த அந்த இரண்டு துஷ்டதைத்யர்களையும் கொன்றுவிட்டு அந்தப் பந்து லிங்க ரூபமாக ஆகிவிட்டது.

அப்பொழுதிலிருந்து ஜேஷ்டேஸ்வரருடைய சமீபத்தில் எல்லா துஷ்டர்களையும் நாசம் செய்யும் இந்த லிங்கம் கந்துகேஸ்வரர் என்னும் பெயருடன் விளங்குகிறது. ஒருவன் கந்துகேஸ்வருடைய இந்த உற்பத்தி கதையைக் கேட்டு சந்தோஷத்துடன் அதைப் பூஜை செய்தானனல் அவனுக்குத் துக்கத்தினல் பயம் ஏற்படாது.

ஸமஸ்த பயங்களேயும் நாசம் செய்யும் பவானியே கந்துகேஸ்வரருடைய பாபமற்ற பக்த ஜனங்களுடையயோகக்ஷேமங்களேயும் வகிக்கிருள்.

பார்வதிதேவி ப்ரதிதினமும் தானே அந்தலிங்கத்துக்குப் பூஜை செய்கிருள். மேலும் தானே சாந்நித்யமாக இருந்து பக்தர்களுக்கு ஸித்திதானம் அருளுகிருள்.

கந்துகேஸ்வரர் என்னும் மஹாலிங்கத்தை பூஜைபண்ணுதவர்களுக்கு சிவபார்வதி எவ்விதம் அபீஷ்டப் பலனேத் தரமுடியும்?

ஸமஸ்த பாபராசிகளேயும் விஞசம் செய்யும் கந்துகேஸ்வரரின் பெயரைக் கேட்டவுடனே பாபராசிகள் சீக்கிரம் க்ஷயமடையத் தொடங்கி விடுகின்றன. சூரியன் உதயமாகும்பொழுது இருட்டு பரவுமா? இப்படிப்பட்ட கந்துகேஸ்வரலிங்கத்தை கருத்துடன் தரிசிக்கவேண்டும்.

ஸ்கந்தர் கூறினுர்: ஓ! மஹாபுண்யசாலியான பிராம்மணுேத்தமா! ஜேஷ்டேஸ்வரருக்கு சமீபத்திலேயே மற்ருெரு அதிசயமான சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அதைக் கேளும் என்று மேலும் கூறுவார்;

பூர்வ காலத்தில் தேவரிஷிகள், பித்ருக்கள் இவர்களுக்குத் திருப்தியைக் கொடுக்கக்கூடிய தண்டகாதம் என்னும் மஹா தீர்த்தக்கரையில் சில பிராம்மணர்கள் நிஷ்காம்யமாக கடுந்தவம் இயற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்த சமயத்தில் பிரஹலாதனின் மாமா துந்துமிநிஹ்ராதன் என்னும் பெயருடைய துஷ்ட அசுரன் ஒருவன் ஒருநாள் மனதில் இந்த தேவதைகள் எப்படி வாழ்கிருர்களென்று யோசனே செய்தான்.

யாருடைய பலம் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கிறது? அவர்கள் எதை உண்டு வாழ்கிருர்கள்? யாருடைய சகாயத்தைக் கொண்டு இவர்கள் நடக்கிருர்கள் என்று சிந்தித்து சிந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தான்.

அதாவது பிராம்மணர்கள்தான் இதற்குக் காரணம். இவ்வாறு யோசித்து அவன் அடிக்கடி பிராம்மணர்களே ஹிம்சிக்கத் தொடங்கினுன்.

ஏனென்ருல் தேவதைகளுக்கு உணவு யக்ஞத்திலிருந்து கிடைக்கிறது. யக்ஞம் வேதம் கூறுவதுபோல் நடக்கிறது. இந்த வேதங்கள் பிராம்மணர்க்ளின் ஆதீனத்தில் இருக்கின்றன. அதனுல் தேவதைகளுக்கு சக்தி பிராம்மணர்களிடமிருந்து கிடைக்கிறது.

சர்வ வேதங்களுக்கு ஆதாரமும் இந்த்ராதி தேவதைகளுக்கு அஸ்திவாரபலமும் இந்த பிராம்மணர்களே. அதனுல் பிராம்மணர்

களை ஒழித்துவிட்டால் வேதம் வளராது. வேதம் மறைந்தால் யக்ஞங்கள் நடக்காது.

யக்ஞங்கள் தடைப்பட்டவுடன் யக்ஞ ஆஹுதியினுல் பூஜிக்கப் பட்ட தேவதைகள் க்ஷீணித்து விடுவார்கள். அப்பொழுது தேவதைகளை ஜெயிப்பது எளிது.

பிறகு நான் மூன்று உலகங்களுக்கும் அதிகாரியாக மதிக்கப் படுவேன். தேவதைகளுடைய அளவற்ற சம்பத்துக்களையும் கொள்ளையடிப்பேன்.

பிறகு நிஷ்கண்டகமான ராஜ்யத்தில் நானே சுக போகங்களை அனுபவிப்பேன். இப்படி துர் புத்தியுள்ள அசுரன் மனம்போன மட்டும் யோசிக்கத் தொடங்கினுன்.

ப்ரும்ம தேஜஸ்ஸினுல் பரிபூர்ணமானவர்களும் வேத அத்யயன சீலர்களும் தபோபலசாலியான பிராம்மணர்கள் எங்கேங்கே இருக்கிறுர்கள்?

வாரணுசிதான் இப்படிப்பட்ட பிராம்மணர்கள் வசிக்குமிடம் என்று தோன்றுகிறது. அதனுல் முதலாவது அங்குள்ள பிராம் மணர்களை சம்ஹாரம் செய்துவிட்டு மற்ற தீர்த்தங்களுக்குச் செல்லுவேன்.

மேலும் எந்தெந்த தீர்த்தங்களில் எந்தெந்த ஆச்ரமங்களில் பிராம்மணர்கள் இருப்பார்களோ, அவர்களை நான்கு பக்கங் களிலும் சூழ்ந்து கொண்டு நின்று கொண்டிருப்பேன்.

இந்த விதமாக அந்ததுராச்சாரியும் மாயாவியுமான துந்து மிநிஹ்லாதன் என்னும் அசுரன் தனது குலத்துக்கு உண்டான புத்தியினுல் இந்த விதமாக நிச்சயம் செய்துகொண்டு காசியில் வந்து பிராம்மணர்களைக் கொல்லத் தொடங்கினுன்.

தன்னை ஒருவரும் காணுத வண்ணம் மாயையினுல் வனத்தில் மிருகங்களாகவும். ஜலாசயங்களில் ஜலத்தில் வாழும் பிராணிக ளாகவும் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு. வனத்தில் வரும் பிராம் மணர்கள் சமித்து, தர்ப்பை இவைகளை சேகரிப்பதற்காக வனத் திற்கு வந்தால் அவர்களையெல்லாம் கொன்று தின்றுவந்தான். தேவதைகள் தன்னை அறியா வண்ணம் மறைந்து கொண்டிருந் தான். பகல் முழுவதும் முனிவர்களுக்கு மத்தியில் அவனும் அமர்ந்து தியானத்தில் ஆழ்ந்திருந்தான்.

பகல் பூராவும் அவர்களுடைய நிலையை நன்கு கவனித்துவைத்துக் கொண்டு இரவில் புலிவடிவில் வந்து அவர்களைக் கொன்று தின்பான். அவர்களுடைய எலும்பைக்கூட மீதி இல்லா வகையில் கபளீகரம் செய்து விடுவான் இந்த ரீதியில் அநேக விப்ரர்களைத் தின்று விட்டான்.

ஒரு சமயம் ஒரு பக்தன் சிவராத்ரியன்று தனது பர்ணக்குடியில் மஹாதேவரை பூஜை செய்துவிட்டு தியானத்தில் ஆழ்ந்திருந்தான். அதே சமயம் தனது பலத்தினுல் கர்வம் கொண்ட தானவ ராஜானுன துந்துமிநிஹ்லாதன் புலிரூபம் எடுத்துக் கொண்டு அவர்மேல் பாய்ந்து, அவரை அமுக்க வேண்டுமென்று யோசனை செய்தான்.

ஆனல் சிவதரிசனத்தினுல் திடசித்தரும் த்யான நிஷ்டருமான அந்த பக்தர் மந்திரங்களையே அஸ்திர ரூபமாகக் கொண்டு இருந்த தினுல் அசுரனுல் அவரை ஆக்ரமிக்க முடியவில்லை. அப்பொழுது ஜெகத்திற்கு ரக்ஷாமணியும் பக்தர்களைரக்ஷிப்பதிலேயேதத்பரமாய் இருப்பதுமான பகவான் த்ரிலோசனர் சம்பு ஸர்வாந்தர்யாமி யானதினுல் அந்தத்துஷ்ட அசுரனின் அபிப்ராயத்தை அறிந்து கொண்டார். அதனுல் புலிஉருவத்துடன் அவர்மேல் பாயும் தருவாயில் அவனை நாசம் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அதிசீக்ரத்தில் வெளிப்பட்டார்.

அந்த பக்தரினுல் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கத்திலிருந்து கிளம்பி வரும் ருத்திர தேவரைப் பார்த்தவுடனேயே அந்த அசுரன் பர்வதாகாரமான புலி உருவுடன் அவரை எதிர்த்தான். அந்த தைத்யன் அலக்ஷியமாக அவரைப் பார்த்த சமயத்திலேயே மஹா தேவர் அவனைப் பிடித்துத் தன்னுடைய கக்ஷத்திலேயே வைத்து நசுக்கிக் கொன்ருர்.

பிறகு பஞ்சானனர் அந்தப் புலியின் தலையில் ஒரு குத்து விட்டார். கை இடுக்கில் நசுக்கிய வேதனை பொறுக்க முடியாமல் அவன் பெரிதாக கர்ஜித்து ஆகாசத்தையும் பூமியையும் ஒன்ருக் கினன். அப்பொழுது அந்த பயங்கரமான சப்தத்தைக் கேட்டு நடுங்கிய ஹிருதயங்களுடன்—தபோதனர்கள் அந்த சப்தம் வந்த திக்குகளை நோக்கிப்போனுர்கள். அங்கு சென்று பார்த்தால் கை இடுக்கில் புலியை நசுக்கிக் கொண்டிருக்கும் மஹாதேவரைக் கண்டார்கள்.

எல்லோரும் வணங்கி ஜெய் ஜெய் என்று கோஷித்துத் துதிக்க லானுர்கள். ஏ! ஜகத் ரக்ஷகா, தாங்கள்தான் பயங்கரமான துக்கத்திலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றினீர்கள். ஏ! நாதா! தாங்கள் அனுக்ரஹியுங்கள் ஏ! ஜகத்குரோ! தாங்கள் இந்த ரூபத்தில் எப்பொழுதும் இங்கு வசித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும் மேலும் இந்த ரூபத்துடன் இங்கு வசித்துக்கொண்டு இந்தத் தீர்த்தவாசிகளை மற்ற விக்னங்களிலிருந்து ரக்ஷித்துக் கொண் டிருக்க வேண்டும். சந்திர பூஷண மஹாதேவர் அந்த ஜனங்களின் வார்த்தையைக் கேட்டு, அப்படியே ஆகட்டுமென்று கூறிவிட்டு மேலும் கூறுவார்.

எவரொருவர் சிரத்தையுடன் இதே ரூபத்தில் இங்கு என்னை தரிசிப்பாரோ, சந்தேகமில்லாமல் நான் அவர்களுடைய சமஸ்த உபத்திரவங்களையும் நீக்குவேன். ஒருவன் யாத்திரை வந்து இந்த லிங்கத்தைப் பூஜிப்பானானல் அவர் கள்வர்களுக்கோ மிருகங்களுக்கோ பயப்பட வேண்டியதில்லை.

ஒருவன் என்னுடைய இந்த லிங்கத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு ரணக்ஷேத்ரத்தில் நுழைந்தானானல் அவனுக்கு வெற்றி கிடைக்கும். இவ்விதம் கூறிவிட்டு மஹாதேவர் அந்த லிங்கத்துக்குள்ளேயே மறைத்து விட்டார். பிராதக் காலத்தில் பிராம்மணர்களும் தங்கள் தங்கள் இடத்திற்குச் சென்றார்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறுகிறார், ஓ அகஸ்தியா, அப்பொழுதிலிருந்து இந்த லிங்கம் வியாக்ரேஸ்வரர் என்று பெயர்பெற்று பிரசித்தியுடன் விளங்கி நிற்கிறது. ஜயேஷ்டேஸ்வரரின் வடக்குபக்கத்தில் தன்னை தரிசித்து ஸ்பர்சிப்பவர்களுடைய பயத்தை நீக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

வியாக்ரேஸ்வரருடைய பக்தர்களை யமராஜனின் முக்ய தூதர்கள் கூட ஜீவர்களுக்கு ஜெயம் உண்டாக எனக் கூறிக் கொண்டு விலகியே இருக்கிறார்கள். இந்த பராசரேஸ்வரர் லிங்கங்களின் கதையைக் கேட்டதினால் மனுஷ்யன் மஹாபாபரூபமான சகதியில் விழமாட்டான்.

கந்துகேஸ்வரருடைய உற்பத்தி வியாக்ரேஸ்வரருடைய வருகை இவைகளைக் கேட்டவனுக்கு ஒரு உபத்திரமும் ஏற்படாது. வியாக்ரேஸ்வரருடைய மேற்குப் பக்கத்தில் உடஜேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அதுவும் பக்தர்களுடைய ரக்ஷைக்கென்றே ஆவிர்பவித்தது. அதைப் பூஜை செய்வதினால் எல்லா பயங்களும் விலகும்.

இவ்விதமாக ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசீ கண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான கந்தேஸ்வர, வியாக்ரேஸ்வர வர்ணனை என்னும் அறுபத்தி ஐந்தாவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்

அறுபத்தாருவது அத்யாயம்

ஸ்கந்தர் கூறுகிருர் :- வாதாபி நாசனனே, ஜேஷ்டேஸ்வரருக்கு நான்கு பக்கமும் இருக்கும் லிங்களேப் பற்றி உமக்குக் கூறுகிறேன்.

ஜேஷ்டேஷ்வரருக்கு தக்ஷிணபாகத்தில் அப்ஸரஸ்ஸுகளினுல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஒரு உத்தம சிவலிங்கம் இருக்கிறது. அங்கு ஸௌபாக்யோதகம் என்னும் பெயருள்ள கிணறும் இருக்கிறது.

ஆண்களும் பெண்களும் அந்தக் கிணற்றில் ஸ்னனம் செய்து அப்ஸரேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்வார்களானுல் அவர்களுக்கு துக்கமே ஏற்படாது.

இந்தக் கிணற்றிற்கு சமீபத்திலேயே குக்குடேஸ்வரர் என்னும் பெயருள்ள சிவலிங்கம் எழுந்தருளியிருக்கிறது. அதைத் தரிசனம் செய்பவர்களுடைய குடும்பம் பெருகும்.

ஜேஷ்டவாபிக்கு அருகிலேயே பிதாமஹேஸ்வரர் என்னும் பெயருடைய மங்களகரமான லிங்கம் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கு சிரார்த்தம் செய்து பித்ருக்களே!சப்தோஷப்படுத்தலாம்.

பிதாமஹேஸ்வரருக்குத் தென்மேற்குப் பக்கத்தில் கதாதரேஸ்வரர் லிங்கம் இருக்கிறது. அவரைப் பூஜித்தால் அது பித்ருக்களுக்கு திருப்தியளிக்கவல்லது. அதனுல் கவனத்துடன் பூஜிக்க வேண்டியதாகும்.

ஏ! முனீஸ்வரரே, ஜேஷ்டேஸ்வரருக்குத் தெற்குப் பாகத்தில் வாஸுகிஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அவரை தரிசனம் செய்வதாலும், அங்கேயே இருக்கும் வாஸுகி குண்டத்தில் ஸ்னனம், தானம் முதலியவைகள் செய்வதாலும் வாஸுகீஸ்வரரின் பிரபாவத்தினுல் ஜனங்களுக்கு ஸர்ப்ப பயமேற்படாது.

நாக பஞ்சமியன்று வாஸுகி குண்டத்தில் ஸ்னனம் செய்பவர்களுக்கு விஷ பயமேற்படாது.

வருஷ ருதுவின்பொஸ்து நாக பஞ்சமியன்று அங்கு யாத்திரையாக அவச்யம் போக வேண்டும். அப்படி யாத்திரை செய்யும் குடும்பத்தினரிடம் நாகர்கள், மிகவும் சந்தோஷமடைகிருர்கள்.

ஏ! அகஸ்தியா, அந்த நாக குண்டத்தின் மேற்கு பக்கத்தில் பக்தர்களுக்கு ஸித்தியுமளிக்கவல்ல தக்ஷகேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் மிகவும் போற்றப்படுவதாகும்.

அந்த லிங்கத்திற்கு உத்தரபாகத்தில் தக்ஷகுண்டம் இருக்கிறது; அங்கு ஜலதர்ப்பணம் செய்வதனல் ஸர்ப்பபயம் நீங்குகிறது.

அந்தக் குண்டத்தின் வடக்கு பாகத்தில் காசி க்ஷேத்திரத்திற்கு க்ஷேமத்தை அளிப்பவரும், பக்தர்களின் பயத்தைப் போக்க வல்லவருமான கபாலி என்னும் பைரவர் எழுந்தருளியிருக்கிருர்.

இந்த பைரவ மஹாக்ஷேத்ரம் ஸாதகர்களுக்கு மிகவும் ஸித்தியளிக்கவல்லது. இங்கு வித்யாமந்திரத்தை புரஸ்சரணம் செய்தால் ஆறு மாதத்தில் மந்திரம் ஸித்தியாகும்.

அங்கேயே பக்த விக்ன நிவாரிணி மஹாமுண்டா என்னும் பெயருள்ள சண்டிகா தேவி எழுந்தருளியிருக்கிருள். நம்முடைய அபீஷ்டஸித்திக்காக நாஞவிதமான பலி, பூஜை முதலிய உபகரணங்களினல் அவளைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

உத்தமர்கள் மஹாஅஷ்டமியன்று அங்கு யாத்திரை செல்ல வேண்டும். அப்படி செல்பவர்கள் யசஸ்வியான புத்திரபௌத்திரர்களுடன் லக்ஷ்மி-கடாக்ஷம் பெற்று விளங்குவார்கள்.

மஹாமுண்டேஸ்வரிக்கு மேற்கு பக்கத்தில் சதுஸ்ஸாகரம் என்னும் வாபி இருக்கிறது. அதில் ஸ்ஞனம் செய்வதிஞல் நான்கு சமுத்திரங்களிலும் ஸ்ஞனம் செய்த பலன் உண்டாகிறது.

அந்த இடம் சதுரஸாகரம் என்று பெயருடையதாக இருக்கிறது அங்கு நான்கு சமுத்திர ராஜர்களாலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கம் இருக்கிறது.

அந்த வாவிக்கு நான்கு புறமும் உள்ள நான்கு லிங்கங்களையும் பூஜை செய்வதிஞல் அவர்கள் ஸமஸ்த பாபங்களையும் பஸ்மமாக்கி விடுகிருர்கள். அங்கிருந்தும் வடக்கில் சென்ருல் வ்ருஷபேஸ்வரர் என்னும் மஹாலிங்கம் இருக்கிறது.

மஹாதேவருடைய ரிஷபம் மிகவும் பக்தியுடன் அந்த லிங்கத்தை ஸ்தாபித்திருக்கிறது. அதைத் தரிசனம் செய்வதனல் ஆருவது மாதத்திலேயே முக்திலாபம் கிட்டுகிறது.

வ்ருஷபேஸ்வரருக்கு வடக்கு பக்கத்தில் கந்தர்வேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. அதன் கிழக்கில் கந்தர்வகுண்டம் இருக்கிறது.

அதில் நீராடி கந்தர்வேஸ்வரரைப் பூஜித்து தம்தம் சக்திக்குத் தகுந்தபடி தானம் செய்து தேவதைகளுக்கும், பித்ருக்களுக்கும் தர்ப்பணம் செய்தால் கந்தர்வர்களுடன் ஆனந்தமாக க்ரீடிக்கலாம்.

கந்தர்வேஸ்வரருக்குக் கிழக்குப் பக்கத்தில் கார்க்கோடகர் என்ற நாகமும் கார்க்கோடக வாபி என்ற கிணறும் கார்க்கோடகேஸலிங்கமும் இருக்கின்றன.

ஒருவன் அந்த வாபியில் ஸ்னானம் செய்து கார்க்கோடகேஸ் வரரைப் பூஜித்து கார்க்கோடக நாகத்தை ஆதரித்தால் அவன் நாகலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுவான்.

ஒருவர் இந்தக் கிணற்றில் ஸ்னானம் செய்து விதிகளை முடித்து, கார்க்கோடகநாகத்தைத் தரிசித்தால் அவன் சரீரத்தில் தாவர விஷமானாலும் சரி, ஜங்கமவிஷமானாலும்சரி ஏறாது.

கார்க்கோடேஸ்வரருக்கு மேற்கு பக்கத்தில் துந்துமாரீஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. அதைப் பூஜித்தால் ஜனங்களுக்கு சத்ருபயம் ஏற்படாது.

அதற்கு வடக்குப்பக்கத்தில் குரூரவேஸ்வரர் என்னும் பெயருள்ள லிங்கம் இருக்கிறது. கருத்துடன் தரிசனம் செய்பவர் களுக்கு அது நான்கு புருஷார்த்த பலன்களையும் கொடுக்கிறது.

அதற்கு முன்னால் சுப்ரதீபம் என்னும் திக்கஜத்தினால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட கீர்த்தியையும் பலனையும் பெருக்கும் சுப்ரதீகேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்கு முன்னால் சுப்ரதீப் என்னும் பெயரையுடைய ஒரு பெரியகுளம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்னானம் செய்து அந்த லிங்கத்தை தரிசனம் செய்வதினால் திக்பாலகர்களின் பதவி கிடைக் கிறது.

அதன் பக்கத்தில் வடக்கு வாயிலை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு விஜய பைரவி என்னும் மஹா கௌரி கோயில் கொண்டிருக்கிறாள். அதைப் பூஜை செய்வதால் இஷ்ட சித்தி ஏற்படும்.

வருணையின் ரமணியமான தடத்தில் வித்வம்ஸகர்களான குண்டன், முண்டன் என்னும் பெயருடைய இரண்டு கணங்கள் க்ஷேத்திரத்தையே ரக்ஷை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

க்ஷேத்திர சம்பந்தப்பட்ட இடையூறுகளை நிவர்த்திப்பதற்காக அந்த இரண்டு கணங்களையும் தரிசிப்பது மிகவும் அவசியமாகும். அங்கேயே குண்டனேஸ்வரர், முண்டனேஸ்வரர் என்று எழுந் தருளியிருக்கும் இரண்டு லிங்கங்களையும் தரிசனம் செய்தால் மனிதன் சுகமடைகிறான்.

ஸ்கந்தர் கூறுகிறார்:-ஏ! இல்வலசத்ருவே! அகஸ்தியா, முன் காலத்தில் வருணயின் மனோகரமான கரையில் ஒரு அற்புதமான சம்பவம் நடந்தது, அதைக் கூறுகிறேன். அதைக் கூறுகிறேன். அதைக் கவனத்துடன் கேளும்.

ஒரு சமயம் கிரிராஜன் ஹிமவானின் பதிவ்ருதையான மேனை கணவன் சந்தோஷத்துடன் இருக்கும் சமயம் பார்த்து புத்திரி உமாவை நினைத்து பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு இவ்விதம் கூறுவாள்:

ஓ! ஆரிய புத்திரா, கிரிராஜனே—விவாகம் ஆனபின்பு வெகு நாட்களாக நம்முடைய பெண் கௌரியைப் பற்றிய செய்தி ஒன்றும் தெரியவில்லையே.

பஸ்மத்தையும் ஸர்ப்பத்தையும் பூஷணமாக அணிந்தவரும் மஹாஸ்மஸானத்தில் வசிப்பவரும் திகம்பரரும் ரிஷபவாகனரு மான மஹாதேவர் இப்பொழுது எங்கு இருக்கிருரோ, அதுவும் எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஏ பிரியா! பிராம்மி முதலிய எட்டு மாதர்களும் சுகமாக இருப்பதாகக் காணப்பட்டாலும் என் மனது எனது புத்திரி கஷ்டப்படுவதாகவே நினைக்கிறது.

ஏ! விபோ! அந்தத் தன்னந்தனியரான த்ரிசூலிக்கு வேறு ஒருவருமே கிடையாது. அதனுல் அவரைப் பற்றிய விருத்தாந் தத்தை அறிவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். அன்பான மனைவியின் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டுவிட்டு ஹிமாசலேசன் உமாவின் மீது இருக்கும் வாத்சல்யத்தினுல் தழுதழுத்த குரலுடன் கண் களில் கண்ணீருடனும் கூறுவார்;

ஏ! மேனே, நானே அவர்களைப்பற்றி விசாரிப்பதற்காக செல்லுகிறேன். அவர்களைப் பார்க்காமல் அக்னிமேல் தஹிக்கப் படும் எனது மனதின் ப்ரேமை என்னை மிகவும் துன்புறுத்துகிறது.

கௌரி எப்பொழுது இங்கிருந்து சென்ருளோ அப்பொழுதே லக்ஷ்மியும் இங்கிருந்து போய்விட்டாள்.

ஏ! பிரியே! என்னுடைய இரண்டு காதுகளும் உமாவின் வசனும் ருதத்திலிருந்து வஞ்சிக்கப்பட்ட பிறகு வேறு ஒரு வார்த் தையும் என் காதில் விழுவதில்லை.

ஐயோ! பகலிலும் சந்திரிகையைப்போல் பிரகாசிக்கும் என்னுடைய உமா என் கண்களிலிருந்து விலகி சென்ற பிறகு இரவில் தோன்றும் சந்திரனும் எனக்கு வெப்பத்தையே தருகிறது.

ஹிமகிரி அரசன் இவ்விதமாக புலம்பித் தவித்துவிட்டு, நானு விதமான ரத்னங்கள், வஸ்திரங்கள் இவைகளை எடுத்துக்கொண்டு, சுபலக்னம் பலமாக இருக்கும்பொழுது புறப்பட்டார்.

அகஸ்தியர் கேட்டார்:-ஏ ஷண்முகா, எந்தெந்த ரத்தினங் களை எவ்வளவெவ்வளவு எடுத்துக்கொண்டு போனுர்? அதை என்னிடம் கூறவேண்டும் என்ருர்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார்-:எண்ணூறு தோலா முத்துக்கள், நூறு தோலா வைரங்களும், ஒன்பது லக்ஷத்திற்கும் அதிகமாகவே ஆறு பட்டை தேய்த்த வைரங்களும் இரண்டு லக்ஷம் தோலா சுமாருக்கு

பல வர்ணங்களை உதிர்க்கும் விதவிதமான மணிகளும், பதினறு தோலா பத்மராக கற்களும், ஒன்பது லக்ஷம் தோலா உள்ள புஷ்ப ராகக்கற்களும், ஒரு லக்ஷம் தோலா உள்ள கோமேதக மணியும், ஐம்பது லக்ஷம் தோலா இந்த்ர நீலமணியும்; பத்து லக்ஷ தோலா மரகத கற்களும், ஒன்பது லக்ஷம் தோலா பவழங்களும், பெண்கள் எட்டு அங்கங்களிலும் அணியும் ஆபரணங்களும், மேன்மையும், ம்ருதுவுமான எண்ணிக்கைக்கு அடங்காத வஸ்திரங்களும், இவை இவைகளுடன்கூட நிறைய சாமரங்கள், சுகந்த திரவ்யங்கள், தங்கம், தாசர்கள், தாசிகள் இவைகளை எண்ண முடியுமா என்ன?

இப்பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு அங்கிருந்து வந்து, வருணைக்கரையை அடைந்தவுடனேயே, அங்கிருந்தே அவருக்கு காசி தென்படத் தொடங்கியது.

எந்தக் காசியில் பூமி முழுவதும் ரத்தினங்கள் பதிக்கப் பட்டிருந்ததோ, எதனுடைய வான மண்டலத்தை அளாவும் உப்பரிகையில், பதித்த மாணிக்கங்களின் ஜோதியினல் விஸ்தார மான ஆகாயமண்டலம் ஜொலிக்கின்றதோ, அந்தக் காசியைக் கண்டார்.

உத்தம அரண்மனைகளின் மேல் உச்சியிலிருக்கும் தங்கக் கலசங்கள் தங்களுடைய ஜோதியினல் திக்குகளை ஒளிமயமாக்கு கின்றன; அவைகளில் பறக்கும் கொடிகள் தேவதைகளின் அமராவதி பட்டணத்தைத் தோற்கடிக்கின்றன.

அந்நகரானது எட்டு ஸித்திகளும் விளையாடும் அற்புத நக ராகும்; அந்த ஆனந்தவனம் செழிப்பாகப் பழுத்த பழங்களால் தழைத்த விருக்ஷங்கள் நிறைந்து, கல்பக விருக்ஷங்கள் நிறைந்த இந்திரவனமான நந்தவனத்தையும் தோற்கடிக்கச் செய்கின்றன.

நான் எனக்குத் தெரிந்தமட்டிலும் இந்த நகரின் அதிகாரி யைப்பற்றியும் அவருடைய காரியங்களைப் பற்றியும் கூறினேன். நீங்கள் இப்பொழுது இந்த நகரிலுள்ள அபூர்வமான விஷயங் களைப் பற்றிக் கேட்டீர்கள். அதையும் கூறுகிறேன்.

இப்பொழுது பகவான் உமாபதி கிரிஜா தேவியுடன் காசிக்கு வந்து மிகவும் சந்தோஷத்துடன் மங்களகரமான ஜேஷ்டேஸ் வரருடைய இடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறுர்.

ஸ்கந்தர் கூறினர்:- ஏ! கும்ப முனியே! அந்த வழிப்போக்கன் கிரிஜாதேவியின் அம்ருதத்திற்கொப்பான ம்ருதுவான நாம அக்ஷரங்களைக் கூறக்கூற கிரிராஜரின் ஹ்ருதயத்தில் சந்தோஷ அலைகள் புரளத் தொடங்கின.

இவ்வுலகில் ஒருவன் உமாதேவியின் நாம ரூபத்தைப் பருகினு ஞல் பிறகு அவன் மாதாவின் ஸ்தன்யபானம் செய்யான்.

ஏ! பிராம்மணரே! எவனொருவன் உமா என்ற இரண்டு அக்ஷரங்களையும் இரவும் பகலும் மந்திரம்போல் தியானித்து வருகிறானோ பிராணிகளுக்கு நிர்வாணப்பதவியளிப்பவரான விஸ்வேஸ்வரர் அவனை பாபம் செய்தவனாக இருந்தாலும் அவனை ஸ்மரிப்பதில்லை.

ஹிமவான் மிகவும சந்தோஷத்துடன் மேலும் மேலும் அந்த யாத்ரிகனை பேசச்சொல்லிக் கேட்கத் தொடங்கினார். பிக்ஷுகன் கூறினான்: விஸ்வேஸ்வரருக்கருகேவசிப்பதற்காக சிறந்த வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய ப்ரும்மாண்டமான ஒரு ராஜ மாளிகையை விஸ்வகர்மா அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். அது மிகவும் அபூர்வமான வேலைப்பாடுகள் கூடியது. அதுமாதிரி மற்றொரு மாளிகையைப் பற்றி நான் காதால் கேட்டது கூடக் கிடையாது.

அந்தக் கோவிலினுடைய நான்குப் பக்கங்களிலுமுள்ள அஸ்திவாரமே நவரத்தின கற்களால் கதிரவனையும்விட அதிகம் (ஒளியுடன்) ப்ரகாசிக்கும் கற்களினால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அங்கு பிரகாசிக்கும் நூற்றி பன்னிரண்டு பெரிய பெரிய தூண்கள் ஒவ்வொரு புவனங்களையும் உறுதியாக்குவதற்கு ஒரு உலகத்திற்கு எட்டுதூண்கள் வீதம் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

பதினான்கு உலகிலேயும் உள்ள ப்ரகாசங்களைவிட நூறுகோடி பங்கு அதிகமாகப் ப்ரகாசிக்கின்றது.

சந்திர காந்த கற்களினால் ஒவ்வொரு ஸ்தம்பத்திற்கும் ஆதாரபீடமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸ்தம்பங்களில் சித்திர விசித்திரமான ரத்தினங்களினால் ஆன பொம்மைகள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன; அவைகள் இரவும் பகலும் சந்திரகாந்த கற்களில் ப்ரதிபலித்து, ஹாரத்தி சுற்றுவது போல் விளங்கு கின்றன.

ரத்தசிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு, நீலம் என்று பலவிதமான நிறங்களினால் ஆன பத்மாகாரமான தளவரிசையில் நான்கு பக்கங்களிலும் ப்ரதிபலிக்கும் ப்ரதிபிம்பம் அழகான சித்திரங்கள் எழுதியிருப்பதைப்போல் இருக்கின்றன.

கண்களைக் கூசச்செய்யும் மாணிக்கஸ்தம்பங்களின் வரிசை தன்னுடைய அவிமுக்தம் க்ஷேத்திரத்தில் மோக்ஷ லக்ஷ்மியை அங்குரார்ப்பணம் செய்கிறாற்போல் இருக்கிறது. அங்கு சிவபிரானுடைய வேலைக்காரர்கள் ஸப்த சமுத்திரங்களிலிருந்தும் பெருமளவு ரத்தினங்கள் கொண்டுவந்து பர்வத சிகரங்களைப்போல் குவித்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

மேலும் கணங்கள் பாதாளத்தில் இருக்கும் நாகலோகத்தில் இருக்கும் பொக்கிஷத்திலிருந்து அநேக மணிகளைக் கொண்டு வந்து, செயற்கை குன்றங்காளக அமைத்து இருக்கிறார்கள். கோவிலின் ஸ்தூபிகளுக்கு சிவபக்தனான ராவணன் திரிகூடாச் சலத்திலிருந்த கோடிக்கணக்கானத் தங்கச்சிரங்களை ராக்ஷதர்கள் மூலம் கொடுத்தனுப்பியிருக்கிறான்.

ஓ! நரநாதா, இங்கு கோவில்கட்டும் சமாசாரத்தை யறிந்து எத்தனையோ தீவுகளிலிருந்து பக்த கணங்கள் மணிகளைக் கொண்டு குவித்திருக்கிறார்கள். இதுமட்டுமா! சிந்தாமணி ரத்னம் விஸ்வகர்மா கட்டிட அமைக்க எந்தெந்த ரத்ன மணிகளை விரும்புகிறானோ, இரவும் பகலும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

கற்பக விருக்ஷ சமூகங்கள் பக்தியுடன் கூட இந்த ஆலயத்தில் பறக்க விடுவதற்கு அநேக வர்ணங்களில் கொடிகளை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. சமுத்ரங்கள் தயிர், பால், கரும்புரஸம் முதலியவைகளை தினமும் பஞ்சாமிர்த கலசங்களில் அனுப்பி ஆலயத்தை ஸ்னானம் செய்விக்கின்றன.

காமதேனுவும் மிகவும் பக்தி பாவத்துடன் கூட தேன்பெருக்கைப் போல் இனிக்கும் தன்னுடைய க்ஷீரதாரையினால் சிவலிங்க ஸ்வரூபமாக இருக்கும் விஸ்வேஸ்வரரை தினமும் அபிஷேகம் செய்விக்கின்றது.

மலையாசலம் தன்னுடைய சந்தண ரஸத்தினாலும், கற்பூர வாழைகளிலும், கற்பூரகுவியல்களினாலும் பக்திபூர்வமாக பகவானை வழிபடுகின்றன. இந்த விதமான அபூர்வ வழிபாடுகள் சிவாலயத்தில் தினம் தினம் நடந்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

ஏ! ராஜனே! கடினமான மலைப்ரதேசவாஸியே; அப்படிப்பட்ட உமாகாந்தனை ஏன் இன்னும் அறிந்து கொள்ளவில்லை? கிரிராஜர் மாப்பிள்ளையின் இந்த செழிப்புச் செல்வங்களைக் கேள்விப்பட்டு மிகவும் வஜ்ஜை யடைந்தார். ஏகும்பமுனியே, இதன் பிறகு அந்த வழிப்போக்களை அவர் சிறந்த வெகுமதிகளால் சந்தோஷபடுத்தி அனுப்பிவிட்டு, பிக்ஷுகன் சென்ற பிறகு யோசித்துப் பார்த்தார்.

ஆச்சரியத்தினால் மலர்ந்த கண்களுடன், தன் மனத்திற்குள்ளேயே சொல்லிக் கொள்ளத் தொடங்கினார். இந்த நல்ல விஷயங்களை நாம் இப்பொழுது கேட்டது நல்லதாயிற்று. லீலா வினோதத்தினாலேயே த்ரைலோக்ய நாதனான மாப்பிள்ளையின் வீட்டில் இந்தவிதமயன சம்பத்துக்கள் சேர்ந்திருப்பதுபற்றிக் கேள்விப்பட்டது நல்லதாக போயிற்று.

அவர்களுக்காக நான் கொண்டு வந்திருக்கும் சீர்வரிசைகளைப் பற்றி எண்ணும்போது எனக்கே மிகவும் துச்சமாகப்படுகிறது.

இதனுல் பெண்ணுக்கும் மாப்பிள்ளைக்கும் என்ன சந்தோஷம் ஏற்படப்போகிறது!

நான் முன்பு பார்த்தபோது எப்படியிருந்தார்களோ அப்படியே இப்பொழுதும் இருப்பார்கள் என்று நான் நினைத்தது தவறு. சம்பத்து விஷயமாகவே பராமுகமாக இருப்பார்கள்; ஒரு கிழட்டு காளை ஒன்றே அவர்களுடைய தனம், அவர்களை ஒருவருக்கும் தெரியாது; அவர்களுடைய சம்பத்தைப் பற்றி ஒரு உறுதியும் கிடையாது, அவர்கள் எந்த தேசத்தவர்கள் என்றும் தெரியாது, அவர்களுடைய தொழில் என்ன, ஆசாரம் என்ன, பெயர் அளவிற்கு தான் ஈஸ்வரரா, ஐஸ்வர்யம் என்று ஒரு பொருளும் அவரிடம் காணப்படவில்லையே, என்றெல்லாம் யோசிக்க வேண்டியிருந்தது.

இப்பொழுது என்ன பார்க்கிறேனென்ருல் என்னுடைய மாப்பிள்ளை தரித்திரர்களுக்கு வாரி வாரி வழங்குகிருர். பிரன்னமுகத்துடனேயிருந்து எல்லாக் காரியங்களையும் வெற்றிகரமாக நடத்துகிருர். இந்த வேதவேத்யர் இந்த சர்வக்ஞர், சர்வாந்தர்யாமி. சம்சார முழுவதுமே அவருடைய குழந்தை குட்டிகள், முதலில் யாரை ஒருவரும் அறியவில்லையோ, அவர்கள் இன்று வேதத்தால் அறியும் புகழ் கொண்டிருக்கிருர்கள்.

ஒன்றும் அறியாதவர் என்று இருந்தவர் இந்த ஸர்வக்ஞர் ஆகிவிட்டாரா! முதலில் நாமரூபமாக இருந்தவர்—இன்று எல்லாருடைய பெயர்களும் அவர்களுடைய பெயர்களாகவே திகழ்கின்றனவே; எல்லா தேசங்களும் அவருடைய தேசங்களாகி விட்டன. அவர் எல்லோருக்கும் எல்லா சித்திகளையும் அளித்துக் கொண்டிருக்கிருர்.

என்னுடைய புத்தி கடினமாக இருப்பதினுல் யாரை முன்பு தேசமில்லாதவனுகவும் தொழிலில் பராமுகமாகவும் ஆசார சூன்யனுகவும் கண்டேனே இன்று அவரிடமிருந்தே ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதியும் ஆசாரங்களைத் தெரிந்து கொள்கிறேன். அவர் பெயர் அளவில் ஈஸ்வரன் இல்லை, உண்மையிலேயே ஈஸ்வரன்-

ஆஹா! என்னுடைய மருமகன் சாக்ஷாத் ஈஸ்வரரல்லவா, எல்லோருக்கும் ஐஸ்வர்யத்தை வாரி வழங்குகிருர் அல்லவா, எல்லா குணங்களுக்கும் ஆதாரமாக இருப்பவராக இருந்தாலும் குணுதீதரும், பரத்துக்கும் பரமாக இருக்கிருர்.

இங்குமங்கும் பராத்பரராக இருக்கிருர். நான் கேவலம் மலைகளுக்கு அரசன். ஆனுல் இந்த உமாபதியோ உலகத்துக்கெல்லாம் அதீஸ்வரர்.

நானே அளவுடன் கூடின சம்பத்துக்கதிபதி அவரோ அளவில்லாத தனேஸ்வரர். அதனால் நான் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த சீர் வரிசைகள் அவர்களுக்குக் காண்பிப்பதற்கே தகுதி யற்றவை.

அதனால் நான் இந்தசமயம் அவரை சந்திப்பதற்கே தகுதியாக இல்லை. பின்னப்பொழுதாவது வந்து அவரைப் பார்க்கிறேன். சாயங்காலம் ஹிமவான் இந்தவிதமாக மனதில் உறுதி கொண்டு தன்னுடைய பர்வதத்திலுள்ள மஹாபலசாலிகளான வேலைக் காரர்களை கூப்பிட்டுக் கூறினான். நீங்களெல்லாரும் மிகவும் பலசாலிகள். அதனால் நாளைக்காலை சூரிய உதயத்திற்குள் இங்கு ஒரு அழகான சிவாலயத்தை எழுப்ப வேண்டும். இது என்னுடைய உத்திரவு.

ஏனென்றால் இங்கு ஒரு சிவாலயத்தை எழுப்புவதினால் இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும் க்ருத்யனாவேன்.

மேலும் எவனொருவன் வந்து காசியில் சிவாலயத்தை நிர்மாணிக்கிறானோ அவன் மூன்று உலகங்களுக்கும் வீடுகட்டிக் கொடுத்த பலனை அடைகிறான் மேலும் விதி பூர்வமாக சகலவிதமான தானங்களை உத்தம பர்வங்களில் நல்ல தீர்த்த ஸ்தானத்தில் சென்று நல்ல சத்பாத்திரங்களுக்குக் கொடுத்தவனை யும், தர்ம வழியில் சம்பாதித்த பணத்தினால் தன்னுடைய சக்தி அனுஸாரம் இங்கு மஹாதேவருடைய கோவில் கட்டுபவனையும், கமலாதேவி ஒருபொழுதும் கைவிடமாட்டாள். ஒருவன் காசிக்கு வந்து சிவாலயம் கட்டினானால்—சரகுகளைத் தின்று கடினமான தபம் செய்தவனாகவே இருப்பான். இந்த ஆனந்த கானனத்தில் தேவ தேவரான சிவபிரானுடைய கோவில் கட்டி முடித்தானானல் அவனுக்கு மிகவும் கோலாகலமாக பெரிய பெரிய யக்ஞங்களை பண்ணி முடித்த பூர்ணமானபலன் கிடைக்கிறது. இந்த விதமாகக் கூறி முடித்ததும்-கிரிராஜருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவருடைய ஆக்ஞைபிரகாரம் அவருடைய அனுசரர்கள் பெரிய மகத்தானதொரு கோவிலை நிர்மாணித்தார்கள். ஹிமவானும் முழுதும் விடிவதற்கு முன்னாலேயே சந்திரகாந்தமணியினால் ஜ்வலிக்கும் மண்டபத்தை பின்னும் அதிகம் ஜ்வலிக்கச் செய்யும் சைலேஸ்வரர் என்னும் உத்தம சிவலிங்கத்தை ஸ்தாபிதம் செய்தார்.

பிறகு அவர் மற்ற பர்வதங்கள் எல்லாவற்றையும் விட தான் பிரதானமானவன் என்பதை சூசிபிக்க அக்ஷரங்களை பளிங்கு கல்லில் எழுதி அங்கு ஸ்தாபிதம் செய்தார்.

அதன் பிறகு கிரிராஜர் அருணோதயம் ஆனதும் பஞ்சநதத் தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து காலபைரவரைத் தரிசித்து ஆராதித்து, தான் கொண்டு வந்த எல்லா ரத்ன குவியல்களேயும் அங்கேயே வைத்துவிட்டு, தன்னுடன் வந்த பர்வத வாஸிகளான அனுசரர்களேயும் அழைத்துக் கொண்டு அந்த நிமிஷமே தன்னுடைய இருப்பிடத்திற்குச் சென்ருர்.

அதற்கு பிறகு காலே வேளேயில் குண்டன், முண்டன் என்ற பெயருடைய சிவபிரானுடைய இருகணங்கள் ரமணீயமான வருணு நதிக்கரையில் அழகான ஒரு சிவாலயத்தைக் கண்டார்கள்.

இதுவரையில் பார்த்திராத இந்த அழகானக் கோவிலேப் பற்றின சமாச்சாரத்தை பகவானிடம் தெரிவிப்பதற்காக அவர் இருப்பிடம் சென்ருர்கள். அப்பொழுது பகவதி உமாதேவி அவருக்குக் கண்ணுடி காட்டிக்கொண்டிருந்தாள். இதைப்பார்த்து விட்டு, நெடுஞ்சாண்கிடையாக வீழ்ந்து தண்டம் சமர்ப்பித்தார்கள்: பிறகு பகவானுடைய புருவ நெறிப்பைக்கண்டு வந்த விஷயத்தைத் தெரிவித்தார்கள்.

ஏ! தேவ! தேவா! நமக்கு யார் என்பதேத் தெரியாத ஒரு பக்திமான் வருணேதடத்தில் அழகான ஒரு கோவிலே நிர்மாணித்து இருக்கிருர். ஏ! விபோ! நேற்றுமாலே வரையிலும் அங்கு ஒன்றும் தெரியவில்லே. இன்று காலேயில்தான் திடீரென்று அந்தக் கோவில் தோன்றியிருக்கிறது. கணங்களின் வார்த்தைகளேக் கேட்டு, சர்வக்ஞான பகவான் சகல விருத்தாந்தங்களே அறிந்திருந்தும் கூட ஒன்றும் அறியாதலர் போல பார்வதியிடம் கூறினர். ஹே! சைலேந்திர நந்தினீ, நாம் இருவரும் சென்று அந்தக் கோவிலேப் பார்த்துவிட்டு வருவோம் என்று கூறினர்.

இவ்வாறு கூறிவிட்டு மஹாதேவர் பார்வதியுடனும், கணங்களுடனும் பெரியரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு அந்தக் கோவிலே காண்பதற்கு மிக ஆவலுடன் சென்ருர். பிறகு மாஹாதேவர் வருணு நதிக்கரையில் ஒரே நாளில் இரவில் கட்டப்பட்ட அந்த அழகான கலேகள் பொருந்திய கோவிலே பார்த்தவுடனே ரதத்திலிருந்து இறங்கி கோவிலுக்குள்ளேச் சென்ருர். அங்கு தேஜஸ்ஸுடன் ஜ்வலிக்கும் மோக்ஷலக்ஷ்மியின் முளே என கண்களுக்கு ஆனந்தத்தைத் தரும், புனர்ஜென்ம துக்கத்தை நாசம் செய்யும், சந்திர காந்த கல்லினுல் செய்யப்பட்ட மஹாலிங்கத்தைப் பார்த்தார்.

இந்த லிங்கத்தை யார் ஸ்தாபித்தார்கள்! என்று கேட்க வாய் திறக்கு முன்னரே, அங்கு பளிங்கு கல்லில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் அறிவிப்பு அக்ஷரங்களைப் பார்த்தார். பிறகு மன்மதனின் கர்வத்தைத் தொலைத்த ஹரன் மனதிற்குள் யோசனை செய்து கொண்டு, பார்வதியிடம் கூறினர்:- ஏ! தேவீ உன்னுடைய பிதாவின் கீர்த்தியைப் பார்த்தாயா; என்ருர்.

இதைக் கேட்டுவிட்டு மிகவும் ஆனந்தம் அடைந்ததினல் சந்தோஷம் என்னும் பூக்களின் சோபையைப்போல் ஸமஸ்த அங்கங்களிலும் கதம்பமலரின் சோபையை பின்னும் பிரகாசப் படுத்திக் கொண்டு, உமாதேவி மஹாதேவரின் அடிகளில் பணிந்து கூறினள். ஏ! நாதா, இந்த உத்தம லிங்கத்தில் தாங்கள் எப்பொழுதும் ஸாந்நித்யமாக இருக்கவேண்டும்.

எவர்கள் இந்த சைலேஸ்வரலிங்கத்தின் பக்தர்களாக இருக்கிருர்களோ, அவர்களுக்கெல்லாம், இந்த லோகத்திலும், மறு லோகத்திலும் குறைவற்ற சந்தோஷத்தை எப்பொழுதும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ருர். பகவானும் அப்படியே ஆகட்டுமென்ருர். மேலும் கூறுவார்:— தேவீ எவர் ஒருவர் வருணையில் ஸ்னனம் செய்து சைலேஸ்வரரைப் பூஜிக்கிருர்களோ, மேலும் பிதுர்க்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்து பிரசன்னமான மனதுடன், யதாசக்தியுடன் தானம் செய்தார்களானல் அவர்கள் எல்லோருக்கும் இந்த ஸம்ஸாரத்தில் திரும்பவும் பிறக்க வேண்டி வராது.

நான் இந்த சுபத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய இந்த சிவலிங்கத்தில் எப்பொழுதும் ஸாந்நித்யமாக இருப்பேன்.

வருணையின் இந்த அழகானக் கரையில் சைலேந்திரனைத் தரிசனம் செய்யும் காசி வாஸிகள் ஒரு பொழுதும் துக்கத்தினல் பீடிக்கப்படமாட்டார்கள்.

ஏ! கும்பமுனியே இதன் பிறகு உமாதேவியும் வரமளித்தாள். சைலேஸ்வரருடைய பக்தர்கள் நிச்சயமாக எனக்குக் குழந்தையைப் போல பிரியமானவர்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார் ;- ஏ! மஹா முனியே நான் இப்பொழுது உமக்கு சைலேந்திர லிங்கத்தைப் பற்றி வர்ணித்தேன். இனி ரத்னேஸ்வரர் உற்பவித்தக் கதையைக் கூறுகிறேன் கேளும்.

பரம சிரத்தையுடன் சைலேஸ்வரருடைய மஹாத்மியத்தைக் கேட்பதினல் மஹா பாபமாகிற ஆடையைக் களைந்துவிட்டு சிவலோகத்தில் சுபமாக வசிக்கிருர்கள்.

இவ்விதமாக ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசீ கண்டத்தில் உத்திரார்த்தபாஷா டீகாவான சைலேஸ்வராதி லிங்கவர்ணம் என்ற அறுபத்து ஆருவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

அறுபத்தேழாவது அத்யாயம்

அகஸ்தியர் கூறுவார் :- ஏ! ஷடானனு, தாங்கள் இப்பொழுது ரத்னேஸ்வரர் உற்பத்தியை வர்ணியுங்கள். ஏனென்றால் அந்த மஹாலிங்கம் காசியில் ரத்னங்களாலானது என்று கூறுகிறார்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறினர் :- ஏ! முனீஸ்வரா! நான் இப்பொழுது ரத்னேஸ்வர லிங்கத்தைப் பற்றியும் அவர் எப்படி வெளிப் பட்டார் என்பதையும் கூறுகிறேன்.

ஏ! ரிஷியே! எந்த லிங்கத்தின் நாமத்தைக் கேட்டவுடனேயே மூன்று ஜென்மங்களாக சேர்த்து வைத்த பாபங்கள் நாசமடைகின்றனவோ, அந்த லிங்கம் தோன்றிய கதையை வர்ணிக்கிறேன். பர்வத ராஜர் ஹிமாலய காலபைரவரின் வடக்கு பாசத்தில் ரத்னங்களைக்குவித்து விட்டுச் சென்றார். என்று சொன்னேமேயல்லவா? அவர்கள் புண்யேஸ்வரரான பர்வத ராஜருடைய தபபலத்தினுல் இந்திரதனுஸிற்கு சமமான வர்ணங்களுடன் ஸமஸ்த ரத்னங்களின் ஒளியெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து ஒரு லிங்கரூபமாக பரிணமித்தது.

அந்த லிங்கத்தைத் தரிசித்தவர்கள் ஞானரத்தினத்தையடைவார்கள். சைலேஸ்வரரைப் பார்த்துவிட்டு மஹாதேவரும் பார்வதியும் அங்கு வந்தார்கள். ஏ! முனிவரே, ரத்தினமயமான இந்த லிங்கம் எல்லா ரத்தினங்களும் ஒன்று சேர்த்து உருவான தொன்றும். அந்த லிங்கத்தின் ஒளியினுல் ஆகாச மண்டலம் முழுவதும் ஒளி வியாபித்திருக்கிறது.

அங்கு சகலமான ரத்னங்களினுல் உற்பத்தியான, இதுவரை பார்த்திராத அந்த லிங்கத்தைக் கண்டவுடன் பவானி சங்கரரிடம் விண்ணபபித்துக் கொண்டாள். "ஏ! தேவாதி தேவா ஜகன்னயகா, ஸர்வ பக்த அபயப்ரதா, ஏழாவது உலகமான பாதாளத்திலேயே அஸ்திவாரம் போன்ற இந்த லிங்கம் எவ்விதம் கிளம்பி வந்தது?

என்னுடைய ஜ்வாலையினுல் ஆகாசமும் ஒளியினுல் திக்குகளும் வ்யாபித்து இருக்கின்றன. ஏ! பவாந்தகா; இந்த லிங்கத்தினுடைய பெயரென்ன? அதனுடைய ஸ்வரூபம் எப்படிப்பட்டது. அதன் ப்ரபாவம் என்ன?

இதைப்பார்த்தவுடனேயே என் மனம் மிகவும் சந்தோஷம் அடைந்து இதிலேயே லயித்துவிட்டது. தாங்கள் தயைசெய்து இதனுடைய விஷயங்களெல்லாம் கூறவேண்டும். மஹாதேவர் கூறுவார்:- ஏ! அபர்ணே! நீ கேட்டபடியே பரம தேஜோமயமான இந்த லிங்கத்தின் ரூபத்தைப்பற்றி கூறுகிறேன்.

ஏ! பாமினி! உன்னுடைய பிதாகிரிராஜனுனவன் அநேக ரத்னுனகுவியல்களை இங்கு கொண்டு வந்தார். ஹிமவான் தன்செய்கைகளினுல் சம்பாதித்த அந்த ரத்தின குவியல்களை யெல்லாம் இங்கேயே குவியலாகக் குவித்துவிட்டுத் தன்னுடைய ஸ்தானத்திற்குச் சென்று விட்டார்.

ஏ! குற்றமற்றவளே, இந்தக் காசி புரியில் உனக்காகவும் எனக்காகவும் சமர்பித்தப் பொருள்கள் இப்படித்தான் பக்குவ மடைகின்றன.

ஏ! உமே! ரத்னேஸ்வரர் என்ற லிங்கம் எனக்கு ஸமமாகும். மேலும் வாராணஸியில் என்னுடைய ப்ரபாவம் போற்றத் தக்க தாக இருக்கும்.

இங்குள்ள, எல்லாத் ரத்தினங்களுக்கும் மேலாகத் திகழும் ரத்னேஸ்வரலிங்கமானது நிர்வாணப் பதவியை அளிக்கும் உத்தம லிங்கமாகும். அதனுல் இந்த லிங்கம் ரத்தினேஸ்வர லிங்கம் என்ற பெயருடன் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது.

ஏ! மஹேஸ்வரீ! உன்னுடைய பிதாவினுல் சேர்த்துவைக்கப் பட்ட இந்த சுவர்ணக் குவியலினுல் இந்த லிங்கத்திற்கு ஒரு கோயிலை ஏற்படுத்துவாய்.

ஒரு லிங்கத்திற்கு ஒரு சிவாலயம் அமைப்பதினுலும், பழுதடைந்தக் கோவில்களை சீர்படுத்துவதினுலும் ஒரு லிங்கத்தை ஸ்தாபிதம் பண்ணின புண்ணியம் அனுயாசமாகக் கிடைக்கிறது.

ஏ! முனியே! பகவதியும் ஸ்வாமியிடம் ஆக்கினேக்கு சரி யென்று கூறிவிட்டு ஸோமநந்தி முதலான எண்ணிக்கையற்ற கணங்களை ஏவி, கோவில் கட்டும்படி ஆக்ஞாபித்தார்.

அந்த கணங்களும் ஒரு நாழிகைக்குள்ளாகவே அநேக நூதன சித்திர, விசித்திர வேலைப்பாடு அமைத்த ஸுமேரு பர்வதத்திற் கொப்பான ஸுவர்ணத்தினுலானக் கோவிலை எழுப்பிவிட்டார்கள்.

தேவி அந்தக் கோவிலைப் பார்த்துவிட்டு மிகவும் சந்தோஷ மடைந்து அந்தக் கணங்களுக்கு அளவில்லாத வெகுமதிகளை அளித்தாள்.

ஏ! முனிவரே, இதற்குப் பின் பகவதி மஹாதேவரிடம் அந்த லிங்கத்தின் மகிமையை ப்ரமாண ரூபமாகக் கூறவேண்டும் என்ருள்.

சங்கரர் கூறினுர் :- ஏ! தேவீ! மங்களத்தைக் கொடுக்கும் இந்த லிங்கம் அனுதி சித்தமானது. ஆனுல் இச்சமயம் உன்னு டைய பிதாவினுடைய புண்ணிய ப்ரபாவத்தினுல் வெளிக் கிளம்பியுள்ளது.

இந்த க்ஷேத்திரத்தில் மனோவாஞ்சிதமான பலனைக் கொடுக்கக் கூடியது. அதிரகஸ்யமான; பொருள்களைவிட அதிரகஸ்யமான இந்த ரத்னேஸ்வர லிங்கத்தை இந்தக் கலியுகத்தில் அதிலும் விசேஷமாக பாவபுத்தியுள்ள ஜனங்களிடமிருந்து மிகக் கவனமாக மறைத்து வைக்க வேண்டும்.

வீடுகளிலேயே விலையுயர்ந்த ரத்தினங்களை மறைத்து வைப்பது போலவே இதையும் மிக கவனத்துடன் மறைத்து வைக்க வேண்டும். ஏனென்றால் லோபபுத்தியுடைய ஜனங்கள் இதை அறியக்கூடாது. என்னுடைய அவிமுக்தம் எனும் கிரகத்தில் ரத்தினங்களாலான லிங்கம் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ப்ரும்மாண்ட மண்டலத்தில் எத்தனை லிங்கங்கள் உள்ளனவோ அவைகள் அத்தனையும் பூஜித்தால் என்ன பலன் கிடைக்குமோ அவ்வளவு பலன்கள் இந்த ரத்தினேஸ்வரரைப் பூஜிப்பதினால் கிடைக்கிறது.

ஏ ! கௌரியே ! ஒருவர் விளையாட்டுக்காகக்கூட அந்த ரத்னேஸ்வரரை அர்ச்சித்தானானால் அவர்கள் ஏழு தீபங்களுக்கும் அரசனாவார். இது நிச்சயம்.

ஒருவன் ஒரு தடவையாவது ரத்னேஸ்வரரை அர்ச்சித்தானானால் மூன்று உலகங்களிலும் ரத்தினத்திற் கொப்பானப் பொருள்களைப் பெறுவான்.

எவரொருவர் ஒன்றையும் விரும்பாது காமரகிதராய் ரத்தினேஸ்வரரை பூஜித்தாரானால் அவர்கள் எல்லோரும் என்னுடைய தரிசினத்தைப் பெறுவார்கள்.

கோடிக்கணக்கான ருத்ரஜபம் செய்தால் என்னென்ன பலன் கிடைக்குமோ, அந்தப்பலன் ரத்தினேஸ்வரரை ஒருமுறை பூஜித்தால் கிடைக்கும்.

இந்த அனாதிஸித்தி சிவலிங்கத்தின் விஷயமாக ஸர்வ பாபங்களையும் நாசம் செய்யும் மிகவும் ஆச்சர்யகரமான ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அதன் விவரத்தை உன்னிடம் கூறுகிறேன் கேள்.

பூர்வ காலத்தில் ஆடல் பாடல்களில் சிறந்த கலாவதி என்னும் நர்த்தகி இதே நகரத்தில் இருந்தாள். அவள் ஒருசமயம் பங்குனி மாதம் சிவராத்ரிபர்வத்தில் இரவு பூராவும் கண்விழித்து உத்தம கீதங்களை பாடிக் கொண்டு அநேகவிதமான வாத்யங்களை வாசிக்கலானாள். அதற்கு பிறகு அந்த வாத்யங்களில் தேர்ந்த அவள் ஆடிக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் வாத்யங்கள் வாசித்துக்கொண்டும் ரத்தினேஸ்வரரை சந்தோஷப்படுத்தி விட்டுத் தன்னுடைய சொந்த தேசத்திற்குச் சென்றுவிட்டாள்.

அந்த உத்தம நர்த்தகி காலதர்மத்தின் வசத்தினல் வஸீபதி என்னும் கந்தர்வ ராஜனின் கன்னிகையாகப் பிறந்தாள்.

சிவராத்ரி பர்வத்தில் கண்விழித்து வாத்யங்கள் வாசித்து ரத்னேஸ்வரருக்கும் முன் ஆடிப்பாடின பலத்தினல் அந்த ரூபலாவண்யவதியும் கலாகலபங்களில் தேர்ந்தவளும், மதுர ஆலாபனம் செய்பவளும், பிதாவிற்கு ஆனந்தத்தை கொடுப்பவளும் ஸமஸ்த கந்தர்வ சாஸ்திரத்தில் நிபுணேயும் குணங்களாகிய ரத்தினத்தின் சிகரமுமான அந்த அழகான பெண் ரத்னுவளி என்ற பெயரால் கீர்த்தி அடைந்தாள்.

கும்பத்தில் பிறந்தவரே! ஏ முனியே! அவளுக்கு சசிலேகா, அனங்கலேகா, சித்ரலேகா என்ற மூன்று ஸகிகள் இருந்தனர். அவர்கள் மிகவும் சாதுர்யமானவர்கள்.

மூவர்களும் ஒருமித்து ஒரே சமயத்தில் வாக்தேவியை ஆராதித்தார்கள். வாக்தேவி பரமானந்தமடைந்து அவர்களுக்கு அறுபத்து நான்கு கலைகளிலும் நிபுணத்வம் வருமாறு வரமளித்திருந்தாள்.

ஏ! கௌரி! அந்த ரத்னுவளி ஜென்மாந்திர வாசனையினல் அந்த ரத்னேஸ்வரரை தரிசிக்க ஒரு நியயம் வகுத்துக்கொண்டாள். காசியில் ரத்னபூத ரத்னேஸ்வர லிங்கத்தைத் தரிசிக்காமல் ஒரு வார்த்தைக்கூட பேசமாட்டாள்.

இந்த விதமாக அந்த கந்தர்வ கன்னிகை' தனது மூன்று ஸகிகளுேடு கூட நியமமாக தினந்தோறும் ரத்னபூதேஸ்வரரை பூஜை செய்து வந்தாள். ஒரு சமயம் அவள் உத்தமமான ரத்னேஸ்வரரை ஆராதனை செய்து கொண்டு அவள் இனிய கீதங்களினல் என்னை சந்தோஷப்படுத்தினள்.

ஏ! உமே! அப்பொழுது அவளுடைய மூன்று சகிகளும் லிங்கத்தை வலம் வந்து கொண்டிருந்தனர். அதே சமயத்தில் நான் அவளுக்கு வரம் கொடுக்க எண்ணி, அவனிடம் கூறினேன்.

ஏ! கந்தர்வ கன்னிகையே! இன்று இரவில் உன்னுடைய பெயரையுடைய ஒருவன் உன்னுடன் க்ரீடித்தானுனல் அவனே உன் கணவனுவான். அந்த ரத்தினுவளி லிங்கரூபியான அந்த சமுத்திரத்திலிருந்து கடைந்தெடுக்கப்பட்ட அந்த வசனும்ருதத்தைக் கேட்டு ஆனந்த பூரிப்புடன் மந்தமாகி மிகவும் லஜ்ஜையடைந்தாள்.

பிறகு தனது ஸகிகளுடன் கூட தன் பிதாவின் வீட்டிற்கு வந்து தன் ஸகிகளிடம் எல்லா விருத்தாந்தங்களையும் சந்தோஷத்துடன் கூறினன். அவர்கள் எல்லோரும் ஆஹா! ஆஹா! நன்று! மிகவும் நன்று என்று மிக்க சந்தோஷத்துடன் அவளை உற்சாகப் படுத்தினர்கள்.

ரத்தினேஸ்வரரைத்தினமும் பூஜித்ததினுல் உன் மனேரதம் பூர்த்தியாயிற்று. இன்று இரவு உன்னுடைய யௌவனத்தை அபகரிக்கும் அக்கள்வன் வந்தானேயாஞல் அவனே உனது பாஹு பாசத்தினுல் கட்டிவைத்துக்கொள் என்ருர்கள். மறுநாள் காலே யில் ரத்தினேஸ்வரரின் சமீபத்தில் உன்னுடைய அன்பிற்குப் பாத்திரமான ஸுக்ருதசாலியான அன்பரை நாங்களும் பார்ப் போம்!

அடியம்மா! உன்னுடைய புண்ணியந்தான் எப்படிப்பட்டது! ஆஹா! ரத்தினேஸ்வரரை வணங்கி சந்தோஷத்துடன் வந்த பிறகு உன்னுடைய புண்ணிய பலத்தினுல் ரத்னேஸ்வரரை பிரத்யக்ஷ மாக கண்முன்னுல் பார்த்தாயா!

ஆஹா! பாரடி, ஜனங்களுடைய பாக்கியத்தின் பலத்தினுல் எப்படிப்பட்டப் புண்ணியம் உதித்திருக்கிறது; நாம் எல்லோரும் சேர்ந்திருந்தும் கூட ஒருவருக்குதிதான் ஸித்தியாயிருக் கிறதல்லவா. தெய்வம்தான் முக்கியம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் தெய்வம்தான் பலனளிக்கிறது என்று சொல்வார்கள். நம்முடைய முயற்சியினுலோ, மற்ற பலன்களினுலோ ஒன்றுமில்லே; அது ஒன்றே நிஜம், மற்றவைகள் பொய்.

நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே முயற்சியில் இறங்கி யிருந்தோம். ஆனுல் உன்னுடைய அதிர்ஷ்டம் உனக்குப் பலன் அளித்தது. எங்களுக்கு இல்லே.

ஏ! ஸகியே! இது தற்செயலாக நிகழ்ந்தது என ஜனங்கள் சொல்வார்கள். இது உண்மையில் உனது மனேரதத்தின் பலனே யாகும் என்பது எங்கள் எண்ணம்.

இப்படி அவர்கள் பேசிக் கொண்டு தங்களுடைய வழிநடை மார்க்கத்தை லகுவாக ஆக்கிக் கொண்டு தங்கள் தங்கள் கிரஹத் திற்கு வந்தார்கள்.

பிறகு காலேயானதும் அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடினர். அப்பொழுது ரத்னுவளி மௌனமாக இருக்கக்கண்டு, மனதிற் குள்ளேயே சுகித்துக் கொண்டிருக்கிருள் என்ருர்கள்.

அதற்கு பிறகு அவர்கள் அதே போல் மௌனத்துடன் காசிக்கு வந்து மந்தாகினி தீர்த்தத்தில் நீராடி, எல்லோரும் ரத்னேஸ்வர லிங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் என்னே வந்து தரிசித்தார்கள்.

பிறகு நித்ய நியமங்களுடன்கூட என்னே தரிசனம் செய்தார்கள். பிறகு நியமங்களே ஸமாப்தி செய்து கொண்டு திரும்பும்போது, ஸகிகள் பிடிவாதமாகக் கேட்கவே, லஜ்ஜையினுல் கண்களேத் தாழ்த்திக் கொண்டு கூறினுள் :

ஸகிகளே நேற்று ரத்னேஸ்வரருக்கு யாத்திரை செய்து திரும்பி வந்த பிறகு நீங்கள் உங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பிவிட்டீர்கள். நான் ரத்னேஸ்வரருடைய வசனாம்ருதத்தை நினைத்துக் கொண்டு, அங்கு விசேஷ ரூபமாக சந்தனம், புஷ்பம் முதலிய வாசனை பொருந்திய சாமான்களால் என்னை அலங்கரித்துக் கொண்டு படுக்கையறைக்கு வந்தேன், அங்கு அவரை தரிசிக்க வேண்டும் என்ற பேராசையினால் எனது கண்களுக்கு நித்திரையே தரித்திர மாகி விட்டது.

இருந்தாலும் நடக்க இருக்கும் சம்பவத்திற்காக திடீரென்று கண் மயங்கினது. சற்று கனவு காணத் தொடங்கினேன். அப்பொழுது இரு காரணங்களினால் என்னை மறந்தேன்.

முதலாவது நித்திரை மயக்கம். இரண்டாவது அவருடைய ஸ்பரிசம். இரண்டினாலும் நான் என்னையே மறந்தேன். பிறகு என் தூக்கக் கலக்கத்தினாலும், அவருடைய அங்கஸ்பரிசத்தினாலும் மதிமயங்கி, என்னவாயிற்று, நான் எங்கிருக்கிறேன், நான் யார், அவர்யார் என்பதே மறந்தேன். ஏ! ஸகிகளே, அவர் சயன அறையை விட்டு வெளியே போகத் தொடங்கினார். அப்பொழுது நான் அவரைப் பிடிப்பதற்காகக் கைகளை நீட்டினேன். அப்பொழுது என்கைகளின் கங்கணங்களே எனக்கு சத்ருவாகி கலகல வென்று ஸப்தித்தன.

ஒரே காரணத்தினால் சுகமயமாகிய அம்ருத ஸரஸில் மூழ்கி எழுந்திருந்து' வியோகமென்னும் அனல் ஜ்வாலையில் விழுந்த மாதிரி இருந்தது.

பிரிய ஸகிகளே, அவருடைய தேசமென்ன, எந்த குலத்தில் பிறந்தார், அவருடைய பெயர் என்ன, இது ஒன்றும் நான் அறியேன். ஆனால் அவரைப் பிரிந்த விரஹாக்னி என்னை எரிக்கிறது.

ஏ ஸகிகளே, இரவில் போகித்துச் சென்றவரை திரும்பவும் அடைய வேண்டும் என்ற ஆசையினால் சித்தம் மிகவும் ஆசையாக இருக்கிறது. இதோ போய்க்கொண்டிருக்கும் பிராணனை பிடித்து நிறுத்த மகா ஔஷதம் அவருடைய தரிசனமே ஆகும் அவரை நான் திரும்ப தரிசிப்பது என்பது உங்களுடைய கையிலேதான் இருக்கிறது.

ஏ ஸகிகளே, அன்பான அழகிய ஸகிகளிடம்கூட ஒருவர் பொய் சொல்லுவார்களா? அவரைத் தரிசித்தால்தான் என் பிராணன் இந்த உடலில் தங்கும். இல்லையென்றால் கிளம்பி ஓடிவிடும். எனக்கு மரணாவஸ்தை சமீபித்துவிட்டது.

இந்தவிதமாக மிகவும் தீனமாக ரத்னுவளி கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு விட்டு, அவர்கள் எல்லாரும் நடுங்கும் ஹ்ருதயத்துடன் பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு பேசத்தொடங்கினுர்கள்.

ஸகிகள் கூறினுர்கள். ஏ! பத்ரே! எவருடைய குலம் பெயர் ஒன்றும் தெரியாதோ அவரை எவ்வித உபாயத்துடன் சந்திக்க முடியும்?

ரத்னுவளி ஸகிகளுடைய இந்த சந்தேகம் நிரம்பிய வார்த்தைகளைக் கேட்டுவிட்டு கூறத்தொடங்கினுள். ஏ ஸகிகளே, அவரை சந்திக்க வேண்டுமென்று நினைத்தவுடனேயே நீங்களும் மூர்ச்சித்து விடுவீர்கள் போலிருக்கிறதே. மூர்ச்சை என்ற வார்த்தையை சொல்ல ஆரம்பித்தவுடனேயே அந்த கந்தர்வ கன்னிகையான ரத்னுவளி மூர்ச்சை அடைந்து விட்டாள்.

அப்போது அவளுடைய மூர்ச்சையைத் தெளிவிப்பதற்காக ஸகிகள் உடனேயே சைத்யோபசாரம் செய்யத் தொடங்கினுர்கள்.

எத்தனையோ உபாயம் செய்தும் அவள் மூர்ச்சை தெளிவாகாதது கண்டு, ஒரு பெண் ரத்னேஸ்வரருடைய அபிஷேக ஜலத்தைக் கொண்டு வந்து அவள் முகத்தில் தெளித்தாள்.

அந்த ஜலம் தெளித்த மாத்திரத்திலேயே ரத்னுவளி மூர்ச்சைத் தெளிந்து எழுந்தாள். தூங்கி எழுந்ததுபோல எழுந்திருந்து சிவ, சிவ, சிவ என்று உச்சரிக்கத் தொடங்கினுள்.

ஸ்கந்தர் கூறினுர் பகவானிடம் சிரத்தையுள்ள பக்தர்களுக்கு பெரிய சங்கடம் நேர்ந்தால் ஈசனிடம் சரணுகதியைவிட வேறு உபாயம் ஏது?

சரீரத்திற்குள்ளேயும் வெளியேயும் உள்ள வியாதிகளெல்லாம் சிரத்தையுடடன்சிவ சரணும்ருதத்தை ஸ்பர்சித்தமாத்திரத்தில் நஷ்டமடைந்து விடுகிறது இதில் சந்தேகமில்லை. ஒருவன் பகவானுடைய சரணும்ருதத்தை அருந்தினுல் அவனுடைய அகமும் புறமும் ஒழுங்காகிறது. அதனுல் அவனுக்கு ஒரு துர்க்கதியும் வராது.

ஏ! முனியே! இதற்கு பிறகு இந்த கந்தர்வ கன்னிகை நினைவு பெற்று எழுந்தவுடன் தீரபுத்தியுடனேயும் அதிம்ருதுத்தன்மையும் உடையவர்களான ஸகிளிடம் உசிதமான முறையில் பேசத் தொடங்கினுள். ரத்னுவளி கூறுகிருள்:- ஏ! சசிலேகா, ஏ! சித்ரலேகை, ஏ! அனங்கலேகை, என்னுடைய இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு உங்களுக்கேன் சாமர்த்யம் இல்லாமல் போய் விட்டது?

உங்களுடைய கலைகளெல்லாம் எங்கு போய்விட்டது. எனக்கு ஹிதத்தை செய்பவர்களே, பகவான் ரத்னேஸ்வரருடைய அனுக்ரகத்தினுல் என்னுடைய பிராண நாதனை அடைவதற்கு நல்ல ஒரு உபாயம் தோன்றுகிறது. அதற்கு நீங்கள் எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். ஏ! சசிலேகே! நீ என்னுடைய அபிலாஷை யைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக எல்லா தேவதைகளுடைய சித்திரங் களையும் எழுது. ஏ! சித்ரலேகே! நீ பாதாளவாசிகளான பொங்கி வரும் யௌவனத்தைக் கொள்ளையடிப்பவர்களான யுவர்களின் சித்திரங்களை எழுது. ஏ! அனங்கலேகே பூமியில் உள்ள வாலிபர் களின் சித்திரங்களையெல்லாம் நீ எழுது.

இதைக் கேட்டுவிட்டு ஸகிகள் அவளுடைய சாதுர்யத்தை மெச்சி முறையே குமாரப் பருவத்திலிருந்து, யௌவனப் பருவத்தில் காலடி வைக்கும் தருண யுவர்களை சித்திரத்தில் எழுதினுர்கள். ரத்னுவளி காலை சந்திகளைப் பார்ப்பது போல அந்த சித்திரங்களில் உள்ள அசரகுமாரர்களைப் பார்க்கத் தொடங் கினுள். அந்த மான் விழியாள் ஸமஸ்த ஸுரர்களின் சித்திரங்களைப் பார்த்தும் கூட அந்த சித்திரங்களால் அவளுடைய கண்கள் திருப்தியடையவில்லை.

பிறகு மத்திய லோகவாசிகளான முனிகுமாரர்கள், ராஜ குமாரர்களைப் பார்த்தாள்; அதுவும் ப்ரேமையுடன் பார்க்கும் கண்களுக்கு ஆனந்தமளிக்கவில்லை.

பிறகு அழகிய விசாலமான கண்களையுடைய பாலையான ரத்னுவளி தன்னுடைய த்ருஷ்டியைப் பாதாளத்து இளைஞர்களின் சித்திரத்தில் பரவவிட்டன. காமபாணத்தால் துளைக்கப்பட்ட அந்த கந்தர்வகன்னிகை அசுர, ராக்ஷஸ நாகக் குமாரர்களைப் பார்த்தும் சந்தோஷமடையவில்லை.

நிலவின் கிரணமாகிய பாணங்களினுல் மிகவும் வருத்தப்பட்ட சரீரத்துடன் கூட நாகக் குமாரர்களின் வரிசையைப் பார்த்துக் கொண்டு வரும்பொழுது ஒரு நெடுமூச்செறிந்தாள்.

என்ன ஆச்சர்யம்! அந்தப் பெண்கள் எழுதிய சித்திரங்களில் உள்ள போகத்திற்கு அருகதையான புருஷர்களைப் பார்த்த வுடனேயே அவள் மனதிற்கு திருப்தி ஏற்பட்டாற் போலிருந்தது.

பின்பு அவள் சேஷன், தக்ஷகன், வாஸுகி, புலிகன், அனந்தன், கார்க்கோடகன் பத்ரன் இவர்கள் வம்சத்தில் ஜனித்த எல்லா நாகக் குமாரர்களின் சித்திரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு வரும்போதே ரத்னசூடனின் படத்தைப் பார்த்தவுடனேயே த்ருஷ்டி அங்கேயே நிலைத்துவிட்டது. (ரத்னசூடன்)

சரி, பிறகு என்ன! ரத்னசூடனின் சித்திரத்திலேயே கண்கள் பதித்தவுடனேயே லஜ்ஜையால் இமைகள் தாழ்ந்தன. அவளுடைய காலிலிருந்து தலைவரை மயிர்சிலிர்த்தது.

அப்பொழுது அவளுடைய லஜ்ஜையைப் பார்த்துவிட்டே, அதி சாதுர்யவதியான சித்ரலேகை அவளுடைய கன்னித் தன்மையைக் கவர்ந்த யௌவனனைக் கண்டு பிடித்துவிட்டாள்.

பிறகு கேலி செய்வதில் குதூகலம் உள்ள சித்ரலேகை தனது புடவையின் முந்தானையை வீசி அதை மறைத்து விட்டாள்.

அப்பொழுது ரத்னவளி லஜ்ஜையினால் முகத்தைத் தாழ்த்தி உதடுகள் துடிக்க சித்திர லேகாவை கடைக்கண்ணால் பார்த்தாள். இதற்குப் பிறகு அனங்கலேகை சசிலேகாவின் கண்ணின் சமிக்ஞையிலிருந்து சித்ரலேகாவால் மூடப்பட்ட முந்தானையை விலக்கினாள்.

வஸுபூதியின் கன்னிகை ரத்னவளி சங்கசூடனின் புத்ரனான ரத்னசூடனைத் திரும்பவும் சித்திரத்தில் பார்க்கத் தொடங்கினாள்.

அதைப் பார்த்த க்ஷணத்திலேயே, கண்களிலிருந்து பெருகும் ஆனந்தக் கண்ணீர் கன்னங்களை நனைத்தது. முகத்தில் வேர்வைத் துளிகள் அரும்பின.

புளங்காகிதத்தையே ரவிக்கையாக அணிந்து கொண்டிருந்த அவளுடைய சரீரமாகிய கொடி நடுங்கத் தொடங்கின. க்ஷண நேரம் கண்களை மூடிக்கொண்டு அவளும் சித்திரத்தில் எழுதியது போல் இருந்தாள்.

அதன் பிறகு சித்திரலேகை அவளருகில் வந்து கனிவுடன் கூறினாள். ஏ! கந்தர்வ புத்ரீ! அதைர்யமடையாதே, இன்று உன் மனோரதம் பூர்த்தியாயிற்று.

இப்பொழுது அந்த புருஷனுடையய பெயர், தேசம் எல்லாம் நாம் அறிந்து கொண்டோம். ஆதலால் நீ கொஞ்சமும் வருந்தாதே. இந்த ரத்னேஸ்வரருடைய பிரஸாதம் கிடைத்து விட்டது.

ஆஹா! பாக்கிய வசத்தால் ரத்னேஸ்வரர் உனக்கு சகல விதத்திலும் பொருத்தமான வரனாக அளித்து சந்தோஷப்படுத்தியிருக்கிறார். நமக்கு ஸர்வமும் அருளும் தாதா பகவான் ரத்னேஸ்வரரேதான், ஆதலால் நாம் அவரிடமே செல்வோம்.

இப்படி பேசிக்கொண்டிருந்து விட்டு அந்த நான்கு ஸகிகளும் ஆகாசமார்க்கமாக வீட்டிற்குத் திரும்பினார்கள். இதன் மத்தியில் பாதாள வாசியான ஸுபாகு என்னும் அரக்கன் எதிர்ச்சையாக அவர்களைப் பார்த்துவிட்டான்.

பயங்கரமான பற்களுடைய சிம்மம் மான்கூட்டத்தில் பாய்வதுபோல அவன் பாய்ந்து அந்த நான்கு ஸகிகளேயும் பிடித்துத் தன்னுடைய மாளிகைக்குக் கொண்டு சென்ருன்.

பெரிய பெரிய பற்களினுல் பயங்கரமான முகத்தையுடைய அந்த அரக்கனைப் பார்த்துவிட்டு அந்த கந்தர்வ குமாரிகள் நடுநடுங்கினர். ரத்தத்தைப் போல் சிவந்த நேத்திரங்களே யுடையவனுன அந்த அரக்கனேப் பார்த்து காற்றில் அடிப்பட்ட வாழைகளைப்போல் பயத்தினுல் கிடுகிடுக்கலானுர்கள்.

ஐயோ அம்மா, ஐயோ பிதாவே—ஐயோ எங்கள் விதியே—காப்பாற்றுங்கள், எங்களே அனுதைகள் என்று கண்டு கொண்டு, அந்த துஷ்ட அரக்கன் எங்களே நிஷ்டூரமாக துன்புறுத்த விரும்பு கிருன். அவனிடமிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள்.

ஐயோ தெய்வமே! நாங்கள் அபாக்கியவதிகள். என்ன பாபம் செய்தோம்? மனத்தினுலேயும் கூட நாங்கள் பாபங்களே நினைக்கவேயில்லையே, நாங்கள் எல்லாரும் பெண்களுக்குள்ள விளையாட்டிலும் ரத்னேஸ்வரரைந் பூஜிப்பதிலும் மாதாபிதா விற்கு ஸேவை செய்வதிலும் இப்படியாக எங்கள் நேரங்களே செலவு செய்திருக்கிருேமல்லாமல்—வேருென்றும் அறியோமே—

ஏ எங்கும் நிறைந்தவரே, சம்போ, ரத்னேஸ்வரா, பாதாள லோகத்தில் செல்லும் பதிதைகளும், அநாதைகளும் தங்களுடைய சரண தாஸிகளான பெண்களுக்கு தங்களைவிட காப்பாற்றுகிறவர் வேறு யார் இருக்கிருர்கள்!

இந்த சமயத்தில் மஹாமதிப்புக்குரிய நாகராஜன் ரத்ன சூடன் இந்த பெண்களின் தீனக்குரலைக் கேட்டான்.

ஐயோ இவர்கள் யாரோ தெரியவில்லையே, என்னுடைய ஸ்வாமியான—கர்மத்தளையறுக்கும் ரத்னேஸ்வரரின் பெயரை உச்சரிக்கின்ருர்களே, என்று யோசிக்கும்போதே—திரும்பவும் பாலிகைகளுடைய ரத்னேஸ்வரா ரக்ஷியுங்கள், ரக்ஷியுங்கள் என்ற புலம்பலைக் கேட்டவுடன் அவன் ஜடிதியில் அஸ்திர சாஸ்திரங்களே எடுத்துக் கொண்டு வீட்டைவிட்டு வெளியில் வந்தான்.

அங்கு மது மாம்ஸபக்ஷிணியும்; உன்மத்தஸ்வபாவமும் துஷ்டக்ருத்யங்களே செய்பவனுமான அரக்கனேக் கண்டு கொண் டான். உடனே அதட்டி அழைத்துக் கூறினுன்.

அடே துஷ்டா, உயர்குலப்பெண்களே அபகரிப்பவனே, அதம அரக்கனே, இன்று என்னுடையக் கண்களுக்கு தட்டுப்பட்டுவிட்டு, எங்கே ஓடப்பார்க்கிருய்?

ஏ! துர்புத்தியுடையவனே, இந்த அபலைகளே ரக்ஷிப்பதற்கு நான் திடமாய் இருக்கிறேன். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் நீ எனது

பாணவகளினுலும் அடிபட்டு, பிராணனை இழந்து யமபுரிக்குச் போகிறாய். எவர்கள் ப்ரளயகாலத்திலும், ஆபத்து நிறைந்த போதிலும் ரத்தினேஸ்வரரின் பெயரை உச்சரிக்கிறார்களோ. அவர்கள் பயத்தில் சிக்கியவர்களானாலும் உன்னைப் போன்றவர் களிடம் கொஞ்சமும் பயப்படவேண்டியதில்லை.

எவர்கள் ரத்னேஸ்வரர் என்னும் மஹாநாமத்தினால் ரக்ஷிக்கப் படுகிறார்களோ அவர்களுக்குப் பிறவி, ஜரை, (முதுமை) பிணி, கலி, காலம் இவற்றால் பயமேன்! நாகராஜன் சங்கசூடனின் புத்ரனான ரத்னசூடன் பயத்தில் சிக்கிய அந்த கந்தர்வ குமாரிகளை புலியால் முகரப்பட்ட மான்களுக்கு சமமாகத் தன்னையே பரிதாப மாகப் பார்ப்பதைப் பார்த்துவிட்டு, நீங்கள் கொஞ்சமும் பயப்பட வேண்டாம், என்று சொல்லிவிட்டு சாவதானமாக காதுபரியந்தம் பாணத்தை இழுத்துவிட்த் தொடங்கினான்,

அப்பொழுது அந்த அசுரேந்திரனும் காலால் நசுக்கப்பட்ட ஸர்ப்பம்போல் சீறிக்கொண்டு, காலதண்டத்தைப் போன்ற முஸலத்தைச் சுழற்றி ரத்ன சூடன் மீது எறிந்தான். எவருடைய ஹ்ருதயத்தில் ரத்னேஸ்வரலிங்கம் பூர்ண சைதன்யமாய் இருக் கிறதோ, அவன் மேல் காலதண்டத்தை வீசினாலும், அது வாழைத்தண்டை எறிந்தது போலானதாகும்.

ரத்னசூடன் மத்தியிலேயே பாணங்களினால் அந்த முஸலத்தை வெட்டியெறிந்தான் பிறகு அதேபாணத்தினால் அந்த துஷ்டனையும் ஸம்ஹரித்தான். இப்படி காலாக்னி போல சீறிவந்த அந்த பாணம் அவனுடைய வக்ஷஸ்தலத்தைத் தேடி நுழைந்தது. அவனுடைய ப்ராணனை எடுத்துக்கொண்டு திரும்பவும் அம்புறாத் துணியில் வந்து நுழைந்தது.

அது எப்படியிருந்தது என்றால் ரத்னசூடனுடைய பாணம் திக்குகளாகிய அங்கனைகளுக்கு, அந்தத் தானவனுடைய ஹ்ருதயத்தில் இருக்கும் துஷ்ட எண்ணங்களை தத்வ. பூர்வமாக எடுத்துச் செல்வதற்காகவே, மீண்டும் வந்ததுபோல் இருந்தது. ஒருவன் அநியாயமாக சம்பாதித்த பணத்தினால் சுகபோகங்களுக்கு இச்சித்தானானால் அந்தத் திரவ்யங்களுடன் அவனுடைய ப்ராணனும் நஷ்டமாகிறது. பிறகு சுகம் எப்படி கிடைக்கும்?

இதற்கு பிறகு அந்த மஹாபலியான நாகராஜன் தானவனைக் கொன்று விட்டு, அந்தக் கன்னிகைகளிடம் கேட்டான். நீங்கள் யார்? யாருடைய பெண்கள்? இந்த துஷ்டாத்மாவை எங்கு சந்தித்தீர்கள்? நீங்கள் எல்லோரும் ரத்னேஸ்வரலிங்கத்தை எங்கு பார்த்தீர்கள்?

அவருடையப் பெயரைச் சொன்னவுடனே சகல ஆபத்திலிருந்தும் விடுபட்டீர்கள். சரியான ரீதியில் அறிந்து கொள்ளுமாறு உண்மையை கூறுங்கள் ரத்தின சூடனின் வார்த்தையைக் கேட்டு அன்பு ததும்பும் மனத்தினராய் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு, தங்களுக்குள் சொல்லிக் கொண்டார்கள். இவர் யார்? இவரை நாம் எங்கேயோ பார்த்தாற் போலிருக்கிறதே.

இவர் எங்கிருந்தோ ஆபத்திற்கு உதவும் மித்ரனாக நம்முடைய துக்க சமயத்தில் வந்து சேர்ந்தாரே. பெண்களாகிய நம்மைக் காப்பாற்றினாரே.

இவரைப் பார்த்தவுடனேயே நம்முடைய மனது ஏன் சஞ்சலப்படுகிறது? அம்ருதத்தைக் கலக்குவது போல; நம்முடைய இரண்டு கண்களும் இவருடைய பரம ரமணியமபன முகத்தைப் பார்த்த பிறகு மற்ற இடங்களைப் பார்ப்பதற்கு மறுக்கிறதே.

நம் காதுகள் இரண்டும் அவருடைய ,வசனாம்ருதத்தைப் பருகின பிறகு மற்ற சப்தங்களைக் கேட்க இச்சிக்கவில்லையே; நம்முடைய மனரூபமான மணியைத் திருடின இந்த நவ குமாரனைப் பார்த்து, நமது கால்கள் செல்ல மறுக்கின்றனவே; இப்படி பாலிகைகள் தங்களுக்குள் இவ்வாறாக சொல்லிக் கொண்டு, சித்திரத்தில் ஒரு தடவைப் பார்த்தும் கூட நேரில் காணும் பொழுது அவரை அறிந்து கொள்ள முடியாதவர்களாக இருந்தார்கள்.

ஏனென்றால் மிகவும் பயங்கர உருவமுள்ள அந்த அரக்கனைக் கண்ட பயத்தினால் அவர்கள் கண்கள் மங்கியிருந்தன. அதனால் அந்த மான் விழியாள்களால அவனை அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை.

பிறகு தங்கள் பிராணனைக் காப்பாற்றிய அந்த யுவனிடத்தில் அவர்கள் கூறினார்கள்; அன்பு நிறைந்த இதயத்துடன் கேட்கிறீர்கள்; நாங்கள் கூறுவதைப் க்ஷணநேரம் சாவதானமாகக் கேளுங்கள், இவள் கந்தர்வ ராஜன் வஸுபதியின் பெண்; இவள் பெயர் ரத்னாவளி; இவள் குணங்களாகிய ரத்னங்களின் பொக்கிஷம்; நாங்கள் மூவரும் அவளுடைய ஸகிகள். நிழலைப் போல் அவளைப் பின் தொடர்பவர்கள்.

இவள் சிறுபிராயம் தொட்டு பிதாவின் ஆக்கினைப் பெற்று, தினந்தோறும் காசியில் ரத்னேஸ்வரர் என்று லிங்கத்தைப் பூஜிக்கச் செல்லுவ்து வழக்கம். பகவான் சங்கரர் அதனால் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து, அவளைப் பார்த்து, ஏ! பெண்ணே, யாதொரு நவயுவன் கனவில் வந்து உனது கன்னித்தன்மையை

யழிக்கிருனே எவனுக்கு உன்னுடைய பெயர் உள்ளதோ, அவன் உனக்குக் கணவனுவான் என்ற வரமருளினுர்.

இப்படி அவள் சொப்பனத்தில் அனுபவித்தக் குமாரனே நேரில் காணுமல் துக்கம்னுபவித்திருக்கிருள். இப்படி அவள் விரஹதாபத் திஞல் மிகவும் தவிக்கும் பொழுது நாங்கள் கற்றக்கலேயின் சாதுர் யத்திஞல் எல்லா யுவர்களேயும் சித்திரத்தில் எழுதி அவளுக்குக் காண்பித்தோம்.

பெயர், குலம், வம்சம் ஒன்றும் அறியாத ஒருவனே சித்திரத்தில் பார்த்தபொழுது இவள் அடையாளம் கண்டுகொண்டாள். இந்த சமாச்சாரத்தை ரத்னேஸ்வரருக்கு தெரிவித்து வணங்கி செல் வதற்காக நாங்கள் வந்து கொண்டிருந்தோம். ஆகாச மார்க்கமாக இவளுடன் வந்து கொண்டிருந்த எங்களே யும் சேர்த்து நடுவில் எதிர்பாராமல் வந்த துஷ்ட அரக்கன் பாதாள லோகத்திற்கு இழுத்துச் சென்ருன். இதன் பிறகு அந்த அதமனுன அரக்கனின் கதி என்னவாயிற்று என்றெல்லாம் தங்களுக்குத் தெரியும்.

ஏ! க்ருபா நிதியே! எங்களுடைய விருத்தாந்தத்தை பூராவும் தாங்கள் அறிந்துகொண்டீர்கள். கனவானே இப்பொழுது சந்தோஷத்துடன் தாங்கள் யார் என்று தெரிவிக்க வேண்டும். பயத்திலிருந்து ரக்ஷித்தவரே இந்த அரக்கனேப் பார்த்த திலிருந்து எங்களுடையக் கண்கள் மின்னலேப் பார்த்ததுபோல் கூசுகின்றன.

நாங்கள் எங்கு வந்திருக்கிருேம், எங்கு போக வேண்டும்? தாங்கள் யார்? இப்பொழுது என்ன நேர்ந்து விட்டது, என்ன நேரப் போகிறது, இவை ஒன்றும் எங்களுக்குத் தெரியவில்லேயே, நிர்மல புத்தியுள்ள புண்ணியாத்மாவான நாகராஜ குமாரனுன அந்த ரத்னசூடன் பயத்தால் கலவரமடைந்திருக்கும் அந்த கந்தர்வ பெண்களின் வார்த்தையைக் கேட்டுவிட்டு அவர்களே ஆசுவாசப்படுத்திக் கூறினுன்.

நீங்கள் எல்லோரும் என்கூட வாருங்கள். உங்கள் எல்லோ ரையும் அழைத்துக் கொண்டு ரத்தினேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்விக்கிறேன். ரத்னசூடன் இவ்விதம் கூறி அவர்கள் எல்லோ ரையும் ஸுகோதகம் என்னும் பெயருடைய ஜலக்ரீடை செய்யும் நீர் நிலேயத்திற்கு அழைத்துச் சென்ருன். அந்த நீர் நிலேயம் விசித்ரமணிகளிழைத்த படிக்கட்டுகளினுல் சோபையுடன் விளங் கியது. ஹம்ஸம், கோகநதம்முதலிய ஜலபக்ஷிகளினுடைய மதுரத்வனி இவர்களே வரவேற்பது போலிருந்தது.

நாகக் குமாரியின் ஆக்கினைப்படிக்கு நான்கு பெண்களும் க்ரீடாஸரஸில் மூழ்கி எழுந்து, வஸ்த்ர, புஷ்ப, ஆபரணுதிகளால் நன்ருக, அலங்கரித்துக்கொண்டு மறுபடியும் மூழ்கினுர்கள்.

அவர்கள் மூழ்கி எழுந்தவுடன் தங்களைக் காலபைரவருக்கண்டையில், ரத்னேஸ்வரருக்கு அருகில் தங்களைக் கண்டதும் ஆச்சர்ய பூரிதர்களானுர்கள்.

அப்பொழுது அவர்கள் திகிலடைந்து ஒருவரையொருவர் பார்த்துப் பேசிக்கொண்டார்கள். இது கனவா? அல்லது நினைவா? அல்லது ரத்னேஸ்வரரின் லீலையா? அல்லது நமது புத்திதான் மாருட்டமடைந்து விட்டதா? நாம் கந்தர்வ கன்னிகைகளில்லையா? இந்த்ரஜாலம் போலிருக்கிறதே, ஒன்றும் புரியவில்லையே நமக்கு, ஆனல் இங்கு கங்கை உத்திரவாஹினியாக ஓடுவது நன்ருகத் தெரிகிறதே, இதுதான் சங்க சூடனின் வீடு, இது பஞ்ச நதத்தீர்த்தம், இது வாஹீஸ்வரியினுடையக் கோவில், இதைத்தரிசினம் செய்த மாத்திரத்திலேயே வாக்ப்ரபாவம் பெருகுகிறது.

இதுதான் சங்கசூடேஸ்வரர். இவரைத் தரிசிப்பதினுல் ஜனங்களுக்குக் காலபைரவ பயமிருக்காது,

இது பவித்ரதீர்த்தஸ்தானமான மந்தாகினி என்னும் வாவி, இதில் இறங்கி ஜலக்கிரீடை செய்வதினுல் மனிதர்களுக்குத் திரும்பவும் ம்ருத்யு லோகத்திற்கு வரவேண்டிய அவசியம் இருக்காது.

இது ஆசாபூரி என்னும் தேவியின் கோவில். இது மந்தாகினியின் கரையிலேயே இருக்கிறது. த்ரிபுராசுரனை ஜயிப்பதற்கு விரும்பிய த்ரிபுராந்தகனுல் ஸ்துதி செய்யப்பட்டக் கோவில். இன்றும் அவளைப்பூஜித்தால் ஆபத்துகளிலிருக்கும் ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கைப் பூரணமாக ஏற்படுகிறது. மந்தாகிலிக்கு மேற்கு பக்கத்தில் ஸித்யஷ்டகேஸ்வரர் இருக்கிருர்.

அவரைப் பூஜிப்பதினுல் வீட்டில் அணிமாதி அஷ்டஸித்திகளும் விளையாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். அங்கு ஸித்தியஷ்டகம் என்ற ஒரு குண்டம் இருக்கிறது.

அதில் ஸ்னனம் செய்து ஸ்ரார்த்த தர்ப்பணம் செய்வதினுல் வைராக்யம் வந்து ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போகிருர்கள். அங்கேயே அஷ்ட ஸித்திகளின் மூர்த்தியிருக்கிறது. அவர்கள் காசிக்கு முழுவதும் ஸர்வஸித்திகளும் அளிக்கிருர்கள்.

இங்கேயே ஸர்வஸித்திகளுக்கும் தாதாவான விநாயகர் எழுந்தருளியிருக்கிருர். அவரை வணங்குபவர்களுக்கு எல்லா இடையூறுகளையும் நீக்குகிருர்.

இது ஸித்தேஸ்வரருடைய உயர்ந்த கோவில். இது தங்கத் தகடுகளினால் வேயப்பட்டிருக்கிறது. ரத்னங்களிழைத்த கொடி மரத்தில் கொடிகள் பறக்கின்றன. அவைகளைத் தரிசித்தாலே போதும். ஸமஸ்த ஸித்திகளும் வரும். இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு மத்ய பாகத்தில் மத்யமேஸ்வ்ரர் இருக்கிறார். அவரைத்தரிசிப்பதனால் மத்யலோகத்திலும், பாதாள லோகத்திலும் வாசம் ஏற்படாது.

ஒருவன் இந்த மத்யமேஸ்வரரைப் பூஜித்தானானால் சமுத்திரத்தின் எல்லை வரைக்கும் உள்ள பூமிக்கு அதிபதியாகி கடைசியில் மோக்ஷத்தையடைகிறான்.

அதற்கு கிழக்கு பக்கத்தில் ஐராவதேஸ்வரர் என்ற லிங்கம் இருக்கிறது. அவர் இஷ்டஸித்திகளைப் பூர்த்தியாக்குகிறார். அக்கோவிலின் கொடியில் ஐராவதத்தின் சித்திரம் இருக்கிறது.

இதுவேதான் விருத்த காலேஸ்வரரின் ரத்னங்கள் பதித்தக் கோவில். இதில் ஒவ்வொரு அமாவாசை இரவுதோறும் நக்ஷத்ரங்களுடன் சந்திரன் வந்து வணங்குகிறான்.

இதைத் தரிசிப்பதினால் சந்தேகமில்லாமல் கலிகாலத்தில் ஏற்படும் கல்மஷங்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

அந்த நான்கு பெண்களும் திகிலடைந்தவர்களாய் ஒருவருக்கொருவர் இவ்விதம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் சமயம் கந்தர்வ ராஜனான வஸுபூதி வெகுசீக்கிரம் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தார்.

தேவரிஷி நாரதர் மூலமாக ஸகிகளுடன்கூட அவருடைய அருமைப்பெண் ரத்னாவளி ரத்தினேஸ்வரரைத் தரிசிக்கும் பொருட்டு சென்றவிவரமும், திரும்பும் வேளையில் சூன்யமான ஆகாச மார்க்கத்தில் ஸுபாகு என்னும் தானவன் அவர்களை அபகரித்துப் பாதாளத்திற்குக் கொண்டு சென்ற விவரத்தையும், அங்கு ரத்தினேஸ்வரரின் பக்தரும், சிறந்தவில்லாளியுமான ரத்ன சூடனுக்கும் ஸுபாவிற்கும் யுத்தம் நடந்ததையும், ரத்னசூடனின் பாணங்களினால் தானவன் ஸுபாகு கொன்று வீழ்த்தப்பட்டதையும், பிறகு பெண்களின் வாயிலாக விருத்தாந்தங்களையறிந்த ரத்னசூடன் அவர்களையெல்லாம் ரத்னசூடனின் பாதாள ஸ்தலத்தில் உள்ள நீர்நிலையில் மூழ்கச் செய்து, அதன்வழியாக காசிக்கு வந்து காசிநகரைப் பார்த்துவிட்டு கந்தர்வப்பெண்கள் திகிலடைந்து, பரபரப்புடன் இங்குமங்கும் நோக்குவதையும், ஆகிய இத்தகைய விவரங்களையெல்லாம் கேட்டுவிட்டு கந்தர்வ ராஜன் வெகுவேகமாக காசிக்கு வந்தார். அங்கு தன்பெண்ணையும், அவர்களுடைய ஸகிகளையும் மலர்ந்த தாமரையைப்போல் உள்ள முக கமலங்களுடன் பார்த்துவிட்டுத் தன் பெண்

அப்பொழுதுதான் பிறந்தனளோ என்ற எண்ண தோன்றி அவளை அடிக்கடி ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு, உச்சிமுகர்ந்து, அவளை மடியிலிருத்தி ஆத்திரத்துடன் நடந்த விஷயங்களைப்பற்றி விசாரிக்கத் தொடங்கினர்.

அப்பொழுது ரத்னவளி ரத்தினேஸ்வரர் அவளுக்கு அளித்த வரத்தைப் பற்றியும், தானவனுல் அவர்கள் அபகரிக்கப்பட்ட விருத்தாந்தத்தையும், விரிவாகக் கூறினுள். ஆனுல் கனவில் ரத்னசூடனுடன் க்ரீடித்த விவரம் மாத்திரம் கூறவில்லை.

அப்பொழுது அந்த ஸுக்ருத்தான கந்தர்வராஜன் மிகவும் சந்தோஷமடைந்து, மிகவும் உல்லாஸத்துடன் ரத்னேஸ் வரருடைய ப்ரபாவத்தை வர்ணிக்கத் தொடங்கினுன்.

ரத்னவளியின் முகத்திலிருந்து அவளுடைய மனேபாவத்தை யறிந்துகொண்டு அவளுடைய ஸகியான ஸஸிலேகை தெளிவாக எல்லா விருத்தாந்தங்களையும் கூறினுள்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார் :- ஹே! விந்தியத்தின் வளர்ச்சியை அடக்கினவரே, முனிஸ்ரேஷ்டா, கேளும் நியமவானுன ரத்ன சூடன் தினமும் அதேநீர் நிலையத்தின் வழியாக தன்னுடைய நாகலோகத்திலிருந்து, இங்குவந்து மந்தாகினியில் ஸ்னனம் செய்து ரத்னேஸ்வரரைப் பூஜை செய்த பிறகு எட்டு அஞ்சலி ரத்னங்கள், தங்கத்தினுலான எட்டு கமலங்கள், இவைகளை சந்தோஷத்துடன் பகவானுக்கு சமச்ப்பித்து வந்தான். ஒரு சமயம் அவள்கனவில் ரத்னேஸ்வரர் எழுந்தருளி, த்ருடத்துடன் கூடிய தன் பக்தன் ரத்னசூடனைப் பார்த்துக் கூறினர். நீ ஒரு தானவனை யுத்தத்தில் வென்று கொன்று அவன் அபகரித்துக் கொண்டு வரும் கன்னிகையை விடுவிப்பாய். அவளே உனக்கு பத்தினியாவாள். பிறகு அந்த மஹா மனஸ்வினியான நாகராஜா இந்த வரதானத்தை மனதில் எண்ணி தன்னுடைய வீரத்தின் பலத் தினுல் ஸுபாகு தானவனைக்கொன்று அந்த கந்தர்வக் கன்னிகையை விடுவித்து, நீர்நிலையத்தின் வழியாக பூமிக்குக் கொண்டு வந்தார்.

பிறகு அந்த புத்திமானுன அரசகுமாரன் ப்ரதிதினமும் தான் செய்து வரும் நியமம் வழுவாமல் அன்றும் ரத்னேஸ்வரரைப் பூஜித்து நமஸ்கரித்து, ஸுககரமான ரத்னேஸ்வரருடைய அந்த மண்டபத்திலிருந்து வெளியே வந்தான். உடனேயே அந்த எல்லாப் பெண்களையும் கந்தர்வராஜனுன வஸுபூதியும் கண்டான். அந்த சமயம் சசிலேகை இவர்தான் அந்த தன்ய வானுன நாககுமாரன் என்று வஸுபூதிக்கு தன் சுட்டுவிரலால் சுட்டிக்காட்டினுள்.

நாகராஜக் குமாரனைப் பார்த்துவிட்டு கந்தர்வ அரசன் மகிழ்ச்சியினால் கண்கள் விரிய, சரீரம் புல்லரிக்க எழுந்து மனதிற் குள்ளேயே அவனது உருவத்தையும். யௌவனத்தையும் குலத்தையும் புகழத் தொடங்கினான்.

ர்த்தினேஸ்வரர் தன்னுடைய வரதானத்தினால் எனக்கு மிகவும் அனுக்ரகம் புரிந்துள்ளார்; அதனால் நான் மிகவும் தான்ய னானேன்; என்னுடைய இந்தக் கன்னிகையோ பரம தன்யை யானாள். அவளுக்குப் பொருத்தமான பதி கிடைத்து விட்டானே.

வஸுபூதி தன் மனதிற்குள் இவ்வாறு சிந்தித்துக்கொண்டு, அந்த சுந்தரக்குமாரனை அருகில் அழைத்து அவனுடைய பெயர், குலம், கோத்திரம் இவைகளை விசாரித்து மனதிற்குள் கணித்து, நிச்சயம் செய்து கொண்டு, ரத்னேஸ்வரருடைய முன்னிலை யிலேயே மிகவும் சந்தோஷத்துடன் கூடத் தன்னுடைய கன்னிகையை அவனிடம் ஒப்புவித்தார். பிறகு விவாகத்திற்குரிய மங்கள சடங்குகள் யாவும் செய்து முடித்து, அங்கு முறைப்படி விவாக விதிப்படி, மதுவர்க்கம் முதலிய மரியாதைகளைச் செய்து பாணிக்கிரகணம் செய்து கொடுத்தார். அளவற்ற ரத்தினங் களையும் சீர்வரிசையாக் கொடுத்தார்.

ஏ! கும்பமுனியே! சசிலேகா, அனங்கலேகா, சித்ரலேகா மூவரும்கூட தங்கள் பிதாவிடம் தெரிவித்துக் கொண்டு, ரத்ன சூடனையே பதியாகவரிக்க விரும்பினார்கள்.

இதற்கு பிறகு அந்த நாகக்குமாரன் அந்த அழகிய கந்தர்வ கன்னிகைகள் நால்வரையும் விவாகம் செய்துகொண்டு, அவர்களை நால்வரையும் அழைத்துக் கொண்டு, தன் பிதாவின் இல்லத் திற்குச் சென்றான். நான்கு வேதங்களோடு கூட ப்ரணவம் சென்று வணங்கியதைப்போல நாகராஜகுமாரன் அந்த நான்கு நவவதுக் களையும் அழைத்துக்கொண்டு தன் பிதாவின் வீட்டிற்குச் சென்றான்.

ரத்னேஸ்வரருடைய க்ருபையாகிய இந்த அதிசய விருத்தாந் தத்தைத் தன் பெற்றவர்களுக்குக் கூறி நாகக்குமாரன் அவர் களுடன் சுகபூர்வகமாக இருந்தான்.

சங்கரர் கூறினார் ;- ஏ! கிரிஜே! யாவருக்கும் எல்லா வற்றையும் அளிக்கவல்ல ஸ்தாவர ரூபமான என்னுடைய இந்த ரத்னேஸ்வர லிங்கத்தின் பிரபாவத்திற்கு ஈடாக ஒருவரையும் சொல்ல முடியாது. ஏ! துடியிடையாளே! இந்த லிங்கத்தை ஆயிரக்கணக்கான சித்தர்கள் பூஜித்து அதிக ஸித்திகளை அடைத் திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த லிங்கம் இதுவரை மறைமுகமாகவே யிருக்கிறது.

என்னுடைய பரம பக்தனும், உன்னுடைய பிதாவுமான ஹிமவான் தன்னுடைய புண்ணிய பலத்தினுல் சேகரித்த மஹா ரத்னங்களை சேகரித்து இந்த லிங்கத்தை வெளியாக்கினுர். ஏ! கிரிராஜஸுதே, இந்த லிங்கம் எனக்கு மற்ற எல்லாவற்றையும் விடமிகவும் ப்ரியமானது. அதனுல் வாராணுசி க்ஷேத்திரத்தில் யாவரும் மிக்க பக்தியுடன் கருத்துடன் ஒன்றுபட்டு அந்த லிங்கத்தைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

ஏ! ப்ரியே உமே! ரத்னேஸ்வரரின் க்ருபையால் நாஞவிதமான ரத்ன ஜாதிகளையும் ஸ்த்ரீ ரத்னத்தையும், புத்ரரத்னத்தையும், ஸ்வர்க்கத்தையும் மோக்ஷத்தையும் எல்லாவற்றையும் அடையலாம். இங்கு ஒருவன் ரத்னேஸ்வரரை வணங்கிவிட்டு பரதேசம் போனுலும், அகஸ்மாத்தாக அவனுக்கு அங்கு மரணம் நேரிட்டாலும் கூட அவன் நூறு கோடிகல்பம் வரைக்கும் ம்ருத்யு லோகத்திற்கு திரும்பவே வேண்டாம்.

ஏ! தேவீ, ரத்னேஸ்வரருக்கு அருகிலிருந்து கிருஷ்ணபக்ஷத்து சதுர்தசியன்று உபவாசம் இருந்து இரவு கண்விழித்து, பூஜை செய்தால் அவனுக்கு நிச்சயமாக என்னுடைய ஸாந்நித்யம் கிடைக்கும்.

ஏ! ப்ரியே, இந்த ரத்னேஸ்வரருக்குக் கிழக்கு பக்கத்தில் உன்னுடைய பூர்வ ஜென்மத்தில் நீ தாக்ஷாயணியாக இருந்த போது தாக்ஷயணீஸ்வரர் என்னும் லிங்கத்தை பக்தியுடன் பிரதிஷ்டை செய்தாய். அதைத் தரிசனம் செய்தால் மனிதன் துர்கதியடையமாட்டான். ஏ! அழகான இடையுடையவளே, இந்த இடத்தில் நீ அம்பிகை கௌரியாக இருக்கிருய்; நான் அம்பிகேஸ்வரர் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறேன். உன்னுடைய புத்திரனுன ஷடானனன் அங்கு ஸாந்நித்யமாக இருக்கிருன். ஏ! உமே, இம்மூவர்களையும் தரிசனம் செய்வதினுல் ஒருவன் மீண்டும் கர்பத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டான்.

இப்பொழுது நான் இந்த ரத்னேஸ்வரருடைய மஹாத்ம்யத்தை உனக்குச் சொன்னேன். கலியுகத்தில் இருக்கும் பாவிகளின் கண்களுக்கு படாமல் இதை முற்றிலும் மறைத்து வைக்க வேண்டும்.

ஒருவன் தினமும் இந்தரத்னேஸ்வர உபாக்யானத்தைப் பாராயணம் பண்ணி வந்தானேயாஞல் அவன் ஒருபொழுதும் புத்ரன், பௌத்ரன், வளர்ப்பு மிருகங்கள் இவைகளின் வியோகத்தை அடைய மாட்டான்.

ஒருவன் ரத்தினேஸ்வரரின் சரித்திரத்தைக் கேள்வி பட்டானுல் அவன் விவாகம் ஆகாதவனுக இருந்தால் தன் குலத்திற்குப் பொருத்தமான ஸ்த்ரீ ரத்னத்தைப் பெறுவான்.

அதுபோல் ஒருபெண் இம்மனோரம்யமான இதிகாசத்தைக் கேட்டாளானல் ஒரு நற்குணசீலனான பதியை அடைந்து, மஹா பதிவ்ரதையாக இருப்பாள்.

இந்த இதிகாசத்தைக் கேட்கும் ஸ்த்ரீயானலும், புருஷனானலும் தங்களுக்குப் பிரியமானவர்களைப் பிரிந்து சந்தாபத்தை அடைய மாட்டார்கள்.

இவ்விதம் ஸ்ரீ ஸ்கந்தபுராணத்தில் நான்காவதான காசீ கண்டத்தில் உத்திரார்த்த பாஷா டீகாவானப்ரஸம்ஸாவர்ணனம் என்ற அறுபத்தி ஏழாவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

அறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

ஸ்கந்தர் கூறுகிறூர்-: ஏ! விப்ரேந்திரா! இங்கு மஹாபாதகங்களேயும் நசிப்பிக்கும் மற்றெரு பரம ஆச்சர்யகரமான ஒரு விருத்தாந்தத்தையும் கேள்.

மஹேஸ்வரர் ரத்தினேஸ்வரரைப்பற்றிய கதையை பார்வதிக்குக் கூறிக்கொண்டிருக்கும் அதே சமயத்தில் காப்பாற்றுங்கள், காப்பாற்றுங்கள்; என்று குரல் கேட்டது.

தன்னுடைய வீரத்தின் அகங்காரத்திஞல் உன்மத்தஞன மஹிஷாஸுரனுடைய புத்திரஞன கஜாஸுரன் ஒருவர் பாக்கியில்லாமல் சிவபிரானின் அவ்வளவு கணங்களேயும் மிதித்து நசிப்பித்துக்கொண்டு அவ்விடம் வந்து கொண்டிருந்தான்.

அவன் எங்கெங்கு தன் பாதங்களே வைக்கிறுனே, அங்கங்கு பூமி அவனுடைய கால்பாரம் தாங்காமல் நடுங்கியது.

அவனுடைம தேகத்திஞலே மரங்களும் துதிக்கையால் மோதுவதால் மலேச் சிகரங்களும், தவிடு பொடியாகிக் கீழே விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அவனுடைய தலேயில் மோதுவதஞல் மேகக் கூட்டங்கள் ஆகாசத்தைவிட்டு ஓடிப்போகின்றன. ஆகாயம் இன்றுவரை நீலமாக இருப்பதற்குக் காரணம் அவனுடைய தலேமயிர் உரசினதால்தான்.

அவனுடைய பெருமூச்சிஞல் சமுத்திரத்தில் பெரிய பெரிய அலேகள் கிளம்பின. நதிகளும் அதிலுள்ள பிராணிகளும் உருண்டு புரண்டன.

அந்த மாயாவியினுடைய சரீரத்தின் உயரமும் பருமனும் ஒன்பதாபிரம் யோஜனே தூரம் வரை விரிந்திருந்தன.

அவனுடைய நேத்ரங்களிலிருந்து கிளம்பின மஞ்சளான கதிர்களும் சஞ்சலத்தன்மையும் இன்றுவரை மின்னலில் ஒன்றிப் போயிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட துஷ்டன் வெகு வேகமாக வந்து கொண்டிருக்கிறுன்.

இந்த சகிக்க முடியாத பலமுள்ளதானவன் பிரும்மாவிடம் காமனே வென்ற ஸத்ரீபுருஷர்களால்தான் தன்னே வதைக்கமுடியும் என்று வரம் பெற்றிருந்தான். உத்தண்டத்துடன் மூன்று உலகத்தையும் த்ருணமாக மிதித்தான்.

இதற்கு பிறகு த்ரிசூலதாரி மஹாதேவர் அந்த தைத்ய ராஜனை மற்றவர்களாலே கொல்ல முடியாது என்றறிந்து, அவன் அவருடைய சமீபம் வந்ததும் தனது த்ரிசூலத்தினால் அவனைக் கொன்றார்.

அந்த தைத்யனான கஜாஸுரனை தன்னுடைய த்ரிசூலத்தினால் குத்தி உயரத் தூக்கி தலைக்குமேல் குடையைப் போல் உயரே பிடித்தார். அப்பொழுது அந்த அசுரன் சிவ பிரானிடம் கூறினான். ஏ! த்ரிசூலபாணி! தேவேசா, தாங்கள் காமனை ஸம்ஹாரம் செய்தீர்கள். நான் தங்களை நன்றாக அறிவேன். ஆனால் ஏ! த்ரிபுராந்தகா, தங்கள் கையினால் கொல்லப் படுவதையே நான் மங்களமாகக் கருதுகிறேன்,

ஹே! ம்ருத்யுஞ்ஜயா, இச்சமயம் நான் தங்களிடம் ஒன்று விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். நான் பொய் சொல்கிறேனா, ஸத்யம் உரைக்கிறேனோ என்பதை மனத்துடன் ஈடுபட்டுக் கேளுங்கள்.

ஹே! தேவா! தாங்கள் மூன்று உலகத்தாராலும் வணங்கத் தகுந்தவர்; எல்லோருக்கும் மேலானவர்., ஆனாலும் என்னைத் த்ரிசூலத்தினால் குத்தி தங்கள் தலைக்குமேலே தூக்கிப் பிடித் தீர்கள். அதனால் நான் தங்களுடைய அனுக்ரகத்தினால் தன்யனானேன். இன்று வெற்றி என்னுடையது; ஆனால் காலதர்மத்தை யனுசரித்து எல்லோரும் ஒருநாள் இல்லா விட்டால் இன்னொருநாள் இறக்கவேண்டியவர்களே: அப்படியிறப் பவர்களுக்கு என்னைப்போல் மரணம் கிடைக்கவேண்டும். அதை விட மேலானது ஒன்றுமில்லை.

ஏ! கும்பமுனியே! பரம கருணாமயமான தேவாதிதேவனான சம்பு அவனுடைய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு சிரித்துக் கொண்டு கஜாஸுரனிடம் கூறினார்.

ஹே! கஜாஸுரா! மஹாபுருஷா! உன் ஸத்புத்தியைக் கண்டு நான் மிகவும் மகிழ்ந்தேன் ஏ! தானவா! நீ உனக்கு அனுகூலமான வரத்தைக் கேள். நான் கொடுப்பதற்குத் தயராக இருக்கிறேன்.

அந்த தைத்யேந்திரன் சிவபிரானுடைய அந்த வார்த்தை யைக் கேட்டுக் கூறினான். ஏ! திகம்பரா, ஏ! விருபாக்ஷா! தாங்கள் சந்தோஷமாக இருக்கிறீர்களானால் இந்த ரணக்ஷேத்திரத்தில் ஜயிக்கப்பட்டதும், த்ரிசூலத்தின் நெருப்பினால் துளைக்கப்பட்ட தும், அகலமும் நீளமும் சுகத்தைக் கொடுப்பதுமான என்னு டையத் தோலை நீங்கள் எப்பொழுதும் போர்த்திக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

என்னுடைய இந்தத் தோல் தங்களுடைய க்ருபையினுல் உத்தம வாசனையுள்ளதாகவும் ம்ருதுவாகவும், நிர்மலமாகவும் தங்களுக்கு அலங்காரமாக இருக்கட்டும்.

ஏ! ப்ரபோ, இந்தத்தோல் தீர்க்ககாலம் வரை தபஸ்ஸாகிற அக்னிஜ்வாலையினுல் தகிக்கப்பட்டதானுலும் எரிந்து போகவில்லை. அதனுல் பவித்ரத்திற்கும், ஸுகந்தத்திற்கும் தகுந்ததே இது.

ஏ! நாதா! மேலும் என்னுடைய இந்தத்தோல் மிகவும் புண்ணியம் செய்திருக்கிறது.

அதனுலே ஏ! திகம்பரா! இந்த யுத்தத்தினுல் தங்களுடைய அங்கத்தை ஸ்பர்சிக்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது. ஹே! சங்கரா! தாங்கள் சந்தோஷம் அடைந்தீர்களானுல் மற்ரெரு வரம்கூட கொடுத்தருள வேண்டும். அதாவது தங்களுடைய பெயரில் க்ருத்திவாஸன் என்பது சேர்ந்து விளங்கட்டும்.

அவனுடைய இந்தவசனத்தைக் கேட்டவுடனேயே பகவான் அப்படியே ஆகட்டும் என்று பக்தியினுல் நிர்மலமான சித்தத்தை யடைந்த தைத்யனிடம் மறுபடியும் கூறினுர்.

ஏ! புண்யநிதே! தைத்யா! மற்ரெரு துர்லபமான வரத்தை யும் தருகிறேன் கேள். நீ முக்திக்கு சாதனமான இந்த அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தில் என்னுடன் யுத்தம் செய்து சரீரத்தைவிடுகிருய். அதனுல் உன்னுடைய பவித்ரமான சரீரம் இந்த க்ஷேத்திரத்தில் என்னுடைய லிங்கமாக பரிணமித்து இங்கேயிருக்கும் எல்லோருக் கும் முக்தியளிக்கக் கூடியதாக விளங்கட்டும்.

இதனுடைய பெயர் க்ருத்திவாஸேஸ்வரர் என்று விளங்கட் டும். இது மஹாபாபத்தைப் போக்கடிப்பதனுல் மற்ற லிங்கங் களுக்கு மத்தியில் இதுமஸ்தக ரூபலிங்கமாக விளங்கட்டும்.

வாராணசியில் எத்தனை எத்தனை பெரியலிங்கங்கள் உள்ள னவோ, அவைகளுக்கெல்லாம் மேலானது. சரீரத்தினுடைய அங்கங்களில் தலை உன்னதமாக விளங்குவதைப் போல் இது உன்னதமாக விளங்கட்டும்.

மானவ சமூகத்திற்கு ஹிதத்தை செய்வதற்காக நான் என் பரிவாரங்களுடன் இந்த லிங்கத்தில் ஸாந்நித்யமாக இருப்பேன். மனிதர்கள் இந்த லிங்கத்தை தரிசித்து, பூஜித்து ஸ்மரித்தால் க்ருதக்ருத்யர்களாகி ஸம்சாரத்தில் திரும்பவும் ப்ரவேசிக்க மாட்டார்கள்.

சாந்தமாகவும், அடக்கமாகவும், கோபமில்லாமலும், குழப்பம் இல்லாமலும், தியாக புத்தியுடையவர்களாகவும், ருத்ரர்கள், பாசுபதர்கள், ரிஷிகள், ஸித்தர்கள் தத்வசித்தகர்கள் மானம் அவமானம் இரண்டிலும் சம நோக்குடையவர்கள், மான அவமானத்தில் சமபுத்தியுடையவர்கள், செங்கற்களையும், கற்களை

யும், தங்கத்தையும் சமமாக பார்க்கிறவர்கள் ஆகிய என்னுடைய பக்த ஜனங்கள் மோக்ஷத்தை விரும்பி அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தில் வசிக்கிறார்கள். அவர்களெல்லோருக்கும் அனுக்ரகம் செய்வதற்காக நான் இந்த க்ருத்திவாச லிங்கத்தில் ஸாந்நித்யமாக இருப்பேன். ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் பத்துகோடி ஆயிரம் தீர்த்தங்களும் மூன்றுவேளையும் வந்து இந்த க்ருத்திவாஸேஸ்வருக்கு அபிஷேகம் செய்துவிட்டு போகின்றன, கலியுகத்திலும் த்வாபரயுகத்திலும் பிறந்த ஜனங்கள், ஸதாசாரம் இல்லாமல், ஸத்யம், சௌசம் இரண்டிலும் பராமுகமாக மாயை, டம்பம், லோபம், மோஹம், அஹங்காரம் இவைகளுடன் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

பிராம்மணர்கள் சூத்திரர்களுடைய அன்னத்தை விரும்புபவர்களாகவும், ஸ்னானம் ஸந்தியாஜபம், யக்ஞம் இவைகளிலிருந்து காததூரம் விலகியும் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இவர்களெல்லாரும்கூட க்ருத்திவாஸேஸ்வரரைவந்து வணங்கி எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் விலகி புண்ணியாத்மாக்களைப்போல சுகமான மோக்ஷபதவியை அடைகிறார்கள்.

இந்தக் காரணங்களினால் காசியில் ஜனங்கள் க்ருத்திவாஸலிங்கத்தை அவசியம் பூஜிக்க வேண்டும் ஏனென்றால் மற்ற ஸ்தானங்களில் மோக்ஷம் ஆயிரக்கணக்கான ஜென்மங்கள் கடந்தாலும்கூட கிடைப்பது துர்லபம்.

அந்ததுர்லபமான மோக்ஷம் கிருத்திவாசலிங்கத்தை வந்தடைந்தவுடனேயே இந்த ஜென்மத்திலேயே அனுயாஸமாகக் கிடைக்கிறது. பூர்வஜென்மங்களில் செய்த பாபங்கள் தபஸ் தானம் இவைகளினால் சிறிது சிறிதாகவே விலகுகின்றன. ஆனால் க்ருத்திவாஸேஸ்வரரைத் தரிசனம் பண்ணினவுடனேயே நிமிஷத்தில் நஷ்டமடைந்துவிடுகின்றன.

க்ருத்திவாஸேஸ்வரரைப் பூஜைசெய்கிறவர்கள் என்னுடைய ஸாயுஜ்யபதவியை அடைகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பிறகு ஜென்மம் கிடையாது.

எல்லோரும் அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்திலிருந்து, சதருத்திர ஸ்தோத்திரத்தை ஜபித்து, க்ருத்திவாஸேஸ்வரரைப் பூஜை செய்யவேண்டும்.

ஸப்த கோடி மஹாருத்ரம் செய்வதினால் என்ன பலன் கிடைக்கிறதோ, அந்தபலன் காசியில் கேவலம் க்ருத்திவாஸேஸ்வரை ஒருமுறை பூஜிப்பதனாலேயே கிடைக்கிறது.

மாகமாசத்து கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்தசியன்று உபவாசம் இருந்து, இரவில் கண்விழித்து கிருத்திவாஸேஸ்வரரைப் பூஜைசெய்வதினால்

பரமகதியையடையலாம் சித்திராபௌர்ணமியன்று கிருத்தி வாஸேஸ்வரலிங்கத்திற்கு மகத்தான உற்சவம் கொண்டாடு கிறவன் திரும்பவும் கர்ப்பத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டான்.

தேவேஸ்வரர் இவ்விதம் கூறி கஜாஸுரனுடைய மிகவும் பளுவானத்தோலையுரித்து, தன்னுடைய தேகத்தில் சுற்றிக் கொண்டார்.

ஏ! கும்பமுனியே, என்று பகவான் திகம்பரர் கஜாஸுர னுடையத் தோலை உரித்து ஆடையாக அணிந்தாரோ, அன்று பெரிய மஹோத்சவமாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

எந்த இடத்தில் த்ரிசூலத்தினுல் கெல்லி கஜாஸுரனைக் குடைப்போல் தூக்கிப் பிடித்து, பிறகு பூதலத்தில் புதைக்கப் பட்டதோ, அந்த இடத்தை மறுபடியும் த்ரிசூலத்தினுல் தோண்டினபோது, அது ஒரு பெரிய குண்டமாயிற்று.

அந்த இடத்தில் ஸ்னனமும், பித்ருக்களுக்குத் தர்ப்பணமும், க்ருத்திவாஸேஸ்வரருடையத் தரிசனமும் செய்கிறவன் க்ருதக் ருத்யனுகிருன்.

ஸ்கந்தர் கூறினுர் :- இப்பொழுது அந்தத் தீர்த்தத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தைக் கூறுகிறேன் கேள். இந்தத் தீர்த்தத்தின் ப்ரபாவத்தினுல் காக்கைகள் அன்னமாயின அதைக் கேள்.

முன்னொரு காலத்தில் ஒருதடவை சித்ராபௌர்ணமியன்று, க்ருத்திவாசத்திற்கு யாத்திரையைச் சென்று மஹோத்ஸவம் கொண்டாடினுர்கள். அங்கு பூஜை செய்யப்பட்டவர்களால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட அன்னம் குவியலாகக் குவிந்திருக்கிறது. ஏ! விப்ரா! அக்குவியலைப் பார்த்துவிட்டு அனேக பக்ஷிக் கூட்டங் கள் வட்டமிட்டன. அந்த அன்னத்திற்காக ஒன்றுக்கொன்று சண்டையிட்டன.

பிறகு சிறந்த பக்ஷிகள் அன்னத்தை சாப்பிட்டுவிட்டு மிகவும் பருந்துக் கொழுத்துப்போன மற்ற காகங்களைப் பார்த்து காகா என்று கத்திக்கொண்டு, நிர்பலமான காக்கைகளை அலகினுல் கொத்தத் தொடங்கின.

அந்த அலகினுல் கொத்தப்பட்டக் காக்கைகள் அந்த குண்டத்தில் விழுந்தன. ஆயுள் மீதியிருந்த காரணத்தினுல் அவை களுக்கு உயிர் போகவில்லை. ஆகையினுல் எல்லாக் காக்கைகளும் ஹம்ஸங்களாயின. அந்த யாத்திரையில் கலந்து கொண்ட எல்லாரும் மிகவும், ஆச்சர்யப்பட்டு, கையால் சுட்டிக்காட்டிச் சொன்னுர்கள்; பாருங்கள், பாருங்கள் என்ன-விசித்திரமாக இருக்கின்றது;

நாம் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கும்போதே இந்த குண்டத்தில் விழுந்த எல்லாக் காக்கைகளும் தீர்த்த ப்ரபாவத்

தினுல் ஹம்ஸமாகி விட்டன. ஏ! கும்ப முனியே! அதுமுதல் சிருத்தி வாஸருக்கு சமீபத்தில் இருக்கும் அந்த குண்டம் ஹம்ஸதீர்த்தம் என்று க்யாதி அடைந்திருக்கிறது.

மிகவும் இழிவு அடைந்த செய்கையைச் செய்வதினுல் மிகவும் மலிவான ஆத்மாவை உடையவர்களும் ஹம்ஸ தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் முதலிய ஜலக்கிரியைகளேச் செய்வதினுல் க்ஷணநேரத்தில் நிர்மலமாகி விடுகிருர்கள்.

எப்பொழுதும் காகியில் வாசமும், ஹம்ஸ தீர்த்தத்தில் ஸ்னனமும் க்ருத்திவாஸேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்து வந்தால் அவர்கள் பரமபதத்தை நிச்சயம் அடைகிருர்கள். ஏ! முனியே! காசியில் கால் வைக்கும் இடந்தோறும் லிங்கங்கள் பரவிக்கிடக்கின்றன. ஆனுல் க்ருத்திவாஸேஸ்வர லிங்கம் எல்லாவற்றிற்கும் தலே போன்றது.

காசியில் பக்தியுடன் கூடிய மனத்துடன் இந்த க்ருத்திவாஸேஸ்வரரை சேவித்தால் எல்லா லிங்கங்களேயும் ஆராதனே செய்த பலன் கிடைக்கும். க்ருத்திவாஸேஸ்வரரின் சமீபத்தில் தபம், ஜபம், தானம், ஹோமம், தர்ப்பணம் தேவபூஜனம் ஆகிய எதைச் செய்தாலும் அது பதின் மடங்கு அதிகபலன் கிடைக்கும்.

ஏ! கலசத்தில் பிறந்தேபனே! இந்த தீர்த்தம் அனுதிகாலந் தொட்டு மறைந்து இருந்தது. இப்பொழுது பகவான் மஹேஸ்வரருடைய ஸாந்நியத்தினுல் மறுபடியும் வெளிப்பட்டிருக்கிறது. இந்த எல்லா ஸித்தி லிங்கங்களும் யுகம் யுகமாக மறைந்திருந்தது பிறகு மஹாதேவருடைய ஸாந்நியத்தினுல் வெளிப்பட்டுள்ளது.

ஏ! முனியே! ஹம்ஸ தீர்த்தத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் மகத்துக்களான முனிவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பத்தாயிரத்து இருநூறு லிங்கங்கள் இருக்கின்றன. அந்த லிங்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் கார்த்தியாயானஸ்வரரிலிருந்து, யவனேஸ்வரர் வரையிலும் பரவியிருக்கின்றன. அவைகள் ஒவ்வொன்றும் காசிவாசிகளுக்கு ஸித்தியைக் கொடுக்கின்றன.

க்ருத்திவாஸேஸ்வரருக்கு மேற்குப்பக்கத்தில் லோமச முனியால் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்ட லோமஸேஸ்வரர் என்னும் பெயருள்ள மஹாலிங்கம் இருக்கிறது. அதைத் தரிசனம் செய்பவர்கள், பிறகு யமராஜருக்கு ஏன் பயப்படவேண்டும்?

க்ருத்திவாஸேஸ்வரருக்கு வடக்குப்பக்கத்தில் மிகவும் சுபத்தைக் கொடுக்கும் மாலதீஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அதைப் பூஜை செய்பவர்கள் யானேப்படைகளோடு கூடிய ஐஸ்வர்யத்துடைய அரசனுகிருன். க்ருத்திவாஸேஸ்வருக்கு அந்தகேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அதைத் தரிசனம் செய்வதினுல் மஹாபாபிகளும் பரிசுத்தமாகிருர்கள்.

அதற்கு சமீபத்திலேயே பரம ஞானத்தைக் கொடுக்கும் ஜனக் கேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அந்தலிங்கத்தைப் பூஜிப்பதினுல் ப்ரும்ம ஞானத்தை அடைகிறுர்கள்.

அதற்கு வடக்கு பாகத்தில் மிகவும் பெரிய உருவத்தையுடைய அஸித்தாங்க பைரவர் இருக்கிருர். அவரைத்தரிசனம் செய்தால் அவர்கள் யமராஜரைத் தரிசனம் பண்ண வேண்டிவராது.

அங்கேயே க்ருத்திவாஸேஸ்வரருக்கு வடக்கு திசையில் பயங்கரமான கண்களேயுடைய சுஷ்கோதரி தேவி இருக்கிருள். அவள் எப்பொழுதும் காசிவாசிகளின் விக்னத்தை பக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிருள்.

அந்த தேவியிருக்குமிடத்திலிருந்து தென்மேற்குக் கோணத்தில் அக்னிசித்தன் என்னும் வேதாளம் இருக்கிறது. செவ்வாய்க் கிழமையன்று அதை பூஜித்தால் இஷ்டப்பட்ட ஸித்திகளேப் பெறலாம்.

அங்கேயே எல்லாவியாதிகளேயும் நாசம் செய்யும் வேதாள குண்டம் இருக்கிறது. அந்த ஜலத்தை ஸ்பர்சித்த மாத்திரத்தி லேயே காயங்கள் கொப்புளங்கள் சொறிமுதலிய ரோகங்கள் விலகுகின்றன.

எவனெருவன் வேதாள குண்டத்தில் ஸ்னனம் செய்து வேதாளத்தை வணங்குகிருனே அவன் அரிதான ஸித்திகளே யடைகிருன்.

அதே இடத்தில் ஒருசிவகணம் உள்ளது. அதற்கு இரண்டு புஜங்களும் நான்கு கால்களும் ஐந்து சிரங்களும் உள்ளன. அதைத் தரிசனம் செய்தால் அந்த க்ஷணத்திலேயே பாபங்கள் ஆயிரம் துகள்களாகங் சிதறுகின்றன.

ஏ! முனியே! அதற்கு வட பாகத்தில் நான்கு கொம்புகளும் மூன்று பாதங்களும், இரண்டு தலேகளும், ஏழுகைகளேயுமுடைய மிகவும் பயங்கரமாகவுடைய வ்ருஷபரூபத்தில் ஒரு ருத்திரர் இருக்கிருர்.

ஏ! கும்பமுனியே! அவர் காசியில் இடையூறுவிளேவிப்ப வருக்ம்கும், பாப புத்தியுள்ளவர்களும், தண்டனே அளிப்பதற்காக கையில் கோடரியை வைத்துக் கொண்டு கூக்குரலிட்டுக் கொண்டிருக்கிருர்.

ஆனுல் காசியில் விக்னங்களே விலக்குபவர்களும், தர்மபுத்தி யுடையவர்களாக எவர்கள் இருக்கிருர்களோ, அவர்களுடைய வம்சத்தை அமிர்தம் நிறைந்த குடத்தினுல் அபிஷேகம் செய்கிருர் இந்த வ்ருஷபரூபி,ருத்ரரை தரிசனம் செய்து, பிறகு பக்தியுடன் கூட நாளுவிதமான உத்தம உபசாரங்களுடன் யார் பூஜை செய்கிருர்களோ, அவர்களே ஒருவிதமான விக்கிரங்களும்

ஆக்ரமிக்காது. மேற் கூறியருத்திர தேவருடைய உத்திரபாகத்தில் மணிப்ரதீபம் என்னும் ஒரு நாகர் இருக்கிறது.

அதற்கு எதிரிலேயே கடுகையான விஷயங்களையும் வியாதிகளையும் போக்கடிக்கும் மணிக்குண்டம் இருக்கிறது. அந்த குண்டத்தில் நீராடி அந்நாகத்தைத் தரிசனம் செய்வதால், மணிமாணிக்கங்களும், யானை, குதிரை, ரதம், ஸ்த்ரீரத்னம், புத்ரரத்னம் இவைகளுடன் ராஜ்யமும் கிடைக்கும்.

காசிபுரியில் க்ருத்தி வாஸேஸ்வர லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்யாதவர்கள் எல்லாம் இந்த ம்ருத்யு லோகத்தில் சந்தேகமில்லாமல் பூமிக்குப் பாரமாகத்தானிருக்கிறார்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார் எவர்கள் இந்த உலகில் க்ருத்திவாஸேஸ்வரருடைய உற்பத்திக் கதைகளைக் கேட்கின்றனரோ, அவர்கள் லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்வதைவிட அதிக புண்ணியத்தை அடைகிறார்கள், இதில் கொஞ்சம் கூடசந்தேகமில்லை.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்திரார்த்த பாஷாடீகாவான கஜாஸுரவதம், க்ருத்திவாஸேஸ்வரருடைய ஆவிர்பாவம் இவைகளை வர்ணிக்கும் அறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

ஸம்பூர்ணம்.

அறுபத்தி ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

ஸ்கந்தர் கூறுகிறார்: ஏ தபோ ராசியே, அகஸ்தியா, காசியில் எந்தெந்த லிங்கத்தை ஸேவிப்பதால் பவித்ராத்மாக்கள் முக்தி அடைகிறார்களோ, அவைகளின் கதையைச் சொல்லுகிறேன் கேளும்.

எந்த ஸ்தானத்தில் மஹாதேவர் கஜாஸுரனுடையத் தோலையுரித்து தரித்துக் கொண்டாரோ, அந்த ஸர்வஸித்தி அருளும் ஸ்தானத்திற்குப் பெயர் ருத்திரவாஸம் என்பதாக பிரஸித்தி அடைந்தது.

அங்கு உமாதேவிக்குப் பக்கத்தில் பகவான் க்ருத்திவாஸேஸ்வரர் இருப்பதால் ஒரு தினம் நந்திதேவர் வந்து நமஸ்கரித்து துதித்துவிட்டுக் கூறினார். ஹே! தேவ தேவேசா! விஸ்வேஸ்வரா! இங்கு ஸமஸ்த ரத்னங்களினால் சோபி தனமான அழகான ரம்யமான 68 சிவாலயங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

பூலோகம், பாதாளம் ஸ்வர்க்கம் இவைகளில் முக்தி அளிக்கவல்ல எத்தனை எத்தனை ஸ்தானங்கள் உள்ளனவோ அவைகளில் அனைத்தையும் நான் இங்கு கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

ஹே! நாதா! எங்கெங்கெல்லாமோ இருந்து கொண்டு வரப்பட்டதும், எங்கெங்கெல்லாம் அவைகளை ஸ்தாபித்திருக்கப் பட்டிருக்கின்றதோ அவைகளைப்பற்றிக் கூறுகிறேன். தயவுசெய்து காது கொடுத்து கேட்கவேண்டும்.

குருக்ஷேத்திரத்திலிருந்து மோக்ஷத்தையளிக்கவல்ல தேவரீருடைய மோக்ஷப்ரதமான ஸ்தானு என்னும் மஹாலிங்கத்தை இங்கு கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அங்கு அவருடைய ஒரு கலைமாந்திரமேயிருக்கிறது. அதற்கு முன்னால் லோலார்க்குடைய மேற்கு திக்கில் திக்கில் ஸமீபத்திலேயே மங்களகரமான ஒரு பெரிய குளம் இருக்கிறது. அதுவும் குருக்ஷேத்ர பூமியைச் சேர்ந்ததுதான்.

சுபத்தை விரும்புகிறவர்கள் அங்கு ஸ்னானம் ஜபம், தபம், தானம்' இவைகளைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு அதனுடைய பலன் கோடிபங்கு அதிகம் இது உண்மை. ஹே! விபோ! தேவ தேவர் என்னும் மஹாலிங்கம் பிரும்மாவர்த்திதம் என்னும் கிணறுடன் நைமிசாரண்யத்தில் ஒரு அம்சமே மாத்திரம் வைத்து விட்டு, இங்கு வந்து தோன்றியிருக்கிறது.

டுண்டிராஜருக்கு வடக்குப் பக்கத்தில் ஸாதகர்களுக்கு ஸித்தியளிக்கும் தேவதேவர் என்னும் பெயருள்ள லிங்கம் இருக்கிறது. அதற்குக் கொஞ்ச முன்னால் பிரும்மாவர்த்தம் என்னும்

பெயருள்ள ஒரு கிணறு இருக்கிறது. அக் கிணற்று ஜல ஸ்னனத்தினல் மனிதர்கள் புனர் ஜென்மம் இல்லாதவர்களா கிருர்கள், அந்த கிணற்று ஜலத்தில் ஸ்னனும் செய்து தேவ தேவரைப் பூஜித்தால் நைமிசாரண்ய ஸ்னனத்தைவிட கோடி கோடிபங்கு புண்ணியபலன் கிடைக்கிறது.

இந்த காசியில் கோகாண க்ஷேத்ரத்திலிருந்து வந்த மகாபலர் என்னும் பெயருடைய ஒரு லிங்கம் ஸாம்பாதித்யருடைய சமீபத்தில் தன்னைத்தானேத் தோன்றுயிருக்கிறது. இதை ஸ்பரிசனம், தரிசனம் இரண்டும் செய்தால் மகாபலம் பொருந்திய பாபம்கூட காற்றினல் அலேச்கப்பட்ட பஞ்சு பொதிபோல சிதறிப் போகிறது. கபால மோசனத்திற்கு முன்னல் இருக்கும் மஹா லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்வதால் மஹாபலத்தையடைந்து நிர்வாண பதவியை அடைவார்கள். (ருண மோசனர்) ருண மோசனருக்கு கிழக்கே ப்ரபாஸ க்ஷேத்திரத்திலிருந்து வந்த,

சசி பூஷணர் என்னும் லிங்கம் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக் கிறது. அந்த லிங்கத்தின் தரிசனத்தினல், பூஜை செய்பவனும் சசிபூஷணனுக, அ தா வ து சிவனுடைய ஸாயுஜ்யத்தை அடைகிருன்,

அதாவது சிவனுடைய ஸாயுஜ்யபதவியை அடைகிருன். மேலும் ப்ரபாஸ க்ஷேத்ரத்திற்கு யாத்திரை செய்துவந்ததைவிட கோடிப்பங்கு அதிகபுண்ணியபலன் கிடைக்கிறது உஜ்ஜயினியி லிருந்து பகவான் மஹாகாலர் தானே இங்கு வந்திருக்கிருர்.

அவரைக் கேவலம் ஸ்மரணம் செய்வதினுலேயே கலி, காலன் இவர்களுடைய பயம் ஏற்படாது. ஓங்காரேஸ்வரர் என்னும் பெயருள்ள மஹாலிங்கத்துக்குக் கிழக்குப் பக்கத்தில் அந்த கல்மஷத்தை நாசம் செய்யும், தர்சனத்தினுலேயே பரம மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் மஹாகாலேஸ்வரருடைய லிங்கமிருக் கிறது. அயோகந்தேஸ்வரலிங்கம் புஷ்கரமஹாதீர்த்தத்துடன் இங்குவந்து தனேத்தானே வெளிப்பட்டு இருக்கிறது. ம்சோதரிக்கு வடக்கில் அயோகந்தேஸ்வரருடைய தரிசனமும், அயோகந்த குண்டத்தில் ஸ்னனம் செய்வதால் ஒருவன் தனது பித்ருக்களே பவஸாகரத்திலிருந்து கரையேற்றுகிருன். அட்டகாஸ க்ஷேத்ரத்திலிருந்து மகாஹாதேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இங்கு எழுந்தருளியிருக்கிறது.

த்ரிலோசனருக்கு உத்தர பாகத்தில் இருக்கும் இந்த லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்வதினல் முக்திலாபம் கிட்டுகிறது. மருத்கோடம் என்னும் ஸ்தலத்திலிருந்து மஹாற்சகேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இங்கு வந்திருக்கிறது. அது காமேஸ்வரருடைய வடக்கு பக்கத்தில் இருக்கிறது. அதைத் தரிசனம் செய்வதால் அதிநிர்மலமானஸித்தியைக் கொடுக்கிறது.

விசுவஸ்தானத்திலிருந்து விமலேஸ்வரர் என்னும் பெயருள்ள லிங்கம் இங்கு ஆவிர்பவித்திருக்கிறது. அது ஸ்வர்நீலேஸ்வர ருடைய மேற்கு பக்கத்தில் இருக்கிறது. அதைத் தரிசனம் செய்வதினால் விமலமானஸித்தியை அளிக்கிறது.

மஹேந்த்ர பர்வதத்திலிருந்து மஹாவ்ரதர் என்ற பெயருள்ள மஹாலிங்கம் இங்கு எழுந்தருளியிருக்கிறது. அது ஸ்கந்தேஸ் வரருக்கு சமீபத்தில் மஹாவ்ரதிகளுக்கு வ்ரத பலனைக் கொடுக்கிறது.

ஸத்ய யுகத்தில் தேவ்தைகளும் முனிவர்கள் ஸ்துதித்தற்காக பேதிக்க முடியாத கடினமான மஹாபூமியைப் பிளந்துகொண்டு ஓரே மஹாலிங்கம் உற்பத்தியாயிற்று.

அந்த லிங்கம் எல்லோருடைய மனோரதங்களையும் பூர்ண மாக்கினபடியால் மஹாதேவர் என்ற பெயருடன் இருக்கிறது. அப்பொழுதிலிருந்து வாராணசியில் மஹாதேவர் என்ற பெயர் பிரஸித்தமாகியுள்ளது.

அந்த மஹாலிங்கமே காசி க்ஷேத்திரத்தை முக்தி க்ஷேத்திர மாக ஆக்கியது. அதனால் இந்த அவிமுக்த க்ஷேத்ரத்தில் ஒருவன் மஹாதேவரை தரிசனம் செய்தால் இதை தரிசித்தவன் வேறு எந்த தேசத்தில் மரித்தாலும் கடைசியில் சிவலோகத்தையே அடைகிறான். அதனால் மோக்ஷத்தில் இச்சையுள்ளவர்கள்— அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தில் அந்தலிங்கத்தை மிகவும் கருத்துடன் ஸேவிக்க வேண்டும்.

இந்த லிங்கஸ்வரூபரான மஹாதேவரே கல்ப முடிவில்கூட ஆனந்தவனத்தை விட்டுச் சொல்லவில்லை.

இந்த சிவாலயம் உவமைக் கூறமுடியாத அநேக ரத்னங் களினால் அமைக்கப்பட்டு அவருடையவே சிவாலயமாக அமைகிறது.

இவ்வளவு தூரம் நான் கூறிவந்த ஸர்வலிங்கத்தின் ஸொரூப மாயுள்ள மஹாதேவர் என்ற லிங்கமே வாராணசிக்கு அதிர்ஷ் டாத்ரியாகவும் ஸகல அபீஷ்டங்களையும் கொடுப்பவளாகவும், காவல் தேவதையாகப் பெண் வடிவம் கொண்டு ஹிரண்யகர்ப்ப தீர்த்தத்தின் மேற்கு பகுதியில் இருந்துகொண்டு காசி க்ஷேத் ரத்தை ரக்ஷிக்கிறாள்.

எவர் ஒருவர் வாராணசி க்ஷேத்திரத்தில் லிங்கரூபமாக இருக்கும் மஹாதேவரை தரிசனம் செய்கிறாரோ, அவர் சந்தேக மில்லாமல் மூன்று லோகங்களிலும் பரவியிருக்கும் ஸமஸ்தமான லிங்கங்களையும் இந்தக் காசி க்ஷேத்திரத்திலேயே தரிசனம் பண்ணின பலனை அடைகிறார்கள்.

ஒருவன் காசியில் ஒரு தடவையாவது மஹாதேவரைப் பூஜை செய்தானேயானால் அவன் மஹாப்ரளயம் வரும்வரை சிவலோகத்தில் உல்லாசமாக வசிக்கிறான். எவனொருவன் சிரவணமாசத்தில் பவித்ரமான பக்ஷத்தில் அல்லது சுக்ல சதுர்த்தசியன்று மிகவும் கருத்துடன் மஹாதேவலிங்கத்துக்கு பூணூல் சமர்ப்பித்தானேயானால் அவன் தாயின் கர்ப்பத்தில் மறுபடியும் பிரவேசிக்கவே மாட்டான்.

பிதாமஹேஸ்வரர் என்னும் பெயருடைய மஹாலிங்கம் பல்குநி நதி முதலிய ஏழரைகோடி தீர்த்தங்களுடன் கயாவிலிருந்து இங்கு எழுந்தருளியிருக்கிறார். அந்த இடத்தில் தர்மராஜன் பத்துயுகம் வரைக்கும் ஸ்ரீமத் தர்மேஸ்வரர் என்னும் லிங்கத்தை சாக்ஷியாக வைத்து கடினமான தபஸ் செய்தார்,

காசியில் இந்த இடத்தில் பிதாமஹேஸ்வரர் என்னும் மஹாலிங்கத்தை மகிழ்ச்சியாக பூஜை செய்வதினால் இருபது தலைமுறை வரையில் ஒருவர் சந்தேகமில்லாமல் முக்தியடைகிறார். ப்ரயாகையென்னும் தீர்த்த ராஜருடன் அங்கிருக்கும் நீலகண்டேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இங்கும் விஜயம் செய்துள்ளது.

அழகான நிர்வாண மண்டபத்திற்குத் தெற்கு பக்கத்தில் மிகவும் நிர்மலமான பொன்னின் ஒளியுடன் போட்டியிடுகிற ஒரு கோவில் ஸுமேருபர்வத்துடன் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு விளங்குகிறது.

ஏ! தேவா! முன்னொரு யுகத்தில் தாங்களே காசியில் முதல் முதலாக பாபங்களை நாசம் செய்யும் சூலடங்கேஸ் வரரை பூஜை செய்ய வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறீர்கள்.

ஒருவன் பிரயாகை தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்து மிகுந்த பூஜாத்திரவ்யங்களுடன் சூலடங்கேஸ்வரரைப் பூஜித்து வணங்கினால் அவனுக்கு பிரயாகையில் ஸ்னானம் செய்வதைவிட நூறு பங்கு பலன் அதிகமாகக் கிடைக்கும். இதில் கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை. சங்குகர்ணன் என்ற பெயருடைய மிகப்பெரிய தீர்த்தத்திலிருந்து தேஜஸ்ஸுக்கும் தேஜஸ் கொடுக்கின்ற மஹாதேஜஸ் என்ற லிங்கம் இங்கு ஆவிர்பவித்திருக்கிறது.

அந்த லிங்கத்தினுடைய தேஜஸ்ஸுக்கே நிதியான மாணிக்கத்தினால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட கோவில் தனது ஒளியை ஆகாசத்தில் பரப்பிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தலிங்கத்தை தரிசித்து, ஸ்பர்சித்து, ஸ்துதித்து, பூஜித்து பரமபதத்தையடையலாம். அங்கு சென்றால் யோசிப்பதற்கு ஒன்றும் இருக்ககது.

விநாயகேஸ்வரருக்குக் கிழக்கில் மஹாதேஜஸ் லிங்கத்தைப் பூஜை செய்வதினால் தேஜோமயமான விமானத்திலேறி சிவலோகத்தையடையலாம்.

பரமபாவனமான ருத்ரகோடி என்னும் தீர்த்தத்திலிருந்து மஹாயோகஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இங்கு வந்து தன்னைத்தானே வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. பார்வதீஸ்வரருக்கு சமீபத்திலேயே அந்த லிங்கம் இருக்கிறது. அநேக ஸித்திகளை அளிக்கவல்ல அந்த லிங்கத்தை தர்சித்தால் கோடிலிங்கங்களை தர்சித்த பலன் கிடைக்கிறது.

இந்த மஹா யோகேஸ்வரருடைய கோவிலின் நான்கு பக்கங்களும் கோடிக்கணக்கான ருத்ரமூர்த்திகளினால் அமைக்கப்பட்ட ஒரு ரமணியமான சிவாலயம் இருக்கிறது. பேதவாதிகள் காசியில் அந்த இடத்தை ருத்ரவிதலீ என்று கூறுகிறார்கள். இங்கு பூச்சியானாலும், புழுவானாலும், க்ருமிகளானாலும் பக்ஷிகளானாலும், ம்ருகமானாலும், மிலேச்சர்களானாலும், தீக்ஷிதர்களானாலும் யாராயிருந்தாலும் சரி இந்த இடத்தில் மரித்தால் அவர்கள் ருத்ரஸ்ரூபர்களாகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் ஸம்ஸாரத்தில் மறுபடியும் பிறப்பதில்லை.

ஆயிரக்கணக்கான ஜென்மங்களில் சேர்த்து வைத்த சஞ்சித பாபங்கள் ருத்ரஸ்தலியில் கால் வைத்தவுடனேயே எல்லாம் க்ஷயமாகி விடுகின்றன. நிஷ்காமமாகவோ, ஸகாமமாகவோ திரியக்யோனியில் பிறந்திருந்தாலோ யாராயிருந்தாலும் இந்த ருத்ரஸ்தலியில் கால் வைத்தால் என்னுடைய பரமபதத்தையடைகிறார்கள்.

மஹாலிங்கத்தை தரிசனம் செய்பவர் பரமகதியடைகிறார்.

தந்தகூட கணேசருக்கு சமீபத்திலேயே யவத்தை நாசம் செய்யும் பகவான் நீலகண்டர் காலஞ்சரம் என்னும் பர்வதத்திலிருந்து வந்து இங்கு எழுந்தருளியிருக்கிறார். இந்தக் காசீ க்ஷேத்திரத்தில் இந்த நீலகண்டரைப் பூஜைசெய்பவர்கள் தானே நீலகண்டனாகவும், சந்திரசேகரனாகவும் ஆகிறார்கள்.

காஷ்மீரிலிருந்து பகவான் விஜயேஸ்வரர் இங்கு லிங்க ரூபமாக வந்திருக்கிறார். அவர் சாலகண்ட கணேசருடைய கிழக்கு பாகத்திலிருந்துகொண்டு ஜனங்களுக்கு எப்பொழுதும் ஜெயத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

விஜயேஸ்வரரைப் பூஜை செய்வதனால் யுத்தத்தில் ராஜசபையில் சூதாட்டத்தில் விவாதத்தில் எங்கும் ஜனங்களுக்கு ஜெயம உண்டாகிறது.

கஷ்டமான கணேசரின் முன்னால் இருக்கும் லிங்கத்திற்கு பெயர் ஊர்த்வரேதா இவர் த்ரிதண்டா தீர்த்தத்திலிருந்து இங்கு எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

ஏகாம்பர க்ஷேத்திரத்திலிருந்து பகவான் க்ருத்திவாஸர் இங்கு வந்து க்ருத்திவாஸா லிங்கத்தில் பிரவேசமாகியுள்ளார். இந்த

ஸ்தானத்தில், ஜகதம்பாள், ரிஷி சிவகணங்களோடுகூட பகவான் இருந்துகொண்டு ஸ்வயமாகவே பக்தர்கள் காதில் வேதவிகித ப்ரும்மத்தை உபதேசிக்கிறார்.

ஸித்தி அளிக்கவல்ல இந்தக்காசி க்ஷேத்ரத்தில் மருஜாங்கல் என்னும் தீர்த்தத்திலிருந்து குவியல்களை நூற்றுக்கணக்கான துண்டுகளாக சிதற அடிக்கிறார்.

பரசபாணி கணேசர் அருகில் இருவகும் இந்த சண்டீஸ்வரர் மஹாலிங்கத்தை தரிசனம் செய்பவர் பரமகதியடைகிறார். தந்த கூடகணேசருக்கு சமீபத்திலேயே பவத்தை நாசம் செய்யும் பகவான் நீலகண்டர் காலஞ்சரம் என்னும் பர்வதத்திலிருந்து வந்து இங்கு எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

இந்தக்காசீ க்ஷேத்திரத்தில் இந்த நீலகண்டரைப் பூஜை செய் பவர்கள் தானே நீலகண்டனாகவும், சந்திர சேகரனாகவும் ஆகிறார்கள். காஷ்மீரிலிருந்து பகவான் விஜயேஸ்வரர் இங்கு லிங்கரூபமாக வந்திருக்கிறார். அவர் சாலகண்டகணேசருடைய கிழக்கு பாகத்திலிருந்து கொண்டு ஜனங்களுக்கு எப்பொழுதும் ஜெயத்தை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

விஜயேஸ்வரரைப் பூஜை செய்வதனால் யுத்தத்தில் ராஜ சபையில் சூதாட்டத்தில், விவாதத்தில் எங்கும் ஜனங்களுக்கு ஜெயம் உண்டாகிறது. கூஷ்மாண்ட கணேசரின் முன்னால் இருக்கும் லிங்கத்திற்கு பெயர் ஊர்த்வரேதா இவர் த்ரிதண்டா தீர்த்தத்திலிருந்து இங்கு எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

ஊர்த்வரேதேஸ்வரரை தரிசனம் செய்வதினால் ஊர்தவகதி கிடைக்கிறது. இந்த லிங்கத்தின் பக்தர்களுக்கு அதோகதி ஒரு நாளும் ஏற்படாது.

ஸ்ரீகண்டரின் பக்தர்களெல்லாம் ஸ்ரீகண்டராகவே ஆகிறார் கள். இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும்கூட எங்குமே அவர்கள் ஸ்ரீஹீனராக இருக்கமாட்டார்கள்.

சாக்கலாண்டம் என்னும் மஹா தீர்த்தத்திலிருந்து பகவான் கபர்தீஸ்வரப பிசாச மோசனதீர்த்தத்தில் தானே வெளித் தோன்றியிருக்கிறார்.

கபர்தீஸ்வரரைப் பூஜை செய்வதினால் மனிதன் நரகத்தை யடைய மாட்டான். அவன் கொடிய பாபம் செய்திருந்தாலும் இங்கு பிசாசாக ஆகமாட்டான்.

சூக்ஷ்மேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் ஆம்ராதகேஸ்வரக்ஷேத்திரத் திலிருந்து இந்த மங்களகரமான க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்து எழுந் தருளியிருக்கிறார்.

விகடதந்த கணேசருக்கு சமீபத்தில் இவர் இருக்கிறார். இந்த சூக்ஷ்மேஸ்வரலிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்வதினால் சூக்ஷ்மகதி கிடைக்கிறது.

யாதொருவன் கங்காபாகீரதியின் பவித்ரஜலத்தில் நீராடி ஜெயந்தேஸ்வரரை தரிசனம் செய்தால் அவன்தான் விரும்பிய ஸித்தியை பெறுவான். எங்கும் ஜெயமே அடைவான். ஜெயந்தேஸ்வரலிங்கம் மதுகேஸ்வரத்திலிருந்து வந்துள்ளது. இவர் லம்போதர கணமதிக்கு முன்னால் இருக்கிறார்.

ஸ்ரீசைலத்திலிருந்து தேவாதி தேவரான த்ரிபுராந்தகர் இங்கு எழுந்தருளியிருக்கிறார். ஸ்ரீ சைலபர்வதத்தைத் தரிசிப்பதினால் என்ன பலன் கிடைக்குமோ, அந்த பலன் த்ரிபுராந்தகரைத் தரிசிப்பதினால் அனாயாஸமாக கிடைக்கிறது. விஸ்வேஸ்வரருடைய மேற்கு பாகத்தில் இருக்கும் த்ரிபுராந்தகேஸ் லிங்கத்தை மிகவும் பக்தியுடன் பூஜைசெய்தவன் மறுபடியும் கர்பத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டான். ஸௌம்யஸ்தானம் என்னும் இடத்திலிருந்து பகவான் குக்குடேஸ்வரர் இங்கு வந்திருக்கிறார். அவர் வக்ரதுண்ட கணேசருக்கு அருகில் இருக்கிறார். அவரைத் தரிசித்து பூஜித்தால் எல்லா ஸித்திகளும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் கிடைக்கிறது.

ஜாலேஸ்வரர் என்னும் தீர்த்தத்திலிருந்து ஸர்வ ஸித்திகளையும் அருளும் த்ரிசூலி என்னும் பெயருடைய லிங்கம் ஸ்வயமாகவே கூட தந்த கணேசருக்கு முன்னால் வந்து அமர்ந்திருக்கிறார்.

சேதுபந்தமான ராமேஸ்வர மஹாக்ஷேத்திரத்திலிருந்து ஜடதேவர் வந்திருக்கிறார். அவர் ஏகதந்த கணேசருக்கு உத்தர பாகத்தில் இருக்கிறார். அவரைப் பூஜிப்பதினால் சகல விருப்பங்களும் பூர்த்தியாகும்.

த்ரிசந்தியம் என்னும் தீர்த்தத்திலிருந்து பகவான் த்ரியம்பகர் இங்கு வந்திருக்கிறார். அவர் த்ரியம் பகணேசருடைய கிழக்கு பாகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார், அவரைப் பூஜிப்பவர்கள் திரியம்பகராகவே ஆகிறார்கள். ஹரிச்சந்திர க்ஷேத்திரத்திலிருந்து ஹரேஸ்வரலிங்கம் இங்கு வந்திருக்கிறது. அது ஹரிசந்திரேஸ்வரருக்கு எதிரில் இருக்கிறது. அவரைப் பூஜிப்பவர்கள் எப்பொழுதும் ஜெயம் அடைகிறார்கள்.

மத்யமகேச்வரம் என்னும் தீர்த்தத்திலிருந்து ஸர்வநாமகம் என்னும் லிங்கம் இந்த காசீ க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்துள்ளது. இவர் சதுர்வேதேஸ்வர லிங்கத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு அமர்ந்திருக்கிறார். ஒருவர் பரம ஸித்தியளிக்கும் ஸர்வர் என்னு லிங்கத்தை காசியில் பூஜித்தால் அவர் திரியக் யோனியில் ஜன்மம் எடுக்கமாட்டார்.

ஸ்த்தானேஸ்வர தீர்த்தத்திலிருந்து மஹாலிங்கம் சகல யக்ஞங்களின் பலன்களையும் அருளும் யக்ஞேஸ்வர லிங்கத்திற் கருகில் தானே தோன்றியிருக்கிறது.மிகவும் சிரத்தையுடன் அந்த மஹாலிங்கத்தைப் பூஜிப்பவர்களுக்கு இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும்கூட சகல செல்வ சம்பத்துக்களும் கிடைக் கிறது.

ஸுவர்ணம் என்னும் தீர்த்தத்திலிருந்து சஹஸ்ராக்ஷர் என்னும் மஹாலிங்கம் இங்கு வந்திருக்கிறது. அதைத் தரிசிப்பவர் களுக்கு ஞானக்கண் திறக்கப்படுகிறது. சைலேஸ்வரருக்குத் தெற்குப்பக்கத்தில் இருக்கும் பகவான் ஸஹஸ்ராக்ஷரரை தரிசனம் செய்வதினுல் நூறுயிரம் ஜென்மங்களில் செய்யும் பாபங்கள் விடு படுகின்றன.

ஹர்ஷித க்ஷேத்திரத்திலிருந்து ஹர்ஷிததேஸ்வரர் என்னும் பெயருடைய தமஸ்ஸை நாசம் செய்யும் லிங்கம் இங்கு வந்திருக் கிறது. அவரை தரிசித்து, ஸ்பர்சிப்பதினுல் மிகவும் சந்தோஷம் ஏற்படுகிறது. மந்தரேஸ்வரருக்கு சமீபத்திலேயே ஹர்ஷிதேஸ்வர ருடைய சிவாலயம் இருக்கிறது. அவரைப் பார்ப்பதினுலேயே நமக்கு தொடர்ச்சியாக சந்தோஷம் ஏற்பட்டுக் கொண்டே யிருக்கிறது

ருத்திர மஹாலயம் என்னும் இடத்திலிருந்து ருத்திரேஸ்வரர் இங்குலிங்கரூபமாக எழுந்தருளியிருக்கிறுர். அவரை தரிசிப்ப வர்கள் நிச்சயமாக ருத்திரலோகத்திற்குச் செல்லுகிறுர்கள். இந்தச் காசிபுரியில் ஒருவன் ருத்திரேஸ்வர லிங்கத்தை பூஜை பண்ண முடியுமானுல் அவன் மனிதனுக இருந்தாலும் ருத்திர ரூபமாக அறியத் தகுந்தவன். அதில் கொஞ்சம் கூட சந்தேகமில்லை.

திரிபுரேஸ்வரருக்கு சமீபத்தில் இருக்கும் பகவான் ருத்திரேஸ் வரரின் தரிசனத்தைப் பெற்ருல் அவர் உயிருடனிருந்தாலும் இறந் தாலும் அவரை ருத்திரராகவே எண்ண வேண்டும். வ்ருஷபத்வஜ தீர்த்தத்திலிருந்து தர்மபத வ்ருஷபேஸ்வரர் இங்கு வந்து பாணேஸ்வரர் வர மஹாதேவருக்கு சமீபத்தில் எப்பொழுதும் சோபையுடன் இருக்கிறுர்.

கேதார தீர்த்தத்திலிருந்து ஈஸானேஸ்வரர் இங்கு வந்து விளங்கியிருக்கிறுர். பிரஹலாதகேஸ்வரருக்கு மேற்கு பக்கத்தில் இருக்கும் இந்த லிங்கத்தை அவ்சியம் தரிசனம் செய்ய வேண்டும்.

உத்தரவாஹினியான கங்கையில் ஸ்னுனம் செய்து ஒருவன் ஈசானேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்வானுனேயாகில் அவன் ஈசானனரைப்போல் ப்ரபாவசாலியாக ஈசான லோகத்தில் வசிக்க பெறுவான்.

பைரவ க்ஷேத்திரத்திலிருந்து மனோகரமான பைரவமூர்த்தி இங்கு எழுந்தருளியிருக்கிறார். அவருடைய பெயர் சம்ஹார பைரவர் அவரை கருத்துடன் ஸேவிப்பது அவசியம்.

கர்வவிநாயகருக்குக் கிழக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் இவரைப் பூஜை செய்தால் எல்லா ஸித்திகளையும் அருளுவார். காசியில் இருக்கும் சம்ஹார பைரவர் எல்லா பாபங்களையும் சம்ஹாரம் செய்கிறார்.

ஸர்வ ஸித்திகளையும் அளிக்கவல்ல உக்ரேஸ்வரர் கனகல் தீர்த்தத்திலிருந்து இங்கு வந்து லிங்க ரூபமாக வெளிப்பட்டிருக் கிறார். அவரைத் தரிசிப்பவருடைய உக்ரமான பாபங்கள் எல்லாம் நாசம் அடைகின்றன.

அர்க்க விநாயகருக்குக் கிழக்குப் பக்கத்தில் இந்த உக்ரேஸ்வர லிங்கத்தை எப்பொழுதும் ஸேவிக்க வேண்டும். அவரைத் தரிசிப்பதினால் உக்ரமான பாபங்களெல்லாம் நஷ்டமடை கின்றன.

ஹே, பிரபோ வஸ்த்ரபாதம் என்னும் மஹாக்ஷேத்திரத்தி லிருந்து பகவான் பீமசண்டிக்கு சமீபத்தில் வந்துதான் ஆவிர் பவித்திருக்கிறார்.

ஒருவன் இந்த பவேஸ்வர லிங்கத்தை அர்ச்சனை செய்வதினால் பவஸாகரத்தில் விழமாட்டான். மேலும் ஆக்ஞை செலுத்து பவனாக ராஜராஜர்களுக்கும் பிரபுவாக இருப்பான்.

பாதகத் தொடர்களை தண்டிப்பதற்கான பகவான் தண்டீஸ் வரர் தேவதாரு வனத்திலிருந்து வாராணசிக்கு வந்து லிங்கா ரூடராக ஆவிர்பவித்திருக்கிறார்.

தேஹலீஸ்வரருக்குக் கிழக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் டண்டீஸ் வரரைப் பூஜிக்கவேண்டும். அவரை பூஜிப்பதனால் புனர் ஜென்ம மில்லை. பத்ரகர்ணஹ்ருதம் என்னும் ஸ்தலத்திலிருந்து காசியில் பகவான் பத்ரகர்ணம் என்னும் பொல்கையுடன் வந்திருக்கிறார். அவரைப் பூஜிப்பதனால் புனர்ஜென்மமில்லை. பத்ரகர்ணஹ்ருதம் என்னும் ஸ்தலத்திலிருந்து காசியில் பகவான் பத்ரகர்ணம் என்னும் பொய்கையுடன் வந்திருக்கிறார். அவரைப் பூஜிப்பதனால் எல்லாருக்கும் மங்களம் உண்டாகும்.

உத்தண்ட கணேசருக்குக் கீழ்பக்கத்தில் பத்ரகர்ண பொய்கை இருக்கிறது. அதைப் பரம தீர்த்தம் என்று கூறுகிறார்கள். அதில் ஸ்நானமும் செய்து, அருகில் உள்ள சிவலிங்கத்தைப் பூஜிப்ப

தாலேயே எங்கும் மங்களம் உண்டாகிறது. மேலும் பத்ரகர்ணேஸ்வரருடையப் பூஜையினுல் எல்லா ஜீவராசிகளுடைய பாஷைகளையும் கேட்கலாம்; எல்லாருடைய சுபமும் அவரவர்கள் கண்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஹரிச்சந்திரேஸ் வரருக்கு முன்னுல் சங்கரர் என்னும் பெயருடைய லிங்கம் இருக்கிறது. அதை அர்ச்சித்தால் பிறகு மாதாவின் கர்ப்பத்தில் ஜனனமாக வேண்டாம் யமலிங்கம் என்னும் பெயருடைய மஹாதீர்த்தத்திலிருந்து காலலிங்கம் இங்குவந்திருக்கிறது. அந்து சந்திரேஸ்வரருடைய மேற்கு பாகத்தில் கலசேஸ்வரர் என்னும் பெயருடன் பிரசித்தமாக இருக்கிறது.

மித்ராவர்ணருடைய தெற்குபாகத்தில் இருக்கும் யமதீர்த்தத்தில் நீராடி, கலாலிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்தால் கலிக்கும் காலத்திற்கும் பயன்படவேண்டிய அவசியமில்லை. செவ்வாய்க்கிழமையன்று சதுர்த்தியும் சேர்ந்திருந்தால் அங்கு யாத்திரையாக செல்ல வேண்டும். அவ்வாறு செய்கிறவர்கள் பாதகர்களானுலும் யமபுரிக்கு யாத்திரைச் செல்ல மாட்டார்கள்.

நேபாள மஹா க்ஷேத்திரத்திலிருந்து பசுபதிநாதர் இங்குவந்து இருக்கிருர். இந்த இடத்தில் பினுகபாணி தேவதேவ ¡ப்ரும்மாதி தேவைகளுக்கு முக்தியளிக்கும் பொருட்டு அவர்களுக்கு பாசுபத யோகத்தை உபதேசித்தார். அவரைத் தரிசனம் செய்தால் பசபாசத்திலிருந்து விடுபடுவார்கள்.

காவீரகம் என்னும் தீர்த்தத்தில்ருந்து ஸ்கபாலீவரர் இங்கு வந்து கபால மோசனதிர்த்ததிற்கருகில் வந்திருக்கிருர். மிக்க முயற்சியுடன் அவரைத் தரிசனம் செய்வது நல்லது. ஏனென்ருல் அவரைத் தரிசிப்பதால் ப்ரும்மஹத்திதோஷம்கூட விலகிறது. தேவிகதீர்த்தத்திலிருந்து வந்த உமாபதியும் இங்கு தங்கியிருக்கிருர்.

அவரைத் தரிசனம் செய்தாலும்கூட அநேக தினங்களாக சேர்த்து வைத்திருக்கும் பாபங்கள் விலகுகின்றன. மஹேஸ்வர க்ஷேத்திரத்திலிருந்து திபேச்வரர் வந்து உமாபதிக்கு சமீபத்தில் லிங்கரூபமாக அமர்ந்திருக்கிருர். காசியின் மத்திய பாகத்தில் இருக்கும் இந்த திபேஸ்வரலிங்கம் இஹலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் இருக்கும் தமஸ்ஸாகிற அந்தகாரத்தை விலங்கி போகமும் மோக்ஷமும் அளிக்கிறது.

காயாரோகண தீர்த்தத்திலிருந்து ஆசார்ய நகுலீச்வரர் லிங்கரூபமாக எழுந்தருளி மஹாபாசுசத விருதாதாரிகளான சிஷ்யர்களுடன்கூட மஹாதேவருடைய தக்ஷிண பாகத்தில் எழுந்தருளி

யிருக்கிறார்கள். இவரைத் தரிசிப்பதினால் உடனேயே கர்ப்பம் ஸம்ஸாரம் ஆகிய விஷயங்களிலுள்ள அக்ஞானத்தை நாசம் செய்கிறார்கள்.

கங்கா ஸாகர தீர்த்தத்திலிருந்து அமரேஸ்வரர் என்னும் பெயருடைய லிங்கம் இங்கு வந்திருக்கிறது. அதைத் தரிசனம் செய்வதினாலேயே துர்லபமான அமரத்துவம் கிடைக்கிறது.

ஸப்தகோதாவரி தீர்த்தத்திலிருந்து பகவான் பீமேச்வர பிரபு இங்கு வந்து மனிதர்களுக்கு போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அளிப்பதற்காக லிங்கரூபமாகப் பிரகாசிக்கிறார்.

நகுலீஸ்வரருடைய பூர்வபாகத்திலிருக்கும் பீமேச்வரர் பிரபுவைத் தரிசனம் செய்வதினால் மஹாபயங்கரமான பாபமும் சீக்கிரத்தில் நஷ்டமடைந்து விடுகிறது.

பூதேச்வர க்ஷேத்திரத்திலிருந்து பஸ்ம காத்திரர் என்னும் பெயருடைய லிங்கம் இங்கு வந்து பிரசன்னமாகியிருக்கிறது. கருத்துடன் அதைப் பூஜை செய்தால் யாதொரு புண்ணியம் பூர்ண ரீதியாக—நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்கள் பாசுபத யோகத்தை ஸாதனம் பண்ணினால் கிடைக்குமோ அது இங்கு கிடைக்கிறது. அதனால் பஸ்மகாத்தரலிங்கம் தரிசனம் செய்வது உசிதம்.

ஸ்வயம்பு என்னும் பெயருடைய பிரசித்தியான லிங்கம் நகுலீஸ்வர தீர்த்தத்திலிருந்து வந்து காசியில் தன்னைத்தானே வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

மஹாலக்ஷ்மீஸ்வரருடைய முன்னால் இருக்கும் ஸித்தி என்னும் பொய்கையில் ஸ்னானம் செய்து ஸ்வயம்பு லிங்கத்தை பூஜை செய்பவன் திரும்பவும் ஜென்மம் எடுக்கமாட்டான்.

பிரயாகை தீர்த்தத்திற்கு சமீபத்தில் பவழத்தைப் போன்ற பிரகாசமுடைய ஒரு சிவாலயம் தரணீ வராஹமூர்த்தியுடையது; இவர் சிவகணங்கள் ரிஷிகள் தேவமண்டலியுடன் தாங்கள் ரத்ன கோஷத்தையுடைய மந்த்ராசலத்திலிருந்துத் திரும்பி வந்ததைக் கேட்டுவிட்டு விந்த்யாசலத்திலிருந்து இங்கு வந்திருக்கிறார்.

காசியில் தரணீவராஹ மூர்த்தியை மிகவும் கருத்துடன் தரிசிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர் ஆபத்து ரூபமான சமுத்ரத்தில் மூழ்கிக்கொண்டு, தனது சரணங்களைத் தியானிக்கும் பக்தர்களைக் கரையேற்றுகிறார்.

கர்ணிகா தீர்த்தத்திலிருந்து கர்ணிகா பூப்போன்ற காந்தியுள்ளவரும், ஆயிரக் கைக்கான பாபங்களை நாசம் செய்பவரும் ஒருகையில் கதையைத் தாங்கியவருமான விநாயகரும் இங்கு வந்திருக்கிறார்.

மேற்கூறிய தரணிவராஹருக்கு மேற்கு திசையில் இருக்கும் இந்த கணேசரைப் பூஜை செய்வதினுல் கணபதியின் பதவியே கிடைக்கிறது.

விருபாக்ஷர் என்னும் பெயருள்ள லிங்கம் ஹேமகூட க்ஷேத்திரத்திலிருந்து வந்து இங்கு மஹேஸ்வரருக்கு தக்ஷிணபாகத்தில் அமைந்துள்ளது. அதைத் தரிசித்தால் ஸம்ஸாரத்தை லகுவாகத் தாண்டலாம்.

ஹரித்வாரத்திலிருந்து பனியைப்போலப் பிரகாசமான ஹிமஸ்தேஸ்வரர் இங்கு வந்திருக்கிருர். பிரும்மநாளத்தில் மேற்கு பக்கத்தில் இருக்கும் இவரைத் தரிசிப்பதினுல் உடனே ஸமஸ்த ஸித்திகளையும் கொடுக்கிருர்.

ஏ! பிரபோ! கைலாச பர்வதத்திலிருந்து மிகவும் பலசாலிகளான ஏழுகோடி கணங்கள் தங்கள் தலைவடருன் இங்கு வந்திருக்கிருர்கள். அவர்கள் ஸப்த ஸுவர்க்கத்திற்கு சமமான வாசல்களும், பெரிய. பெரியக் கதவுகளும் யந்திரங்களோடு கூடிய பெரிய பெரியக் கோட்டைகள் இங்கு கட்டியிருக்கிருர்கள்.

இந்தக்கோட்டையில் நூற்றுக்கணக்கான சேனைத்தலைவர்கள் உலாவலாம். எல்லாவிதமான செழிப்பும் நிறைந்திருக்கிறது. இவைகள் தங்கம், வெள்ளி, செம்பு, வெண்கலம், பித்தளை கண்ணுடி முதலியவைகளால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

காந்தத்தைப் போல் ரமணியமானதும், ஆகாயம் வரையில் பரவியும் இருக்கிறது. அவர்கள் காகிக்கு நான்கு பக்கமும் கோட்டைகளை எழுப்பியிருக்கிருர்கள்.

இந்தக் கோட்டையைச் சுற்றிய அகழிக்கு அதளபாதாளத்திலுள்ள மத்ஸ்யோதரியிலிருந்து ஜலம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இதனுல் மத்ஸ்யோதரியின் ஜலம் கீழேயும், மேலேயுமாக இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. இது கங்கையுடன் சேருவதால் மிகவும் முக்யதீர்த்தமாகிறது. மழைக்காலத்தில் கங்கை ஜலம் பெருகி வரும்பொழுது இங்கு தலைகீழாகப் பெருக்கெடுக்கிறது. மிகவும் புண்ணியம் செய்திருந்தால்தான் இந்த மத்ஸ்யோதிரி தீர்த்தம் கிடைக்கும்.

சூரிய சந்திர கிரகணங்களுக்கும் நூறுமடங்கு அதிகமான பர்வங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கங்கா ஜலம் மத்ஸ்யோதரியில் பெருகும்பொழுது, ஸமஸ்த பர்வங்களும், ஸமஸ்த தீர்த்தங்களும் ஸமஸ்த லிங்கங்களும் இங்கு வருகின்றன.

எவன் ஒருவன் முடிந்த மட்டிலும் மத்ஸ்யோதரியில் ஸ்னானம் செய்து பிண்ட தர்ப்பணம் செய்வானுனல், அவன் மாதாவின் உதிரத்தில் திரும்பவும்-ஜனிக்கமாட்டான். ஜான்னவியின் ஜலம்

மத்ஸ்யோதரியுடன் சேரும்போது, இந்த அவிமுக்த க்ஷேத்திரமே மத்ஸ்யாகாரமாகப் பரிண்மிக்கிறது.

இந்த சமயத்தில் மத்ஸ்யோதரியில் ஸ்ஞனம் செய்பவர்கள் மற்றவர்களே விட உத்தமர்களாகக் கருதப்படுகிறுர்கள். அவர்கள் எத்தனே பாபம் செய்திருந்தாலும் யமபுரியைப் பார்க்க மாட்டார்கள். எவ்வளவு என்று கூறுவது? அநேக தீர்த்தங்கள் ஸ்ஞனம் செய்து, அநேக கடூரதபஸ் செய்தாலும் என்ன பலன் உண்டோ அவை (பலன்கள்) மத்ஸ்யோதரியில் ஒருமுறை ஸ்ஞனம் பண்ணிஞல் கிடைக்கும். பிறகு அவர்களுக்கு கர்ப்பவாசத்தின் பயமேன்?

எங்கெங்கு மனிதர்கள், தேவதைகள், ரிஷிகள் இவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளே யெல்லாம் தரிசனம் செய்கிற பலன் இந்த மத்ஸ்யோதரி தீர்த்தத்தால் கிடைக்கின்றன. ஸ்வர்க்க, மத்ய, பாதாளத்தில் எத்தனேத் தீர்த்தங்கள் உள்ளனவோ அவைகளெல்லாம் மத்ஸ்யோதரிக்கு கோடியில் ஒரு அம்ஸம் கூட ஆகாது: இது நிச்சயம்.

ஏ! விபோ! மிகவும் உதாரமானக் காரியத்தைச் செய்யும் கைலாசவாசியான காஞதிபன் இந்த விதமான இந்தத் தீர்த்தத்தை மிகவும் முக்யமுள்ளதாக ஆக்கிவிட்டான்.

இந்த காஞதிபனுடைய கிழக்குப்பக்கத்தில் கந்தமாதன பர்வதத்திலிருந்து பூர், புவ: என்னும் பெயருடைய லிங்கம் தானே தோன்றித்யுள்ளது.

புண்ணியசாலிகள் பூர், புவ; என்னும் லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்து புவர்லாகம், பூலோகம், ஸுவர்லோகம், மகர்லோகம் இவைகளுக்கு மேலே சென்று வெகுகாலம் வரை திவ்யபோகங்களே அனுபவித்துக்கொண்டு வசிக்கிருர்கள். ஏ! நாதா தாடகேஸ்வரர் என்னும் மஹாலிங்கம் பாதாளநதியான போகவதியுடன் கூட ஏழாவது உலகமான பாதாளத்திலிருந்து கிளம்பி இங்கு வந்திருக்கிறது.

சேஷன் வாஸுகி, முதலான முக்யநாகர்கள் மாணிக்கம் முதலான ரத்தினங்களிஞல் மிகவும் சிரத்தையுடன் காசியில் இந்த லிங்கத்திற்கு மிகவும் அழகிய பெரிய கோவில்கள் எழுப்பி யிருக்கிருர்கள்.

அந்த லிங்கம் உயர்ந்த பொன்னிஞல் ஆனது. அநேக ரத்தின மாலேகளிஞல் அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஈசானேஸ்வரருக்குக் கிழக்கில் இருக்கும் இந்த லிங்கத்தை மிகவும் கருத்துடன் பூஜிக்க வேண்டும். பக்தியுடன்கூட இந்த லிங்கத்தைப் பூஜை செய்வதிஞல் ஸமஸ்த செல்வமும் பூரணமாகும்.

எண்ணிக்கையில்லாத போகங்களை யனுபவித்து கடைசியில் நிர்வாண பதவியை அடைவார்கள்.

நக்ஷத்ர லோகமான ஆகாத்திலிருந்து ஜோதி ரூபமான தாடகேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இங்கு வந்து ஞான வாபிக்கு முன்னாலேயே எழுந்தருளியிருக்கிறது. அந்த லிங்கத்தை அர்ச்சனை செய்வதினால் தாரக ஞானம் கிட்டும். அறிவாளி ஒருவன் ஞான வாபியில் நீராடி ஸந்தியாவந்தனம் முதலிய நித்ய கர்மாக்களைச் செய்து பித்ருக்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்து மௌனவிரதத்துடன் தாரகேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்வானானால், அவன் அப்பொழுதே

எல்லாப் பாபங்களிதிருந்தும் விலகி அனந்த மயமான புண்ணியத்தை அடைகிறான். அந்திம காலத்தில் தாரகநாமம் அடைந்து, அதன் மூலமாக முக்தியும் அடைகிறான். முன்காலத்தில் தாங்கள் எந்த ரூபமாக வேடரூபம் எடுத்தீர்களோ, அந்தக் கிராதத் தீர்த்திதிருந்து பகவான் கிராதீஸ்வரர் இங்கு தோன்றி யிருக்கிறார்.

பாரபூதேஸ்வரருக்குப் பின்பக்கத்திலிருக்கும் இந்த கிராதேஸ்வரலிங்கத்தை வணங்கினால் மனிதன் திரும்பவும் தாயின் உதர பாகத்தில் சயனிக்கமாட்டான். லங்காபுரியிலிருந்து மருகேஸ்வரர் லிங்கரூபமாக இங்கு வந்திருக்கிறார். அவரைப் பூஜிப்பதால் ஜனங்களுக்கு ராக்ஷசாதிகளால் பயம் ஏற்படாது.

தென்மேற்கு திக்கிலிருந்து வந்ததினால் நைருகேஸ்வரன் என்னும் பெயருடன் ஒரு லிங்கம் விபீஷணனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பௌலஸத்திய ராகவருக்கும் பின்னால் இருக்கிறார். அவரைப் பூஜித்தால் அவர் துஷ்டர்களை சம்ஹாரம் செய்கிறார் என்பது பிரசித்தம். ஜல லிங்கம் என்னும் இடத்திலிருந்து பவித்திரமான ஜலப்பிரியர் என்னும் லிங்கம் இங்கு வந்து கங்கா ஜலத்தில் பிரதிஷ்டையாகி இருக்கிறது.

கங்கை மத்தியில் எல்லாதாதுக்களாலும் ரத்தினங்களாலும் அமைக்கப்பட்ட இந்த ஜல லிங்கமான அதி விசித்திரமான கோவில் காணப்படுகிறது.

இந்தக் காலத்தில் சிலருக்கு மகத்தான புண்ணியத்தினால் இந்த தரிசனம் கிடைக்கிறது. கோடேசுவரர் என்னும் இடத்திலிருந்து சிரேஷ்டேஸ்வரர் எனும் லிங்கம் வந்திருக்கிறது. அதைத் தரிசனம் பண்ணினால் கோடி லிங்கங்களைத் தரிசனம் பண்ணிய பலன் கிட்டும். இந்த சிரேஷ்ட ஸித்திகளை அருளும் சிரேஷ்டேஸ்வரர் ஜயேஷ்டேஸ்வரருக்குப் பின்பக்கம் இருக்கிறார்.

வடவானலலிருந்து உற்பத்தியான அனலேஸ்வரர் இங்கு லிங்க ரூபமாக நளேசுவரருடைய முன்னால் எழுந்தருளி இருக்கிறார். அவரைப் பூஜித்தால் எல்லா ஸித்திகளும் ஏற்படும்.

விரஜா தீர்த்ததிலிருந்து தேவதேவ்ரான த்ரிலோசன பகவான் அனுதிஸித்தமான த்ரிவிஷ்டப லிங்கத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கிறுர்.

பிராணிகளுக்கு ஞானத்தையருளும் பிப்பிலா தீர்த்தத்தில் அமர கண்டத்திலிருந்து வந்த பகவான் ஓங்காரேஸ்வரர் தன்னைத் தானே வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறுர்.

எப்படிக் காசி த்ரைலோக்யத்தையும் சுற்றிவிட்டுப் பிறகுத் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டதோ அப்போதிலிருந்து அது தாரகேந்திரர் என்னும் பெயருடன் விளங்குகிறது. வெகு காலத்திற்குப் பின்பே, கங்கை இங்கு வந்தது. இந்த இடத்தில் ஓங்காரஸ்வரூபமான ஒரு லிங்கம் தோன்றி யிருக்கிறது. அந்த லிங்கத்தின் மகிமையைத் தங்களைத் தவிர வேறு யாரும் அறியார்கள்.

ஹே! பகவான்! இவர்கள் எல்லோரும் தங்கள் தங்கள் இடங் களில் ஒரு அம்சத்தை விட்டுவிட்டு பாக்கி அம்சங்களுடன் பரிபூர்ணமானகாசியை அடைந்திருக்கிறுர்கள். இதைத் தவிர வேறு இல்லை- இந்த லிங்கங்களுக்கெல்லாம் வாராணசியின் நான்கு பக்கங்களிலும் சிவாலயங்கள் உள்ளன.

இந்தக் கோவில்களெல்லாம் விசித்ர விசித்ரமான தாதுக் களால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லாவித ரத்னங்களும் பதிக்கப்பட்டு பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளின் கலசத்தைத் தொட்டாலும் முக்தியுண்டு.

ஹே ஸுரஸத்தம! இங்கு இருக்கும் இந்த லிங்கங்களினுடைய பேர்களைக் கேட்டாலும் ஆயிரக்கணக்கான ஜன்மங்களில் செய்த பாபங்கள் க்ஷணத்தில் நாசமடையும்.

இப்பொழுது எனக்கு என்ன ஆக்ஞையிடுகிறீர்கள்? அதைச் செய்வேன். அனுக்ரகியுங்கள். இவர்களையெல்லாம் ஸித்தர்கள் என்றே மதிக்க வேண்டும்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார் :- ஏ கும்பமுனியே! தேவதேவரான மஹேஸ்வரர் நந்தியினுடைய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, பரமசந்வோஷமடைந்து கூறினுர்.

ஆனந்தத்தையருளும் நந்தியே நீ மிகவும் நல்ல காரியம் செய் தாய். இப்பொழுது நீ எனது ஆக்ஞைப்படி 9 கோடி சண்டிகைகளை பூதபேதாளங்களாகிய தத்தம் தேவதைகளுடன் இருக்கிறுர்களே, அவர்கள் எல்லாரையும் வாகனம், ஸேனைகள், ஆயுதங்கள் ஸகிதம் இந்த நகரத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக இங்கு அழைத்துவா. அவர்களைத் தனித்தனியான கோட்டைகளில்காவல் தெய்வமான துர்க்கையின் நான்கு பக்கமும் அமர்த்திவை.

ஸ்கந்தர் கூறினர் :- பகவதி பார்வதியுடன் பகவான் சங்கராநந்திக்கு இந்த ஆக்ஞையையளித்துவிட்டு முக்திபீஜத்துக்கு முனேயாக விளங்கும் த்ரிவிஷ்ப க்ஷேத்திரத்திற்கு எழுந்தருளினர்.

இங்கு சிலாதருடைய புத்ரனை நந்தியும் சிவாக்ஞையை சிரம் மேல் தாங்கி எல்லா துர்க்கைகளேயும் அழைத்து வந்து காசிக்ஷேத்திரத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தார்.

மனிதன் சிரத்தையுடன் இந்த வருகைகளேக் குறிக்கும் கதைகளேக் கேட்டால் ஸ்வர்க்கத்திற்கும் மோக்ஷத்திற்கும் அதிகாரியாகிருன்.

இந்த அறுபத்தெட்டு லிங்கங்களுடைய விவர பூர்வமானக் கதையைக் கேட்டால் ஒருவனும் மாதாவின் கர்ப்பத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டான்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசீ கண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான அறுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

எழுபதாவது அத்யாயம்

அகஸ்தியர் கூறினர் :- ஏ! பார்வதி நந்தனு! மஹாதேவருடைய ஆக்ஞையினுல் உலக முழுவதும் ஆனந்தத்தையளிக்கும் நந்தி, தேவிகள் விஷயமாக எவ்விதமான விவகாரம் எடுத்துக் கொண்டார்? அதைச் சொல்லும் : ஏ! தேவா! காசி க்ஷேத்திரத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக எந்தெந்த தேவதைகளைப் பிரதிஷ்டை செய்தார் என்பதையெல்லாம் க்ருபையுடன் யதார்த்த ரீதியில் சொல்ல வேண்டுமென்றுர்.

சங்கர குமாரன் அகஸ்தியரின் வார்த்தையைக் கேட்டு ஆனந்தவனத்தில் எந்தெந்த தேவிகள் எங்கெங்கே ஆனந்தமாக இருக்கிறுர்களென்று வர்ணிக்கத் தொடங்கினர்; வாராணசி புரியில் காசி க்ஷேத்திரத்திற்குப் பரம இஷ்டதாத்ரியான பகவதி விசாலாக்ஷிதேவி தனக்குப் பின்புறத்தில் கங்கையிலேயே விசாலமெனும் பெயருள்ளத் தீர்த்தத்தை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறுள்.

மேற்கூறிய விசால தீர்த்தத்தில் ஸ்ஞனம் செய்து விசாலக்ஷி தேவியை வணங்கியவுடன் இரண்டு லோகத்திற்கும் மங்களத்தையருளும் விசால லக்ஷ்மியின் ஸௌபாக்யத்தைப் பெறுவாய்.

ஏ! கும்ப முனியே! புரட்டாசி மாதம் த்ருதியையன்று இரவு விசாலாக்ஷியின் சமீபத்தில் கண் விழித்திருந்து, ப்ராதக் காலத்தில் பதினுன்கு குமாரிகளுக்கு முடிந்த மட்டும் சக்தி அனுஸாரம் மாலே, வஸ்த்ரம், பூஷணம் இவைகளேயளித்து மன சந்தோஷத்துடன் அவர்களுக்குப் போஜனம் அளிக்க வேண்டும்.

பிறகு தனது புத்ரன், ஸேவகன் குடும்பத்துடன் பாரணே செய்ய வேண்டும். அப்படி செய்பவர்கள் காசி வாசத்தின் பூர்ணப் பலனேப் பெறுவார்கள். காசி வாசிகள் யாவரும் கஷ்டம் நீங்கி சாந்தமாக இருப்பதற்கும் மோக்ஷ லக்ஷ்மியை அடைவதற்கும் முழுமனதுடன் மேற்கூறிய திதியில் விசாலாக்ஷி கோவிலுக்கு மஹா யாத்ரையாக செல்ல வேண்டும்.

வேறு நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்கள்கூட தூபம், தீபம், வாசனே புஷ்பங்கள், சுவையுள்ள நைவேதியங்கள், மணிமுத்து இவைகளால் அலங்கரித்து விசித்திர மேற்கட்டி, சாமரம் வாசனே த்ரவ்யங்கள், புது வஸ்திரங்கள் இவைகளே ஸமர்ப்பித்து, விசாலாக்ஷி தேவியைப் பூஜை செய்ய வேண்டும். எனென்றுல் முனிவரே, ஸாது ஜனங்கள் மோக்ஷலஷ்மியை அடைவதற்காக

ஒரு அற்பப் பொருளாயினும் சமர்ப்பித்தார்களானல் அவர்கள் இரண்டு உலகங்களிலும் முடிவில்லாமல் வசிக்கிருர்கள்.

இந்த விசாலாக்ஷியின் மஹாபீடத்தில் தானம், ஜபம், ஹோமம் ஸ்த்தோத்திரம் இவைகளைச் செய்தால் அதனுடைய முடிவு மோக்ஷமாக ஆகிறது. இது பற்றி கொஞ்சம்கூட யோசிக்க வேண்டாம். கன்னிகைகள் விசாலாக்ஷியைப் பூஜித்தால் குணம், சீலம் இவைகளால் பூஷிதனுன தனவானுனப் பதி கிடைப்பான். புத்திர ரத்னத்தையும் அடைவார்கள். மலடிகள் கர்ப்பவதியாக ஆவார்கள்.

ஸௌபாக்யம் இல்லாத ஸ்த்ரீ மிகவும் ஸௌபாக்யவதியாக ஆவாள். விதவைகள் அடுத்த ஜென்மத்தில் வைதவ்யதுக்கத்தை யனுபவிக்க மாட்டார்கள்.

எவ்வளவென்றுதான் கூறுவது, ஸ்த்ரீயானுலும், புருஷனுனுலும் யாருக்கு முக்தியில் விருப்பம் இருக்கிறதோ அவர்கள் காசியிய் விசாலாக்ஷியின் புகழைக் கேட்டு, பூஜித்து தரிசனம் செய்தால் அவர்களுடைய எல்லா அபிலாஷைகளும் பூர்த்தியாகின்றன. அதற்கருகிலேயே கங்கா கேசவரின் சமீபத்திலேயே லலிதாத் தீர்த்தம் என்று ஒரு கட்டம் இருக்கிறது. அங்கு க்ஷேத்திரத்தை ரக்ஷிக்கும் லலிதா தேவி ப்ரசன்னமாகிருள்.

மிகவும் முயற்சியுடன் எல்லா சம்பத்துகளும் பெறும் நிமித்தம் அவளுடைய பூஜையை செய்யவேண்டும். ஏனென்ருல் லலிதையைப் பூஜிப்பவர்களுக்கு யாதொரு விக்னமும் ஏற்படாது.

ஐப்பசி மாதம் (அசுவனி மாதம்) க்ருஷ்ணபக்ஷத்து த்விதியையன்று லலிதாதேவியைப் பூஜிப்பதனுல் ஸ்த்ரீயானுலும் புருஷனுனுலும் வாஞ்சித பலனையடைவார்கள்.

லலிதா கட்டத்தில் ஸ்னனம் செய்து லலிதாதேவியை வணங்கி முடிந்தமட்டும் ஸ்துதி செய்வதனுல் எங்குமே ஸௌந்தர்யத்தைக் காணும் மங்களம் உண்டாகும்.

ருஷிவரரே விசாலாக்ஷிக்கு முன்பாகவே உலகமே பூஜிக்கும் கௌரியிருக்கிருள். அவள் காசியில் வசிக்கும் பக்திமான்களுடைய இடையூறுகளை நாசம் செய்கிருள்.

ஐப்பசி மாதம் நவராத்ரி முழுவதும் மிக்க முயற்சியுடன் அவளுடைய கோவிலுக்கு யாத்திரையாக செல்லவேண்டும். ஏனென்ருல் அந்த விஸ்வபுஜா, கௌரி எல்லா விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றி வைக்கிருள்.

காசியில் விஸ்வபுஜா தேவியை வணங்காத துராத்மாக்களுக்கு இடையூறு இல்லாத சாந்தி எவ்விதம் கிட்டும்? எப்படி கிட்டும்?

எந்த புண்ணியாத்மா தேவியைத் துதித்து பூஜை செய்கிருனே, அவனுக்கு ஒருபோதும் விக்னங்களினுல் இடையூறு ஏற்படாது.

காசியில் யக்ஞவராஹத்துக்கு சமீபத்தில் மற்றொரு வாராஹி தேவி இருக்கிருள். அவளைப்பக்தி பூர்வமாக வணங்குகிறவன் ஒரு பொழுதும் ஆபத்துக்கடலில் மூழ்கமாட்டான்.

அங்கேயிருக்கும் ஆபத்விஞசினி சிவதூதி தேவியையும் தரிசிப்பது உசிதம். அவள் ஆனந்தவனத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக த்ரிசூலத்தைத் தூக்கி சத்ருக்களை ஹதம் செய்கிருள்.

ருத்திரேச்வரருக்குத் தெற்கு பக்கத்தில் சிறந்த யானையைக் கட்டிய ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு கையில் வஜ்ராயுதத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு ஐந்திரிதேவி இருக்கிருள். அவளைப் பூஜிப்பதனுல் எப்பொழுதும் ஸர்வஸம்பத்தை அருளுகிருள்.

ஸ்கந்தேஸ்வரருக்கு சமீபத்தில் மயில்வாகனத்துடன் கௌமாரிதேவி இருக்கிருள். மகத்தான புண்ணிய லாபம் கிடைப்பதற்காக அவளைத் தரிசனம் செய்யவேண்டும்.

மஹேஸ்வரருக்குத் தென்பக்கத்தில் மாஹேச்வரி தேவி இருக்கிருள். அவள் ருஷபத்தின்மேல் ஆரோஹணித்து விளங்குகிருள். அவளைப் பூஜிப்பதனுல் நமக்கு தர்மாபிவிருத்தி ஏற்படும்.

மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ளவர்கள் நிர்வாண நரஸிம்மர் ஸமீபத்தில் சக்கரத்தை சுழற்றிக் கொண்டிருக்கும் ஹஸ்தா நரஸிம்மி தேவியை அர்ச்சிப்பது அவசியம்.

பிரும்மேஸ்வரருக்கு மேற்கில் ஹம்ஸ வாகனத்தில் அமர்ந்து ப்ரம்மாதேவியிருக்கிருள். அவள் கமண்டலுவிலிருந்து விழும் ஜலத்தை உள்ளங்கையில் ஏந்தித் தெளித்து சத்ருக்களை ஸ்தம்பிக்கச் செய்கிருள்.

பிரம்மவித்தையின் எழுச்சியை விரும்புபவர்களான காசிபுரியில் இருக்கும் பிராம்மணர்களும், ஸன்யாசிகளும் ஆத்மதத்வ போதத்தை விரும்புபவர்களும் பிரதிதினம் அவளைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

காசிபுரியில் சாரங்கம் என்னும் வில்லில் மிக்க கூர்மையான பாணங்களை ஏற்றி விக்னங்களை இங்குமங்குமாக சிதறடிக்கும், நாராயணிதேவியை ஆச்ரயிக்கவேண்டும்.

கோபி கோவிந்தர்க்கு மேற்கு பக்கத்தில் சுட்டு விரலால் சக்கரத்தை சுழற்றிக்கொண்டிருக்கும் நாராயணியை ஒருவன் காசியில் வணங்கினுல் அவனுக்கு மிக்க மேன்மையுண்டாகும்.

பிறகு தேவயானிக்கு உத்தர திசையில் விருபாக்ஷி கௌரியை பக்தி பூர்வமாகப் பூஜித்தால் ஒருவன் வாஞ்சித பலனை அடைவான். ஸைலேஸ்வரிக்கு சமீபத்தில் இருக்கும் ஸைலேஸ்வரி கௌரியை அவசியம் பூஜிக்க வேண்டும். அவள் தனது வலது கை சுட்டு விரலினால் பக்தர்களுக்கு சங்க தோஷத்தினால் ஏற்படும் உத்பாதங்களை விலக்குகிறாள்.

பக்திமான் வசித்ர பலனையளிக்கும் சித்ரகூபத்தில் ஸ்னானம் செய்து, சித்ரகுப்தேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்து, சித்ரகண்டா தேவியைப் பூஜித்தால், அவன் அநேக பாதகங்கள் நிரம்பியவனாயினும் சரி, தர்மமார்க்கத்திற்கு புறம்பாகயிருந்தாலும் சரி, அவன் சித்ரகாண்டாவைப் பூஜை செய்வதினால் அவன் சித்ரகுப்தனுடைய கணக்கில் வரமாட்டான்.

நரனானாலும், நாரியானாலும், யாராயிருந்தாலும் சித்ர கண்டாவைப் பூஜிக்க வில்லையானால் காசியில் அவனுக்கு பதத்துக்குப்பதம் இடையூறுகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். சித்திரைமாதத்து சுக்லபக்ஷத்தியையன்று, மிக்க முயற்சியுடன் அவனுடைய கோவிலுக்கு யாத்திரையாகச் சென்று கோலாகல மஹோற்சவம் நடத்தி, இரவு கண்விழித்து, அநேக விதமான உபசாரங்களோடு பூஜை செய்து, சித்ரகண்டாவை அர்ச்சித்தால் அவன் யமராஜனுடைய வாஹனமான எருமையின் கழுத்தில் கட்டியிருக்கும் மணியின் ஓசையைக் கேட்கமாட்டான்.

சித்ராங்கதேஸ்வரருடைய பூர்வபாகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சித்ரக்ரீவா தேவியை வணங்குவதினால் அவர்களுக்கு விசித்ரமான யமயாதனைகள் ஒருபொழுதும் உண்டாகாது. பத்ரவாபியில் ஸ்னானதிகார்யங்கள் முடித்துக்கொண்டு பத்ர நாகத்திற்கு முன்னால் இருக்கும் பத்ரகாளியை தர்சித்தால் எங்கும் அமங்களமான முகங்களைப்பார்க்க மாட்டான். ஸித்தி விநாயகருக்குக் கிழக்கு பாகத்தில் இருக்கும் ஹரஸித்திதேவியைப் பூஜிக்கும் சாதுக்களுக்கு மஹாஸித்திகள் கிடைக்கின்றன.

விதீஸ்வரருக்கு சமீபத்தில் இருக்கும் விதிதேவியின் நானாவிதமான த்ரவ்யங்களினல் விதிப்படி பூஜித்தால் அநேக விதமான ஸித்திகளைப் பெறுவார்கள். ப்ரயாகை கட்டத்தில் ஸ்னானம் செய்து நிகடபஞ்சனியான வந்தி தேவியை அர்ச்சனை செய்வதினால் மனிதன் இரும்பு விலங்குகளால் கட்டுப்படமாட்டான்.

விலங்கு மாட்டக்கூடிய அளவிற்கு அபராதம் செய்தவர்கள் அதிலிருந்து விலகுவதற்கு ஒவ்வொரு மங்களவாரமும் பக்தியுடன் ஒருவேளையே உணவு உண்டு காசியில் நிகடபஞ்சமி வந்தி தேவியைப் பூஜை செய்வது நல்லது.

அப்படி பூஜை செய்வதால் அந்தத் தேவிஸம்ஸார பந்தனங்களை அறுத்து எறிகிறுள். அப்படியுருக்கும்போது சாதாரண விலங்குகள் எம்மாத்திரம்? காசியில் சிரத்தையுடன் வந்திதேவிக்கு சரனசேவகனுயிருந்த ஒருவனுக்கு-உரிய பந்து ஒருவன் பரதேசத்தில் கைதியானுல் கூட விடுபடுகிறுன்.

மனதில் ஏதாவது சந்தேகமிருந்தால் நியமபூர்வமாக நியமங்களை விலக்கும் வந்திதேவியைப் பூஜித்தால் அவளது மனேரதங்களை அவள் பரிபூர்ணமாக்குகிறுள். கையில் உலக்கையும், உளியும் தரித்துக்கொண்டு பக்த ஜனங்களின் பந்தனங்களை அறுத்தெறிபவளும் தீர்த்த ராஜருக்கு சமீபத்திலும் இருப்பவரான பகவதீ வந்திதேவி நமது எந்த விருப்பங்களைத்தான் நிறைவேற்ற மாட்டாள்?

பசுபதீஸ்வரருக்குப் பின்பக்கத்தில் அம்ருதேஸ்வரருக் கண்டையில் அம்ருதேஸ்வரி தேவியிருக்கிறுள். மிகவும் சிரம பட்டாவது அம்ருத கூபத்தில் ஸ்னனம் செய்து அவளைத் தரிசனம் செய்ய வேண்டும்.

பக்தி பாவத்துடன் அம்ருதேஸ்வரி தேவியைப் பூஜித்து அவளுடைய சரணுரவிந்தங்களை ஸேவித்தால் நிச்சயமாக அமுத நிலை நமக்குக்கிடைக்கும்.

வலது கையில் அம்ருத பாத்ரமும் இடது கையில் அபய மளிக்கும் முத்ரையுடன் கூடின அந்த மஹாமாயையை த்யானம் செய்தால் அம்ருதத்வத்திற்கு அருகதையாக மாட்டார்கள்'

அதே அம்ருதேஸ்வரருக்கு மேற்கு பக்கத்தில் ப்ரபிதா மஹேஸ்வர லிங்கத்திற்கு முன்னுல் ஜகன்மாதா ஸித்தலக்ஷ்மிதேவி எழுந்தருளியிருக்கிறுள். அவள் ஸகலஸித்திகளையும் அருளுபவள்

ஸித்த லக்ஷ்மியின் கோவில் தாமரை வடிவில் லக்ஷ்மிவிலாஸம் என்ற பெயருடன் இருக்கிறது. அதைப் பார்த்தால் யாருக்குத் தான் லக்ஷ்மி கடாக்ஷம் ஏற்படாது?

ப்ரபிதாமஹருடைய மேற்கு பக்கத்தில் நளகூபேஸ்வரருக்கு முன்னுல் ஜகஜ்ஜனனி குப்ஜா தேவி இருக்கிறுள். அவளை சேவிப்பது அவசியம். அவளை ஸேவிப்பதனுல் தேவிஸமஸ்த உத்பாதங்களையும் விலக்குகிறுள். அதனுல் தங்களுக்கு மங்களத்தை விரும்புகிறவர்கள் மிக்க கருத்துடன் அவளை வணங்க வேண்டும்.

நளகூபேஸ்வரருக்கு மேற்கு பக்கத்தில் குப்ஜாம்பரேஸ்வரர் என்னும் ஒரு லிங்கம் இருக்கிறது. அதேஸ்தானத்தில் அபீஷ்டங்கள் அளிக்கும் த்ரேலோக்ய சுந்தரியான கௌரி பூஜிக்கத் தகுந்தவளாக இருக்கிறுள்.

த்ரைலோக்ய சுந்தரிதேவி த்ரைலோக்யங்களுக்கும் ஸித்தி யளிக்க வல்லவள். அவளைப் பூஜை பண்ணும் ஸுமங்கலிகள் வைதவ்யத்தையே அடைய மாட்டார்கள்.

ஸாம் பாதித் யருக்கண்டையில் (சூர்ய குண்டத்தில்) 'தீப்தா' என்னும் மஹா சக்தியிருக்கிறது. அவளைப் பூஜித்தால் லக்ஷ்மி கடாக்ஷத்தினுல் விளங்குகிருர்கள்.

ஸ்ரீ கண்டேசுவரருக்கு சமீபத்தில் ஜகத்தாத்ரி மஹாலக்ஷ்மி தேவியிருக்கிருள். அந்த லக்ஷ்மி குண்டத்தில் ஸ்னும் செய்து ஜகதம்பிகையை பூஜை செய்ய வேண்டும்.

அந்த லக்ஷ்மி குண்டத்தின் கரையில் விதிப்படிக்கு பிதிர்க் களுக்குத் தர்ப்பணம் பண்ணி அநேக விதமான தானங்களைச் செய்வதினுல் ஒருவன் லக்ஷ்மியின் அருளை அடைகிருன். ஸாதகர் களுக்குப் பரம ஸித்தியைக் கொடுக்கக் கூடிய லக்ஷ்மீக்ஷேத்ரம் என்னும் மஹா பீடம் இருக்கிறது. அங்கு மந்தரஸாதனம் பண்ணுபவர்கள் அநாயாஸமாக ஸித்திகளை அடையலாம்.

காசியில் ஸித்தியை அளிக்கவல்ல அநேகபீடங்கள் இருக் கின்றன. ஆனுல் மஹாலக்ஷ்மிக்கு ஸமமான லக்ஷ்மீ பீடத்திற்கு மேல் ஒன்றும் கிடையாது.

ஐப்பசி மாதம் அஷ்டமியன்று இந்த மஹாலக்ஷ்மி பீடத்திற்கு யாத்திரையாகச் சென்று வருகிறவர்களுடைய வீட்டைவிட்டு மஹாலக்ஷ்மி ஒருகாலும் விலகமாட்டாள். மஹாலக்ஷ்மி காசியில் விதிப்படித் தன்னைப் பூஜித்தவர்களை ஒரு போதும் கைவிட மாட்டாள்.

மஹாலக்ஷ்மிக்கு வடக்கு பக்கத்தில் கோடாலியும் கையுமாக ஹயகண்டி என்னும் தேவீ இருக்கிருள். அவள் தினந்தோறும் காசியில் பக்தர்களின் இடையூறுகளாகிய பெரிய பெரிய மரங்களை வெட்டி வெட்டி வீழ்த்திக் கொண்டிருக்கிருள்.

மஹாலக்ஷ்மிக்குத் தெற்குப் பக்கத்தில் கௌர்மி என்னும் சக்தி யிருக்கிருள். அவள் கையில் பாசத்துடன் விளங்குகிருள். அவள் பிரதி க்ஷணமும் இந்த க்ஷேத்திரத்தின் இடையூறுகளைப் பாசத்தினுல் கட்டிக் கொண்டிருக்கிருள்.

அவளைப் பூஜிப்பதனுல் மனிதன் க்ஷேத்திரஸித்தியடைகிருன். அதுபோலவே, க்ஷேத்திரத்திற்கு பரம ரக்ஷையைக் கொடுக்கக் கூடிய சிகிண்டி தேவியென்பவள் வாயு கோணத்திலிருக்கிருள். அவள் மயிலைப் போன்ற குரலுடன் கூடியவளாக விக்கின ரூபமான ஸர்ப்பங்களை சாப்பிட்டு விடுகிருள். அவள் தரிசன மாத்திரத்தி லேயே சமஸ்த வியாதிகளும் நீங்குகின்றன.

பீமேஸ்வரருக்கு முன்னாலேயே பாசத்தையும் அங்குசத்தையும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற பீமாசண்டிதேவி தனக்கே உரிய பயங்கர கம்பீரத் தோற்றத்துடன் க்ஷேத்ரத்தின் வடக்கு பாகத்தை ரக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

ஒருவன் பீமகுண்டத்தில் ஸ்னானாதி கர்மங்களை முடித்துக் கொண்டு பீமசண்டிதேவியைத் தரிசனம் செய்தால் அந்த புண்ணியாத்மா பீமாகாரமான (பயங்கரமான) யமராஜருடைய தூதர்களை ஒருக்காலும் பார்க்கமாட்டான்.

வ்ருஷபத்வஜருக்கு தக்ஷிணபாகத்தில் ஸாகவக்த்ரேஸ்வரி என்னும் தேவியிருக்கிறாள். அவள் எப்பொழுதும் விக்னம் பாபம் என்னும் மரத்து இலைகளை சுவைத்துக் கொண்டேயிருக்கிறாள்.

அவள் சந்தோஷப்பட்டால்தான் காசி வாசம் கிடைக்கும். அதனால் ஐப்பசிமாத மஹாஷ்டமியன்று அவளைப் பூஜிக்க வேண்டும். சங்கமேஸ்வரருக்கு தக்ஷிணபாகத்தில் பயங்கரமான முகத்தையுடைய பனைமரத்தையே ஆயுதமாகத் தரித்துக்கொண்டு தாலஜங்கேஸ்வரி என்னும் தேவியிருக்கிறாள்.

அவள் ஆனாதவனத்தின் மத்தியில் இருக்கும் இடையூறுகளாகிய விருக்ஷ கூட்டங்களைப் பெயர்த்து எறிந்து கொண்டிருக்கிறாள். தாலஜங்கேஸ்வரியை வணங்கினால் எந்தவிதமான விக்னங்களினாலும் அவன் அமுக்கப்படமாட்டான்.

உத்தாலகத் தீர்த்தத்தில் உத்தாலகேஸ்வர லிங்கத்துக்குத் தெற்கு பக்கத்தில் யமதம்ஷ்ட்ரா என்னும் பெயருள்ள தேவியிருக்கிறாள் அவள் விக்ன சமூகங்களை சுவைத்து துப்பி விடுகிறாள்.

உத்தாலக தீர்த்தத்தில் இருக்கும் யமதம்ஷ்ட்ரா தேவியை வணங்கினவர்கள் பெரிதிலும் பெரிதான பாபங்கள் செய்த போதிலும்கூட யமராஜரிடம் அவர்கள் கொஞ்சம்கூட பயப்பட வேண்டாம்.

தாரகேஸ்வர தீர்த்தத்தில் தாரகேஸ்வரருக்கு சமீபத்திலேயே சர்மமுண்டா என்னும் பிரஸித்தமான தேவியிருக்கிறாள். அவளுடைய உள்நாக்கு வரைக்கும் முகம் பாதாளத்திலும், மேலுதடு ஆகாசத்திலும் கீழ் உதடு பூமியிலும் இருக்கிறது. அவள் ப்ரும்மாண்டம் பூராவுமே விழுங்கப் பார்க்கிறாள். அவள் ஒட்டிய வயிறுடனும், இறுகிய நரம்புகளுடனும் கூடின தேகத்துடனும் க்ஷேத்ரத்தின் கிழக்கு பாகத்தை விக்ன சமூகத்திலிருந்து, மீட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள். அவள் கைகளில் மண்டையோடும், கத்தியும் இருக்கின்றன. ஆயிரம் புஜங்களுடன் சோபிக்கிறாள். குடில பார்வையுடன் விளங்குகிறாள்.

அவள் கடல் வரையில் நீண்டுள்ள தன்னுடைய கைகளில் சத்ருரூப மோதகத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிருள். மிகவும் கடுமையாக அட்டகாசம் பண்ணி சிரித்துக் கொண்டிருக்கிருள்.

த்ரிசூலத்தின் நுனியினுல் குத்தி எடுக்கப்பட்ட துராத்மாவான க்ஷேத்திரத்துரோகிகளின் சரீரத்தையும், பாபிகளின் எலும்புகளையும் தாமரைத் தண்டுகளின் நாளத்தைப் போல வாயிலிட்டு சுவைத்துக் கொண்டிருக்கிருள்.

அவளுடைய பூஷணங்கள் முண்டமாலே ஸொரூபம் மிகவும் பயங்கரமானது. இப்படிப்பட்ட சர்மமுண்டா தேவியை வணங்கிஞல் க்ஷேத்திரத்திலுள்ள இடையூறுகளால் பீடிக்கப்பட மாட்டார்கள். சர்மமுண்டா தேவியைப் போலவே மஹாமுண்ட தேவி என்னும் ஒரு தேவியிருக்கிருள். அவளுக்கும் இவளுக்கும் வித்தியாசம் என்னவென்ருல் இவள் முண்டமாலேயைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிருள். அவள் ருண்டம் என்னும் சரீரமாலேயைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிருள்.

இவர்களிருவரும் மிகவும் பலசாலியான தேவிகள். இவர்கள் பரஸ்பரம் கைகளே விரித்துக் கொண்டும் கரத்தாளம் போட்டுக் கொண்டும், சிரித்துக் கொண்டும், க்ஷேத்திரத்தைப் பாதுகாக்கிருர்கள்.

ஹயக்ரீவேஸ்வரத் தீர்த்தத்தில் லோலார்க்குக்கு வடக்கு பக்கத்தில் பக்தர்களுடைய விக்னங்களே ஹதம் செய்யும் பிரசண்டானனு என்னும் மஹா ருண்டாதேவி எப்பொழுதும் வசித்துக் கொண்டிருக்கிருள். இந்த சர்ம முண்டாதேவிக்கும் மஹா ருண்டா தேவிக்கும் மத்தியில் முண்டரூபிணி என்னும் சாமுண்டா தேவியிருக்கிருள்.

க்ஷேத்திரவாஸிகள் தவருமல் இம்மூன்று தேவிகளேயும் கருத்துடன் பூஜிக்கவேண்டும். ஏனென்ருல் இவர்கள் மூவருமே தன தான்யங்களேயும் புத்திர பௌத்திரர்களேயும் அளிக்கிருர்கள்.

இந்த தேவிகள் எல்லோரையும் சிரத்தையுடன் பூஜித்தும், தரிசித்தும், ஸ்பர்சித்தும், த்யானித்தும் வணங்கியும் செய்பவர்களுடைய எல்லா உபத்திரவங்களேயும் நாசம் செய்து பக்தர்களுக்கு முக்திஸ்ரீயை அளிக்கிருர்கள்.

மேற்குறிக்கப்பட்ட மஹாருண்டா தேவிக்கு மேற்குப் பக்கத்தில் சுபமயமான ஸ்வப்பனேஸ்வரி இருக்கிருள். இவள் ஸ்வப்பனுவஸ்தையில் மனிதர்களுக்கு முன்னுல்தோன்றி வருங்காலத்தின் சுபாசுபங்களே சொல்லிவிடுகிருள்.

எந்தத் தினமானுலும்சரி; பவித்திரமான அஸிசங்கமத்தில் ஸ்னுனம் செய்து ஸ்வப்பனேஸ்வரியைத் தரிசனம் செய்து,

அங்குள்ள ஸ்பப்பனேஸ்வரலிங்கத்தையும் பூஜை செய்யும் புருஷனுலும் ஸ்த்ரியானுலும் உபவாசமிருந்து பூமியில் சயனித்தார்களானுல் அவர்களுக்கு தேவிவந்து ஸ்வப்னத்தில் சொல்வாள்.

அறிவாளி ஒருவன் இன்றுவரை நடக்கின்ற இந்த விஷயத்தை நம்ப வேண்டும். இரவில் ஸ்வப்பனேஸ்வரி கனவில் தோன்றி இறந்த காலம், நிகழ் காலம் வருங்காலம் இவைகளைக்கூறுவாள்.

காசீபுரியில் ஞானத்தை அடையும் ஜனங்கள் அஷ்டமி, நவமி, சதுர்த்தசி, இம் மூன்று தினங்களில், இரவானுலும் பகலானுலும் இந்தத் தேவியை முயன்று பூஜிக்கவேண்டும்.

இந்த ஸ்வப்னேச் வரியின் மேற்கு பக்கத்தில் துர்க்காதேவி எழுந்தருளியிருக்கிருள். அவள் க்ஷேத்திரத்தின் தக்ஷிண பாபகத்தை எப்பொழுதும் காத்துக்கொண்டிருக்கிருள்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசிகண்டத்தில் உத்திரார்த்த பாஷாடீகாவான தேஸ்தாபன வர்ணனம் என்னும் எழுபதாவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்

எழுபத்தொன்றும் அத்யாயம்

துர்காசுரன் தேவியுடன் யுத்தம்—தேவிக்கு துர்க்கை என்று ஏன் பெயர் வந்தது? காசியில் அவளை எவ்விதம் வணங்கவேண்டும்? இவைகளை எனக்கு வர்ணிக்க வேண்டும் என்று அகஸ்தியர் கேட்டார்.

கந்தர் பதில் கூறுவார்-:ஹே! மஹாமதே! கும்பமுனியே! எப்படி தேவிக்கு துர்க்கை என்ற பெயர் வந்தது? ஸாதகர்கள் அவளை எப்படி ஆராதிப்பது உசிதம் என்பதைக் கூறுகிறேன்.

ருரு என்னும் அஸுரனுடைய புத்ரன் துர்க்க என்ற பெயருள்ள மகா அஸுரன் கடுமையான தவம் செய்து புருஷர்களால் ஜெயிக்க முடியாத வரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான். பிறகு அவன் தனது பராக்ரமத்தால் சண்டையில் ஜெயித்து, பூலோகம், புவர்லோகம், ஸ்வர்க்கலோகங்களையும் தனது ஆதீனமாக்கிக்கொண்டான். அந்த மகாபலிஷ்டனுன அஸுரன், அவனே இந்திரன் சந்திரன், வாயு, யமன், வருணன், அக்னி, குபேரன், ஈசானன், ருத்ரன், ஸூர்யன், யக்ஷ கணங்கள் எல்லாருடைய வேலைகளையும் செய்து வந்தான். அவனுடைய பயத்தால் பெரிய தபஸ்விகள்கூட தபஸ் செய்வதை விட்டுவிட்டார்கன். பிராம்மணர்களும் அவனுடைய பயத்தால் வேதாத்யானம் செய்வதில்லை.

அவனுடைய சகிக்க முடியாத தொல்லை கொடுக்கும் சேவகர்கள் யக்ஞசாலைகளை அழித்தார்கள்.

மேலும் எல்லாத் தீயவழியில் செல்லும் அவர்கள் எத்தனையோ ஸதிகளைக் கெடுத்தார்கள். இப்படியாக அந்த அண்டமுடியாத க்ரூர கர்மாக்களை செய்யும் தைத்ய கணங்கள் பலாத்காரமாக மற்றவர்களுடைய செல்வங்களை அபகரித்து அனுபவிக்கத் தொடங்கினுர்கள்.

அந்த சமயம் நதிகள் தவருன கதியில் செல்லத் தொடங்கியது. அக்னியும் எரியும் சக்தியை இழந்துவிட்டது. அவனுடைய பயத்தினுல் வ்யாகூலமடைந்தவரைப் போன்று, எல்லா ப்ரகாசங்களைத் தரும் ஜோதிகளும் ஒளிஇழந்துவிட்டன. நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் எல்லா திக்கு கன்னிகைகளின் முகங்கள் சொல்ல ஒண்ணுத துக்கத்தினுல் வெறுப்பைக் காட்டின.

தர்மமும் காமமும் லோபமடைந்து பாப ஆசாரங்களின் பிரசாரம் அதிகரித்தது. அந்த அஸுரனே தன்னுடைய லீலையினல் மேகமாக வர்ஷிக்கத் தொடங்கினன். பூமியும் அவனுடைய பயத்தினல் விதைக்காமலே பயிரை விளைவித்துக் கொடுத்தது. எப்பொழுதும் மலட்டு பரங்கள்கூட பழத்தைத் தந்தன.

அந்த மகாகர்வியான அஸுரன் ரிஷிபத்னிகளை சிறைப் படுத்தினன். ஸ்வர்க்க வாஸிகளை வனவாஸிகளாக்கினன். அவனுடைய பயத்தினல் வ்யாகூலமடைந்த மனிதர்களும்கூட அவனுடைய பயத்தினல் தப்பி வந்த தேவதைகளுக்கு ஆதரவு அளிக்க பயப்பட்டார்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறுகிறார்—ஹே! முனியே! உயர் குலமும் நன்னடத்தைபும் மாத்திரமே பெருமையளிக்காது! பதாதிகாரமே பெருமையையும் பதவீழ்ச்சி சிறுமையையும் கொடுக்கிறது.

எவர்கள் ஆபத்து வந்தடைந்த போதிலும் கூட தீனத்தன்மையினல், பணப்பெருமையினல் சித்தம் மலினமடைந்த தனவந்தர்கள் வீட்டுமுற்றத்திற்குப் போகாமல் இருக்கிறார்களோ-அவர்களே தன்யர்கள், ஸம்ஸாரத்தில் வறுமைப்பட்டு இறந்து போவதே மேல். சிறுமையுடன் சிரஞ்சீவித்வம் கிடைத்தாலும் அது வேண்டாம்.

எவனுடைய மனமாகிற கடல் ஆபத்துக் காலங்களில் கூட அமைதியாக இருக்கிறதோ அவர்களே இவ்வுகய்த்தில் வாழத் தகுந்தவர்கள். மாறி மாறி செல்வம் கிடைத்தாலும், ஆபத்துகள் வந்தாலும் இரண்டுமே நமது அதிர்ஷ்டத்தின் ஆதீனத்தில் இருக்கிறது என்று நினைக்கும் ஜனங்கள் தங்கள் தீரத்தன்மையை விடமாட்டார்கள்.

பண்டிதர்கள் சந்த்ர சூரியர்களுடைய உதயாஸ்தமனத்தை பார்த்து விட்டு என்ன அறிந்து கொள்கிறார்கள் என்றால் சந்தோஷமும் வருத்தமும் மீண்டும் மீண்டும் வரும் போகும்? அவைகள் நிஷ்பலமானவை என்று அறிந்து கொள்கிறார்கள்.

எவன் ஒருவன் ஆபத்துவந்ததும் தீனனாகி இறந்து போகிறானோ அவனுக்கு இரு உலகமும் கிடையாது,

அதனல் எப்பொழுதுமே தீனமடையக் கூடாது. என்றுசொல்கிறது. எவனொருவன் ஆபத்துக் காலத்திலும் தைர்யமாக இருக்கிறானோ, அவனுடைய தைரியத் தன்மையே இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும் ஆபத்துக்கள் வராமல் தடுக்கிறது.

இங்கு தேவதைகள் இராஜ்யம் செல்வம் இவைகளை இழந்து பகவான் மகேஸ்வரரை சரணமடைந்தார்களாகையால் ஸர்வக்

ஞனை சிவபிரானும் அஸுரர்களை கொல்வதற்கு தேவிக்கு உத்தரவுகொடுத்தார்.

அதற்குப் பிறகு மிகவும் சந்தோஷத்தோடுகூட மகாதேவனுடைய ஆக்ஞையைப் பெற்று தேவதைகளுக்கு அபயமளித்து யுத்தத்திற்கு முயற்சி செய்தாள். ருத்ராணி உடனேயே தன்னுடைய லாவண்யத்தினால் மூன்று லோகங்களையும் மோகிக்கச் செய்யும் காளராத்ரியை அழைத்து தூதாக விடுத்தாள்.

பிறகு காளராத்ரிதேவி அந்த துஷ்ட சித்தத்தையுடைய தைத்யனுக்கு சமீபத்தில் சென்று கூறினாள். ஹே! தைத்ய ராஜனே! நீ மூன்று உலகத்து ஸம்பத்துக்களையும் விட்டு விட்டு ரஸாதலத்துக்குச் செல். இந்த மூன்று உலகத்து அரசுரிமைகளையும் இந்திரன் திரும்பவும் பெறட்டும். வேதவாதிகளுடைய வேதாத்யயனத்துடைய கிரியைகளும் முன்போல நடக்கட்டும், இந்த விஷயத்தில் உன்னுடைய அகங்காரத்தை நீ விடமாட்டாயானால் யுத்தத்திற்கு அறை கூறுகிறேன்.

"நீ வா! உயிர் வாழ விருப்பமுண்டானால் தேவராஜனை சரணமடை. மஹா மங்கள சொரூபி மஹேஸ்வரி தேவி. உன்னிடம் இதைக் கூறுவதற்காகவே என்னை அனுப்பியிருக்கிறாள். அவளுடைய வார்த்தைகளை நீ உபேக்ஷிப்பாயானால், உனக்கு நிச்சயம் மரணம்தான் கிடைக்கும். அதனால், ஹே! மகாஸுரா, உனக்கு எது உசிதம் என்று தோன்றுகிறதோ, அதைச் செய்: அல்லது நான் சொல்வதைக் கேட்பாயானால் உயிரைப் பிடித்துக் கொண்டு ஓடு. இந்த விதமாக மகா காளியான தேவியுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுவிட்டு, அவன் கோபத்தினால் அக்னியைப் போல் ஜ்வலித்துக் கூறினான். பிடி அவளை! அந்த த்ரைலோக்ய மோகினி என்னுடைய பாக்யத்தின் கௌரவத்தினால் இங்கு என்னிடம் வந்திருக்கிறாள்.

இவளே த்ரைலோக்ய முழுவதுமுள்ள ராஜ்ய ஸம்பத்தில் பழுத்த பழம். நான் இவளுக்காகவே தேவதைகளையும், ரிஷிகளையும், அரசர்களையும் சிறைசெய்தேன். இன்று என்னுடைய சுப கர்மங்களின் பலனாக, அனாயாஸமாக என்னிடம் வந்திருக்கிறாள். ஒருவனுக்கு யோக்யமான பொருள் மனதில் இருக்கட்டும், அல்லது வீட்டில் இருக்கட்டும், அதிர்ஷ்டம் இழுத்தடிக்கும்போது, அது தானாகவே கையில் கிட்டுகிறது,

இப்பொழுது என்னுடைய அந்தபுரத்து வேலைக்காரர்கள் இங்கு வந்து இவளை எனது அந்தபுரத்துக்கு அழைத்துப் போகட்டும். இன்று இந்த ஸ்த்ரீ ரத்தினத்தினால் என்னுடைய ராஜ்யமே அலங்காரமாக விளங்குகின்றது. ஆஹா! உதார

ஹ்ருதயத்துடைய எனக்கு அதன் பலன் இன்றே உதயமாயிற்று. எனக்கு மாத்திரமா? எங்கள் ஸமஸ்த தைத்ய வம்சத்தினுடைய பாக்கியமே இன்று உதயமாகியிருக்கிறது.

என்னுடைய பூர்வ, புருஷர்கள் ஆடிப்பாடி ஆனந்தம் கொண்டாடட்டும். என்னுடைய பந்து ஜனங்கள் வாயால் சொல்லி சந்தோஷப் படட்டும். மரண காலத்து அந்திம திசை வரைக்கும் தேவைகள் எனக்கு பயந்து கொண்டிருக்கட்டும். இதன் மத்தியில் கஞ்சுகி ஜனங்கள் தேவியை அந்த புரத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல வந்தார்கள். அப்பொழுது காள ராத்ரி தானவ ராஜரிடம் கூறினுள்.

ஹே மஹாப்ராக்ஞா, தைத்ய ராஜனே! நீங்கள் இப்படிச் செய்வது உசிதமில்லை. ராஜநீதி அறிந்தவர்களில் ச்ரேஷ்டனே! நாங்கள் தூதர்கள்; எந்த சிறுமை யுடையவனும் தூதர்களிடம் தாறு மாருக நடந்து கொள்ள மாட்டார்கள்

அப்படியிருக்கும் போது தங்களையொத்த பலசாலியான ராஜவைப் பற்றி நான் என்ன சொல்வது? ஹே மஹா ராஜா; இந்த தாழ்ந்த தூதியுடன் தங்களுக்கு ஏன் இந்த அனு ராகம்? எங்களுடைய யஜமானியை ஜயித்து வந்தீர்களாளுல், நாங்கள் எல்லோரும் தானே உங்கள் பின்னுல் வருவோம். ஏ! தைத்யாதிபதே! தாங்கள் யுத்தம் செய்து எங்கள் யஜமானியை வெல்லுங்கள்.

எங்களைப் போன்ற ஆயிரக்கணக்கான ரமணிகளுடன் போகத்தை அனுபவியுங்கள். இன்றே நீங்கள் எங்கள் எஜமானியைப் பார்த்தீர்களாளுல் தங்களுக்கும் தங்கள் முன்னேர்களுக்கும் மிகவும் சந்தோஷம் ஏற்படும்.

இன்றே உங்களுடைய நெடுநாளைய ஆவலான மனேபீஷ்டம் நிறைவேறும். ஏனென்ருல் அவள் ஒருவரும் இல்லாத அபலை. அவளை ரக்ஷிப்பதற்கு ஒருவரும் கிடையாது.

அவள் ஸர்வரூப மயி. நீங்கள் ஒருதரம் வந்து அவளைப் பாருங்கள். இந்த ஜெகத்தின் கஜானு இருக்குமிடத்தை தங்களுக்குக் காண்பிக்கிறேன். என்னை மாத்திரம் பிடித்து வைத்துக் கொள்வதினுல், தங்களுக்கு ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை. நான் தங்களை விட்டு இங்கிருந்து ஒரு பொழுதும் போகப் போவதில்லை.

அதனுல் என்னை அழைத்துப் போக வந்திருக்கும் இந்த சில்லறை ஆசாமிகளை இங்கிருந்து விலக்குங்கள். இவ்விதமாக காளராத்ரி கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு காமக்ரோதத்தால் மோஹமடைந்

தவனுன அந்த துஷ்ட அஸுரன் மரணத்தின் தூது சொல்ல வந்த அந்த காளராத்ரியை மிகவும் அறிவுரைத்து எடுத்து கூறினன்.

ஏ ! அந்தப் புரத்துக் காவலர்களே ! இவளை அந்தப் புரத்துக்கு கொண்டு செல்லுங்கள். என்று கூறினன்.

ஏ! முனியே! அவனுடைய இந்த ஆக்ஞையைப் பெற்றவுடனே அந்த மஹா பலசாலிகளான நபும்ஸகர்கள் அவளைப் பிடிக்க முயற்சித்தனர்.

அப்பொழுது காளராத்ரியின் ஹுங்காரத்தினின்று கிளம்பின அக்னிஜ்வாலை அவர்களெல்லோரையும் பஸ்மமாக்கி விட்டது. அதன் பிறகு க்ஷணமாத்திரத்தில் அவளால் பஸ்மமாக்கப்பட்ட அந்த மூவாயிரம் தைத்யர்களையும் கண்ட தைத்யராஜன் மிகவும் கோபமடைந்தான். பிறகு துர்தரன், துர்முகன், கரன், க்ஷிரபாணி, பாசபாணி சுரேந்த்ரமதனன், ஹனு, யக்ஞசத்ரு, கட்கலோமா, . உக்ராஸ்யன், தேவகம்பனன், இவர்களைப் பார்த்துத் திரும்பக் கூறலுற்றான்.

ஏ! தானவ வீரர்களே! இந்த துஷ்டையான தானவதூதியைப் பிடித்து அணிகளையும், துணிகளையும் பற்றி, கேசத்தையும் பிடித்து இழுத்துக்கட்டி விடுங்கள் என்றான். பிறகு தைத்யாதிபதியின் ஆக்ஞையினுல் அந்தப் பர்வதாகாரமாக வளர்ந்திருந்த பலசாலி களான துர்தரன் முதலிய தானவகணங்கள், பாசம், வாள் முதலிய அஸ்திர சஸ்திரங்களைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு அவளைப் பிடிப்பதற்கு முயற்சித்தார்கள்.

அப்பொழுது அவள் விட்ட பெருமூச்சிலிருந்து எழுந்த சண்ட மாருதத்தினுல் அவர்கள் சிதறப்பட்டு, திக்கு திக்காந்திரங்களில் போய், விழுந்தார்கள். இந்த விதமாக அந்த நூறுகோடி தைத்யர்களையும் பறக்கவிட்டு காளராத்ரி தேவியானவள் ஆகாச மார்க்கமாக அங்கிருந்து புறப்பட்டாள்.

அவள் இப்படிக் கிளம்பி போவதைப் பார்த்துவிட்டு, ஆயிரம் ஆயிரங்கோடியாக மஹாஸுரகணங்கள் ஆகாசமும், பூமண்டலமு மாக வியாபித்துக் கொண்டு, அவளுக்குப் பின்னுல் ஓட ஆரம் பித்தார்கள்.

அதன்பிறகு தைத்யநாயகன் துர்காஸுரன் நூற்றுக்கணக் கான ரதங்கள், அளவற்ற யானைப்படைகள், கோடிக்கணக்கான அச்வ சேனைகள், கணக்கில் அடங்காத காலாட்படைகள் பூமியை மிதிப்பதினுலேயே தவிடு .பொடியாக்கும் வல்லமையுள்ள ஆயுத தாரிகள் மகா பயங்கரமானவர்கள். மூன்று உலகங்களையும் பய மடையச் செய்பவர்கள் இவர்களைத் தன்னுடன் கூட்டிக்கொண்டு அதிகோபத்துடன் அங்கிருந்து சென்றான்.

இதற்கு பிறகு காளராத்ரி தேவி திரும்பிச் சென்று விந்த்யா சலவாஸினியான மஹாதேவியிடம் துர்காஸுரனுடைய எல்லா அபராதங்களையும் எடுத்துச் சொன்னாள்.

இப்பொழுது துர்காஸுரன் யுத்தத்தில் ஆவலுள்ளவளும், மிக்க தேஜஸ்வினியும், பயங்கர ஆயுதங்களைத் தரித்திருப்பவளும், ஆயிரம் புஜங்களையுடைய தேவியைக் கண்டான்.

அவளுடைய ஸௌந்தரமான முகம், கிளம்பும் சந்திரனுடைய ஆயிரம் கிரணங்களினால் துடைத்துவிட்டதுபோல் இருந்தது லாவண்ய சமுத்ரத்துவிருந்து கிளம்பும் சஞ்சல சந்த்ரிகையைப் போல் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருந்தது.

அவளுடைய சரீரம் முழுவதும் மாணிக்க சமுகங்களின் காந்தி போல் பிரகாசித்தன. த்ரிபுவனமான ரமணிய நகால் ப்ரகாச மான தீப ஒளியைபோல ஜ்வலித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

மஹாதேவருடைய நேத்ரமாகிய அக்னியில்பட்ட காம தேவனை எழுப்புவதன் பொருட்டு எழும்பிய சஞ்சீவிக் கொடியோ அல்லது எல்லா அழகையும் சேர்த்து உலகை மோகம் அடையச் செய்யும் ஒரு மகா ஔஷதியோ என்று நினைக்கும்படியாக இருந்தாள்.

அவளைப் பார்த்தவுடனேயே, துர்க்காஸுரனுடைய இதயம் காமனம்புகளால் துளைக்கப்பட்டது, பிறகு உக்ரஸாஸனனாகிய துர்காஸுரன் தனது ஸேனாதிபதிகளிடம் கூறினான்.

ஹே! ஜம்ப, மஹா ஜம்ப, குஞ்சபா, விகடானனா' மகாகாயா, மகாதம்ஷ்ட்ரா, மஹாஹனுவே, பிங்காக்ஷ, மகிஷ்க்ரீவ, மஹோக்ர, அத்யுக்ரவிக்ரக, க்ரூராக்ஷ, க்ரோதன, ஆக்ராந்தக, ஸங்க்ரந்தன, மகாபய, ஜிதாந்தக, மஹாபாஹோ, மஹாவக்ர, மகிதர, துந்துபி, துந்துபிரவ, மகாதுத்துபிநாசிக, உக்ராஸ்ய, தீர்க்கதர்சன, மேககேச, வ்ருகானன, ஸிம்ஹாஸ்ய, ஸுகரமுக சிவாராவ, மஹோத்கட, சுகதுண்ட்ட,ப்ரசாண்டஸ்ய, பீமாக்ஷ, க்ஷுத்ரமானஸ, உலூகநேத்ரா, கங்காஸ்ய, காகண்ட, கராலவாக். தீர்க்கக்ரீவ, மஹாஜங்க, மேலகஸிரோதர, ரக்த பிந்தோ, மஹாநேத்ர, வித்யுத்ஜிஹ்வ, அக்னிதாபன, தூம்ராக்ஷ, தூமநிஸ்வாஸ, சண்ட, சண்டரம் சுதாபன, மஹா பயங்கரமான அஸுரகணங்களே, நீங்கள் மரியாதையுடன் எனது ஆக்ஞையை கேளுங்கள்.

உங்களில் யாராவது பலத்தாலோ, தந்திரத்தாலோ, சாதுர் யத்தாலோ, தைர்யத்தாலோ-இந்த விந்த்ய-வாஸினியைப் பிடித்துக்கொண்டு வருவீர்களா? நான் இன்று அவளை நிச்சயமாக இந்திரனாக்குவேன். அதில் கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை,

ஏனென்றால் இந்த ஸுந்தரியைப் பாரத்ததும் எனது மனது மிகவும் சஞ்சலப்படுகிறது.

இந்த ரமணியைச் சேராமல் போனேனானால் எனது இதயம் காமதேவனுடைய பாணத்தினால் பீடிக்கப்படடு சிதிலமாகப் போகும். அதற்கு முன்னால் இவளை சீக்கிரமாகப் பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள்.

அந்த சமயம் தநுஜேஸ்வரனான துர்க்கனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, எல்லா ஸேனாதிபதிகளும் கைகூப்பிக்கொண்டு கூற ஆரம்பித்தார்கள்.

ஹே மஹாராஜ்! கேளுங்கள். இது எங்களுக்கு ஒரு கஷ்டமான காரியமா ? முதலாவது அவள் அபலை. அதுவும் விசேஷமாக இவளுக்குத் துணையாருமில்லை.

ஹேப்ரபோ! இந்த அனாதையான ஸ்த்ரீயைக் கவருவதற்கு இத்தனை ஏற்பாடுதள் ஏன்? இம்மூவுலகிலும் ப்ரளயகால அக்னிஜ்வாலையைப் போன்றிருக்கும். எங்களை தங்களுடைய சந்தோஷத்திற்காக நாங்கள் முயற்சிக்கும்போது அதைத் தடுக்க யாரால் முடியும் ?

இப்பொழுது நீங்கள் விரும்பினால் இந்திரனை அவனுடைய அந்தப் புரத்துடன் எடுத்து வந்து தங்கள் காலடியில் வைக்கத் தயார். பூ; புவ:, ஸவர்க்கம் ஜனம், தப: ஸத்ய முதலிய எல்லா உலகங்களும் தங்கள் வசமாகி, தங்களுடைய அதிகாரத்திற்குள் இருக்கிறது. ஹே-மாஹாரஸுர ! தங்களுடைய ஆக்ஞை கிடைத்தால் இந்த எல்லா லோகங்களிலும் எங்களால் ஆகாத காரியமொன்றுமில்லை.

மற்றவர்களைப் பற்றி என்ன? ஸ்வயம் வைகுண்டநாதனே ஆக்ஞைபடி நடக்கின்றார். நல்ல நல்ல ரத்னங்களை உங்களுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார். கைலாச நாதரை நாங்களாகவே ஐயோ பாவம் என்று விட்டு விட்டோம். ஏனென்றால் அவர் விஷபானம் பண்ணுகிறவர், பரமதரித்ரர், பாபுகளை ஆபரணமாக அணிந்தவர். தோலை உடுத்தவர்.

அவர் எங்களுக்கு பயந்தே ஒரு பெண்ணை தனது பாதி உடலில் மறைத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவரது இருப்பிடத்தில் ஒரு ஆஸனம் தவிர வேறு கிடையாது.

ஒரே ஒரு கிழட்டுமாடு வாகனமாக இருக்கிறது. மற்றவர்களிடம் இருந்தால் அது உயிருடனேயே இருக்காது அவருடைய வேலை யாட்களான கணங்கள் ஸ்மசானத்தில் இருக்கிறார்கள். ஒரு கௌபீனமே ஆடை பஸ்மத்தைப் பூசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

ஜடைய வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனாலே ப்ரபோ; பரமதரித்திரர்களான சிவகணங்களை நாங்கள் என்ன செய்ய தங்களுக்காக எல்லா சமுத்திரங்களும் தினம் தோறும் ரத்தினங் களை மூட்டை மூட்டையாக அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தயைக்குப் பாத்திரங்களான நாக கணங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் சந்தயா சமயத்தில் தங்கள் படங்களை விரித்து தங்கள் தலையிலுள்ள நாகரத்தினங்களை தீபங்களின் ஒளிவீசிக்கொண்டு நமக்கு வெளிச்சம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஏ, நாதா! தங்களுடைய ப்ரசாதத்தினால் எங்களுடைய வீடு களிலும்கூட அனேக கற்பக வ்ருக்ஷங்களும், காமதேனுக்களும், சிந்தாமணிக்குவியல்களும் நிறைந்திருக்கின்றன.

வாயு பகவான்கூட தங்களுக்கு விசிறியைப் போல சேவை செய்து கொண்டிருக்கிறான். வருணன் தினம் நிர்மலமான ஜலத் தைக்கொண்டு கொடுக்கிறான். அக்னி துணிகளைத் துவைத்துக் காயவைக்கிறான். சந்திரன் குடையாக நிழல் கொடுக்கிறான்.

சூரியன் தாங்கள் ஜலக்ரீடை செய்யும் தடாகத்தில் தாமரை களை மலரவைக்கிறான். தாங்கள் சந்தோஷப்பட வேண்டுமென்று விரும்பாத, தேவர்களிலும், மனிதர்களிலும், சர்பங்களிலும் யார் இருக்கிறார்கள்? சுரர்களும், அஸுரர்களும், பறவையினங்களும் தங்களை ஆச்ரயித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஏ ராஜன்! எங்கள் பௌருஷத்தைப் பாருங்கள்-தாங்கள் எல்லோரும் இந்த அபலையை பலவந்தமாக தூக்கி வந்து விடுகிறோம். இப்படிக்கூறி அந்ததைத்யர்கள் எல்லோரும் ப்ரளய காலத்தில் உலகை மூழ்கி அடிக்க சீறி எழும் சமுத்திரங் களைப் போல ஒரே பயங்கர ரூபம் கொண்டார்கள்.

நாலு பக்கமும் யுத்தபேரி முழங்கிற்று. அதை கேட்டவுடன் பயந்தவர்கள் சூரர் வீரர்கள் எல்லோருக்குமே புல்லரிப்பு உண்டா யிற்று. தேவர்கள் பயமடைந்தார்கள். பூமிதேவி நடுங்கினாள். எல்லா சமுத்திரங்களும் பெற்றின.

ஆகாயத்திலிருந்து நக்ஷத்திரங்கள் குவியல் குவியலாக விழுந்தன. எக்காளத்தின் ஒலியினால் ஆகாயமும் பூமண்டலமும் நிறைந்தது, அப்பொழுது பகவதி விந்தியவாஸினி தன்னுடைய சரீரத்திலிருந்தே நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் சக்திகளை உண்டு பண்ணினாள். அந்த எல்லா சக்திகளும் அந்த பரம பலசாலிகளும் தைத்யர்களின் சேனாரூபமான கரையில்லாத கடல்களை நான்கு பக்கத்தில் இருந்தும் தடுத்தார்கள். அந்த ரண க்ஷேத்திரத்தில் அந்த மகா பலசாலிகளான அஸுரர் எந்த எந்த கூர்மையான அஸ்த்ர சஸ்த்ரங்களைச் செலுத்தினார்களோ

அவைகள் எல்லாவற்றையும் அந்த சக்திகள் துரும்பு போல் எடுத்து தூர எறிந்தார்கள். அப்பொழுது இந்த ஜம்பம் முதலான தேவசத்ருக்கள் கோபம் கொண்டவர்களாய் மேகங்கள் ஜலத்தைப் பொழிவதைப் போல் தேவியின் மேல் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து, வாள், சக்ரம், புசுண்டி, கதை, உக்கரம் தோமரம், பிண்டி, பாலம், பறிக்கம், குந்தம், சல்யம், சக்தி, அர்த்த சந்த்ர பாணம் க்ஷுரப்ரம், நாராசம், சிலிமுகம், மஹா பல்லம், பரசு விதுரம், முதலிய மர்மத்தை பேதிக்கும் சஸ்த்ரங்களையும் வ்ருக்ஷங் களையும், கற்களையும் பெரிய மழையெனப் பொழிந்தார்கள்

அதன் பிறகு மஹாமாயை விந்தியவாஸினி மஹேஸ்வரி பயங் கரமான தனுஸை வளைத்து வாயு அஸ்த்ரத்தை அனுயாஸமாய் விடுத்து, அஸுரர்களால் விடப்பட்ட அஸ்த்ர சஸ்த்ர ஜாலங்களை சிதறடித்தாள். அப்பொழுது அந்த மகரஸுரனுகிய துர்கன் தன் னுடைய சைன்யங்கள் நிராயுதபாணியாக நிற்கக் கண்டு தேவியின் பேரில் எரிந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு சக்தியை விடுத் தான். பகவதியும் ரண க்ஷேத்ரத்தில் தன்னை நோக்கி வேகமாக வந்து கொண்டிருக்கும் அந்த சக்தியை தன்னுடைய தனுஸ் ஸிலிருந்து விடுபட்டு வரும் பாணத்தினுல் துண்டு துண்டாக்கினுள்.

அப்பொழுது அந்த மகாஸுரன் தன்னுடைய சக்தி பங்கப் பட்டதை அறிந்து தைத்யர்களுக்கு மிகவும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய சக்கரத்தை விட்டான். தேவி அதையும் தன் னுடைய நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களால் நடுவிலேயே துகள் துகளாக்கினுள். அதற்குப் பிறகு தேவர்களை ஹதம் செய்யும் துர்க்கன் இந்த்ர தனுஸுக்கு ஸமானமான தன்னுடைய வில்லை வளைத்து தேவியின் ஹ்ருதயத்தை அடிக்க விரும்பினுன். அதற்காக அவன் ஒரு பாணத்தை விட்டான். அது தேவியினுல் விடப்பட்ட வேகமாக வரும் பாணங்களினுல் தடுக்கப்பட்டபோதிலும்கூட அவைகளை புறக்கணித்து விட்டு தேவியின் அருகிலேயே வந்து விட்டது.

தேவி பகவதி யமனுடைய மற்ருெரு தண்டம் போல் வருகிற அந்த பாணத்தை தன்னுடைய தனுஸ்ஸின் அடி பாகத்தினுல் அடித்து வீழ்த்தினுள். பிறகு அந்த அடங்காத தானவ ராஜன் தன்னுடைய பாணங்கள் வ்யர்த்தமாவதைக் கண்டு, மிகவும் கோபமடைந்து ப்ரளயாக்னிக்கு ஸமமான தேஜஸ்ஸையுடைய தன்டைய 'த்ரிசூலத்தை எடுத்து தேவியைக் குறிவைத்து மிகவும் வேகமாக செலுத்தினுன்.

அப்பொழுது சண்டிகா தேவி தன்னுடைய த்ரிசூலத்தை செலுத்தி துர்க்கனுடைய த்ரிசூலத்தைப் பாதி வழியிலேயே தைத்தனுடைய ஜயக் கொடியை வீழ்த்துவதுபோல வீழ்த்தினுள்.

எப்பொழுது அந்த மகா த்ரிசூலமும் தேவியின் த்ரிசூலத்தினுல் வ்யர்த்த மாயிற்ருே, அப்பொழுது அந்த மகாபலி தைத்யேந்த்ரன் கதை எடுத்துக் கொண்டு திடீரென்று அவள் மேல் பாய்ந்தான் பின்பு தேவியின் புஜத்தின் அடிப் பாகத்தில் அடித்தே விட்டான்.

பர்வத ராஜனின் சிகரம் போன்ற அந்த கதை தேவியின் பாஹுவின் அடித்தளத்தில் பட்டவுடன் நூருயிரம் துண்டுகளாக பொடிந்து விழுந்தது. பிறகு பகவதி அந்த தைத்யேந்வரனை இடது காலின் அடிப் பாகத்தினுல் அடித்து பூமியில் வீழ்த்தினுள். பிறகு அவனுடைய நெஞ்சில் ஏறி நின்று வேகமாக அமுக்கினுள். ஆனுல் அந்த தைத்யேந்த்ரனுன துர்க்கன் விழுந்த மாத்திரத்திலேயே எழுந்தும் விட்டான். காற்று பட்ட தீபம் போல் மறைந்தும் விட்டான்.

அப்பொழுது ஜகஜ்ஜனனி அவளது எல்லா சக்திகளையும் தைத்ய சேனையின் மீது ஏவி விட்டாள். அவர்கள் ப்ரளய காலத்து ம்ருத்யு ராஜனின் சேனையைப் போல சஞ்சரிக்கத் தொடங் கினுர்கள்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி காண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான துர்காஸுர தேவி யுத்த வர்ணனம் என்னும் பெயருள்ள எழுபத்தி ஒன்ருவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

எழுபத்து இரண்டாம் அத்தியாயம்

அகஸ்தியர் கேட்டார்? ஏ! பார்வதி ஹ்ருயானந்தா! சர்வக்ஞநந்தனு, ஸ்கந்தா, இத்தனே சக்திகளைப் பற்றிக்கூற வந்தீர்களே, அவர்களின் பெயர் என்ன என்று கூறுங்கள்—ஸ்கந்தர் கூறினர்—கும்பசம்பவ முனியே! அந்த மகேஸ்வரியின் சரீரத்திலிருந்து உற்பத்தியான அந்த எல்லா மகாசக்திகளுடைய நாமத்தையும் சரியாகக் கூறுகிறேன் கேளும்.

த்ரைலோக்ய விஜய, தாரா, க்ஷமா, த்ரைலோக்யரைக்தரி, த்ரிபுரா, த்ரிஜகன்மாதா, பீமா, த்ரிபுரபைரவ, காமாக்யா, அமலாக்ஷி, த்ருதீ, திருபுரதாபினி, ஜெயா, ஜெயந்தி, விஜயா, ஜலேசி, அபரார்ஜிதா, சங்கினீ, கஜவக்த்ரா, மகிஷக்னி, ரணப்ரியா, சுபாநந்தா, கோடராக்ஷி, வித்யுஜிக்வா, சிவாரவா, த்ரிநேத்ரா, த்ரிவக்த்ரா திருபதா, ஸர்வமங்களா, ஹூம்காரகேதி தாலேசி, சர்ப்பாஸ்யா, ஸர்வசுந்தரி ஸித்திபுத்தி, ஸ்வதா, ஸ்வாஹா, மகா—நித்ரா, சராஸனு, பாஸபாணி, கரமுகி, வஜ்ரதாரா, ஷடானனு, மயூரவதனு, காக்கி, ஸூகி, பாஸீ கருத்மதி, பத்மாவதி பத்மகேசி, பத்மாஸ்யா, பத்மவாஸினி, அக்ஷரா, த்ரிஅக்ஷரா, தந்து, ப்ரணவேசி, ஸ்வராத்மிகா, த்ரிவர்கா, கர்வரஹிதா, அஜபா, ஜபஹார்ரிணி, ஜபசித்தி, தபசித்தி யோகசித்தி, பராம்ருதா, மைத்ரீக்ருது, மித்ரநேத்ரா, ரக்ஷ்க்ஷோக்னி, தைத்யதாபனி, ஸ்தம்பினி மோகினி, மாயா மஹாமாயா, பலோத்கடா, உச்சாடனி, மஹோல்காஸ்யா, தனுஜேந்த்ர ஜயங்கரி, க்ஷேமகரி, சித்திகரி, சின்நமஸ்தா ஸீபானனு, சாகம்பரி, மோக்ஷலக்ஷ்மி, த்ரிவர்கபலதாயினி, வார்த்தூளி, ஜம்பலி க்லுன்னு, அச்வரூபா, ஸூரேச்வரி, ஜ்வாலாமுகீ, முதலிய மகாபலசாலிகளான ஒன்பது கோடி சக்திகள் இருந்தார்கள்.

இவர்கள் எல்லோரும் லீலா மாத்திரமாகவே மிக்க பராக்ரமிகளான தானவ சேனேயை ப்ரளயய காலத்தும் கொழுந்து விட்டு எரியும் அக்னி எப்படி எல்லா இடத்தையும் சம்ஹாரம் செய்கிறதோ, அதுபோல் நாசம் செய்யத் தொடங்கினர்கள்.

அதேசமயம் தானவாதி துர்கன் இருண்ட மக்களுக்கு மத்தியில் இருந்து ஆலங்கட்டி மழையை வர்ஷிக்கத் தொடங்கினன்.

அது வாயுவின் மோதுதலினல் மிக வேகமாக அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. அப்பொழுது பகவதிதேவி சோஷனுஸ்த்ரம்

என்னும் ஜலப்பெருக்கை வற்றடிக்கின்ற பாணத்தினுல் ஆலங்கட்டி மழையை க்ஷண நேரத்தில் தூர விலக்கினுள்.

அப்பொழுது போகத்தை விரும்பும் ரமணி நபும் சகரிடம் சென்று பலனில்லாமல் திரும்புவதைப்போல அந்த தைத்யனு டைய பனிக்கட்டி மழை தேவியினிடத்தில் வ்யக்தமாகப் போயிற்று.

இதன்பிறகு தைத்யராஜன் அதிகரித்த கோபத்துடன் புஜங் களைத் தட்டிக்கொண்டு ஒரு பெரிய பர்வத சிகரத்தை எடுத்து ஆகாச மண்டலத்தில் வீசி எறிந்தான். தேவி பெரிய பளுவான அந்த பர்வத சிகரம் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டு வஜ்ரா யுதத்தின் ஒரே அடியினுல் சிதல்சிதலாகச் செய்தாள்.

அப்பொழுது அந்த தைத்யன் யானை உரு எடுத்துக்கொண்டு தந்தங்களினுல் சோபிக்கும் மஸ்தகத்தை அடிக்கடி தாழ்த்திக் கொண்டு ரண க்ஷேத்திரத்தில் ஓடத் தொடங்கினுன்.

தேவி பர்வதாகாரமான அந்த யானை தன்னை நோக்கி வருவ தைக் கண்டு துரிதமாக பாசத்தால் கட்டி கட்கத்தால் அதன் துதிக்கையை வெட்டி விட்டாள்.

பிறகு தேவியால் துதிக்கை வெட்டப்பட்ட அந்த யானை கோரமாக பிளிறத் தொடங்கியது. அதால் வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் எருமையின் உரு எடுத்துக் கொண்டது.

பிறகு பலசாலியான அந்த தைத்யன் தன்னுடைய குளம்பு களின் தாக்குதலினுல் பூமியை நடுங்கச் செய்துகொண்டு கொம்பு களினுல் பர்வதங்களை பெய்ந்த்தெறியத் தொடங்கினுன்.

அந்த வேளையில் அவனுடைய பெருமூச்சினுல் பெரிய பெரிய மரங்கள் பூமியில் சாய்ந்ததன.

ஏழுகடல்களும் தங்கள் தங்கள் கரை கடந்து ஆர்ப்பரித்தன. அதிகம் கூறுவானேன். ப்ரளய காலத்து வாயுவைப்போல மஹா பலதானவன் தன்னுடைய பயங்கர மகிஷ உருவத்தினுல் மூன்று உலகங்களையும் கிடுகிடுவென நடுங்கச் செய்தான்.

எல்லா ப்ரும்மாண்டங்களிலும் இருப்பவர்கள் அவனுடைய பலத்தால் வ்யாகூலமடைந்தார்கள். இதைப் பார்த்து பகவதி மிகவும் கோபமடைந்து அவனை த்ரிசூலத்தினுல் குத்தினுள். அந்தத் த்ரிசூலத் தாக்குதலினுல் அவன் சக்ராகாரமாகச் சுழன்று பூமியில் விழுந்தான். உடனேயே அவன் எழுந்து தன்னு டைய மகிஷ ரூபத்தை விட்டு விட்டு ஆயிரம் கைகளுடைய ஒரு யுத்தவீரன் ஆகிவிட்டான். அதே சமயத்தில் அடக்க முடியாத வலிமை வாய்ந்த துர்க்காசுரன் ஆயிரம் கைகளிலும் ஆயுதம் ஏந்தி காலாந்தகனுக்கு சமமாக சோபிக்கத் தொடங்கினுன்.

பிறகு அவன் துரிதமாக யுத்தத்தில் நிபுணியான பகவதியைப் பிடித்து ஆகாச மண்டலத்தில் எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்டான்.

பிறகு அவன் ஜகதம்பிகையான தேவியை ஆகாச மண்டலத்தில் வெகுதூரத்தில் எறிந்துவிட்டு மிகவும் வேகமாக க்ஷணமாத்திரத்தில் பாணங்களை வலையாக விரித்து அவளை மறைத்தான்.

அந்த சமயத்தில் ஆகாச மண்டலத்திலிருக்கும் பகவதி அவனுடைய பானங்களுக்கு மத்தியில் மறைந்து மேகங்களினால் மறைக்கப்பட்ட மின்னலைப்போல் விளங்கினாள்.

அப்பொழுது அவள் தன்னுடைய பாணங்களினால் சரவலையை நீக்கிவிட்டு கூர்மையான பாணத்தினால் அந்த தைத்யனை அடித்தாள். பிறகு தேவியினுடைய இந்த மகா பாணத்தினால் இதயம் துளைக்கப்பட்ட அந்த தைத்யன் சுண்கள் சுழல மிகவும் கலவரமடைந்து பூமியில் விழுந்தான். அவன் தேகத்திலிருந்து ரத்தப் பெருக்கு நதியாக ஓடிற்று.

இந்தவிதமாக அந்த துர்க்காசுரனை வதைத்தபிறகு தேவதைகளின் துந்துபிகள் முழங்கின. உலகம் களிப்புற்றது. சூரியன், சந்திரன், அக்னி, தங்கள் தங்கள் தேஜஸை திரும்ப அடைந்தார்கள். அந்த சமயத்தில் மகரிஷிகளுடன்கூட தேவதைகளும் புஷ்ப மாரிபொழிந்து கொண்டு அங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். மிகவும் மரியாதையுடன் உத்தமோத்தமமான அந்த மஹாதேவியை ஸ்துதிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

ஏ ஜகத்தாத்ரி! பரமேச்வர மகாசக்தி தேவி தாங்களே மூன்று உலகங்களிலும் கொடுமையான யுத்தம் செய்கிறவர்கள். தானவ ரூபமான விருக்ஷங்களை வெட்டுவதற்கு கோடாரி ஸ்வரூபமாகும்.

ஹே! த்ரைலோகத்திலும் வ்யாபித்திருப்பவளே! சிவே! சங்கு சக்கர கதாதாரியான விஷ்ணு ரூபினியே! தாங்கள் துஷ்டர்களை சிதைப்பதற்காக நாணையிழுப்பதில் கைவிரல்களை உபயோகப் படுத்திக்கொண்டே இருக்கிறீர்கள். தங்களுக்கு நமஸ்காரம். ஏஸர்வ ஸ்ருஷ்டி விதாயினி! ஹம்ஸ வாஹினி, ப்ரும்மஸ்வரூபிணி தாங்களே வேத வசனங்களின் இருப்பிடம் தங்களுக்குநமஸ்காரம் ஏ! தேவி தாங்களே இந்த சக்தி, தாங்களே குபேரசக்தி, தாங்களே வாயுசக்தி, தாங்களே வருணசக்தி, தாங்களே யமசக்தி, தாங்களே நிருருதி சக்தி, தாங்களே ஈசானசக்தி, தாங்களே அக்னி சக்தி, தாங்களே கந்த்ரனுடைய நிலவின் சக்தி, தாங்களே சூரியனுடைய ப்ரபா சக்தி, தாங்களே சர்வ தேவமயி, பரமேச்வரியின் சக்தி, தாங்களே கௌரி, சாவித்திரி, காயத்ரி, ஸரஸ்வதி, மதி, ப்ரக்ருதி, அகங்க்ருதி ஸ்வரூபியாகும்.

ஏ! அம்பிகே! தாங்களே சேதனுஸ்வரூபி, ஸர்வேந்த்ரிய மூர்த்தி, தாங்களே பஞ்சதன் மாத்ரஸ்வரூபி, மகாபூதாத்மிகை.

ஏ! தேவி! இந்த்ரியங்களுக்கு அஷ்டாத்ரி தேவியும் நீங்களே. ப்ரும்மாண்டத்தில் செயல்படுத்துபவளும், ப்ரும்மாண்ட ரூபிணியும் நீயே.

ஹே! தேவி! நீயே பரா ஈச்வரீ, பரா அபரா, இரண்டின் உருவமும் நீயே! தாங்களே பரமாத்மஸ்வரூபி. ஏ! ஈசானீ! எங்கும் நிறைந்தவளே! உருவமில்லாமலேயே ஸர்வ ஸ்வரூபிணியும் அம்ருதஸ்வரூபிணியும் நீயே!

மஹாமாயே நீங்களே சித்சக்தி, ஸ்வாஹா, நீங்களே ஸ்வதா, தாங்களே வஷட், வௌஷட் இரண்டினும் ஸ்வரூபம் தாங்களே ப்ரணவாத்மிகா, தாங்களே ஸ்ர்வமந்த்ரமயி, ப்ரும்மாதிகளும் தங்களிடமிருந்து உண்டானுர்கள். சதுர்வர்க்க பலதாயினியும் நீயே. தர்மார்த்தகாம மோக்ஷ ஸ்வரூபிணியும் நீயே!

ஹே! ஜகத்கர்த்ரீ! உலக முழுவதும் தங்களிடமிருந்தே உண்டாயின. தாங்களே உலகத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்பவள்.

ஸ்தூலம், ஸூஷ்மம், வர்த்தமானம், த்ருச்யம், அத்ருச்யம் எல்லாம் தங்களுடைய சக்தியிலிருந்தே விளங்குகின்றன. தங்களுக்கு வேருக ஒருவஸ்துவும் உலகில் இல்லை.

ஏ! மாதா! துர்காஸுரன் தேவதைகளுக்கு வேண்டி தைத்ய சேனையை விஸ்தாரப்படுத்தினுன். தாங்களே அந்த மஹாசைரேந்த்ரனை கொன்று எங்களை ரக்ஷித்தீர்கள்.

ஏ, ப்ரணத பாலினி! தங்களைவிட்டுவிட்டு யாரை சரண் அடைவோம்?

ஹே! ஈச்வரி எவர்மேல் தங்கள் க்ருபா கடாக்ஷம் வீழ்கிறதோ அவர்கள் தனதான்ய ஸ்மிருத்தி, புத்ர பௌத்ரர்கள், அழகான மனைவி, உற்றமித்திரங்கள் இவர்களை அடைகிருர்கள். அந்த ஜனங்களிடமிருந்து பரவுகின்ற சந்த்ரகிரணத்தின் நிலவு போன்ற சுத்தகீர்த்தியினுல் உலகம் நிரம்பியிருக்கிறது.

ஏ! த்ரிபுராரி பத்னியே, எந்த ஜனங்களுடைய சித்தத்தில் தங்களுடைய பக்தி நிரம்பியிருக்கிறதோ அவர்களை விபத்து லேச மாத்திரமும் அணுகாது. தங்களை வணங்குகிறவர்களுக்கு க்லேசத்தின் அனுபவம் எப்படி உண்டாகும்? வாழ்க்கை முழுவதும் தங்களுடைய பெயரை உச்சரித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உலகத்தில் ஏன் ஜென்மம் உண்டாகப் போகிறது?

ஏ! பவானீ. ஒருவர் எத்தனை துஷ்டனுக இருந்தபோதிலும் தங்கள் அருள்நோக்கு அவன்மேல் விழும்போது அவன் ஒருபோதும்

அதோகதி அடையமாட்டான். இதை அறியாதவர் யாவர்? ஆனல் இப்பொழுது எங்களுக்கு ஆச்சரியம் என்னவென்ருல் இந்த துர்காஸுரன் யுத்தத்தில் தங்கள் அமுதமயமாயஅருள் நோக்குக்குப் பாத்திரமாகியும்கூட எப்படி ம்ருத்யுவை அடைந்தான்?

ஹே! தேவி! தங்களுடைய அஸ்த்ரசஸ்த்ரங்களாகிற அக்னியில் விட்டில்களைப் போல விழுந்தும் சூரிய மண்டலத்தை பிளந்து கொண்டு ஸ்வர்க்கத்துக்குப் போகிருர்களே அதனுலேயே வணங்கும் ஸ்வபாவமுள்ள ஸஜ்ஜனங்கள் துஷ்டர்களிடமும் சாதுக்களைப் போன்று அவர்களுக்கு நீசபுத்தியை விட்டு ஸ்வர்க்க பதத்தை உபதேசம் செய்கிருர்கள்.

ஏ! ம்ருடானீ! நாங்கள் எல்லோரும் உங்களை வணங்குகிரேம். த்ரிபுராந்தக மகிஷி, மஹேசி, பவானி, உனது பக்தர்களாகிய எங்களை ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும் ஆபத்துக்களிலிருந்து மீட்டு, நான்கு பக்கங்களிலும் எங்களைக் காக்க வேண்டும்.

ஏ! ப்ரும்மாணி! தாங்கள் எனது மேற்புறத்தை ரக்ஷிக்க வேண்டும். ஏ! வைஷ்ணவி! தாங்கள் எனது கீழ் புறத்தை ரக்ஷிக்க வேண்டும். தாங்கள் ம்ருத்யுஞ்சய உருவத்தில் ஈசான கோணத்தையும், த்ரிநயனரூபத்தில் அக்னி கோணத்தையும், த்ரிபுராஸ்வரூபமாக திருருதி கோணத்தையும், த்ரிசக்தி ரூபத்துடன் வாயு கோணத்தையும் எப்பொழுதும் ரக்ஷிக்க வேண்டும்.

ஏ! அமலே! தங்களுடைய த்ரிசூலம் எங்கள் கேசத்தை ரக்ஷிக்கட்டும். ஏ! சந்த்ர கலையை தரித்தவளே, தாங்கள் எங்கள் நெற்றிக்கட்டையும், உமாதேவி எங்கள் புருவத்தையும், த்ரிலோசனரின் மனைவியே! எங்கள் இரு நேத்திரங்களையும் ரக்ஷிக்க வேண்டும்.

கிரிஜா நாசியையும், ஜெயா மேலுதடையும், விஜயா கீழ் உதடையும் ரக்ஷிக்கட்டும். ஸ்ருதிஸ்வனு 'இரண்டு காதுகளையும், ஸ்ரீதேவி பல்வரிசைகளையும், சண்டிகா இரு கன்னங்களையும் வாணி நாக்கையும், ஜெய மங்களா முகவாயையும், கார்த்தியாயனி ஸமஸ்த முக மண்டலத்தையும் ரக்ஷிக்க வேண்டும்.

நீலகண்டி கண்டப் பிரதேசத்தையும், வராஹி கழுத்தின் கண்டியையும் ரக்ஷிக்க வேண்டும். பூர்வசக்தி தோள்களையம்' ஐந்த்ரி, புஜதண்டத்தையும், பத்மா கை தலங்களையும், கமலா கை விரல்களையும், விரஜா நக வரிசைகளையும் சூர்ய மண்டலத்தில் இருக்கும் தமோ நாசினியான சூர்யசக்தி கை இடுக்குகளையும் ஸ்தல சரீ, வக்ஷஸ்தலங்களையும் தரித்ரீ (பூமியைத் தாங்குபவள்) ஹ்ருதயத்தையும் க்ஷணதா சாக்னி (ஒவ்வொரு ஷணத்திலும் சலனத்தை நீக்குபவளான நீ எங்களுடைய வயிற்றை ரக்ஷிக்கட்டும்.

ஜகதீச்வரி எங்கள் உதர மடிப்பையும்—போகதி எங்கள் நாபியையும், அஜாதேவி ப்ருஷ்ட தேசத்தையும், விகடாதேவி கடிப்பிரதேசத்தையும், பரமா நிதம்ப ஸ்தலத்தையும, குஹரிணி குஹ்ய ப்ரதேசத்தையும், அபாய ஹந்த்ரீ பாயுஸ்தானத்தையும், விகுலா இரு தொடைகளையும், லலிதா முட்டுகளையும், ஜெயா தேவி இரண்டு அடித்தொடைகளையும், கடோதர இரு குதிகால் களையும், ரஸதலசரா இரண்டு பாதங்களையும், உக்ரா கால் விரல் களையும், சாந்த்ரீ, கை நகங்களையும், தல வாஹினி தேவி எங்கள் உள்ளங் கால்களையும் ரக்ஷிக்கட்டும். லக்ஷ்மிதேவி எப்பொழுதும் எங்கள் க்ரஹங்களையும், க்ஷேமகரி நாங்கள் இருக்கும் இடத் தையும், ப்ரியகரி புத்திரர்களையும், ஸனகரி ஆயுளையும், மஹா தேவி கீர்த்தியையும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

தனுர்தரி தர்மத்தையும் குலதேவி குலத்தையும் ரக்ஷிக்கட்டும்- ஸர்வாணி தேவி யுத்தத்தில் ரக்ஷிக்கட்டும். ஸத்கதி ப்ரதா ஸத்கதியை ரக்ஷிக்கட்டும். ராஜ குலம், யுத்தம், சத்ரு சங்கடம், மணி கை! வளம் ஜலம் இவைகளிலிருந்து எப்பொழுதும் காக்கட்டும். இந்த விதமாக மகரிஷிகள் கந்தர்வர்கள் சாரணங்கள் ஸகிதம் இந்த்ராதி தேவர்கள் ஸ்துதி செய்து அடிக்கடி வீழ்ந்து வணங்கினர்கள். பிறகு ஜகத்தாத்ரி பரம ஸந்தோஷமடைந்து அந்த ஸுரோத்தமர்களை பார்த்துக் கூறினள்.

ஹே! தேவர்களே! நீங்கள் முன்புபோல் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களில் அதிகாரம் செய்து வாருங்கள். உங்களுடைய இந்த யதார்த்தமான ஸ்துதியைக் கேட்டு மகிழ்ந்தேன். அதனல் வேண்டிய வரங்கள் கொடுக்கிறேன். எந்த மனிதன் இந்த ஸ்தோத்திரத்தை பக்தி பூர்வமாகப் படிக்கிருனே அவனை அணு அணுவாக கவனித்து அவனுடைய ஆபத்திலிருந்து ரக்ஷிப்பேன்.

இந்த வஜ்ரபஞ்சரம் என்னும் ஸ்லோகத்தை கவசமாக எவன் தரிக்கிருனே அவனுக்கு ஒருபொழுதும் பயம் ஏற்படாது. ரண க்ஷேத்திரத்தில் யாராலும் அண்டமுடியாத துர்காஸுரனை நாம் வதம் செய்ததால் இன்றிருந்து எனக்கு துர்க்கை எனும் பெயர் பிரசித்தமாக விளங்கட்டும்.

எவர்கள் என்னை துர்க்கையாக பாவித்து சரணகதி அடை கிருர்களோ அவர்கள் ஒருபொழுதும் துர்கதியை அடைய மாட்டார்கள். இந்த 'வஜ்ரபஞ்சரம்' எனும் பவித்ரமான ஸ்துதியை எவன் கவசம் போல் தரித்துக் கொள்கிருனே அவனுக்கு எமனிடம்கூட பயம் ஏற்படாது. பூதம், ப்ரேதம் டாக்கினி, பிசாசு, ராக்ஷஸர்கள், க்ரூரர்கள், விஷசாப்பங்கள், அக்னி, திருடன் வேதாளம், கங்காளம், க்ருஹங்கள், பாலக்ரஹங்கள்,

வாதபித்தங்களினுல் ஏற்படும் விஷஜுரங்கள் இந்த ஸ்துதியை கேட்ட மாத்திரத்தில் ஓடிவிடும்.

இந்த உத்தம ஸ்தோத்திரத்தைச் சொன்னுல் ஓடிவிடும் இந்த வஜ்ரபஞ்சகம் என்னும் ஸ்தோத்திரம் துர்க்கையின் மகிமையை ப்ரகாசிக்கச் செய்கிறது.

இந்த ஸ்தோத்திர கவசத்தினுல் ரக்ஷிக்கப்பட்டவருக்கு வஜ்ரா யுதத்திற்கும் பயப்பட வேண்டாம். ஒருவர் இந்த மந்த்ரத்தை அபிமந்திரித்து அந்த ஜலத்தைக் குடித்தால் உதிரபீடை நீங்கும். மேலும் இந்த ஸ்தோத்திரத்தை மந்திரித்து ஜலத்தை குடித் தால் கர்பபீடை நீங்கும். குழந்தைகளுக்கு பரம சாந்தியைக் கொடுக்கும். உலகத்தில் எங்கெங்கெல்லாம் இந்த ஸ்தோத்ரம் சொல்லப்படுகின்றதோ அங்கெங்கெல்லாம் இந்த சக்திகளும் என் கூட இருந்து என்னுடைய ஆக்ஞையினுல் என் பக்தர்களை பரிபூர்ண மாக ரக்ஷிக்கிருர்கள்.

இந்த விதமாக தேவதைகளுக்கு வரம் அளித்து விட்டு பகவதி மறைந்தாள். அந்த தேவதைகளும் மிகவும் சந்தோஷத்தோடு தங்கள் இடத்திற்குத் திரும்பினுர்கள்—ஸ்கந்தர் கூறினுர்—ஏ! மகரிஷே! இந்த ப்ரகாரம் இந்த மகாதேவிக்கு துர்க்கை என்று பெயர் வந்தது. அவளை காசியில் ஆராதிப்பது எப்படி என்பதை உன்னிடம் கூறுகிறேன் கேள்.

அஷ்டமி, சதுர்தசி, விசேஷமாக மங்களவாரம், இந்த தினங் களில் காசியில் துர்கதியை நீக்கும் துர்கா தேவியை நிரந்தரமாக பூஜிக்க வேண்டும். மிகவும் கருத்துடன் நவராத்திரி முழுதும் ப்ரதி தினமும் பூஜை செமவதினுல் விக்கினராசிகளைத் தொலைக்கிருள்.

நல்ல புத்தியை கொடுக்கிருள். நானுவிதமான உபசார பூஜைகளும், மகாபவிதானமும், கொடுப்பதினுல், காசியில் துர்கா தேவி 'சந்தேஹமில்லாமல் அபீஷ்ட சித்திகளைக் கொடுக் கிருள். ஸுகத்தை விரும்பும் ஜனங்கள் குடும்பத்துடன் ச்ரத்தை யாக ப்ரதி வர்ஷமும் சரத் நவராத்திரியிலும், வசந்த நவராத்திரி யிலும் துர்காயாத்திரை பண்ணி முடிக்க வேண்டும்.

ப்ரதி வருஷமும் யாத்திரை செய்யாத மதியீனர்களுக்கு காசியில் ஒவ்வொரு க்ஷணமும் ஆயிரக்கணக்கான விக்கினங்கள் ஏற்படும். நவராத்திரி முழுவதும் எல்லா விதமான ஆபத்துக்களை போக்கடிக்கும் பகவதி துர்கா தேவியை துர்கா குண்டத்தில் ஸ்னனம் செய்து விதிப்ரகாரம் பூஜித்தால் ஒருவன் ஒன்பது ஜன்மங்களின் சஞ்சித பாபங்களிலிருந்து விடுதலை அடைகிருன்.

பகவதி துர்காதேவி காளராத்ரி முதலிய சக்திகளோடு கூட காசிபுரியை நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் ரக்ஷிக்கிருள். அதனுல் அவர்கள் எல்லோரையுமே ச்ரத்தையுடன் பூஜிக்க வேண்டும்.

இவைகளைத் தவிர மற்றும் திக்குகளை ரக்ஷிக்கும் அதிஷ்டாத்ரி தேவிகளான நவசக்திகள் இருக்கின்றன. அவர்களும் ஒழுங்காக இந்த அவிமுக்த க்ஷேத்ரத்தை ஆயிரக்கணக்கான உபத்திரவங்களிலிருந்து ரக்ஷிக்கிறார்கள். சத நேத்ரா, ஸகஸ்ராஸ்யா, அயுத பூஜா அஸ்வாடா, கஜாஸ்யா, த்வரிதா அஸ்வவாஹினி, விஸ்வாகௌரீ ஸௌபாக்யகௌரீ இந்தஒன்பது க்ஷேத்ர ரக்ஷகியான தேவிகளை பூர்வாதி எட்டு திசைகளிலும், மத்யத்திலும் மிகவும் யத்தனத் துடன் பூஜிக்க வேண்டும்.

இந்த ரீதியாக எட்டு பைரவர்களும் எட்டு திசைகளிலும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிர்வாண லக்ஷ்மியின் ஸ்தானமான காசி க்ஷேத்ரத்தை நிரந்தரமாக ரக்ஷிக்கிறார்கள்.

அவர்களுடைய பெயர்கள், ருரு, சண்டா, அஸிதாங்கா, கபாலி, க்ரோதன, உன்மத்தா, ஸம்ஹாரா-ஈஷண பைரவா, என்பனவாகும் இந்த விதமாக மகா பயங்கர மூர்த்தி முண்டருண்ட மாலைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டு மண்டையோடும் கத்திரியும் கையிலேந்திக்கொண்டு நாய்களை வாகனம் ஆகக் கொண்டும் ரத்தம் போன்ற சிகப்பான முகத்துடன் பெரிய பெரிய பற்களுடன் நீண்ட புஜங்களும் நிர்வாண தேகமும், விரிந்த கேசமும், ரத்தத்தையும் மதுவையும் குடிப்பதினால் மதத்த நிலைமையும், வேண்டிய உருவம் எடுத்துக்கொள்ள வல்லவர்களும், நானாவிதமான அஸ்த்ரசஸ்த்ரங்களை கையில் ஏந்திய வரும் தன்னைப்போலவே கோடிக்கணக்கான அனுசரர்ங்கள் பின்தொடர வித்யு ஜிஹ்வன், லலஜ்ஜிஹ்வன், க்ரூராஸ்யன், க்ரூரலோசனன், உக்ரன், விகடதம்ஷ்ட்ரன், வக்ரமுகன், வக்ரநாஸிகன், ஜம்பகன், ஜ்ரும்பணமுகன், ஜ்வாலா நேத்ரன், வ்ருகோதரன், கர்த்த நேத்ரன், மகாநேத்ரன் துச்சநேத்ரன், அந்தர மண்டலன், ஜ்வலத் கேசன் கம்புஸிரா, ஹர்வக்ரீவன் மஹாஹனு, மஹாநாசா, லம்பகர்ண, கர்ணப்ரவர்ண, அநஸா, இவ்விதம் துர்வ்ருந்தர்களான ரத்தவெறி பிடித்த அறுபத்துநாலு வேதாளங்கள் கெட்ட-நடத்தையுள்ளவர்களை விரட்டிக்கொண்டு நான்கு திக்குகளிலும் எப்பொழுதும் க்ஷேத்திரத்தை ரக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஏ! கும்பமுனியே! நான் முன்னால் த்ரைலோக்ய விஜயாவிலிருந்து ஜ்வாலாமுகி வரை அநேக சக்திகளை வர்ணித்தேன் அல்லவா?

அவர்கள் எல்லோரும்கூட நான்கு திசைகளிலும் ஆயுத ஸன்னத்தர்களாய் காசீபுரியை ரக்ஷிக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய விக்கினங்களின் நிவர்த்தியின் பொருட்டு இவர்கள் எல்லோரையும் நன்ருக பூஜிக்க வேண்டும்.

இதுபோலவே முற்கூறிய ருரு முதலிய பைரவர்களையும் பூஜிக்க வேண்டும். ஏனென்ருல் அவர்கள் எல்லோரும்கூட காசியில் பயமும் பயப்படக்கூடிய பயங்களை விலக்கி ஸர்வஸம் பத்துக்களையும் அளிக்கக் காரணமாக இருக்கிருர்கள்.

வித்யுத் ஜிஹ்வா முதலிய உக்ரமான வேதாளங்களும் காசியில் பூஜிக்கப்படும் பொழுது பயங்கரமான விக்கின கூட்டங் களை நாசம் செய்கிருர்கள். இங்கு மேலும் நாளுவிதமான பயங்கர உருவமுடையவர்களும் அஸ்த்ரசஸ்த்ரங்களினுல் ஸன்னத்தமான ஒருகோடி பூதகணங்களும் இந்த புரியை ரக்ஷிக்கிருர்கள்.

இவர்கள் எல்லோரும்கூட ஒவ்வொரு நிமிஷமும் நிர்வாண லக்ஷ்மி க்ஷேத்ரத்தை பாலிக்கிருர்கள். அதனுல் காசியில் மோக்ஷத்தை விரும்பும் ஜனங்கள் இந்த எல்லா தெய்வங்களையும் அவசியம் பூஜிக்க வேண்டும்.

துர்க்கா விஜயம் என்னும் பெயருள்ள அனேகம் சக்திகளின் திறமையுள்ள இந்த புண்ணிய அத்யாயத்தின் கதையைக் கேட்பதால் சீக்கிரம் ஆபத்திலிருந்து விடுபடுவார்கள். இதில் அனேக பைரவர்களைப் பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வேதாளங்களைப் பற்றி வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை களுடைய பேர்களை கேட்ட மாத்திரத்திலேயே ஒருவனை இடையூறுகள் தொந்தரவு செய்யாது.

மேற்கூறிய பூதகணங்கள் நம்முடைய கண்களுக்குப் புலப் படாவிட்டாலும் இந்தக் கதையைப் படிப்பவர்களையும் அவர்கள் ஸர்வ ஜாக்கிரதையாக ரக்ஷிக்கிருர்கள்.

அதனுல் காசி புரியில் எவர்களுக்கு திடமான பக்தியுள்ளதோ அவர்கள் மகா விக்கின நிவாரணமான இந்த கதையை அவசியம் கேட்க வேண்டும்.

யாதொரு க்ரஹத்தில் இந்த உபாக்கியானம் எழுதப்பட்டு பக்தி ச்ரத்தையுடன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்களை தேவ

கணங்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஆபத்துகள் நேர்ந்தாலும் அவைகளில் இருந்து ரக்ஷிக்கிருர்கள். காசீபுரியின் உறுதியான ப்ரேமையுடையவர்கள் மிக்க மரியாதையுடன் இந்த வஜ்ரபஞ்சகம் என்னும் உபாக்யானத்தைக் கேட்க வேண்டும்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி காண்டத்தில் உத்ரார்த்த பாஷாடீகான எழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

எழுபத்து மூன்ருவது அத்யாயம்

அகஸ்த்யர் கூறினுர் :- ஏ! ஷடானனு! பகவான் மகேஸ்வரர் ஜகதம்பிகையுடன் த்ரிலோசன லிங்கத்திற்கு சமீபத்தில் சென்று என்ன செய்தார்? அதை சீக்கிரம் சொல்லுங்கள்!

ஸ்கந்தர் கூறினுர் :- ஏ! கும்ப முனியே! நீ கேட்டதை கூறுகிறேன் கேள். அதை ஸர்வ ஸித்திகளும் அருளும் விரஜா பீடமாகக் கூறுகிருர்கள். அந்த பீடத்தை தரிசித்த உடனேயே ஒருவனுக்கு ரஜோ குணம் விலகி விடுகிறது. த்ரிலோசன மகாலிங்கம் எங்கிருக்கிறதோ அங்கேயே பிலப்பிலா தீர்த்தம் என்னும் ஒரு கட்டம் கங்கையில் இருக்கிறது. காசியில் அந்த தீர்த்தத்தை ஸர்வதீர்த்த மயம் என்று கூறுகிருர்கள்.

முனிவரே அதன் காரணமென்னவென்ருல் மூன்று உலகங்களிலும் எத்தனே தேவதைகள், ரிஷிகள், மனிதர்கள், நாகர்கள், நதிகள், பர்வதங்கள் ஆரண்யங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளெல்லாம் இங்கு ஒன்று சேருகின்றன. அந்தக் காரணத்தினுல், இந்தத் தீர்த்தமும், த்ரிலோசன லிங்கமும் த்ரிவிஷ்டபம் என்னும் பெயருடன் இன்றுவரை ப்ரக்யாதி அடைந்திருக்கிறது.

முனியே அங்கு வந்து பகவான் பினுகி ஜகஜ்ஜனனியிடம் த்ரிலோசன லிங்கத்தின் மகிமையை எவ்விதம் வர்ணித்தாரோ அதையும் உமக்குக் கூறுகிறேன். தேவி கூறினுள், ஹே! தேவ தேவா, ஜகன்னுதா, ஸர்வப்ரதா, ஸர்வ வ்யாபகா, சமதர்சி, ஸர்வ ஜனகா, சர்வா, நான் தங்களிடம் ஒன்று கேட்கிறேன். தாங்கள் கூறவேண்டும்.

இந்த காசி க்ஷேத்ரம் கர்ம விதைக்கு மஹா ஔஷதமாக இருக்கும். மோக்ஷ லக்ஷ்மி ஆலயம் எப்படி தங்களுக்குப் பிரியமானதோ, அப்படியே எனக்கும் பிரியத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது. இந்த க்ஷேத்திரத்தின் தூளிக்கு முன்னுல் மற்ற க்ஷேத்திரங்களேப் பற்றிச் சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லே.

அதன் பூரண மகிமை யாருக்குத் தெரியும்? இங்கே எத்தனே லிங்கங்கள் இருக்கின்றனவோ அவைகள் தானுக முளேத்தாலும் சரி அல்லது யாராவது ஸ்தாபிக்கப்பட்டாலும் சரி, எல்லாம் நிர்வாண பதவியைக் கொடுக்கவல்லது.

ஏ! சங்கரா! இவைகள் எல்லாம் தெரிந்த விஷயம்தான் என்ருலும், இந்தக் காசியில் அனுதிகாலம் தொட்டு, எந்தெந்த

சித்த லிங்கங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளைப் பற்றிக் கூற வேண்டும்.

தாங்கள் பராசக்தியுடன், பிரளய காலத்தில் கூட பிரியாமல் இருக்கும் காசிக்கு அதனாலேயே முக்திபுரி என்ற பெயர் வந்தது. எதன் பெயரை நினைத்த மாத்திரத்தில், பாபம் க்ஷயம் ஆகிறதோ, எதை தரிசிப்பதனாலும், ஸ்பர்சிப்பதனாலும், சுவர்க்கமும் மோக்ஷமும் கிடைக்கிறதோ, ஜன்மம் முழுவதிலும் பூஜித்தாலும், காசியிலுள்ள ஸமஸ்த லிங்கங்களையும் பூஜித்த பலன் கிடைக்கிறதோ அவைகளைப்பற்றி கருணாம்ருதஸாகரா! சம்போ! எனக்கு க்ருபையுடன் அவைகளைச் சொல்ல வேண்டும். நான் தங்கள் சரணங்களில் வணங்குகிறேன்.

ஏ விந்திய சத்ருவே, முனி சப்தமா, மஹாதேவா, இந்த மாதிரி தேவியின் நல்ல வார்த்தைகளைக் கேட்டு, எவைகளின் பெயர்களை, கேட்ட மாத்திரத்தில் பாபராசிகள் க்ஷயமாகிறதோ, புண்யங்கள் குன்றாக குவிகிறதோ, அந்த முக்திக்குக் காரணமாக இருக்கும், காசியிலுள்ள, அந்த மஹாலிங்கங்களின் பெருமைகளைக் கூறுகிறேன்.

தேவாதிதேவன் கூறினார் — ஏ, தேவி! அந்த க்ஷேத்திரத்திலுள்ள பரம ரகசியமான முக்திக்குக் காரணத்தை கூறுகிறேன் இந்த விஷயத்தை, ப்ரும்மா, விஷ்ணு முதலியவர்களும், அறிவார்கள். ஏ, பார்வதி, இந்த ஆனந்தவனத்தின் பெரிதும், சிறிதுமான கணக்கில்லாத லிங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் நானாவித் ரத்தினங்கள், தாதுக்கள், கற்கள், இவைகளாலானவை.

எத்தனையோ சுயம்புலிங்கங்கள் இருக்கின்றன. அனேக ரிஷிகளாலும், தேவர்களாலும், ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. எத்தனையோ சித்தர்களும், சாரணர்களும், கந்தர்வர்களும், யக்ஷர்களும், ராக்ஷஸர்களும், இவைகளை பூஜித்து இருக்கிறார்கள். அஸுரர்கள், நாகர்கள், மனிதர்கள், தானவர்கள், அப்ஸரஸ்கள் திக்கஜங்கள், பர்வதங்கள், தீர்த்தங்கள், யக்ஷர்கள், வானரர்கள், பக்ஷிகள் கின்னரர்கள், இவர்களெல்லோரும் தங்கள் தங்கள் நாமத்துடன் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட 23 லிங்கங்கள் இருக்கின்றன.

ஏ, ப்ரியே, இவைகளெல்லாமே, இங்கு முக்திக்குக் காரணமாகும்.

ஏ ! ப்ரியே! இந்த லிங்கங்கள் கண்ணுக்குத் தெரிந்தாலும் சரி, தெரியாவிட்டாலும் சரி, பழுதடைந்த திருந்தாலும் சரி, அவைகள் எல்லாம் பூஜிக்கத்தகுந்தவை.

ஏ! சுந்தரி, ஒரு தரம் நான் இவைகளை கோடிக்கணக்காக எண்ணி இருக்கிறேன். ஹே ஈசே! இங்கு கங்கா ஜலத்தில் எட்டு கோடி சித்த லிங்கங்கள் இருக்கின்றன. கலிகாலத்தில் அவைகள் கண்ணுக்குத் தெரியாது.

அடி ப்ரியே! நான் எண்ணிய பிறகு, என்னுடைய பக்த ஜனங்கள் அளவற்ற லிங்கங்களை ப்ரதிஷ்டை செய்திருக்கிறார்கள். அவைகளை இதுவரை ஒருவரும் எண்ணவில்லை,

ஏ! சுந்தரி! இப்பொழுது நீ எந்த லிங்கத்தைப்பற்றி கூறினாயோ, எவைகளினால் இந்த க்ஷேத்திரம் ஸர்வோத்தமம் ஆயிற்றோ, எவைகள் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமோ, அவைகளைப் பற்றிக் கேள். ஏ, கிரீந்த்ரநந்தினி, இந்த லிங்கங்கள் எல்லாம் மகா ரகஸ்யமானவை.

அதனால் அவைகளுடைய ப்ரபாவங்களினால் அந்தந்த இடங்களில் வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றன. எவர்கள் கலியின் கல்மஷத்தினால், துஷ்டத்தனம் மிகுந்து, நாஸ்திகர்களாகவும், பொல்லாதவர்க்ளாகவும், இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு இந்த ஸித்த லிங்கங்களின் பெயர்கள்கூடத் தெரியாது.

ஏ! சுபானனே! கேவலம் இந்த லிங்கங்களுடைய பெயர்களைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் பாப கூட்டங்கள் நசிக்கின்றன. புண்ணிய ராசிகள் வ்ருத்தியாகின்றன?

அவைகளில் முதலாவது ஓங்காரேஸ்வரர், இரண்டாவது த்ரிலோசனர். மூன்றாவது மகா தேவர், நான்காவது க்ருத்தி வாஸேஸ்வரர், ஐந்தாவது ரத்னேஸ்வரர் ஆறாவது சந்த்ரேஸ்வரர் ஏழாவது கேதாரேஸ்வரர், எட்டாவது தர்மேஸ்வரர், ஒன்பதாவது விரேச்வரர், பத்தாவது காமேஸ்வரர், பதினொன்றாவது விஸ்வகர்மேஸ்வரர், பனிரண்டாவது, மணிகர்ணிகேஸ்வரர், பதிமூன்றாவது அவிமுக்தேச்வரர், பதினாலாவது விச்வேச்வரர், ஏப்ரியே, இந்த பதினாலு லிங்கங்களும், மோக்ஷ சம்பத்துக்கு வேர் ஆகும்.

ஹே! ஸுந்தரி, இந்த லிங்க ஸமூகங்களை முக்தி க்ஷேத்ரங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு பரம அதிஷ்டான தேவதைகள், இவர்களே ஆவார், இவர்களை ஆராதித்தால், கைவல்ய-சம்பத்தை தானமாக அளிக்கிறார்.

ஏ! ப்ரியே! ஆனந்த வனத்தில் கூறிய இந்த பதினாலு லிங்கங்களையும், மானிட தேகிகளின் முக்திக்காக பூஜிக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதத்திலும், ப்ரதமை திதியில் ஆரம்பித்து, சதுர்தசி வரையில் இந்த பதினாலு லிங்கங்களுக்கும் யாத்திரை செய்ய வேண்டியது அவசியம்.

ஏ! கும்ப ஸம்பவா! இந்த எல்லா மஹாலிங்கங்களிலேயும் மகாதேவரை ஆராதிக்காமல் காசியில் முக்தி எவருக்குக் கிட்டும்?

இது முக்காலும் ஸத்தியமே. அதனுல் ஏ! முனியே, காசி வாஸத்தின் பலனை விரும்புபவர்கள், மிகவும்ப்ரயத்னத்துடன் பக்தி பாவத்தோடு, பூஜிப்பது உசிதம். அகஸ்த்ய முனிவர் கூறினுர்.

ஏ! ஷண்முகா, காசியில் இந்த லிங்கங்கள் மட்டுமே முக்திக்குக் காரணமானவைகளா, அல்லது வேறு லிங்கங்களும் உண்டா? உண்டானுல் அவைகளைப்பற்றியும் கூறுங்கள். ஸ்கந்தர் கூறினுர்.

ஏ!...விருத்தரே, இங்கு இன்னும் எத்தனையோ மகாலிங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆனுல் கலியுக ப்ரபாவத்தினுல் அவைகள் மறைந்தே இருக்கின்றன.

எவர்களுக்கு ஈஸ்வரரிடம் உண்மையான பக்தி ஏற்படு கிறதோ, எவர்கள், காசி தத்வத்தை நன்ருக அறிந்து இருக்கிருர் களோ, அவர்கள் இந்த லிங்கங்களின் பெயர்களை ஜெபத்தினுல், கலிகல்மஷத்தை நாசம் செய்யும் இந்த லிங்கங்களை அறிய முடியும்.

மற்ருெருவராலும் அறிய முடியாது. அவர்கள் பெயர் களைக் கூறுகிறேன், கேள். (1) அமிர்தேஸ்வரர், (2) தார கேச்வரர், (3) ஞானேஸ்வரர், (4) கருணேஸ்வரர் 5 மோக்ஷத்வா ரேஸ்வரர், 6 ஸ்வர்க்கத்வாரேஸ்வரர், 7ப் ரம்மேஸ்வரர்: 8 லாங்க லீஸ்வரர், 9 வ்ருத்தகாலேஸ்வரர், 10 விருக்ஷேஸ்வரர், 11 சண் டீஸ்வரர், 12 நந்திகேஸ்வரர், 13 மஹேஸ்வரர் 14 ஜோதிரூபேஸ் வரர் இந்த பதினுலு லிங்கங்களும் மிகவும் ப்ரசித்தி பெற்றவை, அடி ஸுந்தரி, இந்த பதினுலு மகாலிங்களும் ஆனந்த கானன காசியில் முக்திகொடுக்கவல்லவர்.

கலியுகத்தில் பாப புத்தியுள்ள ஜனங்களிடம் இந்த லிங்கங்களைப் பற்றின விபரங்கள் ஒருபொழுதும் சொல்லக் கூடாது. காசியில் எவர்ஒருவர் இந்த பதினுன்கு லிங்கங்களை ஆராதனை செய்கிருர் களோ, அவர்கள் ஸம்ஸார யாத்திரைக்கு திரும்பி வரமாட்டார் கள். இவைகள் காசியின் விலை மதிக்க முடியாத பொக்கிஷங்கள். அதனுல் இதேகாசியில் அங்கும் இங்கும் பிரகடன படுத்த க்கூடாது.

அடி வரானனே, இந்த லிங்கங்களின் நாமஉச்சாரணமே பெரிய பெரிய ஆபத்துக்களிலிருந்தும், துக்கங்களிலிருந்தும் காக்க வல்லவை.

இதுவே இந்த க்ஷேத்திரத்தின் பரம ரகஸ்யம், ஹே! கிரிஸுதே, இந்த பதினுலு லிங்கங்களிலும் நான் சானித்தியம்

இருப்பதினுல் இவைகள் இந்த அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தின் ஹ்ருதய ஸ்வரூபம் ஆகும்.

எல்லோருக்கும் முக்தி அளிக்கக்கூடிய இப்பதினுன்கு லிங்கங்களும் என்னுடைய பரம பக்தர்களிடம் எனக்கு இருக்கும் தயையினுல் பதினுலு புவனங்களின் ஸாரங்களே எடுத்து என்னுல் செய்யப்பட்டதாகும்.

இந்த க்ஷேத்திரத்தில் முக்திகிட்டும் என்பது ப்ரசித்தம். அதற்கு காரணம் என்னுடைய இந்த பதினுன்கு லிங்கங்களே ஆகும்.

ஏ! காந்தே என்னுடைய பக்திமான்கள் ஆனந்தவனத்தில் இந்த லிங்கங்களே, எப்பொழுதும் ஸ்மரித்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். அவர்களே வ்ருததாரிகள், தபஸிகள். காசியில் இந்த லிங்கங்களே தரிசனம் செய்பவர்கள் யோகாப்யாஸம் தானம் இவைகளின் பலனே அடைகிருர்கள்.

முனீஸ்வரர்கள் தங்கள் இஷ்டபூர்த்திக்காக எந்த தர்மங்களே அனுஷ்டிக்கிருர்களோ, அவைகளின் பலனே ஜன்ம முழுவதும் பாபமில்லாதவர்கள் ஆக, இவைகளே தரிசிப்பவர்கள் ஆகிருர்கள்.

ஏ, பார்வதி! ஒருவன் அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தை அடைந்து இந்த லிங்கங்களே எல்லாம் ஒரு தடவையாவது பூஜிப்பானுஞல், அவன் நிச்சயமாக முக்தி அடைகிருன். இதில் சந்தேகம் இல்லே.

ஸகந்தர் கூறினுர். ஓ அகஸ்திய முனியே, விந்த்யா ஜலத்தை பங்கப்படுத்தியவரே, பகவான் சங்கரர் தன் பக்தர்களின் ஹிதத்திற்கு வேண்டி, இந்த லிங்கங்களேப் பற்றியும் கூறி இருக்கிருர்.

அவைகளேயும் கேள். (1) சைலேஸ்வரர், (2) சங்கமேஸ்வரர், (3) ஸ்வர்லினேஸ்வரர், (4) மத்யமேஸ்வரர், (5) ஹிரண்ய கர்பேஸ்வரர், (6) ஈசானேஸ்வரர், (7) கோப்ரேக்ஷேஸ்வரர், (8) வ்ருஷபத்வஜேஸ்வர், (9) உபசாந்தசிவன் 10ஜேஷ்டேஸ்வரர், (11) நிவாஸேஸ்வரர், (12) ஸுக்ரேஸ்வரர், (13) வ்யாக்ரேஸ்வரர் (14) ஜம்புகேஸ்வரர்! இவைகள் பதினுலு லிங்கங்கள்.

ஹே! முனே! இந்தப் பதினுன்கு லிங்கங்கள் மகத்தானவை. இந்த லிங்கங்களே சேவித்தாலும் மனிதர்கள் மோக்ஷமடைகிருர்கள்.

உத்தம பக்தர்கள் கருத்துடன் சித்திரை மாதத்தில் க்ருஷ்ண பக்ஷத்து ப்ரதமையில் ஆரம்பித்து சதுர்தசி வரையிலும் இந்த லிங்கங்களே பூஜிக்க வேண்டும்.

மோக்ஷத்தை விரும்பும் ஜனங்களும் இந்த லிங்கங்களுக்கு வருஷாந்தர யாத்திரையை பெரிய உற்சவமாகக் கொண்டாட

வேண்டும். இதனுல் சம்பூர்ணமாக க்ஷேத்திரத்தின் ஸித்தி அவர் களுக்குக் கிடைக்கிறது.

ஏ! மஹா முனியே! இப் பதிஞன்கு லிங்கங்களேயும் மிக யத்தினத்துடன் தரிசனம் செய்வதால் ஒருவரும் துக்கஸாகர, ஸம்ஸாரத்தில் பிறக்கமாட்டார்கள். இவ்வாறு பகவான் பார்வதி யிடம் மேலும் கூறுவார். க்ஷேத்ரத்தின பரமதத்துவம் இதுவே ஆகும்

நிச்சயமாக ஸம்ஸார ரூபமான ரோகத்திஞல் பீடிக்கப்பட்டு இருப்பவருக்கு இதுவே பரம ஔஷதமாகும்.

இதுவே இந்த க்ஷேத்திரத்தின் உபநிஷத்தாகும். இதுவே உத்தம முக்திக்கு விதையாகும். அடி ப்ரியே! இந்த லிங்கங் களெல்லாம் கர்ம ரூபமான ஆரண்யத்திற்கு அக்னியாகும். இந்த ஒவ்வொரு லிங்கங்களின் மசிமைக்கும், ஆதியும் அந்தமும் இல்லே. இதைப் பூரண ரூபமாக நான் அறிவேனே தவிர, வேறு ஒருவரும் அறிய மாட்டார்கள்.

ஹே! மகரிஷே! இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு தேவி, புளகாங் கிதமடைந்து, ஸர்வஸ்வதாதா, பகவான் ஈசான தேவரை வணங்கி, கூறலுற்ருள். ஹே! ப்ராண வல்லபா தாங்கள் பரம ரகஸ்யத்தைக் கூறினீர்கள். இதைக் கேட்டு என் சித்தம் பரம குதூகலமடைந்தது.

ஹே! கார்ய காரணங்களுக்கு ஈச்வரரே, தாங்கள் இந்த லிங்கங்கள் ஒவ்வொன்றினுடையவும் மிகவும் மேன்மையான, ஸாரமயமான, காசியில் மோக்ஷத்துக்குக் காரணத்தையும் கூறினீர்கள்.

ஹே! புவன நாயகா! இவைகளேக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே, பாபங்களே போக்கடிக்கும். பதிஞன்கு லிங்கங்களின் மகாத்ம்யத் தையும் ஒவ்வொன்ருக விவரித்துக் கூறுங்கள். மிகவும் புண்ணியம் வாய்ந்த அமரகண்ட க்ஷேத்திரத்திலிருந்து வந்த ஓங்காரேஸ்வரரைப் பற்றிக் கூறுங்கள்.

ஹே! ஈசா! இந்த ஓங்காரேஸ்வரர் யாருக்கு ஆத்மாத்மகமாக இருப்பவர் அவருடையஸ் வரூபம் என்ன? அப்படி ஆராதித்தவர் களுக்கு, இவர் என்ன வரம் கொடுத்தார். பார்வதி தேவியின் இந்த வசன அம்ருதத்தைப் பருகி, பரமசிவன் ஓங்காரேஸ் வருடைய பரம விசித்ர கதையை, கூறத் தொடங்கினுர்,

தேவதேவர் கூறினுர், அபர்ணே! முதலாவது ஓங்காரேஸ்வரர் இங்கு எப்படி ஆவிர்பவித்தார் என்பதைக் கூறுகிறேன். ஹே! மகாதேவி! பூர்வகாலத்தில் விச்வகர்த்தா ப்ரும்மா இதே ஆனந்த வனத்தில் உக்ரஸமாதியில் இருந்து மிகவும் கடுமையான தவம்

செய்தார். பின் ஆயிரம் யுகமான பின்பு, பாதாளத்தைப் பிளந்து கொண்டு, திக்குகளை ப்ரகாசப்படுத்திக் கொண்டு ஒரு பெரிய ஜோதி கண்ணெதிரே தோன்றியது.

ப்ரும்மாவின் அந்த கரணத்தின் நிஷ்காம ஸமாதியின் பலத்தால் உண்டான பரம ஜோதியே வெளி வந்ததென்னலாம்.

ஒரு நாழிகை பூமி பிளந்ததால், சடசடசப்தம், உண்டாயிற்று. இந்த சப்தத்தினால் வசீகரிக்கப்பட்ட ப்ரும்மதேவரின் ஸமாதி மெல்ல மெல்ல கலைந்தது;

ப்ரும்மா ஸமாதி கலைந்து மெல்ல கண்ணைத் திறந்து நோக்கினார். அவர் தன் முன்னால் அதி அற்புதமாக ஜொலித்துக் கொண்டிருக்கக் கண்டார்.

ஸத்வகுணம் நிறைந்த ரிக்வேதத்தின், க்ஷேத்ரமான ஸ்ருஷ்டியின் பாலகனாய் நர நாராயணாத்மகனாய் தமோகுணத்துக்கும் அப்பால் நின்ற ஸாக்ஷாத் அகாரத்தையும், அதன் முன்பாக ரஜோகுணமயமான யஜுர்வேதத்தின் ஜன்ம பூமி.

எல்லா ஸ்ருஷ்டிகளுக்கும் காரணமான எல்லா ப்ரும்ம ஸ்ருஷ்டிக்கும், ப்ரதி பிம்பஸ்வருபஉகாரத்தையும், அதற்குப் பிறகு ஸங்கேதமாகக் கூறிய மந்திரத்தைப்போல், நிச்சப்தமாக-க்ருஷ்ணவர்ணரூபமான தமோரூப ஸாமவேதத்தின் ஜன்ம ஸ்தலமான ஸாக்ஷாத் ருத்ரஸ்வரூப, ப்ரளயத்துக்குக் காரணமான மகாரத்தையும் பார்த்தார்.

பிறகும் தன் கரங்களை அகலவிரித்து, விச்வரூபம் எடுத்து நிற்கும் ஆதாரமான, ஸகுண நிர்குண சொல்லமுடியாத நாத ப்ரும்மத்துக்கு இருப்பிடமாக பரமானந்தமான, ஒரு மூர்த்தியையும் கண்டார்.

எதை எல்லா வாங்மயங்களுக்கும் காரணமான சப்தப்ரும்மம், அதாவது வேதம் என்று கூறுகிறோமோ, அந்த நாதத்தின்மேல் ஸர்வ ப்ரதானமான காரணங்களுக்கும் காரணமான ஜகஜ்ஜோதி தபோ பலத்தினால் கண்ணுக்கு தென்பட்ட பிந்து ரூபத்தையும் ப்ரும்மா பார்த்தார்.

எது தனது ப்ரபாவத்தினால் ஸமஸ்த லோகங்களையும் பாலித்து வருகிறதோ, ஓம் என்று கூறப்படுகிறதோ, அந்த பரத்துக்கும் பரமான, மேலான பரம்பொருளான அந்த உருவமற்ற பொருளை உருவமாக இங்கு ப்ரும்மா பார்த்தார்.

அது தனது ஜெபத்திலேயே ஆழ்ந்து இருக்கும் பக்தனை பவஸாகரத்துக்கு அப்பால் கரை சேர்க்கிறதோ, அப்படி தாரணை செய்வதாலேயே தாரகம் என்று பெயர் பெற்றதுவோ, அதை ப்ரும்மா ப்ரத்யக்ஷமாக பார்த்தார்.

பரமமோக்ஷத்தை விரும்பும் ஜனங்களால் துதிக்கப்படும்போது அல்லது ஸர்வத்திற்கும் மேலானதானது எது என்று த்யானிக்கப் படும் போதும், ப்ரணவம் என்று அறியப்படுகிறதோ, தன்னை சேவிப்பவர்களுக்கு பரமபதத்தை அருளுகிறதோ, அந்த சாந்த மயமான ப்ரணவத்தை ப்ரும்மா பார்த்தார்.

எது வேதம் மூன்றுக்கும் தத்துவமோ எது சாக்ஷாத் பரமாத்மாவோ, எது தூரீயத்திற்கும் மேலானதோ, எது ஸர்வாத்மகமோ, அதை, அந்த நாதபிந்து ஸ்வரூபத்தை, ஹம்ஸவாகன ப்ரும்மா பார்த்து தனது கண்களில் ஏற்றிக் கொண்டார். எல்லாவற்றுக்கும் ஜன்மஸ்தானமாயும், எல்லா வேதத்திற்கும் உற்பத்தி ஸ்தானமாயும் இருக்கும். அதை, பத்மயோனி ப்ரும்மா தனது முன்னால் கண்டு தனது கண்களுக்கு விருந்தாக்கிக் கொண்டார். எது திருகுணத்தினல் கட்டுண்டு, விருஷப உருக்கொண்டு எப்பொழுதும், போ; போ, என்று கூறிக்கொண்டு இருக்கிறதோ, அதை பரமேஷ்டியான ப்ரும்மா தனக்கு முன்னால் தரிசித்தார்.

எதற்கு நான்கு கொம்பும் ஏழுகைகளும், இரு மஸ்தகங்களும், இருக்கின்றனவோ, அந்த தர்மமான வ்ருஷபத்தையும் ப்ரும்மா கண்டார். எதன் உதரத்தில் பூத, பவ்ய வர்த்தமானங்கள் அடங்கி யிருக்கின்றனவோ, நான்கு வேதங்கள், புராணங்கள், ஐந்து ப்ரும்மாக்கள் இவைகள் அடங்கி உள்ளனவோ, (அகாரம், உகாரம், மகாரம் நாதம் பிந்து இவை ஐந்து ப்ரும்மாக்கள்) இவை எல்லாம் அடங்கிய அந்த ப்ரும்ம ஸ்வரூபத்தை இந்த ப்ரும்மா பார்த்தார்.

பிறகு ப்ரும்மா ப்ரபஞ்சத்துக்கு வேருனதும், பஞ்சாக்ஷரமய லிங்கரூபம் ஆனதும், ஈச்வர ரூபமானதுமான சங்கரரை துதித்துக் கொண்டாடத் துடங்கினர். ப்ரும்மா கூறினர்.

ஹே! சதாசிவா, தாங்களே அக்ஷர உருவானவர் அகாராதி அக்ஷரங்களுக்கு உற்பத்தி ஸ்தானம், ஓங்கார ஸ்வரூபம். தங்களுக்கு அடிக்கடி வணக்கம் செலுத்துகிறேன்.

ஹே! நிராகாரா, தாங்களே அகார, உகார, 'மகாரமானவர், தாங்கள் ரூபாதீதர்...ஆனுலும் ருக், யஜுர், ஸாமவேதத்தின் உருவும் தாங்களே, அதனல் தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

நீங்களேநாத பிந்து, கலாஸ்வரூபம் உருவமற்றவரானுலும் உருவத்துடன் கூடியவர், ஸர்வஸ்வரூபங்களுக்கும் ஸ்வரூபம் தங்களுக்கு நமஸ்காரம். ஆதி அந்த ரஹிதர் தாங்கள் தஜோதிநிதியானவர். ருத்ரஸ்வ ஸ்வரூபி. தங்களுக்கு அனேக

நமஸ்காரம், தாங்களே உக்ரம், பீமம், பசுபதி, தாங்கள்தாரக ப்ரும்மஸ்வரூபி. எல்லா காரியங்களுக்கும் காரணமானவர்.

தங்களே அடிக்கடி வணங்குகிறேன். ஹே சிதிகண்டா, தாங்கள் மாயா சூன்யர், பரம மங்களஸ்வரூபி ஜடாமகுடதாரி, தங்களுக்கு அனேகவணக்கங்கள்.

ஏ! கிரீசா, பலனளிப்பவரில் தாங்களே ச்ரேஷ்டர், பசுக்களாகிய ஜீவர்களுக்கு யக்ஞரூபமாக விளங்குபவர். சிறியதும், பெரியதும், பருத்ததும், ஜரை அடைந்ததுமான, எல்லா உருவங்களும் நீங்களே தாங்களே. குமரனுக்குகுரு,குமரனுடைய வடிவமும் தாங்களே.

தாங்களே ஸ்வேத வர்ணமாகவும், ஸாம வர்ணமாகவும், ரக்த வர்ணமாகவும், மஞ்சள் வர்ணமாகவும் இருக்கிறீர்கள். தாங்களே, புகைவர்ணமாகவும், அழுக்கடைந்த வர்ணமாகவும், பல வர்ணமாகவும், பச்சை வர்ணமாகவும, ரோஜா வர்ணமாகவும், பாடல வர்ணமாகவும்,தேஜோரூபியாக இருக்கிறீர்கள். தங்களுக்கு வணக்கம்.

தாங்களே உயர்ந்த நாதமாகவும், நாதத்தின் ஸ்வரம் ஆகவும் விஸர்க்கத்தோடு கூடிய புள்ளியாகவும், தீர்க்கமாகவும், மூன்று மாத்திரையோடு கூடிய புலதமாகவும் இருக்கிறீர்கள். தாங்களே அனுஸாரமாக இருக்கிறீர்கள். நாஸிக உச்சாரணமாகவும் இருக்கிறீர்கள்.

தந்த்யம் (பல்லினுல் உச்சரிக்கக்கூடிய வார்த்தை) தாலவ்யா (உள்நாக்கின் உதவியால் உச்சரிக்கக்கூடிய வார்த்தை உதட்டினுல் உச்சரிக்கும் வார்த்தையும், கண்டத்தினுல் உச்சரிக்கக் கூடிய அக்ஷரங்களும் நீங்களே.

ஊஷ்மமும் (மேல் பரவும் நாக்கினுல் உச்சரிக்கக்கூடியவை) நீங்களே. அந்தஸ்த வர்ணம் (ய, ர, ல, வ) தாங்களே. தங்களுடைய இந்த ஒவ்வொரு உருவங்களுக்கும் என் வணக்கங்கள்.

பிநாகமென்னும் தனுஸை தரித்தவரே, தாங்களே, பஞ்சம, ஸ்வரம், நிஷாதஸ்வரம், தாங்களே நிஷாதராஜன். வீணே, வேணு ம்ருதங்க முதலிய வாத்ய ஸ்வரூபங்கள் தாங்களே, தாங்களே உச்சத்வனி. தாங்களே கம்பீரஸப்தம். தாங்களே பயங்கரமான வாக்கியங்கள்.

கோமள ஸப்தங்களின் ஸ்வரூபமும் தாங்களே. தாங்களே நாற்பத்து ஒன்பது ராகங்களின் மூர்ச்சனைகள். இருபத்தோரு மூர்ச்சனைகளின் நாதனும் தாங்களே. கீழ்ஸ்தாயி, மேல்ஸ்தாயி என்று கூறப்படும் சஞ்சார பேதங்களின் ஸ்வரூபமும் தாங்களே. தாளத்தின் ஸ்வரூபமும் தாங்களே. தாளப்ரியரும் தாங்களே.

லாஸ்யம், தாண்டவம் என்று கூறப்படும் இரண்டு விதமான நர்த்தனங்களின் உற்பத்தி ஸ்தானங்களும் தாங்களே. தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

ந்ருத்ய கீத வாத்யத்தின் ப்ரியமானவரே, பக்திபாவத்தோடு, ஆடிப்பாடி தாளம் போடுபவர்களுக்கு தாங்கள் மோக்ஷ லக்ஷ்மியை தானமாக அளிக்கிறீர்கள்.

ஸ்தூலம், சூக்ஷ்மம், த்ருஸ்யம், அத்ருஸ்யம், நவீனம், ப்ராசீனம் எல்லா உருவமும் தாங்களே. தங்களுக்கு நமஸ்காரம். தாங்கள் வாக்ப்ரபஞ்சத்தின் ஸ்வரூபம். வாக்ப்ரபஞ்சத்திற்கு காரணமும் தாங்களே.

தாங்கள் ஒருவரே, ஆனுல் தங்களுடைய பேதம் அனேகம். ஸத்துக்கும் அஸத்துக்கும் காரணமான ஸ்வரூபம் தாங்களே. தங்களுக்கு நமஸ்காரம். தாங்களே ஸப்தப்ரும்மம். தாங்களே ப்ரப்ரும்மம் தங்களை அடிக்கடி வணங்குகிறேன்.

ஏ! பார்வதீசா! தாங்களே வேதாந்தத்திஞல் அறியப்படுபவர். வேதபதி, வேதஸ்வரூபர், வேதத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவர்.

ஏ! ஜகதீசா, அப்படிப்பட்ட தங்களுக்கு அனேக தடவை வணக்கங்கள் தேவதேவேசா, தாங்களே தேவதைகளுக்கு திவ்ய பதத்தைக் கொடுப்பவர் ஹே! மஹேஸ்வரா, சங்கரஸ்வரூபா தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

ஏ! ஜகதா நந்தா, ஹே சந்த்ர சேகரா, ஏ! ம்ருத்யுஞ்ஜயா, ஏ தரியம்பகா, ஏ! பிஞகபாணி, ஏ! த்ரிசூலம் தரித்தவரே, ஏ! த்ரி புராந்தகரே, அந்தக நிஷூதரே, மன்மதனின் கர்வத்தை அழித் தவரே, ஜலந்தராசுரனின் சத்ருவே, தங்களுக்கு வணக்கங்கள்.

தாங்களே காலன், காலனுக்கும் காலன் காளகூட விஷத்தை புஜித்தவர், பக்தர்களின் வருத்தத்தை போக்கடிப்பவர், பக்தி யில்லாதவர்களுக்கு வருத்தங்களை கொடுப்பவர்.

ஞானமும் நீங்களே, ஞானத்தின் உருவமும் நீங்களே, ஸர்வக்ஞர், தங்களுக்கு அனேக நமஸ்காரங்கள். யோகஸத்ரே, யோகிகளுக்கு யோகஸித்திகள் கொடுப்பவரும் நீங்களே.

ஏ! தபோதனரே, தபஸ்விகளுக்கு தபத்தின் பலனை அளிப்ப வரும் தாங்களே. தாங்கள் மந்த்ரஸ்வரூபம். மந்திரங்களின் பலமும் தாங்களே. மஹத்தான தானங்களின் பலனும் தாங்களே. அந்த தானங்களைக் கொடுப்பவரும் தாங்களே.

ஏ! நாதா! தாங்களே யக்ஞ புருஷர். பெரிய பெரிய யக்ஞங் களின் பலனை அளிப்பவர் தாங்களே. தாங்களே எல்லாம். தாங் களே எங்கும் நிறைந்தவர். தாங்களே எல்லாம் அளிப்பவர்.

தாங்கள் ஸமதர்சி. தங்களுக்கு வணக்கம். தாங்களே ஸர்வபோஜி. ஸர்வகர்த்தா. ஸர்வ ஸ்ம்ஹாரகாரகர். தாங்களே யோகிகள். ஹ்ருதயாகாசத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறீர்கள். தங்களுக்கு நமஸ் காரம்.

ரக்ஷிப்பவரே, ஸத்வமூர்த்தியே, தாங்களே விஷ்ணு உருவாக சங்கம், சக்ரம், கதை, பத்மம் இவை தரித்துக்கொண்டு மூன்று உலகங்களேரும் ரட்சிக்கிறீர்கள். தங்களுக்கு வணக்கம்.

ஹே! மோக்ஷபத தாயகா, தாங்களே ரஜோ குணத்தை எடுத்துக்கொண்டு ப்ரும்மஸ்வரூபமாக சட்டதிட்டங்களுக்குட் பட்ட உலகை ஸ்ருஷ்டிக்கிறீர்கள்.

ஹே! மகாஸ்மசானவாசியே, தாங்களே மகாருத்ரர், மகா காலர், மகா பயங்கரர், ஸர்ப்பாபரணங்களே அணிந்தவர், காலனுக்கும் காலன், தாங்களே தாமஸ ஸரீரத்தை தரித்துக் கொண்டு, கடைசியில் காலாக்னிஸ்வரூபராக ஆகி ப்ரள யத்தை ஏவிவிடுபவரும் நீங்களே. பிறப்பு அற்றவரே, தாங்களே ப்ரக்ருதி, புருஷன் என்னும் இரு உருவத் துடன் மகதகங்காரத்துடன் கூடிய அகில ஜகத்தையும், கண்ணி மைக்கும் நேரத்திற்குள் வெளியாக்குகிறீர்கள். கண்களின் இமைப்பும், திறப்பும், தாங்களே, தங்களுடைய கண்களின் இமைப்பில் ஸ்ருஷ்டியும், மலர்ப்பில், ப்ரளயமும் உண்டாகிறது.

ஏதுர்ஜடா, தாங்கள் ஸ்வதத்ரமாக திரிபவர். தங்களுடைய கபாலமாலே தங்களுக்கு லீலா மாத்ரமே. தங்களுடைய கழுத்தில் நரமுண்டமாலே சோபிக்கிறதே அது நிச்சசமாக தங்கள் உதரத்தில் பஸ்மீகரிக்கப்பட்ட விதைகளின் அடையாளமே ஏசம்போ, தங்களாலேயே உலகம் வ்யவஹரிக்கிறது. தங்களேயே நம்பியிருக்கிறது.

தாங்கள் புராதனர்-வாக்பதத்திற்கும் எட்டாதவர். துதிப் பவனும், துதியும்-துதிக்குக் காரணமானவரும் தாங்களே. எனக்கு 'நமசிவாய' என்று மாத்திரம் சொல்லத் தெரியுமே தவிர, வேறு ஒன்று மறியேன். தாங்களே என் சரணதாதா, தாங்கள் பரமகதி, நான் தங்களேயே வணங்குகிறேன்.

இந்த விதமாக ப்ரும்மா அனேகம் தடவை ஓங்காரேஸ்வரர் என்னும் மஹா லிங்கமான மஹேஸ்வரரை தோத்தரித்து பூமியில் தண்டமென விழுந்து வணங்கினுர்.

இப்பொழுது ஈஸ்வரர் கூறினுர். கிரீந்த்ரதனயே, அப்பொழுது நான் ப்ரும்மாவின் பரமஜச்வர்ய சம்பத்துக்கு மூலதனமான இந்த விசித்ர ஸ்துதியைக் கேட்டுவிட்டு மிகுந்த சந்தோஷம் அடைந்தேன்.

பிறகு எனக்கு உருவமில்லையானாலும் அந்த லிங்கத்தில் சங்கர-மூர்த்தியாக ஆவிர்பவித்து, ப்ரும்மாவிடம் கூறினேன். நான் சந்தோஷமடைந்தேன். வரம் கேள் என்று. இது கேட்டு ப்ரும்மா எழுந்து நின்று உடனே என்னைக்கண்டு ஜய ஜய என்று கோஷித்து இருகைகளையும் கூப்பி வணங்கி, கூறலுற்றார்.

அவர் குரல் ஆனந்தமிகுதியால் தழுதழுத்தது. கண்கள் ஆனந்த பாஷ்பத்தை-பெருக்கின. புளகாங்கித மடைந்து தழு தழுத்த குரலில் கூறத் தொடங்கினர்.

ப்ரபோ! தாங்கள் என்னிடம் சந்தோஷமாக இருக்கும் பக்ஷத்தில், எனக்கு வரம் அவசியம் தரவேண்டும், என்று எண்ணும் பக்ஷத்தில், ஹே! சங்கரா! இந்த மகாலிங்கத்தில் எப்பொழுதும் தங்கள் சானித்யம் இருந்து கொண்டிருக்கவேண்டும். எனக்கு இந்த வரத்தை அருளவேண்டும். வேறு ஒரு வரமும் வேண்டாம், இந்த லிங்கத்திற்கு ஓங்காரேஸ்வரர் என்ற பெயர் வழங்கட்டும். இந்த லிங்கம், பக்தர்களுக்கு மோக்ஷத்தை அளிக்கவல்லதாக இருக்கட்டும்.

ஸ்கந்தர் கூறினர் : ஹே! அகஸ்திய ரிஷியே, பகவான் சிவபிரான் விதாதா கூறுவதைக் கேட்டு, அதை ஆமோதித்து ததாஸ்து என்றார். மேலும் இந்த ஸ்துதியினல் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைந்த சங்கரர் மேலும் அனேக வரங்களை அளித்தார்.

ஈச்வரன் கூறினர், ஹே! ஸுரஸ்ரேஷ்ட பரம தபஸ்வியே! நீ எல்லா வேதங்களுக்கும் இருப்பிடமாக விளங்குவாய். எனது அனுக்ரஹத்தினல் ஸ்ருஷ்டி தொழிலை நடத்த அருகதை உடையவனாய், நீ எல்லோருக்கும் பிதாமஹராகவும், மதிக்கத் தகுந்தவராகவும் இருப்பாய்.

ஹே! விதியே ஸப்த ப்ரும்ம ஓங்கார ரூப மகாலிங்கம் உன் தபஸ்ஸிற்கு பலனளிக்கவே வெளிப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஆராதிப்பவருக்கு ப்ருப்ம பதம் வெகுதூரத்தில் இல்லை. இந்த ஆனந்த கானனத்தில் எல்லோருக்கும் மோக்ஷம் அளிக்க அகாரம், உகாரம், மகாரம், நாதம், பிந்து இவைகளின் சின்னமாக இந்த லிங்கம் இனி சிவ பஞ்சாயதனம் என்று அழைக்கப்படும்,

ஒரு பிராணி மத்ஸ்யோதரி தீர்த்ததில் ஸ்னனம் பண்ணி, ஓங்காரேஸ்வரரை தரிசனம் செய்தால், பிறகு ஜனனயின் உதர துக்கத்தை பார்க்கமாட்டான். இது நாதேஸ்வரலிங்கம் இது மிகவும் துர்லபமானது, ரம்யமான மத்ஸ்யோதரி தீர்த்தத்தில் இதை தரிசனம் செய்து தொட்டு தடவிக் கொடுத்தால், அவனுக்கு இது விசேஷ முக்தியை அளிக்கும். இந்த லிங்கத்தின் கபில

தேவரின் ஜோதி ஜ்வலித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. அதனுல் இதை கபிலேஸ்வர லிங்கம் என்றும் கூறலாம்.

மழைக் காலத்தில் கங்கை பெருகி மத்ஸ்யோதரி தீர்த்தத்தில் கலக்கும் ஸமயம் கபிலேஸ்வரருடைய ஸமீபத்தில் வருகிறது. அச்சமயம் இதில் ஸ்னுனம் செய்கிறவனுக்கு ப்ரம்மஹத்தி தோஷம் விலகுகிறது.

கங்கைஜலம் வருணையை எதிர்த்து, வருணை நீர் எதிர்த்து செல்லும் சமயம், அதில் ஸ்னுனம் செய்து நாதேஸ்வரரான இந்த லிங்கத்தை வழிபட்டுதியானித்தால், ஜனங்களுக்கு ஒருநாளும் சோகம் ஏற்படாது

அஷ்டமி, சதுர்தசி முதலிய தினங்களில், எட்டாயிரம் தீர்த்தங்கள். ஸப்த ஸமுத்ர த்ர்த்தத்துடன் மத்ஸ்யோதரியில் கலக்கிறது. அந்த சமயம் கங்கையும் ஓங்காரேஸ்வரருக்கு ஸமீபத்தில் வருகிறது. அது மிகவும் புண்யமானதினம் ஆகும்

தேவதைகள், ரிஷிகள், பித்ருக்களுக்கு, இது ஒரு பிரியமான தினம் ஆகும். அந்தஸமயத்தில் மத்ஸ்யோதரி தீர்த்தத்தில் ஓங்காரேஸ்வரருடைய சமீபத்தில் ஸ்னுனம், தானம், ஜபம், ஹோமம், தேவ பூஜை முதலியவைகளை செய்தால் அது அக்ஷய மான பலனை அளிக்கும்.

ஓங்காரஸேஸ்வரரை தரிசித்த மாத்திரத்தில் அச்வமேதயாகம் செய்த பலன் கிட்டுகிறது. அதனுல காசி க்ஷேத்ரத்தில் மிகுந்த ப்ரயத்னம் செய்தாவது ஓங்காரேஸ்வரரை தரிசனம் செய்ய வேண்டும். எவர் ஒருவரி இந்த நாதேஸ்வரரை தரிசனம் செய்ய வில்லையோ, அரிதாக கிடைத்த அவனுடைய மனித ஜன்மம், நான்கு புருஷார்த்தங்களுக்கும் ஸாதனம் ஆக இருந்த போதிலும் கூட நீர்மேல் குமிழ் போல் வ்யர்ந்தமேயாகும்.

மத்ஸ்யோதரிஸ்னுனம், பிண்டதானம், கபிலேஸ்வரருடைய தரிசனம் இவைகளால் மனிதன் பித்ரு ருணத்திலிருந்து விடுபடு கிருன். மோகவசத்தினுல் அனேக பாதக செயல்களை செல்தாலும் காசியில் ஓங்காரேஸ்வரருடைய தரிசனம் ஒன்றினுல் யமராஜ தர்சனம் கிடைக்காமல் போகும்.

பித்ருக்கள் தங்கள் வம்சத்தில் பிறந்த ஒருவன் ஓங்காரேஸ் வரருடைய தரிசனத்துக்கு செல்வதைக் கண்டால், சந்தோஷம் அடைந்து நடனமாடுகிருர்கள். காரணம் என்னவென்ருல், அந்த புத்திசாலியான சந்தானம் எந்தெந்த பித்ருக்களை நினைத்து தியானம் செய்கிருனே அந்த பித்ருக்கள், ப்ரும்மபதம் அடைகிருன்.

ஒருலக்ஷம் ருத்ரஜபம் செய்தால் கிடைக்கும் பல்ன். பக்திபூர்வமாக ஓங்காரேஸ்வரன்ர தரிசித்தால் கிடைக்கும். எவன், ஆனந்தவனத்தில் ஸர்வாபீஷ்ட தாயகரான ஓங்காரேஸ்வரரை தரிசனம் செய்யவில்லையோ, அந்த ஜன்மம் எடுத்தவன் பூமிக்கு பாரமேஒழிய, வேறு இல்லை.

ஓங்காரேச்வரருடைய தரிசனமாத்திரத்திலேயே பூமண்டலத்திலுள்ள ஸமஸ்த லிங்கங்களையும் தரிசனம் பண்ணிய பலன் கிட்டுகிறது.

மாந்தர் இங்கு ஓங்கார்ரேஸ்வரர்ரை தரிச்னம் செய்துவிட்டு வேறு இடங்களில் சென்று மரித்தாலும், ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்து சிலகால்ம் இருந்து பிறகு காசியில் பிறந்து முக்திப்தத்தை அடைகிறுர்கள்.

ஹே! ப்ரும்மன், நான் எப்பொழுதும் இந்த லிங்கத்திலேயே சானித்யமாக இருப்பேன். இது நிச்சயம். இந்த லிங்கத்தை அர்ச்சித்தவர்க்கு நிச்சயமாக மோக்ஷம் அளிப்பேன்.

ஒருதரமாவது ஓங்காரேச்வரரை வணங்கிஞல் என் பரம அனுக்ரஹத்தால் அவன் க்ருத க்ருத்யனுகிருன். ஓங்காரேஸ்வருடைய மேற்கு பக்கத்தில் தாரக தீர்த்தம் இருக்கிறது.

இங்கு ஸ்னனம் முதலிய ஜலக்ரியைகளை செய்வதினல் மனிதன் துர்கதியில் இருந்து விடுதலையாகிருன். ஓங்காரேஸ்வருடைய உபாசகர்கள் சாதாரண மனிதர்கள் அல்ல. அவர்கள் மனிதத் தோலினல் போர்த்தப்பட்ட, ஜீவன் முக்தரான ருத்ர ஸ்வரூபமேயாகும்.

இந்த லிங்கத்தின் மகிமை இங்கு வேறு ஒருவருக்கும் தெரியாது. ஏனென்றல் ஏ! ப்ரும்மா, உன் புண்ணியோதயத்தினலேயே இந்த லிங்கம் இங்கு தோன்றியிருக்கிறது.

நீர் இந்த லிங்கத்தின் ப்ரபாவத்தாலேயே, எல்லா தத்வங்களையும் உண்மையாக அறிவாய். இந்த ஞானத்தைக் கொண்டே நீ இந்த சராசரஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பாய். பகவான் சம்பு பத்மயோனி ப்ரும்மதேவனுக்கு இவ்விதமான வரத்தை அளித்து மகாலிங்கத்திலேயே மறைந்தார்.

ஸ்கந்தர் கூறினர். ஹே! கலச, உத்பவா, இன்று வரை ப்ரும்மா இந்த லிங்கத்தை பஜித்துகொண்டிருக்கிறர். தன்னல் இயற்றப்பட்ட, ப்ரும்மஸ்தவத்தையே துதித்துக் கொண்டிருக்கிறர்.

இந்த ப்ரும்ம தத்வத்தை ஒருவர் துதித்துக் கொண்டுவந்தால் எல்லா பாபங்களும் விடுதலையடைந்து அவன் பூர்ணஞானம் பெறுகிறன்.

ஒருவருஷம் வரை மூன்று காலங்களிலும் இந்த ப்ரும்ம ஸ்தவத்தை பாராயணம் செய்துவந்தால் அந்திம காலத்தில் ஞானத்தை அடைவான். அதன்மூலமாக அனுயாஸமாக பந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிருன்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்ரார்த்தத்தில் பாஷாடீகாவான ஸ்ரீமத் ஓங்காரேஸ்வர மகாத்ம்ய வர்ணனம் என்ற எழுபத்திமூன்ரும் அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

எழுபத்து நான்காவது அத்யாயம்

ஸ்கந்தர் கூறினர் :- ஏ! வாதாபி பஞ்சஞ! புராதன பத்ம கல்பத்தில் தமன் எனும் ப்ராம்மணன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுடைய பாபத்தைத் தொலேக்கக் கூடிய சம்பவம் ஒன்று காசியில் நடந்தது. அதைக் கூறுகிறேன். கேளுங்கள்.

பரத்வாஜருடைய புத்ரர்களில் ஒருவன் பெயர் தமன் என்பதாகும். அவனுக்கு யக்ஞோபவீத தாரணம் ஆனபின் எல்லா வித்தைகளேயும் படித்தபின் ஸம்ஸாரத்தை துக்கமயமென்றும், வாழ்வை நீர் மேல் குமிழி என்றும் அறிந்து, அதனுல் வைராக்ய மடைந்து வீட்டைவிட்டு வெளியேறினன். பிறகு அவன் மனம் வெறுத்து மனம்போன போக்கில் சென்ருன்.

அனேக ஆச்ரமங்களிலும், ஒவ்வொரு வனத்திலும், சமுத்திர தீரத்திலும், பர்வதங்களிலும், தீர்த்தங்களிலும், நதிக்கரையிலும் தவமியற்றிக் கொண்டு திரிந்து வந்தான். அவன் இந்திரியங்களே மனதோடு கூட நியமனம் செய்துகொண்டு உலக முழுவதும் எங்கெல்லாம் ஸித்த க்ஷேத்ரங்கள் இருக்கின்றதோ, அங்கெல்லாம் போய் வசிக்கத் தொடங்கினன்.

அவனுக்குத் தன் மனதுக்கு இசைந்த குரு ஒரு இடத்திலும் கிடைக்கவில்லே. ஒருநாள் தபஸ்வியான அந்த தமன் தற்செயலாக நர்மதா நதி தடத்தில் அமர தீர்த்தத்திலும் பரம பவித்ரமான ஓங்காரேஸ்வர ஸ்தலத்தைக் கண்டான். அதைப் பார்த்ததும் அவன் மனம் பரம சந்தோஷத்தையும் வைராக்யத்தையும் அடைந்தது.

அங்கு அவன் விபூதி பூஷணராய் பாசுபதவ்ருததாரிகளான எத்தனேயோ தபோபோதனர்கள் லிங்க பூஜை செய்துவிட்டு ப்ராண யாத்திரைக்கு வேண்டிய வ்யவகாரங்களே முடித்துக் கொண்டு ஸ்திர சித்தமுடையவராய் தாங்கள் குரு தேவரின் முன் அமைதியாக அமர்ந்து ஆகம சாஸ்திரத்தை விவாதித்துக் கொண்டிருக்கக் கண்டான்.

தமனும் அவர்களே வணங்கி கூப்பிய கையனுய் மிகவும் வணக்கத்தோடு அவர்களின் ஆசாரியர் பக்கத்தில் சென்று அமர்ந்தான். அப்பொழுது தன் பக்கத்தில் அமர்ந்த அவனே தபஸினுல் க்ருசமான சரீரமுடையவரும் வார்த்தீகத்தினுல் பீடிக்கப்பட்டவரும், தபஸ்விகளில் ச்ரேஷ்டரும், சிவாராதனத்தில் ச்ரேஷ்டருமான மகாமுனி கர்காச்சாரியார் கேட்டார்.

ஹே! ஸத்வா, நீ யார்? எங்கிருந்து வருகிறாய்? ஏன் இந்த யௌவன பருவத்திலேயே விரக்தனாகக் காணுகிறாய். அதைச் சொல் என்றார். அன்பினால் நனைந்த இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு தமன் கூறினான்.

ஹே! பூஜ்யரே; சிவாராதனையில் தத்பரரே, பாசுபதத்தின் ஆசாரியரே! நான் என் மனதில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை உண்மையாக உங்களிடம் விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். நான் ப்ராமண சிறுவன். பரிச்ரமத்துடன் வேத சாஸ்த்ரங்களை கற்றிருக்கிறேன்.

ஸம்ஸாரத்தின் ஸாரமற்ற தன்மையை அறிந்து வானப்ரஸ்தாச்ரமத்தை ஆச்ரயித்திருக்கிறேன். இந்த சரீரத்துடன் பரம ஸித்தியை அடையும் பொருட்டு அனேக தீர்த்தங்களில் ஸ்னானம் செய்து கோடிக்கணக்கான மந்த்ரங்களை ஜெபித்து அனேக தேவதைகளை பூஜித்து எத்தனையோ ஹோமங்களைச் செய்து, அனேக நாட்கள் குருஸமூஹத்திற்கு சிச்ருஷையும் பண்ணி வந்தேன். ஸ்மசானத்தில் அனேக இரவுகளைக் கழித்தேன். பர்வத சிகரங்களில் ஸ்திரமாக வசித்தேன்.

ஆயிரக்கணக்கான திவ்ய ஔஷதிகளை சேவித்தேன். எத்தனையோ ரஸாயனங்களை சேவித்தேன். யமராஜருடைய வாயைப் போன்ற பெரிய பெரிய குகைகளில் வசிக்கும் ஸித்தர்களை சேவிக்க நுழைந்தேன். கடுமையான யமநியமங்களைக் கைக்கொண்ட உன்னதமான தவங்களை செய்து வந்தேன்.

ஆனால், ஹே! ப்ரபோ! எங்கும் ஸித்திகளின் முளையைக்கூட காணவில்லை. இப்படி பூமண்டலத்தில் அலைந்து திரிந்துகொண்டு தங்கள் சரணங்களில் வந்தடைந்தேன்.

இங்கு விரும்பிய ஸித்தியை அடைந்து மனம் ஸ்திரமாக இருப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. நிச்சயமாக தங்கள் முக கமலத்திலிருந்து உதிரும் வசனங்களைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே எனக்கு பரமஸித்தி கிடைக்கும். இதில் கொஞ்சம்கூட சந்தேகமில்லை. ஆனால் இந்த ப்ருத்வி சம்பந்தமான ஸ்தூல சரீரத்திலேயே பரமஸித்தியடையும்படியான ஒரு உத்தம உபதேசத்தை செய்தருளுங்கள்.

அப்பொழுது தமனுடைய இந்த வசனங்களைக் கேட்டு கர்காச்சாரியார் தான் நேரில் அனுபவித்த ஒரு ஆச்சரியகரமான சம்பவத்தைக் கூறத் தொடங்கினார். அங்குள்ள பாசுபத வ்ருததாரிகளான த்ருடசித்தத்தையுடைய மோக்ஷத்தை விரும்பும் சிஷ்ய கணங்களும் கேட்கத் தயாரானார்கள், (25-26-27) கர்க்காச்சாரியார் கூறுவார்.

நீ இந்த சரீரத்துடனேயே ஸித்தியடைவதற்கு விருப்புகிரு யானல் அதற்கு ஒரு உபாயம் கூறுகிறேன். சாவதானமாகக் கேள்.

அவிமுக்தம் எனும் ஒரு மகா க்ஷேத்ரம் இருக்கிறது. அது ஸஜ்ஜனங்களுக்கு ஸர்வ முக்தியும் அளிக்க வல்லது. தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களுக்கு அது இருப்பிடமாகும். அங்கு ஆஸ்ரயித் திருக்கும் ஸர்வ ஜந்துக்களுடையவும் கர்ம ரூபமான விட்டில் பூச்சிகளுக்கு அது தீப ஒளிக்கு ஸமானமாகும்.

சூரியனைப் போல் அந்தகார ரூபமான அக்ஞானத்தை நாசம் செய்வதால் அது கர்மரூபமான விருக்ஷங்களுக்கு காட்டுத் தீ. ஸம்ஸாரமான ஸாகரத்திற்கு அது வடவா முகாக்னி. மோக்ஷ லக்ஷ்மிக்கு க்ஷீர ஸமுத்ரம். ஸுகத்தை சுட்டிக் காட்டும் கோயில்.

மயக்கமாகிய நீண்ட நித்ரையில் படுத்திருப்பவர்களுக்கு அவர்களை விழிக்கச் செய்யும் கண்டா நாதமாகும். அது வந்து போகும் களைப்படைந்த வழிப்போக்கர்களுக்கு வழியில் உள்ள விருக்ஷமாகும். தங்குவதற்கு உள்ள ஆச்ரய ஸ்தானமாகும்.

அது அநேக ஜன்மங்களாக சஞ்சலபடுத்தி வைத்த கோர பாப ரூபமான மலைகளின் இறக்கைகளை வெட்டுவதற்கு இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்திற்கு சமானமாகும். கேவலம் தன்னுடைய நாமத்தை சொல்லுபவர்களுக்கே அது பரம கல்யாண நலன் களையும் கொடுப்பதாகும்.

அது பகவான் விஸ்வேஸ்வரருடைய முக்யமாய ராஜ்தானி யாகும். அது ஸ்வர்க்கத்திற்கும் அபவர்க்கத்திற்கும் எல்லை ஸ்தான மாகும். அதனுடைய பூமி ஸ்வர்க்க நதியான கங்கையினுடைய சலிக்கும் அலைகளினல் நித்யமும் கழுவப்படுகிறது. ஸகல துக்கங் களையும் ஸம்ஹரிக்கும் இந்த மஹா க்ஷேத்ரத்தில் ஏ! மஹாமதியே! என் எதிரிலேயே ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அதைக் கேளும், சொல்கிறேன்.

எங்கு காலனுக்கு பயப்படவேண்டாமோ பாபத்திற்கு நடுங்க வேண்டாமோ அப்பேற்பட்ட க்ஷேத்திரத்தின் மகிமைகளை பூர்ண ரீதியாக யாரால் வர்ணிக்க முடியும்!

பூமண்டலத்தில் ஜந்துக்களின் பாபத்தை நாசம் செய்ய எத்தனையோ தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன.

அவைகளெல்லாம் தங்களை சுத்தமாக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு காசிபுரிக்கு வருகின்றன. காசீ வாஸி மனிதர்கள் ஸர்வத்தையும் புஜித்துவிட்டு, ஸர்வத்தையும் துறந்துவிட்டு எந்த கதிக்குப் போகிறுர்களோ! அந்த கதியை மற்ற இடங்களில் அனேக தான யக்ஞங்களை பண்ணினுலும் அடைய முடியாது.

அநுராகம் எனும் விதையிலிருந்து முளைத்தெழுந்த ஸம்ஸார ரூபமாகிய விருக்ஷம் காசியில் மீளாநித்ரையென்னும் கோடாரி யினுல் வெட்டப்பட்ட பிறகு தளிர் விடாது.

எல்லா களர் பூமிகளிலும் காசியே ஸர்வ ப்ரதானமான களர் பூமி. ஏனென்ருல் அங்கு விதைத்தவிதை ஒருபொழுதும் முளை விடுவதில்லை.

உலகத்தில் காசியை ஸ்மரித்த மாத்திரத்தில் எல்லோரும் ஸாது மகாத்மா ஆகிருர்கள். அவர்கள் பாபக் கூட்டங்களி லிருந்து விடுபட்டு உத்தம கதியை அடைகிருர்கள்.

ஸத்யம் முதலிய ஸகல லோகங்களிலிருக்கும் ஐச்வர்யம் க்ஷணபங்குரம். சாச்வதமாக இருக்கும் ஸம்பத்து அவிமுக்த க்ஷேத்ரம் ஒன்றே. ஆனல் அது சிவபிரானுடைய ஆக்ஞை ஒன்றினலேயேதான் கிடைக்கும்.

அவிமுக்த க்ஷேத்ரத்தில் புழு பூச்சிகளுக்குக்கூட சரீரத்தை விட்டவுடன் என்ன மகிமை ஏற்படுகிறதோ, அது இந்த ப்ரும்மாண்ட மண்டலத்திலும் வேறு எங்கு ஏற்படுகிறது?

கால கிரமத்தில் ஒருவன் அகஸ்மாத்தாய் காசியை அடைந் தானுனல் அங்கிருந்து வெளியில் போகாமல் இருப்பதற்கு உபாயம் செய்ய வேண்டும்.

கிழக்கில் மணிகர்ணிகேச்வரரும், தெற்கில் ப்ரும்மேச் வரரும், மேற்கில் கோகர்ணேச்வரரும், உத்தரத்தில் பாரபூதேஸ் வரரும் ஆகிய இந்த இடங்கள் அவிமுக்த க்ஷேத்ரத்தில் ஸர்வ ச்ரேஷ்டமும் மஹாபலனை அளிக்கக்கூடியன ஆகும்.

ஒருவன் மணிகர்ணிகையில் ஸ்னைம் செய்து பகவான் விச்வேஸ்வரரை தரிசனம் செய்துவிட்டு மேற்கூறியபடி காசி க்ஷேத்ரத்தை உள் ப்ரதக்ஷிணமாக செய்து வந்தானேயானல் அவன் ராஜஸூய யாகம் செய்த பலனை அடைகிருன்.

அவ்விடங்களில் ச்ரார்த்தம் செய்தால் பிதுர்க்கள் முக்தி அடைகிருர்கள். ப்ரும்மாண்ட மண்டலத்தில் அவிமுக்த க்ஷேத்ரத் திற்கு ஸமானமான ஸாதகர்களுக்கு ஸித்தி அளிக்கக்கூடிய மற்ருெரு க்ஷேத்ரம் வேறு ஒரு இடத்திலும் இல்லை. இது எப் பொழுதும் ஸத்யம்; ஸத்யம்; ஸத்யம்:

இந்த க்ஷேத்ரத்தை ஸித்த புத்தியுள்ள உக்ரமான சிவகணங் கள் கையில் பாசமும் வாளும் கொண்டு துஷ்டர்களிடமிருந்து எப்பொழுதும் ரக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள்.

பயங்கர அட்ட காஸர்கள் என்னும் பெயருள்ள காவலாட்க்ள் ஒருகோடி சிவகணங்கள் சூழ இரவும் பகலும் துர்நடத்தையுள்ள

ஜனங்கள் அணுகாமல் இந்த க்ஷேத்ரத்தின் வாசலின் மேற்கு பாகத்தை ரக்ஷிக்கிறார்கள்.

அதைப் போலவே கோடி சிவ கணங்கள் உடன்கூட பூததாத்ரீசன் என்னும் பெயருடைய தலைவன் தெற்கு பக்கத்தில் ரக்ஷிக்கிறான். அதே போல கோகர்ணன் எனும் பெயருடைய கணன் மேற்கு துவாரத்தை ரக்ஷிக்கிறான். வடக்கு வாசலை கண்டா கர்ணன் என்னும் தலைவன் ரக்ஷிக்கிறான். அதைப்போல ஈசான முக்கைசாகவக்த்ரனும் அக்னி கோணத்தை பீஷணனனும், நிருருதி கோணத்தை சங்கு கர்ணனும் வாயு கோணத்தை த்ருமிச்சண்டனும் ரக்ஷிக்கிறார்கள். இந்த விதமாக இந்த பெரிய தேஜஸுள்ள கணங்கள் க்ஷேத்ரத்தை ரக்ஷிக்கிறார்கள்.

கங்கைக்கு அக்கரையிலிருந்துகொண்டு, காலாக்ஷன், ரணபத்ரன், கௌலேயன், காலகப்பணன் எனும் பெயருடைய சிவ கணங்கள் மேற்கு பாகத்தை ரக்ஷிக்கிறார்கள். அஸி நதிக்கு அக்கரையிலிருந்துகொண்டு வீரபத்ரன், லபன், கர்தமஸித்த விக்ரகன், ஸ்தூல கர்ணன், மஹாபாஹோ, எனும் கணங்கள் தெற்கு பக்கத்தை ரக்ஷிக்கிறார்கள்.

தேகலி வினயகருக்கு, சமீபத்திலேயே இருந்துகொண்டு, விசாலாக்ஷன், குண்டோதரன், மஹாபீமன், மஹோதரன் எனும் கணங்கள் மேற்கு த்வாரத்தை ரக்ஷிக்கிறார்கள்.

வருணையின் அக்கரையிலிருந்துகொண்டு. நந்திசேனன், பஞ்சாலன், கரபதன், கரண்டகன், ஆனந்தகோபன், வப்ரூ இவர்கள் வடக்கு பாகத்தை ரக்ஷிக்கிறார்கள்.

இந்த விதமாக நன்றாக பாதுகாக்கப்பட்ட இந்த புண்ய மஹாக்ஷேத்ரத்தில் ஓங்காரேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. இங்கு அனேக ஸாதகர்கள் இந்த சரீரம் இருக்கும்பொழுதே பரம ஸித்திகள் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த லிங்கத்தை ஆராதனை செய்த கபிலர், காவர்ணி, ஸ்ரீகண்டர், பிப்பல், அம்ஸுவான் ஆகிய எல்லா சைவ சித்தாந்திகளும் ஸித்தி அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இவர்கள் எல்லோரும் இந்த லிங்கத்தை பஞ்சோபசாரத்துடன் பூஜை செய்து உடுக்கை அடித்துக்கொண்டு நடனமாடி இந்த லிங்கத்தில் லயம் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

ஏ மஹா புத்திசாலியான ப்ராம்மண ச்ரேஷ்ட உத்தமனே! அங்கு இன்னும் ஒரு விசித்திரமான சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அதையும் உன்னிடம் கூறுகிறேன். ஒரு தவளை அந்த லிங்கத்தின் பக்கத்தில் திரிந்துகொண்டு ப்ரதக்ஷிணமாக வருவதும் லிங்கத்திற்கு ஸமர்பிக்கப்பட்ட அக்ஷதையை தின்றுகொண்டும் இருந்தது.

ஆனுல் சிவனுடைய 'நிர்மால்யத்தை புஜித்ததால் அங்கு அதற்கு மரணம் ஏற்படவில்லை. அது சிவ நிர்மால்யத்தை புஜித்த பாபத்தினுல் க்ஷேத்திர எல்லைக்கு வெளியில் சென்று மரணம் அடைந்தது.

விஷத்தை புஜிப்பது நல்லது. ஆனுல் சிவ நிர்மால்யத்தை ஒருபொழுதும் 'புஜிக்கக்கூடாது. ஏனென்ருல் விஷம் சாப்பிட்டவனைத்தான் கொல்லும். ஆனுல் சிவ நிர்மால்யம் புத்ரபௌத்ரர்கள் வரையில் நாசமடையச் செய்யும்.

சிவ சம்பத்தை சாப்பிட்டு கொழுத்திருக்கும் ஜனங்களை சாதுக்கள் தொடக்கூடாது. ஏனென்ருல் சிவஸம்பத்தை அனுபவித்தவர்கள் அந்த கர்ம பலத்தினுல் ரௌரவம் என்ற நரகத்தை அடைகிருர்கள்.

அது, இருக்கட்டும். ஒருநாள் அந்த தவளை இங்குமங்குமாக தாவுவதைப் பார்த்த காகம் அதைத் தன் அலகினுல் கொத்திக் கொண்டு க்ஷேத்திர எல்லைக்கு வெளியில் சென்றது.

அந்த காகம் தவளையை தூர எறிந்துவிட்டது. அதனுல் அது இறந்துவிட்டது. அதன் பிறகு அந்த தவளை காலகிரமத்தில் அந்த க்ஷேத்திரத்தில் லிங்கத்தை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து தொட்ட புண்ணியத்தினுல் பவித்ரமாகி காசியிலேயே புஷ்பவடு எனும் க்ரஹத்தில் புண்யவதி என்னும் பெயருள்ள பெண்ணுக பிறந்தது.

அந்த பெண்ணின் எல்லா அங்கங்களும் சாமுத்ரிகா லக்ஷணப் படி மிக லக்ஷணமாக அமைந்திருந்தன. ஆனுல் நிர்மால்யமான அக்ஷதையை தின்றதனுல் அவளுடைய முகம் மட்டும் கழுகின் முகம் போல் அமைந்தது.

அந்தப் பெண் மிகவும் இனிமையான குரலுடன் சங்கீத ஸாஸ்த்ரத்தை ஒழுங்காக அறிந்து இருந்தாள். சப்தஸ்வரங்களை மூன்று க்ரமங்களையும், இருபத்தி ஒன்று மூர்ச்சனைகளையும், நாற்பத்தொன்று ஆலாபனைகளையும், நூற்றிஒன்று தாளங்களையும், ஆறு ராகங்களையும், அந்த ராகங்களுடைய ஐந்து ஐந்து உபராகங்களையும் இந்த விதமாக முப்பத்தாறு ராக ராகினிகளையும் அறிந்து பாடகர்களின் சந்தோஷத்தை அறிந்து கொண்டு வந்தாள்.

பிறகு காலதேச விசேஷத்தினுல் அறுபத்தி ஐந்து ராகங்களின் பத்துகிளைகளான ராகராகினிகள் ஏற்பட்டன.

எத்தனை தாளங்கள் உண்டோ அத்தனை ராகராகினிகள் உண்டு. இந்த விதமாக கந்தர்வ உபநிஷதம் கூறுகின்றது.

இந்த் விதமாக அந்த ஸௌவ்ருதை மதுரமாக ஆலாபனை செய்யும் மாதவி எப்பொழுதும் ஓங்காரேஸ்வரரை பூஜித்துக் கொண்டு வந்தாள்.

அதே புஷ்பவடுவின் புத்ரியான அப்பெண் மதிக்க முடியாத யௌவன தசையை அடைந்திருந்தும் கூட பூர்வ ஜன்ம வாஸனு பலத்தினுல் ஓங்கார ஈச்வரரை பக்தி செய்து வந்தாள்.

ஏ! தமனு! அவளுடைய மனம் சஞ்சலம் அடைந்தாலும் கூட மஹாத்மாக்கள் மனம் எப்படி யோகாப்யாஸத்தில் சலியாமல் போகுமோ, அதுபோல ஓங்காரேஸ்வரருடைய பூஜையில் சலியாமல் உறுதி பெற்றது. பகலில் பசி தாகமும் இரவில் உறக்கமும் அவளை துன்புறுத்தவில்லை.

அந்த லிங்கத்தின் ததரிசனம் செய்ததினுல் அவள் மனம் சோம்பலின்றி அமைதியாக இருந்தது. இரவும் பகலும் அவள் இமைகளை கொட்டும் நேரத்தைக் கூட அந்த சாத்வீயான கன்னிகை லிங்க பூஜைக்கு இடையூருகக் கருதினுள்.

இந்தக் கண்கள் மூடித் திறப்பது கூட லிங்க தரிசனத்திற்கு இடையூருகவல்லவா இருக்கிறது.

இதற்கு பிராயசித்தம் என்ன செய்வது என்று எண்ணினுள். அந்த கன்னிகை இந்தவிதமாக சிந்தித்துக்கொண்டு லிங்கத்தை ஆராதித்து வந்தாள்.

தாகமெடுத்தால்கூட லிங்கத்தின் நாமாமிர்தத்தையே தண்ணீராகப் பருகினுள்.

காதளவோடிய பெரிய பெரிய கண்கள் ஸத்ஜனங்களின் ஹ்ருதயாகாசவாஸியான ஓங்காரேஸ்வரரைத் தவிர மற்ற இடங்களில் நிலைக்கவில்லை.

அவளுடைய காதுகளில் ஓங்காரேஸ்வரரின் ஜபத்தைத் தவிர வேறு சப்தங்கள் விழவில்லை. அவளுடைய இரண்டு கைகளும் ஓங்காரேஸ்வரருக்கு மாலை தொடுப்பதைத் தவிர வேறு காரியம் செய்யவில்லை.

அவளுடைய இரண்டுகால்களும் மோக்ஷ லக்ஷ்மி எழுந்தருளி இருக்கும் ஓங்காரேஸ்வரர் ஆலயத்தை விட்டு வேறு எங்கும் சுகத்தை வேண்டிச் செல்லவில்லை.

ப்ரும்ம ப்ரகாஸகர், ப்ரணவத்திற்கு வாச்சியமானவர், பரம ஸாரஸ்வரூபர், மூன்றுவேதஸ்வரூபர், சப்தப்ரும்மம், நாதபிந்து, சர்வ கலைகளுக்கு இருப்பிடம்;

அக்ஷரஸ்வரூபம், விச்வரூபர், கார்யகாரணுத்மகர், வரண்யர், வரப்ரதர், ஸர்வச்ரேஷ்டர், சாச்வதர், ஈச்வரர், ஸர்வ லோகத்திற்கும் பிதா, ஸர்வ ஜந்துக்களேயும், பாலிப்பவர், எல்லா உலகங்களையும் சம்ஹரிப்பவர், எல்லா உலகங்களாலும் வந்திக்கப்படுபவர் ஆதிஅந்த மற்றவர், நித்தியர், ஸர்வ மங்களர், சங்கரர், அவ்யயர் அத்யுதுயர், த்ரிகுணுந்துயர், பக்த

ஹ்ருதயவாஸி, நிருபாதி, நிராகாரர் நிர்விகாரர், நிரஞ்சனர், நிர்மலர், நிரகங்காரர், நிஷ்ப்ரபஞ்சர், ஸ்வப்ரகாசர்.

ஸ்வாத்மாராமர், அனந்தர், ஸர்வ வ்யாபகர், ஸர்வதர்சகர், ஸர்வஸ்வதாதா, ஸர்வ ஸுகாஸ்பதர், எல்லாம் ஓங்காரேஸ்வரரே. இந்த மாதிரி அவளது நாக்கு எப்பொழுதும் இரவும் பகலும் ஜபித்துக் கொண்டே இருக்கும். வேறு ஒரு பெயரும் அவள் நாவில் வராது. அவளுடைய நாக்கு எப்பொழுதும் ஓங்காரேஸ்வரருடைய நாம ரஸத்தையே ருசி பார்க்கும். வேறு ரஸங்கள் அவளுக்கு ருசிக்காது.

மாதவி அங்கு ப்ரதிதினமும் பெருக்கி மெழுகுவாள். சித்திர விசித்ரமான கோலம் போடுவாள். பூஜா பாத்திரங்களை தேய்த்து வைப்பாள். அந்த இடத்தில் ஓங்காரேஸ்வரரை நித்திய பூஜை பண்ணுபவர்கள் பாசுபத யோகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அந்தப் பெண் அவர்களை தகப்பனுர் என்று மதித்து ச்ரத்தையோடு சிச்ருஷை செய்வாள்.

ஒரு தடவை வைகாசி மாதத்து சுக்ல பக்ஷ சதுர்தசி அன்று பகல் முழுவதும் உபவாசம் இருந்து இரவு கண் விழித்து காலையில் ஸ்னனம் செய்த மாதவி, ப்ராத காலத்தில் தரிசனம் செய்ய யாத்ரையாக வந்த பக்த ஜனங்கள் இங்குமங்கும் சென்ற பின்னர், மிகவும் சந்தோஷத்துடன் கோவிலை பெருக்கி, துடைத்து லிங்கத்திற்கு பூஜை செய்த பிற்பாடு மதுர கீதங்களைப்பாடி பக்தி பரவசமாக ஆடிக்கொண்டு ஓங்காரேஸ்வரரைத் த்யானித்துக்கொண்டு அந்த லிங்கத்தில் மறைந்து போனுள்.

அங்குள்ள ப்ரதான ஆசாரியாரும் மகா தபஸ்விகளும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே மகா புத்திமதியான அக்கன்னிகை அந்த பார்த்திவ சரீரத்துடனே வானளவாகக் கிளம்பிய ஓங்கார லிங்கத்தின் ஜோதியில் ஜோதி ரூபமாக கலந்து விட்டாள்.

இன்னுள் வரையில் அந்த க்ஷேத்ர நிவாஸிகள், வைகாசி மாதத்தில் சுக்ல சதுர்தசி அன்று அந்த ஓங்காரேஸ்வர ஆலயத்திற்கு யாத்ரையாக சென்று உற்சவமாக கொண்டாடுகிருர்கள்.

அங்கு சதுர்த்தசியன்று உபவாசமிருந்து கண்விழித்தவர்கள் வேறு எங்கு மரணமடைந்தாலும் ஞானவான் ஆகிருர்கள்.

ப்ரும்மாண்டத்துள் அடங்கிய ஸர்வ தீர்த்தங்களும், இந்த வைகாசி மாத சுக்லபட்ச சதுர்தசி அன்று ஓங்காரேஸ்வரரை தரிசிக்க ஆவல் கொண்டு வருகின்றன. சிவபுராணத்திலும் இதைப்பற்றி கூறி இருக்கிறது.

லிங்கத்திற்கு முன்னல் ஸ்ரீ முகி என்னும் உத்தமமான குகை இருக்கிறது. அதை பாதாளத்திற்கு போகும் வாசற்படி என்று கூறப்படுகிறது. இங்கு சித்தர்கள் வசிக்கிருர்கள்.

உத்தமவ்ருதம் இருந்து ஐந்து இரவு அந்தக் குகையில் வசித்தால் அவர்களுக்கு நாக கன்னிகைகளின் தரிசனம் கிடைக்கிறது. அவர்கள் இந்த வ்ருததாரிகளுக்கு சுபாசுப பலன் களை கூறுகிறுர்கள்.

இந்த குகைக்கு வடக்கு பாகத்தில் ரஸோதகம் என்னும் கிணறு இருக்கிறது. ஆறு மாதங்கள் வரையில் அந்த ஜலத்தைக் குடித்தால் ப்ரும்மரஸாயனம் குடித்த ருசி ஏற்படுகிறது.

அங்கே நாதம் பிறந்த இடமான நாதேஸ்வரர் எனும் லிங்கம் இருக்கிறது. அதை தரிசனம் செய்வதால் உலகத்திலுள்ள எல்லா சப்தங்களும் காதில் கேட்கின்றன.

அங்கே கங்கை வருண ஜலத்திஞல் நிரம்பிய மத்ஸ்யோதரி தீர்த்தத்தில் ஸ்ஞனம் செய்வதிஞல் மனிதன் க்ருதக்ருத்யஞகிருன். அவர்களுக்குப் பிறகு சோகமே அணுகாது.

ஓங்காரேஸ்வருடைய சேவார்த்திகள் பார்த்திவ சரீரத்துடன் திவ்ய ரூபமாகி உடனேயே பரமஸித்தியை அடைகிருன்.

முதலாவ்து ஸமஸ்த ப்ரும்மாண்டத்திலும் அவிமுக்த க்ஷேத்ரம் ப்ரதானமாகும். அதிலும் மத்ஸ்யோதரி கரையிலிருக்கும் ஓங்காரேஸ்வருடைர ஸ்தானம் அதிலும் ச்ரேஷ்டமானது.

எவர்கள் காசியில் ஓங்காரேஸ்வரரை வணங்கவில்லேயோ, பூஜிக்கவில்லேயோ அவர்கள் எல்லோரும் மாதாவின் யௌவனத்தை சீரழிக்கப் பிறந்தவர்கள்.

ஏ! ப்ராம்மணுேத்தமரே! எப்பொழுது பகவான் விச்வேச்வரர் மந்த்ராஜலத்திலிருந்து ஆனந்தவனத்திற்கு வந்தாரோ, அப்பொழுது முதல் அங்கு நதி, சமுத்ரம், பர்வதம், தீர்த்தம் தீவுகளுடன் எல்லா தேவதைகளும் வந்து கொண்டும் போய்க் கொண்டும் இருக்கிருர்கள்.

என்னுடைய பாக்யத்திஞலேயே நீர் இதை இச்சமயம் எனக்கு ஞாபகப் படுத்தினீர்கள். நானும் வருகிறேன்.

இந்த மகா பாசுபதவ்ருததாரிகள் ஆன இந்த என் சிஷ்யர்களும் கூட காசிக்குச் செல்ல விரும்புகிருர்கள். ஏனென்ருல் மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்கள் எவரும் வ்ருத்தாப்யம்அடைந்தும் கூட காசியை அடையவில்லேயோ, அவர்கள் எல்லாம் மிக அரிதான இந்த மானிடஜன்மம் அடைந்த பிறகும்கூட அவர்கள் மகாசுகத்தை அடையமாட்டார்கள்.

இந்த்ரியங்கள் தளர்வதற்கு முன்ஞல் ஆயுள் நஷ்டமடைவதற்கு முன்ஞல் சங்கரருடைய ஆனந்தவனத்திற்கு சென்று கட்டாயம் தரிசிக்கவேண்டும். எவர்கள் லக்ஷ்மிகரமான

மகாதேவர் ஆலயம் இருக்கும் ஆனந்தவனத்தை ஆச்ரயிக்கிறார்களோ, அந்த மகா சுகத்தையே ப்ரதான ஆதாரமாகக்கொண்ட அவர்களை லக்ஷ்மி தேவி தன் சலனத்தை விட்டு அவர்களிடமிருந்து பிரியாமல் இருக்கிறாள்.

இந்த விதமாக பாசுபதச்ரேஷ்டர்களான கர்காச்சாரியார் இந்த ரமணியமான கதையைக் கூறிவிட்டு பரத்வாஜரின் புத்ரனான தமனனோடுகூட காசிபுரியை அடைந்தார்.

அந்த தர்மாத்வான தமனனும் கர்காச்சாரியாருடன் ஸ்ரீ ஓங்காரேஸ்வரரை ஆராதித்து அந்த லிங்கத்தில் மறைந்தான்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார்—ஏ இல்வலசத்ருவே! அவிமுக்த க்ஷேத்ரத்தில் ஓங்காரேஸ்வரர் ஒரு ப்ரதான ஸ்தானமாகும், ஏனென்றால் அங்கு அனேகஸாதகர்கள் பரமஸித்தியை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

கலியுகத்தில் பாபஹ்ருதயம் படைத்தவருக்கு விசேஷமாக நாஸ்திக ஜனங்கள் ஓங்காரேச்வர மகாத்மியத்தை ஒருபொழுதும் கூறக்கூடாது. எந்த அறிவிலிகள் மகாதேவரை நிந்திக்கிறார்களோ, க்ஷேத்ரத்தை நிந்திக்கிறார்களோ, புராணத்தை நிந்திக்கிறார்களோ, அவர்களுடன் பேசுவது கூடாது, உலகத்தில் ஓங்காரரேஸ்வரருக்கு சமமாக வேறு லிங்கமே கிடையாது. இந்த விஷயத்தை மகாதேவர் தீர்மானமாக கௌரியிடம் கூறி இருக்கிறார்.

ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் இந்த அத்யாயத்தை கேட்பவர்கள் ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு சிவலோகத்தை அடைகிறார்கள். இந்த விதமாக ஸ்கந்தபுராணத்தில் நான்காவதான காசி காண்டத்தில் உத்ரார்த்தத்தில் பாஷாடீகா வான எழுபத்தி நான்காவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

எழுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

ஏ! விசாகா, மஹா பாதக நாசினியான அந்த ஓங்காரேஸ்வரருடைய கதையை கேட்க கேட்க த்ருப்தியே ஏற்படுவதில்லை. ஆதலால் இப்பொழுது தாங்கள் த்ருலோச்சனேஸ்வரரின் கதையைக் கூறுங்கள்.

ஹே! மஹாபுத்தே! ஷண்முகா! பகவான் மகாதேவர் பகவதியிடம் பிறகு த்ரிலோசன லிங்கம் வெளிப்பட்ட கதையை எந்த விதமாகக் கூறினர்? அதைக் கூறவும்.

ஸ்கந்தர் கூறினர் :- ஹே! முனியே! தேவதேவர் த்ரிலோச்சனரின் உற்புத்தியாகிய சிரமத்தை நீக்கும் கதையை எப்படி கூறினரோ அப்படி கூறுகிறேன். கேளும்: இந்த ஸ்தானம் காசியில் விரஜாபீடம் என்று ப்ரசித்தமாக இருக்கிறது. அங்கு உள்ள லிங்கத்தின் பெயர் த்ரிவிஷ்டபர் என்று கூறப்படுகிறது. அந்த பீடத்தை தரிசனம் செய்வதால் மனிதர்களுடைய ரஜோகுணம் நீங்குகிறது.

ஏ! கும்ப முனியே! த்ரிலோசனத்திலிருந்து தெற்கு பக்கத்தில் மூன்று நதிகள் ஒன்று சேருகின்றன. இம்மூன்றும் பாபத்தை போக்கக் கூடிய புண்ய தீர்த்தம். அந்த லிங்கத்தை ஸ்னனம் செய்விக்கவே, ஸரஸ்வதி, நர்மதா, யமுன ஆகிய மூன்று நதிகளும் அங்கு மூன்று சிறு ஊற்றுகளாக பெருகி வருகின்றன.

இந்த மூன்று நதிகளும் கையில் ஜலம் நிறைந்த கும்பத்தை ஏந்தி, மகா தேஜஸ்வியான த்ரிவிஷ்டப லிங்கத்திங்கு மூன்று காலமும் அபிஷேகம் செய்கிறார்கள். அந்த லிங்கத்தின் மூன்று பக்கங்களில் அம்மூன்று நதிகளும் தங்கள் தங்கள் பெயரில் ஒரு லிங்கத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்திருக்கிறார்கள். அந்த லிங்கங்களை தரிசனம் செய்தால், அந்த நதிகளில் ஸ்னனம் செய்த பலன் கிடைக்கும்.

த்ரிவிஷ்டபருக்கு தெற்கு பக்கத்தில் சரஸ்வதீஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அதை தரிசித்து ஸ்பர்சித்தால் ஜடத்தன்மை விலகி ஸாஸ்வதம் என்னும் வித்வத் பதவியைக் கொடுக்கும். மேற்கு பக்கத்தில் யமுனேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அதை பக்தியுடன் பூஜித்தால் அவர்களுடைய யமலோக பயம் நீங்குகிறது.

த்ரிலோசனருக்கு கிழக்கு பாகத்தில் பரம மங்களத்தைக் கொடுக்கும், நர்மதேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அதை பூஜிப்பவர்கள் கர்ப்ப வாஸத்தை அடையமாட்டார்கள்.

த்ரிவிஷ்டபலிங்கத்து சமீபத்தில் பில்பிலாதீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து த்ரிலோசன லிங்கத்தை தரிசனம் செய்தால் பிறகு ஒருவன் ஏன் சோகப்பட வேண்டும்? அதிகம் கூறுவானேன்? ஒருவன் த்ரிவிஷ்டபலிங்கத்தை நினைத்தாலே போதும், ஒருவன் த்ரிவிஷ்டபத்திற்கு அதாவது ஸ்வர்கத்திற்கு அதிபதியாவான். அதைப்பற்றி யோசிக்கவே வேண்டாம்.

த்ரிவிஷ்டபரை தரிசனம் செய்பவர்கள் நிச்சயமாக ப்ரும்ம பதவியை அடைவார்கள். பிறகு அவர்களே உலகத்தில் சிறந்த அறிவாளியாகவும், க்ருதக்ருத்யராகவும் ஆவார்.

ஆனந்த வனத்தில் த்ரிவிஷ்டபர் மூர்த்தியை வணங்கினவர் அல்லது அவர் நாமத்தைக் கேட்ட அறிவாளிகள் உலகில் ஏழு ஜன்மங்களில் செய்த சஞ்சித பாபங்கள் விலகி சந்தேகமில்லாமல் பவித்ரம் ஆவார்கள்.

உலகத்தில் எத்தனை லிங்கங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவர்கள் தரிசனத்தால் என்ன பலன்கள் கிடைக்கின்றனவோ, எனக்குத் தெரிந்தமட்டில் காசியில் த்ரிவிஷ்டப லிங்கத்தை தரிசனம் செய்வதால் அந்த பலன்கள் கிடைக்கின்றன.

ஏனென்றால் காசியில் த்ரிவிஷ்டப லிங்கத்தை தெரிசனம் செய்வதால் சுவர்க்கம் கண்ணுக்கு தென்படுகிறது. மேலும் க்ஷணமாத்திரத்தில் அந்த மனிதன் பாபமில்லாதவன் ஆகி விடுகிறன்.

கர்ப்பவாஸியும் ஆகமாட்டான். எவன் ஒருவன் உத்தர வாகினியான கங்கை ஜலத்தில் பில்பிலா தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்கிறனே அவனுக்கு எல்லா தீர்த்தங்களிலும் ஸ்னனம் செய்த பலனும், யக்ஞத்தில் அவப்ரத ஸ்னனம் செய்த பலனும் கிடைக்கிறது.

எங்கு இந்த பரம பவித்ரமான நதிகள் வாசம் செய்கின்ற களோ அங்கு ச்ரார்த்தம் செய்ய முடிந்தால் கயா ச்ரார்த்ததினுல் என்ன ப்ரயோஜனம்? பில்பிலா தீர்த்தத்தில் ஸ்னனமும் பிண்ட தானமும் த்ரிவிஷ்டப லிங்கத்தின் தரிசனமும் செய்வதால் கோடி தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்த பலன் கிடைக்கிறது. அன்னிய ஸ்தானங்களில் சம்பாதித்த பாபங்கள் காசியின் தரிசனத்தினு லேயே விலகிவிடுகின்றன. ஆனல் காசியில் செய்த பாபங்களோ வென்றல், அவர்களை பிசாசு உருவமாக்கிவிடுகிறது.

ஆனல் சிவபிரானுடைய ஆனந்தகானனத்தில் தவறிப்போய் ஒரு பாதகம் செய்தால் அது த்ரிவிஷ்டபலிங்கத்தை தரிசனம் செய்வதால் விடுபடுகிறது.

ஸமஸ்த பூமண்டலங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஆனந்த கானனமே ச்ரேஷ்டமானது. அதிலும் அங்கு தீர்த்த ஸ்னனம் அதைவிட மேலானது. இவைகளெல்லாவற்றையும்விட ஓங்கா ரேஸ்வரர் உடைய ஸ்தானம் பெரிதானது.

மோக்ஷ மார்கத்தைக் காண்பிக்கும் ஓங்காரேஸ்வர மகாலிங்கத்தைவிட, ச்ரேயஸை அளிக்கும் த்ரிலோசனலிங்கம் அத்யந்த ச்ரேஷ்டமானது.

தேஜஸுக்கு ஸூர்யனும், பார்ப்பதற்கு சந்திரனும், எவ்வளவு ப்ரதானமோ, அதுபோல எல்லா லிங்கங்களிலும் காட்டிலும் த்ரிலோசனலிங்கம் மிக முக்கியமானது.

அசாதாரணமாக மகா சுகத்தின் கஜானுவான நிர்வாண லக்ஷ்மியின் பரமபதத்தையும் கூட த்ரிலோசனரை பூஜிப்பவருக்கு கடினமானது அல்ல.

த்ரிலோச்சனரை ஒருமுறை பூஜை செய்வதினுல் என்ன நலன்கள் கிட்டுகின்றதோ. அந்த பலன் அன்னிய லிங்கங்களை தன் வாழ்நாள் பூராவும் பூஜை செய்தாலும் கிடைப்பதில்லை.

காசியில் த்ரிலோசனலிங்கத்தை அர்ச்சனை செய்யும் மகா புத்திமான்கள் எல்லாம் என்னுடைய ப்ரேமைக்கு பாத்திர மானவர்கள். மூன்று உலகத்தவராலும் பூஜிக்கத் தகுந்தவர்.

நரர்கள் எல்லாவற்றையும் துறந்து சன்யாசம் எடுத்துக் கொண்டு பாசுபத மதத்தை எடுத்துக்கொண்டு விட்டால் நியமங் களிலிருந்து நழுவினுல் ஏன் பயப்பட வேண்டும்? மகா பாதகத் தொடர்களை சம்ஹரிப்பதும், மோக்ஷத்தின் கோசக்ரஹமான வரும், புண்யராசியும் ஆனவருமான த்ரிவிஷ்டப மகாலிங்கம் திருவுருக் கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கிறுர்.

அந்த த்ரிவிஷ்டபரான த்ரிலோச்சன மகாலிங்கத்தை பூஜித்தால் நூற்றுக்கணக்கான ஜன்மங்களில் சேர்த்து வைத்த பாபங்கள் எல்லாம் நிமிஷத்தில் நசித்துவிடுகின்றன.

ப்ரும்மஹத்தி செய்தவர், தங்கத்தை திருடினவர், குரு பத்தினியை புணர்ந்தவர், வருஷகணக்காக இவைகளோடு சேர்க்கையுடன் இருப்பவன் இவர்கள் எல்லோரும் மகா பாபிகள் என்று கூறப்படுவார்கள்.

பரஸ்திரீ கமனம்செய்பவர்கள், பரஹிம்ஸை செய்பவர்கள், பரநிந்தை செய்பவர்கள், விச்வாஸ த்ரோகி, நன்றிகெட்டவர்கள் கருச்சிதைவு செய்தவர்கள்.

சூத்திரன், பதி, மாதா, பிதா, குரு இவர்களைத் த்யாகம் பண்ணினவர்கள், தீவைத்தவர்கள். விஷம் வைத்தவர்கள்,

கோவதை செய்தவர்கள், ஸ்தீரீவதை செய்தவர்கள், சூத்திரரைக் கொன்றவர், கன்னிகைகளை தூஷிப்பவர், குரூரத் தன்மையுடையவர், கஞ்சர்கள் ஸ்வதர்மத்தை அனுஷ்டிக்காத வர்கள், பரநிந்தை செய்பவர்கள், நாஸ்திகர்கள், பொய்சாட்சி சொன்னவர்கள், அபவாதம் சொன்னவர்கள், புஜிக்க தகாத வற்றை புஜிப்பவர்கள், விற்ககூடாதவற்றை விற்பவர்கள், இப்படியான எல்லா பாபங்களையும் செய்தாலும்கூட த்ரிலோசன லிங்கத்தை வணங்கினால் இத்தகைய மஹா பாபங்களிலிருந்து விடுபடுவார்கள்.

ஆனால் சிவநிந்தை செய்தவர்களுக்கு கதியே கிடையாது. சிவபிரானை நிந்திப்பவர்கள், சிவஸாஸ்த்ரங்களை நிந்திப்பதில் ஈடுபட்டவர் ஆகிய மூடர்களுக்கு நற்கதி என்னவென்று ஒரு சாஸ்திரமும் கூறவில்லை.

சிவநிந்தை செய்யும் மகா அதமன், ஆத்மரோகம் செய்தவன் மூன்று உலகங்களுக்கும் தீங்கு செய்தவன், அவன் பேசுவதற்கே தகுதி அற்றவன். சிவபிரானையோ, சிவ பக்தர் களையோ நிந்தை செய்பவர்கள், சந்திர சூரியர் உள்ளவரை நரகத்தில் ஆழ்ந்திருப்பார்கள்.

காசியில் மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர், கருத்துடன் சைவ சித்தார்த்திகளை பூஜிக்க வேண்டும். ஏன், என்றால் அவர்களை பூஜிப்பதனால் சிவபிரான் சந்தேகமில்லாமல் பிரசன்ன மடைவார்.

உலகத்தில் எல்லா பாபங்களுக்கும் ப்ராயசித்தம் பண்ண வேண்டுமானால் ப்ரமாணமறிந்தவர் என்ன செய்யவேண்டு மென்றால் பாபத்திற்கு பயந்துகொண்டு ப்ராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டுமானாலும் சாஸ்திர ப்ரமாணமான வார்த்தைகள் உண்மை என்று எண்ணினாலும் மனதில் திடநிச்சயம் கொண்டு எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு சிவபிரான் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆனந்த கானனத்திற்கு செல்லவேண்டும்.

அந்த க்ஷேத்திரத்தில் ப்ரவேசித்தவுடனேயே நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கு பாபங்களினால் ஒரு இடையூறும் ஏற்படாது. மிகுந்த தர்மம் ஏற்படுகிறது.

இங்கு மூன்று நதிகளினால் சேவிக்கப்பட்ட அத்யந்த நிர்மல மான ?த்ரிலோச்சனருடைய த்ருஷ்டி பட்ட உடன் மகா பாதகங் கள் விடுபடுகின்றன.

பரம பவித்ரமான மூன்று நதிகளும் சங்கமமாகும் பிப்பிலா தீர்த்தத்தில் க்ரஹஸ்தர்களுக்கு உள்ள விதிப்பகு ஸ்னானம் செய்து,

பிதுர்க்களுக்கு தர்பணம் பண்ணி பண மமதையை விட்டு முடிந்த வரையில் தானம் செய்து த்ரிவிஷ்டப லிங்கத்தை தரிசனம் செய்து பரமபக்தியுடன் நானுவிதமான வாஸனையுடன்கூட பஞ்சாம்ருதம், தூபம், மாலைகள், தீபம், நைவேத்தியம், வஸ்த்ரங்கள், ஆபரணங் கள், மணி, கண்ணுடி, சாமரம், விசித்திரமான கொடிகள், ஆல வட்டங்கள் முதலிய பூஜா த்ரவ்யங்கள், ந்ருத்யம், வாத்தியம், உத்தமமான கீதங்கள், ஜபம், ப்ரதக்ஷிணம், நமஸ்காரம், கோவில் சேவை செய்பவர்களுக்கு வெகுமதி, தானம் இவைகள் மூலமாக நான் பாபமில்லாதவன் ஆகிவிட்டேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு ப்ராம்மணர்கள் வாயிலிருந்தும் நீ பாபமற்றவன் ஆகிவிட்டாய் என்ற சொல்லைக் கேட்டும், பாபரகிதனுகிருன்.

பிறகு பஞ்சகங்கா கட்டத்தில் ஸ்னுனம் செய்து மணிகர்ணிகை யிலும் ஸ்னுனம் செய்து விச்வேச்வரரையும் பூஜை செய்தால் புண்ணியத்திற்கு அருகதை உள்ளவனுகிருன். இது மகா பாபங் களைக் கழுவும் மகா ப்ராயசித்தம் என்று கூறப்படுகிறது.

காசி மஹாத்மியத்தை நிந்தை செய்கிறவர்களிடமும் நாஸ்தி கர்களிடமும் ஒருபொழுதும் கூறக்கூடாது.

ஏ! கும்ப்முனியே! பணத்திற்கு ஆசைப்பட்டு, நாஸ்திகனுக்கு இந்த உத்தம ப்ராயசித்தத்தைக் கூறினுல் அவன் நரகத்தை அடைவான். இது முற்றிலும் சத்தியம், சத்தியம், சத்தியம்;

உலகம் முழுவதும் வலம் வந்தால் என்ன பலன் கிடைக் கிறதோ, அந்த பலன், ப்ரதோஷ சமயத்தில் காசியில் த்ரிலோச் சனரை ஒருமுறை வலம் வந்தால் கிட்டும்.

காசியில் சர்ப்பத்தை மேகலையாக அணிந்த த்ரிவிஷ்டப லிங்கத்தை தரிசனம் செய்தால் அவன் காசியை விட்டு வேறு எங்கு மரணமடைந்தாலும் மறுஜன்மத்தில் முக்கி அடைகிருன்.

மற்ற எல்லா லிங்கங்களையும் விசேஷ காலத்தில் தரிசித்தால் புண்ணியம் என்று கூறுகிருர்கள். ஆனுல் த்ரிவிஷ்டப லிங்கத்தை தரிசிப்பவருக்கு இரவு, பகல் எப்பொழுதுமே புண்ணிய காலம் தான். ஓங்காரம் முதலிய மஹாலிங்கங்களும் பாபங்களை நாசம் செய்பவைகளே. ஆனுல், ஏ! பார்வதி! த்ரிலோச்சனரரின் சக்தி அப்படி அல்ல.

ஏ! அபர்ணே! எந்த காரணத்தினுல் இந்த லிங்கம் மற்ற எல்லா லிங்கங்களையும்விட மிக உத்தமமானது என்று கூறு கிறேன். காது கொடுத்துக் கேள்.

பூர்வ காலத்தில் இந்த மகாலிங்கம் நான்யோக நித்ரையில் இருக்கும்பொழுது, புவர் ஸ்தலத்தில் இருந்து ஏழு பாதாள

லோகங்களை துளைத்துக்கொண்டு எல்லோருக்கும் முன்னல் வெளிப் பட்டது.

ஏ! கௌரி! இந்த லிங்கத்தை மிகவும் ரகஸ்யமாக ப்ரதிஷ்டை செய்து அதை தரிசிப்பதற்காக உனக்கு மூன்ருவது கண்ணைக் கொடுத்தேன். அப்பொழுது நீ அதை நன்ருக தரிசித்தாய்.

ஏ! தேவேசி! அப்பொழுது முதல் மூவுலகிலுமுள்ளவர்கள் ஞானத்ருஷ்டி அளிக்கும் இந்த லிங்கத்தை தரிசனம் செய்த பக்தர்கள் எல்லாம் முக்கண் உடையவராகி எனக்கு பாரிஷதற் கள் ஆனர்கள். அவர்கள் எல்லோரும் ஜீவன் முக்தர்கள்.

ஏ! மஹேஸ்வரி, த்ரிலோச்சனலிங்கத்தின் மகிமைகளை நான் மறைத்து வைத்திருக்கிறேன். அதனல் அதை ஒருவரும் அறிந்து கொள்வதில்லை.

வைகாசி மாத சுக்லபக்ஷ த்ருதிரை அன்று பிலபிலா தீர்த்தத் தில் ஸ்னனம் செய்து பக்தி பாவத்துடன் உபவாஸம் இருந்து இரவு முழுவதும் கண் விழித்திருந்து த்ரிலோசன லிங்கத்தை பூஜிக்கவேண்டும். அதிகாலையில் திரும்பவும் ஸ்னனம் செய்து த்ரிலோசன லிங்கத்தை மறுபடியும் தரிசிக்கவேண்டும்.

பிறகு மனசந்துஷ்டியுடன் அன்னம், தக்ஷிணை இவைகளுடன் தர்மவான்களுக்கு தானம் செய்து பிறகு சிவ பக்தர்களுடன் பாரணை செய்ய வேண்டும். இந்த புண்ணியத்தின் ப்ரபாவத்தால் பக்தர்கள் தங்கள் பார்த்திவசரீரத்தை த்யாகம் செய்து விட்டு என்னுடைய கணங்களில் ஒருவராக ஆகிருர்கள்.

ஹே! கௌரீ! தேவதைகள், மனிதர்கள், நாகர்கள் எல்லோரும் சம்சார சக்ரத்தில் சுழன்று கொண்டேதான் இருக் கிருர்கள். காசியில், த்ரிலோச்சன் லிங்கத்தை தரிசனம் செய்து ஒரு தடவையாவது பிலபிலா கட்டத்தில் ஸ்னனம் செய்து த்ரிலோசன லிங்கத்தை தரிசனம் செய்தவர்கள் பிறகு இந்த லோகத்தில் மாதாவின் ஸ்தன்ய பானம் செய்ய மாட்டார்கள்,

ஏ, பாமினி! ஒவ்வொரு மாதத்லும் அஷ்டமி, சதுர்தசி ஆகிய தினங்களில் எல்லா தீர்த்தங்களும் த்ரிவிஷ்டபரை தரிசனம் செய்ய இங்கு வருகின்றன. த்ரிவிஷ்டப லிங்கத்திற்கு தெற்கு பக்கத்தில் இருக்கும் பிலபிலா தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் டுசய்து ஒரு தடவையாவது சந்தியா வந்தனம் செய்தால், அவர்களுக்கு ராஜஸூய யக்ஞத்தின் பலன் கிடைக்கிறது,

அதன் அருகிலேயே பாபத்தை நாசம் செய்யும் பாதோதகம் என்ற கிணறு இருக்கிறது அதன் ஜலத்தை ஒருதரம் குடித்தவர்கள் ம்ருத்யு லோகத்தில் திரும்பவும் பிறக்கமாட்டார். திரிலோ சனருக்கு அருகிலேயே லிங்கங்கள் இருக்கின்றன.

அவர்களை ஒருதரம் தரிசித்து ஸ்பர்சித்தால் அங்கேயே கங்கைக் கரையில் ஸரந்தன வேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் ரப்திஷ்டை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதை தரிசனம் செய்தால் சம்சாரத்தில் தவிக்கும் ஜனங்களுக்கு சாந்தி கிடைக்கிறது.

ஹே முனியே! அதற்குத் தெற்கு பக்கத்தில் பீஷ்மேஸ்வரர் என்னும் ஒரு மகாலிங்கம் இருக்கிறது. அதை தரிசித்தவர் களுக்கு, கலியும், காலனும், ஒரு பொழுதும் தீங்குசெய்ய மாட்டார்கள்.

அதற்கு மேற்கு பக்கத்தில் த்ரோணேஸ்வரர் என்னும் பெயருடைய கீர்த்திவாய்ந்த ஒரு மகா லிங்கம் இருக்கிறது. அதை பூஜை செய்ததினால்தான் த்ரோணாச்சாரியார் ஜோதி ரூபத்தை அடைந்தார்.

அதற்கு சற்று முன்னால் தள்ளி பரம புண்ணியத்தை அளிக்கும் அஸ்வத்தாமேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அதை பூஜை செய்ததினால்தான் த்ரோண புத்ரன் காலனுக்குக்கூட பயப்பட வில்லை. த்ரோணஸ்வரருக்கு வாயுதிக்கில் வாலக்கில்லேஸ்வரர் என்னும் ப்ரதானலிங்கம் இருக்கிறது;

அவரை ச்ரத்தையுடன் பூஜித்தால் ஸமஸ்த யக்ஞங்களும் புரிந்த பலன் கிடைக்கும். அவருக்கு இடது பக்கம் வால்மிகேஸ்வர லிங்கம் ப்ரஸன்னராக இருக்கிறது. ஒருவன் அதை விதிப்பிரகாரம் பூஜித்தானானால் சோகரஹிதன் ஆகிறான்;

ஹே கும்பமுனியே! இங்கு இந்த சமயம் நடந்த ஒரு சம்பவம் பற்றிக் கூறுகிறேன், கேளும். தேவதேவர் பக்வதியிடம் த்ரிவிஷ்டபர் உடைய மகாத்மியத்தை கூறியவாறு உமக்குக் கூறுகிறேன்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்தரார்த்தில் பாஷாடீகாவான 75ம் அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்

எழுபத்துஆரும் அத்யாயம்

ஸ்கந்தர் கூறுவார்—ஹேமித்ர வருணபுத்ர அகஸ்த்யரே! விரஜர் என்னும் பெயருடைய ஸித்தி பீடத்தில் பூர்வ காலத்தில் ரதந்த்ர கல்பத்தில் என்ன நடந்ததோ, அந்த இதிகாஸத்தைக் கேளும். த்ரிலோசனருடைய கோவில் மணிகள், மாணிக்கம் முதலியவைகளால் நிர்மிதமானது.

அதில் நாஞ பிரகாரமான ஜன்னல்களும், சிறு ஜன்னல்களும் உள்ளன. கோயில் ஸுமேரு பர்வதத்தைப்போல் உயரமானது!

விச்வகர்மா ப்ரளயகாலத்தில் ஸ்வர்க்கலோகத்தை விழாமல் காக்கும் பொருட்டு, பலமான அஸ்திவாரமாக ஒருதூண் நட்டது போல் இருக்கிறது.

ஏ! முனிவரே! அந்தக் கோவிலின் உச்சியில் பறக்கும் கொடிகள், காற்றின் வேகத்தால் அங்கு மிங்கும் அசையும்போது பாபகூட்டங்களை அண்டவிடாமல் தடுப்பது போல் இருக்கிறது.

அதன் உச்சியில் இருக்கும் பளபளப்பான சொர்ண கலசத் தைப் பார்த்தால், சந்திரன்தான் களைப்படைந்து, சிரம பரிகாரம் செய்வதற்காக, கோவிலின் உச்சியில் களைப்பாறிக் கொண்டு, இருக்கிருரோ என்று தோன்றுகிறது.

அந்தக் கோவிலின் கலசத்தின் நிழலில் ஒருஜோடி மாடப் புருக்கள் கூடுகட்டி வசித்து வந்தன. அவைகள் வேகமாகப் பறக்கும்பொழுது அவைகளின் இறக்கைகளின் அசைவிஞல் உண்டாகும் காற்றிஞல் கோவிலில் படித்திருக்கும் தூசிகள் அங்கு மிங்குமாகப் பறக்கும்,

அவைகளுடைய காதுகளில் பக்தர்கள் உரத்த குரலில் கூறும் "ஹே! த்ரிவிஷ்டபா, ஹே! த்ரிலோசஞ என்னும் நாமங்கள் ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

மகாதேவருக்கு மிகவும் பிரியமான வெண்கலம் முதலிய தாதுக்களால் ஆன வாத்தியக் கருவிகளின் ஒலி அந்த ஜோடிகளின் காதுகள் என்னும் குகையில் எதிரொலித்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

அந்த "பக்ஷிகளின் கண்களில் த்ரிகாலத்திலும் எடுக்கும் ஹாரத்தியின் ஒளி மூன்று வேளையும் பாய்ந்து, பக்தர்களின் பூஜை முதலிய செய்கைகளைக் காண்பித்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

சிற்சில சமயங்களில் அந்த இரு பறவைகளும் இரை தேடக் கூட போகாமல் தன் மயமாய மணிக்கணக்கில் உட்கார்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.

ஏ! மஹரிஷே! அந்தக் கோவிலின் அக்கம் பக்கங்களில் அக்ஷதை இறைத்திருப்பார்கள். அவைகள் இரண்டும் பிரதக்ஷிண மாக வந்து அந்த அக்ஷதைகளைச் சாப்பிடும்.

ஹே! விப்ரா, அவை இரண்டும் தாகம் எடுக்கும்போது பகவானுக்கு தக்ஷிண திக்கில் ஓடும் கங்கா யமுனு சரஸ்வதி நர்மதா என்னும் நான்கு ஊற்றுகளிலிருந்து பெருகி வரும் ஜலத்தை குடிக்கும்.

இந்த விதமாக த்ரிலோசனருடைய சமீபத்திலேயே சஞ்சரித் துக்கொண்டு அந்த ஸாது ஸ்வபாவம் உள்ள இரண்டு பக்ஷிகளை யும் ஒருநாள் ஒரு கழுகு தன்னுடைய க்ரூர த்ருஷ்டியினுல் தேவாலயத்தின் மத்தியில் இருக்கும் ஜன்னலின் சட்டத்தில் சுக பூர்வமாக அமர்ந்திருக்கும் போது பார்த்தது.

அந்த புரு ஜோடிகளை பிடிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அந்த கழுகு வான வெளியினின்றும் பாய்ந்து அருகில் இருக்கும் மற்ளுரு சிவாலயத்தில் சென்று அமர்ந்தது.

அங்கிருந்து இந்த பக்ஷிகள் பறப்பதையும் அமருவதையும் எந்த திக்கில் போய் வருகின்றன என்பதையும் கவனித்துக் கொண்டே வந்தது.

எங்கிருந்து சென்று, எந்தவேளையில் என்ன செய்கின்றது, எந்தவிதமாக இவ்விரண்டையும் பிடிக்க முடியும்? இவைகள் கோவில் கோட்டைக்குள் நுழைந்துவிட்டால் பின் இவை என் வசமாகாது, இவ்விதம் நினைத்துக்கொண்டு அக்கழுகு அப்புருக் களையே நோக்கிக்கொண்டு அமர்ந்திருந்தது.

ஆஹா புத்திசாலிகள் கோட்டையின் பெருமையைப்பற்றி சொல்வது மிகவும் சரியே, ஏன், என்ருல் கோட்டைக்குள் இருக்கும், துர்பலர்களும் சத்ருக்கள் கையில் எளிதாக சிக்க மாட்டார்கள்.

கோட்டைக்குள் இருந்தே ஒரு அரசனுக்கு என்ன வெற்றி கிடைக்கிறதோ அந்தவெற்றி கோட்டைக்குவெளியே ஆயிரக் கணக்கான யானைப்படைகளினுலும், லக்ஷக்கணக்கான குதிரைப் படைகளினுலும், கிடைக்காது.

கோட்டை பலம் பொருந்தியதாயும் இரகசிய வாயில்களையும் அந்தரங்க சுரங்கங்களையும் உடையதாக இருந்ததோ சத்ருக் களினுல் அதை ஒருபொழுதும் வீழ்த்த முடியாது.

அந்தக் கழுகு கோட்டையின் பலத்தைப் பற்றி புகழ்ந்து விட்டு கோபத்தினுல் சிவந்த கண்களுடன் வானவெளியில் பறந்து சென்றது.

அதன்பிறகு கேவலம் கோட்டையின் பலத்தையே ஆதாரம் ஆகக் கொண்ட அந்தபெண் புரு தங்கள் சத்ருவாகிய கழுகு பறந்து செல்வதை பார்த்துவிட்டு தன்னுடைய ஸ்வாமியும் ஆண்மை நிறைந்ததுமான, ஆண் புருவிடம் சொல்லத் தொடங்கியது.

ஏ! எல்லா கர்மங்களேயும் சுகமாக கொடுக்கக் கூடியவரே, ம்ரியதமா, ஆண்புருவே! நம்முடைய ப்ரபல சத்ருவான இந்தக் கழுகைப் பார்த்தீர்களா? என்றது.

கபோதியின் வசனத்தைக் கேட்ட ஆண்புரு மிகவும் கர்வத்துடன் கூறியது. அன்பே! ஏன் கவலைப்படுகிறும்? ஏ பாக்கியவதியே! இங்கு நம்மைப்போல் ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப்பவர்கள் எத்தனேயோ பேர்கள் இருக்கிறுர்கள் என்பதை நீ பார்க்கவில்லேயா? இவர்கள் எல்லோரிடமும் பயந்து நடுங்கிக் கொண்டிருந்தால் ப்ரியே! நாம் எப்படி சுகமாக இருக்கமுடியும்?

ஏ! சுந்தரி! கண்டிப்பாய் அக்கவலேயை விட்டுத் தள்ளு. நான் என் மனதில் இக் கழுகை ஒரு பொருட்டாகவே மதிக்கவில்லே. அப்பொழுது அந்த பெண் புரு இவ்வார்த்தைகளேக் கேட்டுவிட்டு பதியின் சரணங்களில் தன் த்ருஷ்டியைச் செலுத்தி பேசாமல் அமர்ந்திருந்தது.

ஏனென்றுல் பதியின் சுகத்தையே விரும்பும் பதிவ்ரதையான நாரீ அவருடைய நன்மையைப்பற்றிக் கூறிவிட்டு பின்பு சும்மா இருக்கவேண்டும். அதாவது அவ்வார்த்தைகள் அனுசிதம் என்று தெரிந்தாலும் அதைக் கண்டனம் செய்யக்கூடாது. பதி இடும் கட்டளே அனுசிதம் என்று தெரிந்தாலும்கூட அதையே நிறைவேற்ற வேண்டும்.

மறுநாள் அந்தக் கழுகு அங்கு வந்து ஆயுள் முடிந்தவனே மரணதேவன் பார்ப்பதுபோல் பார்த்துக்கொண்டு அவைகளேயே உற்றுநோக்கிக் கொண்டிருந்தது.

பிறகு கோவிலின் நான்கு பக்கங்களிலும் சுற்றி சுற்றி பறந்து வந்து அந்தப் பறவைகள் பறப்பதையும் அமருவதையும் பார்த்துவிட்டு திரும்பவும் ஆகாயத்தில் பறந்து திரிந்து சென்றது. இந்த அக்கழுகு வானவெளியில் பறந்து சென்ற பிறகு, அப்பெண்புரு முதல் நாளேப் போலவே தன்பதியிடம் கூறியது. அந்த துஷ்ட சத்ருவை நீங்கள் பார்க்கவில்லேயா என்றது.

அதன் வார்த்தையைக் கேட்டு ஆண்புரு கூறியது. ப்ரியே! நாமும் ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப்பவர்கள்தான். என்னே இவனுல் என்ன செய்ய முடியும்?

மேலும் இந்தக் கோட்டையோ ஸ்வர்க்கத்திற்கு சமான மானது. இதிலிருந்து கொண்டு நமக்கு சத்ருக்களுக்கு பயப்பட வேண்டாம். ஆகாய மண்டலத்தில் இவை செய்யும் தந்திரங்கள் எனக்குத் தெரியும். நல்லது! இவனால் என்னை என்ன செய்ய முடியும்?

ஆகாயத்தில் நாம் செல்லும் கதி எட்டு விதம் என்று கூறி இருக்கிறது. ப்ரடீனா, உடீனா, ஸண்டீனா, காண்டயாடா, காபடிகா ஸ்ரம்ஸனி, மண்டலவதி, மேலே பறப்பது என்று எட்டு விதமான கதிகள் இருக்கிறன.

ப்ரியே, கபோதியே, இந்த ஜால சித்ரங்களிலெல்லாம் நான் நிபுணத்வம் அடைந்து இருக்கிறேன். இதைப் போன்ற கதிகளை வேறு ஒருவராலும் காட்ட முடியாது. நீ சௌக்யமாக அமர்ந்திரு. நானிருக்கும்போது உனக்கென்ன கவலை.

இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு விட்டு அந்த பதிவ்ருதையான பெண்புறா ஊமையைப்போல பேசாமல் இருந்தது. மறுதினம் அக்கழுகு அந்த கோவிலுக்கு மறுபுறம் ஒரு பாறையின் இடுக்கில் மறைந்து உட்கார்ந்திருந்தது. பகல் முழுவதும் அப்படி இருந்து விட்டு தன் இறையை நன்றாகக் கவனித்துக் கொண்டுவிட்டு திரும்பவும் பறந்து சென்றது.

அப்பொழுது அந்தப் பெண் புறா திரும்பவும் பயந்து கொண்டு சொல்லியது. பாருங்கள், இன்று அவன் மிக்க சந்தோஷத்துடன் இன்னும்கூட அருகில் வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறான். அதனால் துஷ்டத்ருஷ்டியினால் வியாபிக்கப்பட்ட இந்த இடத்தைவிட்டு நீங்குவதே நமக்கு நல்லது என்றது. இதற்குப் பிறகும் அந்த ஆண் புறா கூறியது.

அடி பேதையே! நம்மை அவனால் என்ன செய்ய முடியும்? மான் விழியார்களின் ஸ்வபாவம் யாரைக் கண்டாலும் நடுங்குவது பயங்கொளித்தனம் என அகங்காரத்துடன் கூறியது.

முதல் நாளைப் போலவே மறுநாளும், மகா பலம் பொருந்திய கழுகு வந்து அந்த இடத்தில் உட்கார்ந்தது.

இரண்டு நாழிகை நேரம் புறாக்களை இமைகொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. இப்புறாக்கள் செல்லும் மார்க்கங்களை கவனித்துவிட்டுப் பறந்து சென்றது.

அது பறந்து சென்ற பிறகு பெண் புறா திரும்பவும் கூறியது, நாதா, இங்கு மரணம் நம்மை நெருங்கி வருகிறது. அதனால் நாம் வேறு இடம் பார்த்துக்கொண்டு செல்வது நல்லது.

கொஞ்ச நாள் அங்கு இருந்தால் இந்த துஷ்டன் இங்கு வருவது நின்றுவிடும்.

பிறகு திரும்பவும் நாம் இங்கு வந்து வஸிக்கலாம், ப்ரியதமா: இறகு உள்ளவர்களுக்கு எங்குசென்ருலும் காரியம் ஸித்தியாகுமே, இப்படி இருக்க ஸ்வதேச ஆசையில் சத்ருவின் கையில் அகப்பட்டு நாசமடையவேண்டுமா?

எவன் உபத்ரவம் நிறைந்த தனது தேசத்தை விட்டு வெளியில் செல்ல தயங்குகுருனே, அவன் நதிக்கரை வ்ருக்ஷத்தைப்போல சீக்கிரமாகவே நாசமடைவான்.

அந்த ஆண் புரு, பத்தினியின் வசனத்தைக் கேட்டு விட்டு கர்வத்துடன் வரும் காலத்தைப் பற்றிக் கூறியது, ப்ரியே! அந்தக் கழுகிடம் நீ பயப்படாதே, மறுதினம் அக்கழுகு அதிகாலையிலேயே வந்து இரவு வெகுநேரம் வரை அங்கு தங்கி இருந்தது.

சூரியன் அஸ்தாசலத்தில் மறைந்த பின் கழுகும் பறந்து சென்றது. அப்பொழுது பெண் புரு கூண்டிலிருந்து வெளிப்பட்டு ஆண் புருவிடம் கூறியது: ஹே! நாதா, அந்தக் காலதேவனுன கழுகு போய்விட்டது.

இப்பொழுது நமக்கு இங்கிருந்து பறந்து செல்ல சரியான சமயம். அவன் திரும்பி வருவதற்கு முன் என்னைக் கூட விட்டு விட்டு நீங்கள் பறந்து சென்று விடுங்கள்.

உலகில் தாங்கள் உயிருடன் இருக்கும் வரை ஒரு வஸ்துவுக்கும் கஷ்டப்பட வேண்டாம். ஏன் என்ருல் தாங்கள், புருஷர் உயிருடன் இருக்கும் வரை, மனைவி புத்ரன், தனம் வீடு, எல்லாம் திரும்ப திரும்ப கிடைத்துக்கொண்டேயிருக்கும். ஒருவனுக்கு ஸ்திரீ, தனம், இவைகளை விட்டு விட்டு தங்களைத்தானே காப்பாற்றிக்கொள்ள ஸாமர்த்தியம் இருந்தால், அவன் இவ்வுலகில் ராஜா அரிச்சந்திரன்போல் எல்லாவற்றையும் திரும்பப் பெறமுடியும்.

ஆத்மாவே நமக்கு உற்றபந்து ஆத்மாவே பரமதனம், தர்மம் அர்த்தம், காமம் மோக்ஷம் இவைகளை சம்பாதிப்பதும் இந்த ஆத்மாவேதன்னுடைய இஷ்ட்டசுகம்.க்ஷேமம். உங்களுக்கும் சந்தோஷம் என அவன் நினைக்கிருன்.

ஆனுல் அறிவாளிகள் அந்த க்ஷேமத்தையும் புகழுடன் சம்பாதிக்க விரும்புகிருன். புகழ் இல்லாத க்ஷேமத்தைவிட இறப்பதே மேல். இந்த க்ஷேமமும் நியாய மார்க்கத்தில் சென்ருல் தான் கிடைக்கும்.

அதனுல் நீதியை அனுசரித்து இங்கு இருந்து செல்வது நல்லது. தாங்கள் இங்கிருந்து பறந்து செல்லவில்லையானுல் காலையில் எனது வார்த்தைகளை நினைத்துப் பாருங்கள்.

இந்த விதமான பரம, புத்திமதியான மனைவி அடிக்கடி கூறியும்கூட அந்த ஆண்புரு வருங்காலத்துக்கு வசப்பட்டு அங்கிருந்து செல்ல மறுத்தது, ஹே! மஹரிஷே! மறுநாளும் அக்கழுகு அதிகாலையிலேயே தனது ஆகாரத்தை முடித்துக்கொண்டு இந்த புருக்கள் வெளியில் செல்லும் மார்க்கத்தைத் தடுத்துக் கொண்டு வந்தமர்ந்தது

கொஞ்ச நேரம் கழிந்து அந்த சதுரனுன கழுகு; அடே கபோதியே! உனக்கு ஆண்மை இல்லை சீ,சீ, இழிவு.

ஹே! துர்புத்தே, வெளியில்வா, என்னுடன் சண்டையிடு; வெளியில்வா, எத்தனை நாள் பட்டினியுடன் கஷ்டப்படுவாய். இறந்து நாசத்தை அடைவாய்.

இதில் சந்தேகமேயில்லை. நான் தனி. நீங்கள் இருவர். தோல்விக்கும், வெற்றிக்கும் ஒரு தீர்மானம் இருக்கிறதா. பராக்ரமத்துடன் யுத்தம் செய்பவர்களுக்கு......தனது கோட்டையே திரும்பக் கிடைக்கிறது.

பராக்ரமிக்கு விதாதா பகவான், உதவி செய்கிறுர். இந்த விதமபக அந்தக் கழுகு சண்டைக்கு அறைகூவி அழைத்ததுடன் பத்தினி தைரியம் சொல்ல, அந்த ஆண்புரு, அதன் இருப்பிடத்தை விட்டு, கழுகுடன் சண்டைபோட ஆரம்பித்தது.

பிறகு பலம் பொருந்திய அக்கழுகு பசியுடனும் தாகத்துடனும் வாடும் அந்த ஆண்புருவைத் தன் கால்களினுலும், தன் அலகினுல் அந்தப்பெண் புருவையும் பிடித்துக்கொண்டது. பிறகு அவ்விரண்டையும் எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்தில் பறந்து சென்றது.

பிறகு வேறு பக்ஷிகளே இல்லாத ஒரு சூன்யமான இடத்தை அடைந்து அவைகளைச் சாப்பிட நினைத்தது. அச்சமயம் புத்திசாலியான பெண் புரு ஆண் புருவிடம் கூறிற்று.

ஏ! நாதா! தாங்கள் பெண் என்று நினைத்து என் வார்த்தையை அலக்ஷியம் பண்ணினீர்கள். அதனுல் தங்களுக்கு இந்த நிலை வந்தது. நான் ஒரு அபலை. என்னுல் என்ன செய்ய முடியும்?

ப்ரியரே! இப்பொழுதாவது தாங்கள் என் வார்த்தையைக் கேட்டீர்களானுல் நான் தங்களுக்கு ஹிதமான ஒரு வார்த்தை கூறுகிறேன். அதைத் தாங்கள் யோசிக்காமலும் விசாரிக்காமலும் செய்யவேண்டும். அந்த ஒரு வார்த்தையைக் கேட்டதினுலேயே மனைவி வசம் ஆகிவிட மாட்டீர்கள். இந்தக் கழுகு நம்மைத் தூக்கிக்கொண்டு ஒரு பத்திரமான இடத்தையடைந்து அமருமுன் நீங்கள் அதனுடைய காலை பலமுடன் கடியுங்கள். பத்தினியின் வார்த்தையைக் கேட்டு அந்தப்புரு அப்படியே செய்தது.

அப்பொழுது அந்த கழுகிற்கு காலில் கடுமையான வலி ஏற்படவே அது வாயைத் திறந்து ச்சீ ச்சீ என்று கத்தியது. இதனால் அதன் அலகு திறந்ததோ இல்லையோ பெண்புறு தப்பி ஓடியது. வேதனையினால் கால் விரல்கள் அகலவே ஆண் புறுவும் கீழே விழுந்தது.

புத்திசாலிகளுக்கு ஆபத்து நேர்ந்தாலும் முயற்சியைவிடக் கூடாது. பாருங்கள். அந்த புறுஜோடி சத்ருவின் வாயில் அகப் பட்டும், அதன் காலில் கடித்து, அந்த பலசாலியான சத்ருவிடமிருந்து விசித்ர ரீதியாக மீண்டது.

உண்மையில் பலவீனனான ஒருவன்கூட முயற்சி செய்வதினால் அதன் பலனை அடைகிறான். அதனால் அதிர்ஷ்த்தின் மேல் பாரத்தை போட்டுவிட்டு முயற்சி செய்தால் கட்டாயம் பலன் கிடைக்கும்.

பண்டிதர்கள் ஆபத்துக் காலத்தில் முயற்சி செய்வதைப் புகழுகிறார்கள். இந்தவிதமாக அந்த இரண்டு புறுக்களும் ம்ருத்யுவின் வாயிலிருந்து நழுவி காலக்கிரமத்தில் சரயூ தீரத்தில் முக்தி க்ஷேத்ரமான அயோத்யாபுரியில் மரணமடைந்தன. அயோத்தி மரணமடைந்தவர்களுக்குக்கூட காசியில் மரணமடைந்த பலன் கிடைக்கிறது.

பிறகு அந்த ஆண்புறு மந்தார தாமன் என்பவனுக்கு புத்திரனாக பரிமளாலயன் எனும் பெயருடன் பிந்தான். அவன் பால்யாவஸ்தையிலிருந்தே அனேகம் வித்தைகளைக் கற்றுத் தேர்ந்தான்.

ஸகல கலைகளையும் கற்று தேர்ந்து பரமசிவ பக்தனான். அவன் ஜிதேந்த்ரியனாக ஏகபத்னி வ்ரதனாக இருப்பேன் என்று நிச்சயம் செய்து கொண்டான்.

உலகில் பரஸ்திரீகளிடம் ஆசை வைத்தால் ஆயுள். கீர்த், சுகம் பலம், ஸ்வர்க்கம் எல்லாம் நஷ்டமடைந்துவிடும் அதனால் அறிவாளிகள் பரஸ்திரீ கமனத்தை ஒருக்காலும் மனதாலும் நினைக்க மாட்டார்கள்.

த்ரிலோசனரை ஆச்ரயிப்பதனால் கழிந்த ஜென்மத்தின் அப்யாஸத்தினால், அவன் மற்றொரு திடமான வ்ரதத்தை எடுத்துக்கொண்டான். சரீரம் ஆரோக்யமாக இருக்கும்வரைக்கும் இந்த்ரியங்கள்சிதில மடையாமல் இருக்கும் மட்டும். மீதியற்ற புண்ணியத்தின் இருப்பிடமும் நான்கு புருஷார்த்தங்களுக்கும் ஸாதனஸ்தலமும், ஸகல விருப்பங்களை அளிக்கும் தாதாவு டை பரமானந்தத்தை அடைய ஏகமாத்ர காரணமாக இருக்கும் பகவான் த்ரிலோசனரை காசி க்ஷேத்ரத்தில் பூஜை செய்யாமல் உணவு உட் கொள்ள மாட்டேன்.

இந்த விதமாக அந்த மந்தாரதாமன் புத்ரனுன பரிமளாலயன் தினம்தோறும் காசியில் த்ரிலோசரரை தரிசனம் செய்து வந்தான் அங்கு அந்த பெண் புருவும் பாதாளத்தில் நாகராஜனுன ரத்ன தீபனுடைய க்ரஹத்தில் ரத்னுவளி என்னும் பெயருடைய கன்னிகையாக பிறந்தாள்.

அந்த ரத்னுவளி என்னும் பெயருடைய கன்னிகை எல்லா நாக கன்னிகைகளிலும் அதிகரூபமும், குணமும், ஸகல கலா குணங்களும் பொருந்தி ரத்னமாகத் திகழ்ந்தாள். அவளுக்கு ப்ராவதி, கலாவதி என்று பெயருடைய இரண்டு சகிகள் இருந்தார்கள்.

அவர்கள் எப்பொழுதும் அவள் கூடவே இருந்தார்கள். ஏ கும்ப முனியே! சரீரத்தின் நிழலும் காந்தியும் போல் அந்த சகிகள் இருவரும், ரத்னுவளியை விட்டு நீங்காமலே இருந்தார்கள். ரத்னுவளிக்குப் பிள்ளை பிராயம் கழிந்து யௌவனத்திற்கு அறிகுறி தொடங்கும் சமயத்தில் அவளுடைய பிதா சிவபக்தராக இருப்பது அறிந்து தானும் சிவபக்தையாக ஸாதகம் செய்து வந்தாள். அவள் ஒரு நாள் பிதாவிடம் கூறினுள்.

பிதாவே நான் தினம்தோறும் இந்த ஸகிகளுடன் காசிக்குச் சென்று த்ரிலோசனரை பூஜை செய்த பின்தான் பேசுவேன். அதுவரை மௌனமாகவேதான் இருப்பேன்.

இந்தவிதமாக அந்த நாக குமாரி பிதாவின் அனுமதி பெற்று அந்த ஸகிகளுடன் த்ரிலோசனரை பூஜைசெய்து, க்ரஹத்திற்கு வந்த பின் பேசுவாள்.

அவள் தினமும் அதிகாலையில் எழுந்து தேர்ந்தெடுத்த வாசனையுள்ள புஷ்பங்களினுல் விசித்ர விசித்ரமான மாலைகளைத் தொடுத்து பகவானுக்கு ஸமர்ப்பிப்பாள்.

மூவரும் மனேகரமான காந்தாரஸ்வரத்தில் இனிமையான கீதங்களைப் பாடிக்கொண்டு ராஸ மண்டலமாக வகுத்துக் கொண்டு ஆடுவார்கள்.

பகவானுக்கு ஸமீபத்திலே தினமும் பக்க வாத்யங்களுடன் லயம், தாளம் சிறிதும் தவருமல் மிகவும் சந்தோஷமாக வேணு கானம் செய்வார்கள்.

இந்தவிதமாக அம்மூன்று அரசியரும் தம் தம் மாலை கீதம் முதலியவைகளினுல் பகவான் த்ரிலோசனரை ஆராதித்து வந்தார்கள்.

இந்தவிதமாக ஒருசமயம் வைகாசி மாத சுக்ல பக்ஷ த்ருதியை அன்று உபவாசம் செய்து, கண்விழித்து, நிருத்திய கீதம் இவைகளினுல் இரவைக் கழித்துவிட்டு மறுநாள் சதுர்தசி அன்று

பிலபிலா தீர்த்தத்தில் ஸ்னுனம் செய்து த்ரிலோசனரை ஆராதித்து, பாரணை செய்து ரங்க மண்டபத்தில் சென்று இளைப்பாறி நித்திரை போய்விட்டார்கள். இவர்கள் தூங்கிய பிறகு பகவான் த்ரிலோசனர் பாம்பு சுற்றியிருந்த லிங்கத்தி லிருந்து கற்பூரத்திற்கு ஸமமான வெண்மை வர்ணமும் ஜடா மகுடம் தரித்து சந்த்ரசேகரனுக கழுத்தில் தமால விருக்ஷத்தின் வர்ணத்தில் விஷம் துலங்கும் ஸர்பபூஷணமும், யக்ஞோபவீதம் சோபிக்க அழகான உருவுடன் அக்குமரிகளை எழுப்பிக் கூறலுற்ருர். எழுந்திருங்கள்.

அவர்கள் பரபரப்புடன் எழுந்திருந்து தங்கள் விசாலமான கண்களைக் கசக்கிக்கொண்டு கொட்டாவி லிட்டுக்கொண்டு, திகைப்புடன் பார்த்தார்கள்.

அவர்கள் கலவரம் அடைந்து முன்னுல் பார்த்தவுடன் பகவான் த்ரிலோசனர் நிற்பதைக் கண்டார்கள். பிறகு அந்த நாக கன்னிகைகள், சின்னங்களை அடையாளம் கண்டுகொண்டு பரமேச்வரன் அல்லவா என்று அறிந்து, சந்தோஷத்துடன் தொண்டை அடைக்க தழுதழுத்த குரலுடன் அவரைப் போற்றத் தொடங்கினுர்கள்.

ஹே! விபோ! எங்கும் நிறைந்தவரே-ஜய விஜயீபவ; ஹே! ஈசனே! தாங்கள் எல்லாம் ஆருளும் வள்ளல்-ஜயனே, த்ரிபுராந்தகா, தாங்களே அந்தகன் என்னும் அஸுரனை வதைத் தீர்கள். ஜய விஜயீபவ, மூன்று லோகத்துக்கும் பிதாதாங்கள் ஜலெந்தர என்னும் அசுரனை நாசம் செய்தீர்கள்.

ஹே! விசுவநாத மூன்றுலகங்களாலும் வணங்கபட்டவரே; ஹே! ப்ரம்மநாதா; எப்பொழுதும் தாங்கள் பக்தர்கள் ஆதீனத்தில் இருப்பவர்.

தங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும். ஹே! தேவா; தங்கள் ஜடாமகுடத்தில் மூன்று உலகிலும் ப்ரவாகிக்கும் மாதா கங்காதேவி அலை மோதுகிருள்.

தங்கள் மகுடமணியாக விளங்கும் சந்திரனுடைய கலைகளினுல் மூன்று உலகங்களும் ப்ரகாசமடைகின்றன. ஜய விஜயீபவ ஹே! ப்ரபோ தாங்கள் சரீரம் சர்ப்பங்களின் நாகரத்தினங் களினுல் சோபிதமாக விளங்குகிறது. கிரிராஜ நந்தினி தங்களுடைய பாதி சரீரத்தை தன் தபோபலத்தால் விலைக்கு வாங்கி இருக்கிருள்.

ஜய விஜயீபவ, ஹே! சுடலை வாஸியே, தாங்கள் ஆனந்த வனத்தில் வஸிப்பவர்களுக்கு மோக்ஷத்தை அருளுகிறீர்கள்.

தங்களுக்கு ஜயம் உண்டாகட்டும். ஹே! விச்வநாதா, ஸர்வ கலாதீதா, ந்ருத்ய ப்ரியா, ஸமஸ்தசீத விசாரதா. ஜயஜய ஹே! சூலபாணியே? தங்களையே ப்ரணவம் ஆச்ரயித்து இருக்கிறது.

ஸமஸ்ததேஸஜ்களுக்கும் தாங்களே......நிதி ஹே! விரூபாக்ஷா தாங்கள் வணங்கியவர்களுக்கு ஸமஸ்தமும் அருளும் தாதா; ஜய; ஜய; ஹே! நாத ப்ரும்மஸ்வரூபா. நாங்கள் எல்லாம் அறிந்த வர்கள் ஆனாலும் தங்களை ஸ்துதிக்க வார்த்தைகள் கிடையாது.

தங்களை, வாசஸ்பதிக்கு ராணியான ஸரஸ்வதியின் வாக்கு களும் ஸ்துதிக்க சக்தியற்றவையாகின்றன... வேதக்கூட்டங்களை உண்மையாக அறிந்து கொள்ளவில்லை. அப்படியிருக்க ஸம்ஸாரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் எங்களைப்போலொத்தவர்கள் ஆதி அந்தமற்றவனான தங்களை மனதினால் மனனம் செய்ய எப்படி முடியும்?

அதனால் ஹே! திரிலோசனா, தங்களை அடிக்கடி வணங்குகிறேன். த்ரிவிஷ்டபா, நாங்கள் எல்லோரும் அடிக்கடி விழுந்து விழுந்து வணங்குகிறோம். இப்படி எல்லா நாககன்னிகைளும் ஸ்துதி செய்து, தண்டமென பூமியில் விழுந்து வணங்கினார்கள். அப்பொழுது பகவான் சசிபூஷணர் அந்த எல்லா குமரிகளையும் எழுப்பிக் கூறத் தொடங்கினர்.

மந்தாரதாமன் என்னும் வித்யாதாரன் பிள்ளைபரிமளாலயன் உங்களுக்கு பதியாவான். நீங்கள் வெகு நாட்கள் வித்யாதர உலகத்தில் போகங்களை அனுபவித்துவிட்டு காலம் வரும்போது காசியில் பரமஸித்தியை அடைவீர்கள்.

நீங்கள் மூவரும் வித்யாதர இளைஞன் ஆகிய, நால்வரும் கடைசியில் இங்கே மோக்ஷமடைவீர்கள். பூர்வஜன்ம கடைசியில் நீங்கள் எனக்கு இரவுபகல் ஸேவை செய்திருக்கிறீர்கள். அதனாலேயே இந்த ஜன்மம் நிர்மலமானதாகவும், பக்தி உடையதாகவும் இருக்கிறது.

உங்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்திரத்தை தினம் பாராயணம் செய்பவர்களை உங்களைப்போலவே அவர்களுடைய மனோரதங்களையும் நான் பூர்த்தி செய்வேன்.

மனிதர்கள் காலை வேளையில் இந்தத் துதியைப்படித்தால் முதல்நாள் இரவு செய்த பாபங்களிலிருந்து நிருவித்தி அடை வார்கள். ஸந்தியா ஸமயத்தில் படித்தால் பகல் பூராவாகச் செய்த பாபத்திலிருந்து நிவ்ருத்தி அடைவார்கள். பகவான், இவ்வாறு கூறவும், நாககன்னிகைகள் மூவரும் சந்தோஷத்துடன் இரு கைகளையும் கூப்பிக்கொண்டு பகவானிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள்.

ஹே! கருணுகரனே, சங்கரா, நாங்கள் நால்வரும் பூர்வ ஜென்மத்தில் தங்களுக்கு எவ்விதமான ஸேவை செய்திருந்தோம்! மேலும் ஹே! கருணுநிதியே, மகாதேவா! பவதேவா அந்த ஸுக்ருதன் வித்யாதரன் என்ன செய்தான்?

அவனுடைய பூர்வஜென்ம வ்ருத்தாந்தத்தையும் தாங்கள் கூறவேண்டும் என்ருர்கள். பகவான் சிவபிரான் நாககன்னிகைகளின் இந்தவிதமான விண்ணப்பத்தைக்கேட்டு, அவர்கள் எல்லாவருக்கும் பரிமளாலயனுடைய பூர்வஜன்ம விருத்தாந்தத்தைக் கூறத் தொடங்கினுர்.

ஹே! நாககன்னிகைகளே உங்கள் மூவருடையவும்; அந்த வித்யாதர குமாரன் உடையவும் பூர்வஜன்ம விருத்தாந்தத்தைக் கூறுகிறேன். கவனமாகக் கேளுங்கள்.

இந்த ரத்னுவளியும் அந்த வித்யாதரனும் இருவரும் போன ஜன்மத்தில் புருக்களாக இருந்தார்கள். என்னுடைய இந்தக் கோவிலிலேயே இருவரும் வெகுநாள் வஸித்து வந்தார்கள்.

அவர்கள் இவ்வாலயத்தில் படிந்த தூசுகளை தங்கள் சிறகினுல் விசிறி விசிறி போக்கடித்தார்கள். ஆகாயத்தில் பறந்து உயர இருந்தும் கோவிலின் சுற்றுப் பிரகாரத்தில் வளைய வந்ததும் இவர்கள் இருவரும் என்னை எத்தனையோ முறைகள் வலம் வந்திருக்கின்றனர். இங்குள்ள நாலு நதிகளிலும் அனேகம் தடவை ஸ்னுனம் செய்திருக்கிருர்கள்.

இந்த ஜலத்தைக் குடித்து இருக்கிருர்கள். தங்கள் மதுரத்வனியினுல் என்னை சந்தோஷப்படுத்தி யிருக்கிருர்கள். இவர்களிருவரும் சந்தோஷமாக த்ருடசித்தத்துடன் எனது பக்தர்கள் இங்கு புரியும் எத்தனையோ விதமானக்ரியைகளைப் பார்த்திருக்கின்றனர். எனது மங்கள ஆரத்தியின் சோபையை தரிசித்திருக்கிருர்கள். தங்கள் காதாகிய தொன்னையினுல் எனது நாமம் ஆகிய அம்ருதத்தை பருகியிருக்கிருர்கள்.

இவ்வளவு இருந்தும்கூட பறக்கும் ஜாதியில் பிறந்ததால், என் சமீபத்தில் அவைகளுக்கு மரணம் ஏற்படவில்லை. ஆனுல் எங்கு மரணம் அடைந்தால் காசியில் மரணம் அடைந்ததற்கு சமானமோ அப்படிப்பட்ட அயோத்தியில் அவைகளுக்கு மரணம் ஏற்பட்டது.

அயோத்யாவில் மரணம் அடைந்ததால் இவள் ரத்னத்வீப நாகனுடைய கன்னிகையானுள். இவளுடைய பதியான அந்த ஆண்புரு வித்யாதரனுக்குப் புத்ரனுனுன்.

இப்பொழுது நாகராஜனுன அந்த பத்மியின் கன்னிகை ப்ரபாவதியும், த்ரிஸிரஸ் என்னும் பெயருள்ள நாகேந்திரனின்

புத்ரி-ஆன கலாவதியும் எங்கும் பிறந்தார்கள் என்பதைக் கூறுகிறேன் கேள்.

இந்த ஜென்மத்திற்கு மூன்று ஜன்மம் முன்னல் மகரிஷி நாராயணருக்கு நற்குணமும் ப்ரேமையும் நிறைந்தவர்களான பெண்ணுய் பிறந்து குணத்தை அனுஸரித்து சீலவதி, ப்ரேமவதி என்று பெயரிட்டார்கள்.

பிறகு இவ்விருவரின் விருப்பத்தின்படி இவர்க்ள் பிதர் நாராயணரிஷி இவ்விருவரையும் அமுஷ்யாயனரர் என்னும் மகாரிஷியின் புத்ரஞன நாராயணனுக்குக் கன்யாதானமாகக் கொடுத்தார்.

ஆனல் இந்த ரிஷிகுமாரன் யௌவள பிராயத்தை அடைவதற்கு முன்னலேயே இந்த வனத்தில் ஸமித்து சேகரிக்கச் சென்ருன்.

யதேச்சயாக அவனே அங்கு பாம்பு கடித்துவிட்டது. அப்பொழுது கலாவதி என்ற பவானியும், ப்ரேமாவதி என்ற கௌதமியாகிய இரு கன்னிகைகளும் வைதத்யத்தை அடைந்து மிகவும் துக்கத்தினுல் தீனுவஸ்தையை அடைந்தார்கள்.

அப்பொழுது முதல் விபரம் தெரிந்த எவரும் நதிகள், தேவதைகள், இவர்கள் பெயருள்ள பெண்களே விவாகம் செய்து கொள்ளத் தயங்கினுர்கள்.

பிறகு அவர்கள் இருவரும் ஒருதினம் மற்ருெரு மகாஞகிய ரிஷியின் ஆச்ரமத்திற்குச் சென்ருர்கள். அங்கு தெய்வ வசமாக வசமாக அங்கு ்வைத்திருக்கும் வாழைப் பழங்களில் இரண்டை ஒருவரும் கொடுக்காமலேயே தாங்களாக எடுத்துக்கொண்டார் கள். அதன் பிறகு இவ்விரு ரிஷிகுமாரிகளும் மாஸோபவாசம் முதலிய விரதங்களே மிகவும் கடினமாக அனுஷ்டித்துக்கொண்டு, காலக்ரமத்தில் மரணமடைந்தார்கள்.

ஆனல் வானரங்களாகப் பிறந்தார்கள். பழத்தைத் திருடிய தால் வானரமாகப் பிறந்தாலும், அவர்களுடைய குணத்திஞலும்; அன்பிஞலும் அவர்கள் காசியில் பெண் குரங்குகளாய்ப் பிறந்தார்கள்.

அந்த நாராயணன் எனும் பெயருள்ள ரிஷிகுமாரன் பிதாவின் ஸ்வாதர்மத்தை நன்ருக அனுஷ்டித்து வந்தாலும் அவனும் காசியில் புருவாகப் பிறந்தான்.

இந்தவிதமாக பரிமளாலயன் என்ற வித்யாதரன் பூர்வ ஜன்மத்தில் இவ்விருவர்களுக்கும் பதியாக இருந்து இருக்கிருன். இப்பொழுது இவளேயும் சேர்த்து, மூன்று பேர்களுக்கும் பதியாகப் போகிருன்.

அந்த கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் மிகவும் பெரியதான ஒரு ஆல வ்ருக்ஷம் இருந்தது. அனேகம் கிளைகளுள்ள அந்த ஆலமரத்தில் அந்த இரண்டு வானரிகளும் வசித்து வந்தன.

விளையாட்டாக இந்த இரண்டு வானரிகளும் சதுர் நதிதீரத்தில் முங்கி விளையாடும். தாகம் எடுத்தால் அத்தீர்த்தத்தையே குடிக்கும். அவைகளின் ஜாதிஸ்வபாவமான சஞ்சலத்தன்மையினுல் குதித்துக்கொண்டு, கோவிலை சுற்றி சுற்றி வரும், லிங்கத்தை பார்க்கவும் செய்யும்.

ஒருதடவை அந்த ஆலமரத்தின் பக்கத்தில் இரண்டும் சுற்றிக் கொண்டிருந்தன. அச்சமயம் யோகி வேஷம் தரித்த ஒரு குரங்காட்டி அவைகளை கண்ணி வைத்துப் பிடித்துவிட்டான்.

இவைகளிரண்டிற்கும் அவன் ஆடவும் பிச்சை எடுக்கவும், கற்றுக்கொடுத்தான். சில தினங்களுக்குப் பிறகு இவை இரண்டும் இறந்துவிட்டன.

அப்பொழுது காசி வாஸத்தின் புண்ணிய பலனினுலும் த்ரிலோசனரை சுற்றி வந்தாலும், இரண்டும் நாக கன்னிகைகளாகப் பிறந்தன.

இப்பொழுது திரும்பவும் அந்த வித்யாதர குமாரரைப் பதியாகப் பெற்று ஸ்வர்க்க ஸுகங்களை அனுபவித்து காசியில் நிர்வாண பதவியை அடைவார்கள்.

காசியில் அல்பமாய் ஸத்கர்மங்களைச் செய்தாலும் அதன் பலனுக என் க்ருபையால் மோக்ஷம் ஸித்திக்கும். இம்மூவுலகங்களிலும் உள்ள என் ஸ்தானங்களில் காசீபுரிக்கு ஸமானமான ஸ்ரேஷ்ட ஸ்தானம் எங்கும் இல்லை.

அவைகளிலும் ஓங்காரேஸ்வரர் எல்லாவற்றிலும் ப்ரதானம் இந்த த்ரிலோசனருடைய ஸ்தானம் அவைகள் எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்தது

இந்த லிங்கத்தில் நான் எப்பொழுதும் சான்னித்யமாக இருந்து, நான் பக்தர்களுக்கு போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுத்து கொண்டிருக்கிறேன்.

அதனுல் காசியில் எல்லோரும் த்ரிலோசனரை பூஜை செய்வது அத்யாவச்யம். இவ்விதம் கூறிய பகவான் த்ரிலோசனர் மூன்று உலகங்களையும் தாங்கும் காரண பூதராக இருந்தாலும் கூட ஸூக்ஷ்ம ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு கோவிலுக்குள் சென்று விட்டார்.

இங்கு இந்த நாக கன்னிகைகள் மூவரும் தங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குப் போய் தங்கள் அன்னையிடம் எல்லா விஷயங்களையும் தெரிவித்து க்ருதக்ருயர்கள் ஆனுர்கள் பிறகு ஒருசமயம் வைகாசி மாதத்து மகாயாத்திரை வந்தது.

அச்சமயம் த்ரிலோசனரை தரிசிக்க அந்த வரஜஸ்க மகா பீடமாகிய மகாக்ஷேத்ரத்தில் தங்கள் தங்கள் பந்து மித்ரர் களுடன், எல்லா வித்யாதரர்களும், நாகர்களும் ஒன்று சேர்ந்தனர். தேவதைகளுடைய க்ருபையால் அவர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் குசலப்ரச்னம் விசாரித்துக்கொண்டனர்.

நாகர்கள் வித்யாதரருடைய புத்ரனுன பரிமளாலயனுக்கு இம் மூன்று பெண்களையும் கன்னிகாதானம் செய்து கொடுத்தார்கள். பரிமளாலயனுடைய பிதா மந்தாரதாமனும் மூன்று புத்ரவதுக் களையும் அடைந்து சந்தோஷமடைந்தான்.

அதுபோலவே நாகராஜனுன ரத்னத்வீபன், பத்மி, த்ரிசிகன் மூவரும் பரிமளாலயனை எல்லாவிதத்திலும் யோக்யனுன மருமகனுகப் பெற்று, சந்தோஷம் அடைந்தார்கள்.

அதுபோலவே இரு தரத்து பந்துபாந்தவர்களும் சந்தோஷத் தினுல் விரிந்த கண்களுடையவர் ஆனுர்கள். இந்தவிதம் அவர்க ளெல்லோரும் விவாக உத்ஸவத்தை சிறப்பித்து, த்ரிலோசனரின் பெருமைகளைப் பாடிக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் உலகத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

அதன்பிறகு ஸ்ரீமான் பரிமளாலயன் என்னும் வித்யாதரன் அந்த மூன்று நாக கன்னிகைகளுடன்கூட விபுலமான சுகபோகங் களை அனுபவித்துவிட்டு வ்ருத்த தசையில் காசியை அடைந்தான்.

அங்கு ஸ்ரீ த்ரிலோசனருக்கு ஸேவை செய்துகொண்டு மதுக் கீதங்களைப் பாடிக்கொண்டு, நாக கன்னிகைகளுடன் தன்னையிழர கும் நிலை வந்ததும் அந்த த்ரிலோசன லிங்கத்திலேயே ஐக்ய மானுர்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறினுர் :— கலியுகத்தில் மகாதேவர் த்ரிலோசன லிங்கத்தின் மகிமைகளை மறைத்து வைத்திருக்கிறுர். அதனுல் அல்ப புத்தியுள்ள இந்த இந்த கலிகாலத்து ஜனங்கள் அதை உபாஸிப்பதில்லை.

ஆஹா இந்த த்ரிலோசனரின் கதை பாபிகளின் காதுகளில் விழுந்தால்கூட அவர்கள் பாபம் நசித்துப் பரமகதியை அடைகிறுர்கள்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசீ காண்டத்தில் உத்ரார்த்த பாஷாடீகான எழுபத்தாருவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்

எழுபத்தேழாம் அத்யாயம்

பார்வதி கூறினள் :— ப்ரணதஜன தயாநிதே, தேவதேவேசா, நான் தங்களை வணங்குகிறேன். தாங்கள் பக்தர்களிடம் க்ருபை வைத்து, கேதாரேஸ்வரரை வர்ணியுங்கள், ஏன் என்றால் காசியில் அந்த லிங்கத்திடம் தங்களுக்கு மிகுந்த பிரியம்.

அவருடைய பக்தர்களும் ஞானவான்கள். மகாதேவர் கூறினர். ஹே அபர்ணே! நான் கேதாரேஸ்வரருடைய கதையைக் கூறுகிறேன் கேள்.

இதைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் மகா பாபிகளும், நிஷ்பாபர்களாய் விடுகிறார்கள். எவர் ஒருவர் வைராக்யவானாய், கேதாரேஸ்வரரை யாத்திரையாகச் சென்று வணங்குகிறானோ, அவனுடைய ஜென்மஜன்மாந்த்ர சஞ்சித பாபம், உடனே நாசமடைகிறது.

எவரொருவர் கேதார யாத்திரைக்காக, வீட்டிலிருந்து கிளம்புகிறார்களோ, அவருடைய இரண்டு ஜன்மங்களாக சேர்த்து வைத்த பாபங்கள், சரீரத்திலிருந்து முற்றிலும் மறைந்துவிடுகிறது.

பாதி வழி வந்தவருக்கு மூன்று ஜன்ம பாபம் விலகி விடுகிறது.

தேகமாகிய வீட்டிலிருந்து பெருமூச்சுடன் கிளம்பிச் செல்கிறது. ஒருவர் தனது வீட்டிலிருந்து கொண்டு ஸந்த்யா ஸமயம் கேதாரத்தின் நாமத்தை மூன்று முறை ஜபித்தாலும், அவனுக்கு நிச்சயமாக கேதாரேஸ்வர தர்சன பலன் கிடைக்கிறது. கேதார சிவனுடைய ஆலய ப்ரகாரத்தைப் பார்த்து அங்குள்ள ஜலத்தை குடிப்பவர்களுக்கு ஏழுஜன்மம் செய்த பாபம், நசிக்கிறது.

ஹரபாப குண்டத்தில் ஸ்னானம், கேதாரேஸ்வரரை பூஜித்தல், இவை கோடிக்கணக்கான ஜன்மங்களின் பாபங்களை விலக்குகின்றன.

ஒருவன் ஹரபாப குண்டத்தில் ஸ்னானதிகளை முடித்துக் கொண்டு, தனது இதயரூப கமலத்தில் கேதாரேஸ்வர லிங்கத்தை வைத்து, ஒரு தரமாகிலும் வணங்கினால், அவன் கடைசி காலத்தில், நிச்சயம் முக்தியை அடைகிறான்.

ஹரபாப குண்டத்தில் ச்ரத்தையுடன் ஸ்னானம் செய்தவனுக்கு, ஏழு தலைமுறை பித்ருக்கள் கரை ஏறுகிறார்கள். அவர்கள் எனது லோகத்திற்கு வருகிறார்கள்.

ஹே அபர்ணே, பூர்வ காலத்தில் ரதந்தர கல்பத்தில் என்ன விஷயம் நடந்ததோ, அதை உனக்கு விளக்கிச் சொல்கிறேன் காது கொடுத்துக் கேள்.

ஒரு ப்ராம்மண பையனுக்கு தகப்பனுர் யக்ஞோப வீதம் செய்து வைத்தார். அவன் ப்ரும்மசர்ய வ்ருதம் எடுத்துக் கொண்டு, உஜ்ஜயினியில் இருந்து இங்கு வந்தான்.

ஜடா மகுட அலங்காரமும் லிங்க பூஜையும், பஸ்மம், பூசிய தேகமும், பிக்ஷாபாத்திரத்தில் சந்தோஷப்படும் இதயமும், கங்காஜலபானமும் பாசுபத ப்ராம்மணர்கள் நிறைந்த சிவபுரி யான காட்சியைப் பார்த்தான் மிக்க சந்தோஷமடைந்தான்.

அங்கேயே இரண்ய கர்பர் எனும் ஆசார்யரிடம் பரம உத்தம மான பாசுபத வ்ருதமெடுத்துக் கொண்டான். அவன் பேர் வஸிஷ்டர். அவன் சைவர்களுக்கெல்லாம் மேலே ப்ரதானமாக விளங்கினுன்.

அதிகாலையில் எழுந்து ஹரபார குண்டத்தில் ஸ்னனம் செய் வான். பிறகு பஸ்மஸ்னனம் செய்வான் மூன்று காலங்களிலும் லிங்கபூஜை செய்வான். சிவலிங்கத்துக்கும் குருவுக்கும் அவனுக்கு பேதம் தெரியாது. ஒருசமயம், அப்பொழுது அவனுக்கு பன்னிரண்டு வயதே நிரம்பியிருந்தது.

தன் குருவுடன் கேதாரேஸ்வரரை தரிசிக்க இமாலயம் சென்ருன். அங்கு சென்ருலே ஸம்ஸாரிகளின் சோகமெல்லாம் விலகும். அங்கு லிங்காகராமாக இநக்கும் தண்ணீரைக் குடிப் பதனுலேயே அவர்கள் லிங்காகாரமாக ஆகிருர்கள்.

இதற்கு பிறகு வசிஷ்டருடைய ஆசாரியரான தபஸ்வி, இரண்யகர்பர் அஸிதார பர்வதத்திற்கு சென்றிருக்கும் சமயம், காலமாகி விட்டார், பிறகு அங்கு எல்லா தபஸ்விகளும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது சிவனுடைய, அனுசரர்கள் வந்து, ஸ்வயமாகவே இயங்கும் விமானத்திலேற்றி, மிக்க சந்தோஷத் துடன் கைலாஸத்திற்குக் கொண்டு சென்ருர்கள்.

கேதாரேஸ்வரரை தரிசிக்க வேண்டுமென்ற உத்தேசத்துடன் ஒருவன் யாத்திரையாக காசிக்கு வரும்பொழுது பாதி வழியில் மரணம் அடைந்தானுனல், அனேக நாட்கள் வரை அவன் கைலாஸத்தில் வசிக்கிருன்.

இந்த ஆச்சர்யமான சம்பவத்தைப் பார்த்துவிட்டு தபோதனனுன வஸிஷ்டர் நிச்சயமாக கேதாரேஸ்வரர்தான் மற்ற லிங்கங்களைவிட உயர்ந்தது என மனதில் எண்ணினுர்.

பிறகு ஹிமாலயத்தில் உள்ள, கேதாரேஸ்வரரை தரிசித்து விட்டு காசிக்குத் திரும்பி வந்தார். இந்த நியமத்தை மனதில் கொண்டு செய்கையிலும் கடைபிடித்து வந்தார்.

ஒவ்வொரு வருஷமும் தான் உயிருடன் இருக்கும்வரை காசியில் இருந்தாலும் நான் சித்ரா பௌர்ணமி அன்று கேதாச்வரரை தரிசிப்பேன் என்று சங்கல்பம் செய்து கொண்டார்.

பிறகு அவன் ஆனந்தவனத்திலிருந்து கொண்டே, பால ப்ரும்மசாரி 61 தரம் யாத்திரை போய் வந்தான். இப்படியாக அவன் தலை நரைத்து, கிழப்பருவம் வந்த பின்னும், மிக உற்சாகத்துடன் கூட சித்திரை மாதம் வந்ததும், கேதார யாத்திரைக்கு தயார் செய்வார்.

இதைப் பார்த்துவிட்டு அவருடைய ஸாது ஸங்கத்தை சேர்ந்த தபஸ்விகள் வ்ருதாப்யம் ஏற்பட்டதால் வழியில் என்ன செய்வது என்ற பயத்தால் அவரைத் தடுத்தார்கள்.

'அந்த திடசித்தமுள்ள சைவ மதஸ்தருடைய உற்சாகம் குறையவில்லை. அவர் யோஜித்தார். நான் மார்க்கத்திலேயே இறந்து விட்டேனுனல் என் குருவைப்போல' எனக்கும் நற்கதி கிடைக்கட்டுமே என்று எண்ணினுர்.

ஏ! பார்வதி! இந்த விதமாக திடசங்கல்பம் செய்துகொண்டிருந்த, ப்ராம்மணர்களுடைய அன்னத்தையே புஜிக்கும் அந்த அந்த தபோதனனிடம், நான் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன். அதனுல் அந்த தபோத்தமன் கனவில் எழுந்தருளி கூறினேன்.

ஏ! த்ருடவ்ரதா, நான் உன்னிடம் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன். நீ என்னை கேதாரேஸ்வரர் என்றே யறிவாய் என்ருர். உனக்கிஷ்டமான வரங்களை, என்னைப் ப்ரார்த்தித்து வாங்கிக் கொள். இதற்கு நீ யோசிக்க வேண்டாம் என்றேன். அவர் அப்பொழுது கூறினுர். கனவு கண்டால் போதுமா, அது பொய் யல்லவா, என்ருர். அப்பொழுது நான் திரும்பவும் அவனிடம் கூறினேன்.

அபவித்ரமான 'ஜனங்களின் கனவுதான் பலிக்காது. உன்னைப் போல் ஜிதேந்த்ரியர்களுடைய கனவுகள்தான் பலிக்கும்.

ஏ, ப்ராம்மணேத்தமா! நீ கனவின் சந்தேகத்தைவிட்டு விட்டு வரம்கேள். "உன்னைப்போன்ற ஸாத்வீக வ்ருத்தி உடையவர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடாதது ஒன்றும் இல்லை. என்னுடைய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டுவிட்டு இரண்யகபரின் சிஷ்யரான அந்த போத்தமன் என்னிடம் வரம் கேட்டான்.

ஏ! தேவசா, தாங்கள் சந்தோஷமடைந்தீர்களா. ஆனல், என்கூட வரும் எல்லோருக்கும் தாங்கள் அனுக்ரஹம் செய்ய வேண்டும் ஹே சூலி, இந்த வரமே எனக்கு வேண்டும்.

ஹே, தேவி! அந்த பரோபகாரியான வசிஷ்டரின் வாக்குகளைக் கேட்டு, நான் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன் அவரிடம் நான் அப்படியேயாகுக என்றேன். நான் அவரது பரோபகார புத்தியைக் கண்டு அவரது தபஸின் பலனை இருமடங்காக்கினேன்.

மறுபடியும் ஒருவரம் கேள், என்றேன்; ஹே! உமே, அந்த த்ருடசைவ வ்ருதஞன மகாப்ராக்ஞன் வசிஷ்டன், அப்படியானல் தாங்கள் இமாசலத்திலிருந்து இங்கு வந்து வசிக்க வேண்டும் என்று வரம் கேட்டான்.

பிறகு நான் அவனுடைய தபஸ்ஸினல் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டு இமாலயத்தில் ஒரு கலையை மாத்திரம் விட்டு விட்டு; பாக்கி கலைகளுடன் இங்கேயே வசிக்கத் தொடங்கினேன்.

பிறகு அதிகாலையானதும் எல்லாரும் பார்க்கும்போது தேவதைகளும் ரிஷிகளும் துதிக்க, நான் ஹிமாலயத்திலிருந்து புறப்பட்டேன். வசிஷ்டரை முன்னிட்ட ஸமஸ்த யாத்ரீக வர்கங்களையும் தினமும் அனுக்ரஹித்து கொண்டு ஹரபாபமென்னும் ஸரஸின் கரையில் வசிக்கத் தொடங்கினேன்.

என்னையும், என்னைச் சார்ந்த, ஹரபாப தீர்த்தத்திலும் ஸ்னனமும் ஆராதனையும் செய்து வசிஷ்டரும் அவருடைய தோழர்களும் சரீரத்துடனேயே ஸித்தி அடைந்தார்கள்.

அப்பொழுது முதலே நான், அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தில் விசேஷமாக கலியுகத்தில் இந்த கேதாரலிங்கத்தில் ஸாதகர்களுக்கு ஸித்தியளிக்கும் பொருட்டு எப்பொழுதும் வசிக்கத் தொடங்கினேன். இமாலய பர்வதத்தில் ஏறி கேதார நாதரை தரிசித்தால் என்ன பலன் கிடைக்குமோ, அதைவிட ஏழுபங்கு அதிக புண்ணியம் காசியில் கேதாரேச்வரரை தரிசித்தால் கிடைக்கிறது. ஹிமாலயத்தில் நிர்மலமான, கௌரிகுண்டம், ஹம்ஸ தீர்த்தம், மதுதாரா, இவைகள் இருக்கின்றன. அவைகள் காசியில் அப்படி அப்படியே இருக்கின்றன.

முன்பெல்லாம் இந்த ஹரபாப தீர்த்தம் ஏழு ஜன்மங்களில் செய்த பாபங்களை போக்கடித்துக் கொண்டு இருந்தது. பிறகு கங்கை வந்து அதில் சேர்ந்தபின், கோடிக்கணக்கான ஜன்மங்கள் செய்த பாபங்களையும் நாசமடையச் செய்கிறது.

அங்கு ஒருதரம் இரண்டு காகங்கள் சண்டை போட்டுக் கொண்டு கீழே கங்கையில் விழுந்தன.

அவை இரண்டும் பலர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே ஹம்ஸ பக்ஷிகளாக மாறி பறந்து சென்றன.

அதனுலேயே இதற்கு ஹம்ஸ தீர்த்தம் என்று பெயர் வந்தது.

ஹே! கௌரீ இந்த மஹத்தான மடுவில் நீதான் முதல் முதல் ஸ்னனம் செய்தாய். அந்த காரணத்தால் இது தீர்த்தங்களில் உத்தமமான கௌரீகுண்டம் என்று ப்ரசித்தமாயிற்று.

இங்கு கங்கைக்கு மதுதாரை என்று பெயர் உண்டு. ஏன் என்ருல் அது இங்க மகாமோஹாந்தகாரத்தை விலக்கி, அனேக ஜன்மங்களாக உண்டான ஜடத்தன்மையைப் போக்கடிக்கிறது. இந்த ஹரபாப தீர்த்தத்தில் பூர்வகாலத்தில் மானஸம் என்னும் ஸரோவரம் வந்து, மிகவும் கடினமான தவம் செய்தது.

அதனுல் இதற்கு மானஸ தீர்த்தம் என்னும் மற்றும் ஒரு பெயர் உண்டானது.

முன்பு இங்கு ஸ்னனம் செய்தால் போதும். முக்தி கைமேல் கிடைத்து வந்தது. ஆனுல் துன்பத்தில் சிக்கிய தேவர்கள் இந்த விஷயமாக என்னிடம் ப்ரார்த்தித்துக் கொண்டார்கள்.

அதாவது, ஹேதேவ! இந்த கேதார குண்டத்தில் ஸ்னனம் செய்வதாலே எல்லோருக்கும் முக்தி கிடைக்கும் என்று இருந்தால் வர்ணுச்ரம தர்மம் சிதறி, போய்ச் ச்ருஷ்டி மறைந்துவிடும்.

அதனுல் தாங்கள் இங்கு சரீரத்தை விடுபவர்களுக்கே, முக்தி கொடுக்க வேண்டும். ஸ்னனம் செய்தால் மட்டும் போதாது.

நான் அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு சரி என்று சொல்லி விட்டேன். ஆனுல் ஹே! மகாதேவி, அப்பொழுது முதல் கேதார குண்டத்தில் ஸ்னனம், பக்தி பாவத்துடன் எனது பூஜை, என் நாம, ஜபம் இவைகளைச் செய்வதால், அன்னிய ஊரில் மரண மடைந்தவர்கூட என்னுல் மோக்ஷ லக்ஷ்மியை தானம் செய்யப் பெறுகிருர்கள்.

இங்கே, கேதார, தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து ஒருவன் திடசித்தத்துடன் பிண்டதானம், செய்தானுனுல், அவனுடைய நூற்றிஒரு தலைமுறையை சேர்ந்த பித்ருக்கள் ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் இருந்து கரை ஏறுகிருர்கள்.

மங்கள வாரத்தன்று அமாவாஸ்யை வந்தால் அன்று கேதார குண்டத்தில் ச்ரார்த்தம்செய்வானேயானுல் கயாச்ராார்த்தத்தினுல் ஒரு ப்ரயோஜனமும் இல்லை. ஒருவன் கேதாரத்திற்கு யாத்திரை செய்ய விரும்பினுல், அவனுக்கு நான் இந்த புத்தியை கொடுக்கிறேன்.

அதாவது காசியிலேயே கேதாரேஸ்வரரை ஸ்பர்சித்து க்ருத க்ருத்யர் ஆகுங்கள், என்று சொல்வேன். ஒருவன் சித்திரை மாதத்து க்ருஷ்ண பக்ஷத்து சதுர்தசி அன்று வ்ரதமிருந்து மூன்று கை ஜலம் குடித்து விட்டு உபவாஸம் இருப்பானுனல், அவன் ஹ்ருதயத்தில் கேதாரேஸ்வரர் வசிப்பார்.

ஹிமாலய கேதாரேஸ்வரருடைய தீர்த்தத்தைப் பானம் பண்ணினுல் உண்டாகும் அதே பலன், இங்குள்ள கேதாரேஸ்வர தீர்த்தத்தை பானம் பண்ணினுல் ஸ்த்ரீயானுலும் புருஷனுனுலும், அதே பலன் கிடைக்கும்.

ஒருவன் தனம் வஸ்த்ரம் அன்னம் இவைகளினுல் கேதாரேஸ் வரருடைய பக்தர்களை பூஜித்தாலும் தன்னுடைய பிறவி முழுவதிலுமுள்ள பாபத்திலிருந்து விடுபட்டு ஸ்தானத்தை வந்தடைகிருன்.

ஆறுமாதம் வரையிலும் ப்ரதிதினமும் ஒருவன் மூன்று வேளையும் கேதாரநாதனை வணங்கினுல், அவர்களை யமராஜன் முதலிய அஷ்டதிக்பாலர்கள் எப்பொழுதும் வணங்குகிருர்கள்.

கலியுகவாசிகளுக்கு அனேகமாக எல்லோருக்கும் கேதாரத்தின் மகிமை தெரியாது. ஆனுல் அப்படி தெரிந்த ஒரு புண்யாத்மா விற்கு எல்லாம் தெரியும். ஒருவன் ஒரு தடவையாவது கேதாரேஸ் வரரை தரிசித்து இருந்தால், அவன் என்னுடைய அனுசரனுகி விடுகிருன். அதனுல் கருத்துடன் கேதாரேஸ்வரரை தரிசிக்க வேண்டும்.

கேதாரேஸ்வருடைய வடக்குபாகத்தில் பரம உத்தமான சித்ராங்கதேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறறு. அதை தரிசனந் செய்வ தினுல் ஒருவன் சொர்க்கத்தின் நித்ய போகத்தை அனுபவிக்கிருன். கேதாரேஸ்வரருக்குத் தென்பாகத்தில் நீல கண்டேஸ்வரர் இருக்கிருர்.

அதை தரிசனம் செய்தால், ஸம்ஸாரமாகிய ஸர்ப்பத்தால் கடியுண்ட ஜனங்களுக்கு அதன் விஷத்தினுல் ஒரு பயமும் ஏற்படாது. அதற்கு வாயுகோணத்தில் அம்பரீஷேஸ்வரரை தரிசனம் செய்தால் அவன் துக்கமயமான ஸம்ஸாரத்தின் கர்ப்ப வாச யாதனையை அனுபவிக்க மாட்டாள்.

அதன் பக்கத்திலேயே இந்த்ரத்யும்னேஸ்வரர் என்னும் லிங்கத்தை பூஜை செய்தால் அவன் தேஜோமயமான இந்த்ர விமானத்திலேறி சொர்க்கலோக ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பான்.

அதற்கு தெற்கு பக்கத்தில் காலஞ்ஜரேஸ்வரர் என்னும் ஒரு லிங்கம் இருக்கிறது. அதை தரிசனம் செய்தால், அவன் காலத்தை

யும், வயோதிகத்தையும் ஜயித்து என் உலகத்தில் அனேக நாட்கள் வசிக்கிருன்.

சித்ராங்கதேஸ்வரருக்கும் வடக்கு பக்கத்திலிருக்கும் க்ஷேமேஸ்வரலிங்கத்தை தரிசனம் செய்தால் இக லோகத்திலும், பர லோகத்திலும், எங்கும் அவனுக்கு க்ஷேமமே, உண்டாகும்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார். ஹே விந்த்ய விவர்த்தகரே. இந்த விதமாக மஹாதேவர் கேதாரேஸ்வரருடைய ஆவிர்பவமான இந்த கதையை கேட்டவன் கண மாத்திரத்தில் நிஷ்பாபஞ்சி சிவ லோகத்தை அடைகிருன்.

இவ்விதம் ஸ்கந்தபுராணத்தில் நான்காவதான ஸ்ரீ காசீ கண்டத்தில் உத்ரார்த்தபாஷாடீகாவான எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

எழுபத்து எட்டாம் அத்யாயம்

பார்வதி கூறுவாள், ஹே! சம்போ, ஆனந்த கானனத்தில் புண்ணியத்தை அதிகரிக்கும் இன்னும் எத்தனே லிங்கங்கள் உள்ளன? எவைகளின் நாமங்களை ஸ்மரித்தால் மகா பாதகங் களும் க்ஷயமாகும்?

ஸாதகர்கள் எந்த லிங்கங்களில் அதிகமாக பிரியம் வைத்திருக் கிறார்கள்? யாரை எப்பொழுதும் சேவிக்க விரும்புகிறார்கள். யாருடைய ஸமீபத்தில் ஸ்னானம் ஜபம், தானம், ஹோமம் இவை களை செய்தால் அக்ஷயமாய் விளங்கும்? எந்த லிங்களை ஸ்மரித் தாலும், தரிசனம் செய்தாலும், ஸ்பர்சித்தாலும், வணங்கினாலும் பஞ்சாமிர்தம் முதலிய அபிஷேஷங்களும், பூர்வ பூஜையும் செய் தாலும் அளவில்லாத மங்களம் உண்டாகும். அப்பேர்பட்ட அந்த லிங்கத்தைத் தாங்கள் வர்ணியுங்கள்.

ஏ, கும்ப முனியே! பகவதியுடைய இந்த கேள்விகளைக் கேட்டு, ஸர்வக்ஞரான பகவான் என்ன பதில் கூறினாரோ அதை உமக்குக் கூறுகிறேன். கேளும்.

மகாதேவர் கூறினார்: ஏ, உமாதேவியே, நீ ஸம்ஸார பந்தனத் திலிருந்து நீக்கும் லிங்கங்களைப் பற்றிக் கேட்டாய் அல்லவா? நான் அதைக் கூறுகிறேன், நீ மனோலயத்துடன் கேள். ஏன் என்றால் இந்த ஆனந்தவனமான காசீ க்ஷேத்ரத்தில் இது ஒரு முக்யமான ரகசியம். இதை நான் இதுவரை ஒருவரிடமும் கூறிய தில்லை. ஏனென்றால் இதைப்போல் கேட்பதற்கே ஒருவருக்கும் தெரியாது.

ஏ, ப்ரியே! ஆனந்தவனத்தில் என்னுடைய லிங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நீ எந்த அபிப்பிராயத்தில் கேட்டாயோ அதன் பிரகாரமே கூறுகிறேன். கேள்.

ஏ, விஸ்வேஸ்வரி, எங்கு நீயே நித்திய ஸ்வரூபமாக இருக் கிறாயோ, எங்கு உன்னுடைய புத்ரனே க்ஷேத்ரத்தின் விக்னங்களை நிவர்த்தி செய்து கொண்டு அமர்ந்திருக்கிறானே, த்ரிபுரா ஸம்ஹார காலத்தில் நானே அவனே மிகவும் ஸ்துதி செய்து லட்டுக் களை ஸமர்பித்ததனால் என்னுடைய வெற்றியின் இச்சையை அவன் பூர்த்தி செய்தான். இங்கு பாபத்தை நிவர்த்தி செய்யும் பித்ருக்கள் ப்ரீதியை அதிகரிக்கச் செய்யும் ஒரு உத்தம தீர்த்தம் இருக்கிறது.

இந்திரனே அதில் ஸ்னனம் செய்து வ்ருத்ராஸுரனைக் கொன்ற ப்ரும்மஹத்தி தோஷம் நீங்கப் பெற்ருன். பின் தர்மராஜரும் அங்கு சமாதியிருந்து, கடினமான தபஸ்செய்து, தர்மாதிகாரி என்ற பதத்தைப் பெற்ருர்.

அங்கு பக்ஷிகள் கூட ஸம்ஸாரத்திலிருந்து முக்தி அடையும் ஞானத்தைப் பெற்றன. அங்கு மிகவும் ஸுகத்தையளிக்கும் சொர்ணமயமான ஆலமரம் இருக்கிறது. பக்ஷிகள் அதில் வசிக்கின்றன.

துர்த்தமன் என்னும் அரசன் ப்ரஜைகளை மிகவும் கிளர்ச்சி செய்து, ஆண்டு வந்தான்.

அவன் இந்த லிங்கத்தை தரிசனம் செய்த மாத்திரத்திலேயே நல்ல புத்தியைப் பெற்ருன்.

ஹே! ஸுந்தரி, அப்பேற்பட்ட மகா பாதகங்களை நாசம் செய்யும் லிங்கத்தின் மஹாத்ம்யத்தைப் பற்றியும், அதன் உற்பத்தியும் பற்றி வர்ணிக்கிறேன் கேள்.

என்னுடைய இந்த ஆனந்த வனத்தில் இந்த இடம் தர்ம பீடம் என்னும் பெயருடன் பிரசித்தமாய் விளங்குகிறது.

அந்த பீடத்தை தரிசித்த மாத்திரத்தில் எல்லா பாபமும் நீங்கும். ஏ, விசாலாக்ஷி, பூர்வ காலத்தில் சூரிய நாராயண புத்திரரும், பரம ஆசார, சீலஞன யமராஜன் அங்கு உனக்கு முன்ஞலேயே கடினமான தபம் செய்து வந்தான்.

குளிர்காலத்தில் தண்ணீரின் மத்தியிலும், மழைகாலத்தில் திறந்த வெளியிலும், வேனிற்காலத்தில் பஞ்சாக்னி மத்தியிலும் கடும் தவம் புரிந்தான்.

அவன் அனேக நாட்டகளாக ஒற்றை காலில் நின்று தபஸ் செய்தான். பிறகு வலதுகால் பெரு விரலை மாத்திரம் ஊன்றி கொண்டு தவம் செய்தான்.

இந்த பாக்யவானன யமன், அனேக ஸமயங்களில் வாயு போஜனம் மாத்திரம் பண்ணி வந்தான். தாகம் எடுத்தால் தர்ப்பை நுனியிலிருந்து சொட்டும் ஒரு துளி ஜலத்தையே நக்கி விட்டு காலத்தைக் கழித்தான்.

அவன் என்னை தரிசனம் செய்வதற்காக உக்ரமான ஸமாதியி லிருந்து நான்கு யுகங்களில் நான்கு சதுர்யுகம் பர்யந்தம் கோர மான தபஸ் செய்தான்.

அப்பொழுது யமராஜ ருடைய தபஸ்ஸினுல் சந்தோஷ மடைந்து அவனுக்கு வரம் அளிப்பதற்காக அவன் முன்னுல் ப்ரத் யக்ஷமானேன். அங்கு கனகசாக எனும் பெயருள்ள ஒரு வட

வருஷம் இருக்கிறது. அனேகம் பக்ஷிகளால் நிறைந்து குளிர்ந்த நிழலுடன் தபஸ்ஸினுல் ஏற்படும் தாபத்தை போக்கிக் கொண்டிருந்தது. அந்த வடவ்ருக்ஷம் மந்த மாருதத்தின் அசைவினுல் தன்னுடைய இலேகளாகிய கைகளே நீட்டி வழி நடந்ததால் களேத்துப் போன யாத்ரீகர்களே 'வாருங்கள்' என குளிர்ந்த நிழலில் வந்து இளேப்பாருங்கள் என்று அழைத்துக் கொண்டு இருந்தன.

அதன் அழைப்புக் கிணங்கி அதனே ஆச்ரயித்த வழிப்போக்கர்களுக்கு, தன்னுடைய, வாஸனேயும் ருசியும் உள்ள பழுத்த உருண்டையான பழங்களே அளித்து அவர்களே மகிழ்வித்தது. அதே ஆலமரத்தடியில் வந்து யமராஜனேப் பார்த்தேன். ஆழ்ந்த நீலமான ஆகாசமண்டபத்தில் தன்னுடைய தேஸஜ்ஸினுல் ஜொலிக்கும் சூர்யனேப் போல காணப்பட்டான். அவனது தபஸ்ஸின் ஒளி நான்கு பக்கங்களிலும் அவனேச் சுற்றி வட்டம் இட்டு, இருந்தது. மிகவும் பக்தியுடன் கூட அவன் சூர்யகாந்த மணியினுல் ஆன மகாலிங்கத்தை தன்னுடைய, நாமமாகிய 'யமேச்வரர்' என்று பெயரிட்டு தன் தேஜஸ்ஸினுலேயே, பூஜித்துக் கொண்டிருந்தான்.

பின் அந்த லிங்கத்தையே சாக்ஷியாக வைத்துக்கொண்டு, மரக்கட்டையைப் போல அசைவற்ற தேகத்துடன் நாசியின் நுனியில் திருஷ்டியைப் பதித்து. அந்த சூர்ய தனயன் கோரமான தவம் புரிந்து வந்தான். அப்பொழுது நான் தர்மராஜரிடம் கூறினேன். ஹே, பாஸ்கரநந்தன! மகா பாக்யவானே! வரம் கேட்பாய் இனி தவம் புரியவேண்டிய அவசியமில்லே. ஹே ஸுவ்ருதனே, நான் மிகவும் சந்தோஷம் அடைந்தேன் என்றேன். இதைக் கேட்டு, யமராஜன் என்னே நன்முக உற்றுப் பார்த்துவிட்டு வணங்கினுன். அவன் மிகவும் சந்தோஷ மனத்தினனுய் நிஷ்கபட பாவத்தோடு ஸமாதியை விட்டு, என்னேத் துதிக்கத் தொடங்கினுன்.

ஹே, காரணத்திற்கும் காரணரே, உமக்கு வணக்கம். காரண ரஹிதரே உமக்கு வணக்கம். தாங்கள் எல்லா செயல்களுக்கும் ஸ்வரூபம் ஆகி இருந்தும்கூட, கார்யங்களில் இருந்து விலகிய ஸ்வரூபமாகவும், இருக்கிறீர்.

அதனுல் தங்களே அடிக்கடி வணங்குகிறேன். ஹே சந்த்ரசூடா தாங்கள் உருவமில்லாதவர். ஆனுல் தங்கள் மாயையினுல் எல்லா உருவங்களிலும் பரிபூர்ணமாக இருக்கிறீர்கள். தாங்கள் பரமாணுவாகவும் இருக்கிறீர்?

ஆனுல் கார்யகாரண ஸ்வரூபமாகவும் இருக்கிறீர். கடக்க முடியாததையும் கடக்க வல்லவரே, தாங்களே ஸம்ஸார ரூபமான

பயங்கர கடலைக் கடததி, எங்களை அக்கரை சேர்க்க வல்லவர் அதனுல் தங்களுக்கு வணக்கம்.

ஹே! ஸ்வாமி, தங்களுக்குத் தலைவனுக ஒருவரும் இல்லை. ஸகல 'ஜகத்துக்கும் தலைவர் தாங்களே குணங்களுக்கு உள்ளும் அப்பாலும் இருக்கிறீர்கள். தாங்களே, காலமூர்த்தி, ஆனுல் தாங்களே காலத்திற்கும், இயற்கைக்கும் அப்பால், உள்ளவர் ஆனுல் காலத்துள் இருக்கும்.

ப்ரக்ருதியும், தாங்களே ஹே! அந்த சக்தியே, தாங்களே நிர்வாண பதவி, தாங்களே நிர்வாண பதத்தை அழிப்பவர் தாங்களே ஆத்மா, தாங்களே பரமாத்மா ஸமஸ்த சராசரமும் தாங்களே. ஹே ஜகத்தின் ஒரே பந்துவே. இந்த எல்லா ஜகத்தும் தங்களிடம் இருக்கிறது.

தாங்களே சாக்ஷாத் விச்வரூபர். உலக முழுவதும் தங்களுடையது. தாங்களே இந்த ஜகத்தை அயிர்பித்தும், வாழ்வித்தும், கடைசியில் சம்ஹரிக்கவும் செய்கிறீர். அதனுல் ப்ரும்மா, விஷ்ணு ருத்ர ஸ்வரூபராகிய தங்களை அடிக்கடி வணங்குகிறேன்.

தாங்களே வேதமார்கத்தை அனுஸரிப்பவர். தாங்களே வேத மார்கானுஸாரி, அப்படி வேதமார்க்கங்களை அனுஸரிப்பவர் களுக்கு, தாங்கள் ஆனந்த ஸ்வரூபமாக இருக்கிறீர்கள்.

தாங்களே ம்ருடஸ்வரூபர். வேத வ்ருத்தமாகிய நடத்தை யுள்ளவர்களுக்கு தாங்களே பயங்கர பீமமூர்த்தியாத இருக் கிறீர்கள். ஹே! உமா பாகரே, தங்களுடைய பக்தர்களுக்கு தாங்கள் மங்களத்தைக் கொடுக்கும் சங்கர மூர்த்தியாக இருக்கிறீர்கள்.

பக்தியில்லாதவர்களுக்கு தாங்கள் உக்ரமுள்ள ருத்ர மூர்த்தி யாக இருக்கிறீர்கள். அதனுல் தங்களுக்கு அநேனக நமஸ்காரங் கள். ஹே! நாதா, சத்ருக்களுக்கு தாங்கள் சூலபாணி, ஆனுல் மனே, வாக்கு, காயம், முதலியவற்ருல் வணங்குகிறவர்களுக்கு தாங்கள் சிவஸ்வருபம் தங்கள் சரணங்களையே அடைக்கலமாக்கிக் கொண்டவர்களுக்கு தாங்கள் ஸ்ரீ கண்டராக விளங்குகிறீர்கள். (ஸ்ரீ-மங்களம்) ஆனுல் துராத்மாக்களுக்கு ஹாலஹால விஷத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ கண்டராக விளங்குகிறீர்கள்.

(ஸ்ரீ-விஷம்) ஹே! சாந்தமூர்த்தே, சங்கரா சம்போ, சந்த்ர கலாதார, ஸர்ப்பபூஷணு, பிஞகபாணியே, அந்த சத்ருவே, தங்களுக்கு கோடி கோடி, நமஸ்காரங்கள். ஏ! பகவான், இந்த உலகில் தங்களிடம் பக்தி பண்ணி பூஜை செய்பவனே தன்யன் க்ருதக்ருத்யன் உங்களை துதிசெய்பவர்களை இந்த்ராதி தேவர்களும்

துதிக்கிருர்கள். எல்லையில்லா மகிமை உள்ளவரே, என்னைப்போல் மந்தபுத்தியுடையவர்களால் உங்களை எவ்வாறு துதிக்க முடியும்? கேவலம், வணங்கத்தான் முடியும். ஸ்கந்தர் கூறுவார் சூரிய புத்ரரான யமராஜா இந்த விதம் ஸ்துதி பாடி, அத்யந்த தெய்வ சித்தத்துடன் நம சிவாய என்று சொல்லிக்கொண்டு, பூமியில் தலைபட விழுந்து ஆயிரம் தரம் நமஸ்கரித்தான். அப்பொழுது பகவான் சங்கரர் தபஸ்ஸினல் மிகவும் வணங்கியவனை தடுத்து, நிறுத்தி வரம் கொடுக்கலானர்.

அப்பனே உன் பெயர் தர்மராஜன் என்று வழங்கட்டும். இன்றிலிருந்து உன்னை நான் ஸ்தாவரஜங்கம தேகதாரிகளான ஸகலத்துக்கும் தர்மாதிகாரியாக நியமித்திருக்கிறேன். அதனல் என்னுடைய ஆக்ஞையால் நீ எல்லாருடைய தர்மத்தையும், அதர்மத்தையும் அடக்கி ஆள்வாய். நீ தக்ஷிண திக்கிற்கு ஆதீச்வரனகி எல்லாருடைய கர்ம்ங்களுக்கும் சாக்ஷியாக நில். உன்னல் தாண்பிக்கப்பட்ட மார்கத்தை அனுஸரித்தே, உத்தர்மகள் அதமர்கள் எல்லோரும், தங்கள் கதியை அடைவார்கள்.

ஏ! தர்மராஜா, எனது பரமபக்தா, இந்த காசியில் நீ ஆராதனை செய்த லிங்கத்தை எவன் தரிசித்து ஸ்பர்சித்து பூஜிக்கிருனே, அவன் மிகவும் அல்பகாலத்திற்குள்ளேயே, ஸித்த லாபம் அடைவான்.

எவன் ஒருவன் சித்த சுத்தியுடன் உன்னல் ஏற்படுத்தப்பட்ட தர்ம தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து ஒரு தரமாவது தர்மேஸ்வரரை தரிசித்தானுனல் அவனுக்கு நான்கு புருஷார்த்தங்களின் ஸித்தியும் அதிக தூரத்தில் இல்லை. ஒருவன் ஆயிரம் பாபங்கள் செய்தவனுய் இருந்தும் கூட தெய்வ க்ருபையால் காசிக்கு வந்து தர்மேஸ்வரரை ஸேவித்தானுனல் அவன் நரகது க்கத்தை அனுபவிக்கமாட்டான்.

ஆனல் ஸ்வர்க்கத்தில் தேவதைகள் அவனைப்பற்றி எப்பொழுதும் புகழ்ந்து கொண்டேயிருப்பார்கள். ஒருவன் இவ்வுலகில் காசி, அடைந்து தர்ம பீடஸ்தானத்தைக் கண்டும், தன் நலனிற்காக முயற்சி செய்யாவிட்டால், அவன் உன்னைப்போல் தேஜஸ்வியாகவும் க்ருதார்த்தனகவும் எப்படி ஆவான்? ஏ, தர்மராஜா, நீ இங்கு எப்படி கடும் தபஸ்ஸினல் உன் மனேரதங்களை பூர்ணமாகப் பெற்ருயோ, அப்படியே தர்மேஸ்வரரின் பக்தர்களுடைய சகல காம்னைகளும் பரிபூர்ணமாக நிறை

வேறும். பெரிய பெரிய பாபங்களை செய்தவனும்கூட இங்கு வந்து ஒருதரமாவது தர்மேஸ்வரரை பூஜை செய்தானுனல் அவன் நீ பூஜித்த லிங்கத்திற்கு பக்தனுகிறுன்.

ஆனுல் அவன் உனக்கு பிரியமான பந்து ஆகிறுன்? பிறகு அவன் ஏன் உன்னிடம் பயப்படுகிறுன்? ஹே! தர்மா, ஒருவன் பத்ரம், புஷ்பம், பழம் ஜலம், இவைகளினுல் தர்மேஸ்வரரை பூஜை செய்தானுனல் தேவதைகள், ப்ரஸன்னமடைந்து மந்தார மாலையினுல் அவனை பூஜிக்கிறுர்கள்.

அனேக பாபங்களை செய்துவிட்டு உன்னிடம் பயப்படுபவர்கள் கூட தர்மேஸ்வரரை பூஜித்து, உனக்கு பந்துவாகி உன் மனத்தை சந்தோஷப்படுத்தி, உன்னிடம் ஒருபொழுதும் பயப்படாமல் இருக்கிறுர்கள்.

ஜனங்கள் இங்கு உத்தரவாகினி கங்கையில் ஸ்னனம் செய்து, இந்த தர்மேச்வர லிங்கத்தை வணங்கி விட்டு இந்த தர்மபீடத்தில் யதாசக்தி தானம் செய்தால், அதுயுக முடிவுவரை அக்ஷய பலனைக் கொடுக்கும்.

கார்த்திகை மாதத்து சுக்லாஷ்டமி அன்று வ்ருதமிருந்து தர்மேஸ்வரர் ஆலயத்திற்கு யாத்திரையாக வந்து, இரவு கண் விழித்து உற்சவம் கொண்டாடினுர்களா. ஆனுல் அவர்கள் திரும்பவும் பூமியில் பிறக்கமாட்டார்கள். ஒருவன் உன்னுல் கூறப்பட்ட, இந்தஸ்துதியை, உனக்கு முன்னுல் எப்பொழுதாவது படித்தால், அவன் பாபம் நீங்கி என்னுடைய உலகத்திற்குப் போகிறுன். உனக்கும் மித்ரன் ஆகிறுன்.

சூர்ய குமாரனுன தர்மராஜனே, உனக்குக் கொடுக்கக் கூடாத பொருள் என்னிடம் ஒன்றும் இல்லை. அதனுல் உனக்கு எது விருப்பமோ, அதைக்கேள். கேவலம் உனக்குக் கேட்கவேண்டிய சிரமம்தான்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார்:-யமராஜர் இப்பொழுது தன் மனோரதத்தை பூர்த்தி செய்து வைக்கும், கருணுமய பகவான் சங்கருடைய ப்ரஸன்ன மூர்த்தியைப் பார்த்துவிட்டு, ஆனந்த ரஸம்

நிரம்பிய தடாகத்தில் முழுகினர். சற்றுநேரம் வரை அவரால் ஒன்றும் பேச முடியவில்லை.

இவ்விதம் ஸ்கந்தபுராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்ரார்த்த பாஷாடீகாவான தர்மேஸ்வர லிங்கோத்பத்தி வர்ணனம் என்னும், எழுபத்தி எட்டாவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

எழுபத்துஒன்பதாம் அத்யாயம்

ஸ்கந்தர் கூறுவார். ஸுதா ஸாகரரான பகவான் சங்கரர் ஆனந்த பாஷ்பத்தினால் பேச முடியாமல் தொண்டை அடைபட்ட தர்மராஜரை அமுதம் பெருகும் தமது இரண்டு கைகளினாலும் தடவிக் கொடுத்தார்.

அப்பொழுது பரமதபஸ்வியான தர்மராஜருடைய தபோரூப மான அக்னி கொழுந்துவிட்டெரிய புளங்காங்கிதம் அடைந்தார்.

அதன் பிறகு தபனநந்தனன் சாந்தன் பரம சாந்த அனுசரர் களால் சூழப்பட்டவன். ப்ரஸன்ன முகத்தோடு தேவதேவனான உமா பதியிடம் கூறினார்.

ஹே ஸர்வக்ஞரே, கருணாநிதியே, ஈசானரே, சந்தோஷ மடைந்ததினால் எனக்குமுன்பு எழுந்தருளி இருக்கிறீர்கள். அப் பொழுது மற்ற வரத்தினால் என்ன ப்ரயோஜனம்?

எவரை வேதங்கள் அறியவில்லையோ, வேதபுருஷர்களான, ப்ரும்மா, விஷ்ணு இருவரும் அறியவில்லையோ, அவரால் வரம் கொடுக்கத் தகுதி உள்ளவனாக நான் ஆனேன் என்றால் பிறகு எனக்கு வேறு என்ன வேண்டும்? ஆனாலும் ஹே, நாதா, தங்களைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஹே, ஸ்ரீ கண்டா இந்த மதுரமான மொழி என் தவத்துக்கு சாக்ஷியான எனக்கு எதிரிலேயே பிறந்த அன்னை தந்தை அற்ற, இதிஹாஸம் புராணம் முதலியவைகளை நன்கு அறிந்த அகார விகாரங்களற்ற இந்த இரண்டு கிளிப்பிள்ளைகளுக்கும்கூட வரம் அளியுங்கள்.

இந்த இரண்டு குஞ்சுகளும் பிறந்த உடனேயே வ்யாதியினால் பீடிக்கப்பட்ட இவைகளின் தாய் இறந்து விட்டது. இவைகளின் தந்தையை கழுகு தின்று விட்டது.

அதனால் என்றும் அனாதையாகி என் முகத்தையே உற்று நோக்கிக்கொண்டு இருக்கும் இவ்விரண்டு பக்ஷிகளையும், ஹே அனாதிநாதா, தாங்களே இவைகளின் ஆயுளின் மீதி ஸ்வரூபமாக இருந்து காப்பாற்றினீர்கள்.

ஹே! மஹரிஷே, மகாதேவர் தர்மராஜருடைய பரோபாகரத் தால், நிர்மலமான, வசனங்களைக் கேட்டு மிகவும் சந்தோஷ மடைந்த மனத்துடன் வினயத்தினால் தலைவணங்கிக் கொண் டிருக்கும் இரு கிளிக் குஞ்சுகளையும் அருகில் அழைத்துக் கூறத் தொடங்கினார்.

தங்களுடைய ஸங்கத்தினுல் ஸாதுவான பக்ஷிகளே, நீங்கள் ஸத்ஸங்கம் அடைந்து ஜன்மாந்தர பாபங்களையெல்லாம் போக்கிக் கொண்டு விட்டீர்கள். தர்மேச்வரருக்கு சேவை செய்கிறீர்கள். உங்களுக்கு என்ன வரம் தரலாம். என்று இவ்வாறு கூறிய மஹேஸ்வரருடைய வசனங்களைக் கேட்டு அந்த பக்ஷிகள் சங்கரரை வணங்கிக் கூறின.

ஹே பவநாசன, ஹே!பவ! தங்களுக்கு வணக்கம். ஹே! அனுதநாதா, ஸர்வக்ஞா, நாங்கள் பக்ஷி ஜாதிகளாகப் பிறந்தும், தங்களை தரிசிக்க பாக்யம் பெற்றுக் கொண்டோம். இதைவிட நாங்கள் விரும்பும் வரம் வேறென்ன இருக்கிறது?

ஹே! கிரீசா உலகத்து ஜனங்களுக்கு, முயற்சியினுல் உலக ஸுகங்களில் நூற்றுக்கணக்காக லாபம்கிடைக்கிறது. இப்பொழுது நாங்களே உங்களை ப்ரத்யக்ஷமாக ப்ரார்த்திக்கிறோம், இதைவிட பரமலாபம் எங்களுக்கு வேறு என்ன இருக்கிறது?

ஹே! நாதா, இங்கு காண்பதெல்லாம் க்ஷணத்தில் அழியக் கூடியது. தாங்களும், தங்கள் பூஜையுமே அழியாதன. அதனுல் இந்த தபஸ்வியினுல் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட லிங்கத்தின் பூஜையைப் பார்ப்பதினுல் எங்களுக்கு கோடிக்கணக்கான ஜன்மங்களின் ஞாபகசக்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஹே! ஈசானரே, எங்களுக்கெல்லோருக்கும் தேவர்கள் ஆகும் பாக்கியம் கிடைத்திருக்கிறது. அப்பொழுது மிக நாட்கள் வரைக்கும் தேவர்களுடைய போக ஸுகமும் கிடைத்திருந்தன.

அஸுரயோனி, தானவயோனி, நாகயோனி, ராக்ஷஸ யோனி, கின்னரயோனி, வித்யாதரயோனி, கந்தவர்யோனி, இவைகளிலும் பிறந்தாகிவிட்டது.

மனித யோனியில் பிறந்து, எத்தனையோ தரம் அரசன் ஆக இருந்திருக்கிறோம். ஜலத்தில் வாழும் ஜந்துக்களாகம்கூட இருந்து இருக்கிறோம்.

வனத்தில் வாழும் குடிமக்களாகவும், கிராமங்களில் வாழும் கிராமவாசிகளாகவும் இருந்தோம். ப்ரபுக்களாகவும், யாசகர்களாகவும் ரக்ஷகர்களாகவும், கொலையாளிகளாகவும் இருந்திருக்கிறோம்.

ஸுகியாகவும், துக்குகளாகவும், ஜெயித்தவராகவும், தோற்றவராகவும், படித்தவராகவும், முட்டாளாகவும் ஸ்வாமியாகவும், ஸேவகர்கள் ஆகவும் இருந்திருக்கிறோம். எவ்வளவு என்று சொல்வது? நான்கு விதமான பிறப்புகளிலும்: உத்தமம், மத்யமம், அதமர்களாக இருந்து இருக்கிறோம்.

எத்தனையோ பிறவிகள் ஆகிவிட்டன. ஆனல் திட வைராக்யம் கிடைக்கவில்லை. இந்த யோனியிலிருந்து அந்த யோனி, அதிலிருந்து மற்ற யோனியில்.

ஓ பினகியே, ஒரு யோனியிலும் ஸுகம் லவலேசமும் கிடைக்கவில்லை. ஆனல் இப்பொழுது தர்மேஸ்வரரைத் தரிசித்த புண்ணியத்தினல், மேலும் தர்மராஜருடைய தபரூபமான அக்னிஜ்வாலையினல் பாபராசிகள் தகிக்கப்பட்டு ஓ! முக்கண்ணரே, தாங்களின் சாக்ஷாத் தரிசனம் கிடைத்து பாபம் நீங்கி க்ருதார்த்தராஞேம்.

ஏ! தூர்ஜடே! இந்த தீனர்களும் ஹீனர்களும் பரிதாபத்தோடு கூடினவர்களான எங்களைச் சேர்நத பக்ஷி ஜாலங்களுக்கு தாங்கள் வரம் கொடுக்க விரும்புவீர்களாஞல், ஏ! ஸர்வக்ஞா, ஞான தானத்தைக் கொடுங்கள். ஞானத்தின் மூலமாக போதிக்க முடியாத ப்ரக்ருதியின் பாசத்தில் சுழலும் ஏங்களும் ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபடுவோம்.

எங்களுக்கு இந்திர பதவியும் வேண்டாம், சந்திர பதவியும் வேண்டாம். வேருெரு பதவியும் வேண்டாம். ஹே சம்போ, இன்னும் ஏதாவது, நாங்கள் கேட்கவேண்டுமென்று விரும்பினல், மறுபடியும் ஜென்மம் எடுக்காமலிருக்கும்படிக்கு எங்களுக்கு காசியில் மரணத்தை அளியுங்கள்.

ஏ, ஸர்வக்ஞா தங்களுடைய ஸானித்யத்தினல் நாங்கள் எல்லாமறிந்துகொண்டோம். சந்தனமர வாசனையில் காற்று பட்டவுடன் மற்ற எல்லா மரங்களும் சந்தன மணம், அடைவது போல், நாங்களும் எல்லாமறிந்துகொண்டோம்.

இந்த பரம ஞானமே ஸம்ஸாரத்தை வேருடன் கெல்லி எறியக் கூடியது. தங்களுடைய இந்த ஆனந்த வனத்தில் காலக்கிரமமாக எங்கள் சரீரம் விழட்டும்.

ஸமஸ்த வாங்மய கோசத்தையும் மத்தித்து அதன் ஸாரமான ஒரு வார்த்தையை ப்ரும்மா நமக்கு எடுத்துத் தந்தார். அது என்னவென்ருல், காசியில் மரணமடைபவர்களுக்கு முக்தி கிடைக்கிறது என்பதே.

அனேகமனேகம் க்ரந்தங்கள் எதை வர்ணிக்கிறதோ, அதையே பகவான் ஹரி சூரியதேவரிடம் எட்டு அக்ஷரங்களில் விளக்கிக் கூறினர். அதாவது "கைவல்யம் காசீஸம்ஸ்திதௌ." காசியில், மரணமடைவதால்தான் கைவல்ய பதவி கிடைக்கும்.

முனிச்வரர்களின் ஸம்ராட்டான யாக்ஞவல்க்யரு சூரிய நாராயணரிடம் ஸமஸ்த வேதங்களையும் படித்துவிட்டு ரிஷி ஸமாஜத்தில் அதன் ஸாரத்தைக் கூறினர். அதாவது காசியில் அந்திம காலம் கழித்தால் அந்திம ப்ராப்தி கிடைக்கிறது என்று.

முன்பொருதடவை தாங்களும் மந்த்ராசலத்தில் இருக்கும் பொழுது ஜெகதாம்பிகையிடம், காசியே நிர்வாண ப்ராப்திக்கு ஜன்மபூமி என்று கூறினீர்கள்.

க்ருஷ்ணத்வை பாயனரான, வேதவ்யாஸரும் என்ன கூறு கிறார், என்றால் எங்கு சாக்ஷாத் விஸ்வேஸ்வரர் எழுந்தருளி இருக் கிறாரோ அங்கு பதத்துக்கு பதம் முக்தி கிடைக்கிறது என்கிறார்.

தீர்த்த ஸன்யாசிகளான, லோமசர் முதலிய வேறு பழங் காலத்து ரிஷிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் காசியே மோக்ஷ ப்ரகாசினீ.

நாங்களும் என்ன நினைக்கிறோமென்றால் சொர்க்கத் தரங்கிணி யான கங்கை உத்தரவாகினியாக ஓடும் அந்த மகாதேவருடைய ஆனந்த கானனத்தில்தான் மோக்ஷம் நிச்சயம் என்பதே. இதே தர்மேஸ்வரருடைய பரம அனுக்ரஹத்தினால் நாங்கள் சொர்க்க மத்ய, பாதாளங்களிலும் பூத, பவ்ய வர்த்தமானங்களிலுள்ள எல்லா செய்திகளையும் அறிவோம்.

ஏ! சங்கரா! இதனாலே ப்ரும்மா என்ன கூறினாரென்றால், நான் சொல்வது விஷ்ணு கூறியது. முனிவர்கள் சம்பாஷித்தது, எல்லாம் நாங்கள் அறிவோம் என்று. ஏன் தாங்கள் சொல்வதெல்லாம்கூட நாங்கள் அறிவோம்.

இந்த தர்மபீடத்தை ஸேவித்ததினால் இந்த ஸமஸ்த ப்ரும் மாண்ட மண்டலத்தின் எல்லா காரியங்களும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போல் விளக்கமாக எங்களுடைய நாக்கு நுனியில் எப்பொழுதும் இருந்துகொண்டேயிருக்கிறது.

ஏ! விபோ, தர்மராஜனின் தவ ப்ரபாவத்தினாலேயே நாங்கள் ஈனமாக பக்ஷி ஜாதிகளாக இருந்தாலும் விகல்பமில்லாமல் ஸமஸ்த தத்துவங்களையும் அறியதக்க பாத்திரவான்கள் ஆகி விட்டோம்.

தேவதேவர் இந்தவிதமாக மதுரமாகவும் ம்ருதுவாகவும், சத்யமாகவும், ஹிதமாகவும், மிதமாகவும். பண்பாட்டுடனும், த்ருஷ்டாந்தத்துடனும், அனுபவசித்தமாகவும் இந்த பக்ஷிகள் கூறிய வசனங்களைக் கேட்டு மிகவும் ஆச்சர்யமடைந்தவராக தர்மபீடத்தின் பெருமையைபுகழத் தொடங்கினார். இந்த மூன்று உலகங்களிலுமுள்ள எல்லா நகரங்களுக்கு மேலாக இந்த காசியே என்னுடைய ராஜதானியாகும்.

அதிலும்கூட மோக்ஷலக்ஷ்மி விலாசம் என்னும் பெயருள்ள பரம மங்களமயம் ஆன, இக்கோவிலாகிய மாளிகை அனேக விலை உயர்ந்த மணிரத்னங்களால், பதிக்கப்பட்ட என்னுடைய போக பவனமாகும்.

இந்த என் பவனத்தின் உச்சியில் ஸ்வதந்த்ரமாக ஆகாசத்தில் பறந்துகொண்டு இருக்கும் பக்ஷிஜாலங்களும், இதை ப்ரதிக்ஷிணம் செய்யும் வ்யாஜ்யத்தில், விமானத்தில் சஞ்சரிக்கும் தேவதைகளாகவே ஆகிருர்கள்.

மோக்ஷலக்ஷ்மி விலாசம் என்னும் இக்கோவிலே தரிசிப்பதஞல், ப்ரும்மஹத்தி, இந்த சரீரத்திலிருந்து விலகும்.

எவர்கள் மோக்ஷலக்ஷ்மி விலாசம் என்னும் இக்கோவிலின் சிகரத்தில் உள்ள இக்கலசத்தை தரிசிக்கிருர்களோ, அவர்களே நிதி நிறைந்த கலசங்கள் வேண்டாமென்ருலும், பதத்திற்குப் பதம் வந்து ஒட்டிக்கொள்ளும்.

இந்த கோவிலின் சிகரத்தில் பறக்கும் கொடியை யார் தூரத்திலிருந்தே, தரிசிக்கிருர்களோ அவர்கள் எனக்கு அதிதிகளாகிருர்கள்.

அந்த ப்ரகாசத்தை வ்யாஜயமாய் வைத்துக்கொண்டு, பூமியை துளைத்துக்கொண்டு, ஆனந்தம் என்னும் பெயருள்ள ஒரு கிழங்கு பரம அபூர்வமாய் முளைவிட்டு வெளிக் கிளம்பி வந்திருக்கிறது.

என்ன ஆச்சர்யமான விஷயம். ப்ரும்மாவிலிருந்து ஸ்தாவரம் வரைக்கும் சித்திரபடத்தில் எழுதியிருப்பவைகூட, என்னை உபாசிக்கின்றன. அந்த கோவிலே எல்லா உலகங்களிலும் வைத்து எனக்கு ஆனந்தத்தை அளிக்கும் ஸ்தானம், அதுவே என் கேளீக்ருஹம். என் நம்பிக்கைக்கும் அந்தரங்கத்திற்கும் அஸ்திவாரம். நான் எங்கும் நிறைந்தவனுனலும் இந்த கோவில் நான் நிச்சயமாக உறையும் ப்ரதான ஸ்தானமாக இருக்கிறது. பரம உபநிஷத்துக்களும், என்னை நிராகர ப்ரும்மம் என்று, கூறுகிறது. அந்த நிராகரமே, இங்கு பக்தர்களின்மேல் இரக்கப்பட்டு என் உருவமாக இங்கு வந்திருக்கிறது.

மோக்ஷலக்ஷ்மி விலாசம் என்னும் கோவிலின் தெற்குபக்கத்தில் என்னுடைய ஒரு மண்டபம் இருக்கிறது. நான் இங்கு எப்பொழுதும் ப்ரஸன்னமாக இருக்கிறேன்.

அங்கு ஒருவன் வந்து ஒரு நிமிஷமாவது திடசித்தத்துடன் அமர்ந்திருந்தானுனல் அவன் நூறு வருஷ பரியந்தம் யோகாப்யாசம் செய்த பலனை அடைகிருன்.

அந்த ஸ்தானம் உலகத்தில் முக்திமண்டபம் என்ற பெயருடன் ப்ரசித்தம் ஆக இருக்கிறது. அங்கமர்ந்து வேதத்தை ஒரு தடவை படித்தாலும் ஸமஸ்த வேதங்களேயும் அப்யஸித்த பலன் கிடைக்கும்.

அந்த முக்தி மண்டபத்தில் அமர்ந்து ஒரு தடவை ப்ரணுயாமம் செய்தாலும் போதும், அதன் பலன் வேறிடங் களிலும, பத்தாயிரவருஷம் அஷ்டாங்கயோகாப்யாசம் பண்ணின பலன் கிடைக்கும்.

ஒருவன் இந்த மண்டபத்தில் உட்கார்ந்து ஒருதரமாவது சிவபிரானுடைய பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்தானுனல் ஒருகோடி வருஷம் ருத்திர ஜபம் பண்ணின பலன் கிடைக்கும்.

கங்காஜலத்தில் ஸ்னுனம் செய்து சதருத்ர ஜபத்தை பவித்ர மாக முக்தி மண்டபத்தில் அமர்ந்து ஜபித்தால் அவனே ப்ராம்மண வேஷம் தரித்த ருத்ரனுகவே எண்ண வேண்டும்.

ஒருவன் என்னுடைய தக்ஷிண மண்டபத்தில் அமர்ந்து ஒரு தடவையாவது, ப்ரும்ம யக்ஞம் செய்தானுனல், அவன் ப்ரும்ம லோகம் அடைந்து, ப்ரம்மாவே ஆகிருன்.

நிஷ்காமமாக ஒருவன் அங்கு தர்ம சாஸ்திரம், இதிஹாஸம், புராணம் படித்தானுனல், அவன் என்னுடைய இல்லத்தில், என்னுடனேயே வசிக்கிருன்.

ஒரு புண்ணியசாலி இந்திரியங்களின் சஞ்சலதன்மையை ஒரு க்ஷணமாவது அடக்கிக்கொண்டு, முக்தி மண்டபத்தில் உட்கார்ந் தானுனல் அவனுக்கு மற்ற ஸ்தானங்களில் கடும் தபஸ் செய்த பல்ன் கிடைக்கிறது.

வேறு இடங்களில் நூறு வருடம் வாயு பக்ஷணம் செய்து கொண்டு இருந்தால் என்ன பலன் கிடைக்குமோ, அந்த பலன் முக்தி மண்டபத்தில் மௌனமாக அரைநாழிகை அமர்ந்தாலும் போதும், அதே பலன் கிடைக்கிறது.

முக்தி மண்டபத்தில் ஒரு குன்றிமணி அளவு தங்கம் தானம் செய்தால் ஸ்வர்க்கத்தில் ஸ்வர்ண விமானத்தில் ஏறி சுற்றுலா போகிருன்.

கேளும் அங்கு ஏதாவது ஒருநாள் வ்ருதமிருந்து இரவுகண் விழித்து, லிங்கத்தை பூஜை செய்தால் ஸமஸ்த வ்ருத புண்யங் களுக்கும் பாத்ரமாகிருன், அங்கு மிகவும் தானம் செய்தாலும் மகாவ்ருதங்களை அனுஷ்டித்தாலும், ஸமஸ்த வேதங்களை பாராயணம் செய்தாலும், அவன் ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து நழுவிவிழ மாட்டான்.

இந்தமுக்தி மண்டபத்தில் வைத்து ஒருவனுக்கு உயிர் பிரிந் தால் அவன் என்னில் லயமாகி இங்கு நான் இருக்கும்வரை, அவனும் இருக்கிருன்,

நான் உமாதேவியுடன் ஞானவாபியில், எப்பொழுது ஜலக்ரீடை செய்கிறேனே அதை பானம்பண்ணினவனுக்கு நிர்மல ஞானம் உண்டாகிறது.

என்னுடைய அரச மாளிகையில் அந்தஜலக்ரீடை செய்யும் இடம் எனக்கு மிகவும் ப்ரியமானது. அது குளிர்ச்சியான ஜலத் தினுல் நிரம்பியிருக்கிறது.

இந்த மண்டபத்தின் முன் பக்கத்தில் என் ச்ருங்கார மண்டபம் இருக்கிறது. அதை பீடம் என்றே எண்ண வேண்டும். அது ஸ்ரீ ஹீனமான ஜனங்களை ஸ்ரீமான் ஆக்குகிறது.

அந்தஸ்தானத்தில் யாராயிருந்தாலும் என்பொருட்டு நிர்மல வஸ்த்ரம், பரமவிசித்ர மாலைகள், களப கஸ்தூரிகள் நானுவித மான ச்ருங்கார பொருள்கள், பூஜாத்ரவ்யங்கள் இவைகளை ஸமர்ப்பணம் பண்ணினுல் அவன் எப்பொழுதும் எங்கும் ஸ்ரீமான் ஆகி விளங்குவான்.

அவன் எங்கு மரணம் அடைந்தாலும் நிர்வாணலக்ஷ்மி அவனுக்கு நிர்வாண பதவி கொடுப்பதற்காக அவனை வரிக்கிருள்.

என்னுடைய மோக்ஷலக்ஷ்மி விலாசம் என்னும் பெயருடைய மாளிகையின் ரமணியமான ஐச்வர்ய மண்டபம் இருக்கிறது. அங்கு நான் எல்லோருக்கும் ஐச்வர்யத்தை தானம் அளிக்கிறேன்

என் கோவிலின் கிழக்குப் பக்கத்தில் ஞான மண்டபம் இருக்கிறது. அதில் அமர்ந்து என்னைத் தியானம் செய்கிறவர் களுக்கு, நான் எப்பொழுதும் ஞானேபதேசம் செய்கிறேன்.

பவானியுடைய ராஜபவமே என் ஜீவனுலயம், அங்கு எனக்கு காணிக்கையாக என்ன பொருள் வைக்கிருர்களோ, அதை நான் சந்தோஷமாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

விசாலாக்ஷி தேவியின் கோவில் என்னுடைய இளைப்பாறும் இடம் அங்கு நான் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து வெறுத்து வெளி வந்த வர்களுக்கு அவர்கள் இளைப்பாறும் இடமாகக் கொடுக்கிறேன்.

நான் நியமமாக ஸ்னனம் செய்யும் தீர்த்தம் மணிகர்ணிகை. அங்கு ஸ்னனம் செய்கிறவர்களுக்கு நான் நிர்மலத்தன்மையைக் கொடுக்கிறேன்.

எதை சாஸ்த்ரத்தில் பரமதத்வம் என்னும் பெயரால் கூறப் படுகிறதோ, எதை ஸர்வோத்தமப்ரும்மம் என்று அழைக்கப் படுகிறதோ, எது தன்னைத்தானே ப்ரும்மம் என்று அறியப்படு கிறதோ கடைசி, காலத்தில் அதையே உபதேசம் செய்கிறேன்.

எதை தாரக ஞானம் என்று சொல்கிருேமோ எது பரம நிர்மலம் என்று கூறப்படுகிறதோ, எது ஸ்வாத்மாராம் என்று

அறியப்படுகிறதோ, அதை மணிகர்ணிகா கட்டத்தில், கடைசி காலத்தில் உபதேசம் செய்கிறேன்.

உலக முழுவதற்கும் மங்கள பூமியான மணிகர்ணிகையில் கர்மபாசத்தால் பந்தப்படுத்தும் பசு என்று கூறப்படும் பிராணிகளை நான் அவிழ்த்து விடுகிறேன்,

எங்கு நான் மோக்ஷ பிக்ஷையிடுவதற்கு இரவு பகல் என்றும் பாத்ரம் குபாத்ரம் என்றும் கொஞ்சம்கூட யோசிக்காமல் கொடுக்கிறேனே (ஆனந்த வனத்தில்) அதுவே தானம் கொடுக்கக் கூடிய இடம்.

மிகவும் ஆழமாகிய ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் மூழ்கும் பிராணிகளாகிய படகுகளுக்கு எங்கு மாலுமியாக இருந்து நான் அக்கரை சேர்க்கிறேனே, அதே மணிகர்ணிகை ஸௌபாக்யத்திற்கும் ஸௌபாக்யம் கொடுக்கும் பூமியாகும். ஆகையால் நான் அங்கு முதல் வர்ணத்தவரிலிருந்து கடைசி வர்ணத்தவர் வரை எல்லாவருக்கும் எல்லாவற்றையும் அளிக்கிறேன்.

மஹாஸமாதியிலிருப்பவர்களுக்கு, வேதாந்த அர்த்தங்களை ஸேவிப்பவர்களுக்கு, வேறு ஸ்தலங்களில் மோக்ஷம் என்பது துர்லபம்தான். அதனால் இங்கு சோகத்திலாழ்ந்த எல்லாருக்கும் அந்த முக்தி கிடைக்கிறது.

ஒருவன் யக்ஞதீக்ஷை பெற்றிருந்தாலும், சண்டாளனானாலும், பண்டிதனானாலும், முட்டாளானாலும், மூர்க்கனானாலும் அவன் மணிகர்ணிகைக்கு வந்து விட்டானானால் மோக்ஷ தீக்ஷை பெறுவதற்கு அவன் ஸமானனான அதிகாரியாகிறான். அன்னிய இடங்களில் எதைக் கொடுப்பதற்கு கஞ்சத்தனம் பண்ணுகிறோமோ, இந்த மணிகர்ணிகையில் நாம் நெடுநாளாக சேர்த்து வைத்திருந்த ஸர்வ சொத்து அனைத்தையும் நான் இந்த மணிகர்ணிகையில் பிராணிகளுக்கு அளிக்க தத்பரனாக இருக்கிறேன்.

இங்கு தெய்வ வசத்தால் ஒருக்காலும் ஒன்று சேராத பொருள்கள் மூன்றும் ஒன்றுசேர்ந்தால், நெடுநாள் சேர்த்து வைத்திருந்த ஸர்வ சொத்தையும் அவர்களுக்கு அளிக்கிறேன்.

சரீரம், சம்பத்து, மணிகர்ணிகை இந்த மூன்றும் ஒன்று சேருவது மிகவும் துர்லபம். அப்படி மூன்றும் ஒன்று சேர்வதே த்ரிசம யோகம் ஆகும். இது இந்த்ராதி தேவர்களுக்கும் கிடைக்க துர்லபமானதாகும்.

இதை அடிக்கடி சிந்தித்துப் பார்த்து நான் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மணிகர்ணிகையில் முக்தி லக்ஷ்மியை தானம் கொடுக்கிறேன்.

இந்த வாரணுசி புரியில் இந்த இடமே, நான் முக்திதானம் அளிக்க ப்ரதான இடமாகும். ஏனென்ருல் இந்த மூன்று உலகங்களும் அந்த பூமியின் தூளிக்குக்கூட ஸமானமாகாது.

என்னை லிங்கமாக வழிபடுவதற்கு முக்யமான ஸ்தானம் அவிமுக்தேஸ்வரராகும். அங்கு ஒரு மனிதன் ஒரு தடவையாவது பூஜை செய்திருந்தாளுனல் அவன் க்ருத க்ருத்யனுவான்.

ஸந்த்யா ஸமயத்தில் நான் பசுபதீஸ்வரர் ஆலயத்தில் சைவ சந்த்யா செய்கிறேன். அந்த இடத்தில் கேவலம் விபூதியை பூசிக் கொள்வதாலேயே பசுபாசத்தில் கட்டுப்படமாட்டான்.

காலேவேளை சந்தி சமயத்தில் நான் எப்பொழுதும் ஓங்காரேஸ் வரருடைய கோவிலில் இருப்பேன். ஏனென்ருல் அங்கு ஒரு வேளை சந்திபண்ணினுலும், ஸமஸ்த பாபங்களும் விலகுகின்றன.

ஒவ்வொரு சதுர்தசி அன்றும் க்ருத்திவாஸேச்வருடன் தங்கு கிறேன். அங்கு இரவில் கண்விழித்தால் தாயின் கர்பத்தில் பங்கு கொள்ள வேண்டாம்.

பக்தியுடன்கூட ரத்னேஸ்வரரை பூஜை செய்தால், அவர் நிறைய ரத்னங்களை வாரி வழங்குவார். ஒருவன் ரத்னங்களால் அந்த லிங்கத்தை அர்சித்தால், அவனுக்கு ஸ்திரிரத்ன முதலியன கிடைக்கும்.

நான் த்னர லோக்யம் முழுவதும் எங்கும் வியாபித்துக் கொண்டிருக்கிறேன், இருந்தாலும் பக்தர்கள் மனேரதத்தை, நிறைவேற்ற எப்பொழுதும் த்ரிலோசனருடன் அமர்ந்துக் கொண்டு இருக்கிறேன்.

அது விரஜஸ்க, மகாபீடமாகும். அந்த பீடத்தை சேவித்தும்' சதுர்நத தீர்த்தத்தில் ஜலக்ரியை செய்து கொண்டும் இருந்தால், அவன் நிச்சயமாக ரஜோகுண சூன்யமாகி விடுவான்.

மகாதேவர் இருக்கும் இடத்தில் என்னுடைய ஸாதகர்களுக்கு ஸித்தியை அளிக்கும் மகாபீடம் இருக்கிறது. அந்த மகாபீடத்தை தரிசனம் செய்வதால் கொடூரபாபங்களிலிருந்து விலகிவிடுகிருன்.

பித்ருக்களுக்கு பரம ப்ரீதியைக் கொடுக்கும் வ்ருஷபத்வஜ தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு பித்ருகளுக்கு தர்பணம் செய்பவன் க்ஷணமாத்திரத்தில் பிதுர்க்களை கரை ஏற்றி விடுகிருன்.

ஆதி கேசவ பீடத்தில் நான் ஆதிகேசவ ரூபமாக' இருக்கிறேன் அங்கு என் பரம ப்ரியபக்தர்களுக்கு ஸ்வேதத்வியம் கிடைக்கும்படி செய்கிறேன்.

ஸர்வ மங்களத்தை கொடுக்கும் மங்களபீடம் பஞ்சநத தீர்த்தத்துக்கு ஸமீபத்தில் இருக்கிறது. அங்குநான் பக்தர்களை கரை ஏற்றுகிறேன்.

எங்கு நான் பிந்து மாதவ ரூபத்தில் இருக்கிறேனே, அங்கு பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்யும் என் வைஷ்ணவ பக்தர்களை விஷ்ணுவின் ப்ரஸித்த பரமபதத்துக்கு அனுப்பு கிறேன்.

பஞ்ச முத்திர என்னும் மகாபீடத்தின்வீரேச்வரரை சேவித்துக் கொண்டு இருக்கும் பக்தர்கள் கொஞ்ச காலத்தில் நிர்வாண பதத்தை அடைகிறார் சந்த்ரேச்வரருக்கு ஸமீபத்தில் ஸித்தேச்வரீ பீடம் இருக்கிறது. அங்கு இருப்பவர்களுக்கு ஆறு மாதங்களில் ஸித்தி கிடைக்கும்.

காசியில் யோக ஸித்தியை விதரணம் செய்யும் யோகினி பீடத்தில் உச்சாட முதலிய ஸித்திகளை பெறாத ஸாதகர்கள் யாரிருக்கிறார்?

இந்த காசி புரியில் அடிவைக்கும் இடம் தோறும் அனேக பீடங்கள் இருக்கின்றன. ஆனல் தர்மேச்வர பீடத்திற்கு ஒரு அபூர்வ சக்தி இருக்கிறது.

அங்கு ரக்ஷியுங்கள் ரக்ஷியுங்கள் என்று அபாயக் குரல் எழுப்பி வரும் இந்தக்கிளிக் குஞ்சுகளுக்கும் என்னுடைய உத்தம உபதேசத்தினல் நிர்மலஞானம் கிட்டி இருக்கிறது.

ஹே, சூர்ய நந்தன, இன்றிலிருந்து நான் உன்னுடைய உத்தமமான தபோவனத்தில் இருக்கும் தர்மேச்வர பீடத்தை ஒருபொழுதும் விடமாட்டேன்.

ஹே! ரவி புத்திரனே, பார்! என் அனுக்ரஹத்தினல் இந்த எல்லாக்கிளிகளும், திவ்ய விமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு என் மகா புரத்துக்கு செல்லுகின்றன.

உன் ஸத்ஸங்கத்தினல் இவைகளெல்லாம் பரம நிர்மலமாகி என்னுடைய உலகில் அனேக தினங்கள் வரை சுகபோகங்களை அனுபவித்து, பிறகு என்னல் கூறப்பட்ட ஞானத்தை, அடைந்து அங்கேயே முக்தி அடைவார்கள்.

பகவான் சங்கரர் இவ்விதம் கூறிய உடனேயே ருத்திர கன்னி கைகளால், அலங்கரிக்கப்பட்டு கைலாசத்தின் சிகரம் போன்ற திவ்ய விமானம் அங்கு வந்தடைந்தது.

பரமநிர்மலமான இந்த எல்லா கிளிக்குஞ்சுகளும் திவ்ய ரூபம் எடுத்துக்கொண்டு தர்மராஜரிடம் விடைபெற்று விமானத்தில் ஏறி கைலாசத்திற்கு சென்றன.

இவ்விதமாக ஸ்கந்தபுராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்தராாத்த பாஷாடீகாவான எழுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

எண்பதாவது அத்யாயம்

ஸ்கந்தர் கூறுவார், ஜெகதம்பிகை, அந்த ஆச்சர்யகரமான சம்பவத்தைப் பார்த்துவிட்டு, வணங்கிவிட்டு, ப்ரணதார்த்தி ஹரனை, பகவான் சிவனிடம் கூறினாள்.

ஹே! மஹேஸ்வரா, மஹாதேவா, இந்த பீடத்தினுடைய மஹாத்ம்யம் தான் என்ன? பக்ஷி ஜாலங்களுக்குக்கூட ஸம்ஸார மோசனமான ஞானத்தை அளிக்கிறது.

ஹே! துர்ஜடே, அந்தக் காரணத்தினால் தர்மபீடத்தின் ப்ரபாவத்தை அடைந்ததால் இன்றிலிருந்து நான் எப்பொழுதும் தர்மேஸ்வரருடைய சமீபத்தில் இருந்துகொண்டே இருப்பேன்.

எந்த ஸ்த்ரீகள், புருஷர்கள், இந்த லிங்கத்தின் பக்தர்களாக இருக்கிறார்களோ, நான் எப்பொழுதும் அபீஷ்ட ஸித்திக்காக ஸாதனை புரிந்துகொண்டே இருப்பேன்.

ஈஸ்வரன் கூறினார். ஸஜ்ஜனங்களுடைய மனோரதங்களை பூர்த்தி செய்யும் இந்த தர்மபீடத்தை ஆச்ரயித்து.

இங்கு உன்னை விஸ்வ புஜாதேவியாக பூஜைசெய்பவர்கள் இந்த ஸம்ஸார ஸுகங்களை அனுபவித்து, உலகமே பூஜிக்கத் தகுந்தவராக உலகத்தில் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம்செய்யும்விச்வ புஜே, விஸ்வே, உன்னை இங்கு பூஜிப்பவர்கள் நிர்மல ஹ்ருதய முடையவர்களாக ஆவார்கள்.

மனோரத த்ருதியையன்று உன்னை பூஜிப்பவர்களுக்கு என்னுடைய க்ருபையினால் அவர்களுடைய மனோரதங்கள் நிறைவேறும்.

ஏ, ப்ரியே, ஸ்திரியானாலும், புருஷனானாலும் உன்னுடைய வ்ருதத்தை அனுஷ்டிப்பதனால், இந்த உலகில் எண்ணங்கள் நிறைவேறி கடைசியில் ஞானமும் பெறுவார்கள்.

தேவி கேட்டாள்—ஹே நாதா, மனோரத த்ருதியை என்னும் வ்ருதம் எப்படி? அதனுடைய கதை என்ன? அதை அனுஷ்டிப் பதனால் என்ன பலன் கிடைக்கும்? யார் அதை அனுஷ்டித்தார் கள். இந்த விஷயங்களெல்லாம் தயவுசெய்து சொல்ல வேண்டும்.

ஈசன் கூறினார். ஹே! ஸம்ஸாரதாரிணி, தேவி! நீ கேட்டாயே, அந்த மனோரத வ்ருதம் ரகஸ்யத்திலும் அதிரகஸ்யம். பூர்வ காலத்தில் புலோமரிஷிக்குப் புத்ரி 'ஸசி' தன் மனோரதம்

ஸித்தியாகும் பொருட்டு கோரமான தபஸ் பண்ணினுள். ஆனுல் தபஸ்ஸின் பலன் கிடைக்கவில்லை.

அப்பொழுது அவள் மிகவும் பக்தியுடன்கூட, சந்தோஷ மனத்தினளாய், குயிலைப் பழிக்கும் மதுரஸ்வரத்துடன், அந்த ரகஸ்ய மான கீதங்களினுல் என்னை பூஜித்தாள். சங்கீத கலையில் தேர்ந்த பூர்ண அழகான ராகதாளத்தோடுகூட அவள் ம்ருதுவான குரலில் பாடுவதைக்கேட்டு, நான் மிகவும் சந்தோஷம் அடைந்து, அவளிடம் கூறினேன்.

ஹே! புலோம புத்ரியே, உன்னுடைய உண்மையான தபஸ்ஸினுலேயும், உன் பூஜையினுலேயும், நான் சந்தோஷ மடைந்தேன். வேண்டிய வரம், கேள், என்றுர்.

புலோமஜா கூறினுள். ஹே! தேவாதிதேவா, மகாதேவியின் ப்ரியமானவரே, ஹே! மஹாதேவா தாங்கள் என்னிடம் ப்ரியம் அடைந்தீர்களானுல் என்னுடைய மனுேரதத்தை பூர்த்தி செய்யுங்கள்.

தேவர்களால் மதிக்கப்பட்டவரும், தேவர்களுள் அழகான வரும், யக்ஞம் செய்பவரில் ஸ்ரேஷ்டமரனவரும், ஆக இருப்பவரே எனக்குப்பதியாக வரவேண்டும்.

ஹே, பவா, தாங்கள் என்னிடம் த்ருப்தி அடைந்தீர்களானுல் நான் என் விருப்பம்போல் ரூபமெடுக்கவும், என் விருப்பப்படி ஸுகம் அனுபவிக்கவும், என் விருப்பப்படி எனக்கு ஆயுஸும் கொடுக்கவும், என் மனதின் மகிழ்ச்சிக்காக, என்பதியுடன் சங்கமம் செய்யும் ஒவ்வொரு, தரமும் அந்த சரீரத்தைவிட்டு, விட்டு புதிய சரீரத்துடன் விளங்க வேண்டும்.

ஸம்ஸாரத்திலிருந்து முக்தி அளிப்பவரே, பவா, சிவலிங்க பூஜை பண்ணியதற்காக எப்பவும் ஜனர, மரணங்களில்லாமல், தங்களிடம் உத்தமமான பக்தியை செலுத்திக்கொண்டு இருக்கும்படி அனுக்ரஹியுங்கள்.

எனது கணவர் இறந்து விட்டால் ஒரு நிமிஷம்கூட நான் வைதவ்யம் அடையக்கூடாது என் பாதிவ்ருத்ய தன்மையும் அழியக்கூடாது.

ஸ்கந்தர் கூறினுர்:-த்ரிபுரசூதன் மகாதேவர் புலோமஜை யுடைய இந்த விதமான எண்ணத்தைக் கேட்டு க்ஷணநேரம் ஆச்சர்யத்துடன் புன்சிரிப்பு தவழக் கூறினுர்.

ஈசர் கூறினுர்: ஹே! ஜிதேந்த்ரியே, புலோமரின் புத்ரியே, உன்னுடைய இந்த மனுேரதம் நிறைவேண்டுமானுல் நீ வ்ரதம் எடுத்துக்கொள்.

இதற்காக மனோரதத்ரிதீயை என்னும் வ்ருதம் இருக்க வேண்டும். அதன் விதிகளை நான் உனக்கு கூறுகிறேன். என் சொல்படி நீ செய்யவேண்டும்.

ஹே, சரணாகதி அடைந்தவர்களுக்கு அனைத்தையும் அடைந்த அனைத்தையும் அளிக்கும் வள்ளலே, ஹே தயாசமுத்ரமே, சங்கரா. அந்த வ்ரதத்தின் பலன் என்ன? அதன் சக்தி என்ன? அதற்கு எந்த தேவதையை பூஜை செய்ய வேண்டும்? அந்த வ்ருதத்தை எப்பொழுது அனுஷ்டிக்கவேண்டும்? அதன் நியமம் என்ன என்றாள்.

இதைக் கேட்ட சிவபிரான் அவளிடம் கூறத் தொடங்கினார். இந்த ஸுபத்தை அளிக்கும் வ்ருதம் மனோரதத்ருதியை அன்று இருக்கவேண்டும். அன்று இருபது கரங்களுடன் இருக்கிற விஸ்வ புஜாகௌரியை பூஜிக்கவேண்டும்.

வ்ருதம் இருப்பவர் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், தேவிக்கு முன்னால் ஒருகையில் வரமுத்ரையும், மற்றொரு கையில் அக்ஷமாலையும், மூன்றாவது கை அபயமுத்ரையாகவும் நான்காவது கையில் மோதகமுமாக, ஆசாவிநாயகரை பூஜிக்க வேண்டும்.'

சித்திரைமாதத்துக்கு சுக்ல த்ருதியையில் பல்சுத்தி செய்து சாயங்கால சந்தியை முடித்துக்கொண்டு இரவு சொல்ப ஆகாரம் பண்ணவேண்டும்.

பின்கோபம் முதலியவைகளை விட்டு விட்டு ஜிதேந்த்ரியனாக தீண்டக்கூடாததைத் தொடாமல் பவித்ரமாக ஒரு மனப்பட்டு, இந்த நியமத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ஹே, அனேக, மாதா, விச்வபுஜேதேவி நான் நாளைக்காலை வ்ருதம் இருப்பேன் அச்சமயம் என்மனோரதத்தின் பூர்த்திக்காக தாங்கள் எழுந்தருள வேண்டும்; இவ்விதமாக மனதில் நினைத்துக் கொண்டு, நியமத்துடன் மங்களகரமான எண்ணத்துடன் தூங்க வேண்டும். பிறகு காலையில் எழுந்தவுடன் காலைக்கடன்களை முடித்துவிட்டு, சோகங்களை மாற்றும் அசோக வருக்ஷத்தின் குச்சியினால் பல் விளக்கவேண்டும்.

பிறகு அந்த விதிகளை பூர்ணமாக அறிந்த அறிவாளி நித்யக்ருத்யங்களை முடித்துக் கொண்டு, ஸ்னானத்திற்குப் பிறகு சுத்த வஸ்த்ரம் தரித்து ஸந்த்யா காலத்தில் கௌரிதேவியை பூஜிக்க வேண்டும்.

முதலாவது கணேசரை பூஜை செய்து வெல்லப்போளி நிவேதனம் செய்து, அவருக்கு குங்குமத்தை அனுலேபனம் பண்ணி உத்தம அசோக புஷ்பம் அகர்பத்தி, அசோகவத்தி நெய் மோதகம் இவைகளினால் விஸ்வபுஜாகௌரியை பூஜிக்கவேண்டும்.

பிறகு அசோக வத்தியுடன் கூட மனோகரமான நெய் மோதகத்தை ஒருவேளை புஜிக்க வேண்டும் புலோம புத்திரி இந்த விதமாக சித்திரை மாத ஸுக்லத்ருதியை கழிந்தவுடன் வைகாசி மாதத்திலிருந்து பங்குனி மாதம் வரையில், ஒவ்வொரு சுக்ல பக்ஷத்து, த்ருதியைக்கும் வ்ருதம் இருக்கவேண்டும். க்ரமமாக பாக்கி, பதினொரு மாதங்களிலேலேயும் பற்குச்சி.

பூஜிக்கும் த்ரவ்யங்கள், புஷ்பம், கணபதி, கௌரி, இவர் களின் நைவேத்யம் ஒருவேளை அன்னத்துடன், ஹே! ஸுபவ்ருதே வ்ருதமிநந்தால் இதன்பலன் நமக்குக் கிடைக்கும்.

நான் உன்னிடம் சொல்கிறேன். நாவல் மரத்துக் குச்சி, சிகடா என்னும் ஒரு மரத்தின் குச்சி, மாமரத்தின் குச்சி, கடம்ப மரத்தின் குச்சி, 40 41) இலந்த மரத்தின் குச்சி, வடவ்ருக்ஷத்தின் குச்சி, பேரிச்சை மரத்தின் குச்சி, எலுமிச்சை மரத்தின் குச்சி. மாதுளைமரத்தின் குச்சி, 42) சிந்தூரம் அகர் கஸ்தூரி, ரக்தசந்தனம், கோரோஜனை, மஞ்சள் தாமரைவேர், ஏபாலே, இந்த பூக்களையும் ப்ரியுடன் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். இவைகள் ஒன்றும் கிடைக்காவிட்டால், கற்பூரத் தைலம் மிகவும் உத்தமம்

ஒருபாகம் கஸ்தூரி, இரண்டுபாகம் கேஸரி, மூன்றுபாகம் சந்தனம், ஒருபாகம் கற்பூரம் இவைகளை அரைத்த கலவையை, யக்ஷ, கர்த்தமம் எனப்படும். இவைகள் தேவதைகளுக்கு மிகவும் பிரியமானது இந்தலேபனத்தைத் தடவி எந்த புஷ்பங்களினால் பூஜை பண்ணவேண்டும் என்று சொல்கிறேன் கேள்.

ரோஜா வில்வம், தாழம்பூ, அரளி, ராஜமல்லிகை, பிச்சி, இவ்வகைப் பூக்கள் கிடைக்காவிட்டால் அந்தந்த வ்ருக்ஷத்தின் இலைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தெய்வ யோகத்தினால், இந்த புஷ்பங்கள் கிடைக்காவிட்டால் வேறு அன்னிய புஷ்பங் களைக்கொண்டு பூஜிக்கலாம். தயிரும் கல்கண்டும் கலந்த சத்துமா, தயிர் அன்னம், மாம்பழத்தில் கலந்த கஞ்சி, கம்பி மிட்டாய்போல இனிப்பு, வடை, சர்க்கரைக் கலந்த கோவா, பயத்தம் பருப்பு, நெய்யும் கலந்த அன்னம், இவைகள் கார்த்திகை மாதம் செய்ய வேண்டிய நைவேத்யம். மார்கழியில் இண்டேரிக்-காய் என்னும் ஒருவித பக்ஷணம், தைமாதம் லட்டு, மாகமாதம் ஹல்வா, பங்குனி மாதம் சர்க்கரை நிரம்பிய நெய்யில் வருத்தபேடா, இவைகளை கௌரிக்கு சந்தோஷத்துடன் நைவேத்தியம் பண்ணவேண்டும்.

எந்த வஸ்துக்களை நைவேத்தியம் செய்கிறோமோ அதையே சாப்பிட வேண்டும். ஒருபொருளை நெவேத்தியம் செய்து விட்டு மற்றொன்றை சாப்பிட்டானானல், இதை சாப்பிடும் மூடன் பதிதன் ஆகிறான்.

ஒரு வருஷம் இந்த ரீதியாக ப்ரதிமாதம் சுக்லத்ருதியை ஆராதனை செய்து பிறகு வ்ருதம் முடிக்கும் சமயம் வைஸ்வதேவம் செய்யும் சிறிய பீடத்தில் அக்னி வளர்த்து பூஜை செய்ய வேண்டும்.

வ்ருதகர்த்தா, ஜாதவேதஸம் என்னும் மந்திரத்தினுல், விதிப்படி எள்ளு நெய், முதலிய திரவியங்களினுல், நூற்றிஎட்டு தடவை ஆகூதி செய்யவேண்டும்.

எப்பொழுதும் அந்த பூஜை இரவிலேயே செய்யவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இரவிலேயே போஜனமும் செய்ய வேண்டும். ஹோமமும் இரவிலேயே செய்யவேண்டும். இரவிலேயே க்ஷமாயாசனம் செய்யவேண்டும்.

ஹே! மாதா, தாங்கள் பக்திபூர்வமாக என்னுல் செய்யப்பட்ட இந்த பூஜையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஹே விச்வபுஜே, நான் தங்களை வணங்குகிறேன். தாங்கள் சீக்கிரமாக என் மன விருப்பங்களை நிறைவேற்றவேண்டும்.

ஹே! ஆசா விநுயகா, தாங்கள் விக்னங்களை விலக்குபவர். அதனுல் தங்களை அடிக்கடி வணங்குகிறேன். தாங்கள் விஸ்வபுஜா தேவியுடன் சேர்ந்து, எனது மனோரதங்களை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

இந்த இரண்டு மந்திரங்களை உச்சரித்து, கௌரியையும் கணேசரையும் பூஜை செய்யவேண்டும். வ்ருதத்தை பூர்த்தி செய்யும் சமயம் மேல்கட்டி, தோரணம், தலையணை, கண்ணுடி இவைகளோடுகூட கட்டிலில் ஆசாரியரோடு பத்தினியையும் அமரச் செய்யவேண்டும்.

பிறகு வ்ருதகர்த்தா, வஸ்த்ரம், கை, காதுகளுக்கு அணியும் பூஷணம், வாசனைத்ரவியம், சந்தனம், மாலை, தட்சிணை இவை களினுல், சந்தோஷமாக பூஜை செய்ய வேண்டும்.

ஒரு வ்ருதத்தை முடிப்பதற்கு, பாற்பசு, குடை, கமண்டலம், லோட்டா முதலிய சாமக்ரியைகளை தானம் செய்ய வேண்டும்.

மேலும் இந்த மனோரதத்ருதியை நான் முடிக்கிறேன். அதை தன் புகழுரைகளினுல் பூர்த்தி செய்கிறேன்.

இந்தவிதம் ஆசாரியரிடம் மரியாதை செய்து, அவர் ததாஸ்து என்று சொன்ன பிறகு, அவரை, அவர் வீட்டு வாயிற்படி வரைக் கொண்டு விட்டு வந்த பிறகு, மற்றவர்களுக்கு யதாசக்தி தக்ஷிணை கொடுக்கவேண்டும். பிறகு சந்தோஷ சித்தத்துடன் இரவில் தன்னுல் ஆதரிக்கப்பட்ட பந்து ஜனங்களுடன் அமர்ந்து போஜனம் செய்யவேண்டும். பிறகு மறுநாள் காலை சதுர்தசி அன்று. நான்கு குமாரர்களுக்கும், பன்னிரண்டு குமாரிகளுக்கும்,

சந்தனம், புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூஜித்து போஜன செய்விக்க வேண்டும். இந்தவிதமாக இந்த வ்ருதம் பூர்த்தியடைகின்றது.

இந்த வ்ருதத்தை தங்கள் மனோரதம் பூர்த்தியாகவேண்டும் என்ற ஒவ்வொருவரும் செய்யவேண்டும். விவாகம் ஆகாத வாலிபர்கள் ஒரு வருஷம் வரை, இந்த வ்ருதத்தை அனுஷ்டித்தால் மனதுக்கு ரம்யமானவளும், நற்குலத்தில் பிறந்தவளும், மனதறிந்து நடப்பவள் துக்கமய ஸம்ஸாரத்திலிருந்து கரை ஏற்றுபவளும், பதிவ்ருதையுமான பத்தினியை அடைவான்.

வ்ருதம் முடிப்பவன் குமரியானால், செல்வ சம்பத்தும், குண சம்பத்தும் அதிகமாக உள்ள பதியை அடைவாள். சுமங்கலி அனேக புத்ரர்களையும், தனது பதிக்கு அனேக சுகலாபங்களையும் அளிப்பாள்.

அபாக்யவதி சௌபாக்யவதியாவாள். தரித்ரிணி, தனவதியாவாள். விதவை வைதவ்யதுக்கத்தை அனுபவிக்கமாட்டாள்.

கர்ப்பவதி தீர்க்காயுளும் ஸுலக்ஷணங்களுமுள்ள குழந்தையைப் பெறுவாள். ப்ராம்மணனுக்கு ஸௌபாக்யதாயினிவித்தை கிடைக்கிறது.

ராஜ்யத்தை இழந்த அரசன் ராஜ்யத்தை அடைகிறான். வைச்யன் வ்யாபாரத்தில் லாபம் அடைகிறான். சூத்ரன் தன் மனோரத பலத்தை அடைகிறான்.

தர்மத்தை விரும்புவன் தர்மத்தை அடைகிறான். தனத்தை விரும்புவன் தனத்தையும், காமத்தை விரும்புவன் காமத்தையும், மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவன் மோக்ஷத்தையும் அடைகிறார்கள்.

மனோரத த்ருதியை என்னும் வ்ருதத்தை அனுஷ்டிப்பவன் எந்தெந்த பொருளை விரும்புகிறானோ, அவைகள் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும்.

ஸ்கந்தர் கூறுகிறார். மகாதேவர் கூறக் கேட்ட பகவதி, சந்தோஷம் நிறைந்த மனத்தினளாய் விஸ்வேஸ்வரரிடம் கேட்டாள்.

ஏ! சதாசிவா, எவன் காசியிலிருந்து அன்னியஸ்தானங்களின் வ்ருதங்களைச் செய்பவர்கள் என்னையும், ஆசாவினாயகரையும் எவ்விதம் பூஜிப்பார்கள்

மகாதேவர் கூறினார். ஏ, ஸர்வஸந்தேக நிவாரணி, நீ மிகவும் சரியாகக்கேட்டாய் ஹே!விச்வே,வாரணாசிபுரியில் வந்துவணங்கியவர்கள் தூரதேசத்தில் சென்றிருக்கும் ஜனங்களையும் இழுத்து, அவர்கள் சிந்தித்த ஸர்வ மனோரதங்களையும், பூர்த்தி செய்து, எல்லாருடைய ஆசைகளையும் பூர்த்தி செய்விக்கும், எல்லை இல்லா விக்னங்களை நாசமாக்கும் என்னுடைய க்ஷேத்ரத்தின் நலனை விரும்பும், ஆசா வினாயகருடன் உன்னை பூஜிக்கட்டும்.

ஆனல் ஏ! சிவே, மற்ற ஸ்தானங்களில் ஐந்து குந்து மணிக்கும் மேலாக உன்னுடையவும், கணேசனுடையவும் மூர்த்திசெய்ய வேண்டும்.

வ்ரதம் இருப்பவன் வ்ரதம்முடிக்கும் சமயம் இரண்டு ப்ரதிமைகளேயும் எடுத்துக்கொண்டு, ஆசாரியாருக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

இவ்விதம் ஒருதடவை செய்பவன் க்ருதார்த்தனுகிருன். ஏ, தேவி அதன் பிறகு இதைக் கேட்டு, சுலோமரின் புத்ரியான இந்த்ராணி, இந்த உத்தம வ்ருதத்தை அனுஷ்டித்து தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டாள்.

இந்த வ்ருதத்தை அனுஷ்டிப்பதால் அருந்ததி வசிஷ்டரையும், அனுசூயை அத்ரியையும், பதியாக அடைந்தார்கள். சுனிதி, ராஜா உத்தானபாதனே அடைந்து, புத்ரனுன துருவனேயும் அடைந்தாள். இதே வ்ருதத்தை அனுஷ்டித்தால் தன் துர்பாக்கியத்தையும் விலக அடித்தாள்.

க்ஷீர ஸாகரத்தின் கன்னிகை லக்ஷ்மி, விஷ்ணுவைப் பதியாக அடைந்தாள். ஹே!தேவி இவ்வளவுதான் நான் கூறுவேன். ஏவன் இந்த வ்ருதத்தை அனுஷ்டிக்கிருனே, அவன் ஸகல வ்ருதங்களேயும் அனுஷ்டித்தமாதிரி.

புத்திமான்கள் மனேயோகத்துடன் இவ்ருதத்தை அனுஷ்டிப்பதால் ஸுத்தபுத்தி அடைகிருன். பாபங்களிலிருந்து விடுபடுகிருன் இப்படி ஸ்காந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசீ கண்டத்தில் உத்ரார்த்த பாஷாடீகாவான எண்பதாவது அத்யாயம்.

ஸம்பூர்ணம்.

எண்பத்துஒன்ரும் அத்யாயம்

அகஸ்தியர் கூறினுர்-: ஏ ஸ்கந்தா, பகவான் சம்பு தேவியிடம் தர்மதிர்த்த மகாத்மியத்தை எந்த விதமாடே வர்ணித்தார் ஸ்கந்தர் கூறினுர். விந்தியாசலத்தின் கர்வத்தை போக்கடித்தவரே கோப்ராக்ஞா, பகவான் எப்படி தர்ம தீர்த்தம் உண்டான மகாத்மியத்தைச் சொன்னுர் என்பதை நான் உனக்குச் சொல்கிறேன் என்ருர்.

இந்திரன் விருத்தாஸுரனைக் கொன்றதால் அவனை ப்ரும்ம ஹத்தி பிடித்துக்கொண்டுவிட்டது. மிகவும் பச்சாதாபத்துடன் ப்ரஹஸ்பதியை அணுகி, ஏதாவது ப்ராயசித்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டான்.

இந்த தள்ளமுடியாத ப்ரும்மஹத்தியில் இருந்து விடுதலை பெற இச்சிக்கிருயானுல் விச்வநாதரால் ஆளப்பட்ட காசி தேசத்துக்குச் செல்.

ஹே! ஸர்வேச்வரர் ஆன விச்வேச்வரருடைய பெரிய ராஜ தானியாகிய காசியை விட்டுவிட்டு ப்ரும்மஹத்தியாகிய நோய்க்கு ஔஷதம் எங்கும் இல்லை. ஹே! வ்ருத்ரசத்ருவே, எந்த ஆனந்த வனத்தில் ப்ரும்மாவின் தலை,பைரவருடைய கையில் இருந்து இற்று விழுந்ததோ.அந்த இடத்துக்கு நீ செல்லக்கடவாய் ஹே! சக்ர ஆனந்தவனத்தினுடைய எல்லையை அடைந்ததும்.

ப்ரும்மஹத்யை ஆதாரமில்லாமல் உன்னை விட்டு நடுங்கிக் கொண்டே ஓடிவிடும். விச்வேச்வரரால் ஆளப்படும் காசி எத்தனையோ பாபிகளின் பெரிய பெரிய பாபங்களையும் போக்கடித்திருக்கிறது.

ஹே'சதச்ரதோ, மகபாதங்களுக்கு காசியில் முக்தி கிடைப்பது போல் மகாஸம்ஸாரத்திலிருந்தும் காசியிலேயே முக்தி கிடைக்கிறது. வேறு எங்கும் அவ்விதம் கிடைக்காது.

காசியே முக்திபுரி. காசி எல்லா பாபங்களையும் ஸம்ஹரிக்கிறது விச்வேச்வரர். உடையப்ரேமைக்கு பாத்தரமான காசி எனும் பெண்ணே, கூனது ஸ்வர்க்கம்கூட காசிக்கு ஈடாகாது

ப்ரும்மஹத்திக்குப் பயப்பட்டால் ஸம்ஸாரத்திற்கு பயப் பட்டால் முக்தி ப்ரகாசினி காசினியை ஒரு பொழுதும் விடக் கூடாது. அங்கு தேகத்யாகம் செய்வதினுல் எல்லா ப்ராணிகளின் கர்மபீஜமும் சிவபிரானுடைய திருஷ்டியினுல் உலர்ந்துபோய் விடும். பிறகு முளைக்காது.

ஹே! வ்ருத்ரசத்ருவே, இந்தக் காசியில் சென்று வ்ருத்ராசுரனுடைய ப்ரும்ம ஹத்தியிலிருந்து விடும்படும் பொருட்டு உலகம் முழுவதுக்கும் உயிரை அளிக்கும் விச்வேச்வரரை ஆராதனை செய் ப்ருஹஸ்பதியின் வார்த்தையைக் கேட்டு, இந்திரன் மகாபாதகங்களை நாசம் செய்யும். காசிக்கு சீக்கிரமே போய்ச் சேர்ந்தான்.

உத்தரவாகினி கங்கையில் நீராடி தர்மேஸ்வரருக்கு ஸமீபத்தில் தங்கி, ப்ரும்ம ஹத்தியிலிருந்து விடுபடும் பொருட்டு, மகாதேவரை ஆராதனை பண்ணத் தொடங்கினான்.

பிறகு ஒருதரம் மகாருத்ரமந்ரத்தை ஜபம் செய்து, கொண்டு லிங்கத்தை வலம் வரும்போது, லிங்கத்தின் மத்தியிலிருந்து, தனது ஜோதியால் ஆகாசத்தை ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டு வெளிவரும் த்ரிலோசனரை தரிசனம் செய்தான்.

பிறகு வேதத்தில் அனேக விதமாக கூறி, இருக்கும் ருத்ரனாகிய தங்களை துதிக்கத் தொடங்கினான். அதன் பிறகு மகாதேவர் லிங்கத்திலிருந்து வெளி வந்து, இந்த்ரனைப் பார்த்து கூறினார்.

ஹே, சசீபதே, தர்மபீடத்தை பூஜிப்பவனே, நான் சந்தோஷம் அடைந்தேன். வரம் கேள். ஹே! ஸுவ்ருத, என்னிடத்திலிருந்து என்ன விரும்புகிறாய். அதை சீக்கிரமாகக் கூறு.

வ்ருத்ரகாதகன் பகவானுடைய இந்த ப்ரேம பூர்ணமான வார்த்தைகளைக் கேட்டு, அவரிடம் கூறினான்.

ஹே! ஸர்வக்ஞா தங்களுக்குத் தெரியாத மறைந்த பொருள் ஏதேனும் உண்டோ, பிறகு தர்மபீடத்தை ஸேவித்த இந்த்ரனிடம் க்ருபை கொண்டு அங்கு ஒரு தீர்த்தத்தை ச்ருஷ்டித்து இந்த்ரனிடம் கூறினார். இங்கு நீ ஸ்னானம் செய் என்றார்.

இந்திரன் ஸ்னானம் செய்த க்ஷணமாத்திரத்திலேயே திவ்ய வாசனை நிரம்பியவனாக யாகம் செய்ததினால் ஏற்பட்ட தனது ஒளியைத் திரும்பவும் பெற்றான். பிறகு நாரதாதி முனீஸ்வரர்கள் இந்த அதிசயத்தைப் பார்த்து, பாபநாசனம் செய்யும் அந்த திவ்ய தர்ம தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்தார்கள்.

திவ்ய பித்ருக்களுக்கு ச்ராத்தமும், தர்பணமும், அந்த தீர்த்தத்தை குடங்களில் மொண்டு தர்மேஸ்வரருக்கு அபிஷேகம் செய்தார்கள். அன்றிலிருந்து இந்த தீர்த்தம் ப்ரும்மஹத்தி தோஷத்திலிருந்து கழுவும் இந்த ஜலத்துக்கு தர்மகூபம் என்று பெயர் வைத்தார்கள்.

தீர்த்தராஜர் ப்ரயாகையில் ஸ்னானம் பண்ணினால் என்ன பலன் கிடைக்குமோ, அதைவிட ஆயிரம் மடங்கு பலன் இந்த தர்மகூப ஸ்னானத்தினால் கிடைக்கும். ஹரித்வார், குருக்ஷேத்ரம், கங்காஸாகரம், சங்கமம் இவைகளில் ஸ்னானம் பண்ணினால் என்ன

புண்யம் கிடைக்குமோ, அந்த புண்யம் தர்மகூப ஸ்னானத்தில் கிடைக்கும்.

ப்ருஹஸ்பதி ஸிம்ம ராசியில் சஞ்சரிக்கும்பொழுது கௌதமி, ஸரஸ்வதி நர்மதையில் ஸ்னானம் பண்ணினால் என்ன புண்ணியம் கிடைக்குமோ அந்த புண்ணியம் இந்த தர்மகூப ஸ்னானத்தினால் கிடைக்கும்.

மானஸஸரோவர் புஷ்கரதீர்த்தம், த்வாரகையில் சமுத்திர ஸ்னானம் இவைகளில் கிடைக்கும் பலன் தர்மகூப ஸ்னானத்தினால் கிடைக்கிறது.

கார்த்திகை பௌர்ணமியன்று ஸூகர க்ஷேத்திரத்திலேயும், சித்ரா பௌர்ணமியன்று கௌரிகுண்டத்திலும், ஹரிவாஸரத்தில், சங்குத்வார தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் பண்ணினால் என்ன புண்ணியம் கிடைக்குமோ அந்த புண்ணியம் தர்மகூபத்தில் கிடைக்கும்.

கங்கையிலும் தர்மகூபத்திலும், ஸ்னானம் பண்ணுபவர்களிடம் இருந்து பிண்டம் பெற்றுக்கொள்ளபிதுர்க்கள் ஆசையுடன் காத்து இருக்கிறார்கள்.

கயையில் பிதாமஹேஸ்வரருக்கு சமீபத்தில் பல்குனி நதியிலும் காசியில் தர்மேஸ்வரருக்கு பக்கத்தில் தர்மகூப நதியில் செய்யும் பிண்டதானத்திலும் பித்ருக்கள் சந்தோஷமடைகிறார்கள்.

ஒருவன் தர்மகூபத்தில் ஸ்னானம் செய்து பிதுர்களுக்கு தர்பணம் செய்தானானால் கயைக்குச் சென்று பிதுர்களுக்கு பிண்டதானம் செய்வதினால், இதைவிட சந்தோஷம் கொடுக்கக்கூடிய காரியமாக அது ஆகாது.

பிதுர்கள் கயையில் பிண்டதானம் செய்வனால் எப்படித்ருப்தி அடைகிறார்களோ, அதே, த்ருப்தியை தர்ம தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்வதால் அடைகிறார்கள். இதில் கொஞ்சம்கூட அதிகம் குறைவு என்று கிடையாது.

எந்த ஸத்புத்ரர்களில் ஒருவன் தர்மதீர்த்தத்தில் பிதுர்களுக்கு கர்மம் செய்து பிதுர்களின் கடனிலிருந்து விடுபடுகிறானோ அவனே தன்யன். அவனே பிதுர்களின் ப்ரீதியைசம்பாதித்துக்கொள்பவன்.

அப்படிப்பட்ட இந்த தீர்த்தத்தின் ப்ரபாவத்தினால் இந்திரன் க்ஷண மாத்திரத்தில் ப்ரும்மஹத்தி தோஷம் நீங்கப்பெற்றான். ப்ரும்மஹத்தி தோஷம் நீங்கி, தன் அமராவதி பட்டணத்துக்குப் போய் சேர்ந்தான்.

ஏகும்பமுனியே! அந்த தர்ம தீர்த்தத்தின் மகிமை அபாரமானது. அந்த கூபத்தில் ஒருவன் தன் நிழலைப் பார்த்துக்

கொண்டலே போதும். அவன் அக்ஷயமானபலனை அடைகிருன். அந்த கிணற்றடியில் ப்ராம்மனன், சன்யாஸி, தபஸ்வி இவர்களுக்கு உணவளித்தால் அன்னத்தில் ஒவ்வொரு அணுவுக்கும் வாஜபேயக்ஞத்தின் பலன் கிடைக்கிறது.

இந்திரன் அங்கிருந்து அமாரவதிக்குப்போய் தேவதைகளுக்கு முன்னுல் காசியின் தர்ம பீடத்தைப்பற்றி மிகவும் புகழ்ந்தான். அதன் பிறகு அங்கிருந்து மகாதேவருடைய ஆனந்தவனத்திற்கு தேவதைகளுடனும், ரிஷிகளுடனும், இந்திரன் வந்து ஒரு லிங்கத்தை ஸ்தாபிதம் பண்ணினுன்.

இந்த்ரனுடைய லிங்கத்வை தாரேச்வரருக்குமேற்கு பக்கத்தில் இந்த்ரேஸ்வரர் என்னும் பிரஸித்த லிங்கம் இருக்கிறது. அதை தரிசித்தவர்கள் இந்த்ர லோகத்திற்கு அதிக தூரம் செல்ல வேண்டாம்.

அதற்கு தக்ஷிண பாகத்தில் இந்த்ராணியால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஸசீஸ்வரர் என்னும் பெயருடைய லிங்கம் இருக்கிறது. ஸசீஸ்வர பூஜை செய்வதினுல் ஸ்தீரீகள் அளவற்ற சௌபாக்கியவதி யாவார்கள்.

அதற்கு ஸமீபத்திலேயே ரம்பேஸ்வரர் இருக்கிருர். அவர் அளவற்ற சுகங்களைக் கொடுக்கும் தாதாவாக இருக்கிருர். இந்த ரேஸ்வரருக்கு ஸமீபத்திலேயே லோகபாலேச்வரர் என்ற மற்ருெரு லிங்கம் இருக்கிறது.

இந்த்ரேஸ்வரருக்கு பக்கத்தில் இருக்கும் லோகபாலேஸ்வரரை பூஜிப்பதனுல் லோகபாலர்கள் அளவற்ற செழிந்பைக் கொடுக்கிருர்கள். தர்மேஸ்வரருக்கு மேற்கு பக்கத்தில் இருக்கும் லிங்கத்தின் பெயர், வருணேச்வரர் ஆகும். அதை தரிசிப்பதனுல் ராஜகுலத்து தைர்யமும் ராஜ்யமும் கிடைக்கும்.

தர்மேச்வரருக்கு தக்ஷிணபாகத்தில் தத்வேஸ்ரர் என்ற ஒரு லிங்கம் இருக்கிறது. கட்டாயம் அதை பூஜிக்க வேண்டும். அதை பூஜிப்பதனுல் தத்வஞானம் ஏற்படும்.

தர்மேஸ்வரருக்கு கிழக்குப்பக்கத்தில் வைராக்யேஸ்வரர் என்ற லிங்கம் இருக்கிறது. அந்த லிங்கத்தை தொடுவதனுலேயே சித்த நிவர்த்தி ஏற்படும். தர்மேஸ்வரருக்கு ஈசான பக்கத்தில் தேகமெடுத்தவர்களுக்கெல்லாம் லிங்க ஞானத்தைக் கொடுக்கும் ஞானேச்வர லிங்கம் இருக்கிறது. வடக்கு பக்கத்தில் ஐச்வர்யேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது.

அந்த லிங்கத்தை தரிசனம் செய்வதனுல் மனம் விரும்பும் ஐச்வர்யங்களெல்லாம் கிடைக்கும். ஏ! கும்பமுனியே! இந்த லிங்கங்களெல்லாம் சாக்ஷாத் ஐந்துமுக ஸ்வரூபமாக இருக்கிறது.

இவைகளை ஸேவிப்பதால் மனிதர்கள் சாச்வத பதவியை அடைகிறார்கள். ஏ! முனியே அங்கு மற்றொரு சம்பவம் நடந்தது. அதையும் சொல்கிறேன், கேள்.

அதைக் கேட்பதால் மனிதர்கள் ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் மூழ்க மாட்டார்கள். இங்கே கதம்பசிகரமென்னும் பெயருடைய விந்த்யபர்வத்திலிருந்து வந்த ஒரு குன்று இருக்கிறது.

அங்கே ராஜா தமனுடைய புத்திரன் துர்த்தம் என்னும் பெயருடைய அரசன் ஒருவன் இருந்தான். பிதாசாந்தமடைந்த பின் அவன் ராஜ்யத்தைப் பெற்றான். ஆனால் அவனுக்கு மனது சஞ்சலமடைந்துகொண்டேயிருந்தது.

அவன் காமத்தினால் மோகமடைந்தவனாய் ஊரிலுள்ள யுவதிகளை எல்லாம் பலபூர்வமாக இழுத்துக்கொண்டுவந்து கொண்டிருந்தான். துஷ்டர்களே அவனுக்கு இஷ்டமானவர்கள். நல்லவர்களைக் கண்டால் அவனுக்கு வெறுப்பு. அவன் நிரபராதிகளை தண்டித்து வந்தான், அபராதிகளை மன்னித்து வந்தான். வேடர்கள் வனசரர்கள்கூட எப்பொழுதும் வேட்டையாடி வந்தான்.

அவனுக்கு புத்தி சொல்பவர்களையெல்லாம் ராஜ்யத்திலிருந்து வெளியேற்றி வந்தான். தாழ்ந்த ஜாதியினரை தர்மாதிகாரிகளாக நியமித்து வந்தான். ப்ராம்மணர்களிடம் வரி வசூலித்து வந்தான்.

பிறர் மனைவியாருடன் கூடி சந்தோஷித்தான். தன் மனைவிகளிடம் பாராமுகமாக இருந்தான். அவன் ஒருபொழுதும், துக்கத்தை துடைப்பவரும், ஸர்வ பாபங்களை போக்குபவரும், விரும்பியதை அளிக்கும் தாதாவும் ஸம்ஸாரத்தின் ஸாரானவரும், எல்லோருக்கும் ஸ்வாமியுமான, தேவதேவர் ஹரி, ஹரன் ஒருவரையும் பூஜிக்கமாட்டான்.

அந்த துர்த்தமன் என்னும் பெயருடைய அரசன் பிரஜைகளை, காலமில்லா காலத்தில் நாசம், அடையச்செய்கின்ற வால் நக்ஷத்ரமாக விளங்கி வந்தான்.

ஒருசமயம் பாபத்தை சேமித்து வைத்தவனும், கெட்ட ஸர்வ பாவம் உடையவனுமான அந்த அரசன் வேடர்களுடன் குதிரையில் ஏறி, நீலப்பசு (மளா) ஒன்றை பின்பற்றி ஓடினான். அதன் பின்னால் ஓடிஓடி, அடர்ந்த காட்டுக்கு உள்ளே சென்று விட்டான்.

அப்பொழுது வில்லை எடுத்துக்கொண்டு குதிரையில் ஏறி, தற்செயலாக ஆனந்தவனத்தை அடைந்தான்.

இங்கு எங்கும் மனோரம்யமான நிழலினால் சூழப்பட்ட மிக விஸ்தாரமான பெரிய பெரிய பழம் பழுக்காத மரங்களைக் கண்டவுடன் அவன் களைப்பு மாறிவிட்டது. இந்த மரங்கள் எல்லாம் தங்கள் இலைகளாகிய விசிறியால் மந்தமாருதத்தை உத்தம வாஸனையுடன் வீசிக்கொண்டிருந்தது.

அந்த வனத்தை பார்த்தவுடன் அரசனுக்கு வேட்டையாடிய கிலேசம் மாத்திரம் மாறவில்லை. ஜன்மம் முழுவதும் இருந்து வந்த க்லேசம் மறைந்துவிட்டது.

அந்த வனத்தின் மத்தியில் ஆகாசத்தை முத்தமிடும் உயர்ந்த சிகரங்களோடு கூடிய ரத்னங்கள் பதித்த மிக்க பெரிய ஒரு கோயிலைக் கண்டான்.

உடனேயே அரசன் குதிரையில் இருந்து இறங்கி, ஆச்சர்யத்துடன் தர்மேஸ்வரருடைய கோவில் மண்டபத்துள் வந்தான்; அதைப் பார்த்துவிட்டு புகழத் தொடங்கினான்.

ஆகா! இன்று நான் தன்யனாகி, சந்தோஷமடைந்தேன். என் இரு கண்களும் இன்று ஸபலம் அடைந்தன. இத்தினம் ஸுபதினம் இன்று இந்த பூமியைக் கண்ட பாக்யமே பாக்யம். பின் தர்ம பீடத்தின் ப்ரபாவத்தால், ஞானம் பிறந்து தன்னைத்தானே நிந்தித்துக் கொள்ளத் தொடங்கினான்.

துர்ஜனங்களை நண்பர்களாகவும், ஸஜ்ஜனங்களை விரோதிகளாகவும் கருதி வந்தேனே, என்ன இழிவான செய்கை செய்தேன். நான் பிராணிகளுக்கு உத்வேகத்தை கிளப்பிவிடும் செய்கையைச் செய்தும், ஜனங்களை ஹிம்ஸித்தும் பண்டிதர்களை துன்புறுத்தியும், பரஸ்த்ரீகமனம் செய்தும் எத்தனை துக்ககரமான காரியம் செய்திருக்கிறேன்.

இன்றுவரை என் அல்பபுத்தியினால் என்வாழ்நாள் வீணாகிப் போய்விட்டது. நான் இதுபோல் உத்தமமான இடங்களை இதுவரை பார்த்ததில்லை. இப்படி அந்த துர்த்தமன் தன்னைத்தானே நிந்தித்துக்கொண்டபிறகு, பகவான் தர்மேஸ்வரரை நமஸ்கரித்து, குதிரையில் ஏறி ராஜ்யத்திற்கு திரும்பினான்.

பிறகு அந்த அரசன் பரம்பரையாக வந்த தன் மந்திரி பிரதானிகளை அழைத்து, தன் துர்மந்த்ரிகளை விலக்கிவிட்டு ஊர் ஜனங்களை கூப்பிட்டனுப்பினான்.

பிறகு ப்ராமணர்களுக்கு அனேக கிராமங்களை தானம் செய்து ராஜ்ய பாரத்தை புத்ரனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு தன் ப்ரஜைகளை தர்ம நெறியில் வாழக்கட்டளையிட்டு விட்டு, தண்டிக்க வேண்டியவர்களை தண்டித்து, ஸஜ்ஜனங்களை சந்தோஷப்படுத்தி. ஸ்திரீகளை புறக்கணித்து விஷய வாஸனைகளில் வெறுப்படைந்தான்.

பிறகு ஸ்ரேயஸ் விகாஸீக்கும் காசிக்கு தனியாகவே வந்து தர்மேஸ்வரரை ஆராதித்து வந்தான்· காலக்ரமத்தில் நிர்வாண பதவி அடைந்தான். அந்ததுர்த்தமன் ஆரம்பத்தில் துஷ்டனுக இருந்த போதிலும், தினம் தர்மஸ்வரரை தரிசனம் செய்தால் ஜிதேந்த்ரியர்களில் முதல்வனுகத் திகழ்ந்தான். மோக்ஷத்தையும் அடைந்தான்.

ஹே! கும்பமுனியே, இந்த தர்மேஸ்வர மகாத்மயத்தை உமக்கு சுருக்கிச் பொன்னேன். ஆனுல் இந்த தர்மேஸ்வரருடைய மகாத்ம யத்தை யாரால் விளக்கிக்கூற முடியும்?

உத்தமன் ஒருவன் தர்மேஸ்வரருடைய வ்யாக்யானத்தைக் கேட்டால், அதே நிமிடம், ஜன்மபரியந்தம் சேர்ந்து வைத்திருந்த ஸஞ்சித பாபங்களிலிருந்து; க்ஷணத்தில் விடுபடுகிருன்.

புத்திமான்கள் விசேஷமாக ச்ரார்த்த ஸமயத்தில் வித்ருக் களைத்ருப்திப்படுத்த இந்த தர்மேஸ்வர வ்யாக்யானத்தை, ப்ராம்மணர்களுக்குப் படித்துக்காட்ட வேண்டும். வேறு தூர தேசத்தில் இருந்தாலும், இந்த தர்மேஸ்வரருடைய உபாக்யானத் தைக் கேட்டவுடன் ஸமஸ்த பாபங்களிலிருந்து விடுபட்டு கடைசியில் சிவ ஸாயுஜ்ய பதவியை அடைவார்கள்.

இவ்விதம் ஸ்காந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்ரார்த்தத்தில் பாஷாடீகாவான எண்பத் தொன்ருவது அத்யாயம்.

ஸம்பூர்ணம்.

எண்பத்திரண்டாம் அத்யாயம்

பார்வதி கூறினள். ஹே! மஹேஸ்வரா, வீரேஸ்வருடைய மகிமைகளே கேள்விப்பட்டு இருக்கிறேன். அங்கும் நூற்றக்கணக்கான பேர்கள் ஸித்திலாபம் அடைந்திருக்கிருர் என்று கேள்வி. அந்த உத்தம லிங்கம் காசியில் எப்படி ஆவிர்பவித்தது? எப்படி அது சீக்கிரமாக ஸித்திகளே அள்ளிக்கொடுக்க முடிந்தது? ஹே! சத்பதி, இவைகளே எனக்குக் கூறுங்கள். மகேஸ்வரர் மறுமொழி கூறினர்.

ஹே! மகாதேவி! விரேஸ்வரருடைய உன்னத உற்பத்தியைக் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக, ஹே! சிவயே, அதைக்கேட்கும் நரன் எல்லேயில்லாத புண்ணியத்தை அடைகிருன்.

அமித்ரஜித் என்னும் பெயருடைய அரசன் மிகவும் தார்மீகாஞகவும் ப்ரதாபசாலியாகவும், பரமசம்பன்னனுய் ப்ரஜைகளே ரக்ஷிப்பதில் கருத்து உடையவனுய் இருந்தான்.

கீர்த்திவாஞகவும் குசாக்ர புத்தியடையவஞகவும், ப்ராம்மண ப்ரியஞகவும் வினய சீலனுய், குணசம்பன்னனுய்; கர்மம் செய்வதில் நிபுணனுய், வித்யாஸாகரத்தைக் கடந்தவனுய்; பிறரது நல்ல குணங்களே க்ரஹிக்கின்றனவனுய், நன்றியுடையவனுய், மதுரபாஷியாய், பாபகர்மங்களில் பராமுகனுய், ஸத்ய பாஷியாய், ஆசார சீலனுய், மதுரபாஷியாய், ஜிதேந்த்ரியனுய், ரணபூமியில் யமராஜனுக்குத் துல்யனுய், சபையில் திக்கஜ வித்வானுய், சலியா மனம், தைர்யம் இவைகளோடு கூடியவனுய் தேசகால மறிந்து காரியம் செய்வதில் நிபுணனுய், மதிக்க வேண்டிய ஜனங்களே மதிப்பவனுய் ஒரு குற்றம்கூட இல்லாதவனுய் இருந்தான். அவன் முன்நெற்றிமயிர்கள் அவப்ருதஸ்னனங்களினல் எப்போதும் நனேந்தே இருந்தன.

அவன் தன் சித்த வ்ருத்தியை பகவ்ான் வாஸுதேவருடைய சரண கமலங்களில் இருத்தி, ஒருவிதமான உபத்திரவம் இல்லாதவனுய் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து வந்தான்.

அதிகார கூட்டத்தை மீருதவனுக விஷ்ணுவின் பரம பக்தனுன அமிர்ஜித், ஸ்மஸ்த போகங்களேயும் விஷ்ணுவின் சரண கமலங்களில் அர்பித்துவிட்டு அவரது ப்ரஸாதம் ஆகவே போகங்களே அனுபவித்து வந்தான்.

அந்த மகா பாக்யசாலியான ராஜாவின் ராஜ்யத்தில் அடிக்கொரு விஷ்ணுவின் பெரிய கோவில்களும், ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் ஆலயமாக இருந்தன.

அவனுடைய ராஜ்யத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் ஏ, கோவிந்தா! கோபாலா, கோபிஜனசித்த சோரா, கதாரா, குணதீதா, குண பூர்ணு, கருடத்வஜா, கேசிசூதனு, கைடபாரி, கம்ஸாரே, கமலபதி, கிருஷ்ணு, கேசவா, கமலநேத்ரா, ம்ருத்யுபயநாசனு, புருஷோத்தமா, பாப ஹாரி; புண்டரீகாக்ஷா, பீதாம்பரதாரீ, பத்மநாபா, பராத்பரா, ஜனர்தனு, ஜகன்னுதா, ஜான்னவீ ஜலத்தின் ஜன்ம பூமியே.

ஜன்மிகளின் ஜன்மத்தை போக்கடிப்பவனே. யக்ஞம் செய்யும் ஜனங்களின் பாபத்தை போக்கடிப்பவனே.

ஸ்ரீ வத்ஸவக்ஷா, ஸ்ரீ காந்தா, ஸ்ரீகரா, ஸ்ரீநிதியே, ஸ்ரீரங்கா, சாரங்கபாணி சௌரீ, அஸுரர்களின் சத்ருவே தானவாரீ, தாமோதரா, துரந்தகா, தேவகி ஹ்ருதயானந்தா சேஷசாயீ விஷ்ணுவே, வைகுண்ட நிலயா, பாஞ்ஜஸுரஸம் ஹாரி, இஷ்டரஸ் ரவகா விஷ்வக்சேனு, விராதனைக் கொன்றவனே, வனமாலியே, வனப்ரியனே, த்ரிவிக்ரமனே, த்ரிலோக்யநாதனே, சக்ரபாணியே, சதுர்புஜா, மதுசூதனு ஆகிய மதுரமான, பவித்ரமான நாமங்கள் ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் கோபாலர்கள் வ்ருத்தர்கள் ஸ்த்ரீகள் இவர்கள் ஒவ்வொருவர் வாயிலிருந்தும் உச்சரித்தவண்ணமே யிருந்தது.

ஒவ்வொரு விடுகளும் துளஸிவனமாகக் காணப்பட்டன.

மாளிகைகளிலும் வீட்டுச்சுவர்களிலும் சதுர, சைத்ரிகனுல் எழுதப்பட்ட பகவான் கமலாபதியின் பரமபவித்ர விசித்ர சித்ரங்கள் காணப்பட்டன, ஹரிகதையைத் தவிர வேறு வார்த்தைகளே அவருக்குத் தெரியாது.

மான்களுக்குக்கூட ஹரிணி என்ற பெயர் ஹரியின் அம்ச மாகப் பொருந்தியிருப்பதனுல் வேடர்கள்கூட அரசனுக்கு பயந்து கொண்டு மான்களை வதைக்க மாட்டார்கள். அதனுல் வனங் களில் மான்கள் நிர்பயமாக திரிந்துகொண்டிருந்தன.

பகவான் விஷ்ணு மத்ஸ்யாவதாரம், கூர்மாவதாரம் எல்லாம் எடுத்ததினுல், மாம்ஸம் சாப்பிடுபவர்கள் கூட அவர்கள் பயத்தால் ஆமை, பன்றி இவைகளைக் கொல்லமாட்டார்கள்.

அமிர்தஜித் அரசனின் ஆட்சியில் பால்பருகும் குழந்தைகள் கூட ஏகாதசி அன்று பால் குடிக்காது.

மனிதர்களைப் பற்றிச் சொல்ல என்ன இருக்கிறது? ஏகாதசியன்று பசுக்கள் கூட புல் தின்னுது.

இந்த அரசனின் ராஜ்ய ஸாஸனத்தில் ஏகாதசி தோறும் ஜனங்கள் மிகவும் உத்ஸவமாகக் கொண்டாடுவார்கள்.

அந்த அரசன் விஷ்ணு பக்தியில்லாதவர்களுக்குப் பிராண தண்டனேயும் அபராதத் தொகையும் விதிப்பான்.

அவனுடைய ராஜ்யத்தில் கீழ்ஜாதி ஜனங்கள்கூட விஷ்ணு மந்திரம் தீக்ஷை பெற்றவர்களாக இருந்தார்கள். சங்கு சக்கரம் முத்திரை தரித்துக்கொண்டு ப்ராம்மணர்களேப் போலவே சோபையுடையவர்களாக இருந்தார்கள். ஜனங்கள் அன்றன்று செய்யும் செயல்களே எல்லாம், பலனே உத்தேசிக்காமல் வாஸு தேவனுக்கு அர்பணம் பண்ணி வந்தார்கள்.

பரமானந்த, அச்யுத, கோவிந்த, முகுந்த, என்ற நாமத்தை தவிர வேருெரு நாமமும் ஜபியார்கள். வேருெரு ஜபத்தை மதிக்கவும் மாட்டார்கள்.

அந்த பூபதிக்கு பகவான் க்ருஷ்ணனே பரமகதி, பரமபந்து இந்த விதமாக ராஜா அமிர்தஜித் ராஜ்யாதிகாரம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போது ஒருதரம் ஸ்ரீ மான் தேவரிஷி நாரதர் அவரைப் பார்ப்பதற்காக வந்தார். ராஜா பரமானந்தம் அடைந்து விதிப்படி மதுவர்க்கம் ஆசனம் முதலியவைகளால் அவரை பூஜித்தார்.

இதன் பிறகு ராஜா அமிர்த ஜித்திடம் கூறினர் ஏ! நரபாலா, நீயே தன்யன், நீயே க்ருதார்த்தன், நீயே தேவதைகளாலும் கூட மதிக்கப்படுபவன். ஏனென்ருல் நீ எல்லா பூதங்கள் இடத்திலும் பகவான் கோவிந்தனேயே பார்க்கிருய்.

ஏ ராஜா, ஸத்தமா வேதத்தினல் மதிக்கப்படும் மஹாபுருஷர் யக்ஞ புருஷன் ஆன ஹரியை, இந்த ஜகத்துக்கு அந்தராத்மாவை, உயிரளித்து, ரக்ஷித்து, ஸம்ஹரித்து, செய்யும் மகா விஷ்ணுவிடம் மனதைவைத்து ஜகத்தை எங்கும் விஷ்ணுமயமாக பார்க்கிருய்.

உன் மங்களகரமான தரிசனத்தைப் பெற்று நான் பவித்ரனுனேன், இந்த நீர்க்குமிழி போன்ற உலகில், சகல மங்களங் களேயும் அருளும் கமலாகாந்தனின் சரணரவிந்தத்தில் பக்தி செய்வதே ஸாரமான பொருள்.

ஒரு புத்திமான் எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு, கேவலம் விஷ்ணுபக்தி பண்ணுவானுனல் எல்லாப் பொருளும் அவனேயே பஜிக்கும்.

ரிஷிகேசனிடம் எவனுடைய இந்த்ரியங்கள் லயித்து இருக் கின்றனவோ, அதே மனிதன் இந்த பரம சஞ்சலமான ப்ரும் மாண்டத்திலேயே ஸ்திரமாக நிற்கிருன்.

தனம், யௌவனம், ஆயுள், இவைகளே தாமரை இலேத் தண்ணீர்மேல் நிலேயில்லாதது எனத் தெரிந்து தனியனுக பகவான் அச்சுதன் பதங்களேயே அடைய வேண்டும்.

யாருடைய சொல்லிலும் ஹ்ருதயத்திலும் எங்கும் பகவான் ஜனார்த்தனர் எழுந்தருளியிருக்கிறாரோ, அந்த நரரூபம் எடுத்த ஜனார்த்தனர், எங்கும், எல்லாராலும் வந்திக்க தகுந்தவர்.

இந்த பூதலத்தில் நிச்சலமான த்யான யோகத்தினால் ஸ்ரீபதியான விஷ்ணுவை ஆராதித்து எவன்தான் புருஷோத்தக பதவியை அடையவில்லை. ஏ! பூபதே, உன்னுடைய விஷ்ணு பக்தியைப் பார்த்து விட்டு பரமசந்தோஷமான மனத்தினனாய் உனக்கு ஒரு உபகாரம் செய்ய விரும்புகிறேன். அதைக் கூறுகிறேன் கேள்.

மலயகந்தினி என்னும் பெயருடைய ஒரு வித்யாதர கன்னிகை இருக்கிறாள். அவள் தன் பிதாவின் தோட்டத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது கபாலகேது என்னும் ஒரு அசுரனின் புத்ரனான கங்காளகேது எனும் பலசாலியான தானவன் அவளை அபகரித்துச் சென்று விட்டான் வரப்போகிற த்ருதியை அன்று அந்தப் பெண்ணை விவாகம் செய்து கொள்வது என்று தீர்மானம் செய்து இருக்கிறான்.

அவள் பாதாளத்தில் சம்பாவதி என்னும் நகரில் வாழ்கிறாள். நான், அவள் ஹாடகேசுவரரை தரிசனம் செய்து விட்டு, வரும் சமயம், அழுது கொண்டிருக்கும் அவளைக்கண்டேன். உடனே அவள் வணங்கி என்னிடம் கூறினாள்.

ஏ, ப்ரும்மசாரியாகிய முனிச்ரேஷ்டக, நான் கந்தமாதன பர்வதத்தில் சகிகளுடன் விளையாடிக்கொண்டிருந்தபோது துராசாரியான கங்காளகேது என்ற இந்த தானவன் என்னை அபகரித்து வந்து விட்டான்.

இவனை யுத்தத்தில் ஒரு அஸ்திரங்களாலும் கொல்ல முடியாது. அவன் கையில் இருக்கும் த்ரிசூலத்தினாலேயே அவன் மரண மடைவான். அவன் உலக முழுவதும் வ்யாகூல மடையச் செய்து விட்டு நிர்பயமாக இங்கு தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறான்.

ஏதாவது ஒரு நன்றியுள்ள மகா புருஷன் இருப்பானானால், அவனுடைய சூலத்தை அபகரித்து வைத்துள்ள என்னிடமிருந்து அதனால் அவனைக் கொன்றுவிட்டு என்னை விடுவித்துக் கொண்டு போவானா?

நீங்கள் ஏதாவது ஒரு உபகாரம் செய்ய விரும்பினீர்களானால், என்னை இந்த துஷ்ட தானவனிடமிருந்து காப்பாற்றுங்கள். எனக்கு தேவி பகவதி ஒருவரம் கொடுத்திருக்கிறாள். அதைச் சொல்லுகிறேன்.

அதாவது, ஏ புத்ரி, ஒரு புத்திமானும் விஷ்ணு பக்தனும் யௌவன பிராயம் உடையவனுமான ஒரு அரசன் இந்த வரப்

போகிற த்ருதியைக்குள் வந்து உன்னை விவாகம் செய்வான் என்று வரம் தந்திருக்கிறாள். பகவதி வாக்கு பலிக்காமல் போகாது. ஆகையால் நிமித்த மாத்ரமாக இருந்து இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றாள். ஆகையால் ஏ! அரசனே விஷ்ணு பக்தியில் தத்பரனும், யௌவன மாக உள்ளவனும், புத்திமானும் ஆன உன்னைத் தேடி வந்திருக் கிறேன்.

அதனால் தாங்கள் சீக்கிரமாகவே இந்த காரியசித்திக்காக பிரயாணம் மேற்கொள்ளுங்கள். அந்த துஷ்ட தானவனைக் கொன்று அந்த சுபலக்ஷணியான மர்யகந்தினியை விடுவித்துக் கொண்டு வாருங்கள்.

ஏ, நரநாதனே இந்த அப்பாவியான வித்யாதரப் பெண் உங்களை அடைந்தால் தான் உயிருடன் இருப்பாள். தாங்கள் பார்வதிதேவி கொடுத்த வாக்குப் பிரகாரம் சற்று முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு அந்த துஷ்டனைக் கொல்லுங்கள்.

இந்தவிதமாக நாரதர் கூறிய வசனங்களைக் கேட்ட அந்த அரசன் அமித்ரஜித் வித்யாதர கன்னிகையை மீட்க வெகு ஆவலாக எழுந்து வந்தான்.

அவன் சம்பாவதி நகருக்குச் செல்லும் உபாயத்தைக் கேட்டு, தெரிந்துகொண்டான்.

ஏ! கிரீசநந்தினி, அப்பொழுது நாரதர் கூறினார். ஏ! அரசனே, பௌர்ணமி அன்று ஒரு கப்பலில் ஏறிக்கொண்டு கடலில் கொஞ்ச தூரம் சென்றால், ஒரு ரதத்தையும், அதன்மேல் கல்பகவ்ருக்ஷங்கள் அடர்ந்திருப்பதையும் பார்ப்பீர்கள். அதன் மேல் ஒரு அழகான கட்டிலில், தேவ கன்னிகையை ஒத்த ஒரு மாது வீணையை வைத்துக் கொண்டு, மதுரமானஸ்வரத்துடன், பாட்டை பாடுவாள். நல்ல கர்மம் ஆனாலும் கெட்ட கர்மம், ஆனாலும், எதைச் செய்தாலும் ஈசுவரனின் பாசக்கயிற்றில் கட்டுப்பட்டு அதன் பலனை அவசியம் அனுபவிக்க வேண்டும். என்று பாடுவாள்.

இவ்விதம் பாடிவிட்டு அந்த தேவகன்னிகை, விருக்ஷம்-ரதம் கட்டில் இவைகளுடன் சமுத்திரத்தில் மறைந்து விடுவாள்.

ஏ, அரசனே. அதே நிமிஷத்தில் தாங்களும், யக்ஞவராக மூர்த்தியை த்யானித்துக் கொண்டு, சந்தேகம் பயம் இரண்டையும் விலக்கி, கப்பலில் இருந்து மகா சமுத்திரத்தில் குதித்து, அவளை பின் பற்றுங்கள்.

இப்படி அந்த கன்னிகைக்குப் பின்னால் பாதளத்திற்கு சென்று பரம மனோகரமான சம்பகாவதி நகரைப் பார்ப்பீர்கள்.

இவ்வாறு கூறிவிட்டு ப்ரம்ம புத்ரரான நாரதர் அந்தர்த்யான மானுர். அரசனும் முனி சொன்னபடியே கப்பலில் போய் அவர் கூறியபடி எல்லாம் இருக்கக்கண்டு சமுத்திரத்தில் நுழைந்து சம்பகாவதி நகர் அடைந்தான்.

அதற்கு பிறகு அந்த வித்யாதரப் பெண்ணை, தன் கண்களால் நேரில் பார்த்தான். அவளைப் பார்த்ததும் அரசனின் மனதும் அறிவும், வாதவிவாதம் பண்ணத் தொடங்கியது. என்ன மூன்று உலகம் புகழும் சௌந்தர்ய லக்ஷ்மி இவள்தானு? அல்லது என் கண்களுக்கு விருந்தளிக்கும் பாதாளத்தின் அதி தேவதையா?

அல்லது விஷ்ணு பகவான் ப்ரும்மாவிடத்தில் போட்டி போட்டுக்கொண்டு இந்த சௌந்தர்யவதியை ஸ்ருஷ்டித்தாரா? அல்லது அமாவாசைக்கும் ராகுவிற்கும் பயந்துகொண்டு, சந்திரனின் நிலவு ஸ்திரீரூபம் எடுத்துக்கொண்டு, இங்கு நிர்பய மாக இருக்குமென்று வந்து மறைந்திருக்கிருளா?

இந்தவிதமாக கொஞ்ச நேரம் யோசித்துவிட்டு இதற்குப் பிறகு அந்தக் கன்னிகையையும் சுந்தர வடிவுடன், வாசனையுள்ள துளஸிமாலை வக்ஷஸ்தலத்தில் ப்ரகாசிக்க, இரண்டு புஜங்களிலும், சங்கு சக்ர முத்ரை தரித்துக்கொண்டு, அழகான பல்வரிசையுடன், ஹரிநாம அக்ஷரமாகிய நாமத்தை, கடித்து, ருசித்து, புஜித்துக் கொண்டு, பவானியிடத்தில் பக்தி என்னும் வித்திலிருந்து முளைத்த புருஷ ரூபமான வ்ருக்ஷத்தை தன் மனோரதமான பழங்களுடன் விளங்கக் கண்டு, பின் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் ஊஞ்சல் பலகையி லிருந்து எழுந்து, லஜ்ஜையால், வணங்கிய தலையுடன் சரீர நடுக்கத்தை ஒருவாறு சமாளித்துக்கொண்டு, அரசரிடம் அக் கன்னிகை கூறுவாள்.

அழகான வடிவுஉடையவரே, இந்த அபாக்யவதியின் சித்த வ்ருத்தியைத் துளைத்துக்கொண்டு, இங்குவந்து நிற்கும் நீங்கள் யார்? தெரிந்துதான் இந்த யமராஜர் வீட்டிற்கு வந்தீர்களா?

மகா பாக்கியவானே, கடோரமானவனும் மற்றவர் சாஸ் திரங்களினுல் வெல்ல முடியாதவனும், பரம துராசாரியும் ஆன கங்காள கேது எனும் தானவன் மூன்று உலகங்களையும் வ்யாகூலப் படுத்திச் சென்றிருக்கிருன்.

அவன் திரும்பி வரும் வரையில் நீங்கள் இந்த பள்ளமான ஆயுத சாலையில் மறைந்திருங்கள். பார்வதி தேவியிடம் பெற்ற வரத்தின் மகிமையால் என் கன்னித் தன்மையை அவனுல் அழிக்க முடியவில்லை.

அதனுல் த்ருதியை திதியானநாளை மறுநாள் என்னை விவாகம் செய்துகொள்ள விரும்புகிருன். அந்த துராத்மா என் சாபத்திஞலேயே பாதி ஜீவனை இழந்திருக்கிருன்.

அதனுல் வாலிபரே, அவனுக்கு நீங்கள் கொஞ்சம்கூட பயப்பட வேண்டாம். தாங்கள் வந்த காரியம் சீக்கிரமாகவே முடிந்து விடும்.

வித்யாதரி இவ்விதம் கூறவும், மஹா பாஹுவும் வீரனுமான அந்த அரசன் அஸுரன் வரவை எதிர்பார்த்து, ஆயுத சாலையில் ஒளிந்து கொண்டிருந்தான்.

இதற்குப் பிறகு சந்த்யாசமயத்தில் பயங்கர உருவையுடைய அந்த அசுரன் கையில், மரணதேவனும் கண்டு, பயப்படும் வகையில் த்ரிசூலத்தை சுழற்றிக்கொண்டு, வந்ததும், வராததுமாக தானவன், ப்ரளய, காலத்து மேகத்தைப்போல, கம்பீரமாக கர்ஜித்துக்கொண்டு, மதத்தால் திமிர்ந்த கண்களைச் சுற்றிக் கொண்டு, வித்யா தரியிடம் கூறுவான்.

ஹே! சுந்தரி, இந்த திவ்யரத்னுபரணங்களை வாங்கிக்கொள். நாளை மறுநாள் பாணிக்கிரகணம் ஆனவுடன், உன் கன்யாவ்ருதம் அழிந்துவிடும். வர்ணனைக்கு அதீதமானவளே. நாளைக்காலை விடிந்த உடனேயே, பத்தாயிரம் தாதிகளை உன்னிடம் அனுப்புகிறேன். நூற்றுக்கணக்கான அழகான அஸுரப்பெண்கள், தெய்வப் பெண்கள், கந்தர்வகுமாரிகள், கின்னரகுமாரிகள், மானிடப் பெண்கள் இவர்களல்லாமல் அறுநூறு வித்யாதரப்பெண்கள், யக்ஷிணிகள், நாககன்னிகைகளும், இது தவிர இங்குள்ள எண்ணூறு ராக்ஷஸப்பெண்கள், நூறு அப்ரஸ்கள், இவர்கள் வேலைக்காரியாக உனக்குப் பணிபுரிவார்கள். என்னை மணம் புரிந்து கொண்டாயானுல், இந்திரன் முதலிய திக்பாலர்கள் மனையில், என்ன சம்பத்துண்டோ, அவ்வள விற்கும் நீ எஜமானியாவாய்.

என்னை விவாகம் செய்து கொண்டாயானுல், திவ்ய போகங்களை அனுபவிப்பாய் ஆஹா அந்த தினம் எப்பொழுது வரும்!

நான் உன் அங்கசுகத்தின் தாரையில் முழுகி பரமானந்த போகத்தை எப்பொழுது அனுபவிப்பேன்? நாளையன்றைய தினம் இன்றே வந்துவிடாதோ.

என் ஹ்ருதயத்தில் எத்தனை நாட்களாக என் மனோ ரதத்தை யடக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறனே, அவை நாளன்றைக்கு]உன் சங்கமத்தால் செயல்படும்

ஏ, மான்விழியாளே, இந்த்ராதி தேவதைகளை யுத்தத்தில் ஜயித்து, த்ரைலோகத்தில் உள்ளஸமஸ்த ஐச்வர்யங்களுக்கும் உன்னை யஜமானி ஆக்குவேன்.

இந்த விதமாக ப்ரலாபித்துவிட்டு, நரமாம்ஸ போஜனமுண்ட தால் சந்தோஷமுடையவனுகத் தன் த்ரிசூலத்தை, மாரில் சார்த்திக் கொண்டு தூங்க ஆரம்பித்தான்.

அப்பொழுது அந்த வித்யாதரகுமாரி, பார்வதியிடம் பெற்ற வரத்தை மனதில் நினைத்துக்கொண்டு, மதத்துடன் சங்கை யில்லாமல் தூங்கும் அந்த தானவனைக் கண்டு தன் எதிர் காலத்தில் விஷ்ணு பக்தியின் மூலமாக தன்னை ரக்ஷிக்க இருக்கும், நரவரனே, ஏ ப்ராணநாதா, என்ற சம்போதத்துடன் அழைத்து, அந்த தானவவின் நெஞ்சில் இருக்கும் த்ரிசூலத்தை எடுத்து, அவர் கையில் கொடுத்து, இவனைச் சீக்கிரமாகக் கொல்லுங்கள் என்ருள். அப்பொழுது பாலசூரியனைப்போல் ப்ரகாசிக்கும் மகாபாஹுவான ராஜா அமித்ரஜித் அவள் கையிலிருந்த த்ரிசூலத்தை வாங்கிக் கொண்டு, அவளுக்கு ஆறுதல் அளித்து, மிக்க சந்தோஷத்துடன் மெச்சிக்கத் தொடங்கினுன்.

பிறகு அந்த அரசன் நிர்பயமாம் அந்த தானவனை இடது காலால் ஒருஉதைவிட்டுவிட்டு, அவன் ஹ்ருதயத்தில் ஜகத்ரக்ஷக ரான பகவான் சக்ரதரர்ஹரியை ஸ்மரித்துக்கொண்டு கூறினுன். ஹே துஷ்டா, கன்னிகையை அழிக்கவிரும்பும் தானவனே, எழுந் திரு, என்கூட யுத்தம் செய், தூங்கும் சத்ருவை நான் கொல்ல மாட்டேன்.

இதைக்கேட்டு திடுக்கிட்டெழுந்த தானவன், ப்ரியே அந்த த்ரிசூலத்தைக் கொடு' என்று அடிக்கடி கேட்கத் தொடங்கினுன்.

அய்யோ யாரிவன் மரணத்தின் வீட்டிற்கு வந்திருக்கிருனே, யமராஜன் இன்று யாரிடம் கோபமடைந்திருக்கிருர். இன்று யாருடைய ஆயுள் செல்லாகாசாக ஆகப்போகிறது? யாரிங்கே வந்திருக்கிருர்கள்?

என் இந்த திரண்ட புஜத்தின் தினவை சொறிந்துகொள்ள கூட இவன் லாயக்கில்லை. இவன் ஒரு துச்சமனிதன்.

ஹே! சுந்தரி த்ரிசூலத்திற்கு கூட என்ன ப்ரயோசனம்? நீ கொஞ்சம்கூட பயப்படாதே. என்திறனை இப்பொழுது காண்பாய். இப்பொழுதே நான் இவனை சாப்பிட்டு விடுகிறேன். என்னிடம் பயந்துகொண்டு காலன் இவனை எனக்காக, இங்கே அனுப்பியிருக் கிறுன்.

இப்படிக் கூறிக்கொண்டு, அந்த தானவன் பாறையைப் போன்ற கடினமான அரசனுடைய மார்பில் மிகுந்த வேகத்துடன் ஒரு குத்துவிட்டான். ஆனுல் பகவான் சக்ரபாணி, அரசனை பாது காத்துக்கொண்டு இருப்பதால், அரசனுக்கு நோவே ஏற்பட வில்லை. ஆனுல் அரசனுடைய கடினமான நெஞ்சில் குத்தியதால், அசுரனுக்குத்தான் கைவலித்தது.

அப்பொழுது அரசன் மிகவும் கோபித்து, அவன் கன்னத்தில் ஒருஅறை விட்டான். அந்த அறை பொறுக்காமல் அந்த மகா பலசாலியானவன் தலை சுற்றி பூமியில் விழுந்தான். பிறகு மெதுவாக எழுந்து, தைர்யத்துடன் கூறினன். அடே, நீ மனிதனில்லை. நீ நர ரூபம் எடுத்து வந்த நாராயணன்.

தானவர்களுக்கு முடிவு ஏற்பட்டுவிட்டது. தருணம் பார்த்து என்னைக் கொல்ல வந்திருக்கிருய்.

ஹே, மதுரிபோ, நீ உன்னை பலவான் என்று எண்ணி கொண் டிருக்கிருய் ஆனல், என் த்ரிசூலத்தைக் கீழே வைத்துவிடு. உன் சொந்த ஆயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு என்னுடன் போர் புரிவாய்.

நீ கபடமாகவே மகாபலசாலிகளான கைடபர் முதலியவர் களைத் தந்திரமாக கொன்ருய். பலத்தினல் கொல்லவில்லை. நீயே கபட ப்ராம்மணனை ப்ராம்மண வேஷத்தை எடுத்துக்கொண்டு பலியை பாதாளத்தில் தள்ளிவிட்டாய். நரசிம்மரூபம் எடுத்துக் கொண்டு ஹரண்யகசிபுவைக் கொன்ருய்.

நீயே ஜடாதாரியான தபஸ்வி வேஷம் பூண்டு, ராவணனை நாசம் செய்தாய். பிறகு கோபாலனின் வேஷம் தரித்து கம்ஸன் முதலியவர்களைக் கொன்ருய்.

நீதான் மோகினி வேஷம் தரித்து அசுரர்களை ஏமாற்றி, அம்ருதத்தைக் களவாடினய். பின்ஜலஜந்துவாகி சந்தன் முதலிய அனேக அசுரர்களைக் கொன்ருய்.

ஸர்வமர்மங்களும் அறிந்த ஸாதகன் நீ. மாயாவிகளின் தலைவன் நீ. அதனல் நீ என் த்ரிசூலத்தைக் கீழே வைத்துவிடு. பின் உன்னிடம் கொஞ்சம்கூட பயப்படமாட்டேன். ஆனல் பயந்த வனைப்போல் இப்படிப் பேசிக்கொண்டு இருப்பது அர்த்தமில்லை. த்ரிசூலத்தை விடமாட்டாயானல் நானும் உன்னை யுத்தத்தில் ஜயிக்க முடியாது.

சரீரம் எடுத்தவர்களுக்கு, இன்றில்லாவிட்டால் நாளை மரணம் நிச்சயம். பலத்தினலும் சரி, தந்திரத்தினலும் சரி, உன் கையால் மரணம் ஏற்பட்டாலும் நல்லதுதான். இந்த வித்யாதரப் பெண் சுத்த சதி. இவளை நான் கெடுக்கவில்லை. இவளை சாக்ஷாத் லக்ஷ்மி என்றே நீ நினைத்துக் கொள். இவளை நான் உனக்கென்றே பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கிறேன்.

இவ்விதம் கூறிவிட்டு அந்த தானவன் பர்வதங்களை நடுங்கச் செய்யும் தன் புஜத்தினல் நிஷ்டூரத்துடன் அரசனின் மார்பில் அடித்தான்.

மகானுபாவான அரசனும் ரணக்ஷேத்ரத்தில் அவன் கடினமான அடியை சகித்துகொண்டு, கையில் த்ரிசூலத்தை எடுத்து அவனுடைய மார்பை குறிவைத்து அடித்த ஒரு அடியினுலேயே தானவனுக்கு ஒரு நிமிஷத்தில் பிராணன் போயிற்று. இந்தவிதம் அரசன் அமிர்தஜித் தேவதைகளின் இதயத்தை நடுங்கச் செய்த கங்காளகேதுவை கொன்றுவிட்டு, இவ்வளவையும் பார்த்துக் கொண்டு மெய்சிலிர்க்க நிற்கும் வித்யாதரப் பெண்ணைப் பார்த்து, அழகிய பெண்ணே, மகரிஷிநாதரின் சொற்படி நீ விரும்பிய காரியத்தைச் செய்து முடித்தாய். ஏ, நன்றியுடையவளே, நான் வேறு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதையும் கூறு.

ராஜாவின் பௌருஷமான வார்த்தையை கேட்டுவிட்டு மலயகந்தினி கூறுவாள். ஏ, உதாரமதியே, வீரனே, தன் உயிரை அடகுவைத்து, இந்த குற்ற மற்ற கன்னிகையை காப்பாற்றினீர்.

இப்பொழுது ஏன் என்னிடம் கேட்கிறீர்கள் அந்தக் கன்னிகை இவ்வாறு கூறிக்கொண்டிருக்கும் சமயம் சுயேச்சயாய் சஞ்சரிக்கும் நாரதமுனி அனுயாஸமாக அங்கு வந்தார்.

அவரைக் கண்டதும் அரசனும், குமாரியும் வணங்கினுர்கள். அப்பொழுது நாரதர் அவ்விருவரையும் அசீர்வதித்து பாணிக்கிரகண விதிப்படி, இருவரையும் சேர்த்து வைத்தார்.

பிறகு நாரதர் சொன்னபடி மங்கள விதிகளை அனுஷ்டித்து, அங்கிருந்து கிளம்பி வந்தார். பிறகு, மலயகந்தினியுடன் அரசன் அமித்ரஜித் வராணுசிக்கு வந்து, ஊர்ஜனங்கள் மங்களாசரணம் செய்து வரவழைத்தார்கள்.

எந்த ஒரு நகரத்தை தரிசனம் செய்தவுடனேயே, மனிதன் ஒருபோதும் நகீரத்துக்குச் செல்லமாட்டானே, உத்தமமான கதியை அடைவானே, அப்பேற்பட்ட நகரத்தில் ப்ரவேசித்தார்கள்.

எத்தகைய வல்யத்துக்குத் தாயான வாரணசியில் இந்த்ராதி தேவர்களுக்குக்கூட எளிதில் ப்ரவேசிக்க முடியாதோ, அந்த ஊரில் அமித்ரஜித் ப்ரவேசித்தார்.

மூன்று உலகங்களாலும் விரும்பப்படும் காசிபுரியை நினைத் மாத்திரத்திலேயே, மனிதன் பாபசக்தியில் அழுந்த மாட்டான். எந்த நகரத்தில் ப்ரவேசிக்கிறவன் மகாபாதங்களில் ஒரு பொழுதும் ப்ரவேசிக்கமாட்டானே, அதே காசியில் ராஜா, அமித்ரஜித் ப்ரவேசித்தான்.

இந்த வித்யாதர குமாரியும் தூர இருந்தே காசியைப் பார்த்து விட்டு, பாதாளத்தையும், ச்வர்க்கத்தையும் இகழ்ச்சியாக

கூறினுள். பரமானந்தத்தை அளிக்கும் கோவில்கள் சூழ்ந்த காசி புரியை தரிசித்தவுடன், அவள் அமித்ரஜித்தை பதியாக அடைந்தடைவிட அதிகம் சந்தோஷமடைந்தாள்.

இந்த புத்தியையும், காசிபுரியையும் அடைந்த மனஸ்வினி தன்னை தன்யையாக எண்ணி, பரமானந்தத்தை அடைந்தாள். அரசன் அமித்ரஜித்தும், மலயகந்தினியை பத்னியாக அடைந்து, தர்ம ப்ரதானமான காரியங்களைச் செய்து கொண்டு, ஸர்வோத்தம சுகத்தை அடைந்தான்.

ஒரு சமயம் பரம பதிவ்ருதையான ராணி புத்திர பேற்றுக்காக ஆசைப்பட்டு ஏகாந்தத்தில் அசாதாரண விஷ்ணு பக்தரான தன் பதியிடம் கூறினுள். பூபதியே, தாங்கள் உத்தரவு கொடுத்தால், புத்ரபலனைப் பெறுவதற்காக. அபீஷ்டத்ருதியை என்னும் மகா வ்ருதத்தை அனுஷ்டானம் செய்யலாமா, என்று கேட்டாள்.

அரசன் கூறினுன்-ஹே, தேவி, அபீஷ்டத்ருதியை என்ருல் என்ன? அதற்கு என்ன தேவதையை, பூஜிக்க வேண்டும்? அதன் விதி என்ன? பலன் என்ன?

ஒரு ஸ்திரீபதியின் உத்தரவில்லாமல் விருத அனுஷ்டானம் பண்ணினுல் அவள் இருக்கும்போதும், துக்கம் அடைவாள், சரீரம் போனபோதும் நரகத்தை அடைவாள். அரசன் இவ்விதம் கூறியதும். பதிவ்ருதையான அந்தராணி, அந்த வ்ருதம் எப்படி செய்ய வேண்டும் என்பதை ரகஸ்யமாக கூறினுள்.

இந்தவிதமாக ஸ்காந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்ரார்த்த பாஷாடீகாவான 'வீரேஸ்வரவைபவம்' என்னும் எண்பத்தி இரண்டாம் அத்யாயம்.

ஸம்பூர்ணம்

எண்பத்துமூன்றும் அத்யாயம்

ராணி கூறினுள்—மகாராஜா கவனமாகக் கேளுங்கள். நான் இந்த வ்ரதத்தின் முறையையும், பலனேயும் இஷ்ட்ட தேவதை யையும் பற்றி விவரமாக கூறுகிறேன்.

அந்த காலத்தில் ப்ரும்மபுத்ரர் நாதமுனி, புத்ரனே பெற விரும்பி குபேரன் மனேவி ஸ்ரீமுகிதேவியிடம் இந்த வ்ருதத்தை எடுத்துக் கூறியிருந்தார்.

பிறகு அந்த தேவி, வ்ருதம் இருந்தாள். அவளுக்கு நளகூபரன் என்ற புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். பின்னும் அனேகஸ்திரீகள் இந்த வ்ருதத்தை அனுஷ்டித்தார்கள். இந்த வ்ருதத்தின் ப்ரபாவத்தால் அவர்களும் புத்ரலாபத்தை அடைந்தார்கள்.

ஹே! எல்லாம் அறிந்தவரே, இந்த வ்ருதத்தைக் குழந்தைக்கு முலேப்பால் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் கௌரிதேவியையே தேவதையாக பாவித்து, அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

மார்கழிமாதத்து சுக்ல த்ருதியைபயன்று கலசத்தில் அரிசியை நிரப்பி, வைக்க வேண்டும். அந்த கலசம் செம்பால் ஆனதாக வேண்டும். அந்த கலசம் மேல் கிழிக்காத முழுவஸ்த்ரத்தையும் சாத்த வேண்டும். அது மஞ்சள் நிறமாகவும் மிகவும் மெல்லிய தாகவும், புத்தம் புதியதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அதன் மேல் அன்று மலர்ந்த கமல புஷ்பத்தை வைத்து, அதன் மத்தியில்...... ரூபாய் எடையுள்ள தங்கத்தில் ப்ரும்மாவின் மூர்த்தி செதுக்கிய தகட்டை வைக்க வேண்டும்.

ரத்னம், பட்டு வஸ்த்ரம், நானுவிதமான ரமணியமான புஷ்பம், ஆரஞ்சு முதலிய பழங்கள் கற்பூரம், கஸ்தூரி, குங்குமப்பூ இவைகள் சேர்ந்த வாசனே நிறைந்த சந்தனம், நானுவித சித்ரான்னங்கள்.

அகர்பத்தி, தூபம் இவைகளே சமர்பித்து புஷ்ப குவியலுக்கு மத்தியில் ப்ரும்மாவை வைத்து பூஜை செய்ய வேண்டும். இரவு கண்விழித்து, மிக உன்னதமாக உற்சவம் கொண்டாட வேண்டும்.

பிறகு மந்திரம் அறிந்த ப்ராம்மணன், கலசத்தில் நெய், மது இவைகளில் முக்கியமானதாக, தானுகவே மலர்ந்த ஆயிரம் கமல புஷ்பங்களே ஜாதவேதஸ் முதலிய மந்த்ரங்களேச் சொல்லி, ஒருகையகலம் உள்ள ஹோமகுண்டத்தில் அர்ச்சனே செய்ய வேண்டும்.

ஆசாரியருக்கு புதிதாக கன்று போட்ட ஸாதுவான கபில பசுவை அலங்காரம் செய்து தானம் செய்ய வேண்டும். கர்த்தா பத்னியுடன் உபவாசம் இருந்து, மறுநாள் சதுர்த்தியன்று காலையில் ஸ்னனம் செய்து புதுவஸ்த்ரம் உடுத்தி, மிக ஆனந்தத்துடன், மரியாதையாக ஆசாரியருக்கு, வஸ்த்ரம், மாலை பூஷணம், தக்ஷிணை இவைகளைக் கொடுத்து பூஜித்து எல்லா பூஜாத்ரவ்யங்களுடன், அந்த மூர்த்தியை பின் வரும் மந்திரத்துடன் ஆசாரியருக்கு, அளிக்க வேண்டும்.

உலக அறிந்தவனே! நானுகாரணகார்ய ரூபமானவனே விச்வரூபியே, தேவி உனக்கு வந்தனம். நீ இந்த...வரத்தினுல் சந்தோஷமடைந்து, என் வம்சம் விருத்தியடைய புத்திரனைக் கொடு இப்படி கூறி தானம் செய்து விட்டு 1000 பிராம்மணர்களுக்கு திருப்தியுடன் உணவு அளிக்க வேண்டும்.

அதுபோக மீதியிருக்கும் அன்னத்தை வ்ரதம் இருப்பவர்கள் பூஜிக்க வேண்டும். அரசனே, இந்த வ்ருதத்தை நான் தங்களுடன் சேர்ந்து அனுஷ்டிக்க விரும்புகிறேன்.

அபீஷ்ட பலன் கிடைக்குமாறு என்னுடைய இந்த பரம ப்ரியமான காரியத்தை உடனிருந்து நடத்தி வையுங்கள்.

ஹே, முனியே அந்த சிறந்த அரசன் சந்தோஷத்தோடு இந்த விரதத்தை மனைவியுடன் அனுஷ்டித்தான். அதனுல் ராணி கர்ப்பம் தரித்தாள்.

கௌரி தேவியும் ராணியின் பக்தியால் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தாள். பிறகு அந்த கர்ப்பவதியான ராணி, தேவியை மனமுருகிப்ப்ரார்த்தித்தாள்

ஹே மகாமாயயே, எனக்கு ஸாக்ஷாத் விஷ்ணு. அம்சமான புதல்வனைக் கொடுத்தாய். அக்குழந்தை பிறந்தவுடனேயே, ஸவர்க்கத்துக்கு ஒருதரம் சென்ற பிறகு இங்கு திரும்பி வரட்டும். ஸதாசிவபக்தி தடையில்லாமல் செய்து கொண்டிருக்கட்டும், எல்லா உலகங்களிலும் ப்ரஸித்தி உள்ளவனுக வளரட்டும்.

தாய்ப்பால் இல்லாமலேயே ஒரு நிமிஷத்தில் 16 வயது பிள்ளையாக வளரட்டும். ஹே, தேவி, இதுமாதிரியான ஒரு பிள்ளையைக் கொடுக்க எனக்கு க்ருபை செய்யடி, அம்மா என்று ப்ரார்த்தித்தாள்.

ராணியின் பக்தியினுல் சந்தோஷமடைந்த ஜகன்மாதா அப்படியே ஆகுக என்று வரமளித்தாள். பிறகு கால க்ரமத்தில், 'மூல' நக்ஷத்திரத்தில் ஒரு புதல்வன் பிறந்தான்.

அப்பொழுது நலனை விரும்பும் மந்திரி பிரதானிகள் ப்ரஸவ அறைக்கு வந்து கூறினார்கள். ஹே! தேவி, தாங்கள் அரசனை உயிருடன் இருக்க விரும்பினால், இந்த கெட்ட நக்ஷத்ரத்தில் பிள்ளையைத் தியாகம் செய்யுங்கள்.

பதிவ்ருதையும், நீதி நிபுணத்வம் அறிந்தவளும்.........மந்திரி ப்ராதனிகள் வார்த்தையைக்கேட்டு,.........பிறந்த அந்த பிள்ளையைத் தியாகம் செய்து விட்டாள். ராணி செவிலித்தாயை அழைத்துக் கூறினான்.

ஹே! தாதியே, பஞ்சமுத்ரை எனும் பெயருடைய மகாபீடஸ்தானம் ஒன்றுள்ளது. அங்கு விகடா எனப் பெயர்பெற்ற ஒரு மாத்ருகா தேவி இருக்கிறாள். அவளுடைய முன்னால் இந்த குழந்தையை கிடத்தி, இவ்விதம் கூறவேண்டும்.

அதாவது கௌரி தேவியால் அளிக்கப்பட்ட, இந்த குழந்தையை, அரசனுடைய அன்பையே பிரதானமாகக் கருதும், ராணி, மந்திரிகளுடைய சொல்லால் புத்ரனை த்யாகம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறியதால் த்யாகம் செய்திருக்கிறேன்.

இதைத் தங்களிடம் கூறச் சொன்னாள். பிறகு அந்த தாதி' ராணி கூறிய, வார்த்தைகளை அப்படியே 'விகடா' தேவிக்கு முன்னால் ஸமர்ப்பித்து, அழகான சந்த்ரபிம்பம் போன்ற குழந்தையை, தேவியின் எதிரில் கிடத்திவிட்டு, திரும்பினாள்.

பிறகு விகடாதேவி, யோகினிகளைக் கூப்பிட்டு, கூறினாள். இந்தக் குழந்தையை மாத்ருகா, தேவியிடம் உடனே எடுத்துச் செல்லுங்கள். அவர்களின் அனுமதி பெற்று இந்த குழந்தையை ஸர்வ ஜாக்கிரதையாக காப்பாற்ற முயற்சி செய்யுங்கள்.

இந்த......யோகினிகள் விகடா தேவியின் வார்த்தையைக் கேட்டு, குழந்தையை......முதலில் மாத்ருகா தேவியிருக்குமிடத்திற்கு ஆகாய மார்க்கமாக நிமிஷத்தில் கொண்டு போனார்கள்.

யோகினிகள் அந்த மாத்ருகா தேவிகள் யாவஸரயும் வணங்கிவிட்டு ஸூர்யன் போன்ற தேஜஸ் உடைய பாலகனை, அவர்களுக்கு முன்பாகக் கிடத்தினார்கள். விகடா தேவியின் சந்தோஷத்தையும் கூறினார்கள்.

அப்பொழுது ப்ராம்மி, வைஷ்ணவி, ரௌத்ரி, வாராகி, நாரஸிம்ஹி, கௌமாரி....., சாமுண்டி, சண்டிகா முதலிய மாத்ருகா தேவியர் விகடாதேவி அனுப்பிய அந்த அழகான குழந்தைஸயப் பார்த்து, அதனிடம் ஒரே சமயம் எல்லாருமாகக் கேட்டார்கள். உனது மாதா, பிதா, யார்? சொல், என்றார்கள்.

மாத்ருகைகள் இவ்விதம் கேட்டதும் அந்தக் குழந்தை ஒன்றும் கூறவில்லை. அப்பொழுது மாத்ருகாதேவிமார்கள், யோகினி கூட்டத்தைப் பார்த்துக் கூறினர்.

உத்தமோத்தம லக்ஷணத்துடன் விளங்கும் இந்த பாலகன் அரசனாக யோக்யதை உள்ளவனவன். அதனால் ஹே, யோகினிகளே! இவனை உடனேயே நினைத்தபடி வரம் அளிக்கும் பஞ்சமுத்ரா தேவியிடம் எடுத்துச் செல்லுங்கள். அவளை ஸேவித்தவர்களுக்கு, மோக்ஷ, லக்ஷ்மி அருகிலேயே இருக்கிருள்.

சுபத்தை நல்கும் காசியில் அடிக்கு ஒரு தீர்த்தமும், லிங்கமும் புண்யம் நல்க காத்துக்கொண்டிருந்தன. ஆனாலும் பஞ்சமுத்ரா தேவியின் பீடம் ஸமஸ்தஸித்திகளையும் விசேஷ ரூபத்தில் அளிக்கவல்லது.

பிறந்த உடனேயே 16 வயது வளர்த்தியுள்ள இந்த பிள்ளைக்கு பரம ஸித்திகள் விச்வேச்வரருடைய பரம அனுக்ரஹத்தினல் அந்த பீடத்தை ஸேவிப்பதால் உடனேயே கிட்டும்.

யோகினிகள், இந்த விதமாக மாத்ருதேவிகளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அந்த பாலகனை அந்த மாத்ருகைகளின் வசனப்படி பஞ்சமுத்ர பீடத்திற்கு கொண்டு சேர்ந்தார்கள்.

ஸ்வர்க்கலோகத்திலிருந்து திரும்பி வந்த அந்தப்பிள்ளை, ஆனந்த வனத்தில் உள்ள அந்த மகா பீடத்தை அடைந்து, அங்கு கடுமையான தவம் செய்யத் தொடங்கினன்.

நிச்சல இந்த்ரியங்களுடன், திடச்சித்தத்துடன், தீவ்ரமாக தபஸ் செய்யும் பாலகனுடைய தபஸ்ஸினுல் களி கூர்ந்த சங்கர பகவான், அவன் முன்னுல் லிங்க ரூபத்தில் ஆவிர்பவித்தார். பிறகு கூறினர்.

ஹே, ராஜ குமாரனே, நான் சந்தோஷமதைந்தேன். வரம் கேட்பாய், என்றார்.

ஸ்கந்தர் கூறினர்—பரம அனுக்ரஹத்துடன் பாதாளத் தளத்தைப் பெயர்த்துக் கொண்டு,...ஜோதிர்மயமாக வசனங்களை பேசும் அந்த லிங்கத்தை எதிரிலேயே பார்த்து, அந்த அரச குமாரன், சந்தோஷித்து, தண்டத்தைப் போல் பூமியில்விழுந்து நமஸ்கரித்தான்.

போனஜன்மாந்தர அப்யாஸ வசத்தால் மறந்து போகாமல் இருக்கிற ருத்ர...மகாதேவரை இனிய ராகத்துடன் துதிக்கத் தொடங்கினன்.

அப்பொழுது தேவாதி தேவா விருஷ பத்வஜர் சங்கரர் மிகவும் சந்தோஷித்து, அவன் தபஸைக் கண்டு, அதிசயத்து பின்வருமாறு கூறினர்.

பாலகா, நீ வரம் கேள், நீ இந்த பாலக சரீரத்துடன், கடுமை யான தவத்தை அனுஷ்டித்திருக்கிறுய். உன் தேகத்தை மிகவும் வருத்திக்கொண்டிருக்கிறுய்.

அதனுல் என் மனதை வசிகரித்திருக்கிறுய். என்று பரமசிவன் அடிக்கடி கூறவே, மயிர்கூர்க் செறிந்த சரீரத்துடன் அந்த ராஜ புத்ரன் வரதானம் கேட்கத் தொடங்கினுன்.

குமாரன் கூறினுன்—ஹேதேவாதி தேவ. மகா தேவ, எனக்கு வரம் கொடுக்க தீர்மானிருப்பிராஞல், நீங்கள் ஸம்ஸாரத்தின் தாபத்தை நாசம் செய்து கொண்டு இங்கேயே இருங்கள்.

ஹே சம்பா, தாங்கள் இந்த லிங்கத்தில் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டு பக்தர்களுக்கு...அவர்களிடமிருந்து மந்திரமோ, ஜபமோ,...தபமோ ஒன்றும் எதிர்பாராமல் வரம் கொடுத்துக் கொண்டிருங்கன்.

ஹே விபோ இங்கு தர்சனமும்,ஸ்பர்சனமும்வணக்கமும் ஒருவன் செய்வானுனல் அவனுக்கு உத்தமஸித்தியை அருளுங்கள். ஒருவன் மனதாலும், வாக்காலும், க்ரியையாலும் இந்த லிங்கத்துக்கு பக்தன் ஆவானுனல் அவனுக்குத் 'தாங்கள் எப்பொழுதும் அனுக்ரஹிக்க வேண்டும்.

நான் இந்த வரத்தைத்தான் உங்களிடம் வேண்டுகிறேன். இந்த விதமான அவனது வரத்தைக் கேட்டு, லிங்கஸ்வருபரான, பகவான் கூறினுர்.

ஹே வீரா, நீ வைஷ்ணவ புத்திரன் நீ நினைத்தபடி எல்லாம் நடக்கும். என் பக்தனுன குழந்தையே, விஷ்ணு பக்தனுன அரசன் அமித்ரஜித்துக்கு நீ விஷ்ணு அம்சமாக பிறந்திருக்கிறுய் அதனுல் ஹே வீரா, உன் பெயரால் இது வீரேஸ்வரலிங்கம் என்று விளங்கட்டும்.

காசியில் இந்த லிங்கம் பக்தர்களுக்கு, மனே அபீஷ்டத்தை நிறை வேற்றி வைத்துக் கொண்டு விளங்கட்டும்.

இன்றிலிருந்து என்றும் நான் இந்த லிங்கத்தில், உறைப வனுகவும், ஆச்ரித ஜனங்களுக்கு பரமஸித்தியை அளித்துக் கொண்டு, விளங்குபவனுகவும், இருப்பேன் இதில் ஸந்தேஹமே வேண்டாம். ஆனுல் கலியுகத்தில் என்மகிமையை ஒருவரும் அறிய மாட்டார்கள்.

அரிதில் யாராவது அவனுக்கு பரமஸித்திகளும் லாபமாக கிடைக்கும். இங்கு தபம், ஜபம், ஹோமம், தானம், ஸ்துதி, பூஜை, ஜிர்ணேத்தாரணம் இவைகளேச் செய்தால் அதிக பலன் உண்டாகும்.

ஒரு அரசராலும் அடைதற்கரிய பெரிய ராஜ்யத்தைப் பெற்று அனேக போகங்களை அனுபவித்து கடைசியில் மகத்தான ஸித்தியை அடைவாய். உலகம் முழுவதிலும் வாரணாசிபுரியே மிக மகத்தானது.

மேலும் அதில் கங்கையில் அஸிநதியின் சங்கமம் மிகவும் புண்யமானது.. அதிலும் புண்யமானது ஹயக்ரீவ தீர்த்தம.

பகவான் அங்கு ஹயக்ரீவ உருவத்துடன் இருந்து பக்தர்களுடைய மனோரதங்களை பூர்த்தி செய்கிறார். கஜதீர்த்தம் ஹயக்ரீவ தீர்த்தத்திலும் விசேஷமானது.

அங்கு ஸ்னானம் செய்வதால் கஜத்தை தானம் செய்த பலன் கிடைக்கும். கஜதீர்த்தத்திலும் அதிக புண்யம் வாய்ந்தது கோகா வராக தீர்த்தம்.

அங்கு கோகா வராக மூர்த்தியை பூஜை செய்தால் மனிதன் மீண்டும் ஜன்மம் எடுக்க மாட்டான். கோகா வராகத்தைவிட திலீபேஸ்வரருக்கு ஸமீபத்தில் இருக்கும் திலீப தீர்த்தம் மிகவும் ச்ரேஷ்டமானது. அது விரைவில் மகாபாபங்களையும் நாசம் செய்யும். அதன் பிறகு ஸாகரதீர்த்தம் இருக்கிறது. அதன் பக்கத்தில் சகரேஸ்வரர் இருக்கிறார்.

அங்கு ஸ்னானம் செய்வதால் மனிதன் துக்க ஸாகரத்தில் முழுக மாட்டான். ஸகர தீந்த்தத்தைவிட ஸப்த ஸாகர தீர்த்தம் மிகவும் சுபத்தை கொடுக்கக் கூடியது.

அங்கு ஸ்னானம் செய்வதால் ஸப்த ஸாகரங்களிலும் ஸ்னானம் செய்த பலன் கிடைக்கிறது. இந்த ஸப்த ஸாகரத்தைவிட மகோததிதீர்த்தம் ப்ரஸித்தமானது.

அங்கு ஒரு தடவை ஸ்னானம் செய்தாலும் போதும். அவன் தனது, பாப மஹோததியை பஸ்பமாக்கி விடுகிறான். கபிலேச்வரர் பக்கத்தில் செர தீர்த்தம் இருக்கிறது அங்கு ஸ்னானம் செய்வதால் தங்கம் முதலிய திரவ்யங்களை திருடின பாபம் க்ஷயமாகிறது. கேதாரேஸ்வரர் பக்கத்தில் ஹம்ஸதீர்த்தமிருக்கிறது. அது இதைவிட அதிகம் பூஜைக்கு உகந்தது.

அங்கு நானே ஹம்ஸரூபியாக இருந்து, கொண்டு தேகம் தரித்தவர்களை ப்ரும்மபதத்திற்கு அனுப்பிக்கொண்டு இருக்கிறேன். அதன் பிறகு த்ரிபுவன கேசவதீர்த்தமிருக்கிறது. அது அத்யந்த புண்யப்ரதமானது. அங்கு ஸ்னானம் செய்தவர்கள் பிறகு ம்ருத்யு லோகத்தில் ப்ரவேசிக்க மாட்டார்கள்.

அதையும் விட அதிக பலன் வாய்ந்தது கோவ்யாக்ரேஸ்வர தீர்த்தம் அங்கு பசுவும் புலியும் தம் இயற்கையான விரோதத்தை மறந்து சித்தி அடைந்தன.

ஹே வீரா, மாந்தாதா தீர்த்தம் அதைவிட ச்ரேஷ்டமானது. அங்கு ராஜா மாந்தாதாசக்ரவர்த்தி பதவி அடைந்தார்.

பிறகு முசுகுந்த தீர்த்தமிருக்கிறது. அது இதைவிட புண்ணியம் அளிக்க வல்லது. அங்கு ஸ்னனம் செய்தால் சத்ருக்க ளால் தோற்கடிக்கப் படமாட்டான்.

பரமகல்யாண ஸாதனமான புது தீர்த்தம் இதைவிட மேலானது. அங்கு ப்ருத்வீச்வரர்லிங்கத்தை தரிசனம் செய்வதினுல் ஒருவன் பூமிக்குப் பதியாகிருன்.

அதன் பின் மேலான சித்தியைக் கொடுக்கக்கூடிய பரசுராம தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஜமதக்னி புத்ரன் க்ஷத்திரியர்களைக் கொன்ற பாபத்திலிருந்து விடுதலை அடைகிருன்.

அங்கு தெரிந்தோ, தெரியாமலோ ஸ்னனம் செய்தால் க்ஷத்ரியவத பாபம் விடுபடுகிறது. க்ருஷ்ணபிரானின் தமயன் பலராமருடைய தீர்த்தமிருக்கிறது. அது இதைவிட சிறந்தது. பலராமர் அங்கு ஸூத முனிவரைக் கொன்ற பாபத்திலிருந்து, முக்தி அடைந்தார்.

அங்கேயே மகாபுத்திமானுன அரசன் திவோதாசன் தீர்த்த மிருக்கிறது அங்கு ஸ்னனம் செய்வதால், ஒருவன் அந்திம, காலத்தில் ஞான ஹீனன் ஆகமாட்டான்.

ஸர்வபாப, நாசமான, பாகிரதி தீர்த்த்ம் இதைவிட பெரியது. அந்து பகவதி பாகிரதி உயிருள்ள சிலை ஆகவீற்றிருக்கிருள். விதி அறிந்தவர்கள் பாரகிதி தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் ச்ரார்த்தம், ஸத்பாத்ரங்களுக்கு தானம் செய்து, ஜன்மாவராமல் போக் கடித்துக்கொள்கிருர்கள்.

ஹே! வீரா பாகிரதி தீர்த்தத்திலேயே ஹரபாப தீர்த்தமிருக் கிறது. (கேதார குண்டம்)' அங்கே ஸ்னனம் செய்வதால் மகாபாப ஸமூஹங்கள் நாசம் அடைகின்றன.

அங்கே இருக்கும் நிஷ்பாபேஸ்வரரை தரிசனம் செய்தால் அந்த லிங்க தரிசனத்தின் ப்ரபாதைத்தால் க்ஷண மாத்திரத்தில் பாபற்றவனுகிருன் .

தசாச்வமேத தீர்த்தம் எல்லாவற்றையும்விட மிகச்சிறந்தது. அங்கு ஸ்னனம் செய்வதனுல் பத்து அச்வமேதயாகம் செய்த பலன் கிடைக்கிறது. பந்தி தீர்த்தம் இவைகளெல்லாவற்றையும்விட அதிக மங்களமானது. அங்கு ஸ்னனம் செய்பவர்கள், ஸம்ஸார பந்தத்திதிலிருந்து விடுபடுகிருர்கள் என்று கூறப்படுகிறது.

பூர்வகாலத்தில் தேவதைகள் அஸுரன் ஹிரண்யாக்ஷனின் மூலமாக அனேகம் தடவைகள் விலங்குகள் போடப்பட்டு, சிறை

படுத்தப்பட்டார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் எல்லோரும் ஜகதம் பாளைத் துதித்தார்கள்.

அம்பிகையின் அருளால், விளங்கும் தகற்கப்பட்டு அவர்கள் அம்பிகையைத் துதித்தார்கள். அன்றிலிருந்து இதுவரை அந்த அம்பாளை பந்திதேவி என்று கூறுவார்கள்.

அங்கேயே மகாநிகட கண்டனும் என்னும் பந்தி தீர்த்தமும் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்னானம் செய்வதால், எல்லா கர்ம பாசங் களிலிருந்தும் விடுபடுகிறார்கள். ஹே! அரசனே! காசி புரியில் பந்தீ தீர்த்தம் மிகவும் முக்யமானது. ஏன், என்றால் அங்கு ஸனானம் செய்வதால், தேவியின் அனுக்ரஹத்தால் முக்தி அடைகிறார்கள்.

எங்கு ஸமஸ்த யாக பலன்களையும் அளிக்கவல்ல ப்ரயாக மாதவர் எழுந்தருளியிருக்கிறாரோ அங்கே இருக்கும் ப்ரயாகை என்னும் ப்ரஸித்தி பெற்ற தீர்த்தம் மிகவும் ச்ரேஷ்டமானது.

அதன் பிறகு பரம ஸுகத்தை அளிக்கவல்ல சோணிவராக தீர்த்தமிருக்கிறது. அங்கு ஸ்னானம் செய்பவன் பசு, பக்ஷி ம்ருகங் களாக ஜன்மம் எடுக்க மாட்டான். ஹே! வீரா! அதற்கு முன்னால் மிக ஸ்ரேஷ்டமான காலேஸ்வர தீர்த்தமிருக்கிறது. அதில் ஸ்னானம் செய்பவருக்கு கலியும், காலமும் ஒருவித இடையூறும் விளைவிக்க மாட்டாது.

அங்குள்ள அசோக தீர்த்தம் இன்னும் சுபத்தை கொடுக்கக் கூடியது. அதில் ஸ்னானம் செய்வதால் மனிதன் சோக சாகரத்தில் மூழ்க மாட்டான். சுக்ர தீர்த்தம் இவை எல்லாவற்றையும் விட மிக முக்யமானது. இதில் ஸ்னானம் செய்யும் உத்தம ஜனங்கள், ஒருபொழுதும் சுக்லசோணித மூலமாக ஜென்மம் எடுக்க மாட்டார்கள்.

அரசனே உத்தமமான பவானி தீர்த்தம் இதைவிட அதிக புண்யம் வாய்ந்தது. அங்கு ஸ்னானம் செய்து பவானியையும் சிவபிரானையும் தரிசனம் செய்வதால் பிறகு ஜன்மமே எடுக்க வேண்டாம்.

ப்ரபாஸ தீர்த்தம் அதைவிட விசேஷ சுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது. ஸோமேஸ்வரருக்கு முன்னால் இருக்கும் அந்த தீர்த் தத்தில் ஸ்னானம் செம்தால், கர்பத்தை அடைய மாட்டார்கள்.

அதன் பிறகு ஸம்ஸார ரூபமான விஷத்தை நாசம் செய்வதான கருட தீர்த்தம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்னானம் செய்து கருடேஸ்வரரை பூஜித்தால் பிறகு சோகிக்க வேண்டாம்.

ஹே வீரா ப்ரும்மேஸ்வரருக்கு முன்னுல் அவரைவிட பவித்ர தீர்த்தமிருக்கிறது. அங்குஸ்னுனம் செய்பவன் ப்ரும்ம வித்தைக்கு அதிகாயாகிருன்.

அதைவிட அதிகமான வ்ருத்தார்க்க தீர்த்மிருக்கிறது.

அதைவிட மேலான விதி தீர்த்தம் ச்ரேஷ்டமானது அங்கு ஸ்னுனம் செய்வதால் மனிதன் நிர்மலமான சூர்ய லோகத்திற்குச் செல்லுகிருன்.

மகா பயத்தை நிவர்த்தி செய்யும் நரசிம்ம தீர்த்தம் அதை விட உத்தமம் ஆனது 'அங்கு ஸ்னுனம் செய்பவர்கள் காலனுக்கு பயப்பட அவசியமில்லை.

அதைவிட அதிக புண்ணியம் அளிக்கவல்ல, சித்ரரதேஸ்வரர் தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்குஸ்னுனம் தானமும் செய்தால் சித்ர குப்தனைப் பார்க்க வேண்டாம்.

தர்மேஸ்வரருக்கு முன்னுல் தர்ம தீர்த்தம் இருக்கிறது.

அது எல்லாவற்றையும் விட பவித்ரமானது அங்கு ஸ்னுனம் ச்ரார்த்தம் இவைகள் செய்வதால் பித்ரு ரிணத்திலிருந்து விடு படுகிருன்.

அதைவிட தாராளமான பலனை அளிக்கக்கூடிய விசால தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்குஸ்னுனம் செய்து விசாலாக்ஷியை தரிசனம் செய்தால் பிறகு கர்ப வாசம் செய்ய வேண்டாம்.

ஜராஸந்தேஸ்வரருக்கு சமீபத்தில் ஜராஸந்த தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்குஸ்னுனம் செய்வதால் ஸம்ஸராஜ்வரத்தின் பீடையால் மயக்கம் அடைய வேண்டாம்.

லலிதா தீர்த்தம் அதைவிட அதிக ஸௌபாக்கியத்தை கொடுகிக்றது. அங்குஸ்னுனம் செய்து லலிதா தேவியை தரிசனம் செய்தால் ஒருவன் தரித்திரன் ஆகமாட்டான், துக்கப்படவும் மாட்டான்.

ஸமஸ்த பாபங்களையும் போக்கும் கௌதம தீர்த்தம் அதை விட சிலாக்யமானது அங்குஸ்னுனமும் பிண்டதானமும் செய்பவன் வாழ்க்கையில் ஒருதடவை கூடபச்சாதாபமடைய மாட்டான்.

அதற்கு முன்னுல் கங்கா கேசவ தீர்த்தமும், பிறகு அகஸ்த்ய தீர்த்தம், பின் யோகினி தீர்த்தம், அதன்பிறகு த்ரிஸந்த்ய நாம தீர்த்தம் இருக்கிறது.

அதற்கு அப்பால் நர்மதாதீர்த்தம், அருந்ததி தீர்த்தம், வசிஷ்ட தீர்த்தம் பின் எல்லாவற்றிலும் உத்தமமான மார்க்கண் டேய தீர்த்தம் இருக்கிறது.

இந்த தீர்த்தங்களெல்லாம் ஒன்றைவிட ஒன்று அதிக புண்ணியத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது என்று அறியவேண்டும். இரகர்த்தரி தீர்த்தம் அதைவிட விசேஷமானது. அங்கு ஸ்ரார்த்தம் முதலியவைகள் செய்வதினல் ஒருவன் பாபங்களிலிருந்து விடுபடுகிருன். அதன் பிறகு ராஜரிஷி பகீரதனின் பரம புண்ணிய தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு அல்பமாத்ரமே ஒரு பொருளை தானம் செய்தால்கூட, அந்த பலன் கல்பாந்த காலம் வரை க்ஷயமடையாது. இந்த எல்லா தீர்த்தங்களையும்விட காசியில் இருக்கும் மூன்று கோடி லிங்கங்களில், வீரேஸ்வரலிங்கம் ச்ரேஷ்டமானது.

வீரேஸ்வர தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து வீரேஸ்வரரை பூஜை செய்வதால் எல்லா தீர்த்தங்களிலும் ஸ்னனம் செய்த பலனை அடைகிருன். இதில் கொஞ்சம்கூட ஸந்தேகமில்லை.

ஒருவன் இரவில் வீரேஸ்வர லிங்கத்தைப் பூஜித்தால், அவன் மூன்று கோடி லிங்கத்தையும் பூஜித்தபலன் அடைகிருன்.

போகத்தையும் முக்தியையும் விரும்புகிறவன் இவைகளை அளிக்கும் லக்ஷ்மியை அடைய கருத்துடன் வீரேஸ்வர லிங்கத்தை பூஜிக்க வேண்டும்.

சதுர்தசி அன்று இரவுகண் விழித்து வீரேஸ்வரரை பூஜை செய்தால் அவன் இந்த பஞ்ச பௌதிக சரீரத்தை அடைய மாட்டான்.

ஸித்தியை விரும்பும் மக்கள் எப்பொழுதுமே இந்த லிங்கத்தைப் பூஜை செய்யவேண்டும். இதை பூஜிப்பதால் இகத்திலும் பரத்திலும் உள்ள விருப்பங்கள் நிறைவேறும்.

இந்த வீரேஸ்வர அங்கத்தை பஞ்சாமிர்தத்தால் அபிஷேகம் செய்தால் க்ஷணத்துக்கு க்ஷணம் குடம்குடமான பலன் அவனுக்குக் கிடைக்கும் மற்ற லிங்கங்களில் கோடிக்கணக்கான புஷ்பங்களை ஸமர்பிப்பதனல் என்ன பலன் கிடைக்கிறதோ, அந்த பலன் வீரேஸ்வரருக்கு ஒரு புஷ்பத்தை ஸமர்ப்பிப்பதனலே கிடைக்கிறது.

வீரேஸ்வரருக்கு ஸமீபத்தில் ஹோமத்தில் ஒரு ஆஹுதி செய்தாலும் கோடி ஹோமம் செய்த பலன் சந்தேகமில்லாமல் கிடைக்கிறது.

வீரேஸ்வரருக்கு நொய்யில் சிறிதளவானும் நிவேதனம் செய்தாலும் அதுமிக அல்பமானலும், அதனல் அக்ஷயமான பலன் ஏற்படுகிறது.

வீரேஸ்வரருக்கு ஸமீபத்தில் மஹாருத்ர மந்த்ரத்தை ஒரு தரம் ஜபித்தாலும், அல்லது ஜெபிக்கச் சொன்னலும் நிச்சயமாக கோடிருத்ர ஜபத்தின் பலன் கிடைக்கிறது.

விரதானுஷ்டானம் செய்பவர்கள் வீரேஸ்வரருக்குப் பக்கத்தில் வ்ருதங்களை முடித்தார்களானால் வ்ருதத்தின் பலனை அவர்கள் நூறுபங்காகப் பெறுவார்கள். வீரேஸ்வரருக்கு எதிரில் எட்டு நமஸ்காரங்கள் பண்ணினாலும் போதும், எட்டு கோடி சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் பண்ணின பலன் கிடைக்கும். இதில் கொஞ்சம்கூட ஸந்தேகம் இல்லை.

ஏ, வீரா, என் வரத்தின் ப்ரபாவத்தினால் வீரேஸ்வரலிங்கம் ஸமஸ்த ஸம்பத்துக்களையும் அளிக்கும் ஸ்தானமாகிறது. இதில் சந்தேகம் இல்லை.

இந்த லிங்கத்தை ஸேவிப்பதால் ஜிவிததசையில் தாரக ஞானம் என் ஆக்ஞையால் கிடைக்கிறது. அதனால் சுபத்தை விரும்பும் ஜனங்கள் இதை ஸேவிக்க வேண்டும்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார்—அமித்ரஜித்தின் புதல்வனான வீரன் என்னும் பெயருடைய பாலகன் தன் மனோரதங்கள் எல்லாம் பூரணமாகும் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு விட்டு, திரும்பவும் கூறுவான்.

ஹே! தேவேசா, என்னிடம் இப்போது வர்ணித்த தீர்த்தங்களைவிட இன்னும் அதிகமாக ஆதிகேசவரிடமிருந்து, பகீரத தீர்த்த பரியந்தம்வரை என்ன, என்ன ப்ரஸித்த தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றனவோ. எவைகளின் பெயரைக் கேட்டதுமே, மனிதன் பாபமற்றவன் ஆகிறானோ, நீங்கள் அவைகள் எல்லாவற்றையும் தயவு செய்து எனக்கு உடுத்துச் சொல்லுங்கள்.

அந்த விதமாக அந்த அரச குமாரன் ப்ரார்த்தனை செய்தவுடன், பகவான் மகாதேவர், திரும்பவும் கங்கைகரையிலுள்ள எல்லா தீர்த்தங்களையும் வர்ணிக்கத் தொடங்கினார்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தின் உத்தரார்த்தத்தின் பாஷாடீகாவான எண்பத்தி மூன்றாவது அத்யாயம்.

ஸம்பூர்ணம்

எண்பத்துநான்காம் அத்யாயம்

ஸ்கந்தர் கூறினர் :- ஏ! விப்ரவா, கங்கை, வருணையினுடைய பவித்ர சங்கமஸ்தலத்தில் மஹாதேவர் தன்னுடைய தீர்த்தத்தை ஸ்தாபித்திருக்கிறுர்.

அந்த சங்கமத்தில் ஸ்னனம் செய்து சங்கமேஸ்வரரை பூஜிப்பதனுல் ஒருவன் ஒருபொழுதும் மாதாவின் கர்ப்பத்தை அடையமாட்டான்.. இங்கேயே பாதோதக தீர்த்தம் இருக்கிறது.

இங்குதான் பகவான் விஷ்ணு முதன் முதலில் மந்த்ராசலத்திலிருந்து வந்தபோது தன் கால்களைக் கழுவிக் கொண்டார. இந்த விஷ்ணு பாதோதக தீர்த்தத்தில் வியதிபாத யோகத்தில் ஒருவன் ஸ்னனம் தர்ப்பணம் முதலிய ஜலக்ரியைகளைச் செய்வதால் பின் அவனை ஸம்ஸாரத்தின் துர்கதி அணுகாது.

காசியில் பாதோதக ஸ்னனமும் ஆதிகேசவருடைய தரிசனமும் செய்தவன் ஸ்ம்ஸாரத்தின் துக்கமனுபவிக்க மாட்டான். காசியில் இந்த இடத்தை ப்ராம்மணர்கள் ஸ்வேததீபம் என்று கூறுகிறுர்கள். அடிக்கடி புண்ணியம் சம்பாதிப்பவன் வாசியாகிறுன்.

இந்த பாதோதகத்திற்கு முன்னல் க்ஷீராப்தி என்ருெரு தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு புண்யகர்மம் பண்ணுகிறவர்கள் க்ஷீர ஸாகரக் கரையில் வசிக்கிறுர்கள்.

க்ஷீரஸாகரத் தீர்த்தத்திற்கு தெற்கு பக்கத்தில் சங்க தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய்கிறவன் சங்கநிதிக்கு எஜமாஞகிறுன். சங்க தீர்த்தத்தின் பின்னல் ஸர்வோத்தம 'சக்ர' தீர்த்தம் இருக்கிறது. இந்த தீர்த்தத்தில் நீராடுபவன் ஸம்ஸ்ார பந்தத்தில் அணுகமாட்டான்.

கதா தீர்த்தம் இருக்கிறது. அதுவும் ரோகத்தை நாசம் செய்யும். இங்கு ச்ரார்த்தம், ஸ்னனம் முதலியவை செய்தால், கதாதரர் ப்ரஸன்னமாவார்.

இதற்கு முன்னல் பத்மாடவியினல் ஏற்படுத்துப்பட்ட பத்ம தீர்த்தம் இருக்கிறது. இது பித்ருக்களுக்கு த்ருப்தியை அளிக்கக் கூடியது. ஸர்வ ஸம்பத்தும் அளிக்க வல்லது. ஸகலபாபத்தையும் நாசம் செய்யக் கூடியது.

இதற்குப்பின் மகா புண்யத்தை நல்கும் மகாலக்ஷ்மி தீர்த்தம் இருக்கிறது. இங்கு மகாலக்ஷ்மியை ஆராதித்தால் நிர்வாண லக்ஷ்மியை அடையலாம்.

பிறகு காருத்ம தீர்த்தம் இருக்கிறது. இது ஸம்ஸார விஷத்தைப் போக்க வல்லது. அங்கு உதகக்கிரியை செய்பவன் வைகுண்டத்தை அடைவான்.

பிறகு ப்ரும்ம வித்வாவுக்கு ஏகமாத்ர காரணமான நராத தீர்த்தம் இருக்கிறது. இதில் ஸ்னனம் செய்து நாரத பகவானே தரிசித்து முக்திலாபம் அடையாளம்,

இதற்கு தென்பக்கத்தில் மகத்தான பக்தியை அளிக்கும் ப்ரஹ்லாத தீர்த்தம் இருக்கிறது. இங்குஸ்னனம் செய்பவன் விஷ்வுக்குப் பிரியமானவன் ஆகிருன்.

பிறகு மகா பாதகத்தை நாசம் செய்யும் அம்பரீஷ தீர்த்தமிருக்கிறது. அங்கு சுபகர்மம் பண்ணினவர்களுக்கு கர்பவாஸம் கிடையாது.

அதற்கு முன்னல் ஆதித்த கேசவர் என்னும் பெயருள்ள உத்தம தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு நீராடுபவர்கள் ஸொர்கராஜ அபிஷேகம் செய்யப்படுகிருர்கள்.

அதற்கு சமிபத்தில் மூன்று உலகத்தையும் விட புனிதமான தத்தாத்ரேய தீர்த்தமாகிறது. இதில் கேவலம் பக்தி பாவத்ததோடு ஸ்னனம் செய்தாலே போதும் லோக சித்தியைக் கொடுக்கிறது.

அதற்குக் கொஞ்சம் முன்னல் போனல் பரம ஞானத்தைக் கொடுக்கும் பார்க்கவ திர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு விதிப்படி ஸ்னனம் செய்தால் பார்க்கவ லோகத்தை அடையலாம்.

அதற்குப் பிறகு வாமன தீர்த்தம் இருக்கிறது. இங்கு ஸ்னனம் செய்தால் பித்ருக்களின் கடனிலிருந்து விடுபடலாம். மேலும் விஷ்ணு லோகத்தை அடையலாம்.

பிறகு மகா சுபத்தைக் கொடுக்கும் நர நாராயணர் தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய்பவர் கர்ப வாஸம் அடைய மாட்டார்.

அதன் தென்பக்கத்தில் யக்ஞராக தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய்பவர் கர்ப வாஸம் அடைய மாட்டார்.

அதன் தென்பக்கத்தில் யக்ஞவராக தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய்பவர்களுக்கு ராஜஸூய யக்ஞத்தின் பலன் நிச்சயம் கிடைக்கும்.

அங்கேயே பரமஞானத்தைக் கொடுக்கும் விதார நாரசிம்மம் என்னும் தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு கேவலம் ஒருதரம் ஸ்னனம் செய்தாலும் நூற்றுக்கணக்கான ஜன்மங்களின் பாபங்கள் நஷ்டமடைகின்றன.

அதன் பிறகு விஷ்ணு லோகத்தை கொடுக்கக் கூடியதான கோபிகோ கோவிந்த தீர்த்தமிருக்கிறது. அதில் ஸ்ஞனம் செய்பவன் கர்பவாதனே இன்னதென்று அறியமாட்டான்.

கோபிகோவிந்த தீர்த்தத்தின் தெற்குப் பக்கத்தில் லக்ஷ்மி நரசிம்ம தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்ஞனம் செய்பவர்களுக்கு லக்ஷ்மியே நிர்வாண பதம் கொடுக்கிருள்.

அதற்கு தெற்கு பாகத்தில் உத்தமமான சேஷ தீர்த்தம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்ஞனம் செய்பவர்களுக்கு கோரமான பாபங்களின்மீதி (சேஷம்) இருக்காது.

சங்கமாதவதீர்த்தம் இருக்கிறது. அதை சேவித்தாலே ஜனங்களுக்கு ஸம்ஹாரத்தைப்பற்றிய மிகவும் பெரியதான பயம் ஏன் இருக்கப்போகிறது.

அதைவிட பரமபவித்திரமானதும், உடனேயே ஸித்தி அளிக்கவல்லதும், ஒப்புச் சொல்ல முடியாததுமான 'நீலக்கிரீவ தீர்த்தம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்ஞனம் செய்பவர் எப்பொழுதும் மிகவும் பவித்திரமாக இருக்கிருர்கள்.

அங்கேயே ஸர்வ பாபநாசகமான உத்தாலக தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்ஞனம் செய்பவர்களுக்கு மிகுந்த செழிப்பு ஏற்படுகிறது. அதன் பின் ஸாங்கேஸ்வருக்கு சமீபத்தில் சாங்கிய தீர்த்தமிருக்கிறது. அதில் ஸ்ஞனம் செய்பவருக்கு சாங்கிய யோகம் சித்திக்கிறது.

அதன் சமீபத்திலேயே ஸ்வர்லீனேஸ்வரருக்கு பக்கத்தில் ஸ்வர்லினேஸ்வர தீர்த்தம் இருக்கிறது. பகவான் உமாபதி ஸ்வர்க்க லோகத்திலிருந்து வந்து இந்த தீர்த்தத்தில் மறைந்தாராம். அதனுல் அதற்கு ஸ்வர்லீனம் என்று பெயர் ப்ரஸித்தமாயிற்று.

அங்கு சிரத்ஷயுடன், ஸ்ஞனம், தானம், ஜபம் ப்ராமண போஜனம், ஹோமம், பூஜை இவைகளைச் செய்வதால் எல்லாம் அக்ஷயமாகின்றன.

அதற்கு சமீபத்திலேயே பரம பாவனமான மகிஷாஸுர தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு தானவேஸுரன் ;கடினமான தபஸ் பண்ணி தேவர்களை ஜெயித்தான்.

இந்த தீர்த்தத்தை ஸேவித்தவன், இன்றுவரை ஒரு பொழுதும் சத்ருக்களிடம் தோற்றதில்லை. பெரிய பாதகங்களும் அவனை அழித்ததில்லை. வேண்டிய வரமும் பெறுவான்.

அதற்கு சமீபத்திலேயே பாணுஸுரனுக்கு ஆயிரம் புஜங்களைக் கொடுத்த பாணலிங்கம் என்னும் தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு

ஸ்னனம் செய்பவன் சிவபிரானிடம் திடமான பக்தியைப் பெறுகிறுன்.

அதற்கு சற்று முன்னுல் சென்ருல் உத்தமமான கோப்ரதார் என்னும் தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய்பவன், குற்றம் இல்லாவிட்டாலும் வைதரணியை சுகமாகக் கடக்கிறுன்.

அதற்கு தெற்கு பக்கத்தில் இரணிய கர்பம் என்னும் தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய்பவனிடம் எப்பொழுதும் ஸ்வர்ணம் இருந்து கொண்டிருக்கும். அதன் பிறகு எல்லா தீர்த்தங்களிலும் உத்தமமான ப்ரணவ தீர்த்தம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்னனம் செய்தால் அவன் ஜீவன் முக்தனுகிறுன். பின் பிசங்கிலா தீர்த்தமிருக்கிறது. அதை தரிசித்த மாத்திரத்திலேயே பாபங்களே அபகரிக்கின்றன.

ஏ! அகஸ்த்ய முனியே! அங்கேயே நான் தங்கும் பரபமஸித்தி ப்ரதான ஸ்தானம் இருக்கிறது. பிசங்கிலா தீர்த்த ஸ்னனம், பின்யதாசக்தி தானம் இவைகளேச் செய்வதால் வேறு எங்கேயாவது மரணம் அடைந்தால்கூட அவன் ுசோகிக்கமாட்டான்.

ஒருவன் பிசங்கிலா தீர்த்தத்திஞல் ஸ்னனம் செய்து என்னே சேவித்தால் சூரியனேப் போன்ற தேஜஸுடன் என் மித்திரனுவான் அதற்குப் பக்கத்திலேயே பிலப்பிலா தீர்த்தம் இருக்கிறது.

அங்கு எப்பொழுதும் த்ரிவிஷ்டப லிங்கத்தின் த்ருஷ்டிபட்டுக் கொண்டு இருப்பதால் அந்த சூழ்நிலேயே நிர்மலமாவதோடு. மனமும், மலம் நீங்கி சுத்தமாகிறது.

அங்கு ச்ரார்த்தாதி பண்ணுவதாலும் தீனர்களேயும், அனுதிகளேயும் சந்தோஷப்படுத்துவதாலும், நிலேயான பெரும் சம்பத்து கிடைக்கிறது.

அதன் பிறகு நாகேஸ்வர தீர்த்தம் இருக்கிறது. அது பெரிய பாபங்களே சுத்தி செய்கிறது. அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்வதால் பாபங்கள் க்ஷயமாகின்றன. அதற்கு தெற்கு பாகத்தில் பரம உத்தமமானதும் பவித்ரமானதும் ஆன 'கரணுதித்யம்' என்னும் தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய்பவன் சூரியனேப் போல தேஜஸ்வியாகிறுன்.

பிறகு மகாபாதகங்களே நசிக்கச் செய்வதும், நான்கு புருஷார்த்தங்களே தருவதும், சர்வ விக்னங்களே நாசம் செய்வதுமான பைரவ தீர்த்தம் இருக்கிறது.

அங்கு செவ்வாய் கிழமை அஷ்டமி வந்தால் ஸ்னனம் செய்து பித்ருக்களுக்கு தர்பணம் செய்து காலபைரவரை தரிசனம் செய்தால், காலம், கலி இரண்டையும் ஜயிக்கலாம்.

பைரவி தீர்த்தத்திற்கு முன்னுல் கர்வநரசிம்ம தீர்த்த மிருக்கிறது அங்கு நீராடுபவனுக்கு பாவத்தினுல் பயம் ஏன் ஏற் படுகிறது? அதன் தெற்கு பக்கத்தில் அதி நிர்மலமான மார்க்கண்டேய தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு நீராடுபவனுக்கு அகால ம்ருத்யு ஏற்படாது.

அதற்குப் பிறகு பஞ்சநத தீர்த்தம் இருக்கிறது. அதை எல்லா தீர்த்தங்களுமே சேவிக்கின்றன. அங்கு ஸ்னுனம் செய்வ தால் மனிதன் சம்சாரி ஆகமாட்டான்.

இந்த ப்ரும்மாண்ட உதரத்திற்குள் எத்தனே தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றனவோ அவை எல்லாம் நாலாபக்கமிருந்தும் வந்து, இந்த தீர்த்தத்தில் தங்கள் பாபங்களே கழுவுகின்றன. மேலும் அவை எல்லாம் தங்களே நிர்மலமாக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு ஒவ்வொரு தசமியிலிருந்தும் சேர்ந்தார்போல் மூன்று நாட்கள் அங்கு தங்குகின்றன.

காசியின் மத்தியில் அடிக்கு ஒரு தீர்த்தம் இருக்கிறது. ஆனுல் பஞ்சநத தீர்த்தத்தின் மகிமை, ஒரு தீர்த்தத்திற்கும் வராது. அங்கு கார்த்திகை மாதத்தில் ஒரு தினமாவது ஜபம், ஹோமம், பூஜை, தானம் இவைகளால் தன்னே புனிதமாக்கிக் கொண்டால் அவன் எப்பொழுதும் க்ருதக்ருத்யன் ஆகிருன்.

ஒரு தராசின் தட்டில் உலகத்தின் எல்லா தீர்த்தங்களேயும் வைத்து மற்ருெரு தட்டில் பஞ்சநத தீர்த்தத்தை வைத்தால் பதினுறில் ஒரு பங்குகூட, தராசின் தட்டு தாழாது.

அதனுல் புத்திமானுனவன் பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஸ்னுனம் செய்து பகவான் பிந்து மாதவரை தரிசித்தானுனுல் அவன் மாதாவின் கர்பத்தில் நுழைய மாட்டான்.

அதன் பின் ஜடங்களின் ஜடத்தை ஹரணம் செய்யும் ஞான ஹ்ரத தீர்த்தம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்னுனம் செய்பவருக்கு ஞானம் ஒருக்காலும் நழுவாது. அந்த ஞான ஹ்ரத தீர்த்தத்தில் ஸ்னுனம் செய்து, ஞானேஸ்வரரை தரிசனம் செய்தால் ஒன்றிலும் இடையூறு ஏற்படாத ஞானத்தை அடைகிருன்.

அதற்குப் பிறகு எல்லா அமங்கலங்களேயும் நாசம் செய்யும் மங்கள தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்குஸ்னுனம் செய்பவனுக்கு பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தரும்.

அந்த மங்கள தீர்த்தத்தில் ஸ்னுனம் செய்பவனுக்கு அமங்களங்கள் நாசமடைவதோடு அல்லாமம் அனேக மங்கள காரியங்கள் நடக்கும். அங்கு வணங்குபவருக்கு மங்களமே உண்டாகும்.

அதற்கு சற்றுமுன்னால் போனால் மலத்தை நாசம் செய்யும் கபஸ்திமாலிகா தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்னானம் செய்து கபஸ்தீஸ்வரரை தரிசனம் செய்வதால் மனிதன் நிர்மலமாகிறான்

அங்கு மகேஸ்வருக்குப் பக்கத்தில் மகதீர்த்தம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்னானம் செய்வதால் உத்தமமான யக்ஞங்களைச் செய்ய அதிகாரி ஆகிறான்.

அதற்கு சமீபத்திலேயே பரமஞானத்திற்கு காரணம் ஆன பிந்து தீர்த்தம் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கு ச்ரார்த்தாதி காரியம் செய்வதால் மிக்க புண்ணியம் கிடைக்கிறது அதன் தென் திசையில் பிப்பலாத தீர்த்தம் இருக்கிறது.

அங்கு சனிகிழமையன்று ஸ்னானம் செய்து பிப்பலாதேஸ்வரரை தரிசித்து, அச்வத்த முதலிய மந்திரங்களினால் அரச மரத்தை ப்ரதிக்ஷிணம் முதலியன செய்து வந்தால் சனி க்ரஹத்தினால் ஏற்படும் பீடைகள் இருக்காது. கெட்ட கனவுகள் காணமாட்டார்கள் அதற்குப் பிறகு பரம பாவனமான தாமர வராஹம் என்னும் தீர்த்தம் இருக்கிறது அங்குஸ்னானம், தானம் செய்வதால் பாப ஸாகரத்தில் மூழ்க மாட்டார்கள்.

அதற்கு சற்றுமுன்னால் கலிகல்மஷ நாசினியான கால கங்கையிருக்கிறது. அதில் நீராடிய க்ஷணத்திலேயே ஒருவன் பாபமற்றவனாகிறான்.

இந்த்ரத்யும்னேஸ்வருக்கு முன்னால் இந்த்ரத்யும்னன் என்னும் மகாதீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஜலக்ரியைகள் செய்வதால் இந்த்ரலோகம் கிடைக்கிறது.

அதன் பின்னால் ராமேஸ்வரருடைய ராமதீர்த்தம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்னானம் செய்வதால் விஷ்ணு லோகம் கிடைக்கிறது.

பிறகு சகல பாபங்களையும் நசிப்பிக்கும் இக்ஷ்வாகு தீர்த்தம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்னானம் செய்வதால் ஒருவன் பவித்ராத்மா ஆகிறான்.

அதன் பக்கத்தில் மருத்வ தீர்த்தமிருக்கிறது. அங்கு ஸ்னானம் செய்து அந்த லிங்கத்தைப் பூஜிப்பதால் மிகுந்த ஐச்வர்யம் ஏற்படுகிறது.

அதன் பிறகு மகா பாதகங்களை நாசம் செய்யும் மயித்ராவர்ண தீர்த்தமிருக்கிறது. அங்கு பிண்டம் போடுவதால் பித்ருக்கள் சந்தோஷம் அடைகிறார்கள்.

அதற்குப் பிறகு அக்னீஸ்வரருக்கு முன்னால் அக்னி தீர்த்தமிருக்கிறது. இதில் ஸ்னானம் செய்பவர் அக்னி லோகத்துக்குச் செல்கிறார்கள்.

அங்கேயே அங்காரேஸ்வரருக்கு சமீபத்தில் அங்காரக தீர்த்த மிருக்கிறது. அங்கு அங்காரக சதுர்தசியன்று ஸ்னனம் செய்தால் நிஷ்பாபனுகிருன்.

பின் சற்று முன்னே சென்ருல் கலசேஸ்வரருக்குப் பக்கத்தில் வைகல தீர்த்தமிருக்கிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய்து அந்த லிங் கத்தை பூஜிப்பதால் கலிகாலத்தின் பயம் அறவே ஒழிந்துவிடும். அங்கு சந்த்ரேஸ்வரருக்கு பக்கத்தில் சந்த்ரதீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய்து சந்த்ரேஸ்வரருக்கு பூஜை செய்தால் சந்த்ரலோகம் கிடைக்கிறது.

அதற்கு முன்னுல் வீரேஸ்வரருக்கு சமீபத்தில் வீர தீர்த்த மிருக்கிறது. அந்த தீர்த்தத்தைப் பற்றி முன்னுலே உனக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு ஸர்வ விக்னங்களேயும் நாசம் செய்யும் விக்னேஸ்வர தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய்வதால் விக்னங்களுக்கு அடிமையாக மாட்டான். அதற்கு முன்னுல் ராஜரிஷி ஹரிச்சந்திரருடைய உத்தம தீர்த்தமிருக்கிறது. அதில் ஸ்னனம் செய்பவன் எப்பொழுதும் ஸத்யம் தவருமல் நடப் பான்.

ஹே! வீரா, ஹரிச்சந்திரருடைய தீர்த்தத்தில் செய்யும் ஸத்கர்மங்களால் இகலோகத்திலும், பரலோகத்திலும் பலன் கிடைக்கிறது.

அதற்குப் பின் பர்வதேச்வரருக்குப் பக்கத்தில் பர்வத தீர்த்த மிருக்கிறது. அங்கு பர்வங்களில் ஸ்னனம் செய்தாலும், வெறும் தினங்களில் ஸ்னனம் செய்தாலும் நல்ல பலன் கிடைக்கும்.

அங்கேயே ஸகலவிதமான விஷயங்களேப் போக்கடிக்கும் கம்பலாஸ்பத்ர தீர்த்தமிருக்கிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய்வதால் ஒருவன் ஸங்கீத வித்தையில் மகா நிபுணனுகிருன்.

அதன் பிறகு ஸமஸ்த வித்தைகளும் அளிக்கவல்ல ஸாரஸ்வத தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு எப்பொழுதும் தேவதைகளும், பித்ருக்களும், ரிஷிகளும் வசிக்கிருர்கள். அங்கேயே ஸமஸ்த சக்திகளும் சூழ்ந்த, உமாதீர்த்தமிருக்கிறது. அங்கு ஸ்னனம் செய் வதால் உமாதேவியின் லோகம் கிடைக்கிறது.

ஏ, வீரா! அதற்கு பக்கத்திலேயே மூவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்தி பெற்ற, மூன்று உலகங்களேயும் உத்தாரணம் செய்யவல்ல பரம ஸ்ரேஷ்டமான மணிகர்ணிகா தீர்த்தமிருக்கிறது.

முன்பு விஷ்ணு அதை சக்கர புஷ்கரிணியாக ஆக்கியிருந்தார். கேவலம் அதன் பெயரை கேட்டவுடனேயே ஸமஸ்த பாபங்களும் விலகுகின்றன. ஸ்வர்க்கவாசிகளான தேவதைகள் மூன்று

காலமும் மணிகர்ணிகையின் பேரை ஜபித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் பெயரைக் கேட்டவுடன் தானே மனிதர்களுக்கு மங்களம் உண்டாகிறது.

ஒருவன் மணிகர்ணிகையின் பேரைக் கேட்டவுடன், அல்லது நினைத்தவுடன் அல்லது பார்த்தவுடன் ம்ருத்யு லோகத்தில் அவன் தன்யனாகிறான். ஏ, அரசனே! மூன்று லோகங்களிலும் மணிகர்ணிகையின் பேரை எவர்கள் ஜபிக்கிறார்களோ, அவர்கள் பெயரை நான் ஜபிக்கிறேன்.

மணிகர்ணிகை என்னும் பஞ்சாட்சரத்தை வாயினால் உச்சரிக்கிறவன் நூறாயிரம் வராகன் தக்ஷிணைகளுடன் பரிபூர்ணமாக எண்ணிக்கையற்ற யாகங்களைச் செய்த பலனை அடைகிறான்.

ஏ, வீரா! மணிகர்ணிகைக்கு வந்து சேர்ந்து எந்த புண்ணியாத்மா என்னை பூஜிக்கிறானோ, அவன் மிகப்பெரிய தானம் செய்தவர்களுக்கு சமம் ஆகிறான். இது நிச்சயம். கயாதீர்த்தத்தில் மது, பாயஸம் இவைகளால் பிதுர்களுக்கு ச்ராத்தம் செய்தால் என்ன பலன் கிடைக்குமோ அது மணிகர்ணிகையில், கேவலம் வெறும் ஜலத்தினால் தர்ப்பணம் செய்த அதே பலனை அடைகிறான்.

சுத்த புத்தியுள்ளவன் மணிகர்ணிகையின் ஜலத்தை பானம் செய்தால் அவன் திரும்பவும் பிறக்கமாட்டான் என்னும் காரணத்தால், ஸோமபானம் செய்வதினால் என்ன பிரயோஜனம்?

சிறந்த பர்வங்களில் மகாதீர்த்தங்களில் அனேகம் தடவைகள் ஸ்னானம் செய்வதால் என்ன பலன் கிடைக்கிறதோ அல்லது அனேக யக்ஞங்களில் அவப்ருத ஸ்னானத்தினால் என்ன பலன் கிடைக்கிறதோ, அந்த பலன்கள் மணிகர்ணிகையில் ஒருதரம் ஸ்னானம் செய்தாலேயே கிடைக்கிறது.

ஒருவன் ஸ்வர்ணத்தினாலும், புஷ்பத்தாலும், ரத்னத்தினாலும், மணிகர்ணிகையை பூஜை செய்வானானால் அவனைப்பற்றி கூற என்ன இருக்கிறது? எவர்கள் யக்ஞங்களின் மூலமாக, ப்ரும்மா, விஷ்ணு இவர்களை பூஜை செய்கின்ற பலனை அடைகிறார்களோ அவர்கள் ப்ரதி தினமும் மணிகர்ணிகையை பூஜித்தார்களானால், சைவதீக்ஷை பெற்று பார்வதிசகிதம் என்னை அர்ச்சனை செய்த பலனை அடைகிறான்.

ஒருவன் ச்ரத்தையோடு கூட ஸ்ரீமதி மணிகர்ணிகையை சேவித்தால் அவன் அனேக தினங்கள் வரை உலர்ந்த சருகுகளை புஜித்து தபஸ் செய்த பலன் அடைகிறான்.

சிலர் பெரிய தானங்களைச் செய்து அனேக யக்ஞங்களை முடித்து, கோரமான, ஆரண்யத்தில் கடினமான தபஸ் செய்து

சொர்க்க போகத்தை அனுபவித்து விட்டு ப்ருத்வியில் வந்து பிறக்கிறார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் இந்த பூமியில் பஞ்சகோசத்துள் பரம மனோஹாரிணியான மணிகர்ணிகாவை அடைந்தார்களானால், அவர்கள், இறந்த பின் மறுபடியும் பிறக்கும், புனராவ்ருத்தியால் உண்டாகும் துக்கத்தில் இருந்து விடுபடுகிறார்கள்.

நான் அறிந்த மட்டில், தானம், வ்ருதம், யக்ஞம் தபஸ் இவைகளின் ஒரே பலன் என்னவென்றால் மணிகர்ணிகையை அடைவதாகும்.

இந்த ஸ்ரீமதி மணிகர்ணிகா, சாக்ஷாத் மோக்ஷ லக்ஷ்மி ஆவாள். இவளது பூர்ண மகிமைகளை நான்கூட அறியமாட்டேன். மணிகர்ணிகாவுக்குத் தெற்குபக்கத்தில் 'மிகவும் முக்கியமான பாசுபத தீர்த்தம், ருத்ரவாஸ தீர்த்தம், விஸ்வதீர்த்தம் இவைகள் இருக்கின்றன.

அதன் பிறகு ரமண்யமும், உத்தமுமான, முக்தி திர்த்தம், அபிமுக்த தீர்த்தம், தாரகதீர்த்தம், ஸ்கந்ததீர்த்தம், டுண்டி தீர்த்தம் இவைகளிருக்கின்றன.

அதன்பின், பவானிதீர்த்தம், ஈசானதீர்த்தம், ஞானதீர்த்தம், நந்திதீர்த்தம், விஷ்ணுதீர்த்தம், பிதாமகதீர்த்தம் இவை சோபிதமாக இருக்கின்றன. இதன்பின், நாபிதீர்த்தம் என்னும் ப்ரும்ம நல்ல தீர்த்தம் இருக்கிறது. அதற்கு முன் நான் முன்பு வர்ணித்த பாகீரதிதீர்த்தம் இருக்கிறது.

காசியில் பிரவாகிக்கும் உத்தரவாகினியான கங்கையில் அனேக பவித்ர தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் உனக்கு சிலவற்றை மட்டுமே கூறினேன்.

ஹே! க்ருபநந்தன இவைகள் எல்லாவற்றிலும் பஞ்சநத தீர்த்தமே மேலானது. அதில் ஸ்னானம் செய்பவன் ஒருபொழுதும் கர்பவாஸதுக்கத்தை அனுபவிக்கமாட்டான்.

முன்னாளில் அஸி சங்கம தீர்த்தம் ப்ரதானமாக இருந்தது. அதன்பின் ஆதிகேசவர் சமீபத்தில் பாதோதக தீர்த்தம் உண்டானது பிறகு சமஸ்தபாபங்களையும் நசிக்கும் பஞ்சநத தீர்த்தம் ஏற்பட்டது.

ஏ, உத்தமா! இந்நான்கு தீர்த்தங்களிலும் உத்தமமானது மணிகர்ணிகா ஆகும். அது மனம், இந்தியர்களை சுத்தப்படுத்துகிறது. பர்வகாலங்களில், நானும், ப்ரும்மா, விஷ்ணு முதலிய தேவதைகளும், ரிஷிகளுடன் மணிகர்ணிகையில் ஸ்னானம் செய்கிறேன்.

இந்த காரணத்தினால், ஸ்வர்க்க வாசிகள், பாதாள வாசிகள் எல்லோரும் வேதசம்பந்தமான இந்த பழமொழிகளைக் கூறு

கிருர்கள். இந்த விஷயம் எப்பொழுதும் சத்தியம். இந்த பிரும்மாண்ட கோணங்களில் மணி கர்ணிகைக்கு சமமான, ஒரு தீர்த்தமும் இல்லே. இது சத்யம், சத்யம், சத்யம்.

காசியில் பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் ஸ்ஞனம் செய்கிறவன் பிறகு பஞ்ச பூதங்களால் ஆன சரீரத்தை அடையமாட்டான். ஒருவேளே அடைந்தாலும் பஞ்சமுகமான சிவஸ்வருபியாவான்;

இந்த விதமாக ஹரன், ராஜகுமார் வீரனுக்கு தீர்த்தங்களின் மகாத்ம்யங்களேக்கூறி விட்டு அந்தர்த்யானம் ஆனுர், அந்த ராஜ குமாரனனும் வீரேஸ்வரரை பூஜை செய்து தன் இஷ்டசித்திகளே அடைந்தான்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார்கள்—ஹே அகஸ்த்யா! ஒருவன் பவித்ரமான தீர்த்த அத்யாயம் கேட்பானுனல் அவனது நூற்றுக்கணக்கான ஜன்மங்களில் சேர்த்து வைத்த பாபம் நசிக்கும்.

ஏ, முனியே! தீர்த்தக்யான ப்ரஸங்கத்தில் வீரேஸ்வரருடைய மகாத்ம்யத்தை உனக்குக் கூறினேன். இப்பொழுது காமேஸ் வரரின் கதையைக் கூறுகிறேன்.

இவ்விதம் ஸ்கந்தர் புராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான எண்பத்திநாலாவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

எண்பத்தைந்தாம் அத்யாயம்

ஸ்கந்தர் கூறினர் :- ஏ! அகஸ்திய முனியே ஜகதாம்பாள் பார்வதியிடம் பகவான் த்ரிபுராரி கூறிய பவித்ரமான கதையை உமக்கு வர்ணிக்கிறேன். புராதன காலத்தில் ஒரு தட்வை மகா கோபிஷ்டரும், அத்யந்த தேஜஸ்வியும் பரம| தபஸ்வியும் ஆன துர்வாஸ மகரிஷி, கடல், பர்வதம், காடு, நதி, புரி, கிராமம், பட்டினங்கள் ஆகிய இவைகளை சாகிறவரை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து கொண்டு மகாதேவருடைய ஆனந்த வனத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்.

அனேக விததான மாளிகைகளும், குளங்களும், தடாகங் களும், மண்டிக் கிடக்கும். இந்த மஹேஸ்வரரின் உத்யான வனத்தைப் பார்த்து, மிகவும் சந்தோஷமடைந்தார்.

அங்கு காலனின் மகா பயத்தை ஜெயிக்கும் முனிவர்களின் பர்ணசாலைகளும், வேதிகைகளும் பதத்திற்கு பதம் நிரம்பி இருப்பதைப் பார்த்து துர்வாஸமுனி மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தார்.

அங்கு எல்லா ருதுக்களிலும் புஷ்பிக்கும் செடி, கொடிகளையும். இளம் தளிர்களாலும், பழங்களாலும் நிறைந்து, அழகான கொடி களால் சுற்றப்பட்ட விருக்ஷங்களையும் பார்த்துவிட்டு முனி மிகவும் ப்ரஸன்னம் அடைந்தார்.

பிறகு துர்வாஸர் கௌபீனம் மாத்திரம் தரித்துக் கொண்டும், சர்வாங்கங்களிலும் பஸ்மத்தை பூசிக் கொண்டும், ஜடா மகுடதாரிகளாய், சுரைக்காய் ஓடை கட்கத்தில் இடுக்கிக் கொண்டு டுடுடுடுடு என்னும் த்வனியினல் மேக கர்ஜனை செய்து கொண்டும், ஸ்மரஹரனின் த்யானத்தில் ஆழ்ந்த உத்தமமான பாசுபத மதத்தைச் சேர்ந்த சிவயோகிகளையும் தரிசித்து மிகவும் சந்தோஷமடைந்தார்.

அங்கு ஏகாங்கியாய் மனைவி மக்களை பகிஷ்கரித்து, தேவ பூஜை சம்புடமும், தண்டு [கமண்டலங்களை மாத்திரம் தரிசித்த திருதண்டி சாமிகள் காலனையும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல் விஸ்வேஸ் வரரை சரணகதி அடைந்தவர்களாகப் பார்த்தார்.

சில இடங்களில் வேத ரஸம் அறிந்த ஆபால ப்ரும்ம சாரிகள் தினமும் கங்காஸ்னனம் செய்வதால் செம்பட்டை ஜடையுடன் இருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு துர்வாஸர் மிகவும் சந்தோஷப் பட்டார்

காசியில் கோக்களின் சாந்தத் தன்மையையும், மான்களின் வேகத்தையும், பக்ஷிகளின் சந்தோஷத்தையும் பார்த்து, துர்வாஸர் வேறு இடங்களில் அப்படி இருக்கவில்லை என்று நினைத்தார்.

அங்குள்ள பரமானந்தமான சந்தோஷ செழிப்பு, சொர்க்க வாசிகளான தேவதைகளுக்குக்கூட இல்லை என்று நினைத்தார். ஆனந்தவனத்தில் சஞ்சரிக்கும் பசுக்கூட்டங்களின் சந்தோஷம், நந்தவனத்தில் சஞ்சரிக்கும் தேவதைகளை விட அதிகமாக இருக்கிறது. ஏன் என்றால் இவை எப்பொழுதும் சதா தன்மயமாக இருக்கின்றன. தேவதைகள் அப்படி இருப்பதில்லை.

அந்திம காலத்தில் சுபமான முடிவை அடைவதால் காசிபுரியில் இருக்கும் மிலேச்ச ஜாதிகளே மிகவும் உத்தமமானது. ஆனால் முக்திக்கு பாத்திரம் ஆகாத அன்னிய இடங்களில் பிறந்த, தீக்ஷை எடுத்துக்கொண்ட ப்ராம்மணர்களும், ச்ரேஷ்டர்கள் ஆக மாட்டார்கள்.

துர்வாஸர் நினைக்கிறார்: இந்த விஸ்வநாதபுரி என் மனதை ஆகர்ஷிப்பதைப் போல் பாதாளம், சொர்க்கம் பூமி இவைகள் ஆகர்ஷிப்பதில்லை. நான் பூமி முழுவதும் சுற்றி இருக்கிறேன்; இங்கு என் மனம் லயம் ஆனது போல் வேறு எங்கும் ஆகவில்லை.

ப்ரும்மாண்டம் முழுவதிலும்கூட இந்தமான ரமணீயபுரியைப் போல் காணவில்லை. என்று காசியின் பெருமையை கூறி, துர்வாஸ முனி தபஸில் ஈடுபட்டார்.

ஆனால் அந்த தபஸ்வி கடுமையான தபஸ் செய்தும்கூட ஒரு பலனும் ஏற்படவில்லை. அதனால் மிகவும் கோபமடைந்து கூறினார். துர்வாஸர் தன்னைத்தான் கூறிக்கொண்டார். தான் ஒரு துஷ்ட தபஸ்வி ஐயோ, வெட்கம், வெட்கம். ஒழுங்கில்லாமல் செய்யும் என் தபஸ் இழிவு. மகாதேவரின் இந்த க்ஷேத்திரமும் மோசமானது. இங்கிருக்கும் தபஸ்விகளெல்லோரும் மோசமானவர்கள், வஞ்சகர்கள். இங்கு இருப்பவர்களுக்கெல்லா கிடைக்காதபடிக்கு நான் ஒரு கார்யம் செய்கிறேன்; பார், என்று சாபம் கொடுப்பதற்காக கையில் தீர்த்தத்தை எடுத்துக் கொண்டார். இதைக் கேட்டுவிட்டு பகவான் சங்கரர் சிரித்தார்.

சிரித்துக்கொண்டே அங்கு ஒரு லிங்கமாகத் தோன்றினார். அந்த லிங்கத்திற்கு ப்ரகஸிதேஸ்வரர் என்று பெயர், அந்த லிங்கத்தை தரிசித்தவர்களுக்கு பதத்திற்கு பதம் சந்தோஷம் உண்டாகும், அதன் பிறகு பகவான் மஹேஸ்வர் ஆச்சரியம் அடைந்து மனத்துக்குள்ளேயே கூறிக்கொண்டார். இப்பேற்பட்ட தபஸ்விகளுக்கு அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

இந்த ப்ராம்மணர்கள் எங்கு தபஸ் செய்ய உட்காருகிறுர்களோ அங்கே ஆச்ரமும் அமைத்துக் கொள்கிருர்கள். அந்த இடத்தில் கீர்த்தியும் பெறுகிருர்கள். அதே சமயம் அந்த இடத்தைப் பற்றி பொருமையும் படுகிருர்கள்.

தங்கள் தபஸின் சித்திகளை அடைய முடியாமல் போனுல் தபஸ்ஸ நாசம் செய்யும் க்ரோதத்தாலேயே ஜயிக்கிருர்கள்.

ஆனுலும் தங்கள் நன்மை வ்ருத்தி அடைய விரும்புகிறவர்களுக்கு தபஸ்விகள் மிக்க மதிப்புக்குறியவர்களாகிருர்கள். கோபமாக இருந்தாலும் அல்லது சாந்தமாக இருந்தாலும் தபஸ்விகளுக்கு அதைப்பற்றி கவலே ஏன்?

பகவான் மகாதேவர் மனதிற்குள் இப்படி எண்ணிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது துர்வாசருடைய கோபாக்னி, ஆகாசமண்டலம் முழுவதும் பரவிற்று.

அந்த க்ரோதாக்னியிலிருந்து புகைமண்டதம் எழும்பியது பாருங்கள். அது இன்றுவரை ஆகாசம் முழுவதும் வியாபித்துக் கொண்டு ஆகாசத்தை நீலநிறமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

அதன் பிறகு அந்த புன்னகைப் படலத்தைப் பார்த்துவிட்டு சிவகணங்கள் ப்ரளய காலத்து கடல்நீரைப்போல கலங்கினுர்கள். ஐயோ, இது என்ன? என்ன என்று ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டார்கள்.

பிறகு அஸ்த்ர சஸ்த்ரத்தை எடுத்துக்கொண்டும், கர்ஜித்துக் கொண்டும், சிவபுரியிலிருந்து அங்குமிங்கும் நாலாபக்கங்களிலும் ஓடினுர்கள்.

பின் மகாதேவருடைய பாரிஷதர்கள் ஒருவரை ஒருவர் யுத்தத்திற்கு அறை கூவிக்கொண்டு, எமனுயிருந்தாலென்ன? காலனுயிருந்தாலென்ன? ம்ருத்யுவாகயிருந்தாலென்ன? அந்தகனுயிருந்தாலென்ன? ப்ரும்மாவாயிருந்தால் என்ன? விஷ்ணுவாயிருந்தால் என்ன? தேவதைகளாயிருந்தாலென்ன? நாங்கள் கோபித்தெழுந்தால் எங்களுக்கு முன் யாரால் நிற்க முடியும்? நாங்கள் விரும்பினுல் அலேயை தண்ணீராக மாற்றுவோம். எல்லா பர்வதங்களேயும் நொறுக்கி தூளாக்குவோம். ஏழு சமுத்திரங்களேயும் வற்ற அடித்து பாலேவனம் ஆக்குவோம்.

பாதாளத்தை உயரக் கொண்டு வருவோம். சுவர்கத்தை கீழே தள்ளிவிடுவோம்.

இந்த ப்ரும்மாண்ட ரூபமான பாண்டத்தை க்ஷண பொழுதில் உடைத்துவிடுவோம். காலனேயும் ம்ருத்யுவையும் பிடித்து, பனம் பழங்களேப் போல ஒன்றுடன் ஒன்றை மோதி நசுக்கி எறிந்து விடுவோம்.

இந்த வாரணாசியில் இருந்தால் எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் முக்தி கிடைக்கும். அதனால் இந்த வாரணாசியை மட்டும் விட்டு விட்டு மற்ற ஸமஸ்த புவனங்களையும் விழுங்கி விடுவோம்,

இந்தப் புகைமண்டலம் பெரிய குன்றம் போன்ற ஜ்வாலை எங்கிருந்து கிளம்புகிறது? அது யாரவர்? மதத்தினால் மோக மடைந்து பகவான் ம்ருத்யுஞ்சயரான சங்கரருடைய ப்ரபாவத்தை அறியவில்லையா?

இவ்விதமாக மகா பயத்துக்கும் பயத்தை அளிக்கக்கூடிய இந்த கணங்கள் நான்கு பக்கமும் வனத்தை சூழ்ந்துகொண் டார்கள்.

அந்த ப்ரளயாக்னியை கற்களைப்போல் துண்டு துண் டாக்கி, நந்தி, நந்திசேஷனன், சோமநந்தி, மஹோதரன். மஹாக்கனு, மஹாக்ரீவன், மகாகாலன், ஜிதாந்தகன், ம்ருத்யுப்ரகம்பனன், பீமன், கண்டாகர்ணன், மகாபலன், க்ஷோபணத்திராவணன், ஜம்பீ, பஞ்சாஸ்யன், பஞ்சலோசனன், த்விசிரா சோமன், பஞ்சஹஸ்தன், தசானனன்.

சண்டன், பிருங்ரிடி, துண்டி, ப்ரசண்டன், தாண்டவப்ரியன், க்ஷேமகன் பிஞ்சிண்டிலன், ஸ்தூலசிரஸ், ஸ்தூலகேசன், கபஸ்திமான், க்ஷேமதன்வா வீரபத்திரன், ரணப்பிரியன், சண்டபாணி, சூலபாணி, பாஸபாணி, க்ருசோதரன்.

தீர்கக்ரீவன், பிங்காக்ஷன், பிங்கனன். பிங்கள மூர்த்தஜன், பகுநேத்திரன், லம்பகர்ணன், கர்வன், பர்வத விக்ரகன் கோகர்ணன், கஜகர்ணன், கோகிலாக்ஷன், கஜானனன், மயினேக மேயன் விகடாசியன், அட்டகாஸகன், சிரபாணி, சிவாராமன், வயனிகன், வேணு வான்னன், துரர்தர்ஷன், துஸ்சகன், கர்ஜனன், ரிப்புத்தர்ஜனன், முதலிய நூறு கோடிகணேசர்கள், காசியை சூழ்ந்துகொண்டு காற்றின் வேகத்தைக்கூட தடை செய்து விட்டார்கள்.

துர்வாஸரின் கோபத்தினால் வ்யாகூலமடைந்த மூன்று புவனங் களும் அந்த நாழியில் அந்த வீரர்கள் கோபமடைந்ததும் கிடுகிடு வென்று நடுங்க ஆரம்பித்தார்கள். அந்தக்காலமே அப்படி இருந்தது.

காசியில் சிவகணங்கள் உத்தரவில்லாமல் அவர்கள் தேஜஸ்ஸினால் ப்ரகாசமிழந்து சூரியசந்திரர்கள்கூட அங்கு ப்ரவேசிக்க மாட்டார்கள்.

இதைப் பார்த்து விட்டு பகவான் உமாபதி மிகவும் கோப மடைந்த சிவகணங்களை திருப்பி அனுப்பி விட்டு, கூறினார், இந்த அனுசூயாகுமாரன் ஆனமுனி, என்னுடைய அம்சமேயாகும்.

அங்கு துர்வாஸரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கத்திலிருந்து மகா தேஜோ மயமான க்ருபாநிதி பகவான் சம்போ காசிபுரியை காப்பாற்றுவதற்காக அந்த லிங்கத்தின் மூலமாக தன்னைத்தானே வெளிக்காட்டிக் கொண்டார்.

காசியில் முனிவரின் சாபம், அங்கு கொடுக்கும் முக்திக்கு இடையூறு இல்லாதிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணி, தானே ப்ரத்யக்ஷமானார்.

பகவான் துர்வாசரிடம் கூறினார். ஏ மகா கோபியே, தபஸ்வியே! நான் சந்தோஷமடைந்தேன் நீ சந்தேகப்படாமல் என்ன வேண்டுமோ கேள் என்றார்.

இப்பொழுது சாபம் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருந்த துர்வாஸமுனி மிகவும் லஜ்ஜை அடைந்து கூறினார். கோபத்தினால் நான் குருடாகி புத்தி இழந்து விட்டேன்.

க்ரோதம் என்னும் சத்ருவுக்கு வசப்பட்டநான் மிகவும் இழிவானவன். நான்மூன்று உலகங்களுக்கும் காசியையே சாபம் கொடுக்க எண்ணினேன். வெட்கம், வெட்கம்.

சம்சாரசாகரத்தில் மூழ்கிக் கிடப்பவர்களுக்கு அடிக்கடி ஜனனமரணம் ஆகிய போக்கு வரவு சுழலில் அகப்பட்டு அல்லல் படுபவருக்கு கர்மபாசத்தால், கழுத்து இறுக்கப்பட்டவருக்கு முக்திக்கு சாதனம், இந்த காசி ஒன்றுதான்.

இந்த காசி ஸமஸ்த ஜீவர்களுக்கும் மாதா மகா அமிர்த ரூபமான முலைப்பால் புகட்டி பரமபதத்திற்கு அனுப்புகிறாள்.

மாதாவுக்கும் காசிக்கும் உவமை கூற முடியாது. ஏன் என்றால் மாதாகுழந்தையை கர்பத்தில் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். ஆனால் காசி எப்பொழுதும் கர்பதுக்கத்திலிருந்து விடுதலை அளிக்கிறது.

காசிக்கு ஒருவர் சாபம் கொடுத்தால் சாபம் கொடுத்தவருக்குத்தான் அந்த பலன் கிடைக்குமேதவிர காசிக்குக் கிடைக்காது.

இந்த விதமாக துர்வாஸருடைய இந்த வசனம் கேட்டுவிட்டு பகவான் த்ரிலோசனர், காசியை அவர் புகழ்வது கேட்டு மிகவும் சந்தோஷம், அடைந்து கூறினார்.

காசியை ஒருவன் புகழ்ந்தால், அல்லது காசியை ஹ்ருதயத்தில் த்யானித்தால், அவன் கடுமையான தபஸ் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. அந்த தபஸின் பலனும் கோடிக்கணக்கான யாகத்தின் பலனும் அவனுக்குக் கிடைக்கிறது.

காசி என்னும் இரண்டு அக்ஷரங்கள் ஸதா, யாருடைய நாக்கு நுனியில் இருந்துகொண்டு இருக்கிறதோ, அந்த புத்திமான் ஒருபொழுதும் கர்பவாஸத்தை அடையமாட்டான்.

ஒருவர் காலையில் எழுந்திருந்ததும், காசி என்னும் இரண்டு அக்ஷரங்களை ஜபிப்பானானால் இந்த இரண்டு லோகங்களையும் ஜெயித்து, அலௌகிகமான பதத்தை அடைகிறான்.

ஹே! அனுசூய நந்தன! இச்சமயம் காசியைத் துதித்த புண்ணியத்தினால் உனக்கு ஞானம் கிடைக்கிறது. முன்பு செய்த கடும் தபஸ்ஸினால் கூட இந்த ஞானம் கிடைக்கவில்லை.

ஹே! முனியே! என் தீக்ஷையைப் பெற்று என் பூஜையை செய்பவர்கூட எனக்கு ப்ரியமானவர் இல்லை. ஏனெனில் அவர்களை விட காசியை ஸ்துதிக்க ஆசை கொண்டவர்களே, எனக்கு ப்ரியமானவர்கள். இது முக்காலும் ஸத்யம்.

நானாவிதமான, தானங்கள், யக்ஞங்கள் தபஸ்கள் இவைகளைச் செய்வது எனக்கு சந்தோஷம்தான். ஆனால் காசியைப் புகழ்வதே இவைகள் எல்லாவற்றையும்விட சந்தோஷமளிக்கிறது.

நல் இதயம் படைத்த ஆனந்தவனத்தை துதித்தால் அது வேதோக்த ஸூக்திகளால் என்னைத் துதித்த மாதிரியாகிறது.

ஏ அனுஸூய குமாரனே! தவஸ்ரேஷ்டனே, உன் எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறட்டும். மகாமோகத்தையும் நாசம் செய்யும் உத்தம ஞானம் கிடைக்கட்டும்.

ஏ! குற்றமற்றவனே, நீ மற்றும் வேண்டும் வரம்கேள். உனக்குக் கொடுக்கக் கூடாதது என்ன இருக்கிறது? கோபித்துக்கொண்டோ மென்று லஜ்ஜை அடையாதே. ஸஜ்ஜனங்கள் உன்னைப் போன்ற முனிவர்களையே பெருமையாகக் கூறுகிறார்கள்.

இவ்வுலகில் தவம் செய்ய சக்தி உள்ளவர்களே கோபித்துக் கொள்வார்கள், இல்லை என்றால் சாமர்த்தியம் இல்லாத புருஷர்கள் தங்கள் பலவீன வ்ருத்தியினால், என்ன செய்ய முடியும்?

இதைக் கேட்டவுடன் துர்வாஸ மகரிஷி சந்தோஷமாக புளகாங்கிதம் அடைந்து மகாதேவரை ஸ்துதி செய்தபின் வரம் கொடுக்கும்படி ப்ரார்த்தித்தார்.

ஹே! தேவ தேவா, ஜகன்னாதா, கருணாகரா, சங்கரா, மஹா அபராதத்தை த்வம்ஸம் செய்பவனே, அந்த காந்தகனே மன்மத சத்ருவே, ம்ருத்யுஞ்சயா உக்ரா, ம்ருடானி வல்லபா, த்ரிலோசனா, நாதா, என்மேல் க்ருபை செய்து, எனக்கு வரம் கொடுக்க விரும்பினீர்களானால் இந்த ஸ்தலத்திலிருக்கும் லிங்கம் 'காமதர்' என்னும் பெயருடன் விளங்கட்டும். என்றால் தோண்டப்பட்ட

இந்தக் குண்டமும் காமகுண்டம் என்னும் பெயருடன் விளங் கட்டும்.

இதைக் கேட்டு தேவதேவர் கூறினர், ஏ பரம கோபமுடைய வரே, மகாதேஜஸ்வியே, அவ்விதமே ஆகட்டும். உம்மால் ஸ்தா பிக்கப்பட்ட, இந்த லிங்கம் துர்வாஸேஸ்வரர் என்னும் பெய ருடன் விளங்கட்டும்.

ஜனங்களின் எல்லா விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றுவதானல் காமேஸ்வரர் எனும் பெயருடன் விளங்கட்டும். சனிவாரத்தன்று த்ரயோதசியும் ப்ரதோஷமும் சேர்ந்தால் உன்னல் ஸ்தாபிக்கப் பட்ட இந்த காமகுண்டத்தில் ஸ்னனம் செய்து உன்னல் ஸ்தா பிக்கப்பட்ட இந்த காமேஸ்வர லிங்கத்தை தரிசனம் செய்தால் கர்மத்தினுல் ஜனித்த தோஷத்தின் காரணமான யம வாதனே அனுபவிக்க மாட்டான்.

அனேக ஜன்மங்களில் உண்டான ஸஞ்சித பாபங்களும் காம குண்டத்தில் ஸ்னனம் செய்த மாத்திரத்தில் க்ஷணத்தில் கரைந்து போகும்.

காமேஸ்வரரை ஸேவிப்பதால், அவர்களுடைய ஸமஸ்த காமனேகள் பரிபூர்ணமாகும். பகவான் சம்பு இந்த விதமாக துர்வாஸருக்கு வரம் அளித்துவிட்டு, அந்த லிங்கத்தில் மறைந்து போனுர்.

ஸ்கந்தர் கூறினுர்—இந்த லிங்கத்தை ஆராதிப்பதனுல் துர்வாஸரின் ஸமஸ்த விருப்பங்களும் பூர்ணமாயின. அதனுல் காசியில் விருப்பங்கள் நிறைவேறும் பொருட்டு மிகவும் கருத்துடன் காமேஸ்வரரை பூஜிக்க வேண்டும்.

மகா பாதகங்கள் சமனம் அடையும் பொருட்டு காம குண்டத்தில் அத்யாயத்தை எவன் ஒருவன் படிக்கிருனே, அல்லது கேட்கிருனே அவன் பாபமற்றவனுகிருன்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷடீகாவான எண்பத்தைந்தாம் அத்யாயம்.

ஸம்பூர்ணம்.

எண்பத்தாறும் அத்யாயம்

பார்வதி கூறினள்—ஹே தேவதேவா, காசிபுரியில் விஸ்வ கர்மேஸ்வரர் என்னும் ப்ரஸித்தி பெற்ற லிங்கம் இருக்கிறது. அந்த லிங்கம் ஆவிர்பவமான கதையைக் கூறுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டாள்.

தேவாதிதேவர் கூறினர்—இப்பொழுது பாதகத்தை நாசம் செய்யும் விஸ்வகர்மேஸ்வர லிங்கத்தின் மனோகரமான, உற்பத்தியின் கதையைக் கூறுகிறேன், கேள்.

பூர்வகாலத்தில், த்வஷ்டர் என்னும் ப்ருஹஸ்பதி புத்திரனும், ப்ரும்மாவே மற்றொரு சரீரம் எடுத்து வந்தார்போல் கர்மத்தில் அதிநிபுணனுமான, விஸ்வகர்மா என்றொருவர் இருந்தார்.

அவர் உபநயனமானவுடன், பால்யகாலத்திலேயே பிக்ஷை எடுத்து, சாப்பிட்டு கொண்டு, குருகுலத்தில் வசித்து, குரு ஸேவை செய்து வந்தார்.

ஒருதடவை மழைக்காலத்தின்போது, அவருடைய குரு கூறினர்—அப்பனே, எனக்கு மழைக்காலத்தில் கஷ்டப்படாமல் இருக்கும்படியாக ஒரு பர்ணசாலே அமைத்துக் கொடு என்று கூறினர்.

அந்த பர்ணக்குடில் ஒருபொழுதும் ஜீரணமாகக் கூடாது. பழையதாகவும் ஆகக் கூடாது என்றார். குருபத்னி கூறினள்—த்வஷ்டநந்தனனே! என் சரீரத்துக்குப் பொருத்தமான ஒரு அங்கி தைக்க வேண்டும். அது பெரியதாக அல்லது தொள தொள வென்று இருக்கக் கூடாது. அது துணியினல் ஆனதாக இல்லா விட்டால், மிக நல்லது. எப்பொழுதும் ப்ரகாசமாக இருக்கும் மரவுரியினலானதாக அது இருக்கட்டும்.

பின் குருபுத்ரன் கூறினன்—எனக்கு ஒருஜோடி பாதுகைகள் வேண்டும். இதை அணிவதால் காலில்ஒரு பொழுதும் சகதி ஒட்டாமல் இருக்கவேண்டும்.

அது தோலினல் கட்டியதாக இருக்கக் கூடாது. ஓடியாடு வதற்கு இடையூறு செய்வதாக இருக்கக் கூடாது. மேலும் அதை அணிந்துகொண்டு தண்ணீரில் வெகுவேகமாக ஓடக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும் என்றான்.

பின் குருகன்விகை கூறினள்—ஏ, பெரியவரே, என் காதுக்குத் தகுந்ததாக தங்கத்தால் ஆன ஒரு ஒரு ஜோடி குண்டலங்கள் தங்கள் கையினல் பண்ணித் தரவேண்டும்.

மேலும் யானை தந்தத்தால் செய்த பெண்கள் விளையாடும் விளையாட்டு சாமானும் உங்கள் கையாலேயே பண்ணித் தரவேண்டும் ஏ, ஸுபுத்தி உடையவனே. குடித்தனத்திற்கு வேண்டிய உபகரணங்களான உரல், உலக்கை முதலியவைகளை யும், ஒருபொழுதும் உடையாதவையாக பண்ணித் தரவேண்டும்,

மேலும் தேய்க்காமலேயே உள்ளும் புறமும் பளபளவென்றி ருக்கும் பாத்திரங்களும் செய்து தரவேண்டும். மேலும் ருசியாக இருக்கும்படி சமைக்க கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். அழலில், என் கைகள் சுட்டுவிடாமல் இருக்க உபாயமும் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். மரத்தாலான ஒரு தூண் ஆதாரமாகக்கொண்டு, ஒரு வீடுகட்டிக்கொடுங்கள். அது நான் எங்குபோக விரும்புகிறேனே அதையும் எடுத்துக்கொண்டு போக சௌகரியமாக இருக்க வேண்டும்.

விஸ்வகர்மாவைவிட வயதில் பெரியவர்களான அவனது சகாக்களும் அவனால் செய்யப்பட்ட பொருளை விரும்பிக் கேட் டார்கள், ஹே! கிரிஸுதே, அந்த சமயம் விச்வகர்மாவிற்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை.

அவன் அப்படியே எல்லோரிடமும் செய்து கொடுப்பதாக ப்ரதிக்ஞை செய்து விட்டு, பயத்தினாலும் கவலையினாலும், சிந்தனை யுடன் திகிலுடன் வனத்திற்கு சென்றான்.

எல்லாரிடமும் எல்லாம் செய்து தருவதாக நான் ப்ரதிக்ஞை பண்ணினது வாஸ்தவம், ஆனால் ஒன்றும் பண்ணத் தெரியவில்லையே என்று யோசித்தான். என்ன செய்வேன், எங்கு செல்வேன், எனக்கு புத்திசொல்லி யார் சகாயம் செய்வார்கள்? யாரைச் சரண் அடைவேன்?

குரு, குரு பத்தினி, அவர்கள் சந்தானங்கள் எல்லோருக்கும் வாக்குக் கொடுத்து விட்டு வந்தேனே, அதைச் செய்யாவிட்டால் நரகத்திற்கு அல்லவா போக வேண்டி இருக்கும்?

ஏனென்றால் ப்ரும்மசாரிகளுக்கு குருஸேவை ஒன்றே தர்மம் அவர்களின் வார்த்தையை நிறைவேற்றா விட்டால், நான் எப்படி கடைத்தேறுவேன்?

குருவின் ஆக்ஞைகளை நிறைவேற்றினால் தான் ஸமஸ்த மனோரதங்களும் ஸித்தி அடையும். இல்லாவிட்டால் அடையாது. அதனால் கட்டாயம் அவர்கள் எல்லோருடைய காரியங்களையும் முடித்தாக வேண்டும்.

நான் இந்த வனத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு குருவின் ஆக்ஞையை எப்படி நிறைவேற்றுவேன்? புத்தியற்ற எனக்கு யார் உதவுவார்கள்?

குருவின் வார்த்தையை தூரவிடுங்கள். ஒரு சாதாரண மனிதனிடம்கூட ஒரு காரியத்தை செய்வதாக வாக்குறுதி கொடுத்து விட்டு அதைச் செய்யாவிட்டால் அதோகதிதான் அடைய வேண்டும்.

நான் ஒன்றும் அறியாதவன். உதவியில்லாதவன், இந்த கர்மங்களை எப்படிச் செய்வேன். அவர்களிடம் பயந்து கொண்டு ஆகட்டும் என்று உறுதி கூறிவிட்டு இங்கு வந்து விட்டேன். ஏ, வருங்காலமே உனக்கு நமஸ்காரம்.

விஸ்வாகர்மா அரண்யத்தில் இவ்விதமான சிந்தனையுடன் உட்கார்ந்து, கொண்டிருந்தான். அச்சமயம் ஒரு தபஸ்வி அவ் வழியே வருவதைப் பார்த்தான்.

அப்பொழுது விஸ்வகர்மா அவ்வனத்தில் தன்னை நோக்கி வந்து கொண்டு இருக்கும் தபஸ்வியைப் பார்த்து, வணக்கம் செய்து கூறினன். ஏ! பகவானே! தங்களை தரிசனம் செய்த உடன் சிந்தையெனும் அக்னியால் தகித்துக் கொண்டிருக்கும் என் சரீரம் க்ஷணப்பொழுதில் காற்றினல் சிதறப்பட்ட, மூடு பனியில் மூழ்கினதுபோல் குளிர்ந்து விட்டது.

என் இதயமும் ஆனந்தமடைகிறது. தாங்கள் யார்? நான் பூர்வஜன்மத்தில் செய்த தபோபலனே, தபஸ்வியின் உருவமாக என்முன் வந்திருக்கிறதா, அல்லது தயா ஸாகரரான சிவபிரானே என் முன்னல் எழுந்தருளியிருக்கிறுரா?

சரி, தாங்கள் யாராக இருந்த போதிலும் தங்களுக்கு நமஸ் காரங்கள். தாங்கள் எனக்கு நற்புத்தி கூறுங்கள். குரு, குரு பத்தினி, சந்தானங்கள் இவர்கள் உடைய எண்ணத்தை நான் எப்படி நிறைவேற்றுவேன்? தாங்கள் நிர்ஜனமான இந்த வனத்தில் எனக்கு பந்துவாகக் கிடைத்திருக்கிறீர்கள். தாங்கள் இந்த அற்புதமான காரியத்தைச் செய்ய எனக்கு உதவுங்கள் என்றுர்.

கருணையான சித்தத்தையுடைய தபஸ்வியான அந்த ப்ரும்ம சாரி, விஸ்வகர்மா இவ்வாறு கூறியதும் சரியானபடி அவனுக்கு உபதேசம் செய்யத் தொடங்கினர்.

ஆப்தனென்று நினைத்து ஒருவன் ஒரு கேள்வி கேட்டால் துர் புத்தியுடைய ஒருவன் சரியானபடி பதில் சொல்லாவிட்டால் அவன் கல்பம் முடியும்வரை நரகத்தில் வசிக்கிறுன்.

தபஸ்வி கூறினர்—ஏ! ப்ரும்மசாரியே, நான் சொல்வதைக் கேள். நீ கூறிய இக்காரியம் அப்படி என்ன அதிசயமானதா? விஸ்வேஸ்வரரின் அனுக்ரஹத்தால் ப்ரும்மா கூட ச்ருஷ்டி செய்வதில் நிபுணத்வம் அடைந்து இருக்கிறுரே; ஏ! த்வஷ்டாவின் புதல்வனே, நீ காசிக்குச் சென்று விஸ்வேஸ்வரரை ஆராதித்து

வந்தாயானால் விச்வகர்மா என்ற உன் பெயர் நிச்சயமாக ஸத்யமாகும்.

காசியில் விஸ்வேஸ்வரரின் க்ருபையால் ஒருவருடைய அபிலாஷையும் நிறைவேறாமல் இருக்காது. பரம துர்லபமான மோக்ஷம்கூட அங்கு சரீரத்தை விடுபவர்களுக்குச் சுலபமாகிறது.

விஸ்வேஸ்வரரின் பரம அனுக்ரஹத்தால், ப்ரும்மா சிருஷ்டி செய்யவும் விஷ்ணு அதை ரக்ஷிக்கவும் சாமர்த்தியம் உடையவர்களானார்கள். ஏ! குழந்தாய், நீ உன் மனோரதங்கள் நிறைவேற வேண்டும் என்று விரும்பினாயானால் நிர்வாண லக்ஷ்மியின் அதிஷ்டானமான காசிக்குச் செல்.

அந்த பகவான் சங்கரர், எல்லாருடைய மனோரதங்களை பூர்ணமாக்குகிறார். உபமன்யு கொஞ்சம் பால் கேட்டதற்காக க்ஷீரஸாகரத்தையே வரவழைத்துக் கொடுத்தார்.

அங்கு வசிப்பவர்களுக்கு பதத்திற்குபதம் தர்மக்குவியல்கள் கிடைக்கிறது. பகவான் மகாதேவருடைய ஆனந்த வனத்தில் கங்கையின் ஜலத்தை ஸ்பர்சித்ததுமே, மகாபாதகத் தொடர்கள், உடனே நாசமடைகின்றன. அத்தகைய காசியை யாதான் ஆச்ரயிக்கமாட்டார்கள்?

கோடிக்கணக்கான யக்ஞங்கள் செய்தாலும் இந்த தர்மராசி கிடையாது. ஆனால் காசியின் தெருக்களில் திரிவதால் பதத்திற்குப் பதம் தர்மம் வந்து அடைகிறது. கோடிக்கணக்கான யக்ஞங்கள் செய்தாலும் கிடைக்காத தர்மபதம், காசியின் தெருக்களில் அலைவதனாலேயே கிடைக்கிறது.

தர்மார்த்த, காம, மோக்ஷத்தை அடைய விரும்பினால், த்ரைலோக்யபாவனம் ஆன, காசிபுரிக்கு யாத்திரை செய் காசியில் எல்லாவற்றையும் அளிக்கும் தாதாவான விஸ்வநாதரை ஆச்ரயம் அடைந்தால் ஜனங்களின் எல்லா விருப்பங்களின் பலன்களும் கிடைக்கும்.

விச்வகர்மா தபஸ்வியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு சந்தோஷமடைந்து, அவரிடமே காசியை அடையும் உபாயத்தைக் கேட்கத் தொடங்கினான். விஸ்வகர்மா கூறினான். ஏ, தபோத்தமா! காசியில் ஸாதகர்களுக்கு மூவுலகிலும் உள்ள பதார்த்தங்கள் சுலபமாகக் கிடைக்குமென்று கூறினீர்கள். அந்த மகாதேவரின் ஆனந்த வனம் எங்கிருக்கிறது? ஸ்வர்க்கத்திலா, பாதாளத்திலா, பூமியிலா எங்கிருக்கிறது?

எங்கு ஸம்ஸாரத்தைக் கடத்தும் பகவான் விஸ்வேஸ்வரன் ஜீவன்களுக்கு தாரக ஞானத்தை உபதேசிக்கிறாரோ? எதனால்

அவர்கள் தன்மயம் ஆகிருர்களோ, அந்த ஆனந்தவனம் எங்கிருக்கிறது?

எங்கு சஞ்சாரம் செய்பவர்களுக்கு மோக்ஷலக்ஷ்மி ஸுலபமாக கிடைக்கிருள் என்று கூறினீர்களோ, அங்கு நம் மிகச் சிறிய மனோ ரதங்கள் நிறைவேறுவது என்ன அதிசயம்?

நல்லது. இப்பொழுது அன்புடன் தாங்கள் சொல்லுங்கள், என்னை இந்த காசிக்கு யார் அழைத்துக்கொண்டு போவார்கள், என்று? அல்லது நான் எப்படி தனியாகப் போக முடியும் என்ருன். தபஸ்வி விஸ்வகர்மாவினுடைய, பக்தி நிரம்பிய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கூறினர்.

நானே வந்து உன்னை அழைத்துச் செல்லுகிறேனப்பா, ஏனென்ருல் நானும் அங்கு போவதற்கு விரும்புகிறேன். துர்லப மான மனுஷ்ய ஜன்மம், கிடைத்த பிறகும், காசிக்குப் போய்ச் சேவிக்கவில்லையானுல், பின் இந்த மனுஷ்ய தேகம் கிடைக்குமா? கர்மபந்தனத்தை நாசம் செய்யும் ச்ரேயஸ் பூமியான காசிதான் கிடைக்குமா? காசி கிடைக்காமலேயே இந்த மனுஷ்ய ஜன்மம் கழிந்துவிட்டால் ஆயுளும் வருங்காலமும் வீணுகப் போகும் அல்லவா, அதனுல் சஞ்சலம் ஆன இந்த மனுஷ்ய ஜன்மத்தை நான் பயனுள்ளதாக ஆக்கிக்கொள்வதற்கு காசிக்குப் போகிறேன்.

நீயும் மாயையை உதறிவிட்டு என்கூட காசிக்கு வா, இவ்வாறு கூறவே விஸ்வகர்மா இந்த தயாளுவானதபஸ்விகூடவே விஸ்வநாத நகருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். அங்கு சென்றதுமே அவன் மனது சாந்த மயமாய் திகழ்ந்தது. விஸ்வ கர்மாவை அங்கு கொண்டு சேர்த்துவிட்டு தபஸ்வி எங்கு மறைந்தாரோ, தெரியாது.

அப்பொழுது விஸ்வகர்மா நினைத்தான். எல்லோருக்கும் அபீஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் தாதாவான விஸ்வநாதரே தபஸ்வி யாக வந்தார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

யாருடைய சித்த வ்ருத்தி ஸத்ய பதத்தில் நிலை நிற்கிறதோ, அவர் தள்ளியிருந்தாலும் ஹ்ருதயத்தின் உள்ளேயே இருப்பதாக அர்த்தம்.

பகவான் முக்கண்ணர் தன் க்ருபா கடாக்ஷத்தை யார் மேல் வீசுகிருரோ அவர்கள் வெகு தூரத்தில் இருந்தால் கூட தன் வழியைக் காட்டி தன் பக்கத்தில் இழுத்துக் கொள்கிருர். இது முற்றிலும் உண்மை.

பகவான் த்ரிலோசனருடைய அற்புத லீலை, அவர் பக்தர்கள் எங்கேயிருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஒன்றும் துர்லபம் இல்லை. வனத்தின் ஒரு மூலையில் சிந்தையினுல் வ்யாகூல சித்தனுகி, ஞான

ஹீனனுகி இருந்த நான் எங்கே, எனக்கு ஸத் உபதேசம் செய்து என்னை காசிக்கு இழுத்து வந்த தபஸ்வி எங்கே?

நான் பூர்வ ஜன்மத்தில் பகவான் சங்கரரை ஆராதிக்கவில்லை என்பது தெரிகிறது. ஏனென்ருல் சரீரம் எடுத்தவுடனேயே எனக்கு அது நன்ருக தெரிந்துவிட்டது. இந்த ஜென்மத்தில் இப்பொழுதுவரை பிள்ளை பருவத்தின் காரணத்தினுல் ஒரு ஆராதனையும் செய்யவில்லை. இது ஸ்பஷ்டமான ப்ரத்யக்ஷமாகும். பின் சிவனுடைய அனுக்ரஹம் என் மேல் எப்படி விழுந்தது?

என் குரு பக்தியே மஹாதேவரின் சந்தோஷத்தின் காரணம் என்று தோன்றுறது. அதனுலேயே விஸ்வேஸ்வரன் இதுவரை அழைத்து வந்து தயை புரிந்திருக்கிருர். மற்ற தேவதைகளைப் போல மஹேஸ்வரர் காரிய காரணங்களைத் தேடி கொண்டிருப்பதில்லை. கேவலம் க்ருபையினுலேயே தரித்திரர்களுக்கு தயை செய்கிருர்.

என்னிடம் அவருக்கு தயை இல்லை என்ருல், இந்த தபஸ்வியின் சந்திப்பு, எனக்கு எப்படி ஏற்படும். மஹாதேவரே இந்த தபஸ்வி ரூபமாக என்னை இங்கு அழைத்து வந்திருக்கிருர். இது ஸத்யம்.

கேவலம் தானத்திலும், யக்ஞத்தினுலும், தபத்தினுலும் சிவபிரானை சந்தோஷமடையச் செய்ய முடியாது. கேவலம் அவருடையக்ருபையே அவர் சந்தோஷமடையக் காரணமாகிறது.

ஸாதுக்கள் மதிக்கும் வேத மார்க்கத்தை அனுசரித்து எவன் செல்கிருனே, அவனுக்கு விஸ்வேஸ்வரர் கட்டாயம் தயை புரிகிருர்.

இந்த விதமாக் விஸ்வேஸ்வரருடைய க்ருபையை உறுதி செய்து கொண்டு த்வஷ்டாவின் புத்திரனுன விஸ்வகர்மா, பவித்திரமாகவும், உறுதியான சித்துடனும் ஒரு சிவலிங்கத்தை ஸ்தாபித்து அதை ஆராதிக்கத் தொடங்கினுர்.

கந்த முல பலங்களை புஜித்துக் கொண்டு தினமும் வனத்திலிருந்து அந்தந்த காலங்களில் புஷ்பிக்கும் பூக்களைக்கொண்டு வந்து ஸ்னனம் செய்து பூஜிக்கத் தொடங்குவார்.

இவ்விதம் மூன்று வருடங்கள் வரை இடைவிடாமல் விஸ்வகர்மா லிங்க ஆராதனையில் மூழ்கி இருக்கும்போது சங்கரர் அவன் பூஜையால் சந்தோஷமடைந்தார்.

அப்பொழுது அவர் அந்த லிங்கத்தில் ஆவிர்பவித்துக் கூறுவார்—ஏ, த்வஷ்ட நந்தன, உன் இந்த திடபக்தியும், குருவின் ப்ரயோஜனத்திற்காக நீ மனவுறுதியுடன் செய்த பூஜையையும் கண்டு நான் சந்தோஷமடைந்தேன். புத்திரனே நீ வரம் கேள், நான் தருகிறேன்.

உன் குருவும் அவர்பத்தினியும், அவர்களின் இரு குழந்தைகளும், அவர்கள் சொன்னதெல்லாம் நீ செய்து கொடுக்கக்கூடிய சாமர்த்தியம் உன்னிடம் பரிபூர்ணமாக இருக்கும்.

அப்பனே, உன்னுடைய இந்த ஆச்சரியமயமான லிங்கத்தில் நான் இருப்பேன். இதில் விதிப்படி நீ பூஜை செய்ததைப்பற்றி நான் சந்தோஷித்தேன் அதனல் இன்னும் சில வரங்களை நான் உனக்கு தருகிறேன்.

ஸ்வர்ணமுதலிய உலோகங்கள், மரம், கல், மணி, ரத்னம், புஷ்பம், வஸ்த்ரம் கற்பூரம் முதலிய சுகந்த த்ரவ்யங்கள், ஜலம், கிழக்கு, வேர், பழம், தோல் முதலிய பதார்த்தங்கள் இவைகளெல்லாம்.

செயற்கையில் செய்வதற்குண்டான சக்தி உனக்கு உண்டாகட்டும். யார் யார் எங்கெல்லாம், எந்தெந்த தேவாலயங்கள் கட்டவேண்டும் என்று நினைக்கிறர்களோ, அவைகளைக் கட்டக்கூடிய சக்தி நீ பெறுவாய்.

அனேக விதமான நகைகள் செய்வது, சகலவித சிற்பங்கள் செய்வது, யந்த்ரங்கள் செய்வது, இவைகள் எல்லாவற்றையும் மற்றொரு ப்ரும்மா போல் நீ அறியக்கடவாய். நானுவிதமான யந்த்ரங்கள், அனேகவிதமான ஆயுதங்கள், நீர் நிலைகள் அழகான கோட்டைகள் இவைகளை மற்றொருவர் செய்ய முடியாத வண்ணம் அதிசயத்தக்கவிதமாய் நீ செய்வாய்.

என் வரதானத்தின் பலனுய் இந்தக்கலைகள் எல்லாம் உனக்கு ஸ்வயமாகவே வரும். எல்லாவிதமான இந்த்ரஜால, மஹேந்த்ர ஜால வித்தைகளும் உனக்கு ஆதீனமாகும். ஸகலகலைகளின் நுட்பமும், புத்தி அறிவும் உனக்கு உண்டாகும்.

என் வரத்தின் ப்ரபாவத்தால், எல்லாருடைய மனே வ்ருத்தியையும், நீ அறிந்து கொள்வாய். எவ்வளவென்று கூறுவது? ஸ்வர்க்க, மத்ய, பாதாளமான மூன்று உலகின் கர்மங்களும், நீ தானே அறிந்து கொள்வாய்.

ஏ! குற்றமற்றவனே, ஸமஸ்த உலகங்களிலும் உள்ள எல்லா கர்மங்களும் நீ அறிவதனல் விஸ்வகர்மா என்று உன் பெயர் அர்த்தமுள்ளதாகிறது.

ஆச்சர்யம், லிங்கபூஜையில் ஆழ்ந்திருப்பவனுக்கு என்னல் கொடுக்க கூடாதது ஒன்றும் கிடையாது. இன்னும் வரம் வேண்டுமோ, கேள், நான் தருகிறேன்.

ஸத்புத்தியுடைய ஜனங்கள் வேறு எந்த இடங்களில் சிவ பூஜை செய்தாலும் அவர்களுக்கு வாஞ்சித பலனை நான் அளிக்கிறேன். அப்பொழுது காசியில் செய்யும் பூஜையைப்பற்றி

சொல்லஎன்ன இருக்கிறது. இந்த காசிபுரியில் லிங்கபூஜையோ, லிங்க ஸ்தாபனமோ, லிங்கஸ்துதியோ செய்யும் ஒருவன், என் உருவைத் தரித்துக்கொள்ளும் நிலைக்கண்ணுடியாகிருன்.

அதனுல் லிங்கபூஜை செய்யும், ஏ ஸுக்ருதனே, நீ காசியில் லிங்கபூஜை செய்வதால் என்மூன்று கண்களுக்கும் கண்ணுடியாகிருய்.

மந்த மதி படைத்த பன்றியைப் போன்ற ஜனங்கள் இந்த காசிபுரியில் என்னைவிட்டு, வேறு தேவதைகளை பூஜித்தால் அவன் முகத்திலிருந்து வஞ்சிக்கப்படுகிருன்.

ப்ரும்மா, விஷ்ணு சந்த்ரன், இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகள் கூட என்னைத் தவிர வேறு ஒருவரையும் பூஜிப்பதில்லை. அதனுல், மோக்ஷ ஆர்த்திகள் இந்த ஆனந்தவனத்தில் என்னையே பூஜிக்க வேண்டும்.

நீ ஆனந்தவனத்தில் வந்து என்னை பூஜித்த மாதிரி, அனேக் புண்ய கர்மங்கள் செய்தவர்கள் இங்கு வந்து என்னை பூஜித்து என்னை அடைந்து இருக்கிருர்கள். நீ என் அனுக்ரஹத்திற்கு பாத்திரமாகி விட்டாய்.

அதனுல் அதிக துர்லபமான வரங்களை கேட்க விரும்பியானு லும் அவைகள் கிடைத்தாகவே எண்ணிக்கொள். இப்பொழுது தாமதமில்லாமல் சீக்கிரம் கேள்.

விஸ்வகர்மா கூறினுர்—ஏ, சங்கரா, நான் முட்டாளாக இருந்தபோதிலும், இந்த லிங்கத்தை ஸ்தாபித்திருக்கிறேன். இதை மற்றவர்கள் எல்லாம் ஆராதித்து உத்தம புத்தியை அடைவார்களாக.

தவிர என்னுடைய இன்னெரு காரியம் இருக்கிறது. அதையும் தாங்கள் அவசியம் கொடுக்க வேண்டும். எத்தனையோ கலைகளை தாங்கள் எனக்கு வரமாகக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். என்னைக் கொண்டு தங்கள் கோவிலை எப்பொழுது கட்டச் செல்வீர்கள்? மஹாதேவர் கூறினுர், அப்படியே, ஆகுக.

நீ கூறியபடியே உன்னுல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இந்த லிங்கத்தை ஆராதிப்பவர்கள், சகல செல்வமும் பெற்று மோக்ஷ தீக்ஷை பெறுவார்கள்.

அப்பனே சில நாட்கள் கழித்து, ப்ரும்மாவிடம் வரம் பெற்ற திவோதாஸ் வெகு தினங்கள் வரை ராஜ்யபோகத்தை அனுபவித்துவிட்டு கணேசனின் மாயையால் மிக வைராக்ய சித்தனுவார்,

பிறகு விஷ்ணுவின் உபதேசத்தால், சஞ்சலமான ராஜ லக்ஷ்மியை தியாகம் செய்து ஆராதித்து, நிர்வாண லக்ஷ்மியை

இங்கேயே அடைவான். அப்பொழுது நீ எனக்கு இங்கு அரண் மனையைப் போன்ற பெரிய கோவிலை நிர்மாணிப்பாயாக. இப்பொழுது நீ போ. குருவின் ஆக்கினையைப் பூர்த்தி செய்யப் ப்ரயத்தனம் செய். குருவிடம் பக்தி செலுத்து பவர்கள். சந்தேகம் இல்லாமல் எனக்கு பக்தி செய்பவர்களே யாவார்.

குருவை அவமானப்படுத்துகிறவர்களை நானும் அவமானப் படுத்துவேன். ஒரு சிஷ்யனுக்கு உசிதமான குருவின் ஆக்ஞையைப் பூர்த்தி செய்வாய். பிறகு அங்கிருந்து வந்து என்னண்டையில் இருந்து கொண்டு தூய்மையான உள்ளத்துடன் தேவதைகளுக்கு ஹிதமான காரியங்களைச் செய்து கொண்டு, முக்தி அடைய விரும்பும்வரை என்னிடமே இரு.

உன்னல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இந்த லிங்கத்தில் நான் எப்பொழுதும் ஸானித்யமாக இருந்து கொண்டு வருகிறவர் களுக்கு அபீஷ்ட பலன் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பேன். பக்தர் களுக்கு முக்தியைக் கொடுக்க மோக்ஷலக்ஷ்மியும் சமீபத்திலேயே இருப்பாள்.

அங்காரேஸ்வரருக்கு வடக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் லிங்கத்தை பூஜை செய்பவர்களுடைய மனோரதம் க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் நிறைவேறும். இவ்வாறு கூறி பகவான் சிவபிரான் அந்தர்த்யானமானுர்.

விஸ்வ கர்மாவும் தன் குருவிடம் சென்று, அவர்கள் விரும்பிய காரியங்களெல்லாம் முடித்து, தன் வீட்டை அடைந்தார். அங்கும் தன் காரியங்களினுல் மாதா பிதாக்களை சந்தோஷப் படுத்தி காசிக்கு வந்தார். புத்திமானுன த்வஷ்டாகுமாரன் ஸமஸ்த தேவதைகளுக்கும் ப்ரியமாக நடந்து கொண்டு, இன்று வரைதான் ப்ரதிஷ்டித்த லிங்காராதனையில் ஆழ்ந்து காசியிலே இருக்கிறுர்.

மஹாதேவர் கூறினுர்—ஏ, மலையரசன்மகளே, தேவி, காசியில் முக்தி கொடுப்பதில் சமர்த்தரான லிங்கங்களைப்பற்றி நீ கேட் டாய், நான் அவைகளை உனக்கு எடுத்துக் கூறினேன்.

ஓங்காரேஸ்வரர், த்ரிலோசனர், மகாதேவர்-க்ருத்திவாசேஸ் வரர், ரத்னேஸ்வரர் சந்த்ரேஸ்வரர், கேதாரேஸ்வரர், தர்மேஸ் வரர், வீரேஸ்வரர் காமேஸ்வரர், விஸ்வகர்மேஸ்வரர், மணிகர்ணி கேச்வரர், எனக்கும் பூஜிக்க தகுந்தவரான அவிமுக்தேஸ்வரர் உலக ப்ரஸித்தி பெற்ற சகல சௌக்யங்களையும் அளிக்கும் என் பெயருடன் இருக்கும் விஸ்வேஸ்வரர் இந்த 14 லிங்கங்களும், முக்கியமானவை.

அவிமுக்த க்ஷேத்ரத்துக்கு வந்து, விஸ்வநாதரை பூஜை செய்தாரானல் அவர்கள் நூறுகோடி கல்பம் ஆனலும் புனர் ஜன்மம் எடுக்கமாட்டார்கள்.

ஒழுங்கான சந்யாசிகளுக்கு ஒரே இடத்தில் சேர்ந்தாற்போல் ஒரு வருஷம் இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் நான்கு மாதம் ஒரு இடத்தில் இருந்து விட்டு, எட்டுமாதம் சுற்றிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஆனல் காசியை அடைந்தவர்களுக்கு அப்படி சுற்றிகொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை ஏனென்ருல் இங்கு மோக்ஷம் நிச்சயம். அதனல் காசியை விட்டு ஒருநாளும் போகக்கூடாது.

ஆனந்தவனத்தைத் தவிர வேறு ஒரு தபோவனத்திற்கும் போகக்கூடாது. ஏனென்ருல் என்னை நம்பி வந்தவர்களுக்கு இங்கேயே தபம், யோகம் மோக்ஷம் எல்லாம் கிடைக்கும்.

எல்லாஜந்துகளுக்கும் க்ருபைபுரியவென்றே, நான் இந்த க்ஷேத்ரத்தை நிர்மாணித்திருக்கிறேன். இந்த க்ஷேத்ரத்தின் ஸாதகர்கள் நிச்சயமாக ஸித்தி பெறுகிருர்கள்.

ஏனென்ருல் இறந்த காலத்தில் செய்த பாபமானலும், நிகழ் காலத்தில் செய்ததானலும், அறியாமலோ செய்ததானலும் அவைகள் எல்லாம் ஆனந்த வனத்தை தரிசித்ததுமே மறைந்து போகும்.

அதி உக்ரமான தபஸ், மகாதானங்கள், கடுமையான வ்ரதங்கள் இயமம், நியமம், அத்யாத்ம யோகாப்யாசம், மகாயக்ஞம் ஸமஸ்த உபநிஷத்துக்கள் கூட வேதாந்த சாஸ்திரத்தை அப்யாஸித்தால் என்ன பலன்கள் கிடைக்குமோ, அது இந்த க்ஷேத்ரத்தில் அனாயாசமாக கிடைக்கும்.

ஜீவர்களுக்கு இதுவரை கர்ம சூத்திரத்தால் கட்டுண்டு உலகத்தில் சுழன்று வரவேண்டியிருந்தது. ஆனல் அது விஸ்வேஸ்வரர் புரிக்கு வந்து சரீரத்தை த்யாகம் செய்யும் வரைக்கும்தான்

ஏ, தேவி இந்த காசியில் நான் லீலா விநோதமாகவே எண்பத்திநாலு லக்ஷம் ஜீவராசிகளுக்கும் என்ன பதவி அளிக்கிறேனே, அதை மஹா மஹாயாகங்கள் செய்தவர்களாலும் அடைய முடியாது.

இந்த அவிமுக்த க்ஷேத்ரத்தில் வசிப்பதால் மகாபூதங்களினல் உண்டான நானவித பூதங்களுக்கும் காலக்ரமமாக மரணமடைந்த பிறகு, அத்யந்த விஷய வாசனையில் சிக்கியவரும், தர்மத்திலிருந்து பரா முகமாக இருப்பவரும், இங்கு காலக்கிரமத்தில் சரீரத்தை த்யாகம் பண்ணினவுடன் அவர்கள் திரும்பவும் ஸம்ஸாரத்தில் ப்ரவேசிக்க மாட்டார்கள்.

ஹ! தேவி! மகாமகத்தில் உஷாகாலத்தில் தீர்த்த ராஜ் ப்ரயாகையில், தீர்த்தஸ்னானம் செய்வதால் அந்த பலன் வாரணாசியில் கோடிபங்கு அதிகமாக க்ஷணம்தோறும் கிடைக்கிறது.

இந்த க்ஷேத்ரத்தின் மகிமையை வெறும் வாக்கினால் வர்ணிக்க முடியாது. நான் உன்னை சந்தோஷப்படுத்துவதற்காக ஒரு உத்தேசமாக எடுத்துச் சொன்னேன். உத்தம ஜனங்கள் இந்த 14 லிங்கங்களின் பலனைக் கேட்டார்களானால் அவர்கள் இந்த 14 லோகங்களிலும் பூஜிக்கப்படுவார்கள் என்பது திண்ணம்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான எண்பத்தி ஆறுவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

எண்பத்து ஏழாம் அத்யாயம்

அகஸ்த்யர் கூறினர்—ஏ ஸர்வக்ஞபுத்ர, ஷடானன, இந்த முக்தியளிக்கும் எல்லா லிங்கத்தினுடைய கதையைக் கேட்டு அமுதம் பருகிய தேவர்களைப் போல் நான் பரம திருப்தி அடைந்தேன். உண்மையில் இந்த ஆனந்த கானம் இந்த ஓங்காரேஸ்வரர் முதலிய லிங்கங்களின் ஸானித்யத்தினுல், இந்த உலகில் பாபிகளுக்கும்கூட ஆனந்தத்தை அளிக்கிறது. இந்த ஸமஸ்த லிங்கங்களுடைய வ்ருத்தாந்தங்களைக் கேட்டு நான் காசி க்ஷேத்திரத்தின் தத்வத்தைக் கேட்டுவிட்டு ஜீவன் முக்த தசையில் இருக்கிறேன். ஹே-விபோ! அங்குள்ள தக்ஷேஸ்வரர் முதலிய சதுர்தச லிங்கங்களைப்பற்றி கூறினீர்கள். அவைகளுடைய மகாத்மியங்களையும் வர்ணியுங்கள்.

எந்த தக்ஷப்ரஜபாதி பகவான் சங்கரரை நிந்தித்தானே அவன் பிறகு எப்பொழுது சிவலிங்கம் ப்ரதிஷ்டை செய்தான்? இது விசித்ரமான விஷயம்.

இந்தவிதமான அகஸ்த்யருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, மயூரவாகனர் ஸ்கந்தர், தக்ஷேஸ்வரருடைய உற்பத்தி கதையைக் கூறத் தொடங்கினர்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார்—ஹே! முனியே! கல்மஷத்தைப் போக்கும் அந்த கதையை நீர் கேளும். தக்ஷப்ரஜாபதி ததீசி முனிவர் நிந்தித்தவுடன் ஆட்டு முகத்துடன், விரூபலக்ஷணத்துடன், ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள பிரம்மாவிடம் சென்றுர்—பின் ப்ரும்மாவின் உபதேசத்தால் யாகம் செய்யும் உத்தேசத்துடன் காசியை வந்தடைந்தார்.

இதன் மூலகாரணம் பின்வருமாறு—ஒருதரம் தேவாதி தேவரான, சந்திர மௌலியை தரிசிப்பதற்காக பகவான் விஷ்ணு, ப்ரும்மா, இந்த்ராதிலோக பாலர்கள், விசுவதேவர், மருத் கணங்கள், ஆதித்யர், வாயு, ருத்ரகணங்கள் ஸாத்யர்கள், வித்யா தரர்கள், நாககணங்கள், மகரிஷிகணங்கள், அப்ஸரஸ்கள், யக்ஷர், கந்தர்வ ஸித்தர்கள், சாரணகணங்கள் முதலியவர்களுடன் கைலாஸம் சென்றுர்.

அவர்கள் மெய்சிலிர்த்து பகவான் சங்கரரை, நானுவிதமாகத் துதித்தார்கள். சிவபிரானும் அவர்களுக்கு உசிதமான மரியாதை செய்தார். அவர்களும் பகவானையே பார்த்துக்கொண்டு அவரவர் ஆஸனங்களில் அமர்ந்தார்கள்.

அவர்கள் எல்லோரும் அமர்ந்த பின், சிவபிரான் பகவான் விஷ்ணுவை கைகளால், தொட்டுக்கொண்டு கூறுவார்.

ஸ்ரீவத்ஸ மருவினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரே, ஹரியே! உமது மூவுலக ஆழியும் முழுமையாகக் கண்டனம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ரணஸ்தலத்தில் நீர்தைத்ய தானவர்களை, ஆளுகிறீர். சுத்த ப்ராமணர்களை எனது ருத்ர உருவமாகவே காணுகிறீர்.

உலகத்தில் பசுக்கள் இடையூறு இல்லாமல் வாழ்கின்றனவா? ஸ்த்ரிகள் லக்ஷ்மி கடாக்ஷத்துடனும், பாதிவ்ருத்யத்துடனும் வாழ்கிறார்களல்லவா?

உலகில் மிகுந்த தக்ஷிணையுடன் விதிப்ரகாரம் யக்ஞங்கள் நடக்கிறது அல்லவா? தபஸ்விகளின் தபஸில் ஒரு விதமான இடையூறுகளும் இல்லா திருக்கிறதல்லவா?

த்விஜர்கள் ஆனந்தத்துடன் அங்கவர்களுடன் வேத பாராயணம் பண்ணி வருகிறார்களல்லவா? ஹே, கேசவ, அரசர்கள் உம்மைப்போல் பிரஜைகளை பரிபாலனம் செய்கிறார்களா?

நான்கு வர்ணத்தவரும் சந்தோஷ சித்தராக இந்த்ரியநியமத்துடன் தங்கள் தங்கள் தர்மத்தில் நிஷ்டாபூர்வமாக இருக்கிறார்கள் அல்லவா?

இந்தவிதம் தூர்ஜடி சந்தோஷ மனத்துடன் வைகுண்ட நாதரிடம் கேட்டுவிட்டு ப்ரும்மாவிடம் வினவினால் ஹே! ப்ரும்மன், ப்ரும்ம தேஜஸ்கள் வளருகிறதல்லவா? உமது த்ரைலோக்ய மண்டலத்தில் ஸத்ய தர்மம் வழுவாது பாதுகாக்கப்படுகிறதா? ஹே! விதியின் தாதாவே, எல்லாத் தீர்த்தங்களும் தடங்கல் இல்லாமல் யாத்திரை செய்ய எளிதாக இருக்கிறதா?

ஹே! இந்த்ராதி தேவ கணங்களே, நீங்கள் விஷ்ணுவின் புஜதண்டத்தால் பாலிக்கப்பட்டு, தங்கள் தங்கள் நகரங்களில் ஸ்வதந்த்ரமாக ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து வருகிறீர்களல்லவா?

இப்படியாக பகவான் பூதநாதர் ஒவ்வொரு தேவதைகளிடமும் ப்ரத்யேகம், ப்ரத்யேகமாகக் கேட்டு விட்டு அவர்கள் வந்த காரணங்களை அறிந்து, அவர்கள் மனோரதங்களைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டு அவர்களை அனுப்பிவிட்டு தனது மாளிகைக்குத் திரும்பினார்.

ஸந்தோஷமடைந்த தேவதைகளை அவரவர் ஸ்தானங்களுக்கு, அனுப்பிய பின்பு, தனித்து நின்ற தேவியின் பிதாவான தக்ஷப்ரஜாபதி வழியிலேயே நின்று கொண்டு யோஜிக்கத் தொடங்கினார். எனக்கும் மற்ற தேவதைகளைப் போல்தான்

மதிப்புக் கிடைத்தது. ஒன்றும் அதீதமாக நடக்கவில்லை. இருந்தும் அவர் மந்த்ராசலத்தினுல் கலக்கப்பட்ட ஸமுத்ரம்போல் மிகவும் மனம் கலங்கினுர். மிகக் கோபமடைந்து தனக்குள்ளேயே சொல்லிக் கொண்டார்.

இந்த சங்கரன் எனது பெண்ணைத் திருமணம் புரிந்து கொண்டதால், மிக அகங்காரி ஆகிவிட்டான். அவனும் ஒருவருக்கும் உறவினன் அல்ல.

மறறவர்களும் அவனுக்கு உறவில்லை. இவன் எந்த வம்சத்தில் ஜனித்தான்? இவன் கோத்ரம் என்ன? எந்த தேசவாசி? இவன் ஸ்வபாவம் எப்படி ஜீவனேபாயம் எப்படி நடத்துகிருன்? நடத்தை எப்படிப்பட்டது? விஷத்தைக் குடித்தான். காளை மாட்டின் மேலேறி ஊர் சுற்றுகிருன்.

எப்பொழுதும் இவன் தபஸ்வி கூட்டத்திலும் சேர்ந்த வனல்ல. இவன் என்ன தபஸ்வி? அஸ்த்ர சஸ்த்ரங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிருனே, க்ருஹஸ்தன் என்றும் கூற முடியாது. எப்போது பார்த்தாலும் சுடலையில் அல்லவா திரிந்துகொண்டிருக் கிருன்.

இவன் ப்ரும்மசாரியும் இல்லை. அதுதான் விவாகம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிருனே. இவன் தன் ஐச்வர்யத்தில் கர்வத்துடன் நிமிர்ந்து நிற்கிருன். இவனை வானப்ரஸ்தன் என்றும் எப்படி கூறுகிறது?

வேதம் ஓதமாட்டான். அதனுல் இவன் ப்ராம்மணன் அல்ல. அஸ்த்ர சஸ்த்ரம் வைத்துக்கொண்டிருப்பதாலேயே க்ஷத்ரியன் என்றும் கூறமுடியாது.

ஏனென்றுல் க்ஷத்ரியனுனல் விபத்திலிருந்து உலகைக் காக்க வேண்டும். இவன் உலகில் பிரளயத்தை அல்லவா உண்டுபண்ணு கிருன். இவனை வைச்யன் என்று கூறலாமா கூடாது. இவன் எப்பொழுதும் தரித்திரர்களுடன் அல்லவா வாஸம் செய்கிருன்.

நாகத்தை பூணுலாகத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிருன். அதனுல் சூத்ரன் என்றும் கூறுவதற்கில்லை. இவ்விதம் நான்கு வர்ணங்கள் ஆச்ரமங்கள் இவைகளுக்கு அதீதனுக இருக்கிறபடியால் இவனை என்ன என்று நினைப்பது?

எல்லாருடையவும் பரிச்சயம், அவர்கள் ப்ரக்ருதியினுலேயே அறியமுடியும். இவன்தான் ப்ரக்ருதியை லக்ஷ்யம் செய்வ தில்லையே. கேவலம் மரக்கட்டை போல் அல்லவா செயலற்று இருக்கிருன். இவனை புருஷன் என்றும் கூறமுடியாது. பாதி தேகம் பெண்ணுக அல்லவா இருக்கிறது.

இவன் பிள்ளை பிராயத்தவன் அல்ல. இவனைப் பெண்ணென்றும் கூறமுடியாது.

ஏனென்றால் முகத்தில் மீசை, தாடி இருக்கிறது. இவனை நபும்ஸகன் என்றும் கூறமுடியாது. இவனுடைய லிங்கத்தைத் தான் எங்கும் பூஜிக்கிறார்களே, இவன் வாலிபனும் இல்லை. எல்லா உலகமும் இவனையே ஆதி புருஷன், புராணன், அனாதி வ்ருத்தன் என்று புகழ்கிறதே.

அதனால் இந்த பழமையான கிழவனை யௌவவன் என்றும் கூறத் தரமில்லை. பின்பும் ஜராமரணம் அற்றவனை கிழவன் என்றும் எப்படிக் கூறுவது?

ப்ரளய காலத்தில் ப்ரும்மாதி தேவதைகளை ஸம்ஹரித்த பிறகும் இவனைப் பாதகன் என்று கூறமுடியாது. மேலும் கோபத்துடன் ப்ரும்மாவின் சிரத்தைக் கிள்ளியதால் இவனுக்கும் புண்ணியம் என்பது லேசமும் கிடையாது.

எப்பொழுதும் எலும்புகளையே ஆபரணமாகப் பூண்டு கொண்டு இருக்கிறான். துணியை எறிந்துவிட்டு நிர்வாணமாக இருக்கிறான். இவனிடம் பவித்ரத்தன்மை எங்கிருக்கிறது. இவனுடைய சேஷ்டைகளையும் சரித்திரத்தையும் பற்றி எவ்வளவென்று சொல்கிறது?

இந்த ஜடத்தினுடைய அற்புதமான துடுக்குத்தனத்தைத்தான் பார்த்தோமே, பூஜிக்கப்பட்டமாமனார் வந்திருக்கிறாரே என்று ஆசனத்தை விட்டு எழுந்திருக்கக்கூட எல்லையே.

பெரும்பாலும் பெற்றோர்கள் இல்லாத பிள்ளைகள் இப்படித் தான் குலம் கெட்டு, குணம் கெட்டு, கர்ம ப்ரஷ்டனாய், அடக்குவாரில்லாததிருப்பார்கள்.

சுயேச்சயாய் திரிந்துகொண்டும், அஸஹாயமாய் இருந்த போதிலும் எங்குமே அவர்கள் அகங்காரிகளாகத்தான் இருப்பார்கள். பரம தரித்ரனாக இருந்த போதிலும் தங்களை ஐச்வர்ய சாலிகளாக நினைத்துக் கொள்வார்கள்.

விசேஷமாக மாப்பிள்ளைகளின் ஸ்வபாவமே அப்படித்தான். அவர்களுக்கு பெயருக்கு இரண்டு காசு சேர்ந்தபோதிலும், மிகவும் கர்வப்பட்டுக் கொள்வார்கள்.

என் மாப்பிள்ளையான சந்திரனே மகா கர்வி. என் பெண்களில் ரோகிணியைத்தான் விரும்புவான். க்ருத்திகை முதலியவர்களிடம் அன்பே கிடையாது. அதனால் அவனை நான் க்ஷயரோகியாகப் போகக் கடவது என்று சாபமிட்டேன். இன்று அந்த த்ரிசூலியும் அவன் வீடு தேடிச் சென்ற என்னை அவமானப்படுத்தினான். அதனால் நானும் அவன் கர்வத்தைப் போக்கடிக்கிறேன்.

எல்லாவிதத்திலும் அவன் மானத்தை வாங்கிவிடுவேன் என்று இந்த விதமாக மனதில் தர்க்க விதர்க்கங்கள் பண்ணிக்கொண்டு அந்த தக்ஷப்ரஜாபதி தன் வீடு வந்து சேர்ந்தார்.

பின் இந்த்ராதி தேவதைகளை அழைத்துக் கூறினர். நான் ஒரு யாகம் செய்யப் போகிறேன். நீங்கள் எல்லோரும் எனக்கு ஸகாயம் செய்யவேண்டும் என்று கூறினர்.

சீக்கிரமாக யக்ஞ சாமக்ரியைகளை சேகரித்துவிட்டு தக்ஷப்ரஜாபதி ஸ்வேத த்வீபத்திற்குச் சென்று பகவான் அச்சுதரை இந்த மகாயக்ஞத்திற்கு, மேற் பார்வையாளராகவும் யக்ஞபுருஷனாக வும் வரித்தார். ஸமஸ்த வேதாத்யாயிகளான ரிஷிகளையும் யக்ஞத்திற்கு த்ரிவிக்குகளாக வரித்தார்.

பிறகு தக்ஷ ப்ரஜாபதியின் மகாயக்ஞம் ஆரம்பமாயிற்று. பின் தக்ஷனுடைய விசாலமான யக்ஞ சாலையில் எல்லா தேவதைகளும் வந்திருப்பதையும், சாக்ஷாத் பரமேச்வரர் மாத்திரம் வரவில்லை என்பதையும் ப்ரும்மா அறிந்துகொண்டார். பின் ஏதோ ஒரு வ்யாஜ்யத்தை வைத்துக்கொண்டு ப்ரும்மா தன் லோகத்தை அடைந்தார்.

பின் ததீசிமுனியும், ஸமஸ்த த்ரைலோக்யவாசிகளையும் தக்ஷனுடைய யக்ஞ சாலைக்கு வந்திருப்பதையும், வஸ்த்ராலங் காரங்களினல் தக்ஷன் அவர்களை ஸன்மானப்படுத்துவதையும் பார்த்தார்.

ஆனல் அங்கு மகாதேவனையும், ஸதியையும் மாத்திரம் காண வில்லை. தக்ஷனின் நன்மையை விரும்பி ததீசிமுனிவர் கூறினர்.

ஏ, தக்ஷ ப்ரஜாபதியே, நீ மூர்த்திகரித்தப் பெரிய தர்மவான், பெரியதாதா, உன்னைப்போல் சாமர்த்யசாலி ஒருவரும் கிடையாது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஏ, மஹாமதியே, நீ யக்ஞத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதைப் பார்த்தால், இதுபோல் இதுவரை வேறு ஒருவரும் செய்ததில்லை என்று தெரிகிறது.

இதனல் யக்ஞம் என்பது எப்பொழுதும் செய்யக்கூடிய காரிய மல்ல. யக்ஞத்தைப்போல தீங்கு விளைவிக்கக் கூடியதும் வேறு ஒன்றும் இல்லை.

ஆனல் உன்னைப் போன்ற ஐச்வர்யசாலிகள் இவ்விதம் யக்ஞம் செய்யவேண்டியதுதான். உன்னுடைய குண்டத்தில் அக்னிதேவர் தானே வந்து எழுந்தருளியிருக்கிருர். இந்த்ராதி தேவர்களும் ப்ரத்யக்ஷமாய் இருக்கிருர்கள்.

ஸமஸ்த மந்த்ரங்களும் மூர்த்திகரித்து இங்கு எழுந்தருளி இருக்கின்றன. பகவான் யக்ஞபுருஷர், அவரே இங்கு எழுந்தருளி

யிருக்கிறுர். ஸ்வயம் தேவாச்சாரியரான ப்ரஹஸ்பதியே ஆசார்ய பீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறுர். இங்கு வீற்றிருக்கும் கர்மகாண்ட, பராங்கதரான ப்ருகுசாக்ஷாத், ப்ரும்மாவே தான்.

இந்த பூஷா, பகர், பகன், ஸரஸ்வதிதேவி, எல்லோரும் இங்கு எழுந்தருளியிருக்கிறுர்கள். இந்த திக்பாலர்கள் எல்லோரும் தாங்களாகவே வந்து யக்ஞத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக இங்கு எழுந்தருளி இருக்கிறுர்கள்.

தாங்களே, சதருபா தேவியிடம் கூட யக்ஞதீக்ஷை பெற்றுக் கொண்டு அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். உங்கள் மாப்பிள்ளையான தர்மராஜர் தன் பத்தினிகளுடன் இங்கு எழுந்தருளியிருந்து தானே மிகுந்த பத்து கருத்துடன் ஸர்வ தர்ம காரியங்களையும் கவனித்துக் கொள்கிறுர்.

தங்கள் மாப்பிள்ளைகளில் மூத்தவரான பரமவித்வான் சந்த்ரன் தன் இரு மனைவிகளுடன் இங்கு வந்திருந்து காரியங்களை மேற்பார்வையிட்டு ஒளஷதிகளையும் கொண்டு வந்து சேகரித்துக் கொண்டு இருக்கிறுர்,

முன்பு, ராஜ ஸூய யக்ஞத்திற்காக தீக்ஷை எடுத்துக் கொண்டு மூன்று உலகங்களும் புகழும்படி தக்ஷிணை கொடுத்தவரும், ப்ரஜா பதிகளில் ஸர்வ ச்ரேஷ்டரும், மரீசியின் புதல்வரான, காஸ்யபர் தமது 13 பத்தினிகளுடன் இங்கு எழுந்தருளி இருந்து, காரியங் களை மேற்பார்வையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறுர்.

ஸ்வயம் காமதேனுவே ஹவிஸுக்கு வேண்டிய நெய்யை குடம் குடமாக அளிக்கிறுள். கற்பக வ்ருக்ஷம் ஸமித்துக்களும் தர்ப்பையும் கொடுப்பதோடல்லாமல் யாகக் கரண்டிகளான ஸமஸ்ஸு முதலியவைகளும், இன்றி அமையாத மரப்பாத்திரங் களையும், சகடம், மண்டபம் முதலியவைகளையும் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

விஸ்வகர்மா அதிதிகளையும், ரித்விக்குகளையும் வரவேற்று, வஸ்த்ர பூஷணங்களினுல் அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறுர். எட்டு வஸுக்களும் தனங்களையும், வஸ்த்ரங்களையும் கொண்டு வந்து குவித்துக் கொண்டு, இருக்கிறுர்கள்.

எதுவரைக்கும் கூறுவது. சாக்ஷாத் லக்ஷ்மி இங்குதானே வந்து ஸெளபாக்யவதிகளான குலவதுக்களுக்கு அலங்காரம் செய்து கொண்டிருக்கிறுள். இவர்களை நாலாபக்கமும் பார்த்த எனக்கு சந்தோஷம் தாங்க முடியவில்லை. ஆனுல் ஒரு விஷயம் எனக்கு மிகவும் துக்கத்தைக் கொடுக்கிறது. தாங்கள் ஒருவேளை மறந்திருக்கலாம்.

சரீரத்திற்கு வஸ்த்ர பூஷணங்களால் அலங்காரம் செய்தாலும், ஜீவன் இல்லாமல் சோபிக்காது. அதுபோல் ஈஸ்வரன் இல்லாத யக்ஞம் ஸ்மசானம்போல் சூன்யமாக இருக்கிறது.

இந்த விதமான ததீசி முனிவரின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட தக்ஷ ப்ரஜாபதி குடங்குடமாய் நெய் வார்த்த அக்னியைப்போல கோபத்தால் மிகவும் சீறி எழுந்தார்.

ததீசி ஸ்துதித்தபோது மிகவும் சந்தோஷப்பட்ட அவர் அதே க்ஷணம் வாயிலிருந்து ஹோதாக்னியை உமிழ்வதைப் பார்த்தார்.

தக்ஷப்ரஜாபதியின் உடல் கோபத்தால் கிடுகிடுவென்று நடுங்கியது. அட்டகாசத்துடன் எழுந்து நின்று கொண்டு மறு மொழி கூறத் தொடங்கினர்.

ஏ, ததீசியே, முதலாவது நீ ப்ராம்மணர். இரண்டாவது நான் யக்ஞதீக்ஷை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதனுல் உங்களை தண்டிக்க வசமில்லாமல் இருக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் நான் உங்களை என்ன செய்வேன் என்று தெரியாது.

ஏ, ஜடமே, உங்களை யார் இங்கு கூப்பிட்டது? நீர் ஏன் இங்கு வந்தீர்? வந்தாலும் உம்மிடம் யார் இதெல்லாம் கேட்பார்கள்? சும்மா வளவளவென்று உளறிக் கொண்டிருக்கிறீர்.

இங்கு எல்லா மங்களங்களுக்கும் மங்களத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய ஸ்ரீமான் பகவான் ஹரி தானே யக்ஞபுருஷராக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறுர்.

அப்படி இருக்க இந்த மகா யக்ஞத்தை ஸ்மசானத்துக்கு உவமையாகக் கூறுகிறுய். தர்மாதர்மத்தை பாகுபடுத்தும், தர்மத்தை நிலைநாட்டும், தர்மராஜர் தானே இங்கு எழுந்தருளி யிருக்கிறுர்.

குபேரனே! இங்கு பொக்கிஷதாரனுக இருக்கிறுர். யக்ஞ பாகத்தை ஸ்வீகரிக்க சாக்ஷாத் அக்னி தேவரே இங்கு எழுந்தருளி இருக்க நீ இந்த மங்கள பூமியை அமங்களமான ஸ்மசானத்திற்கு உவமையாக கூறுகிறுய்.

தேவாச்சாரியரே, ஆசார்ய ஸ்தானத்தில் அமர்ந்திருக்கும் போது எந்த அகங்காரத்தினுல் ஸ்மசானம் என்று கூறுகிறுய். வஸிஷ்டர் முதலிய மகரிஷிகளை ரித்விக்குகளாக அமர்ந்திருக்கும் இந்த யாக சாலையை ப்ரேதபூமி என்றுய்.

இந்த வார்த்தையைக் கேட்டுவிட்டு ஞானிகள் நடுங்கினர். சிததீ முனிவர் கூறுவர், ஹே! தக்ஷ, யக்ஞ புருஷரான ஹரி என்றும் மங்களத்தை அருளுபவர்.

வேதத்தில் விஷ்ணுவை சாம்பவி சக்தி என்றே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. ஆதி தேவரின் இடது பாகம் விஷ்ணு, வலது பாகம் ப்ரும்மா என்று வேதம் கூறுகிறது.

இந்த நூறு அச்வமேத யாகத்தில் தீக்ஷை செய்யப்பட்ட வஜ்ராயுதம் தரித்த இந்திரன் இருக்கிறனே. இந்த சிவாம்சமான இந்திரனை க்ஷணப் பொழுதில் அலக்ஷ்மிகரமாக துர்வாஸ முனிவர் ஆக்கி விட்டார்.

பிறகு அவன் இதே பூதநாதனை ஆராதித்து அமராவதியை திரும்பப் பெற்றுன். எந்த தர்மராஜர் இந்த யக்ஞத்தை ரக்ஷிக் கிறர் என்று நீ கூறினயோ, அவருடைய பலத்தை அவர், சுவேத கேதுவைக் கட்டும்போது தேவர்கள் எல்லாம் அறிந்து கொண் டார்கள். இந்த குபேரன் சிவபிரானுடைய இணைபிரியாத மித்ரன் என்று நீர் கேட்டதில்லையா? இந்த அக்னி அவருடைய கண்ணுயிற்றே.

ப்ரஹஸ்பதி என்னும் தேவாச்சாரியார் இருக்கிறர். அவரு டைய பரம சுந்தரியான தாராவை, உனது மாப்பிள்ளை சந்திரன் கெடுத்தான். பின் அவனை நீ சபிக்க, சிவபிரான் அவனுக்கு கை கொடுத்தார்.

உனது ரித்விக்குகளாக வசிஷ்டர் முதலியவர்களும், சங்கரனை நன்கு அறிவார்கள். ருத்ரதேவன் ஒருவனே எங்கும் நிறைந்து இருக்கிறர். வேறு ஒருவரும் அல்ல.

இந்த விஷயத்தை இந்த யக்ஞசாலையில் கூடியிருக்கிற ஸகல ரிஷிகளும் அறிவார்கள். இருக்கட்டும். இப்பொழுதாவது நீ உனக்கு ஹிதமானதைக் கூறும் இந்த ப்ராம்மணருடைய வார்த்தையைக் கேளும்.

யக்ஞத்தின் ஸ்வாமியான பகவான் விஸ்வேஸ்வரரை அழையும். அவர் இல்லாமல் இந்த யக்ஞத்தைச் செய்வதும், செய்யாததும் ஒன்றுதான்.

இந்த ஸகல லோகத்துக்கும் ஸாக்ஷியாகிய மகாதேவர் இங்கு இருந்தால் இங்கு கூடியிருக்கும் எல்லோருடைய மனேரதங்களும் பூர்த்தியாகும்.

ஜடரூபமான விதை தானே முளையாது. அதுபோல் ஈச்வரன் இல்லாமல் எந்த ஜடகர்மாகளும் பலனளிக்காது.

அர்த்தமில்லாத வாக்கு, தர்மமில்லாத சரீரம், பதிஇல்லாத நாரீ சோபிக்க மாட்டாள். அதுபோல் சிவன் இல்லாமல் ஒரு க்ரியையும் சோபிக்காது.

கங்கையில்லாத தேசம், புத்ரன் இல்லாத க்ருஹம், தானம் செய்யாத ஸம்பத்து, சிவன் இல்லாத க்ரியை இவை வ்யர்த்தமே.

மந்திரி இல்லாத ராஜ்யம், வேதம் ஓதாத ப்ராம்மணன், நாரி இல்லாத க்ருஷம் இவைகள் என்ன நிலே அடையுமோ, அதைப் போல வேசிவன் இல்லாத கர்மத்தையும் எண்ணுவாய்.

தர்ப்பை இல்லாத சந்த்யாவந்தனம், எள்ளில்லாத தர்ப் பணம், நெய் இல்லாத ஹோமம் இவைகள் வீணுவதுபோல், மகேச்வரர் இல்லாத ககரியங்களும் வீணே.

அர்த்தமில்லாத கவிதையும், பதிஇல்லாத வனிதையும், தானம் செய்யாத சம்பத்தும், கங்கையில்லாத பூமியும், போல சிவனில்லாத க்ரியைகள் ஆகும்....தேவருடைய மாயையால் மோகமற்றதக்ஷன் புத்தியில் தக்ஷனுலும் ததீசிமுனிவரின் வார்த் தையை செவிகொடுத்துக் கேட்கவில்லே.

மேலும் மேலும் கோபம் பொங்கிவர கூறலுற்ருன். என்யக்ஞத்தைக் குறித்து நீ கவலே கொள்ள வேண்டாம். இவ்வுலகில் யக்ஞம், முதலிய எல்லா கர்மங்கள் இயற்கையாக ஒழுங்காகச் செய்தால், ஸித்தியாகும். அனுசிதமான முறையில் ஒரு காரியம் செய்தால், அது ஈச்வரன் நினேத்தாலும் ஸித்தி யாகாது.

என்கார்ய ஸித்திக்கு வேண்டி இங்கு இருப்பவரும் எல்லாரும் ஈச்வராம்சமேயாகும். இருக்கட்டும். ஈச்வரன் எல்லா கர்மத்துக்கும் ஸாக்ஷி என்று நீ கூறினுயே.

அதுசரிதான் சாக்ஷி...யாஞல் பலன் இருக்காது.

பிறகு நீ கூறினுய் ஜடரூபம் என்று ஈச்வரன் இல்லாமல் அது பலிதமாகாது என்றும் கூறினுய். அதற்கு ஒரு த்ருஷ்டாந்தம் கூறுகிறேன் கேள் விதைகள் எல்லாம் ஜடமானுலும் உரியகாலம் வந்தவுடன் முளேத்து எழும்பி வளர்ந்து காய்க்கிறது எழும்பி, காய்க்கிறது

அதுபோல ஈச்வரன் இல்லாமலே கால கிரமத்தில் எல்லா காரியங்களும் பலிதமாகும். அதனுல் அந்த மகா மங்கள மூர்த்தி ஈசுவரனுல் இங்கு என்ன ப்ரயோசனம்.

இதற்கு ததீசி கூறுவார். உண்மையைக்கூறுமிடத்துசில சமயங் களில் காரியங்கள் ஸித்தியடைகின்றன என்பது வாஸ்தவமே. ஆனுல் ஈச்வரனுக்கு ப்ரதிகூலமான் கார்யங்கள் சீக்கிரம் நஷ்ட மடைகின்றன.

உண்மையில்லாத சம்பவங்கள் கூட ஈச்வர இச்சையின் பலன் இருக்குமானுல் ஸித்தி அடையும். அப்படி இல்லேயானுல் । இங்கு

கூடி இருக்கும் எல்லா தேவதைகளும் ஸமர்த்தர்கள் ஆனாலும் அவர்களும் ஈச்வர ஆதீனமானவர்கள்.

ஸாமான்ய ஸாக்ஷிகளைப்போல ஈச்வரன் எல்லா கார்யங் களுக்கும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஸாக்ஷியாக மாட்டார். அவர் சந்தேகமில்லாமல் சாக்ஷி மாத்திரம் அல்ல, பலனுக்கு ஆதார சிலையும் அவர்தான்.

அந்த ஸர்வ கர்த்தாவான ஈச்வரர், பூமி, ஜலம் முதலிய பஞ்ச பூதங்களில் நுழைந்து தானே காலமாகவும், விதையாகவும் ஆகி முளைத்தெழுகிறான்.

ஈச்வரன் இல்லாமலேயா காலானுஸாரமாக கர்மங்கள் பலனைக் கொடுக்கிறது என்று கூறினீர். அதுவும் நிஜமே, ஏன் என்றால் ஸர்வ கர்த்தாவான பகவான் ஈச்வரன் காலரூபமாகவும் இருக்கிறார்.

மகாமங்கள மூர்த்தியாயான ஈச்வரர் இங்கு எதற்காக வருகிறார். அவரால் என்ன ப்ரயோசம் என்றீர். ரொம்ப சரி.

எவர்கள் மகான்களோ, அவர்கள் மங்கள மூர்த்தியேயாகும். அப்படி எல்லாராலும் ஈச்வரன் என்று கொண்டாடப்படும் மூர்த்தியினால் இங்கு என்ன ப்ரயோசனம் என்றீர்.

இந்த விதமாக ததீசி முனிவரும் தக்ஷனும் வாதப்ரதிவாதம் செய்துகொண்டிருக்கையில் ஐச்வர்ய ஸம்பத்தால் மதர்த்துப் போன தக்ஷப்ரஜாபதி கட்டுக்கடங்காமல் கோபம் கொண்டார்.

அங்கும் இங்கும் பார்த்துவிட்டு அண்டையில் இருப்பவர் களிடம் கூறத் தொடங்கினார். இந்த நீச புத்தியுள்ள ப்ராம் மணனை யாகசாலையில் இருந்து வெளியே தள்ளுங்கள் என்றார். இதைக்கேட்டு சிரித்துவிட்டு ததீசி முனிவர் கூறினார்.

அட, மூடா, நீயாரடா, என்னை வெளியில் தள்ளுபவன் இங்கு கூடி இருக்கும் எல்லோருடன்கூட நீயும் ஸமஸ்த மங்கவ காரியங்க ளிலிருந்தும் தூர விலகுவாய்.

ஹே ப்ரஜாபதியே! தரைலோக்யநாயகரான மகேஸ் வரருடைய கோபமாகிய தண்டம் வெகு சீக்கிரம் உன் தலையில் விழப் போகிறது.

ததீசி முனி இவ்வாறு கூறிவிட்டு, அந்த யாகசாலையிலிருந்து வெளியேறினார் அவர் போனவுடன் தூர்வாசர், ச்யவனர், அகஸ்த்யர், (நீங்கள்)

இத்தனைபேர் உதங்கர், உபமன்யு, ரிசீகர், உத்தாலகர், மாண்டவ்யர், வாமதேவர், காலவர், கர்க்கர், கௌதமர்.

இவர்களும் மற்றும் சிவதத்வத்தை யறிந்த அனேக ரிஷிகளும் யாகசாலையை விட்டு வெளியேறினார்கள். ததீசி முனிவர்

சென்றதினால் அங்கு ஒன்றும் குறைந்துவிடவில்லை. யக்ஞ காரியம் ஆனந்தமாக நடக்கத் தொடங்கியது.

யக்ஞசாலையில் தங்கியிருந்த ப்ராமணர்களுக்கு எல்லாம் தக்ஷப்ரஜாபதி இருமடங்காக தக்ஷிணையும் மற்ற தானங்களும் கொடுத்தான்.

தன் மாப்பிள்ளைகளுக்கும் அபாரஸம்பத்தைக் கொடுத்து கௌரவித்தான். தன் கன்னிகைகளுக்கும் மிகவும் படாடோபத் துடன் அபார ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கச் செய்தான்.

இந்தப் பிரகாரமாக சமஸ்த ரிஷிபத்னிகள் தெய்வ ஸ்திரீகள், ஊரில் இருக்கும் பெண்கள் எல்லாவருக்கும் ஒரு குறையும் இல்லாமல் ஸம்மானம் அளித்தார்.

தக்ஷன் சந்தோஷச்சித்தத்துடன் ப்ராம்மணர்கள் உயர்ந்த குரலில் சொல்லும் வேதத்வனியினால் ஆகாசம் ஸப்தகுணங்கள் வாய்ந்தது என்பதை நிரூபித்தார்.

அவர் தீக்ஷை பெற்று ஆசனத்தில் அமர்ந்து யக்ஞ குண்டத்தில் பெய்த ஆஹுதியினால் அக்னிக்கும் அஜீர்ணரோகம் ஏற்பட்டது. ஹவிஸ்ஸின் நறுமணம் நான்கு திக்குகளிலும் பரவியது.

ஸ்வாஹாகாரம், வஷட்காரம் இந்த மந்த்ரங்களினால் தேவதைகளுக்கு தொந்தி பெருத்து விட்டது. அடிக்கொரு இடத்தில் ஆயிரக்கணக்கான அன்னக் குவியல் பர்வதம்போல், நெய்யன்னங்கள், தேன் அன்னங்கள், பாலின் பெரிய ஸரோவரம், தயிர் நிறைந்த பெரிய மடுக்கள், வஸ்த்ர குவியல்கள், ரத்னகுவியல்கள் என்று யக்ஞபூமி முழுவதும் தங்கம் வெள்ளி மயமாக ஆக்கியிருந்தான்.

அந்த யக்ஞத்தில் தேடிப்பார்த்தால்கூட ஒரு பிக்ஷுகன் கிடைக்கவில்லை. அங்கு வேலைசெய்த பரிசாரகர்கள்கூட சந்தோஷத்துடனும், புத்தியோடும் காணப்பட்டார்கள்.

மங்கள கீதங்களின் த்வனியினால், ஆகாசம் நிரம்பியது. அப்ரஸ்கள், கந்தர்வர்கள், வித்யாதரர்கள் எல்லோரும் மிகவும் ஆனந்தமடைந்தனர் பூமியும் மிகவும் செழித்தோங்கியது. இந்த ப்ரகாரமாக இங்கு தக்ஷனின் மகா யக்ஞம் வைபவ விஸ்தாரத் துடன் பெருகிக்கொண்டு இருக்கும்போது நாரதர் கைலாச பர்வதத்தைச் சென்றடைந்தார்.

இவ்விதம் ஸ்காந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி, கண்டத்தில் உத்தார்த்த பாஷாடீகாவான 87ம் அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்

எண்பத்துஎட்டாம் அத்யாயம்

அகஸ்த்யர் கூறுவார் :- ஹே, ஆறுமுகா! ப்ரும்ம புத்ரரான நாரதரிஷி கைலேக்குச் சென்று, என்ன செய்தார்? அந்த குதூகலம் நிரம்பிய கதையை தாங்கள் வர்ணியுங்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறினர் :- ஏ! கும்பமுனியே! மஹாத்மா நாரத ரிஷி அந்த சமயம் சிவலோகமான கைலாஸத்திற்குச் சென்று, என்ன செய்தார் என்பதை வர்ணிக்கிறேன், கேளுங்கள். ரிஷிவரர் ஆகாசமார்க்கமாக சிவபுரியான கைலாசத்தை அடைந்து தேவியையும், மகாதேவரையும் வணங்கியான பின், சிவபிரான் மரியாதையுடன் ஆசனமளித்தார்.

நாரதரும் அவர்களின் பரம சல்லாபங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு, அவர் காட்டிய இடத்தில் அமர்ந்தார். ஆனல் அவர் களிருவரும், சதுரங்கம் விளையாடிக் கொண்டு இவர் பக்கமே திரும்பாதிருப்பதைக் கண்டு நாரதருக்குத் தன் உற்சாகத்தைக் கட்டுப்படுத்தவே முடியவில்லை. கடைசியில் கூறியே விட்டார்.

தேவ தேவா, இந்த ப்ரும்மாண்ட மண்டலம் தங்களின் விளையாட்டுக் கருவி, இந்த ப்ரும்மாண்ட ரூபமான சொக்கட்டான் பலகையில் பன்னிரண்டு மாதங்களே காய்கள் வைக்குமிடம் அந்த சுக்ல பக்ஷம், க்ருஷ்ண பக்ஷம் என்பதே வெளுப்பும், கறுப்புமான சதுரங்கக் காய்கள். இரண்டு பக்ஷங்களே பகடைகளாகும்.

ச்ருஷ்டியும் ப்ரளயமுமே தோல்வியும் வெற்றியும். தேவி ஜெயித்தால் ச்ருஷ்டி ஏற்படும். தாங்கள் ஜயித்தால் ப்ரளயம் ஏற்படும். தாங்கள் விளையாடும் சமயமே ச்ருஷ்டிகளை பாவிக்கும் சமயமாகும்.

இந்த விதமாக இந்த ப்ரும்மாண்ட மண்டலம் முழுவதும் தேவியும் பதியை ஜயிக்க மாட்டாள், பதியும் தேவியை ஜெயிக்க மாட்டார். நான் தங்களிடம் சில ப்ரார்த்தனைகளைச் சொல்ல வந்து, இருக்கிறேன்.

ஏ! மாதா! தாங்களும் அதை கேட்க வேண்டும். அவர் ஸர்வ யக்ஞராக இருந்தபோதிலும், அவருக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அவர் மானம் அவமானம் இரண்டிலும், வெகுதூரம் விலகியிருக்கிறுர். அவர் லீலா விநோதமாக இருக்கும்போது, ஸகுண ப்ரும்மமாக தோன்றுகிறுர். ஆனல் யோசித்துப் பார்த்

தால் பரம நிர்குணரே ஆவார். ஏன் என்றால், அவர் கர்மங்களில் ஈடுபட்டிருந்தபோதிலும் கர்மம் அவரை கட்டுப்படுத்தவில்லை.

அவர் ஸ்வயம் உதாசீனராக இருந்தபோதிலும் ஒவ்வொரு செய்கைகளுக்கும் மத்யஸ்தராக இருக்கிறார். இதனாலேயே அவர் சத்ரு, மித்ரன் இருவர் இடமும் ஸமான நோக்குடையவராக இருக்கிறார்.

ஏ, தேவி! நீங்கள் பகவானுடைய சக்தியானதால் எல்லோராலும் மதிக்கக்கூடிய ஸ்தானத்தில் இருக்கிறீர்கள். தாங்களே சந்தானமாகி தக்ஷனின் கௌரவத்தை அதிகப்படுத்தினீர்கள். ஆனால் தாங்களே பரம ஜகத்துக்கும் ஏகமாத்ர ஜனனி. இதில் சந்தேகமில்லை. ப்ரும்மா, விஷ்ணு, இந்த்ரன் ஆகிய எல்லோரும் தங்களிடமே பிறந்தார்கள்.

ஆனால் தாங்கள் பரம சிவனுடைய மாயையால் மோகமடைந்துள்ளதினாலே தாங்கள் யார் என்று தங்களுக்கே நினைவில்லை. இதனால் என்மனம் மிகவும் துக்கமடைகிறது.

தங்களைப்போலவே வேறு பதிவ்ருதா ஸ்திரீகள் பதியின் சரணாவிந்தத்தை தவிர்த்து வேறு ஒன்றும் அறியார்கள்.

நல்லது. இப்பொழுது இந்தவிஷயம் இருக்கட்டும். நான் வந்த விஷயம் கூறுகிறேன். இன்று ஹரித்வாரத்தின் ஸமீபத்தில் லீலா சரபர்வதத்தில் ஒரு அற்புதமான சம்பவத்தைப் பார்த்தேன். ஆச்சர்யத்தினாலும், வருத்தத்தினாலும், ஆத்திரத்தில் தங்களிடம் அதை கூறுவதற்கு வந்தேன்.

ஆச்சர்யத்தின் காரணமென்னவென்றால் மூன்றுலகங்களில் ஆண்பால் என்று பெயர் பெற்றவரெல்லாம் தங்கள் பத்னியுடன் தக்ஷன் செய்யும் யாகசாலையில் வந்திருக்கிறார்கள்.

அங்கு தக்ஷனால் கௌரவம் கிடைக்கப்பெற்று, அலங்கரிக்கப் பட்டு ஆனந்தத்தால் கமலம் போன்ற மலர்ந்த முகத்தையுடையவர்களாய், மற்ற எல்லா காரியங்களையும் மறந்துவிட்டு தக்ஷனுடைய யக்ஞத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

இதில் எனக்கு வருத்தத்தைத் தரும் விஷயம் என்னவென்றால், யாரால் ஸமஸ்த ஜகமும் உண்டானதோ, யாரால் ரக்ஷிக்கப் படுகிறதோ, ஸமஸ்த ஜகத்தும் கடைசியில் யாரிடம் ஒடுங்குகிறதோ,

அப்படி பவபயத்தைப் போக்கடிக்கும் ஜோடிகளான தாங்கள் இரண்டுபேரையும் மாத்திரம் எனக்கு அங்கு தரிசிக்கக் கிடைக்கவில்லை. அங்கு தங்களைத் தரிசனம் செய்யாததுதான் எனக்கு அடங்காத வருத்தத்தையளிக்கிறது.

அங்கு உங்களுடைய தரிசனம் கிடைக்கவில்லை என்பது மாத்திரம் இல்லை. அப்புறம் என்ன நடந்தது என்று நான் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் அவைகளைச் சொன்னது தக்ஷனே யாகும்.

அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட ப்ரும்மா, உடனே அந்த இடத்தைவிட்டு அகன்றார். பிறகு மகரிஷி ததீசி அதை கண்டித்தார்.

தேவதைகளும், ரிஷிகளும், பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே ப்ரஜாபதி சாபம் கொடுத்தார். நான்கூட நிந்தைகள் நிறைந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன் காதுகளைப் பொத்திக் கொண்டேன்.

ததீசியுடன் துர்வாஸர் முதலிய அனேகம் ப்ராம்மணர்களும் மகாதேவரை நிந்திக்கும் வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன் அங்கிருந்து, எழுந்து போய்விட்டார்கள்.

அதன்பிறகு கொழுத்துப்போன ஜனங்களால் அந்தயாகம் தடை இல்லாமல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாவற்றையும் என்னால் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியவில்லை. அதனால் நானும் அங்கிருந்து வந்துவிட்டேன்.

ஏ, தேவி, அங்கு உங்கள் சகோதரிகளுக்கும் அவர்களுடைய பதிகளுக்கும் நடந்த மரியாதைகளைப் பார்த்தால் நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை.

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டுவிட்டு தக்ஷணனின் குமாரியான சதிதேவி கையிலிருக்கும் பகடைகளை வைத்து விட்டு க்ஷணநேரம் மனதிற்குள் யோஜனை செய்தால். அதன் பின் கூறினாள்.

எனக்கு ஸகலமும் மகாதேவரே என்று கூறிவிட்டு, மனதில் இவ்வெண்ணத்தை உறுதி செய்து கொண்டு சீக்கிரமாக எழுந்தாள்.

பிறகு சங்கரரை வணங்கி விட்டு, தலைமேல் கைவைத்துக் கொண்டு மகாதேவரை ப்ரார்த்தித்தாள். தேவி கூறினாள். ஹே அந்தகத்வம்ஸகா, த்ரிலோச்சனா, த்ரிபுராரி, ஜய விஜயீபவ, ஹே சதாசிவா, தங்கள் சரணாரவிந்தங்களே என்னை ரக்ஷிக்கட்டும். அதனால் தாங்கள் இப்பொழுது எனக்கு உத்தரவு தரவேண்டும்.

தாங்கள் என்னைத் தடுக்காதீர்கள். என்று ப்ரார்த்திக்கிறேன். நான் பிதாவினிடம் செல்ல விரும்புகிறேன். இவ்வாறு கூறிவிட்டு திரும்பவும் மகாதேவரின் சரணாரவிந்தங்களில் சிரஸை வைத்து வணங்கினாள்.

பிறகு மகாதேவர் கூறினர், ஹே பாமினி, ம்ருடானீ. ஸௌபாக்ய ஸுந்தரி, எழுந்திரு, நல்லது உனக்கு இங்கு என்ன குறையிருக்கிறது அதைக் கூறு.

ஹே ஈச்வரி, லக்ஷ்மிக்கு ஸௌபாக்யத்தையும், சரஸ்வதிக்கு உத்தம காந்தியையும், இந்த்ராணிக்கு நித்ய யௌவனத்தையும் நீதானே அளித்தாய்.

ஏ தேவி, இந்த விசாலமான ஐச்வர்யத்தை ரக்ஷிப்பதில் நீ எனக்கு துணையிருப்பதால்தான் நான் சக்தி வாய்ந்தவனாக இருக்கிறேன். மற்றும் என் லீலாவினோதங்களுக்குத் தகுந்தவாறு உருவம் கொள்ளவல்ல சக்தியாகிய உன்னை அடைந்து உன் லீலா வினோதத்தை அனுஸரித்தே இங்கு ஸ்ருஷ்டி, ரக்ஷண ஸம்ஹாரத்தை செய்துகொண்டிருக்கிறேன்.

என் வாம பாகக் கிளியே, தேவியே, நீயேன் என்னை விட்டுச் செல்ல நினைக்கிறாய்? என்றார்.

மகாதேவர் இவ்வாறு உரைக்கவே ஸதிதேவி, நான் தங்களை விட்டுவிட்டு ஒரு இடமும் போகமாட்டேன் என்றாள்.

என்னுடைய மனம் எப்பொழுதும் தங்கள் சரணத்திலேயே நிச்சலமாக அமர்ந்திருக்கும். நான் .இதுவரை யக்ஞமே பார்த்ததில்லை. அதனால் பிதாவின் இந்த யக்ஞத்தைக் காண விரும்புகிறேன்.

தாக்ஷாயணி தேவியின் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு மகாதேவர் கூறினர் அப்படியா, உனக்கு யாகம் செய்வதைக் காண இச்சையிருந்தால் இங்கேயே அதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டால் போகிறது.

இல்லாவிட்டால் ஒன்று செய். நீ எனக்கு சக்தி சிவரூபமே ஆவாய் நீயே ஒரு யக்ஞத்திற்குண்டானதை ஸ்ருஷ்டி செய்துவிடேன். மற்றொரு யக்ஞபுருஷனையும் திக்பாலர்களையும் ச்ருஷ்டி செய்துவிடு.

அதுபோலவே ரித்விக்குக்களுக்காக வேறு ரிஷிகளையும் உற்பத்தி செய்துவிடு என்று சிவபெருமான் கூறியவுடன் பார்வதி தேவி கூறினாள்.

இல்லை ஸ்வாமி, எனக்கு என் பிதாவின் யக்ஞோத்ஸவத்தைக் காண கட்டாயம் போய்த் தீரவேண்டும். இவ்விஷயத்தில் என்னை தடுக்காமல் உத்தரவு கொடுங்கள்.

ஏ, நாதா, கீழ்நோக்கிச் செல்லும் சித்தத்தையும், பள்ளத்தை நோக்கி ஓடும் ஜலத்தையும் யாரால் தடுக்க முடியும்? அதனால் இவ்விஷயத்தில் என்னைத் தடுக்காமல் உத்தரவு கொடுங்கள்.

இதைக் கேட்ட பூதநாதரான ஸர்வக்ஞர் திரும்பவும் கூறினர்—ஏ, தேவி, என்னை விட்டுவிட்டு நீ போகாதே. போனுயானல், என்னை நீ திரும்பவும் சந்திக்க மாட்டாய்.

ஏ, ப்ரியே! இன்று சனிவாரம், ஜேஷ்டா நக்ஷத்ரம், நவமிதிதி, இம்மூன்றும் சேர்ந்து கிழக்கு திசையில் யாத்திரை செய்வதை தடுக்கிறது.

அதுவுமின்றி இன்று வ்யதீய பாத யோகம் நீ த்னிஷ்டர் நக்ஷத்ரத்தின் மத்தியில் (சதயம்) பிறந்தாய். அதனுல் இன்று உன் நக்ஷத்ரத்திற்கு ஐந்தாவது நக்ஷத்ரமாக இருக்கிறது.

அதனுல், தேவி, நீ இன்று போகாதே, நீ இன்று போனுல் திரும்பவும் என்னைப் பார்க்க மாட்டாய். இதைக் கேட்டு பகவதி கூறினள். என்பெயர் ஸதியானுல் மற்ெருரு தேகம் எடுத்து தங்களுக்கே தாதியாவேன். அப்பொழுது மகாதேவர் கூறினர் அப்படியா ஒரு ஸ்த்ரீயினுடைய அல்லது புருஷனுடைய மனே வேகத்தை யாரால் தடுக்க முடியும்?

ஆனுல் ஸத்யமாக நான் கூறுகிறேன். இனி என்னை நீ சந்திக்க மாட்டாய். மற்ெருரு விஷயமும் கூறிவிடுகிறேன். எவர்கள் தங்கள், மானம் மரியாதை என்ற சம்பத்தை காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்புகிருர்களோ அவர்கள் பெற்ருேர்கள் க்ரஹம் ஆனுலும், அவர்கள், அழைப்பில்லாமல் போகக் கூடாது.

நதி சமுத்திரத்தை அடைந்து, பின் திரும்பாததுபோல் இன்று நீ போனுயானுல், திரும்பி இங்கே வரமாட்டாய்.

தேவி கூறினள்—ஏ, பகவன் நான் உண்மையில் உங்கள் சரணர விந்தத்தை, உள்ளன்புடன் நேசிப்பேனேயானுல் நான் இன்ெனுரு ஜன்மம் எடுத்தாலும், அந்த ஜன்மத்திலும் நீங்கள் தான் எனக்கு ஸ்வாமீ ஆவீர்கள், இவ்விதம் கூறிய ஸதிதேவி, கோபத்தில் கண்மூடித்தனமாக அங்கிருந்து கிளம்பி விட்டாள். யாத்திரை புறப்படுமுன், யாத்திரை பலன் ஸித்தியாகும் பொருட்டு சிற்சில சடங்குகள் செய்வார்களே, அதுகூடச் செய்யவில்லை.

அவள் மகாதேவரை, வலம் வரவுமில்லை, வணங்கவுமில்லை. இது எதை சூசிப்பிக்கிறதென்ருல், தேவியோ போய் விட்டாள். ஆனுல் திரும்பிவர மாட்டாள். இங்கு என்பதையே இன்னும் ஜனங்கள் மகா தேவரை வலம் வரவும், வணங்காமலும் சென்ருர்களானுல் அவர்கள் திரும்பி அந்த இடத்திற்கு வர மாட்டார்கள்.

அவள் த்ரைலோக்ய நாதருடைய ராணி, பாதசாரியாகச் சென்று பழக்கப் படாதவள், அதனுல் பாதையில் நடப்பது அவளுக்கு கடினமாக இருந்தது.

அப்பொழுது சிவபெருமான் ஸதிதேவி நடந்து செல்வதை பார்த்துவிட்டு மிகவும் வேதனை அடைந்தார். உடனே சீக்கிரமாக கணங்களைக் கூப்பிட்டார்.

நீங்கள் சீக்கிரமாகச் சென்று ஒரு விமானத்தை கொண்டு வாருங்கள். மனோவேகமும், காற்று வேகமுமே அதன் சக்கரங்களாக இருக்கட்டும் பதினாயிரம் சிம்மங்களைக் கூட்டுங்கள். ரத்னமிழைத்த த்வஜஸ்தம்பத்தை நாட்டுங்கள்.

கொடுங்காற்றே கொடியாக இருக்கட்டும். அதில் மகத் தத்வமே வில்லாக வளைந்திருக்கட்டும். நர்மதையும், அலகநந்தர நதிகளும் இரு பக்க தண்டமாக இருக்கட்டும்.

சூரியனும் சந்த்ரனும் குடைகளாக இருக்கட்டும் உத்தமமான வராஹி சக்திதேரின் முகப்பில் வைத்திருக்கும் மகரமுகமாக இருக்கட்டும்.

காயத்ரி அச்சாக இருக்கட்டும். தக்ஷகன் முதலிய சர்ப்ப கணங்கள் கடிவாளமாக இருக்கட்டும். ப்ரணவமே சாரதியாக இருக்கட்டும். ப்ரணவத்வனியே ரதம் ஓடும்பொழுது ஏற்படும் சப்தமாக இருக்கட்டும்.

வேதாங்கங்கள் பாதுகாப்பாக அமையட்டும். ஏழு சந்தஸ்ஸுகளும் சேனையாக அமையட்டும். என்று கூறிய மகாதேவரின் ஆக்ஞைப்ரகாரம் சிவபாரிஷதர்கள், அந்த விமானத்தில் ஸதி தேவியை அமர்த்தி, அந்த திவ்யதேஜோமயி மகாதேவிக்கு பின்னால் சென்றார்கள்.

க்ஷண மாத்ரத்தில் த்ரிலோசனரின் பட்டமகிஷிதேவி, தக்ஷனின் மண்டபத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தாள். பார்த்துக்கொண் டிருக்கும்பொழுதே, ஆகாசத்திலிருந்து வேகமாக இறங்கினாள்.

ஸதிதேவி, யாகசாலையின் பாதுகாவலர்கள், ஆச்சர்யாக பார்த்துக்கொண்டு இருக்கும்பொழுதே, மங்களமான அலங்காரத்துடன் கிரீடம் அணிந்து, கொண்டிருக்கும் மாதாவைப் பார்த்துவிட்டு அப்பால் சென்றாள்.

புது மெருகுடைய ஆபரணங்களால் அலங்கரித்துக்கொண்டு தங்கள் பதியுடன் நிற்கும் தன் சகோதரிகளையும் பார்த்தாள். அவர்கள் ஆச்சர்யம், கர்வம், பயம், ஆனந்தம் கலந்த பாஷையில் தங்களுக்குள் சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

இந்த ஹரவல்லபை அழைக்காமலேயே, திடீரென்று விமானத்தின் மூலமாக க்ஷணமாத்திரத்தில் இங்கு எப்படி வந்தாள் என்று பேசிக்கொண்டு அவளை உற்று பார்த்தார்கள்.

ஆனுல் ஸதிதேவி அவர்கள் ஒருவரிடமும் ஒரு வார்த்தைகூட பேசாமல் நேராக தக்ஷனருகில் சென்று நின்ருள். அப்பொழுது அவள் மாதா பிதாமார் கூறினுர்கள். அம்மா நீ வந்தது மிக நல்லதாயிற்று.

இதற்கு ஸதி கூறினுள்—பிதாவே 'நான் வந்தது நல்லதாயிற்று என்று கூறினீர்கள். தாங்கள், என் சகோதரிகளை அழைத்த மாதிரி என்னை ஏன் அழைக்கவில்லை.

தக்ஷன் கூறினுர்—அடி மகா தன்யே, பெண்ணே, நீ மிகவும் ச்ரேஷ்டமானவள். ஸர்வ மங்களகரமானவள். உன்பேரில் ஒரு குற்றமும் இல்லை. ஆனுல் என் பேரில்தான் குற்றம்.

நான் அறிவுகெட்டு உன்னை இப்பதிக்கு கொண்டுபோய்க் கொடுத்தேன் அல்லவா, நிரீஸ்வரவாதியான அவனை ஈஸ்வரன் என்றெண்ணி கொண்டேன்.

நான் அந்த மாயாவியை உள்ளபடி அறிந்து இருந்தேனுனுல், உன்னை அவன் கையில் ஏன் பிடித்துக் கொடுக்கிறேன் அவனுடைய மங்களகரமான 'சிவன்' என்ற பெயரைக் கேட்டு சந்தோஷப் பட்டேன். அவன் 'அசிவன்' அமங்களமானவன் என்று நான் எண்ணவில்லை.

பிதாமகரான ப்ரும்மா என்னிடம் அவனை சங்கரன், சம்பு, சிவன், பசுபதி என்று அனேகம் தடவை வர்ணித்தார்.

அவர் இன்னமும் கூறினுர். அவன் ஸ்ரீகண்டன், மகேசன், வ்ருஷபத்வஜன், ஸர்வக்ஞன், வில்லாளி அதனுல் அவனுக்கு உன் கன்னிகை ஸதியை தானமாகக் கொடு என்ருர்.

குழந்தாய்! ப்ரும்மாவின் அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, உன்னை நான், அவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டேன். ஆனுல் அவன் மூன்று கண்களை உடையவன். மாட்டின்மீது ஏறுபவன், விஷத்தை உண்டவன்.

மயானத்தில் வசிப்பவன், த்ரிசூலதாரி, மண்டை ஓட்டை மாலையாக அணிந்தவன், ஸர்ப்பங்களை பூஷணமாக அணிந்தவன், தலை ஜடையில் தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டிருப்பவன்.

அவன் தன் நெற்றியில் களங்கமடைந்த சந்திரனை வைத்துக் கொண்டு இருப்பவன்.

சரீரம் முழுதும் சாம்பலைப் பூசிக்கொண்டிருப்பவன். சில சமயம் வெறிபிடித்தவனுய் அம்மணமாக அலைகிருன், சிலசமயம் கௌபீனத்தை தரித்துக்கொண்டிருக்கிருன்.

சிலசமயம் யானைத்தோலை உடுத்தியிருக்கிருன். பிச்சைவாங்கி புஜிப்பதில் சந்தோஷமடைபவன், தமோகுணம் நிறைந்தவன், முன் கோபி பயங்கரமான பூதகணங்களே அவனுக்கு அனுசரர்கள்.

அவனும் ரௌத்ராகராமானவன், அவன் தோழர்களும் ரௌத்ராகரம் ஆனவர்கள். அவன் மஹாகாலமூர்த்தி, மானிடரின் எலும்புகளை மாலை ஆக அணிந்துகொண்டிருக்கிறான். அவன் ஜாதி, குலம், கோத்ரம் ஒன்றும் தெரியாது. அவனை முற்றிலும் அறிந்தவர் ஒருவருமில்லை. நான் தெரிந்துகொண்டே ஏமாற்றமடைந்தேன், புத்திசாலியான புத்ரீ, அவனைப்பற்றி என்ன சொல்ல ?

பஸ்மமும், மானிடரின் மண்டை ஓடுகளேமே அவனுக்கு அலங்காரம். ஸர்ப்பக் கூட்டம் அவனுக்கு பாஹுவலயம். சிலசமயம் நீண்ட ஜடை விரித்து ஆடுகிறான்.

சந்திரனின் ஒரு துணுக்கை தலையில் தரித்துக்கொண்டு, எப்பொழுதும் உடுக்கை அடிப்பதிலேயே ஆழ்ந்திருக்கிறான்.

என்னவெல்லாம் அமங்களமான சேஷ்டை உண்டோ அவைகளை எல்லாம் அபிநயம் பிடித்து ஆடுகிறான். அதனால் தனயே, மங்களமயமான யக்ஞத்தில் அவன் அழைக்கத் தகுந்தவனா?

இக்காரணத்தால்தான் ஏ! ஸர்வமங்களே, அவனை யக்ஞத்திற்கு அழைக்கவில்லை. உனக்காக உத்தம வஸ்த்ரங்கள், ரத்னாபரணங்கள் முதலியவற்றை முதலிலேயே, தனியாக எடுத்து வைத்திருக்கிறேன். நீ, வா அம்மா! அவைகளை பார்த்து ஏற்றுக்கொள்.

மங்களகரமான கர்மத்தில் இந்த்ராதி ஸமஸ்த தேவதைகளும், மங்கள வேஷத்துடன் சோபிதமாக இருக்கும் சமயம், அந்த சூலதாரியான முக்கண்ணனை கூப்பிடுவது 'தகுதியா? நீ யோஜித்துப்பார். இப்பிரகாரம் பிதாகூறும் வார்த்தைகளை அந்த பரமஸாத்வியான ஸதிதேவி கேட்டு மிக துக்கமடைந்த சித்தத்துடன் கூறினாள்.

ஏ, ப்ரபுவே, தாங்கள் இவ்வளவு நேரம் கூறிய ஒரு வார்த்தையும் என் செவியில் விழவில்லை. தாங்கள் முதலில் கூறிய இரண்டு, மூன்று வார்த்தைகளே என் செவியில் விழுந்தன. அது விஷயமாக நான் இரண்டு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கேளுங்கள்.

நான் அவரைப்பற்றி நன்றாக அறியவில்லை என்று கூறினீர்கள். ஆனால் அறிந்திருந்தும், ஏமாற்றப்பட்டேன் என்றும் கூறினீர்கள். அது மிகவும் சரியே, ஏனென்றால் அந்த ஸதாசிவத்தை இன்றுவரை உள்ளபடி அறிந்தவர் யார் இருக்கிறார்?

நீங்கள் முன்பு ஏமாந்தது போலவே இப்பொழுதும் ஏமாறிக் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவருடன் ஸம்பந்தம் ஏற்படுத்திக் கொண்டு சம்பந்தாசம் பந்தம் இல்லாமல் உளறுகிறீர்கள்.

சங்கரனை உள்ளபடி நான் அறிந்து கொள்ளவில்லை என்று சற்றுமுன் கூறினீர்கள் அப்படியிருந்தும் என்னை ஏன் அவருக்கு தானம் அளித்தீர்கள்?

அவரை அறிந்து கொள்ளவில்லை என்பதற்கு உங்கள் புத்தி காரணமாகாது. அது என் பூர்வஜன்ம புண்ணியத்தின் கௌரவமே காரணமாகும்.

இந்த விதமாக பலவாறு எடுத்துச் சொல்லிய பிற்பாடு அவள் கூறினாள்; என்னுடைய இந்த சரீரத்தைக் கொடுத்தது தாங்கள் நான் என் இந்த சரீரத்துடனே, என் பதியைப்பற்றி உள்ள நிந்தயைக் கேட்டேன்?

அதனால் இதற்குப் பிராயச்சித்தம் என்னவென்றால் என்னுடைய இந்த சரீரத்தை த்யாகம் செய்வதேயாகும். உத்தம ஸ்ரீத்க்கு மெச்சத்தகுந்த வம்சாவளி இருக்கும்வரை தான் உயிருடன் இருக்க வேண்டும்.

பிராண நாதரைப்பற்றிய நிந்தையை கேட்டபின் சரீரத்தை வைத்துக்கொடு இருப்பது அழகல்ல. இவ்விதம் கூறி ஸதிதேவி மகாதேவஸ்ரூபமாகி கோபத்தினால் சீறி, யாகாக்னியின் ப்ராண பந்தன விதியுடன் தன் சரீரமாகிய ஸமித்தை ஹோமம் செய்தாள்.

அப்பொழுது இந்த்ராதிஸகல தேவதைகளும் களை இழந்து காணப்பட்டார்கள் அக்கினிமுன்போல் ஆஹுதி பண்ணப்பட்டும் சீறி எழவில்லை. மந்த்ரங்கள் உச்சரிக்க வரவில்லை. சொல்லுபவர்களுக்கும் தடை ஏற்பட்டது. இந்த அரிஷ்டம் எப்படி ஏற்பட்டது?

ப்ராம்மணர்கள், ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டு எழுந்துபோகத் தொடங்கினார்கள். இதற்குள் பர்வதங்களையே வேருடன் பறிக்கும்படியான கொடுங்காற்று ஒன்று கிளம்பியது.

க்ஷண நேரத்தில் அது யக்ஞ பூமியைச் சூழ்ந்துகொண்டது. மின்னல் மின்னி இடி, இடித்து பூமி ஆடத் துவங்கியது.

ஆகாயத்திலிருந்து வால் நக்ஷத்ரம் உதிரத் தொடங்கியது. பிசாசுகள் யக்ஞ சாலையில் நடனமாடத்துடங்கின. ஆகாசத்தில் கழுகுக் கூட்டம் சூரியனை மறைத்துக்கொண்டு வட்டமிடத் தொடங்கின. நரிகள் ஊளைஇடத் தொடங்கின. மேகத்திலிருந்து மழைத்துளிகள் ரத்தத்துளிகளாக விழுந்தன.

ஹ்ருதயத்தை நடுங்கச்செய்யும் பூகம்பம் அதிர்ந்தது.

திவ்யமான அஸ்த்ரங்கள் தங்களுக்குள்ளேயே, ஒன்றைஒன்று மோதத் துவங்கின.

ஹோமஸாமக்ரியைகளை நாயும், நரியும் முகர்ந்து பார்க்கத் துவங்கின. யக்ஞ குண்டத்தைச் சுற்றி சகோர பக்ஷிகளும், காகங்களும் பறக்கத் தொடங்கின.

க்ஷண நேரத்தில் யக்ஞ பூமி ஸ்சமான பூமியின் தோற்றம் அளிக்கத் தொடங்கியது.

யார் எங்கு இருந்தார்களோ, அவர்கள் அங்கேயே விழத் தொடங்கினர்.

எல்லோரும் சித்திரத்தில் எழுதிய மாதிரி, அசைவற்று இருந்தனர். எல்லா பொருள்களும் சோபையிழந்தன.

விஷ்ணு முதலிய தேவர்கூட வரயடைத்து மௌனமாகி இருந்தனர்.

எல்லாருடனும் தக்ஷனுடைய முகமும் வாடிவிட்டது. இதைப் பார்த்த ப்ராம்மணர்கள் திரும்பவும் யக்ஞத்தைத் தொடர முற்பட்டனர்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்ரார்த்த பாஷாடீகாவான எண்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

ஸம்பூர்ணம்.

எண்பத்து ஒன்பதாவது அத்யாயம்

ஸ்கந்தக் கூறுவார்:- ஹே! அகஸ்திய! நாரத முனி தேவிக்கு முன்னாலேயே அங்கு சென்று விட்டார். அங்கு நடந்த விருத்தாந்தங்களை நேரில் கண்டு, மகா தேவரிடம் கூறுவதற்காகத் திரும்பவும் கைலாஸத்தையடைந்தார்.

நாரதர் அங்கு மஹா தேவர் நந்தியிடம் ஆள்காட்டி விரலை சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டு ஏதோ கூறுவதைக் கவனித்தார். அவரும் சென்று நமஸ்கரித்தார்.

நந்தி அளித்த ஆசனத்தில் மிக்க வேண்டா வெறுப்பாக அமர்ந்து கொண்டார். சில நிமிஷங்கள் மட்டும் அவருக்கு பேச நாஎழவில்லை. ஸர்வக்ஞரான சிவபெருமான் அவருடைய உருவத்தைக் கொண்டே எல்லாவற்றையும் அறிந்து கொண்டார். ஏன் இபபடி மௌனமாக இருக்கிறாரென்பதையெல்லாவற்றையும் சீக்கிரமே தெரிந்து கொண்டார்.

பிறப்பது மிறப்பதும் சரீரம் எடுத்தவர்களுடைய இன்றியமையாத விஷயம். இதுமாதிரியே தேவசரீரமும் காலகதியில் மறைந்து விடும்.

இங்கு காண்பதெல்லாம் நச்வரம், எது சுதந்தீரமற்று இருக்கிறதோ அதுவும் காலப்போக்கில் அழியவே அழியும். அதனால் ஹே! பிராம்மண! இந்த விஷயத்தில் ஆச்சர்யம் என்ன இருக்கிறது? காலம் யாரைத்தான் நாசம் செய்யவில்லை?

எது பாவிதம் இல்லையோ அது ஒருபொழுதும் ஏற்படாது. அதனால் பண்டிதர்கள் இந்த விஷயத்தில் யோசிக்கமாட்டார்கள். சம்பு பகவானுடைய இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு விட்டு முனி புங்கவர் கூறினார்:- பிரபு தாங்கள் தாங்கள் கூறுவது உண்மையே;

எது நடக்கவேண்டுமோ அது நடந்துவிட்டது. இதில் கொஞ்சமும் சந்தேகமேமில்லை. ஆனால் மனதைக் கலக்கும் ஒரு விஷயம் எனக்கு மிகவும் க்லேசத்தையளிக்கிறது.

தங்களைப் பொறுத்தமட்டிலும் ஒன்றுகூட குறையாது. தாங்கள் அவ்யமாகவும் பூரணமாகவும் இருக்கிறீர்கள். தங்களுக்கு ஹானி, விருத்தி இரண்டும் கிடையாது.

இந்த துக்கமான சம்சாரம் ஈசுவரன் இல்லாவிடில் எப்படியிருக்கும். இன்றிலிருந்து உங்களை ஒருவரும் பூஜை செய்ய மாட்டார்கள்.

காரணம் தக்ஷப்பிரஜாபதி யக்ஞத்திற்குத் தங்களையழைக்க வில்லை. இன்று அவனால் அவமதிக்கப்பட்டத் தங்களை தேவதை கள், மனுஷர்கள் வரை தங்களை அவமதிப்பார்கள்.

எவர் அவமானப்படுத்தப்பட்டார்களோ, அவர்களுக்கு ஐஸ்வர்யத்தினால் என்ன பலன்? அவமானமடைந்தவர்கள் கால பலத்தை ஜயித்தாலும் சரி, ஐஸ்வர்யசாலிகளாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் எப்படி கௌரவத்திற்குப் பாத்திரமாவார்கள்?

உலகில் அடிக்கடி அவமானப்படுகிறவர்கள் தங்கள் அபிமானம், கௌரவம் என்னும் சொத்தை காப்பாற்ற முடியாமல் இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் ஆயுளையும் சம்பத்தையும் அதிகமாக அடைந்து என்ன பிரயோசனம்?

அசேதனனும், அவமானப்பட்டவனும் உயிருடன் இருந் தாலும் புகழுக்குப் பாத்திரவானாகான். ஆனால் ஸ்த்ரீகளில் அபிமானமாகிற தனத்தைப் பாதுகாக்கும் ஸதிதேவி தன்யை யாவாள்.

அவள் தங்களை தக்ஷன் நிந்திப்பதைக் கேட்ட மாத்திரத் திலேயே உயிரைத்துரும்பென மதித்து, துறந்துவிட்டாள். இதைக் கேட்டவுடனேயே பகவான் மகா காலர் ஸம்பூர்ண ரீதியுடன் ஸதி தேவியின் சரீர த்யாகத்தைக் கேட்டுவிட்டுக் கூறினார்.

ஹே முனியே நிஜமாகவே ஸதிதேவித்தன் த்ருணமாக மதித்து உயிரை விட்டு விட்டாளா? என்றார். இதுகேட்டு நாரதமுனி பயத்தினால் வாய்மூடி மௌனியானார்.

இதைக்கண்டு ருத்திரதேவர் கோபாக்னியினால் ஜ்வலித்து ரௌத்ராகாரமானார். உடனேயே அவருடைய கோபாக்னியி லிருந்து ஒளிமயமாக, பர்வதாகாரமாக காலம் ருத்யுவையும் நடுங்கச் செய்யும் ஒரு புருஷன் உண்டானான். அவர் மஹா தேவரையும் நமஸ்கரித்து விட்டுக் கூறினார்.

ஹே! பிதாவே! ஆக்ஞையிடுங்கள். தங்களுக்கு உத்தம தாஸனான நான் தங்களுக்கு இப்பொழுது என்ன செய்யவேண்டும். இந்த ப்ரும்மாண்டத்தையும் ஒரேகவளமாக விழுங்கவா?

ஒரே ஆசமனத்தில் சப்த ஸாகரத்தையும் வற்ற அடிக்கவா? தங்களுடைய உத்தரவானால் பாதாளத்தை பூமியிலும், பூமியை பாதாளத்திலுமாகப் பந்தாடுவேன். லோகபாலர்களுடன் இந்திரனைக் குடுமியைப் பிடித்து இங்கு இழுத்துவரட்டுமா?

வைகுண்டநாதர் அவர்களுக்கு சகாயத்துக்கு வந்தால் அவரையும் நிராயுதபாணியாக்கி இங்கு கொண்டுவந்து விடுவேன்.

யுத்தம் செய்யத் திறமையில்லாத இந்தத் தானவசேனே எம்மாத்திரம்? இவர்களில் ஒருவர் தப்பித் தவறிப் பிரபல மானலும் அவர்களேயும் அழித்துவிடுவேன்.

யுத்தத்தில் காலனேயும் கட்டிக் கொணர்வேன். பிறகு ம்ருத்யுவுக்கும் ம்ருத்யுவைக் கொண்டுவருவேன். ஹே மகேஸ்வரா, தங்களுடைய பிரதாபத்தில் அமர்களத்தில் கொதித்து எழுந் தேனேயானல் எனக்கு எதிராக ஒருவரும் நிற்கமாட்டார்கள்.

ஒரு உதை விட்டேனுனல் இந்த பூமண்டலம் ரஸாதலத்துடன் வாழை இலேபோல் பதறும். இந்த புஜதண்டத்தினல் இடித்தேன ஞல் குலாசலங்களெல்லாம் தவிடு பொடியாகிவிடும்.

எத்தனேயென்று கூறுவது? தாங்கள் உத்தரவு கொடுத்தால் என்னல் செய்ய முடியாதது ஒன்றும் இருக்காது.

தங்கள் சரணத்தின் சக்தியை எனக்களித்து அபீஷ்டங்களெல் லாம் நிறைவேறி விட்டதென்றெண்ணுங்கள் என்ருர். மஹேஸ் வரர் அவருடைய இந்த பிரதிக்ஞையை கேட்டுவிட்டு காரியம் சாதகம் ஆயிற்று என்றெண்ணி மிக்க சந்தோஷத்துடன் கூறினர்; நீ என்னுடைய கணங்களில் எல்லாவற்றையும்விட உயர்ந்த வீரன் அதனல் நீ வீரபத்ரன் என்ற பெயருடன் பிரஸித்தமாவாய்.

ஹே சுபலக்ஷணே, எனது புத்ர, நீ சீக்கிரமாக இங்கிருந்து சென்று தக்ஷனுடைய யாகத்தை த்வம்ஸம்'செய். அங்கு யாராவது தக்ஷனுக்கு உதவியாக நின்று, உன்னே அவமானப் படுத்தினல் அவர்களேப் பொருட்படுத்தாமல் திரஸ்கரித்துவிட்டு என்னிடம் வந்துவிடு. இப்பொழுதே செல் வீரபத்ரன் இந்தவிதமாக மஹா தேவருடைய ஆக்ஞையை சிரஸ்ஸால் வகித்து, அவரை வலம் வந்துவிட்டு, மிக்க வேகத்துடன் சென்ருர்.

பிறகு சிவபிரான், தனது பெருமூச்சினின்றும் ஒன்பது கோடி வீரர்களே சிருஷ்டித்து வீரபத்ரருக்கு உதவி செய்ய அனுப்பினர். அவர்களும் வீரபத்ரர் வேகமாகச் செல்வதைக் கண்டு அவருக்கு முன்னல் வேகமாக செல்லத் தொடங்கினர்கள்.

சிலபேர்கள் பின்னல் சென்ருர்கள், சிலர் பக்கத்தில் சென்ருர்கள். அந்த சூரியனேவிட அதிக தேஜஸ் வாய்ந்த சிவகணங்கள் ஆகாசம் முழுவதும் மறைத்துக் கொண்டு சென்ருர்கள். சிலகணங்கள் பர்வதத்தைப் பறித்து வைத்து கொண்டார்கள். சிலர் சிகரத்துடன் மலேயை அசைத்தார்கள்.

சிலர் பெரிய பெரிய விருக்ஷங்களேப் பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டு, யக்ஞ பூமியை அடைந்தனர். அங்கு சிலர் யக்ஞ சாலேக் கம்பங்களேப் பிடுங்கினர்; சிலர் ஹோமகுண்டங்களேத் தரைமட்டமாக்கினர்.

சிலர் கோபத்துடன் யக்ஞ மண்டபத்தையேப் பெயர்க்கத் தொடங்கினர்; சிலர் கையில் த்ரிசூலம் ஏந்தி முக்ய குண்ட வேதிகையையே பெயர்க்க ஆரம்பித்தார்கள். சிலர் அங்கு வைத்திருந்த ஹவிஸ்ஸைச் சாப்பிட ஆரம்பித்தனர். சிலர் தயிர், பாலைக் குடித்தார்கள்.

பர்வதாகாரமாகக் குவித்திருக்கும் அன்னக்குவியலை இங்கும் அங்குமாகச் சிதற அடித்தார்கள். சிலர் பாயஸத்தை உறிஞ்சினர் கள். சிலர் பாலைக் குடித்தார்கள்.

சிலர் சித்ரான்னங்களைச் சாப்பிட்டு விட்டுப் பாத்திரங்களை யுடைத்தார்கள். சில புஜபராக்ரமிகள் யக்ஞபாத்ரங்களையும் தண்டத்தையும் உடைத்தார்கள்.

சிலர் சகடங்களைத் துண்டுதுண்டாக்கினார்கள். சிலர் யாகப் பசுக்களை முழுசாக விழுங்கினார்கள். சில அக்னிக்கு சமானமான தேஜஸ்ஸையுடையவர்கள் அக்னியையே முழுங்க ஆரம்பித்தார் கள். சிலர் அக்னியை அணைத்தார்கள்.

சிலர் அங்கு வைத்திருந்த ஆடைகளை சந்தோஷமாக அணிய ஆரம்பித்தார்கள். சிலர் மலை மலையாகக் குவித்திருக்கும் ரத்னங்களைச் சூறையாடினார்கள்.

ஒருவன் பகதேவன் உற்றுபார்ப்பதைக் கண்டு அவனுடையக் கண்ணைப் பிடுங்கினான். ஒருவன் கோபம் கொண்டு பூஷா தேவனுடையப் பற்களைத் தட்டினான்.

சிலர் யக்ஞதேவரையே மான்ரூபம் எடுத்துக்கொண்டு ஓடுவதைப் பார்த்து சக்கரத்தினால் தள்ளியிருந்தே அவருடைய சிரஸ்ஸைத் துணித்துவிட்டான்.

ஒருவன் ஸரஸ்வதி தேவி ஒரு பக்கமாகப் போவதைப் பார்த்து விட்டு அவளுடைய மூக்கை அறுத்துவிட்டான். ஒருவன் கோபம் கொண்டு அதிதியின் உதடுகள் இரண்டையும் அறுத்துவிட்டான்.

ஒருவன் அர்யமா தேவனுடைய கைகளைப்பிடுங்கிவிட்டான். ஒருவன் பலவந்தமாக அக்னிதேவருடைய நாக்கை அறுத்து விட்டான். ஒருவன் யமராஜரைக் கட்டி வைத்துத் தர்மம் என்பது என்னவென்றுக் கேட்டான்.

எந்த தர்மத்தில் பரமேச்வரருக்கு முதல் பூஜை பண்ண வில்லையோ அது என்ன தர்மம் என்று கேட்டான். மற்றொருவன் நைருதியுடைய தொந்தியைப் பிடித்து நன்றாக அசைத்து, நீ அநீஸ்வரருடைய ஹவிஸ்ஸை சாப்பிட்டாய் என்று ஏசி உதைத் துத் தள்ளினான். மற்றொருவன் குபேரனுடைய கைகளைப் பற்றித் தூக்கி சுழற்றினான். இதனால் அவன் இதுவரைச் சாப்பிட்ட ஹவிஸ்ஸைக் கக்க நேரிட்டது.

லோக பாலர்களுடன் ஒரே பந்தியில் உட்கார்ந்திருந்த பதினெரு ருத்திரர்களேயும் ருத்திரர் என்று பேர் இருப்பதினுலேயே ஒன்றும் இம்ஸிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள்.

மற்ருெருவன் வருணனுடைய வயிற்றை அமுக்கி அவர் அது வரையில் சாப்பிட்ட தக்ஷனுடைய யக்ஞ ஹவிஸ்ஸைக் கக்க வைத்தார்கள்.

மகாமதியான இந்திரன் மயில் உருவெடுத்துக்கொண்டு, பர்வதத்தின் மேலேறி இங்கு நடக்கும் சம்பவங்களேப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். கணங்கள் மற்ற பிராம்மணர்களே வணங்கி, 'போங்கள்' இங்கிருந்து போங்கள்' என்று பிடித்துத் தள்ளாத வண்ணம் வெளியில் அனுப்பினுர்கள்.

பிறகு பிக்ஷுக்களே அடித்து துரத்தினுர்கள். இந்த விதமாக முதலாவதாக வந்த பிரமதகணங்கள் முதலாவதாகக் யாக குண்டங்களேப் பெயர்த்து அட்டகாஸம் பெய்த பின்பு வீரபத்ர் ஸாவகாசமாக அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

பிறகு அவர் முதலாவதாக வந்த கணங்களினுடையச் செயல்களேக்கண்டு யக்ஞசாலே ஸ்மசானம்போல் மிகவும் வருந்தத் தக்க நிலேயில் இருப்பதைக் கண்டு கூறினுர்.

ப்ரச்மத கணங்களே! பாருங்கள். ஈஸ்வரரை பராமுகமாக்கி விட்டுர் செய்யும் காரியங்களுக்கு இதுதான் முடிவு என்பதைப் பாருங்கள். பகவானிடம் த்வேஷித்துக் கொண்டால் இதே கதிதான். பகவானுக்கு யாரிடமும் த்வேஷம் கிடையாது.

தர்ம காரியம் செய்தாலும் பரமேஸ்வரரான பரமசிவனே மறந்தவர்கள் செய்யும் காரியம் இத்தகைய முடிவிற்குள்ள தாகிவிடும்.

ப்ரமத கணங்களே, அந்த துராசாரி தக்ஷன் எங்கே? அந்த யக்ஞ-ஹவிஸ்ஸை உண்ட தேவக் கூட்டமெங்கே? நீங்கள் இப்பொழுதே சென்று அவர்களேப் பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள்.

இந்த விதமாக வீரபத்ரர் ஆக்ஞாபித்தும் ப்ரமதகணங்கள் சீக்கிரமாகக் கிளம்பியதும் கோபத்தினுல் ஜ்வலிக்கும் முகத்துடன் கதாதரர் எதிரில் வருவதைக் கண்டார்கள்.

அவர் அந்த மஹாபல பராக்மம் கொண்ட கணங்களே கொடுங்காற்றில் அகப்பட்ட சருகுகள் போல் சின்னுபின்னுமாகப் பறக்க விட்டார்.

இதற்கு பிறகு விஷ்ணுபகவானுடைய பயத்தினுல் ப்ரமத கணங்கள் நான்கு பக்கமும் ஓடலானுர்கள். அப்பொழுது வீரபத்திரர் கோபத்தினுல் வடவானலேப் போல் பொங்கி எழுந்தார்.

சற்று முன்னல் வரும் விஷ்ணுவைப் பார்த்தார். அந்த மஹா பலசாலியான தைத்யர்களை ஜயித்து, சங்கு, சக்ரம், கதை, சார்ங்கம் இவைகளைத் தரித்த நான்கு கைகளையும் உடைய அவரை எண்ணிக்கையில்லாத கணங்கள் வணங்கி நின்ருர்கள். அப்பொழுது வீரபத்ரர் தைத்ய சூதனரான ஸ்ரீவிஷ்ணு பகவானைப் பார்த்துக் கூறினர்.

இந்த மஹாயக்ஞத்தை நடத்திவைக்கும் பிரத்ம புருஷர் நீங்கள்தானல்லவா. நீரே உமது வீரத்தின் பலத்தினல் ரக்ஷித்தீரல்லவா? இப்பொழுது நீர் தக்ஷனைப் பிடித்து வாரும். இல்லையென்ருல் என்னுடன் யுத்தம் செய்யும். தக்ஷனைப் பிடித்துவரா விட்டால் அவனைக் கருத்துடன் காப்பாற்றுங்கள் பார்க்கலாம்.

பெரும்பாலும் ஸமஸ்த சிவபக்தர்களுக்கும் நீரே முதலாவது வருகிறீர் என்று கூறுகிருர்கள். நீரே முன்பு ஆயிரம் கமலங்களினுல் சிவனை அர்ச்சிக்க நினைத்து, அதில் ஒரு கமலம் குறைந்தவுடன் உமது கண்ணைப் பிடுங்கி கமலத்திற்கு பதிலாக அர்ச்சித்தீர்கள்.

அதனுல் சந்தோஷமடைந்த சங்கரர் உமக்கு இந்த ஸுதர்சன சக்கரத்தைப் பரிசாக அளித்தார். அதனுல் நீர் யுத்தங்களில் அஸுரத் தலைவரை ஜயித்து வருகிறீர்.

இந்தப் பிரகாரம் வீரபத்ரருடைய கர்வமான வார்த்தைகளைக் கேட்ட விஷ்ணு பகவான் அவருடைய பலத்தைப் பரீக்ஷிக்க விரும்பி அவரிடம் கூறினுர்.

நீ மஹாதேவருடைய புத்ரஸ்தானத்தில் இருக்கிருய். இந்த கணங்களுக்கும் ப்ரதமத் தலைவனுக இருக்கிருய். மேலும் பகவான் மஹேஸ்வரனுடைய ஆக்ஞையைப் பெற்று அதிகபலவானுக இருக்கிருய்.

அது எப்படி வேண்டுமோ இருக்கட்டும்; நான் தக்ஷனைக் காப்பாற்ற உறுதி கொண்டுள்ளேன். இப்பொழுது உன்னுடைய சாமர்த்தியத்தைப் பார்க்கிறேன். நீ எப்படி தக்ஷனை தண்டிக்கிருயென்று பார்க்கிறேன்.

சாரங்கபாணி (விஷ்ணுதேவரின்)யின் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் வீரபத்ரன் புருவ நெருப்பினுலே யுத்தம் செய்யும்படி தன் கணங்களுக்கு ஆக்ஞையிட்டான்.

பிறகென்ன! ரணபூமியில் ப்ரமத கணங்களுடைய தாக்குதலைத் தாங்கமாட்டாமல் வாயில் புற்களை கடித்துக்கொள்ளும் பசுக்களைப்போல் விஷ்ணு தூதர்கள் மடிய ஆரம்பித்தார்கள்.

அப்பொழுது கருடத்வஜர் அதிகோபமடைந்து ஒவ்வொரு கணங்களையும் ஆயிரமாயிரம் பாணங்களினுல் துளைத்து, அடிக்கத் தொடங்கினுர்.

அதனுல் எல்லா பிரமதகணங்களும் மார்பு பிளந்து, ரத்தம் பெருக, வசந்தகாலத்துப் பலாச புஷ்பம்போல் சோபிக்க லானுர்கள்.

மேலும் மதம் பெருகும் யானையைப் போலவும், பர்வதங் களின் ஸந்திகளில் உள்ள தாதுக்களின் சோபையைப் போலவும் சிகப்புவர்ணமாகக் காணப்பட்டனர். அந்த தாதுக்களின் வர்ணத் துடன் கலந்து பெருகும் அருவியைப் போலவும் தோன்றின.

அதன் பிறகு சிரிப்புடன் வீரபத்ரர் கூறுனுர். ஹே வைகுண்ட நாதா, சார்ங்கபாணியே, தங்களை நான் நன்ருக அறிவேன், நீங்கள் யுத்த களத்தின் பண்டிதர்.

ஆனுல் நீங்கள் தைத்ய தானவர்களுடனேயே, சண்டை செய்து பழக்கப்பட்டவர். ஆனுல் சிவ பாரிஷதர்களுடன் சண்டையிட முடியாது. இவ்விதம் கூறி வீரபத்ரன் கையில் புசுண்டி எடுத்துக்கொண்டார்.

கதாதரரும் தைத்ய பர்வதங்களைப் பொடி பொடியாக்கும் தனது கதையைத் தூக்கினுர். அப்பொழுது வீரபத்ரர் தனது புசுணடியினுல் கதாதரரை காயமடையச் செய்தார்.

அந்தப் புசுண்டி கதாதரருடைய அங்கத்தில் பட்டதும், சுக்கு நூருகச் சிதறியது. கதாதரரும் ப்ரதாபசாலியான வீரபத்ரரைத் தனது கௌமோதகியினுல் அடித்தார்.

ஆனுல் வீரபத்ரருக்கு அதனுல் வலியேத் தோன்றவில்லை. அப்பொழுது வீரபத்ரரும் தன்னுடைய கட்வாங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டு, கதாதரருடைய இடது புஜத்தில் அடித்த அடியினுல் அவருடைய கதை பூமியில் விழுந்து விட்டது. பிறகு மதுசூதனரும் கோபித்துக் கொண்டு வீரபத்ரரை தனது சக்ரத்தினுல் அடித்தார்.

அந்த சக்ரம் தன்னைப் பார்த்து வருவதைக் கண்டதும் வீரபத்ரர் மனதில் சங்கரை ஸ்மரித்தார். அவர் சங்கரரைஸ்மரித் ததும் அந்த சக்ரம் வளைந்து விட்டது. வீரபத்ரருடைய கழுத்தில் பட்டதும் பூர்ணரீதியில் ஸுதர்னமாகி விட்டது.

ஹாரம் மாதிரி அந்த சக்ரத்தையணிந்து கொண்ட வீரபத்ரர் வீரலக்ஷ்மியினுல் ஜயமாலை அணியப்பட்டதுபோல் விளங்கினுர்.

அப்பொழுது விஷ்ணுபகவான் தன்னுடைய சக்ரம் வீரபத்ரரு டைய கழுத்தாபரணமாக விளங்குவதைக் கண்டு திகிலடைந்து பிறகு சிரிப்புடன் நந்தகம் என்னும் தன்னுடைய வாளையுருவினுர்.

அப்பொழுது வீரபத்ரர் ஆகாசத்தில் ஸித்த புருஷர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே, அவருடைய ஒரு ஹ்ரீம் காரத்தினுல் அதை ஸ்தம்பிக்கச் செய்துவிட்டார்.

அப்பொழுது வீரபத்ரர் ஆயாசத்துடன் த்ரிசூலத்தை ஓங்கிக் கொண்டு விஷ்ணுவைப் பார்த்து ஓடி அவர்மேல் பாய்ச்ச நினைத்த வுடனே ஆகாசவாணி கூறியது: ‘இந்தக் குருட்டு தைரியச் செயலைச் செய்யாதே’, என்றது.

அப்பொழுது வீரபத்ரர் விஷ்ணு பகவானை அங்கேயே விட்டு விட்டு, தக்ஷன் பக்கத்தில் வந்தார்; அடே ஈசுவர நிந்தனை செய் பவனே! தக்ஷா இழிவு இழிவு, யாரிடம் அளவற்ற ஸம்பத்து இருக் கிறதோ, தேவதைகள் யாருக்குத் துணை நிற்கிறுர்களோ, சகல காரியத்திலும் யார் சாதுர்யவாளுக இருக்கிறுர்களோ, அவர் ஈசுவரனை அவமதித்து ஒரு கர்மம் செய்யலாமோ, எந்த அபவித்ர முகத்தினுல் நீ சிவனை நிந்தித்தாயோ, அந்த முகத்தை நான் நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் கன்னத்தில் அடித்துத் தூள்துளாகச் செய்து விடுவேன் என்றுர்.

பிறகு அந்த யாகத்திற்கு (யாகோத்ஸவம்) வந்திருந்த ஸ்த்ரீகள், அதிதிகள் முதலான யாவரையும் காது மூக்கு இவைகளை பங்கபடுத்தி விகாரமாக்கினுர்.

இந்த சிவபிரானின் பிரியபுத்ரன் வீரபத்ரன் கோபத்தினுல் சில பேரை குடுமியைப் பிடித்துப் பிய்த்து எறிந்தார். சிலருடைய கைகளை வெட்டினுர்; சிலருடைய ஸ்தனங்களை அறுத்தார்.

சில பேருடைய விரல்களை வெட்டியெறிந்தார்; அவர் ரோசம் பொறுக்க முடியாமல் மஹாதேவரை நிந்தித்தவருடைய நாக்கை யறிந்தார்; காதையறுத்தார்.

எவர்கள் தேவதேவரான மஹாதேவர் இல்லாமல் அவரை அசட்டை செய்து, யாகஹவிஸ் உண்டனரோ, அவர்களை யாக சாலைத்தூண்களில் தலைகீழாகக் கட்டித் தொங்கவிட்டார்.

சந்திரன், தர்மர், பிருகு, கசியபர் இவர்களை மிகவும் அவமானப்படுத்தினுர்.

இவர்களெல்லாரும் தக்ஷனின் மருமகன்களல்லவா? தக்ஷனும் மஹேஸ்வரனைத் தவிர்த்துவிட்டு, இவர்களை அதிகம் பகுமானித் தானல்லவா?

யக்ஞ குண்டங்கள், யூபஸ்தம்பங்கள், மணிமண்டபங்கள், வேதிகைகள், யக்ஞ பாத்ரங்கள், விதம் விதமான ஹவிஸ்ஸுகள்,

யக்ஞ ஸாமக்ரியைகளானவைகள், வேலை செய்தவர்கள், ரக்ஷகர்கள், மந்திரங்கள் எல்லாமே அனுயாசமாக நஷ்டமாயின.

பிறரை வஞ்சிப்பதனுல் சம்பாதித்த சொத்துக்களனைத்தும் சில தினங்களுக்குள்ளாகவே நஷ்டமாவதுபோல சிவபிரானை அவமதித்ததால் தக்ஷனுடைய சொத்துகளனைத்தும் யக்ஞத்தில் நஷ்டமாயிறு; நாசமடைந்தன.

கணங்களுடன் வீரபத்ரர் தக்ஷயக்ஞத்தை இந்த நிலையில் கொண்டு நிறுத்தினுர். அப்பொழுது ப்ரும்மா விதிலோ படைந்த காரணத்தைக் காட்டி மஹா தேவரை அங்கு அழைத்து வந்தார். சிவன் இல்லாத யக்ஞம் இந்த நிலையை அடைந்திருக்கிறது. அப்பொழுது மஹா தேவர் அங்கு எழுந்தருளியதும் வீரபத்ரர் அவரைப் பார்த்து மிகுந்தலஜ்ஜையடைந்தார்...

வீரபத்ரர் தேவரை வணங்கமட்டும் செய்தார். ஆனுல் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனுல் பகவான் எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொண்டார்; பிறகு பிரும்மா சிவபிரானை சந்தோஷப் படுத்திக் கொண்டு கூறினுர்.

ஏ தயாளுவே, சங்கரா, இந்த அபராதியான தக்ஷனையும் மன்னிக்க வேண்டும் என்றுர்; கைகால்கள் ஒடிந்த மற்றவர்களும் முன் போலாகட்டும்;

வைதீக விதிகளும் முன்னைப்போல் நடக்கட்டும்; தாங்கள் உத்திரவு கொடுங்கள். ஏனென்றுல் ஈசுவரனை முன்னிட்டுத்தான் கர்மங்கள் ஸித்தியாகின்றன.

ஏ பரமேஸ்வரா, ஈஸ்வரனை நினையாமல் செய்யும் கர்மங்கள் எல்லாம் இப்படித்தான் அதிகமாக இடையூறுகளாக ஆகின்றன.

கொஞ்சம் யோசனை செய்து பார்த்தோமானுல் இந்த தக்ஷனைப்போல தங்களுடைய பக்தன் வேறு ஒன்றுமில்லையென்று கொள்ளலாம். ஏனென்றுல் அநீஸ்வரவாதியாக இந்த கர்மத்தைச் செய்து, மற்றவர்களுக்கு ஒரு திருஷ்டாந்தத்தைக் காட்டி விட்டார்.

யாராயினும் சரி மகேஸ்வரரை நீக்கி விட்டுக் கர்மம் செய்தால் அந்தக் கர்மத்தின் ஸித்தியும் தக்ஷனுடைய யாகம் ஆனது போலவேயாகும்.

அதனுல் தக்ஷனுடைய இந்த நிலைமையைக் கேட்டு விட்டு, கர்மமும் செய்ய மாட்டார்கள்.

பகவான் மகேசர் ப்ரும்மாவினுடைய இந்த வார்த்தையைக் கேட்டுவிட்டு புன்முருவலுடன் வீரபத்ரரை நோக்கிஇவர்களையெல்லாம் முன்போலவே ஆக்கிவிடுங்கள் என்று கூறினுர்.

வீரபத்ரர் சிவபிரானுடைய ஆக்கினைபடி மற்றவர்களையெல்லாம் முன்போலவே ஆக்கினுர். எவர்கள் ஈசுவரனை நிந்திக்

கிறார்களோ அவர்கள் பசுவிற்கு சமானம். அதனால் கணத் தலைவரான வீரபத்திரர் தக்ஷனுடைய முகத்தை மாத்திரம் ஆட்டு முகமாக்கி விட்டார்.

இங்கு பகவான் சிவபிரானுடைய கிரகஸ்த தர்மம் சதி யில்லாமல் நஷ்டமடைந்தபடியினால் ப்ரும்மாவிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு தவம் செய்வதற்காக பாரிஷதர்களுடன் ஹிமாலயத்தில் வானப்ரஸ்தாச்ரமியாகச் சென்றார்.

புருஷர்களுக்கு ஒரு ஆச்ரமும் இல்லாமல் ஒரு க்ஷணமும் கூட வீணாகக் கழிக்கக் கூடாது. அதனால் ஏதாவது ஒரு ஆச்ரமத்தை பற்றி இருப்பதே நல்லது. உலகத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாக எவ்வித தபஸ்களுக்கும் பல தாதாவாக இருக்கும் மாஹஸ்வரனே அனுசரர்களுடன் தபஸ் செய்வதற்காகச் சென்றார். அப்பொழுது ப்ரும்மா தக்ஷனுக்குப் பின்வருமாறு புத்தி கூறினார்.

சிவபிரானை நிந்தித்ததனால் உண்டான பாபமான சகதியைக் கழுவுவதற்கு விரும்பினால் வாராணசிக்குச் செல்; மஹா பாதகங் களை விநாசம் செய்யும் காசீபுரிக்குச் சென்று, நீ லிங்கப் பிரதிஷ்டைச் செய்வாயாக, அதனால் சிவபிரான் உள்ளம் மகிழ்வார், மஹேஸ்வரர் சந்தோஷமடைந்தால் இந்த சராசர உலகமும் சந்தோஷமடையும். காசீபுரியை விட்டு வேறு எங்கும் உன் பாபகர்மங்கள் விலகாது;

ஆச்சாரியார்கள் ப்ரும்மஹத்தி முதலான பாபங்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிவ நிந்தனைக்குப் பிராயச் சித்தம் கிடையாது அதற்கு முக்திபூமியான காசியேதான் கதி.

எந்தப் புண்யாத்மாக்கள் காசியில் சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ் டைச் செய்திருக்கிறார்களோ, அவர்கள்தான் தர்மம் செய்தவர் கள். புருஷார்த்திகளே ஆவார்கள்.

தக்ஷன் ப்ரும்மாவினுடைய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு விட்டு சீக்கிரமாக அவிமுக்தக்ஷேத்ரத்தில் சென்று கடுமையான தவம் செய்யத் தொடங்கினார்.

அவர் விதிபூர்வமாக லிங்கத்தை ஸ்தாபனம் செய்து அந்த லிங்கத்தை ஆராதிப்பதிலேயே ஆழ்ந்தார். இவ்வுலகத்தில் லிங்கத் தைத் தவிர வேறு ஒன்றுமே அவர் அறியவில்லை.

சாதுர்யவானான தக்ஷப்ரஜாபதி இரவும் பகலும் மஹேஸ்வர ருடைய ஸ்துதி, பூஜை, நமஸ்காரம், தியானம், தரிசனம் இவை களைச் செய்து வந்தான்.

ஏகாக்ர சித்தத்துடன் ஈஸ்வரருடைய லிங்கத்தைத் த்யானம் செய்துகொண்டு தக்ஷனுக்கு பன்னீராயிரம் வருஷங்கள் கழிந்தன.

இதன் நடுவில் சதிதேவி ஹிமவானின் பத்னியான மேனுவின் கர்பத்தில் ஜனித்து, உமை என்னும் பெயருடன் கடுமையான தபம் செய்தும் மஹாதேவரை தன்னுடைய பதியாக அடைய முடியவில்லே.

அதுவரையில் தக்ஷன் தவத்தில் திடசித்தத்துடன் லிங்கத்தை ஆராதனே செய்து கொண்டிருந்தான். இதற்குப் பிறகு கிரீந்த்ர நந்தினி பதவியை அடைந்து அவருடன் காசிக்குச் சென்ருர்.

அங்கு தக்ஷனே ஏகாக்ர சித்தத்துடன் சிவலிங்கார்ச்சனேயில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் கண்டு மஹாதேவரை வேண்டிக் கொண்டு கூறினுள்.

பிரபு இந்த பிரஜாபதி தவத்தினுல் மிகவும் க்ஷீணமாய்கக் காணப்படுகிருர். ஏ! கருணேக் கடலே, தாங்களே இப்பொழுது மகிழ்ச்சியுடன் இவருக்கு வரம் அளிக்கவேண்டும், பார்வதி இவ்வாறு கூறியதும் பகவான் சம்பு தக்ஷனிடம் கூறினுர்.

ஏ மஹாபாக வரம் கேட்பாய். நீ விரும்பிய வரத்தை நான் தருகிறேன். சிவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்ட தக்ஷன் அடிக்கடி வணங்கிக் கொண்டு; நாஞவித ஸ்த்தோத்திரங்களினுல் ஸ்துதி கானம் செய்தார்.

ஏதேவவேசா, தங்களுடைய சரணங்களில் எனக்குத் தடை படாதபக்தி பெருகட்டும். நாதா இங்கு என்னுல் ஸ்தாபிக்கப் பட்ட இந்த மகாலிங்கத்தில் தாங்கள் எப்பொழுதும் வசிக்க வேண்டும்.

ஏ கிருபா நிதியே, தேவதேவ! நான் எத்தகைய அபராதம் செய்திருந்தாலும் அவைகளே க்ஷமித்தருள வேண்டும்.

இந்த வரங்களேக் கொடுங்கள். வேறு எந்த உத்தம வரன் களினுலும் எனக்கு யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லே. இதைக் கேள்விப்பட்டு. பகவான் மஹேஸ்வரர் கூறினுர். நீ கூறியபடியே நடக்கட்டும். அதற்கு அன்னியமாக ஒன்றும் நடக்காது.

ஏ! பிரஜாபதே! இப்பொழுது நாஞகமற்ருெரு வரம் கொடுக் கிறேன். நீஸ்தாபித்த இந்த லிங்கத்திற்கு தக்ஷேஸ்வரர் என்ற பெயர் விளங்கட்டும்.

இதைஸேவிப்பதனுல் நான் ஜனங்களின் ஆயிரக்கணக்கான அபராதங்களே மன்னிப்பேன். அதனுல் எல்லாரும் இந்த லிங்கத் தைப் பூஜிக்கட்டும்.

நீ இந்த லிங்கத்தைப் பூஜை செய்வதினுல் எல்லாருலும் மதிக்கத்தகுந்தவனுகிருய். இரண்டு பரார்த்த வருஷங்களுக்குப் பிறகு மோக்ஷத்தை அடைவாய்.

இவ்விடம் கூறி தேவதேவர் அந்த லிங்கத்திலேயே ம்றைந்தார். தக்ஷன் தன் மனோரதம் நிறைவேறி இருப்பிடம் அடைந்தார்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார்: ஏ! அகஸ்தியா, இதுவரையில் தக்ஷேஸ்வரருடைய உற்பத்தி வர்ணனையைக் கூறினேன். இதைக்கேட்டு ஜீவர்கள் நூற்றுக்கணக்கான அபராதங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறார்கள்.

தக்ஷேஸ்வரருடைய உற்பத்தியோடு கூடிய இந்த பவித்ரமான சரிதத்தைக் கேட்பதினால் மனிதர்கள் அபராதத்திற்கு பிறப்பிடமாக இருந்தபோதிலும்கூட பாபமான சகதியை அவர்கள் பூசிக் கொள்ளமாட்டார்கள்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசிகண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான எண்பத்தி ஒன்பதாவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

தொண்ணூறாம் அத்யாயம்

அகஸ்த்ய முனி கூறினர் :- பார்வதி ஹ்ருதயானந்தா. இதற்கு முன்னுல் தாங்கள், பாபநாசகரான பார்வதீச லிங்கத்தைப் பற்றி கூறியிருக்கிறீர்கள். அது வெளிப்பட்ட வ்ருத்தாந்தத்தைக் கூறுங்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறினர் :- அகஸ்த்ய முனியே, கேளுங்கள் ஹிமாசலநாதனின் பதிவ்ருதையான மேனு தன் செல்வியிடம் கேட்டாள். ஏ, புத்ரீ, இந்த மாப்பிள்ளையான மகேஸ்வரனுடைய தேசமெங்கு இருக்கிறது? ஊர் எங்கே இருக்கிறது? இவருக்கு பந்து ஒருவருமில்லையா? இவைகளெல்லாம் உனக்குத் தெரியுமா? எனக்கென்னமோ வீடு, வாசல் ஒன்றுமில்லையென்று தோன்றுகிறது. இவர்களுக்கு சொந்த பந்து மித்திரர்கள் இல்லை.

அன்னையின் இந்த விதமான வார்த்தையைக் கேட்டு, கிரீந்த்ர நந்தினி பிறகு, ஸமயம் பார்த்து, மகாதேவரை வணங்கிவிட்டு, கூறினுள். நான் இன்று நிச்சயமாக மாமியாரின் க்ரஹத்திற்கு போக விரும்புகிறேன். இனிமேல் நான் இங்கிருப்பது நல்லதல்ல. அதனுல் நாதா, என்னை இப்பொழுது, தாங்கள் தங்கள் க்ரஹத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்.

தத்வ வேதாவான பகவான், கிரீசர் சைலபுத்ரி தேவியின் வார்த்தையைக் கேட்டு, ஹிமாலயத்தை விட்டு விட்டு ஆனந்த வனத்திற்கு வந்தார். பார்வதிதேவி பரமானந்தமடைந்து, ஆனந்தவனத்தில் வந்து தகப்பனுரின் கிரகத்தை மறந்து சந்தோஷமாக இருந்தாள்.

பிறகு ஒருநாள் கௌரீ கிரீசரிடம் இவ்வாறு கூறினுள். நாதா, இந்த க்ஷேத்ரத்தில் இடைவிடாமல் ஆனந்த மகோத்ஸவத்துடன் இருப்பதன் காரணம் கூறுங்கள் என்றுள்.

பார்வதியின் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டுவிட்டு பினுக பாணியான பகவான், சிவபெருமான் கூறினுர். ஏ! தேவி! பஞ்சக்ரோச பரிமாணத்துக்குள்ளடங்கிய இந்த முக்திமந்த்ர க்ஷேத்ரத்தில் லிங்கமில்லாமல் ஒரு எள்ளளவு பூமிகூட சூன்யமாக இருக்கவில்லை.

தேவி வேறு சிற்சில இடங்களிலெல்லாம் ஒரு லிங்கம் இருந்தால், அதைச் சுற்றி ஒரு கோசம்வரை ஆனந்தமயமாய் இருக்கும். ஆனுல் இந்த பரமானந்தம் அளிக்கும் ஆனந்தவனத்திலோ

என்றால் பரமானந்தஸ்வரூபமான அனேகமனேகம் லிங்கங்கள் இருக்கின்றன.

பதினாலு உலகங்களிலும் எத்தனை எத்தனை புண்யாத்மாக்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களெல்லோரும் இங்கு தங்கள் பெயரால் லிங்கத்தை ஸ்தாபிதம் செய்து சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள்.

ஏ, தேவி! ஒருவன் என்னுடைய லிங்கத்தை இங்கு ப்ரதிஷ்டை செய்தானானால் விசேஷக்ஞனான சேஷன்கூட அவனது மங்களத்தின் எல்லை அறிய முடியாது.

கிரீந்த்ர தனயே! விசேஷமாக இந்த இடம் லிங்கங்களால் நிறைந்திருப்பதால் நிரந்தரம் பரமானந்தத்தை தருவதற்கு காரணமாக இருக்கிறது. இதைக்கேட்டு பார்வதிதேவி திரும்பவும் சங்கரருடைய சரணாரவிந்தங்களை வணங்கிவிட்டுக் கூறினாள்.

ஏ, மஹாதேவா, எனக்கும் ஒரு லிங்கத்தை ஸ்தாபிக்க அனுமதி தாருங்கள்.

ஒரு பதிவ்ருதையான பெண் பதியின் ஆக்ஞையைப் பெற்று ஒரு மங்களமான கார்யத்தை செய்தாளானால், அதற்கு ஹானி ப்ரளயத்தினாலும் ஏற்படாது.

இந்தவிதம் பகவான் மஹாதேவரை சந்தோஷப்படுத்தி, அவர் அனுமதி பெற்று பார்வதி தேவி மஹாதேவர் என்ற லிங்கத்திற்குப் பக்கத்திலேயே தன்னுடைய லிங்கத்தை ஸ்தாபித்தாள்.

அந்த லிங்கத்தை தரிசனம் செய்த மாத்திரத்தில், ப்ரும்மஹத்தி முதலிய பாபங்கள் கூட சந்தேகமில்லாமல் விலகிவிடும் பின் தேக பந்தனமும் இருக்காது.

ஏ, முனிவரா, தேவதேவர் பக்தர்களின் நன்மைக்காக என்னென்ன வரங்கள் கொடுத்தாரோ, அதைக் கேளும்.

ஒருவன் காசியில் பார்வதீச்வர லிங்கத்தை பூஜித்தால் அவனுடைய சரீரத்தின் மறைவுக்குப்பின் அவன் காசியிலேயே லிங்கஸ்வரூபமாக ஆவான்.

அவன் லிங்கமாகி விட்டானென்றால், அவன் எனக்குள் ஐக்யமாகி விட்டான் என்று அர்த்தம். சித்திரை மாதத்து சுக்ல பக்ஷத்ருதியையன்று பார்வதீச்வரரை பூஜித்தால், அவனுக்கு இந்த உலகத்தில் ஸௌபாக்யமும் பரலோகத்தில் உத்தமகதியும் கிடைக்கும். ஸ்திரீயானாலும் புருஷனானாலும் பார்வதீச்வரரை ஆராதித்தால். கர்ப்பவாசம் பண்ணவேண்டிவராது.

அவன் பரமஸௌ பாக்யத்திற்கு பாத்திரமாவான். பார்வதீச்வரரின் நாமத்தை ஜபிப்பவர்களுக்கு சேர்த்து வைத்திருக்கும் சஞ்சித பாபம் அதே க்ஷணத்தில் க்ஷயமாகிவிடும். எவனொருவன் பார்வதீச் வரலிங்கத்தின் மஹாத்ம்யத்தை கேட்கிறானோ, அந்த மகாபுத்திமான் இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் அவனுக்குள்ள ஸமஸ்த விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொள்கிறான்.

இந்த விதமாக ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான தொண்ணூறுவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்

தொண்ணூற்று ஒன்றும் அத்யாயம்

ஸ்கந்தர் கூறினர் :- குற்றமில்லாத முனிவரே, பார்வதீச்வர ருடைய மகிமையை உமக்குக் கூறுகிறேன். இப்பொழுது கங்கேஸ் வரருடைய வருகையின் கதையைக் கூறுசிறேன்..

இந்தக் கதையை எந்த ஊரிலிருந்து கேட்டாலும் கங்கா ஸ்னன பலன் கிட்டும். கங்கையானவள் திலீபநந்தனுன பகீரதனுடன் கூட ஆனந்த கானனத்தில் உள்ள சந்த்ர புஷ்கரிணி தீர்த்தத்தில் வந்து சேர்ந்தவுடன் சிவனுடைய ப்ரியமான க்ஷேத்ரத்தின் உவமையற்ற ப்ரபாவத்தைப் பார்த்து விட்டு, காசியில் லிங்க ப்ரதிஷ்டை செய்யக் கூடிய பலனைப் பற்றி நினைத்துக் கொண்டு கங்காதேவி விஸ்வேஸ்வரருடைய பூர்வ பாகத்தில் உத்தம லிங்கத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்தாள்.

காசி புரியில் அந்த கங்கேஸ்வர லிங்கத்தின் தரிசனம் கிடைப்பது மிகவும் துர்லபம். ஆனல் தசரா திதியன்று கங்கேஸ் வரரை பூஜை செய்வதால், அவனது ஆயிரம் ஜன்மத்தின் ஸஞ்சித பாபங்கள் க்ஷணமாத்திரத்தில் க்ஷயமடைகின்றன. ஆனல் கலியுகத்தில் கங்கேஸ்வர லிங்கம் மறைந்தே இருக்கிறது.

ஆனல் புருஷர்களின் புண்ய பரிபாகத்தினுல் அதன் தரிசனம் கிடைக்கக் கூடும். ஒருவன் பரம துர்லபமான கங்கேஸ்வர லிங்கத்தின் தரிசனத்தைச் செய்தால் அவன் ப்ரத்யக்ஷமாக மூர்த்திகரித்து வந்த கங்கையின் தரிசனத்தைப் பெற்றுவிட்டான் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

ஏ! மித்ராவர்ணருடைய புத்திரரே! ஸர்வ கல்மஷங்களையும் போக்கும் பகவதி பாகீரதியின் தரிசனம் கலிகாலத்தில் கிடைப்பது துர்லபம் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. கலியுகம் முற்றிய பின்பு காசி புரியிலும் கூட அவளது தரிசனம் கிடைப்பது மிகவும் துர்லபம்.

அதுவுமில்லாமல் காசியில் கங்கேஸ்வரர் என்னும் பெய ருடைய லிங்கத்தைப் பார்ப்பது மிகவும் துர்லபம். ஏனென்றல் அதனுடைய தரிசனம் ஜனங்களின் பாபம் க்ஷயமாகும் காலம் வந்தால்தான் கிடைக்கும். கங்கேஸ்வர லிங்கத்தின் மஹாத்ம யத்தை கேட்பதால் ஒருவன் நரகத்தை அனுபவிக்கமாட்டான். புண்யத்தின் குவியலை அடைவான். மனதில் நினைத்த வஸ்து அவனுக்குக் கிட்டும்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்ரார்த்தத்தின் பாஷாடீகாவான 91ம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்.

தொண்ணூற்று இரண்டாம் அத்யாயம்

ஸ்கந்தர் கூறினுர் ஹே முனியே! இப்பொழுது உமக்கு நர்ம தேஸ்வரர் லிங்கத்தைப்பற்றிக் கூறுகிறேன் கேளும். கேவலம் அதை ஸ்மரித்த மாத்திரத்திலேயே மகா பாபங்கள் க்ஷயமாகும்.

வராககல்பம் ஆரம்பமாகும் ஸமயம் ப்ரதானமான முனிவர் களெல்லாம் ஒன்றுகூடி, மார்க்கண்டேய முனிவரிடம் கேட் டார்கள். ஹே! ம்ருகண்டு நந்தனு! நதிகளில் எந்த நதிச்ரேஷ்ட மானது? அதை எங்களுக்குக் கூற வேண்டும் என்ருர்கள்.

மார்க்கண்டேயர் கூறினுர். முனிவர்களே கேளுங்கள். நதிகளில் எத்தனையோ நதிகள் பாபத்தை போக்கடிக்கக் கூடியவைகள் புண்யத்தை தரக் கூடியவைகள் இருக்கின்றன.

அவைகளில் எல்லாம் நேராக ஸமுத்திரத்தை அடையக் கூடிய நதிகள் ச்ரேஷ்டமானவை அவைகளிலும் சில உத்தமமான நதிகள் உள்ளன. அவைகள் மிகச் ரேஷ்டமானவை என்று கூறப் படுகின்றன.

புனிதமான முனிவர்களே, கங்கா, யமுனு ஸரஸ்வதி, நர்மதை இவை நான்கும் எல்லா நதிகளேயும்விட பரம உத்மமானவை.

கங்கை ரிக்வேதத்தின் சின்னம். யமுனுயஜுர் வேதத்தின் சின்னம். நர்மதா ஸாம வேதரூபிணி. இது நிச்சயம்மான விஷயம் கங்கை மற்றெல்லா நதிகளுக்கும் பிறப்பிடமான ஆதி கடலேயே நிரப்பக் கூடியவள் அதனுல் உலகில் கங்கைக்கு ஸமமாக வேறு ஒருத்தியும் கூற முடியாது.

உத்தமர்களே பூர்வ காலத்தில் நர்மதா கடினமான தபஸ் செய்து வரம் கொடுக்கத்தயராக வந்த ப்ரும்மாவிடம் ப்ரார்த்தித்துக் கொண்டாள்.

ஹே, ப்ரபுவே, விதியின் தாதாவே, தாங்கள் எனது தவத்தில் த்ருப்தி அடைந்தீர்களானுல், எனக்கு கங்கைக்கு ஸமானமான வள் என்ற பட்டத்தைத் தாருங்கள். அப்பொழுது ப்ரும்மா சிறு சிரிப்புடன் கூறினுர்.

மாதேவருக்கு ஸமானமான ஒரு தெய்வம் உண்டென்ருல் மற்ற நதிகளும் கங்கைக்கு ஸமமாகக் கூடும்.

யாராவது ஒருபுருஷன் புருஷோத்தமரான மஹாவிஷ்ணுவுக்கு சரிக்கு சரியானுல் அன்ய நதிகளும் கங்கைக்கு ஸமமாக முடியும்.

ஒருபெண்மணியாகிலும் கௌரிக்கு துல்யமாக ஆவாளானல்' மற்ற நதிகள் கங்கைக்கு ஸமமாக ஆக முடியும்.

காசிக்கு ஸமமாக வேறு ஒரு நகரம் உண்டானல் ஸ்வர்கா தரங்கிணி கங்கைக்கு ஸமமாக ஒரு நதி இருக்கலாம்.

நதியில் ச்ரேஷ்டமான நர்மதை, ப்ரும்மாவின் வார்த்தை யைப் புறக்கணித்துவிட்டு நேராக காசிக்கு வந்தாள்.

காசியில் லிங்கஸ்தாபனம் பண்ணுவதைவிட சிரேஷ்டமான காரியம் உலகில் இல்லை, அதைவிட ஒரு நற்கர்மமும் கிடையாது.

அதனல் நர்மதை எனும் பவித்ர நதியானவள் பிலப்பிலாதீஸ் வரரான த்ரிலோசனருக்கு ஸமீபத்திலேயே, விதி பூர்வமாக ஒரு லிங்கத்தை ஸ்தாபித்தாள்.

அப்பொழுது சிவபிரான் ஸௌபாக்யவதியான நர்மதையின் செய்கையினுல் சந்தோஷமடைந்து கூறினர், ஹே, சுபே, வரம் கேட்பாய். ஹே குற்றமற்றவளே, உனக்கு எது விருப்பமோ, அந்த வரத்தைக் கேள் என்ருர்.

நர்மதை எனும் சிறந்த நதியானவள் அந்த வார்த்தையைக் கேட்டுக் கூறினள். ஹே தேவதேவா, தூர்ஜடே, துச்சமான பலனைத் தரும் அன்யவரங்களினுல் என்ன ப்ரயோஜனம்?

தங்கள் சரணரவிந்தங்களில் இடையூறில்லாத பக்தியைத் தாருங்கள். பகவான் ஹரன், நர்மதையின் இந்த உத்தம வார்த்தையைக் கேட்டு மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்தார்.

பிறகு கூறினர். ஏ, மேலான நதியே, நீ என்ன கூறினயோ அது மாதிரியே ஆகட்டும். புண்ய நிலயே! இப்பொழுது நானகவே உனக்கு ஒரு வரம் அளிக்கிறேன்.

ஹே நர்மதே, உனக்கு கரையில் உள்ள கற்கள் எல்லாம் எனது ப்ரபாவத்தால் சிவலிங்ககளாகட்டும்.

மேலும் உனது தவத்தினுல் சந்தோஷமடைந்தேன். மற்ருெரு உத்தம வரத்தையும் அளிக்கிறேன். அதையும் கேள்.

ஹே நர்மதே, கங்கை தன்னிடத்தில் ஸ்னனம் செய்பவர் களுக்குத்தான் உடனே பாபத்தைப் போக்குகிருள். யமுனை ஒரு வாரம் ஸ்னனம் செய்தால்தான் பாபத்தைப் போக்குவாள். மூன்று நாட்களில் தான் ஸ்னனத்தால் ஸரஸ்வதி பாபங்களை நாசம் செய்கிருள்.

ஆனல் நீ உன்னை தரிசித்த மாத்திரத்திலேயே பாபத்தை நாசமடையச் செய்கிருய்.

தர்சனத்தினுலேயே பாபத்தைப் போக்கடிப்பவளே, நர்மதே, மற்றும் ஒருவரம் அளிப்பேன். உன்னுல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இந்த லிங்கத்தின் பெயர் நர்மதேஸ்வரர் என்று இருக்கும்.

இந்த பரம புண்ய ப்ரதலிங்கம் சாச்வதான முக்தியை அளிப்பார். இந்த லிங்கத்தைப் பக்தி பண்ணும் ஜனங்கள் மங்களத்தை கொடுக்கும் பொருட்டு அதை வணங்குவார். ஹே! தேவி! காசியில் அடிக்கு ஒரு லிங்கம் இருக்கிறது.

ஆனல் விசித்ரமான விஷயம் என்னவென்ருல், இது பார்த்த போதே பாபத்தை க்ஷயம் செய்யக் கூடியது. இவ்வாறு கூறிவிட்டு பகவான் அந்த லிங்கத்திலேயே மறைந்தார்.

நர்மதாவும் அற்புத பவித்ரமான இவ்வரங்களைப் பெற்று மிக சந்தோஷமடைந்தாள். அற்புதமான பவித்ர தன்மையை அடைந்து மிகவும் சந்தோஷித்தாள். பின் தன் இருப்பிடம் சென்ருள்.

இவ்விதமாக மார்க்கண்டேயர், உரைத்த கதையைக் கேட்டு முனிகணங்களும் தங்கள் தங்கள் நித்ய ஸாதனேகளேச் செய்து, கொண்டு சௌக்யமாக இருந்தார்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறினர்:ஒரு பெண் பக்தி பூர்வமான இந்த நர்மதா மகாத்ம்யத்தை கேட்டவுடன், பாபப் போர்வைகளேக் களேந்து, உத்தம ஞானத்தை அடைவாள்.

இவ்விதம் ஸ்கந்தபுராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான தொண்ணூற்றிரண்டாம் அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

தொண்ணூற்று மூன்றும் அத்யாயம்

அகஸ்த்யர் கூறினர் :- ஹே, ஸ்கந்தா! இப்பொழுது கர்மா-நாசனம் ஆன நர்மதா த்யானம் நான் கேட்டேன். இப்பொழுது சதீஸ்வரர் அவதரித்த கதையைக் கூறுங்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறினர் :- அகஸ்த்யா! காசியில் ஸதீஸ்வரர் ஆவிர்பவித்த கதையை இப்பொழுது கூறுகிறேன். கேளும்.

பூர்வ காலத்தில் ஒரு சமயம் ப்ரும்மா, கடும் தவம் புரிந்தார்' அதனல் ப்ராம்மண ப்ரியரும, ஸர்வக்ஞரும் லோகாத்மாவும் ஆன பகவான் சிவபிரான் ஸந்தோஷம் அடைந்தார். அப்பொழுது ப்ரும்மாவுக்கு வரம் கொடுக்கத் தயாராக அவர் முன் ஆவிர் பவித்துக் கூறினர்.

ஹே, லோககர்த்தரே, வரம் கேளும், ப்ரும்மா கூறினர். தாங்கள் வரம் கொடுக்க இசைந்தால் கேட்கிறேன். தாங்கள் எனக்குப் புத்திரனுக வரவேண்டும். தேவி தக்ஷ கன்னிகையாக பிறக்கட்டும்.எல்லாவற்றையும் அருளும் தாதாவான மகாதேவர் பகவதியின் முகத்தைப் பார்த்து சற்று சிரித்துவிட்டு, சதுர் முகனிடம் கூறினர்.

ஹேபிதாமஹா, உமக்குக் கொடுக்காதது என்னிடம் என்ன இருக்கிறது? உம்முடைய வாஞ்சிதபலன், சித்தியாகட்டும், இவ்விதம் கூறி பகவான் சந்த்ரமௌளி ப்ரும்மாவின் கபாலத்தி லிருந்து பாலரூபமாக வெளிப்பட்டார். அந்த பாலகன் உரக்க சப்தமிட்டு அழுதுகொண்டு ப்ரும்மாவின் முகத்தை நோக்கினுன். ப்ரும்மா அந்த பிள்ளையை நோக்கி என்னைப் பிதாவாக அடைந்தும் நீ ஏன் அழுகிருய்? என்றுர்.

அவர் வார்த்தையைக் கேட்டுவிட்டு பாலகன் கூறினுன். பிதா மஹரே! எனக்கு ஒரு பெயர்வையுங்கள். நான் என் பெயருக்காக அழுகிறேன். அப்பொழுது அந்த மாயா மயமான பாலகன் அழுவ தைக் கண்டு அக் குழந்தைக்கு ருத்ரன் என்று பெயர் சூட்டினர்.

அப்பொழுது அகஸ்த்யர் கூறுவார்—ஏ! ஷடானனு—மகேஸ் வரர் பாலகனுகப் போன பிறகு, ஏன் அழுதார். இதன் காரணம் தங்களுக்குத் தெரியுமானுல் கூறுங்கள். நான் அதைக் கேட்பதற்கு ஆவலுள்ளவனுக இருக்கிறேன்.

ஸ்கந்தர் கூறினர்—ஹே கும்பஸம்பவா, நான் ஸர்வக்ஞ ருடைய புத்திரனுனதால் அதன் காரணத்தை கொஞ்சம் அறிவேன். அதனுல் அழுததின் காரணத்தைக் கூறுகிறேன் கேள்.

பரமாத்மா தேவாதி தேவர் மனதில் என்ன தோன்றியது என்றால் அஹோ, ஆச்சரியம், இவர் ஸத்ய லோகத்திற்கு அதிபதி, விதாதா பரமேஷ்டி, இவரது புத்தி வைபவத்தைப் பார்த்தாயா, என்னையே புத்திரனாக்கிக் கொண்டானே. இந்த ஆனந்தத்தினால் தான், மகாதேவர் கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகிற்று.

அக்ஸ்த்யர் மறுபடியும் கேட்டார், ப்ரும்மாவின் இக்காரியத்தில் பாலகன்கூட அறிந்து சந்தோஷப்படும்படி அவர் என்ன புத்திசாலித்தனத்தைக் கண்டார்.

ஏ, ஸர்வக்ஞருக்கு ஆனந்தத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும் ப்ராக்ஞரே, இந்த விஷயத்தை ஸ்பஷ்டமாகக் கூறுங்கள். இந்த விதமான வார்த்தையைக் கேட்டு, தாரகாஸுரருடைய சத்ருவான ஸ்கந்தர் கூறுவார்.

ஏ, கும்பஜமுனியே, மகாதேவர் மனதில் என்ன எண்ணினார் என்றால் ஒரு குழந்தையைவிட பிதாவை முன்னேற்றுவதற்கு யார் தான் ஸமர்த்தர் ஆவார்? ப்ரும்மாவின் மனோரதம் என்னவென்றால் மேற்கூறிய காரணம் ஒன்று. இரண்டாவது நினைத்தவர்க்கெல்லாம்கூட, ஜன்மதுக்க நாசம் செய்யும் இவர், எனக்குக் குழந்தையானால் கணம்தோறும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம்.

ஒவ்வொரு க்ஷணமும் தேகத்தைத் தொட்டுப் பார்க்கலாம். ஒரே படுக்கையில் படுக்கலாம். ஒரே ஆசனத்தில் அமரலாம். ஒன்றாக உண்ணலாம், விளையாடலாம்.

வாக்கிற்கும், மனதிற்கும் எட்டாதவன் எனக்குப் புத்திரனாகி விட்டால் வேறு என்னதான் எனக்குக் கிடைக்காது. ஒருவன் இவரை சந்தோஷமாகப் பார்த்தாலும் அவனுக்கு மறுபடியும் ஜன்மம் எடுக்க வேண்டாம். ஆனந்த போகஸுகங்களும் அவனை வஞ்சிக்காது.

அவன் எப்படியாவது எனது வீட்டில் விளையாட்டுப் பொருள் ஆகி விட்டானானால் சந்தேகமில்லாமல் பரம ஸுகத்திற்குக் களஞ்சியமாவேன். இந்த மகேஸ்வரன் ஸர்வக்ஞன் ஆனதால், பிதாமகரின் இந்த விருப்பத்தை அறிந்து மூன்று கண்களிலும் ஆனந்த பாஷ்பத்தை பெருக்கினான்.

ஸ்கந்தருடைய இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு அகஸ்த்யர், ஆனந்தத்துடன் கூறினார், ஜெயவிஜயீபவ. நீங்களே தன்யர், நீங்கள் ப்ரும்மாவின் மனதை அறிந்து விட்டீர்கள். மகாதேவரின் மனத்தையும் நீங்கள் அறிந்து விட்டீர்கள். உண்மையில் நீங்கள் அவர்கள் மனதை உள்ளது உள்ளபடி அறிந்து விட்டீர்கள். ஆதலால் சிதாத்மஸ்வரூபரான உமக்கு நமஸ்காரம்.

பகவான் ஸ்கந்தரும் கேட்பவரின் ஆனந்தத்தைக் கண்டு, மிகவும் சந்தோஷமடைந்து கூறினார். ஏ! அகஸ்த்யா நீர் மிகவும் தன்யவான். கேட்க வேண்டிய யதார்த்த ரீதியை நீர் அறிந்திருக் கிறீர். உமக்குக் கதை சொன்ன எனக்கு பலன் உள்ளதாக ஆயிற்று.

இவ்விதம் பகவான் ருத்ரரானபின்பு, பகவதியும் ஸதி என்ற பெயருடன், தக்ஷனுக்கு புத்திரி ஆனாள். அந்த, ஸதிதேவியும் தனக்கு சரியான கணவர் கிடைக்கவேண்டுமென்று காசிபுரியை அடைந்து கடுமையான தவம் புரிந்தாள். லிங்கஸ்வரூபமாக தன் முன்னால், ஆவிர்பவித்த மகாதேவரைக் கண்டாள். அப்பொழுது லிங்கஸ்வரூபரான ஹரன் தெளிவான குரலுடன் அவளிடம் கூறினார்.

ஏ மகாதேவி, இனிமேல் தபஸ் செய்வதால் ஒரு பிரயோஜன மும் இல்லை. மேலும் இந்த லிங்கம் உன் பெயரை அனுஸரித்து சதீஸ்வரர் என்று விளங்கும். அடி தக்ஷதனயே, இப்படி உன் மனோரதம் பூர்ணமானதும் இந்த லிங்கத்தை ஆராதனை செய்யும் மற்ற ஜனங்களுடைய மனோரதமும் பூர்த்தியாகும்.

இந்த லிங்கத்தை ஆராதனை செய்வதால் கன்னிப் பெண்கள் அவர்கள் மனதில் நினைப்பதைவிட உத்தமமான பதியை அடைவார்கள். அதுபோல் விவாகமாகாத வாலிபர்கள் ஆராதித் தாலும் இந்த சதீஸ்வரலிங்கத்தை பூஜிப்பதாலும், யார், யார் எதை விரும்புகிறார்களோ, அது பூர்ணமாகும். சதீஸ்வரரை பூஜை செய்து வந்தால் அவர்கள் நினைத்ததெல்லாம் சித்தியாகும். இன்றிலிருந்து எட்டாவது நாள், உன் பிதாவான தக்ஷப்ரஜாபதி உன்னை எனக்கு கன்னிகாதானம் செய்து கொடுப்பார். அதனால் உன் மனோரதம் பூர்த்தியாகும்.

இவ்வாறு கூறி, மகாதேவர் அங்கேயே அந்தர்த்யானம், ஆனார். அதன் பின் தக்ஷகுமாரி ஸதிதேவி, சந்தோஷத்துடன் தன் வீட்டை அடைந்தாள். அதன்பின் பிதாதக்ஷன் அவளை ருத்ரனுக்கு கன்னிகாதானம் செய்து கொடுத்தான்.

இவ்விதம் காசியில் ஸதீஸ்வரலிங்கம் வெளிப்பட்டது அதை ஸ்மரித்தாலே சத்வகுணம் மேலிடும்.

ரத்னேஸ்வரருக்கு கிழக்குப் பக்கத்தில் வீற்றிருக்கும், இந்த ஸதீஸ்வரரை தரிசிப்பதால் அதே நிமிஷம் பாப முக்தி அடைவார்கள்.

இவ்விதமாக ஸ்கந்தபுராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான தொண்ணூற்றி மூன்றுவது அத்யாயம்.

ஸம்பூர்ணம்.

தொண்ணூற்று நான்காம் அத்யாயம்

ஸ்கந்தர் கூறினர்:- ஏ மஹா முனியே எவருடைய பெயரும் அம்ருதத்தை வர்ஷிக்க வல்லதோ, அந்த அம்ருதேஸ்வரர் முதலிய ஒவ்வொரு லிங்கங்களின் கதையும் கூறுங்கள்.

முன் காலத்தில் சனரு என்னும் பெயரையுடைய ஒரு கிரகஸ்த முனி காசியில் இருந்தார்; அவர் தினமும் ப்ரும்ம யக்ஞம் பண்ணுவார். எப்பொழுதும் அதிதி பூஜை செய்வார்.

அவர் எப்பொழுதும் லிங்க பூஜை செய்வார். தீர்த்தக்கரையில் தானம் வாங்க மாட்டார். அந்த ரிஷி குமாரனை வனத்தில் ஸர்ப்பம் 'கடித்து விட்டது. பிறகு அவனை அவனுடைய தோழர்கள் ஆஸ்ரமத்திற்கு கொண்டு வந்தார்கள்.

சனரு முனி பிரலாபித்துக் கொண்டு அந்த உபஜங்கினியை ஸ்வர்க்கத்வாரத்திற்கு அருகில் இருக்கும் மஹாஸ்மசான பூமிக்கு தூக்கிச் சென்ருர்.

அங்கு நெல்லிக்கனி அளவு உள்ள ஒரு லிங்கம் ரகஸ்யமாக மறைந்திருக்கிறது. ரிஷி தனது புத்திரனை அறியாமலேயே அந்த லிங்கத்தின்மேல் வைத்துக் கொண்டு யோசிக்கத் தொடங்கினர்.

பாம்பு கடித்தவனுடைய ஸம்ஸ்காரம் எவ்விதம் செய்ய வேண்டுமென்று யோசிக்கத் தொடங்கினர். இதற்குள் உபஜங்கினி என்னும் பாலகன் தூங்கி விழித்தவன் போல் எழுந்து விட்டான்.

பிறகு சனருரிஷி இறந்து போன உபஜங்கினி உயிர் பெற்று எழுந்ததைக் கண்டு ஆச்சர்யம் அடைந்தார்.

என்னுடைய பிள்ளை இந்த ஸ்மசானத்திற்கு வருவதற்கு முன்பே இறந்துவிட்டான். பின் எப்படி இவனுக்கு உயிர் வந்தது!

என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஒரு பாம்பு எங்கிருந்தோ ஒரு புழுவைத் தூக்கி வந்தது. இந்த பூமியின் ஸ்பரிசம் அதன்மேல் பட்டவுடனேயே அது உயிர் பெற்றுவிட்டது. அப்பொழுது அவர் உயிர் பெற்று எழும்படிச் செய்யும் அம்ருத ஸஞ்சீவினியான ஒரு வஸ்து இங்கு இருக்கிறது என்று எண்ணினர்.

அப்பொழுது தன்னுடைய மிருதுவான விரல்களினுல் அந்த இடத்தைத் தோண்டிப் பார்க்கத் தொடங்கினர். அப்பொழுது, அவர் ஒரு நெல்லிக்கனி அளவுள்ள லிங்கம் அங்கிருக்கக் கண்டார்.

பிறகு அந்த சனுருமுனி அங்கேயே அதை பிரதிஷ்டை செய்து பூஜை செய்து நெடுநாள் வரைக்கும் அம்ருதேஸ்வரர் என்னும் பெயரை உண்மையாக்கினுர்.

ஆனந்தவனத்தில் அம்ருதேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இப்பொழுதும் உள்ளது. அந்த லிங்கத்தைத் தொட்டால் இப் பொழுதும் அம்ருதத்வத்தை அடையலாம்.

பிறகு அவர் அம்ருதேஸ்வரருடைய பூஜையை முடித்துக் கொண்டு உயிர்பெற்று எழுந்த புத்திரனுடன் தன் இல்லத்திற்கு வந்ததும் ஜனங்கள் மிகவும் ஆச்சர்யப்பட்டார்கள்.

ஏ! முனீஸ்வரரே, அப்பொழுதிலிருந்து இந்த அம்ருதேஸ்வர லிங்கம் காசியில் ஜனங்களிக்கு முக்தியளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனுல் கலிகாலத்தில் இது மறைந்தே இருக்கிறது.

அம்ருதேஸ்வரரை ஸ்பர்சித்த மாத்திரத்தினுல் இறந்தவன் உயிர் பெற்று எழுவான். உயிரோடிருப்பவன் தொட்டால் அம்ருதத்வத்தையடைவான். அம்ருதேஸ்வரருக்கு ஸமமான ஒரு லிங்கமும் பூமியில் இல்லே. அதனுல் பகவான் சங்கரர் கலி காலத்தில் மிகவும் கருத்துடன் மூடி வைத்திருக்கிருர்.

அம்ருதேஸ்வரரின் நாமத்தைச் சொன்னுலும் போதும். அவனுக்குத் திரும்பிப் பிறக்கும் பயம் இருக்காது.

ஏ! முனிவரரே, மோக்ஷத்வாரத்துக்கு சமீபத்தில் மோக்ஷேஸ் வரருக்கு முன்னுல் கருணேஸ்வரர் என்னும் மற்ருெரு லிங்கம் இருக் கிறது. அந்தக் கருணுமய லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்வதினுல் அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்திலிருந்து ஒருவரும் வெளியில் போக மாட்டார்கள்.

மணிகர்ணிகையில் ஸ்னனம் செய்து அந்தக் கருணேஸ் வரரைத் தரிசனம் செய்வதால் இந்த இடத்தில் பிறப்போமோ என்ற பயமானது சந்தோஷத்துடன் விலகுகிறது. ஒருவன் ஸோம வாரத்தன்று ஏக பக்த விரதனுய் கருணு மலர்களினுல் கருணேஸ்வரரை ஒருதரம் பூஜை செய்தானுனுல் கருணு சாகரரான கருணேஸ்வரர் அவனிடம் மிகவும் சந்தோஷமடைந்து இந்த க்ஷேத்திரத்திலிருந்து வெளியில் விடாமல் வைத்துக் கொள்கிருர். அதனுல் இந்த விரதம் கட்டாயம் செய்யத் தகுந்தது.

கருணு புஷ்பம் கிடைக்கா விட்டால் கருணு செடியின் இலேயோ, அல்லது பழமோ. பூஜை செய்வது நல்லது. கருணேஸ்வர லிங்கத்தை அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியாவிட்டால்; இப் பூஜையால்தேவதேவர் சந்தோஷம் அடையட்டும் என்று சொல்லி கருணு செடியையேப் பூஜிக்கலாம், இந்த விதமாக ஒருவன் வருஷம் முழுவதும் ஒவ்வொரு ஸோமவாரமும் இந்த வ்ருதம் இருந்

தானுனல் பகவான் கருணேஸ்வரர் அவன்பேரில் சந்தோஷம் அடைந்து, அவனுடைய அபிலாஷைகளைப் பரிபூர்ணமாக்குகிறார்.

அதனால் காசியில் இருப்பவர்கள் மிகவும் சிரமப் பட்டாவது கருணேஸ்வரரைப் பூஜிக்க வேண்டியது.

நான் இவ்விதமாக உமக்கு கருணேஸ்வரருடைய மகத்தான வர்ணனை பற்றி விவரித்தேன். இதைக் கேட்பதினால் காசியில் இருப்பவர்களுக்கு தெய்வீக உத்பாதங்கள் ஒன்றும் ஏற்படாது.

ஒருவன் காசீ க்ஷேத்திரத்தில் மோக்ஷத்வாரேஸ்வரர். ஸ்வர்க்கத்வரஸேஸ்வரர், இவ்விரண்டு லிங்கங்களையும் தரிசனம் செய்வானானால் மோக்ஷத்தையும், ஸ்வர்க்கத்தையும் அடைவான்,

மற்றும் காசியில் ஜோதி ரூபேஸ்வரர்' என்ற பிரகாசமான ஒரு லிங்கம் இருக்கிறது. பக்தர்கள் அதைப் பூஜித்தால் ஜோதி ரூபமாகிறார்கள்.

சக்கர புஷ்கரிணியான மணிகர்ணிகா தீரத்தில் இருக்கும் ஜோதி ரூபேஸ்வரருக்கு அர்ச்சனை செய்தால் சந்தேகமில்லாமல் அவன் ஜோதி ரூபமாகிறான்.

நதிகளின் மஹா ராணியான ஸ்வர்க்க தரங்கிணி, பகவதி பாகீரதி கங்கா காசிக்கு வந்ததிலிருந்து மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் ப்ரதிதினமும் இந்த லிங்கத்தைப் பூஜிக்கிறாள்.

பூர்வ காலத்தில் பகவான் விஷ்ணு அங்கு தபஸ் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அந்த தேஜோமயமான லிங்கம் தானாகவே அங்கு முளைத்தது. அதனால் இந்த க்ஷேத்திரமே ஸர்வோத்தமமாயிற்று.

தூர தேசத்திலிருந்தும் கூட சக்கர புஷ்கரிணியில் எழுந்தருளி யிருக்கும் இந்த ஜோதி ரூபேஸ்வரரைத் தியானம் செய்தால் அவருக்கு ஸித்திகள் அதிக தூரத்தில் இல்லை.

முன்பு கூறிய மிகுந்த வீரியத்தையுடைய சதுர்த்தச லிங்கம் எப்படியோ, அதைப்போலவே கர்மரூப வீர்யத்தை பஸ்மமாக்கு வதில் வடவானலுக்கு ஸமமாக இந்த எட்டு லிங்கமும்இருக்கிறது.

இந்த தக்ஷேஸ்வரர் முதலிய எட்டு லிங்கங்களும், ஓங்காரேஸ்வரர் முதலிய பதினான்கு லிங்கங்களும் இதேபோலவே சிரேஷ்டமானவைகள். இந்த விதமாக முப்பத்தாறு லிங்கங்களும் க்ஷேத்திரஸித்திக்கு முக்கிய காரணமானவை.

இந்த முப்பத்தாறு லிங்கங்களிலும் முப்பத்தாறு தத்வஸ்ரூபமாக (மஹா தேவர்) ஸதாசிவர் இருந்துகொண்டிருக்கிறார். இப்படியிருந்துகொண்டு, இந்த க்ஷேத்திரத்தில் தினமுமே தாரக நாமத்தை உபதேசிக்கிறார்.

இவ்விதமாகக் காசிக்ஷேத்ரத்தில் முப்பத்தாறு லிங்கரூபத்தில் தத்வஸ்வரூபம் விளங்குகிறது. இவைகளை பூஜிப்பதினுல் ஜனங்களுக்கு ஒரு நாளும் துர்க்கதி ஏற்படாது. ஏ முனியே, இந்த லிங்கங்கள் மிக ரகஸ்யமாக இருக்கிறது. இவைகளின் ப்ரபாவத்தினுல் காசியில் முக்தி ஸ்திரமாக இருக்கிறது.

ஏ! மஹாமதியே! இந்த லிங்கங்களின் காரணத்தினுல்தான் மோக்ஷ க்ஷேத்திரமாக இருக்கிறது. யுக யுகங்களாக இவைகளும் மற்றும் உள்ள ஸித்த லிங்கங்களும் காசியில் பிரகாசமாக இருக்கிறது.

இந்த ஆனந்தவனம் பகவான் சம்புவினுடைய அனுதிஸித்த க்ஷேத்ரம். அதனுல் இங்கிருக்கும் யாவர்களும் சந்தேகமில்லாமல் ஸித்தர்களே.

இந்த க்ஷேத்திரத்தில் யோகஸித்தி, தபஸ்ஸித்தி, விரத ஸித்தி, தீர்த்தஸித்தி இவைகள் நிச்சயமாகக் கிடைக்கின்றன. அணிமாதி எட்டு ஸித்திகளைக் கூறுகிறுர்களல்லவா? அவைகளுக்குப் பிறப்பிடம் இந்த மஹாதேவருடைய ஆனந்தவனமேயாகும்.

இந்த ஆனந்தவனம் மோக்ஷலக்ஷ்மியின் மாளிகையாகும். அதனுல் பூர்வ புண்ணிய பிரபாவத்தினுலே காசி கிடைத்தால் ஸம்ஸாரத்திற்குப் பயப்படும் ஜனங்கள் அதைவிட்டு ஒரு பொழுதும் போகக்கூடாது. இதுவே நமக்கு பெரிய லாபமாகும். இதுவே பெரிய தபஸ்ஸாகும். இதுவே மஹாபுண்ணியம்; காசி கிடைக்கட்டும், அதுவே போதும்.

எவன் ஜன்மம் எடுத்தானே, அவன் ஒரு நாளில்லாவிட்டால் ஒருநாள் அவஸ்யம் மரணமடைவான். கர்மத்தையனுசரித்து ஸத், அஸத் கதிகளை அனுபவிக்கத்தான் வேண்டும். அதனுல் மரணம் இவர் கை, கதிகள் கர்மத்தைப் பின்பற்றுவன, என்பதையறிந்து ஸர்வகர்ம பந்தங்களையும் வேரறுத்துவிடும் காசிவாசத்தை அவசியம் செய்யவேண்டும்.

அந்த நீர்மேல் குமிழியைப் போன்ற மனித ஜன்மத்தை அடைந்து, எந்த மூடர்கள் காசியை ஸேவிக்கவில்லையோ, அந்த மந்தபுத்திகள் நிச்சயமாக தெய்வத்தால் ஏமாற்றப்படுகிறுர்கள்.

துர்லபமான மனுஷ்ய ஜன்மம் எடுத்த பிறகு அதிலும் பரம் துர்லபமானக் காசிபுரிக் கிடைத்துவிட்டால் பிறகு முக்தி நம்மை விட்டு எங்கு செல்லும்?

இந்த உலகத்தில் இதேபோல யோக சாதனங்களும் வேறு எங்கு இருக்கின்றன? யாருக்கு முக்தி கிடைக்கின்றதோ, எவனுக்கு உத்தமோத்தம மோக்ஷம் கிடைக்கிறதோ தெரியாது,

ஆனல் இந்த பூமண்டலத்தில் இந்தக் காசிக்கு சமமான புண்ணிய ஸ்தானம் வேறு இல்லை யென்பதை அடிக்கடி இது ஸத்யம், ஸத்யம், ஸத்யம் என்று அறை கூவுவேன்.

எங்கு பகவான் விஸ்வேஸ்வரர் வந்து தானே நேரில் வந்து முக்தி தானம் அளிக்கிருரோ, எங்கு முக்திக் கொடுப்பதற் கென்றே பகவதி பாகீரதி உத்தரவாஹினியாக ஓடுகின்ருளோ, அந்த ஆனந்த கானனத்தில் முக்தி கிடைக்கின்றது. மற்ற இடங் களில் முக்தியில்லை.

முக்தியைக் கொடுக்கும் தாதா கேவலம் விஸ்வேஸ்வரரே, வேறு ஒருவரும் இதுவரை ஜீவர்களைக் காசிக்கு அழைத்துச் சென்று முக்தி கொருப்பவர்களில்லவேயில்லை. பின் மற்றவர் களிடமிருந்து முக்தி எப்படி கிடைக்கும்?

கேவலம் காசியில் மட்டும்தான் ஸாயுஜ்ய முக்தி கிடைக்கிறது. ஆனல் மற்ற இடங்களிலெல்லாம் கேவலம் கொடூரக்லேசத்தை அனுபவித்தப் பின்னர் ஸாந்நித்யம் கிடைக்கிறது.

ஸ்கந்தர் கூறுவார்:-மஹாபாக்யசாலியான அகஸ்தியரே, இப்பொழுது நான் (பவிஷ்யம்) வருங்காலத்தைப்பற்றிக் கூறு கிறேன். எதை க்ருஷ்ண த்வைபாயனர் வேதவியாஸர் மிகப் பெரிய விஷயமென்று மனதில் நிச்சயம் செய்துகொண்டு, பின்னல் எப்படிச் சொல்லுவாரோ, அதை இப்பொழுதேச் சொல்லுகிறேன் நீர் கேளும்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசி கண்டத்தில் உத்திரார்த்த பாஷா டீகாவான தொண்ணூற்று நான்காவது அத்யாயம்.

ஸம்பூர்ணம்.

தொண்ணூற்று ஐந்தாம் அத்யாயம்

வியாஸர் கூறுவார் :- ஏ! சூதமுனிவரே! ஸர்வக்ஞரான ஸ்கந்தர் அகஸ்தியரிடம் என்னைப் பற்றிய வருங்கால செய்தியை சொன்னாரோ, அதை அப்படியே உமக்குக் கூறுகிறேன். கேளும்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார், மைத்திராவர்ணரின் புத்திரரே, மஹா பாக்யசாலியான அகஸ்திய முனிவரே, பராசரரின் புத்திரரான மகரிஷி வேதவியாசர் எந்த விதமாக மோகத்தையடைந்தா ரென்பதைக் கூறுகிறேன் கேளும்.

பரம புத்திமானான வியாசர் நான்கு வேதங்களையும் அநேகக் கிளைகளாக வகுத்து சூதமுனிவர் முதலானவர்களுக்கு பதினெட்டுப் புராணங்களாக வகுத்துக் கூறினார். ச்ருதி, ஸ்ம்ருதி, புராணம் இவைகளின் ஸாரஸங்க்ரகமாக எல்லாருடைய மனத்தையும் ஆகர்ஷிக்கும் அம்மஹாபாரதமான அபூர்வ கிரந்தத்தை எழுதினார்.

அந்த க்ரந்தம் ஸமஸ்த பாபங்களையும் நாசம் செய்வது, பரம சாந்தியளிப்பது, அதைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே ப்ரும்மஹத்தி தோஷம் விலகிவிடும்.

ஒரு சமயம் அவர் பூமண்டலத்தில் யாத்திரையாகக் கிளம்பி நைமிசாரண்யத்துக்கு வந்தார். அங்கு சௌனகர் முதலிய எண்பத்து ஒன்பதினாயிரத்து தபோதனர்களான முனீஸ்வரர்களைக் கண்டார். அவர்கள் எல்லோரும் நெற்றியில் த்ரிபுண்ட்ரமும், கழுத்தில் ருத்திராக்ஷ மாலையும், விபூதி பூசிய திருமேனியும் உடையவர்களாய் ருத்திர சூக்தத்தை பஜித்துக் கொண்டு, லிங்க ஆராதனையும், சிவநாம பஜனையும் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

பகவான் விஸ்வேஸ்வரர் ஒருவரே முக்திதாதா, வேறு ஒருவருமில்லை. இந்த விஷயத்தை மனதில் உறுதியுடன் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். மஹாமுனி வியாசர் அவர்களை, உறுதியாய் சைவ சித்தாந்திகள் என்பதையறிந்து கொண்டு, ஆள்காட்டி விரலைத் தூக்கிக் கொண்டு உச்சஸ்வரத்தில் கூறத் தொடங்கினார்.

ஸமஸ்த சாஸ்திரங்களையும் கடைந்து அடிக்கடி நவநீதத்தை எடுப்பதுபோல், எடுத்த முடிவு என்னவென்றால் எல்லோருக்கும் தலைவர் ஹரி ஒருவரே, அவரையே பஜிக்க வேண்டும்;

வேதங்கள் புராணங்கள் மஹாபாரதம் இவைகளில் ஆதி, மத்யம், அந்தத்திலும் ஹரியே வியாபித்திருக்கிறார். மற்றொருவரும் இல்லை.

நான் சபதம் பண்ணி இது உண்மையிலும் உண்மை யென்று கண்டறிந்து கூறுகிறேன். வேதத்திற்கு மிஞ்சிய வேறு சாஸ்திரங்கள் இல்லை. பகவான் விஷ்ணுவை விடவேறு பெரிய தேவதைகள் இல்லை.

கேவலம் லக்ஷ்மீபதி ஒருவரே எல்லாவற்றையும் அளிக்கும் தாதா; அவர்தான் மோக்ஷத்தையும் அளிக்க வல்லர். அதனால் லக்ஷ்மி நாதர்தான் தியானம் செய்யத் தகுந்தவர் வேறு ஒருவருமில்லை.

இந்த லோகத்தில் போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அளிக்க வல்ல. பகவான் ஜனார்த்தனனைத் தவிர்த்து வேறு ஒருவருமில்லை. அதனால் அவரையே ஸேவிக்க வேண்டும்.

மந்த புத்தியுடையவர்கள் கேசவதேவரை விட்டுவிட்டு மற்றவர்களை சேவிக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் ஓயாமல் சுழலும் சம்ஸார சாகரத்தில் அடிக்கடி விழுந்து சுழலுகிறார்கள்.

ரிஷி கேசரே எல்லாருக்கும் மேலானவர். அகில உலகத்திற்கும் ஸ்வாமி. நிரந்தரமாக அவரையே சேவிக்கும் மனிதன் மூன்று உலகங்களாலும் சேவிக்கப்படுகிறான்.

விஷ்ணுவே தர்மதாதா, ஹரியே அர்த்தத்தைத் தருபவர், காமத்தைப் பூர்த்தி செய்வதும் அவரே, அச்சுதனே மோக்ஷத்தை யளிக்கவல்லர்.

பகவான் சாரங்கதரரை நீக்கிவிட்டு அன்னிய தேவதைகளை உபாசிக்கிறவர்களை, சாதுஜனங்களை, வேதம் தெரியாத பிராம்மணர்களை எல்லாக் கர்மங்களிலிருந்தும் நீக்குவதுபோல் நீக்க வேண்டும்.

இந்தவிதமாக வியாசருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு நைமிசாரண்யவாசிகளான முனீஸ்வரர்கள் நடுங்கும் ,ஹ்ருதயத்துடன் கூறினார்கள்.

ஏ! மஹாமதியே, பராசரரே! தாங்கள் வேதங்களை நான்காக வகுத்தீர்கள். புராணங்களின் தத்வத்தை அறிந்தவர்கள். நான்கு வர்ணாஸ்ரமங்களையும் நிச்சயப்படுத்தினீர்கள். மஹாபாரதத்தை இயற்றினீர்கள். அதனால் தாங்கள் எங்கள் எல்லோருக்கும் பூஜிக்கத் தகுந்தவர்கள்.

ஏ! ஸத்யவதி நந்தனரே, இங்கு தங்களைவிட பெரிய தத்வக்ஞர் ஒருவருமில்லை. அதைத் தாங்கள் ஆள்காட்டி விரலை உயர்த்தி சபதம் செய்து உயர்த்தி விட்டீர்கள்.

ஆனல் இங்குள்ள தங்கள் குழந்தைகளுக்கு அதில் நம்பிக்கை ஏற்படுவதில்லே. எங்களுக்கு தங்களுடைய பிரதிக்ஞையில் நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டுமானுல் தாங்கள் சிவபுரியான காசிக்குச் சென்று அங்கும் தாங்கள் சபதம் கூறுவதாக பிரதிக்ஞை செய்யுங்கள். அப்பொழுதுதான் எங்களுக்கு அதில் சிரத்தை யுண்டாகும்.

அதனுல் ஏ! வியாஸமுனிவரே, எங்கு பகவான் விஸ்வேஸ்வரர் பிரத்யக்ஷமாக எழுந்தருளியிருக்கிருரோ, எங்கு யுகதர்மம் வைத்த சட்டம் சொல்லாதோ, எந்த பூமி உலகத்துக்குள்ளிருந்தும் வேருகக் கருதப்படுகிறதோ, அந்த வாராணஸி புரிக்குச் செல்லுங்கள்.

இதை இவ்வாறு கூறியதும் வியாஸ் முனிவர் மனதில் சற்று கோபத்துடன் தன்னுடைய பதினுயிரம் சிஷ்யர்களேயும் கூட்டிக் கொண்டு உடனேயே அங்கிருந்து சென்றுவிட்டார். பிறகு காசிக்குச் சென்று பஞ்சகங்கா தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து பிந்து மாதவரைப் பூஜைசெய்துவிட்டு பாதோதக தீர்த்துக்குச் சென்ருர்.

அங்கும் ஸ்னனுதிகளெல்லாம் முடித்துக்கொண்டு ஆதிகேச வரைத் தரிசனம் செய்துவிட்டு பாதோதக தீர்த்தத்துக்குச் சென்ருர்.

ஐந்து தினங்கள் அங்கு தங்கி, அங்கிருந்து முன்னும் பின்னும் சங்கத்வனி முழங்க ஆடம்பரத்துடன் புறப்பட்டார்.

வழிநெடுகிலும் வைஷ்ண பக்தர்கள் வணங்க, ஜெயவிஷ்ணு, ஜெய ரிஷிகேசா, ஜெயகோவிந்தா, ஜெய மதுசூதனு, ஜெய அச்சுதா, ஜெய ஆனந்தா, ஜெயவைகுண்டா, ஜெய மாதவ, ஜெய உபேந்த்ரா, ஜெயகேசவா, ஜெயத்ரிவிக்ரமா, ஜெயகதா பாணி, ஜெய சாரங்கபாணி, ஜெய ஜனர்த்தனு, ஜெய ஸ்ரீவத்ஸ வக்ஷ, ஜெய ஸ்ரீகாந்தா,ஜெய பீதாம்பர, ஜெய புராந்தகா, ஜெய கைடபாரே, ஜெயஸ்ரீகாந்தா, ஜெய பீதாமபர, ஜெய புராந்தகா, ஜெய கைடபாரே, ஜெயபலித்வம்ஸி, ஜெயகம்ஸாரி, ஜெயகேசீ சூதனு, ஜெய நாராயணு, ஜெய அஸுரபுரி, ஜெயக்ருஷ்ணு, ஜெய சௌரி, ஜெயசதுர் புஜா, ஜெய தேவகீஹ்ருதயானந்தா, ஜெய சோதானந்தவர்த்தனு, ஜெய புண்டரிகாக்ஷா, ஜெயதைத்யாரி; ஜெயதாமோதரா, ஜெயபலப்ரியா, ஜெயபபாலாரிஸ்துதா, ஜெயஹரி, ஜெயவாஸுதேவா, ஜெயவஸுப்ரதா, ஜெயவிஸ்வக் ஸேனு, ஜெயமஹாபாஹோ, ஜெயவனமாலீ, ஜெயநரோத்தமா, ஜெயஅதோக்ஷஜா, ஜெயக்ஷமாதரா, ஜெயபத்மநாபா, ஜெய ஜலசயனு, ஜெய நரசிம்மா, ஜெய யக்ஞ வராஹா, ஜெயகோபா,

ஜெயகோபால வல்லபா, ஜெயகோபீபதே, ஜெயகுணாதீதா, ஜெயகருடத்வஜா, ஜெயகோத்ர-ப்ருதே.

ஜெயசாணூர மர்த்தனு, ஜெய ஆத்யந்தரஹிதா, ஜெயத்ரைலோக்யரக்ஷணு ஜெய ஆனந்த ஸொரூபா, ஜெய நீலோத்பல ப்ரகாசா, ஏ கௌஸ்துப பூஷணு, ஹேபூதநாதா, ஸோஷணு, தங்களுக்கு ஜெயமுண்டாகட்டும், ஹே ஜகத்ரக்ஷகமணியே, ஹே நரகஹாரகா, எங்களை ரக்ஷியுங்கள், ரக்ஷியுங்கள்.

ஆயிரம் சிரஸையுடைய புருஷனே, தாங்களே இந்திரனுக்கு சுகத்தைக் கொடுத்தீர்கள். இறந்த காலமும், வருங்காலமும் தங்கள் கைக்குள்ளேயே இருக்கின்றன. நீங்களே புராண புருஷர்.

இந்த விதமாக நாமாவளியினுல் வனமாலியை ஸ்துதி செய்து கொண்டு, சந்தோஷம் அதிகரித்ததினுல் சுயேச்சையாக நடனமாடிக்கொண்டும், மிகவும் சந்தோஷத்துடன் சிஷ்யர்கள் புடைசூழ விஸ்வேஸ்வரருடையக் கோவிலையடைந்தார். அங்கு ஞானவாபிக்கு முன்னுல் துளசிமாலையைக் கையில் தரித்துக் கொண்டு, பரமபாகவதர்கள் புடைசூழ கைகளால் தாளம் போட்டுக் கொண்டு, ஆடத்தொடங்கினுர்.

அவர் குழல் வாசித்து, வாசித்து சுருதியுடன் லயமாகிவிட்டார். விதவிதமான ந்ருத்யங்களும் ஸமாப்தி அடைந்த பின் சிஷ்யர்களுக்கு மத்தியில் வியாஸர் தனது வலது கையை உயர்த்தி, உயர்ந்த குரலில் பாடிக்கொண்டு பின்வரும் சுலோகங்களைப் படித்தார்.

ஸமஸ்த வாக் ஸமூகங்களை மத்தித்து இந்த முடிவையே வெண்ணை எனத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். ஸ்வயம் பகவான் ஹரி ஒருவரே வணங்கத்தக்கவர். இவ்வாறுக் கூறிக்கொண்டே வலதுகை உயர்த்தியபடியே விஷ்ணுவின் நாமாவளி பாடினுர்.

இதைப்பார்த்த நந்தித்தேவர் அவருடைய தூக்கியக்கையையும் நாக்கையும் ஸ்தம்பிக்கச் செய்து விட்டார்.

இதே சமயம் விஷ்ணுபகவான் அங்கு வந்தார். அவர் வ்யாஸரிடம் கூறலானுர்:- 'ஹேவ்யாஸ, நீர் பெருத்த அபராதம் செய்து விட்டீர் இதில் சந்தேகமேயில்லை.

உமது அபராதத்தினுல், எனக்கு மிகுந்த பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த விஸ்வமண்டலத்தில் விஸ்வநாதர் ஒருவரேயெல்லாம். அவரைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

அவருடையப்ரஸாதமாகவே எனக்கு இந்தஸுதர்சன சக்கரம் கிடைத்திருக்கிறது. அவருடைய ப்ரபாவத்தினுலேயே நான் லக்ஷ்மிபதியாக இருக்கிறேன். அந்த சம்புவே மூன்று லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கும் சாமர்த்தியத்தை எனக்களித்திருக்கிருர்.

அவரை பக்தி பண்ணியே நான் இவ்வளவு ஐஸ்வர்யசாலியாக இருக்கிறேன். அதனுல் நீர் எனது ஸௌபாக்யத்தை விரும்பினீர்களானுல் அதே மஹாதேவரைத் துதியும்.

அது மாதிரி புத்தியே இனி தரியாமல் பார்த்துக்கொள்ளும். இந்த விதமாக ஹரியினுடைய வாக்யத்தைக் கேட்ட வ்யாஸர் ஸமிக்ஞையினுல் கூறினுர்.

நந்தியைப் பார்த்தவுடனேயே எனது கை ஸ்தம்பித்துவிட்டு பயத்தினுல் பேச்சும் தடைப்பட்டு விட்டது. தாங்கள் எனது கழுத்தைத் தடவுங்கள்.

அதனுல் பயம் நீங்கி பவானி பதிசங்கரரை நான் துதிக்கட்டும் அதன் பிறகு பகவான் விஷ்ணு ரகஸ்யமாக அவருடைய கண்டத்தைத் தடவிக் கொடுத்து விட்டுச் சென்றுர்.

அப்பொழுது உதாரபுத்தியுடைய ஸத்யவதிநந்தனுன வ்யாஸர் அதேவிதமாகக் கைகள் ஸ்தம்பித்திருக்கும் நிலையிலேயே விஸ்வேஸ்வரரைத் துதிக்கத் தொடங்கினுர்.

ஏனென்றுல் அவரே ப்ரும்மம்; அவரைத் தவிர ப்ரும்மாண்டத்தில் வேறு ஒன்றும் இல்லை. எங்காவது வேறு ஒருவர் இருந்தால் அவர் எனது முன்னுல் வந்து அவரது சக்தியைக்காட்டட்டும்.

மந்த்ராசலத்தினுல் மத்தித்த பிறகு க்ஷீர ஸமுத்திரத்திலிருந்து வெளிவந்த மஹாபயங்கரமான காலகூடவிஷம் உற்பத்தியாயிற்று. அதன் ஜ்வாலையினுல் விஷ்ணு கறுத்த தேகம் அடைந்து கிருஷ்ணனுனுர். அதைக் குடித்த மஹேஸ்வரரைத் தவிர யார் அப்படிச் செய்வார்கள்.

யாருடைய பாணம் விஷ்ணுவோ, ஸாரதி ப்ரும்மாவோ, உலகமே யாருடைய ரதமோ, வேதங்கள் யாருடைய குதிரைகளோ அவருடைய ஒரே பாணத்தினுல் திரிபுரத்தின் எல்லா திக்குகளும் எரிந்து சாம்பராயினவோ அந்த மஹா தேவரைப் போல யார் இருக்கிறுர்கள்.

கேவலம் புஷ்பபாணத்தினுல் த்ரைலோக்யத்தையும் ஜயித்த காமதேவர் அந்நிய தேவதைகளுக்கு சமமாக அவர் பார்வைப் பட்டதும் எரிந்து விட்டார்.

எவரை ப்ரும்மா, விஷ்ணு, மனம், வாக்கு இவர்கள்கூட அறிய முடியாதோ, அந்த தேவாதி தேவர் விஸ்வ நாதரை, என்னைப் போன்ற அல்ப புத்தியுடையவர்கள் உள்ள விதமாக எப்படியறிய முடியும்?

யார் ஸ்வயம் உலகத்துக்கு ஆதாரமாக இருந்தும் எங்கும் எல்லா இடத்திலும் ஸாந்நித்யமாக இருந்தும், அவரே ஸம்ஸாரத்

துக்குக் காரணமாக இருந்தும் 'ரக்ஷிக்கிறவராகவும், ஸம்ஹரிக்கிற வராகவும் இருக்கிருரோ, அவருடைய பிறப்பைப்பற்றி யாருக்கும் தெரியாது. ஆனல் அவரே எல்லாருக்கும் ஆதிகாரணமாக இருக்கிருர். அவருக்கு முடிவு இல்லை. ஆனல் அவர் எல்லாருடைய முடிவுக்கும் காரணமாக இருக்கிருர். அந்த மஹா தேவரை நான் வணங்குகிறேன்.

அவருடைய புனித நாமத்தை ஒருதரம் உச்சரித்தாலே போதும், அவருக்கு அஸ்வமேத யக்ஞத்திற்கு ஸமமான பலன்கள் இருக்கும். அவரை ஒருதரம் வணங்கினல் போதும். இந்திர ஸம்பத்தே துச்சமாகப்படும். அவரைத் துதித்தால் ஸத்ய லோகத்தையடையலாம். அது போலவே அவரைப் பூஜித்தால் மோக்ஷலக்ஷ்மி அவரைவிட்டு விலகியிருக்கவே மாட்டாள்.

ஸ்ரீ மஹேஸ்வரரைத் தவிர வேறெந்த மற்ற தேவதைகளையும் நான் அறியவே மாட்டேன். பகவான் சம்புவைத் தவிர, மற்ற தேவதைகளைத் துதிக்கமாட்டேன். த்ரிலோசனரைத் தவிர அந்ய தேவர்களை வணங்கவே மாட்டேன். இது முற்றிலும் உண்மை உண்மை. இதில் கொஞ்சம் கூட சந்தேகமேயில்லை.

மஹரிஷி வேதவியாசர் இந்த விதமாக மஹாதேவரைத் துதித்துக் கொண்டிருக்கும்போது நந்திகேஸ்வரருடைய பார்வை யினலே அவருடைய ஸ்தம்பித்தக் கை அசையத் தொடங்கியது. அப்பொழுது நந்தி புன்சிரிப்புடன் கூறினர். இந்த எல்லா பிராம்மணர்களுக்கும் நமஸ்காரம்.

நந்திகேசுவரர் திரும்பவும் கூறுவார் :- ஹே! வேதவியாஸ உம்மால் இயற்றப்பட்ட இந்தப் பரம பவித்ரத் துதியை எந்த புத்திமான் படிக்கிருனே, அவனிடம் பகவான் சங்கரர் பிரஸன்ன மாக இருப்பார்.

இந்த சிவஸாந்நித்யகாரகமாகிய வியாஸாஷ்டகத்தை காலை வேளையில் கருத்துடன் தியானித்தால் ஸமஸ்த துர்ஸ்வப்பனங் களும் விலகும். பரமசாந்திகிட்டும்.

ஒரு தாயைக் கொலை செய்தவன், தந்தையைக் கொன்றவன், பசுவதை செய்தவன், பாலகர்களைக் கொன்றவன், குடிகாரன், தங்கத்தைத் திருடியவன், இவர்கள்கூட இந்தத் துதியைத் துதித்தால் பாபரகிதர்களாகி விடுகிருர்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார் :—அப்பொழுதிலிருந்து வேதவியாஸர் கண்டாகர்ண புஷ்கரிணிக்கு மேல்பாகத்தில் வியாஸேஸ்வார் எனும் பெயருள்ள லிங்கத்தை ஸ்தாபித்து மிக உக்ரமானவராகி விட்டார்.

அவர் தினந்தோறும் ஸர்வாங்கத்திலும் விபூதி சிவபக்த பூசிக் கொண்டும், ருத்ராக்ஷ மாலைத் தரித்துக் கொண்டும், ருத்ர ஸூக்தத்தை ஜபித்துக்கொண்டும் லிங்க பூஜையிலேயே ஆழ்ந்து வந்தார்.

அப்பொழுதிலிருந்து அவர் முக்திதாயினியானக் காசியின் தத்வத்தை அறிந்துகொண்டு, இன்று வரைக் காசியை விட்டுப் போகாமல் இருக்கிறார்.

மனிதர்கள் கண்டாகர்ண புஷ்கரிணியில் ஸ்னானம் செய்து, வியாஸேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்தால் அவர்கள் எங்கு மரண மடைந்தாலும், அவர்களுக்குக் காசியில் மரணம் அடைந்த பலன் கிடைக்கிறது.

உத்தமர்கள் காசியில் வியாஸேஸ்வர லிங்கத்தைப் பூஜிப்ப வர்கள் ஒரு பொழுதும் ஞான பிரஷ்டனாக மாட்டார்கள். பாபச் சுழலிலும் விழமாட்டார்கள்.

எவர்கள் வியாஸேஸ்வரருடைய பக்தர்களோ, அவர்களை, கலி, காலன் பாபம், க்ஷேத்ரங்களின் இடையூறுகள் இவை யனைத்தும் அணுகாது. காசி வாஸிகள் க்ஷேத்ர சம்பந்தமான பாபங்களிலிருந்து விலக இச்சையுள்ளவர்கள், கண்டாகர்ண புஷ்கரிணியில் ஸ்னானம் செய்து வியாஸேஸ்வரரைத் தரிசிக்க வேண்டும்.

இவ்விதம் ஸ்கந்தபுராணம் நான்காவதான காசீ கண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான தொண்ணூற்றைந்தாவது அத்யாயம்.

ஸம்பூர்ணம்

தொண்ணூற்றுஆறும் அத்யாயம்

அகஸ்தியர் கேட்டார்:-ஹே! ஸ்கந்த! வியாஸரான க்ருஷ்ணத் வைபாயனர், சிவபக்தி பாராயணர், க்ஷேத்திரத்தின் ரகஸ்யத்தை அறிந்தவர், பரமஞானி, க்ஷேத்ர ஸந்யாஸம் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு ஸர்வஸ்ரேஷ்டமான வாராணஸிபுரிக்குச் சென்று ஏன் சாபம் கொடுத்தாரென்று கூறுகிறுர்கள்?

ஸ்கந்தர் கூறினர்:-ஹே மகரிஷியே, நீர் சரியான கேள்வி கேட்டீர்கள். நல்லது, அதை, அதாவது வேதவியாஸருடைய பவிஷ்ய (வருங்கால) சரித்திரத்தை நீர் கேட்டதால் கூறுறேன் கேளும்.

ஹே! அகஸ்திய முனிவயே, நந்திதேவர் அவருடைய புஜத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்தாரல்லவா, அப்பொழுதிலிருந்து மிகவும் ஆதுரத்துடன் வேதவியாஸர் மகேஸ்வரருடைய ஸ்துதியைப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்.

ஆனலும் காசியில் எத்தனையோ தீர்த்தங்களும், லிங்கங்களும் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் விஸ்வேஸ்வரருடைய தரிசனம், மணிகர்ணிகை ஸ்னனம் இவைகளைச் செய்வதே தகுந்தது. லிங்கங்களில் விசேஷம் விஸ்வநாத லிங்கமும், தீர்த்தங்களில் விசேஷம் மணிகர்ணிகையுமே. இதைச் சொல்லிக் கொண்டு வேதவியாஸர் இவை இரண்டையும் பெரிதாக மதித்தார்.

அவர் பிரதி தினமும் மணிகர்ணிகையில் ஸ்னனத்திற்குப் பிறகு முக்தி மண்டபத்தில் அமர்ந்து, வீண வாத விவாதங்களைத் தவிர்த்து, கேவலம் மஹாதேவருடைய மகிமைகளையே சொல்லத் தொடங்கினர்.

அந்த மகரிஷி வேதவியாஸர் சிஷ்யர்கள் முன்பில் மிக்க சந்தோஷததுடன் க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையை வர்ணிப்பார். இந்த க்ஷேத்திரத்தில் உத்தம, அல்லது அதமமான எந்தக் கர்மம் செய்தாலும் ப்ரளய காலத்தில் கூட அது முடிவடையாது. அதனல் இங்கு நற்கார்யம்தான் செய்ய வேண்டும்.

எந்தப் புண்ணியவானவது இந்த க்ஷேத்திரத்தில் ஸித்தியை விரும்புகிறனே, அவன் ஒருபோதும் மணிகர்ணிகை ஸ்னனத்தை விடக்கூடாது.

தினமும் சக்ர புஷ்கரிணியில் ஸ்னனம் செய்து, பத்ரம், புஷ்பம் ஜலத்தினல் அதுபோல் விஸ்வநாதாரைப் பூஜை செய்வது மிக முக்யம்.

தங்கள் தங்கள் வர்ணுசிரம தர்மத்தை யனுசரித்து பிரதி தினமும் சிரத்தையுடன் க்ஷேத்ர மகாத் மியத்தைக் கூறுவது உசிதம்.

அங்கு யதாசக்தி ரகஸ்யமாக தானம் செய்தாலும் உத்தமம். விக்னங்களைத் தூர விலக்க விரும்பினுல் அன்னதானம் செய்வது விசேஷம்.

இங்கு எப்பொழுதும் பரோபகாரம் செய்வதே புத்திமான் களுக்கு உசிதம். மேலும் பர்வங்களில் ஸ்ஞனம், தானம் இவைகளை விசேஷமாக செய்ய வேண்டும்.

மேலும் விசேஷ பூஜைகளைப் பெரிய உற்சவமாகச் செய்ய வேண்டும். அதிகமான யாத்திரைகளும், க்ஷேத்திர தேவதைகளு டையப் பூஜையும் அவசியம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த க்ஷேத்திரத்தில் பரதாரம் பாத்ரவ்யம், பராபகாரம் இவைகளை விலக்க வேண்டும். ஒருவருடைய ரகஸ்யங்களைப் பற்றியும் பேசக்கூடாது. ஒருபொழுதும் ஒருவரையும் பழிகூறக் கூடாது. பிருணன் கழுத்துவரை வந்தால்கூட பொய் சொல்லக் கூடாது.

நன்மையாகவாது, அல்லது திமையாவாது, இந்த க்ஷேத் திரத்தில் இருக்கும் ஒருவரைக் காப்பதற்காகப் பொய் சொன்னுல் அதனுல் கேடில்லை.

கருத்துடன் இங்குள்ள ஜீவர்களை ரக்ஷிக்க வேண்டும். காசியில் கருத்துடன் ஒரு ஜீவனை ரக்ஷித்தால் மூன்று உலகத்திலுள்ள ஜீவர் களையும் ரக்ஷித்த பலன் கிடைக்கும்.

எவர்கள் க்ஷேத்ரஸந்யாஸம் எடுத்துக்கொண்டு காசியில் தங்குகிருர்களோ, அவர்கள் யாவரும் ஜீவன் முக்தர்களாகவும், ருத்ரஸ்வரூபமாகவும் ஆவார்கள் என்பது திண்ணம்.

அவர்கள் சந்தோஷம் அடைந்தார்களானுல் பகவான் விஸ்வேஸ்வரரும் சந்தோஷம் அடைகிருர். அதனுல் அவர்கள் எல்லோரையும் கருத்துடன் பூஜைசெய்து ஸ்துதி நமஸ்காரம் இவைகளினுல் சந்தோஷமடையச் செய்ய வேண்டும்.

தூரதேசத்தில் இருக்கும் ஸ்ரீமான்கள் விஸ்வநாதரை சந்தோஷமடையச் செய்ய காசியிலுள்ள சாதுக்களின் யோக க்ஷேமங்களை அடிக்கடி விசாரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

காசி வாசம் செய்பவர்களுக்கு இந்திரியங்கள் எப்பவும் சாந்த மாகவும், மனசஞ்சலத்தை எப்பவும் கருத்துடனும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

புத்திசாலிகள் இங்கு மரணத்தையும், மோக்ஷத்தையும் விரும்பக்கூடாது. சரீரத்தை உலர்த்துவதற்கு முயற்சிக்கக் கூடாது.

ஆனால் வ்ரதம், ஸ்னானம் இவைகளின் ஸித்திக்காக சரீரத்தை ஸ்வஸ்தமாகவும், மஹாபலனான முக்தியின் ஸம்ருத்திக்காக நீண்ட ஆயுளைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டும்.

இங்கு நம்முடைய மங்களமயமான விருத்திக்கு வேண்டி ஆத்மாவை ரக்ஷிக்க வேண்டும்.

காசியில் ஆத்மாவைத்யாகம் பண்ணவேண்டுமென்ற எண்ணம் உதிக்கவேக்கூடாது. காசியில் ஸ்ரேயஸ்ஸைக் கொடுக்கக்கூடிய பலன் ஒருதினத்தில் கிடைக்கும். ஆனால் மற்ற இடங்களில் நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்கள் இருந்தாலும் இந்த பலன் கிடையாது.

மற்ற இடங்களில் வாழ்க்கை முழுதும் யோகாப்யாஸம் செய்தால் என்ன பலன் கிடைக்குமோ, அது வாராணஸியில் ஒரே ப்ராணாயாமத்தில் கிடைக்கும்.

இந்த ஆனந்தவனத்தில் மணிகர்ணிகையில் ஒரு முழுக்குப் போட்டாலும் என்ன புண்ணியம் கிடைக்கிறதோ, அது—அன்னிய இடங்களில் ஜென்மம் முழுவதும் புண்ணியத் தீர்த்தங்களில் ஸ்னானம் பண்ணினாலும் கிடைக்காது.

ஜீவன் முழுவதும் வேறு இடங்களில் சிவலிங்க ஆராதனையினால் என்ன புண்ணியம் கிடைக்குமோ, அந்த புண்ணியம் சிரத்தையுடன் விஸ்வேஸ்வரரை ஒரே ஒருமுறைப் பூஜை பண்ணுவதினால் கிடைக்கிறது.

ஆயிரக்கணக்கான ஜன்மங்களில் சேர்த்து வைத்த புண்ணிய வசத்தினால் விஸ்வநாதருடைய தரிசனம் கிடைக்கிறது.

கோடிக்கணக்கான பசுக்களை விதிப்படிக்குத் தானம் செய்தால் கிடைக்கும் பலன்—விஸ்வேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்த மாத்திரத்திலேயே கிடைக்கும்.

மகரிஷிகள் பதினாறுவிதமாக மஹாதானங்களின் பலனைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பலன்கள்—விஸ்வநாதருக்கு ஒரே ஒரு புஷ்பத்தை சமர்ப்பித்தாலும் கிடைக்கும்.

அஸ்வமேதம் முதலிய யக்ஞங்களினால் என்ன பலன் கிடைக்குமோ, அந்த பலன் விஸ்வநாதருக்கு ஒருமுறை பஞ்சாமிர்த ஸ்னானம் செய்விப்பதினாலேயே கிடைக்கும்.

ஆயிரக்கணக்கான வாஜபேய யக்ஞங்களினால் என்ன பலன் கிடைக்குமோ, அந்த பலன் ஒருதரம் விஸ்வநாதருக்கு உத்தம

மான நைவேத்யம் செய்வதாலேயே அதைவிட அதிகமாகக் கிடைக்கும்.

கொடி, குடை சாமரம் இவைகளினுல் விஸ்வேஸ்வரருக்கு ஸேவை செய்தால் அவன் உலகத்திற்கு ஏகசக்ராதி பதியாவான்.

பகவான் விஸ்வநாதருக்கு பூஜை சாமக்ரியைகளை சேகரித்துக் கொடுத்தவனுக்கு உலகத்தில் ஒரு பொழுதும் ஸம்பத்துக்குக் குறைவே ஏற்படாது.

பகவானின் பூஜைக்காக எல்லா ருதுக்களிலும் பூக்கும் புஷ்ப செடிகள் நிறைந்த நந்தவனத்தை ஒருவன் நிர்மாணம் செய்தால் அவனுடைய வீட்டு அங்கணத்தில் கல்பக விருக்ஷத்தின் சீதளமான நிழல் பரவும்.

ஒருவன் புதிதாகக் கன்று போட்ட பசுவை விஸ்வேஸ்வரருக்கு பாலாபிஷேகத்திற்காக அர்ப்பணம் செய்தால் அவனுடைய முன்னோர்கள் எப்பொழுதும் க்ஷீர ஸாகரக் கரையில் வசிப்பார்கள்.

விஸ்வநாதருடைய ராஜ போகத்தோடு கூடியக்கோவிலில் சுண்ணும்பு பூசி வெள்ளையடித்தாலோ, சித்திரங்கள் எழுது வித்தாலோ கைலாசத்தில் அவனுடைய பவனம் சித்திரங்களினுல் அலங்காரித்ததாக இருக்கும்.

இந்த காசிபுரியில் பிராம்மண ஸந்யாஸி, சிவயோகி இவர் களுக்கு சிரத்தையுடன் அன்னிமிட வேண்டும். அதனுல் கோடி பங்கு அதிகமாக பலன் பெறுவார்கள். இங்கு தபம், தானம் ஹோமம், ஜபம் இவைகளால் விஸ்வேஸ்வரரைத் திருப்திப்படுத்த வேண்டும்.

வேறு இடங்களில் கோடி கோடி எண்ணிக்கையில் ஜபம் செய்தால் என்ன பலன் ஏற்படுமோ, அதுகாசியில் 108 எண்ணிக் கையில் கிடைக்கும்.

அன்னிய இடங்களில் கோடி ஆகுதி செய்வதால் என்ன பலன் சிடைக்குமோ, இங்கு 108 தரம் ஆகுதிகள் செய்வதாலேயே கிடைக்கும். இப்படி பண்டிதர்கள் கூறுகிருர்கள்.

ஆனந்த வனத்தில் விஸ்வேஸ்வரர் ஸந்நிதியிலே ருத்ர சூக்தத் தைப் பாராயணம் செய்தால் என்ன பலன் கிடைக்குமோ, அதை வார்த்தைகளால் கூற முடியாது, காசியில் நித்திய வாஸமும் உத்தரவாகினியான கங்கையில் ஸ்னனம் செய்ய வேண்டியது முக்யம்.

மிகவும் பயங்கர ஆபத்து ஏற்பட்டாலும் காசியைவிட்டுப் போகக் கூடாது. ஏனென்றுல் இந்த ஆபத்துக்களை விஸ்வேஸ்வரே போக்கடிப்பார்? இங்கு அவரே நமக்கு ரக்ஷகர்.

காசியில் அநுஷ்டிக்கும் கர்மங்கள் மிகுந்த பலன் கொடுக்க வல்லவை. அதனுல் இங்கு ஸ்னனம், தானம், தபம், ஜபம் இவைகளால் நமது நாட்களைப் பயன் உடையதாகச் செய்து கொள்வது உசிதம்.

இங்கு கருத்துடன் க்ருச்ர, சாந்த்ராயணுதி விரதங்கள் அநுஷ்டிப்பது மிகவும் முக்யம். இந்திரிய விகாரங்களுக்குள்ளாகக் கூடாது.

ஏனென்றுல் இங்கு இந்திரியங்கள் மநிதர்களுக்கு விகாரங்களை யேற்படுத்தும் (பரீட்சைக்காக) அதனுல் காசி வாசத்தில் ஸித்தி கிடையாது.

அகஸ்தியர் கூறுவார்: ஹே, கார்த்திகேய, வியாஸதேவர் இந்திரியங்களுடைய சுத்திக்காக எந்த க்ருச்ர, சாந்த்ராயண வர்ணங்களைக் கூறினுரோ, அவைகளை எனக்குக் கூறவேண்டும்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார்:-ஹே மகாமதியே, சாந்த்ராயண விருதம் முதலாவனவற்றிலுடைய மகிமைகளைக் கூறுகிறேன். கேளும் அவைகளை அநுஷ்டிக்கிறவன் சரீர சுத்தியைப் பெறுவான்.

முதல்நாள் ஒருவேளை உணவு, மறுதினம் இரவு மட்டும் உணவு மூன்றும்நாள் தன் முயற்சியில்லாமல் கிடைத்த உணவு, நான்காம் நாள் முழு உபவாசம் இதை பாத க்ருச்ர சந்த்ராயண வ்ருதம் என்பார்கள்.

வடவிருக்ஷம், கமலம், வில்வ பத்ரம், தர்ப்பை இவைகள் அபிஷேகம் பண்ணிய ஜலம் இது பர்ணக்ருச்ர விரதம் எள்ளு பிண்ணுக்கு, நெய், மோர், ஜலம், ஸத்துமா, இவைகளை ஒவ்வொன்றை ஒவ்வொரு தினம் சாப்பிட்டு ஒருநாள் விட்டு ஒரு நாள் உபவாசம் இருப்பது ஸௌம்ய க்ருச்ர விரதம்.

மூன்று தினம் காலையில், மூன்று தினம் மாலையில், மூன்று தினம் கேட்காமல் கிடைக்கும் நெய் இவைகளை சாப்பிடுதல் மூன்றுநாள் உபவாசமாம். பிறகு 33 தினம் ஒவ்வொரு கவளம் மாத்திரம் சாப்பிடுதல், பிறகு மூன்று தினம் உபவாசம் இருப்பது இது அதிக்ருச்ர விரதம்.

19வது தினம் கேவலம் பால்மட்டும் பருகிவிட்டு இருக்கிறது க்ருச்ராதி க்ருச்ரவிரதம்; 12 நாட்களுக்குச் சேர்ந்தாற்போல் உபவாஸம் இருப்பது இது பராக விரதம். ப்ராஜாபத்ய விரதம் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமானுல் மூன்று தினம், காலை, மூன்று தினம் மாலை, மூன்று தினம் முயற்சியில்லாமல் கிடைப்பது, மூன்று தினம் உபவாஸம்.

கோமூத்ரம், சாணம், பால் தயிர் நெய், தர்ப்பை ஜலம் இவைகளை முறையாக ஒவ்வொரு நாளும் குடித்துவிட்டு ஒரு இரவு

உபவாசம் இருப்பது க்ருச்ர சாந்த்ராயண விரதம் என்று கூறுகிறுர்கள்.

முன் கூறிய சாந்த்ராயண விருதத்தில் 6 திரவ்யங்களேயும் புஜிக்காமல் ஏழு நாட்களும் உபவாசமாக இருத்தல் க்ருச்ரமகா சாந்த்ராயண விரதமாகும். தப்தக்ருச்ர விரதம் என்பது பிரதி தினமும் ஒருமுறை ஸ்னனம் செய்து ஜாக்ரதையாக வெந்நீர் பால், நெய், வாயு இவைகள் மாத்திரம் பானம் செய்ய வேண்டும்

மூன்றுதினம் வெந்நீர், மூன்றுதினம் சூடானபால், மூன்று தினம் சூடானநெய், மற்ற நாட்களுக்கு வாயுபக்ஷணம்

இந்த வ்ரதத்தில் 4 ரூபாய் இடையுள்ள (பலம்) ஜலம், பால், இரண்டுபலம் நெய் அளவு இதை தப்தக்ருச்ர விரதமென்பார்கள், கோமூத்ரத்தை பானம் செய்தால் அதுவும் சரீர சுத்திக்கான ஏகான்ஹிக க்ருச்ரவிரதம் என்பார்கள்.

பகல் முழுவதும் கைகளே உயர்த்திக் கொண்டு வாயு பக்ஷணம் செய்து, இரவு ஜலத்திலமர்ந்து விடியுமட்டும் இருந்தால் அதுவும் ப்ராஜாபத்ய விருதத்துக்கு ஸமமாகக் கூறப்படுகிறது.

மூன்று வேளே ஸ்னனம் செய்து க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு கவளமாகக் குறைத்துவந்து சுக்ல பக்ஷத்தில் கூட்டிக்கொண்டே வந்து முடிப்பது சாந்த்ராயணவிருதத்தின் விதி என்று சொல்லப் படுகிறது.

சுக்லபக்ஷத்தில் கவளம் ஒவ்வொன்ருகக் கூட்டிக்கொண்டே போய் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு கவளமாகக் குறைத்துக் கொண்டே வந்து, அமாவாசையன்று ஒன்றும் சாப்பிடாமல் இருந்தால் அதுவும் சாந்த்ராயண விருதம்தான்.

ஒழுங்காகக் காலே நான்கு கவளம், சூரிய அஸ்தமனம் ஆனதும் நான்கு கவளமும் போஜனம் செய்தால் அது ப்ரும்மசாரி களுடைய சாந்த்ராயண விருதமாகும்.

ஒழுங்காக சரியான மத்யான வேளேயில் எட்டுகவளம் பவிஷ்ய நித்ய போஜனம் செய்தால் அதுயதி சாந்த்ராயண விருதமாகும்.

ஒரு மாதம் முழுவதிலும் க்லுப்தமாக ஏதாவது ஒரு ரீதியில் 240 கவளம் ஹவிஷ்யான்னத்தைப் புஜித்தால் அவன் சந்திர லோகத்திற்கதிகாரியாகிருன்.

சரீரத்திற்கு சுத்தி ஜலத்திஞலும், மனதினுடைய சுத்தி ஸத்யத்திஞலும், பூதாத்மாவின் சுத்தி வித்தை, தபஸ்ஸிஞலும் புத்திக்கு ஸித்தி ஞானத்திஞலும் ஏற்படுகிறது.

. ஆனால் அந்த ஞானம் ஜனங்களுக்கு யதார்த்த ரீதியாகக் காசியை ஸேவிப்பதினாலேயே கிடைக்கிறது. ஏனென்றால் காசியை ஸேவிப்பதனாலேயே விஸ்வேஸ்வரருக்கு தயை ஏற்படுகிறது.

அப்பொழுது கர்மத்தை நிர்மூலனம் செய்வதில் வல்லதான ஞானோதயம் ஆகிறது. அதனால் காசீபுரியில் கருத்துடன் ஸ்னானம் தானம், ஜபம், தபம், வ்ருதம், புராணச்ரவணம், தர்மசாஸ்திரத்தில் கூறியிருக்கும் வழி நடத்தல் ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு க்ஷணமும் விஸ்வநாதருடைய சரணத்தியானித்தில் மூன்று காலத்திலும் லிங்கத்தைப் பூஜித்தல், லிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தல், சாதுசங்கம் பண்ணல் அடிக்கடி சிவசிவ என்னும் நாமத்தை உச்சரித்தால்;

அதிதி ஸத்காரம், காசிவ்வாசியாக வந்தவரிடம் தோழமை பூணல் ஆஸ்திக புத்தி, வணக்கம், மானாபிமானத்தில் ஸமபுத்தி ஒன்றையும் விரும்பாதிருந்தால், விநயத்துடன் கூடஸ்வபாவம், விருப்பு வெறுப்பின்மை, அஹிம்ஸை, ஒருவரிடமும் ஒன்றும் யாசியாமை, இரக்கசித்தம்.

டம்பமின்மை, பொறாமையின்மை, ஒருவரிடமும் யாசியாமல் கிடைத்ததை வைத்துக் கொண்டு சந்தோஷித்தல், லோபமின்மை சோம்பலின்மை அஹங்கார மில்லாதிருத்தல்.

இந்த ஸத் பிரவர்த்திகளை காசி வாசிகளாக உள்ளவர்கள் அவசியம் பின் பற்ற வேண்டும். இதைத் தங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிரதிதினமும் உபதேசம் செய்ய வேண்டும்.

வியாஸரும் பிரதிதினமும் மூன்று காலஸ்னானமும், லிங்க பூஜையில் ஈடுபாடும், பிக்ஷான்னம் போஜனமாகக் கொண்டும் காசிவசம் செய்யத் தொடங்கினார்.

அதன்பிறகு மஹாதேவருக்கு ஒருநாள் வியாஸரை பரீக்ஷை செய்யவேண்டுமென்று தோன்றியது. அதை பார்வதியிடம் கூறினார்.

ஏ! சுந்தரீ, இன்று பரமதார்மீகரான வியாஸர் பிக்ஷைக்காக எங்கும் சுற்றி வரும்பொழுது, எங்கும் ஒருபிடி அன்னம்கூட கிடைக்காமல் இருக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்று கூறினார்.

பவானி பவநாசகரான பவருடைய ஆக்கினையை வந்தனையுடன் ஏற்றுக் கொண்டாள். அவருக்கு ஒரு வீட்டிலும் பிக்ஷை கிடைக்காதவாறு தடுத்துவிட்டாள். இதனால் அந்த முனீஸ்வரரான வியாஸர் (பிக்ஷை கிடைக்காததனால்) தன்னுடைய சிஷ்யர்களுடன் மிகுந்த வருத்தத்தையடைந்தார்.

பகல் கழிந்துவிட்டது. எங்கும் நகரத்தைச் சுற்றி வந்தார். இவர்களைத் தவிர மற்றெல்லா பிக்ஷுகளுக்கும் வீட்டிற்கு வீடு பிக்ஷை கிடைத்து.

ஆனால் சிஷ்யர்களுடன்கூட வியாஸமுனிக்கு ஒரு இடத்திலும் பிக்ஷை கிடைக்கவில்லை. அதற்கு பிறகு வியாஸமுனி தன்னுடைய சிஷ்யர்கள்கூட சந்தியோபாஸனை முதலிய கர்மங்களை முடித்துக் கொண்டு, சிஷ்யர்கள்கூட சந்தியோபாஸனை முதலிய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு அன்றிரவும், பகலும் சுத்த பட்டினியாகக் கிடந்தார்.

பிறகு வியாஸமுனிவர் மறுநாள் மாத்யான்னிக விதிகளை யெல்லாம் முடித்துக்கொண்டு, சிஷ்யர்களுடன் நகரத்து நான்கு மூலைகளிலும் சுற்றி சுற்றி வந்து களைத்துப்போய் ஓரிடத்தில் அமர்ந்து யோசிக்கத் தொடங்கினார். அடிக்கடி ஒவ்வொரு பணக் கார வீடுகளையும் சுற்றி சுற்றி வந்தார். பாக்கியமில்லாதவனுக்கு தனம் கிடைக்காதவாறு போல அவருக்கு பிக்ஷை கிடைக்கவில்லை.

என்ன காரணம்? ஸாவதானமாக விதிவழுவாது நடந்தும் பிக்ஷை கிடைக்கவில்லையேயென்று தன் சிஷ்யர்களை அழைத்துக் கேட்டார்.

உங்களுக்கும் இன்று பிக்ஷையொன்றும் கிடைக்கவில்லை யல்லவா? நல்லது நான் சொல்கிறபடி செய்யுங்கள். இரண்டு மூன்று பேராகச் சேர்ந்து இந்நகரத்தில் என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்து வாருங்கள்.

மிகுந்த முயற்சி எடுத்துக் கொண்டும் மறுதினமும் பிக்ஷை கிடைக்கவில்லை. ஒருவேளை ஏதாவது துர்சம்பவம் நடந்திருக் கிறதோ என்னவோ, இந்த விசாலமானக் காசீபுரியில் க்ஷண நேரத்தில் அன்னம் கிடைக்காமல் போய்விட்டதே; ஒருவேளை எல்லா ஜனங்களும் ஒரேயடியாக ராஜ தண்டனைக்கு ஆட்பட்டிருக் கிறார்களோ? அல்லது நம்மிடம் பொறாமைப்பட்டு ஒருவர்க் கொருவர் சொல்லிக் கொண்டு, நமக்குப் பிக்ஷையிடாமல் தடுத்து விட்டார்களோ, இதை நன்றாக விசாரித்துக் கொண்டு வர இப்பொழுதே நீங்கள் செல்லுங்கள் என்றார்;

இந்த விதமாக பூஜ்யபாதரான குருவின் ஆக்ஞையைப் பெற்று நகர் பூராவும் சுற்றிப் பார்த்து, நகரத்தாரின் செழிப்பு நிலையைப் பற்றி அறிந்து சிஷ்யர்கள் கூறினார்கள், ஆராத்ய தேவரே, தாங்கள் கேளுங்கள், இங்கு ஒருவிதமான உபத்ரவமும் நேரவில்லை. ஒருவரும் ஒருவேளை கூட ஆகாரம் இன்றி இருக்கவில்லை.

இங்கு விஸ்வநாதர் எழுந்தருளியிருக்கிறார்; இங்கு ஸ்வர்க்க தரங்கிணி கங்கை பிரவாஹிக்கிறாள். தங்களைப் போலொத்த

மகரிஷிகள் இருக்கிறார்கள். ஏன் எங்கிருந்து இடையூறுகளினால் பயம் ஏற்படுகிறது?

இந்த விஸ்வநாதபுரியில் சாதாரண ஜனங்களிடம் எத்தனை செல்வம் இருக்கிறதோ, (அவ்வளவு) அளகாபுரியை உவமை கூறுவானேன்? வைகுண்டத்தில்கூட இல்லை.

ஹே! முநியே! இங்கு சிவநிர்மால்யம் சாப்பிடுகிற பண்டாக்களின் வீடுகளில் கூட எத்தனை ரத்னங்கள் இருக்கிறதோ, அத்தனை—ரத்னாகரம் என்று பெயர் வாங்கிய ஸமுத்ரத்தில் கூட இல்லை.

இங்கு இருக்கும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் எத்தனை தான்யக் குவியல்கள் உள்ளனவோ, அத்தனையளவு கல்பக விருக்ஷம்கூட இந்திரபுரியில் அளிக்கவில்லை என்று கூறலாம்.

எந்த நகரத்தில் தேவி விசாலாக்ஷி அதிகமான பலனையளிக்கிறாளோ, அங்கு இருக்கும் ஒரு மனிதன் கூட நிர்தனமாக இருக்கமாட்டான்.

மோக்ஷலக்ஷ்மியினுடைய இந்த விசால பவனமான ஆனந்த கானனத்தில் எப்பொழுது முக்தியே ஸுலபமாகக் கிடைக்கின்றதோ, அங்குவேறெந்த வஸ்துதான் ஸுலபமாகக் கிடைக்காது?

இங்கு உள்ள ஒவ்வொரு நாரீமணிகளும் பாதிவ்ருத்யத்தில் ஆழ்ந்து, ஸாக்ஷாத் பவானியாகவே திகழ்கிறாள். தங்களுடைய உத்தம கர்மாக்களையெல்லாம் சிவ ஸமர்ப்பணம் செய்கிறார்கள்.

இந்தக்காசியில் உள்ள புருஷர்களெல்லாரும் கணாதிபதிகளாகவோ, தாரகசத்ரு குமாரக்கடவுளாகவோ இருக்கிறார்கள்.

இங்கு நெற்றியில் த்ரிபுண்ட்ரம் உடையவர்களெல்லாம் சாக்ஷாத் சந்திரசேகரனாகவே காக்ஷியளிக்கிறார்கள். ஆயிரக் கணக்கான இடையூறுகளால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட காசியை விட்டுப் போகாமல் ஸர்வக்ஞராகத் திகழ்கிறார்கள். இங்கு ஒவ்வொரு வீட்டிலும் குழந்தைகள் முதல் ப்ரும்ம விவாதம் செய்கிறார்கள்.

கங்கா ஜலத்தினால் பாபம் நீங்கி எல்லாரும் சதுர்முகாளாகத் திகழுகிறார்கள். எல்லா க்ஷேத்திர ஸன்யாஸிகளும் மோக்ஷலக்ஷ்மிக்குப் பதியாக இருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொருவரும் ரிஷிகேசராகவும், புருஷோத்தமராகவும், அச்சுதராகவும் காணப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்களெல்லாரும் இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு பாத்யஸ்தர்களாக ஆகி விட்டார்கள்.

ஸ்த்ரீகளும் புருஷர்களும் இங்கு முக்கண்ணராகவும், நான்கு கையினராகவும் நீலகண்டராகவும் ம்ருத்யுஞ்ஜயராகவும் ஆகி விட்டார்கள். இதில் கொஞ்சமும் ஸந்தேகமேயில்லை. ஒவ்வொரு வரும் மோக்ஷலக்ஷ்மிக்குத் தனது சரீரத்தில் இடம் கொடுத்திருப் பதால் அர்த்த நாரீஸ்வரராகத் திகழ்கிறார்கள்.

இங்கு தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்கள் குவியல் குவியலாகக் கிடக்கின்றன. இங்குக் கலியும் காலனும் ஒரு விதமான இன்னலும் விளைவிப்பதில்லை. அதனால் காசிவாஸிகளுக்கு கர்ப்பவாஸம் அனுபவிக்க வேண்டாம். இங்கு விஸ்வநாதருடைய சரணார்த்தி களுக்கு பாபத்தைப் பற்றி சிறிதும் பயம் இருப்பதில்லை. இங்கு ஸ்வயம் விஸ்வநாதர், நாத, பிந்து கலாத்மகராக எழுந்தருளி யிருக்கிறார்.

அதனால் இங்கு மந்திரஸ்வரூபமான பிரணவம் த்வனிமயமாக வும் ஆகியிருக்கிறது. இதே காரணத்தினால் இந்த காசிமாநகரில் நான்கு வேதங்களும் மூர்த்திகரித்து உலாவுகின்றன. இது நிச்சயமான விஷயம்.

இங்குவாக் தேவியான ஸரஸ்வதி நதி ரூபமாகி பெருகிக் கொண்டிருக்கிறாள். அதனால் சாஸ்திரங்களுக்கெல்லாம் கோவிலாகிய இந்த ஆனந்தவனம் ஸம்ஸ்த தர்ம சாஸ்திரங் களுக்கும் பிரதான ஸ்தானமாக விளங்குகிறது.

ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள தேவர்களெல்லாம் ஒருவர் விடாமல் இங்கு குடிகொண்டிருக்கிறார்கள். இது பொய் இல்லை. எப் பொழுதும் நாகர்கள் ரஸாதலத்திலிருந்து வந்து தங்கள் நாகரத் னத்தினால் விசுவநாதருக்கு ஹாரத்தி ஒளியைக் காட்டுகிறார்கள்.

இங்கு காமதேனுவுடன் ஏழுகடல்களும் வந்து விசுவ நாதருக்கு பஞ்சாமிர்த அபிஷேகம் செய்கின்றன. மந்தாரம், பாரிஜாதம், சந்தணம், ஹரிசந்தணம், கல்பக விருக்ஷம் முதலியன அநேக அன்ய விருக்ஷங்களுடன் இங்கு எப்போதும் வாசம் செய்கின்றன.

இங்கு எல்லா தேவதைகளும், எல்லா ரிஷிகளும், எல்லா யோகிஸ்வரர்களும் வந்து காசி நாதரை உபாஸனை செய்கிறார்கள்.

காசி எல்லா வித்தைகளுக்கும் ஜென்ம பூமி. லக்ஷ்மியின் உத்தம வாசஸ்தலம் முக்குணங்களோடு கூடிய இந்தக்காசி க்ஷேத்ரம் முக்தி க்ஷேத்ரமாகும்.

இதைக் கேட்டு ரிஷியான உத்தம பராசர குமாரன் தனது சிஷ்யர்களிடம் கூறுவார். இதோ இருக்கும் சுலோகத்தை இன்னு மொருதரம் வாசியுங்கள் எல்லா வித்தைகளுக்கும் களஞ்சியமான

கமலாலயம் இருப்பிடம்; த்ரயீமயீயான இந்தக் காசி வெளிப் படையாகவே முக்திக்ஷேத்ரமாகும் என்று அவர்கள் படித்தார்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார்:- ஹே கும்பமுனியே, இதைக் கேட்ட வுடனேயே, கோபத்தினுல் கண்கள் குருடானவரும், பசியென்னும் ஜ்வாலையினுல் தகிக்கப்பட்டவருமான வியாஸாபகவான் காசிக்கு. சாபம் கொடுக்கத் தொடங்கினர்.

காசியில் மூன்று புருஷர்களுக்கு வித்தையே வராது; மூன்று புருஷர்களுக்கு சேல்வமே இராது; மூன்று புருஷர்களுக்கு முக்தியே கிடையாது. இந்த விதமாக வியாஸபகவான் காசிக்கு சாபம் கொடுத்தார்.

அதாவது இங்குள்ள படித்தவர்கள் வித்தையின் அகங்காரத் தினுல், செல்வந்தர்கள் செல்வத்தின் அகங்காரத்தினுல், ஸாதுக்கள் நமக்கு முக்தி நிச்சயம் என்ற கர்வத்தினுல் பிக்ஷுகர் களுக்கு பிக்ஷையிட மறுக்கிருர்கள்.

இவ்வாறு எண்ணியே வியாஸபகவான் காசி க்ஷேத்திரத்திற்கு சாபம் கொடுத்தார், இவ்வாறு கோபம் கொண்டு சாபம் கொடுத்த பின்னுமகூட, அவர் பிக்ஷைக்குச் சென்ருர்.

ஆகாசத்தை நோக்கியவாறே, அவர் ஒவ்வொரு வீடாக நுழைந்து இறங்கினர். அன்றும் நாள் பூராகவும் திரிந்தும் கூட பிக்ஷை கிடைக்கவில்லை.

கடைசியில் சூரியன் அஸ்தமனமாவதைப் பார்த்துவிட்டு பிதா (வியாஸர்) பாத்திரத்தைத் தூர எறிந்து விட்டு ஆசிரமத்தை நோக்கிச் சென்ருர். இவ்விதமாக சிஷ்ய ஜனங்களும் திரும்பிய பின் வீட்டு வாசலில் உட்கார்ந்திருக்கும் ஒரு சாதாரணக் க்ரஹிணியைப் போல் உருவெடுத்துக் கொண்டு மஹாதேவி அன்னபூரணி தனது க்ருஹத்துக்கு அதிதியாக வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தாள்.

அவள் கூறினுள் :- பகவானே இன்று ஒரு இடத்திலும் பிக்ஷுகர்களையே காணவில்லையே, அதிதிகளுக்கு அன்னமிடாமல் என் பதி சாப்பிடமாட்டார். ஸாவகாசமாகவும், தாமதமாகவும், வைஸ்வதேவம் முதலிய க்ரியைகளை முடித்துக் கொண்டு, எனது பதி அதிதிகளை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கிருர். விபரீதமாக இன்று ஒருவரைக் கூடக் காணுமே. தாங்கள் இன்று கட்டாயமாக எனது க்ரஹத்திற்கு அதிதியாக வரவேண்டும்.

ஏனென்ருல் அதிதிக்கு அன்னமிடாமல் புஜிக்கும் கிருகஸ்தன் பித்ருக்களுடன் பாபத்தைப் புஜிப்பவனுகிருன்.

அதனுல் தாங்கள் தயைசெய்து எங்கள் கிருஹத்திற்கு வந்து, அதிதிபூஜையினுல் தனது கிருஹஸ்தாசிமரத்தைப் பயனுடைய தாகச் செய்யவிரும்பும் என்னுடைய கணவருடைய மனுேரதத் தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

இதைக்கேட்டவுடன் கோபமெல்லாம் தணிந்த வியாஸ பகவான் ஆச்சர்யத்துடன் கூறினுர். ஹே பத்மே நீ யாரம்மா, நீ எங்கிருந்து இங்கு வந்தாய்? உன்னை இதுவரை நான் பார்த்த தில்லையே!

உன்னை சுத்த ஹ்ருதயம் படைத்த தர்மமே உருவெடுத்து வந்ததாக நினைக்கிறேன். ஏனென்றுல் உன்னைப் பார்த்தமாத்திரத் திலேயே எனது ஸமஸ்த இந்திரியங்களும் சந்தோஷத்தினுல் சுத்த மாக இருக்கிறது.

ஹே! ஸர்வாங்க சுந்தரி! நீ நிச்சயமாக அம்ருதலக்ஷ்மியேதான். மந்த்ராசலம் கலங்கியதால் பயமடைந்து நீ க்ஷீரஸாகரத்தை விட்டு இங்கு வந்திருக்கிறுய்.

ஏனென்றுல் நீ சந்திரனுடைய கலாதேவியே, அமாவாஸையில் ராகு பீடிப்பான் என்று பயந்துகொண்டு, ஸ்த்ரீ ரூபம் எடுத்துக் கொண்டு இங்கு வந்திருக்கிறுய். இங்குவந்து சங்கையில்லாமல் காசிவாஸம் செய்து வருகிறுய்.

இல்லையென்றுல் நீ லக்ஷ்மியே, தனது வாசஸ்தலமான கமலம் இரவில் மூடிவிடுவதால் வெட்கப்பட்டுக் கொண்டு எப்போதுமே மலர்ந்திருக்கும் காசியில் வந்து இரவுதோறும் வசிக்கிறுயா?

அல்லது நீ காசியில் வசிக்கும் புண்ணியாத்மாக்களுடைய துக்கத்தை அபகரிக்கும் கருணமயியான தயாமூர்த்தியா? அல்லது நீ இந்த வாரணஸியினுடைய அதிஷ்டாத்ரி தேவதையா; காசி யில் முக்தி லக்ஷ்மி வசிப்பதாகக் கூறுகிறுர்களே, அந்த முக்தி லக்ஷ்மியா நீ ?

சண்டாளனிடமும், வாஜபேய யாகம் பண்ணின பிராம் மணனிடமும் ஸமதிருஷ்டியுடன் நோக்குகிற அந்த தேவியா நீ? எனது பாக்யமே ஸ்த்ரீ ரூபமாக இங்கு வந்திருக்கிறது. அல்லது பக்தர்களைக் கரையேற்றும் அன்னபூரணியா நீ! உன்னுடைய மகிமைகளை இங்கு புகழ்ந்து பேச முடிவதில்லை.

நீ நிச்சயமாக சாதாரணப் பெண் அல்ல. நாகக் கன்னியு மில்லை. கந்தர்வப் பெண்ணுமில்லை. யக்ஷிணியும் இல்லை நீ.

உண்மையில் எனது மோகத்தை அகற்றி வைக்கும் எனது இஷ்ட தேவியே ஆவாய்; இருக்கட்டும், ஹே ஸுந்தரி, நீயாராய்

இருந்தால் என்ன? இந்தக் கவலையால் எனக்கு ஒரு பிரயோசன மும் இல்லே.

இப்பொழுது உன்னுடைய தரிசனத்தினுலேயே நான் மிகவும் தன்யன் ஆகிவிட்டேன். உன்னுடைய ஆக்ஞைப்படியே நடப் பேன்.

ஹே! ஸுபே, ஸுலோசனயே! இந்த தபஸ் செய்யும் நேரத் தைத் தவிர மற்ற நேரங்களிலெல்லாம், நீ என்ன வேலையைக் கொடுக்கிருயோ, அதை நான் எப்பொழுதும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன்.

உன்னைப் போன்ற ஸாது பெண்ணினுடைய வார்த்தைகள் ஸாதுக்களின் பெருமையைக் குலேக்கர்து. ஆனுல் ஹே ஸுபையோ நீ யார்? இதை உண்மையாக நீ என்னிடம் உரைப்பாய்.

நிர்மல லோசனியே உன்னுடைய பவித்ரமான தேசத்திலே அஸத்யம் லேசமாத்திரமும் இருக்காது: ஸ்கந்தர் கூறுவார்:— வியாஸருடைய இந்த வார்த்தையைக் கேட்டுவிட்டு விஸ்வஜனனி கூறுவாள்:— ஹே முநியே நான் இங்குள்ள ஒரு கிருஹஸ்தரின் தர்மபத்னியேதான். தாங்கள் தங்கள் சிஷ்யர்களுடன் தினமும் பிக்ஷைக்கு வருவதை நான் கண்டிருக்கிறேன்.

உங்களுக்கு என்னைத் தெரியாது, ஆனுல் நான் தங்களை அறிவேன். இது பேசிக் கொண்டிருக்கிற சமயமில்லே. சூரிய நாராயணர் அஸ்தமனம் ஆகும் முன்னமேயே தாங்கள் என்னு டைய ஸ்வாமியின் ஆதித்யத்தை ஏற்று கொள்ளவேண்டும்; இதைக்கேட்டு முனிவர் கூறுவார்:—

ஏ ஸீபே, எனக்கு ஒரு நியமம் உண்டு, முடிந்தவரை அதைப் பின்பற்றி வருகிறேன். அதன்படியானுல்தான் நான் பிக்ஷை செய்வேன். இல்லேயென்ருல் மாட்டேன்;

இந்த விதமாக வியாஸர் கூறவே பகவதி கேட்டாள்; ஹே! பகவான்! தங்களுடைய நியமத்தை சங்கோசம் இல்லாமல் கூறுங்கள், ஏனென்ருல் என் கணவரின் அருளினுல் இங்கு ஒரு வஸ்துவிற்கும் குறைவு இல்லே; இதைக்கேட்டு சந்தோஷமடைந்த வியாஸர் கூறுவார்:—

எனது பத்தாயிரம் சிஷ்யர்களேயும் என் கூடவைத்துக் கொண்டுதான் நான் உண்பேன்; சூர்யன் இருக்கும்போதே உண்டு விடுவேன், பிறகானுல் சாப்பிடுவதில்லே.

இதைக் கேட்டு சந்தோஷமடைந்த அந்த பெண் கூறினுள்- அப்பொழுது, தாங்கள் ஏன் தாமதிக்கிறீர்கள்? தங்களுடைய எல்லா சிஷ்யர்களேயும்கூட அழைத்து வாருங்கள்.

பிறகு வியாஸர் அந்த நாரீமணியிடம் கூறினர்:- அம்மா உனக்கு ஏதாவது ஸித்திகள் உண்டா? எல்லா சிஷ்யர் களேயும் உணவினுல் திருப்திபடுத்த உன்னுல் முடியுமா?

இதைக் கேட்ட அந்த பெண் சிறிது சிரித்துவிட்டுக் கூறினுள். பதிதேவருடைய அனுக்ரகத்திஞல் எனது வீட்டில் ஒரு பொருளுக்கும் குறைவில்லே. எல்லாம் ஸித்தமாக இருக்கிறது.

இங்கிருப்பவர்கள் எல்லோரும் சந்தோஷம் அடையும் வண்ணம் திருப்தியாக விருந்தளிப்பேன். பதியையும் சந்தோஷிக்க செய்வேன் (அதிதி ஸத்காரத்திஞல்) பதியை ஸந்தாபம் அடையும்படி செய்யக்கூடிய பெண்களில் ஒருவளல்ல நான்.

சிலர் அதிதிகள் வீட்டில் வந்தபின்தான் சமையலுக்கான திட்டம் வகுப்பார்கள்; எனது ஸ்வாமியன் கிருபையினுல் எனது வீட்டில் எல்லாம் பரிபூர்ணமாக இருக்கிறது.

எல்லோருடைய மனேரதங்களேயும் என்னுல் பூர்ணமாக்க முடியும் இப்பொழுதே எல்லாம் தயாராக சீர்படுத்திவிட்டுதான் வந்திருக்கிறேன். அதனுல் தாங்கள் எல்லோருடைனும் (எத்தனே பேர் வேண்டுமானுலும்) வாருங்கள்.

ஏனென்ருல் அதிதிப்ரியரான எனது பதி மிகவும் விருத்தாப்ய தசையில் இருக்கிருர். அதனுல் அவரை அதிகம் தாமதப்படுத்தக் கூடாது.

அதனுல் தாங்கள் எல்லோரும் எல்லோரையும் கூட்டிக் கொண்டு அதிதிஸத்காரத்துக்காக சூர்யாஸ்தமனத்திற்கு முன்பே வாருங்கள். அப்பொழுது வியாஸர் மிகவும் சந்தோஷித்து நான்கு பக்கங்களிலும் சென்றிருந்த சிஷ்யர்களே மிகுந்த பலத்த குரலில் அழைத்தார்.

அவர்கள் எல்லோரும் வந்து தன்னே நோக்கி நிற்பதைக் கண்டு கூறினுர்:—ஹே!மாதா! நாங்கள் எல்லோரும் வந்து விட்டோம். சீக்கிரமாக போஜனம் அளிப்பாயாக;

இப்பொழுது சூரியபகவான் அஸ்தாசலத்துக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிருர். இவ்விதம் கூறிக்கொண்டே அவர் சிஷ்யர் களுடன் கோவிலுக்குள் சென்ருர்; கோவிலுக்குள் மணிகளின் கிரணராசிகள் சூரியனுக்கும் சோபையளிக்கவல்லதாக இருக்கக் கண்டு அந்த தபஸ்விகள் கோவிலின் திறந்த அங்கணத்துக்கு வந்தார்கள்.

அங்கு பரிசாரகன் அவர்கள் கால்களேக் கழுவினன், ஒருபெண் அவர்களேப் பூஜைபண்ணினுள், ஒருபெண் அவர்களேயழைத்து இருத்தி உணவுவகைகளேப் பறிமாறினுள், அவர்கள் உண்டு, சந்தனம், பூமாலேகள் இவைகளேயணிந்த பின்பு,

அவர்கள் ஸாயங்காலத்து ஸந்தி உபாஸனுதிகளை முடித்துக் கொண்டு, கிருகபதிமுன்னுல் அமர்ந்து அனேக ஆசிவசனங்களைக் கூறிவிட்டு எழுந்துசெல்லத் தயாராஞர்கள்.

அப்பொழுது, அந்த விருத்தரான கிருஹஸ்தர், மனைவியை ஒருமுறை உற்றுப் பார்த்துவிட்டு பிறகு சும்மா இருந்தார். அப்பொழுது அந்த ரமணி கூறினுள்;இந்தத் தீர்த்தத்தில் வசிக்கிற வர்களுடைய முக்யகார்யமென்னது என்று, தாங்கள் கூறினீர் களானுல் அதன்படி இந்த தீர்த்தஸ்தானத்தில் நடப்போம், தர்மத்தில் சிரேஷ்டர் ஆன வேதவியாஸர் க்ரஹணியுடைய பிரச்னத்தைக் கேட்டுக் கூறினுர் :—

அவர்கள் அவர்களுடைய அதிதி ஸத்காரத்தினுல் மிகுந்த ஆச்சர்யமடைந்து, கொஞ்சம் சிரித்துவிட்டு அந்த ஸர்வக்ஞை யான கிரகிணியிடம் கூறினுர் :-

வியாஸர் கூறுவார் :- ஹே! நிர்மலமான இதயம் படைத்த வளே! மாதா, நீ எங்களுக்கு பரம உத்தமமான இஷ்டமான போஜனம் அளித்து •பெரிய ஸத்காரம் செய்தாய், ஹே! தேவீ! நீ எந்தக் கார்யம் இப்பொழுது செய்தாயோ அதுவே தர்மம். அதை விட வேறெயாக ஒரு தர்மமும் கிடையாது.

பதிஸேவையில் ஈடுபட்டு இருக்கும் நீ தர்மத்தின் மர்மத்தை அறிந்தவள். ஆனுலும் நீ என்னிடம்விரும்பிக் கேட்கிருய்; அதனுல் கூறுகிறேன். ஏனென்ருல் ஒரு விஷயம் கேட்டால் அதை ஒருவர் அறிந்திருந்தால் கட்டாயம் பதில் கூற வேண்டும். உனது பதி சந்தோஷம் அடையும் காரியங்களை செய்ய வேண்டும். அதுவே தர்மம். அதைவிட வேறு தர்மமும் இல்லை. கிருஹணி கூறினுள் :-

ஏ! முனியே, இது தெரிந்த தர்மப்தான், என்னுல் முடிந்தவரை பின்பற்றியே வருகிறேன். ஆனுல் நான் தங்களிடம் சாதாரண தர்மம் பற்றிக் கேட்கிறேன். அதை எனக்கு கூறுங்கள் என்ருள். வியாஸர் கூறினுர் :- ஒருவருக்கும் வருத்தம் தராத வார்த்தை களைக் கூறவேண்டும். எவருடைய மேன்மையையும் பார்த்துப் பொருமைப்படக் கூடாது. எல்லாக் காரியங்களையும் ஆழ்ந்து யோஜித்து செய்ய வேண்டும். அத்துடன் தன்னுடைய குடும்பமும் முன்னுக்கு வரும் விஷயம் யோசிக்க வேண்டும். இதுவே ஸாதாரண தர்மமாகும்.

இதன் மத்தியில் க்ருஹஸ்தர் கூறினுர் :- ஏ! வித்வானே! இந்த எல்லா தர்மத்திலும் தாங்கள் எந்த தர்மத்தைக் கடைப் பிடிக்கிறீர்? அதை எனக்குக் கூறுங்கள். அப்பொழுது வியாஸருக் குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. ஒரு பதிலும் கூற முடியவில்லை.

பிறகு விருத்தரான கிருகஸ்தர் திரும்பவும் அந்த தபோதனர் வியாஸரிடம் கூறினர்.

இப்பொழுது கூறியவைகளையே உத்தமதர்மம் என்று நினைத் தீர்களானல் சாபமான (உமது) உத்தமதானம் கொடுத்து உமது உத்தண்டத்தையே ஸ்பஷ்டமாக வெளிப்படுத்திக் கொண்டு விட்டீர்.

தயா, தீரத்தன்மை இவைகளுக்கு எல்லை உம்மிடத்திலேயே இருக்கிறது. அதனல் காமத்தையும் க்ரோதத்தையும் கட்டுப் படுத்தி வைப்பதும் உமது தர்மமாகும்.

உத்வேகம் இல்லாமல் பேசும் ரீதியே நீர் அறிந்திருக்கிறீர். மற்றவர்கள் முன்னுக்கு வருவது பார்த்து சந்தோஷப்படும் ரீதியும் உங்களுக்குத் தெரியும்.

அதனல் ஏ! வித்வான் என்னுடைய ஒரு விஷயத்துக்குத் தாங்கள் பதில் சொல்லவேண்டும். ஏதோ அபாக்யவசமாகத் தன்னலக் காரியம் நடக்காவிட்டால், கோபமடைந்து சாபம் கொடுப்பதென்ருல் அந்த 'சாபத்தின்பலனை யார் அனுபவிப் பார்கள்?

வியாஸர் கூறினர்;-துரதிர்ஷடவ்சமாக ஒருவனுக்கு காரிய ஸித்தி ஏற்பாடாவிட்டால், கோபமடைந்து அவர் சாபம் கொடுத் தாரானல், அந்த சாபத்தை விவேகியான கொடுத்த அவன்தான் அனுபவிக்க வேண்டி வரும்.

கிரீசர் கூறினர்-: வாரும் விப்ரரே, எங்கும் அலைந்து திரிந்தும் உமக்கு பிக்ஷை கொடுக்கவில்லையானல், அதற்காக அப்பாவிகளான க்ஷேத்ரவாஸிகள் என்ன அபராதம் பண்ணினர்கள்.

ஏ தபோதனரே, என்னுடைய வார்த்தையைக் கேளும், என்னுடைய இந்த ராஜதானியில் மற்றவர்களின் செல்வத்தைப் பார்த்துப் பொருமைப்படுகிறவர்கள் தாங்களே சாபத்துக்கு ஆளாகிருர்கள்.

ஏ கோபமுனியே, சாபசூன்யரே, என்னுடைய க்ஷேத்திரத்தில் இன்றிலிருந்து தாங்கள் இருக்காதீர்கள். இங்கு இருப்பதற்குத் தகுந்த யோக்யதை தங்களிடமில்லை.

நீங்கள் இப்பொழுதே இந்த க்ஷேத்திரத்திலிருந்து வெளியில் போய்விடுங்கள், மோக்ஷஸாதனமான இந்த க்ஷேத்ரம் தங்களைப் போலொத்தவர்களுக்கு இருக்க லாயக்கில்லை. என்னுடைய க்ஷேத்திரத்தில் வசிப்பவர்கள் யாராவது சிறுதுஷ்டதனம் செய்தால்கூட அந்த துஷ்ட காரியத்தின் பலத்தினல் அவன் ருத்ர பிசாசாக ஆகவேண்டிவரும்.

இந்த: வார்த்தையைக் கேட்டவுடனேயே வியாசருக்கு உதடும் தொண்டையும் ஒட்டிக்கொண்டு விட்டது. அவர் அப்பாவி. கிடுகிடுவென்று நடுங்கிக் கொண்டு பகவதியின் சரணங் களுக்கு முன்னுல் வீழ்ந்து வணங்கினுர்.

மிகவும் அழுதழுது புலம்பத் தொடங்கினுர்; அதைக் கண்டு தேவியானவள் பகவானை பிரார்த்திக்கத் தொடங்கினுள்; வியாசர் கூறினுர்.

ஏ! நாதா! இந்த அக்ஞானியான அநாதை சிசுவைப் பாதுகாத்து ரக்ஷிக்க வேண்டும் என்ருள். எங்களுடைய துஷ்ட ஹ்ருதயம் அபராதத்திற்கு இருப்பிடம். ஆனுலும் சரணுகதி யடைந்த என்னைக் காப்பாற்றும்மா, தாஸனுன என்னிடம் தயை புரியம்மா, ஒவ்வொரு அஷ்டமியன்றும் சதுர்தசியன்று மாவது நான் இந்த க்ஷேத்திரத்தில் பிரவேசிக்க தயை புரியம்மா, பகவான் சங்கரர் உன்னுடைய வார்த்தையைத் தட்டமாட்டார்.

வியாஸருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு கருணுமயியான அன்னபூரணிதேவி தன்னுடைய ஸ்வாமியான விஸ்வநாதரின் முகத்தைப் பார்த்து அவருடைய ஆக்ஞையையறிந்து அப்படியே யாகட்டுமென்ருள்.

அதன் பிறகு இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு மங்களத்தைச் செய்பவர் களான மஹா தேவனும், பார்வதியும் அந்தர்தானமாகி விட்டார்கள்வியாஸரும் தன்னுடைய அபராதத்தைநினைத்துருகிக் கொண்டு, க்ஷேத்திரத்திற்கு வெளியில் போய்விட்டார்.

அவர் அப்பொழுதிலிருந்து அகக் கண்களினுலேயே இரவும் பகலும் க்ஷேத்திரத்தைத் தரிசனம் பண்ணிக் கொண்டும், அஷ்டமியன்றும் சதுர்தசியன்றும்க்ஷேத்ரத்திற்குள்ளே வருவார்;

லோலார்க் கரையிலிருந்தும் அக்கினி கோணத்தில் கங்கையின் கிழ்க்கரையில் (கிழக்கு) அமர்ந்து கொண்டு, அவர் இதுவரைக் காசியின் மகிமை பொருந்திய கோவிலின் சோபையைப் பார்த்துக் கொண்டே யிருக்கிருர்.

ஸ்கந்தர் கூறினுர் :- ஏ! கும்ப முனியே, இந்த விதமாக மகரிஷி வேதவியாஸர் அந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு சாபம் கொடுத் தார்; இதே காரணத்தினுல் அவரும் க்ஷேத்திரத்தை விட்டு வெளியே போய்னுர்.

இதனுல் ஒருவர் அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்திற்கு நன்மையை விரும்பினுல் அவனுக்கு நன்மை விளையும்! இதற்கெதிராக எண்ணினுல் விபரீதமான பலனே கிடைக்கும்.

யாருடைய செவிகளில் இந்த வியாஸருடைய சாபமும் விமோசனமும் என்னும் பவித்ரமான அத்யாயம் பிரவேசிக்கிறதோ) அவனுக்குப் பெரிய பெரிய இடையூறுகளினால் கூட பயம் கிடையாது.

இந்த விதமாக ஸ்கந்த புராணத்தில் உத்தரார்த்த பாஷா டீகாவான தொண்ணூற்று ஆறுவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

தொண்ணூற்று ஏழாவது அத்யாயம்

அகஸ்தியர் கூறினர்-: ஹே சிவநந்தனு, வேதவியாஸரின் வருங்காலத்தின் இந்த சம்பவங்களைக் கேட்டுவிட்டு நான் மிகவும் ஆச்சர்யமடைந்துவிட்டேன். இப்பொழுது நீங்கள் இந்த ஆனந்த கானனத்தில் எங்கெல்லாம் லிங்கஸ்வரூபமுள்ள தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன? அதை வர்ணித்துக் கூறுங்கள்.

ஏ, கும்ப முனியே, பகவதிகேட்டவுடன் பகவான் இந்த விஷய மாக என்ன கூறினர் என்பதை நான் உமக்குக் கூறுகிறேன்.

தேவி கூறினள்:-பிரபு மஹேஸ்வரா, இந்தக் காசிபுரியில் எங்கெங்கு என்னென்ன தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன, அவைகளின் யதாஸ்தானங்கள் யாது? அதை எனக்குக் கூறுங்கள்.

தேவதேவர் கூறினர்:- ஹே விசாலாக்ஷி நீ கேட்பதை நான் கூறுகிறேன் கேள். எல்லா லிங்கங்களும் தீர்த்தம் என்று கூறப்படு கிறது. அந்த மூர்த்திகளோடு சம்பந்தப்பட்ட ஜலாசயங்களும் தீர்த்தம் என்று கூறப்படுகிறது.

பிரும்மா, விஷ்ணு, சூரியன், கணேசன் முதலிய(தேவ) மூர்த்திகள் இருக்கின்றன. ஆனல் முக்கியமாக சிவலிங்கம்தான் பிரசித்தி வாய்ந்தது. இந்த லிங்கங்கள் இருக்கின்ற எல்லா இடமும் தீர்த்தம் எனப்படுகிறது.

இந்த வாராணஸிபுரியில் முதலாவது தீர்த்தம் மஹாதேவரே. அதற்கு வடக்குப் பக்கத்தில் ஸாரஸ்வத பதவியைக் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு பெரிய கிணறு இருக்கிறது.

க்ஷேத்திரத்திற்கு கீழ் வடக்கில் இருக்கும் இந்தக் கிணற்றை தரிசனம் செய்தால், ஒருவன் பசுபாசத்திலிருந்து முக்தியடை கிறுன். அதற்குப் பின் பக்கத்தில் மூர்த்திகரித்த வாரணஸி தேவி எழுந்தருளியிருக்கிருள்.

அவளைப் பூஜை செய்தவர்களை சுகபோகமாக காசியில் வசிக்கும் பேற்றைத் தானமாகக் கொடுக்கிருள். மஹா தேவருக்குக் கிழக்கில் கோப்ரேக்ஷர் என்னும் உத்தம லிங்கம் இருக்கிறது. அவரைத் தரிசனம் செய்தால் சம்பூர்ண கோதான பலன் கிடைக்கிறது. அக்காலத்தில் பகவான் சங்கரர் கோலோகத் திலிருந்து பசுக்களை அனுப்பியிருந்தார்.

அவைகளெல்லாம் காசியில் வந்தன. அதனல் அந்த லிங்கத்தின் பெயர் கோப்ரேக்ஷர் என்று விளங்கலாயிற்று.

கோப்ரேக்ஷருடைய தெற்கு பக்கத்தில் ததீசீஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது.

அந்த லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்பவருக்கு யக்ஞம் செய்த பலன் கிடைக்கிறது. அவருக்கும் கிழக்கில் மதுகைடபர்களால் பூஜை செய்யப்பட்ட அத்ரீஸ்வரர் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

கருத்துடன் அந்த லிங்கத்தைப் பார்ப்பதனால் விஷ்ணுலோகம் கிடைக்கிறது. கோப்ரேக்ஷருக்கு கிழக்கு பக்கத்தில் விஜ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. ஜ்வரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர் அதைப் பூஜித்தால் ஜ்வரத்திலிருந்து விடுபடுகிறார். அதற்கும் கிழக்கில் நான்கு வேதங்களின் பலனையும் கொடுக்கும் வேதேஸ்வரர் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

இந்த வேதேஸ்வரருக்கு வடக்கு பாகத்தில் க்ஷேத்ரக்ஞுன ஆதிகேசவர் இருக்கிறார். அவரைத் தரிசனம் செய்வதினால் மூன்று உலகங்களையும் தரிசித்த பலன் அவசியம் கிடைக்கிறது.

அதற்கும் கிழக்கில் சங்கமேஸ்வரலிங்கத்தைத் தரிசிப்பதனால் பாபங்கள் அற்று விடுகின்றன. அதற்கு முன்னால் சதுர்முக ப்ரும்மாவால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சதுர்முகேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது.

சதுர்முக ப்ரயாகேஸ்வரர் என்னும் அந்த லிங்கத்தைப் பூஜை செய்வதால் ப்ரும்மலோகம் கிடைக்கும். அங்கேயே சாந்தீகரி என்னும் தேவி இருக்கிறாள். அவளைப்பூஜை செய்வதால் சாந்தி அடையலாம்.

வருணைக்குக் கிழக்குப் பக்கத்தில் குந்தீஸ்வரர் இருக்கிறார். அவரைப் பூஜை செய்வதால் குலத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்யும் உத்தமப் புத்திரர்களைப் பெறலாம்.

குந்தேஸ்வரருக்கு வடக்கில் கபிலா தாரா என்னும் பெரிய தீர்த்தம் இருக்கிறது.

அங்கு ஸ்னானம் செய்து விட்டு, வ்ருஷபத்வஜரை அர்ச்சனை செய்தால் ராஜஸூய யக்ஞம் செய்த பலன் கிடைக்கும். அங்கு சிரார்த்தம் செய்வதால் ரௌரவாதி நரகங்களில் விழுந்திருக்கும் கோடிக்கணக்கான பிதுர்க்கள் கறையேறி பிதுர் லோகத்திற்குச் செல்வார்கள்.

ஏ! முனியே, கோப்ரேக்ஷருடைய வடக்குப் பக்கத்தில் அனுசயேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது.

அதைத் "தரிசனம் செய்யும் ஸ்திரீகளுக்கு பாதிவ்ருத்ய பலன் கிடைக்கிறது. இந்த லிங்கத்திற்குக் கிழக்கு பக்கத்தில் இருக்கும் ஸித்தி விநாயகரையும் பூஜிக்க வேண்டும். அங்கு வணங்கின

மாத்திரத்தில் யார் எந்த ஸித்தியை விரும்பினுர்களோ அது கிடைக்கும்.

அந்த கணேசருடைய மேற்குப் பக்கத்தில் இரண்ய கசிபுவினுல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கம் இருக்கிறது அங்கேயே ஹிரண்யம் என்று ஒரு கிணறு இருக்கிறது. அதில் ஸ்னனம் செய்தால் தங்கமும் குதிரைகளும் ஆன சம்பத்து கிடைக்கிறது.

அதற்கு மேற்குபக்கத்தில் ஸித்திகளை அளிக்கவல்ல முண்டாஸ் வரேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. முன்பு கூறிய கோப்ரேக்ஷருடைய நிருருதி கோணத்தில் வ்ருஷபேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் எழுந்தருளியிருக்கிறது.

ஏ! முனிநாதா! மஹாதேவருக்கு மேற்கில் என்னுல் ஸ்தாபிக் கப்பட்ட கந்தேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. அதைப் பூஜித்தால் என்னுடைய லோகத்தில் அவர்கள் வசிக்கிருர்கள்.

அதற்குப் பக்கத்திலேயே சாகேஸ்வரர், விசாகேஸ்வரர் நைகமேயேஸ்வரர் இவர்களைத் தவிர நந்தி முதலிய சிவகணங் களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட, ஆயிரக்கணக்கான சிவலிங்கங்கள் ஸோபையுடன் விளங்குகின்றன. அவைகளைத் தரிசனம் செய் பவர்கள் அந்தந்த கணங்களின் லோகங்களில் வசிக்கிருர்கள்.

நந்நீஸ்வரருடைய மேற்குப்பக்கத்தில் உபத்திஞசகர், சிலா- தேஸ்வரர், மஹாபலத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய சுபமயமான இரண்யாக்ஷேஸ்வரர் இவர்கள் இருக்கிருர்கள்.

அதற்கு தக்ஷிணபாகத்தில் எல்லா சுகங்களையும் அளிக்கவல்ல அட்டகாஸேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அதன் கிழக்கில் சுபத்தையளிக்கவல்ல பிரசன்னவதனேஸ்வரர் இருக்கிருர்.

அவரைத் தரிசனம் செய்யும் பக்தர்கள் எப்பொழுதும் மலர்ந்த முகத்துடனேயே இருப்பார்கள். அதற்கு வடக்கில் பிரசன்னேதகம் என்னும் பெயருடைய ஜனங்களுக்கு நிர்மலத்தை யளிக்கும் குண்டம் இருக்கிறது.

மேற்கூறிய அட்டகாஸேஸ்வர லிங்கத்துக்கு மேற்கில் மித்ரா வருணர் என்னும் பெயரையுடைய இரண்டு லிங்கள் எழுந்தருளி யிருக்கின்றன. அதைப் பூஜிப்பவர்கள் அவர்களுடைய லோகத் தில் வஸிப்பாக்கள்.

பிறகு அட்டகாஸலிங்கத்திற்கு நிருருதி கோணத்தில் வ்ருத்தவாஸிஷ்டர் என்னும் பெயருள்ள லிங்கம் இருக்கிறது. அதைப்பூஜிபபவர்களுக்கு ஸம்பூர்ணஞானம் உண்டாகும்.

வஸிஷ்டேஸ்வரருக்கு ஸமீபத்திலேயே விஷ்ணு லோகத்தை யளிக்கவல்ல க்ருஷ்ணேஸ்வரர் அவருக்குத் தெற்குப்பக்கத்தில்

ப்ரும்ம தேஜஸ்ஸை அதிகரிக்கச் செய்யும் யாக்ஞவல்க்யேஸ் வரரும் இருக்கிருர்.

அவருக்குப் பின்ஞல் பக்தியை அதிகரிக்கச் செய்யும் பிரஹலா தேஸ்வரர் லிங்கம் இருக்கிறது. . அங்குபகவான் தானே சிவபக்தர் களுக்கு அனுக்ரகம் செய்யவேண்டி எழுந்தருளியிருக்கிருர்.

அந்த ப்ரஹ்லாதேசுவரருக்கு கிழக்கில் ஸ்வலீனர் என்று பெயருடைய லிங்கத்தைக் கருத்துடன் பூஜிக்கவேண்டும். ஏனென்ருல் பரமானந்தத்தை விரும்பும் ஞானநிஷ்ட்டர்களுக்கு எந்த கதி கிடைக்குமோ, அது ஸ்வலீனேஸ்வரருக்கு ஸமீபத்தில் சரீரத்தை விடுகிறவர்களுக்குக் கிடைக்கும்.

ஸ்வலீனேஸ்வர லிங்கத்துக்கெதிரேலேயே வைரோசனேஸ் வரர் இருக்கிருர். அவருக்கு வடக்கில் மஹாபலத்தை வர்த்திக்கும் பலீஸ்வரர் இருக்கிருர்.

அங்கு பூஜை செய்பவர்களுக்கு வாஞ்சித பலனையளிக்கும் பாணேஸ்வரலிங்கம் இருக்கிறது. சந்திரேஸ்வரருக்குக் கிழக்கில் வித்யேஸ்வரர் இருக்கிருர்.

அந்த லிங்கத்தை ஸேவிப்பவர்கள் வித்தைகளை சந்தோஷத் துடன் அடைகிருர்கள். அதற்குத் தெற்கில் மஹாஸித்தி விஞயக வீரேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது.

அங்கு ஸமஸ்த துக்கங்களையும் போக்குகிற விகடாதேவி இருக் கிருள். அந்த ஸ்தானம் 'ஸர்வஸித்தி தாயக பஞ்ச முத்ராபீடம் என்று கூறப்படுகிறது.

இங்கு பெரிய கடினமான மந்திரங்களெல்லாம் வெகுசீக்கிரத்தில் ஸித்தியாகின்றன. இதில் ஸந்தேகமேயில்லை. இதற்கு வாயு கோணத்தில் ஸமரேஸ்வரர் என்ற பெயரையுடைய பெரிய லிங்கம் இருக்கிறது. அது பூஜிக்கத்தகுந்தது.

அதைப் பூஜிப்பதால் அசுவமேத யக்ஞத்தின் பலன் பூர்ண மாகக் கிடைக்கும். அதற்கு ஈசான திக்கில் திர்யக்யோனி நிவாரணமாக வஸீஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்கு உத்தரபாகத்தில் மகா பாபராசிகளை ஸம்ஹரிக்கும் ஸுச்ரீஸுவர லிங்கம் இருக்கிறது. அங்கேயே ப்ரும்மசர்ய பலனைக் கொடுக்கும் ஹஜமதீஸ்வர-லிங்கம் இருக்கிறது.

அதே இடத்தில் ஜாம்பவதீசுவர லிங்கம் இருக்கிறது. அதற்கு பிறகு கங்கா மேற்கு பக்கத்தில் அசுவனீ குமாரர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட அஸ்வனீயேஸ்வரர் என்ற இரண்டு லிங்கங்களையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

அதற்கு வடக்கு பாகத்தில் பசுவின் பாலினுல் நிரம்பிய பத்ரஹ்ருதம் என்னும் பெயருள்ள ஒருகுண்டம் இருக்கிறது. விதிபூர்வமாக ஆயிரம் கபிலே பசுக்களே தானம் செய்தால் என்ன பலன் கிடைக்குமோ, அது பத்ரஹ்ருதத்தில் ஸ்னனம் செய்தால் கிடைக்கும். எப்பொழுதாவது பூர்வபாத்ரபாத நக்ஷத்ரத்தன்று பௌர்ணமியும் கூடிவந்தால் அது அங்கு புண்ணிய காலமாகிறது.

அந்த நாழிகையில் அங்கு ஸ்னனம் செய்தால் அசுவமேதயக்ஞ பலன் கிடைக்கும், அந்த பத்ரேஸ்வரருடைய மேற்குக் கரையில் பத்ரேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்வதனுல், அவன் நிச்சயமாக கோலோக வாஸியாகிருன். தர்சனம் செய்வதினுல் அதனுடைய புண்யபலன்அதேதான். ஹே! முநியே! பத்ரேஸ்வரருடைய நிருருதி கோணத்தில் உபசாந்த சிவன் இருக்கிருர்.

அந்த லிங்கத்தைத் தொட்டாலேயே பரம சாந்திகிட்டும். பின்னும் அந்த உபசாந்த மென்னும் பெயருடைய சிவலிங்கத்தின் தரிசனம் செய்வதினுல் நூற்றுக்கணக்கான ஜென்மத்தில் சேகரித்து வைத்துள்ள சஞ்சித பாபராசிகளே விலக்கி புண்ணிய ராசிகளே அடையச் செய்கிறது.

அதற்கு வடக்கு பாகத்தில் யோனி சக்கரத்தை நிவாரணம் செய்யும் சக்ரேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அதற்கும் வடபாகத்தில் மஹா புண்ணியத்தை விருத்தி செய்யும் சக்கர தீர்த்தம் இருக்கிறது.

ஒருவன் அந்த சக்கர தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து சுத்த ஹ்ருதயத்துடன் அந்த சிவ லிங்கத்திற்குப் பூஜை செய்தால் சிவலோகத்திற்குச் செல்லுகிருன். அதற்கு நிருருதி திக்கில் சூலேஸ்வரரை கடுமுயற்சி செய்தாவது தரிசனம் செய்ய வேண்டும்.

ஏ! வரவர்ணினீ. அந்தக் காலத்தில் நான் ஸ்னனம் செய்வதற்கு வரும்போது என்னுடைய த்ரிசூலத்தை ஊன்றிவைத்தேன். சூலேஸ்வரருக்கு முன்னுல் நான் பட அது பெரிய குளமாகிவிட்டது.

அந்தக் குளத்தில் ஸ்னனம் செய்து பகவான் சூலேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்தால் ஸம்ஸாரமாகிய பள்ளத்தைத்தாண்டி ருத்ர லோகத்திற்குச் செல்லுவார்கள்.

அதற்கு பூர்வபாகத்தில் தேவரிஷி நாரதர் கடுமையான தவம் செய்து ஒரு உத்தமமான மடு ஏற்படுத்தி ஒரு சிவலிங்கத்தையும் ஸ்தாபனம் செய்தார்.

அந்த மடுவில் ஸ்னானம் செய்து நாரதேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்பவன் அந்த மகா கோரமான ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக் கடந்து அப்பால் போகிறான். இதில் துளியும் சந்தேகமில்லை.

நாரதேஸ்வரருக்குக் கிழக்கு பாகத்தில் இருக்கும் அவப்ராந்த கேசவரைத் தரிசனம் செய்வதால் ஸமஸ்த பாதங்களையும் தூர ஓட்டிவிட்டு நிர்மல கதியையடைகிறான்.

அதற்கு முன்னால் தாமரைக் குண்டம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்னானம் செய்பவன் ஒரு பொழுதும் கர்ப்ப துக்கத்தையனுபவிக்க மாட்டான். அதற்கு வாயுகோணத்தில் ஸமஸ்த விக்கினங்களையும் நாசம் செய்யும் விக்கினகர்த்தா கணேசர் இருக்கிறார்.

மேற்கூறிய இடத்தில் விக்கினஹரமென்னும் பெயருள்ள ஒரு தடாகமும் இருக்கிறது. அதில் ஸ்னானம் செய்பவர்களுக்கு ஒரு இடையூறும் நேராது. அதற்கு வடக்கு பாகத்தில் அனாரகேஸ்வரர் என்னும் பெயருடைய ஒரு உத்தமலிங்கம் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

அனார குண்டம் என்ற ஒரு தடாகமும் இருக்கிறது. அதில் ஸ்னானம் செய்வதினால் நரகத்தையனுபவிக்க வேண்டாம். அதற்கும் வடக்கில் வருணா நதியின் ரமணியமான கரையில் வருணேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது.

ஏ! மஹாமுனியே இந்த லிங்கத்தை ஆராதனை செய்து அக்ஷபாதன் என்னும் பெயருள்ள ஒரு சிவயோகி இந்த ஸ்தூல சரீரத்துடனேயே ஸாஸ்வத ஸ்திதியை அடைந்தான். இதற்கு மேற்கு பக்கத்தில் பரம நிர்வாணத்தையளிக்கும் சைலேஸ்வர தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு சைலேஸ்வரர் இருக்கிறார். அவருக்குத் தெற்குப் பக்கத்தில் ஸாஸ்வத ஸ்திதியையளிக்கும் கோடீஸ்வர லிங்கம் உள்ளது.

அங்குள்ள கோடி தீர்த்தம் என்னும் மடுவில் ஸ்னானம் செய்து கோடீஸ்வரரைப் பூஜை செய்தால் ஒருவன் கோடி கோதானம் செய்த பலனையனுபவிக்கிறான். கோடீஸ்வரருக்கு அக்கினி திக்கில் மஹாஸ்மசானம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு தூண் நாட்டப்பட்டிருக்கிறது. உமாதேவியுடன் அங்கு மஹாதேவர் எப்பொழுதும் வசிக்கிறார். அந்த ஸ்தம்பத்தை அலங்கரிப்பதனால் மனிதன் ருத்ர பதத்தையடைகிறான். அதற்குப் பக்கத்திலேயே கபாலேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது அதற்குப் பக்கத்திலேயே மிகப் பெரியதான ஒரு தீர்த்தம் இருக்கிறது. அதற்கு கபாலமோசனம் என்று பெயர்.

அதில் ஸ்னானம் செய்வதினால் அஸ்வமேத யக்ஞம் செய்த பலன் கிடைக்கிறது. அதற்கு அருகில் சோபனமான ரிணமோசன

தீர்த்தம் இருக்கிறது. ஒருவன் அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்தால் ஒருவன் பட்ட கடனிலிருந்து விடுபடுகிருன். அதே ஸ்தானத்தில் அகங்காரத் தீர்த்தம் இருக்கிறது. அது நெருப்புத் துண்டுமாதிரி உஜ்வலமாக இருக்கிறது. அதில் ஸ்னனம் செய்வதிஞல் ஒருவன் கார்ப்பவாஸியாக மாட்டான்.

ஒருவன் மங்கள வாரத்தோடு கூடிய சதுர்த்தியன்று அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்தாஞனல் அவனுக்கு ஒருவிதமான வியாதியோ, துக்கமோ ஏற்படாது அதற்கு உத்தரபாகத்தில் ஞானத்தையளிக்கும் விச்வகர்மேச்வரலிங்கம் இருக்கிறது. அதற்கு தக்ஷிணபாகத்தில் உத்தமமான மஹாமுண்டேஸ்வரலிங்கம் இருக்கிறது.

ஸுபோதகம் என்னும் பெயருடைய ஒருகிணறும் இருக்கிறது. அது ஸ்னனம் செய்யத் தகுந்தது. அது என்னுடைய முண்ட மாலையை ஒருசமயம் கழற்றி வைத்த இடம்.

அங்கு அந்த முண்டமாலையிலிருந்து பாதகங்களை நாசம் செய்யும் மஹாமுண்டா என்று ஒருதேவி உற்பத்தியாஞள். என்னுடைய கட்வாங்கத்தை கழற்றி வைத்த இடத்தில் கட்வாங் கேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது.

அந்த லிங்க தரிசனம் செய்பவன் பாபமற்றவஞகிருன். அதற்குத் தெற்கு பாகத்தில் புவனேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அப்பெயருடன் ஒரு குண்டமும் இருக்கிறது.

அந்தக் குண்டத்தில் ஸ்னனம் செய்வதிஞல் புவனேஸ்வரஞகவே ஆகிவிடுகிருன். இதற்குத் தெற்குபக்கத்தில் விமலேஸ்வர லிங்கமும் இருக்கிறது. அந்தக் குண்டத்தில் ஸ்னனம் செய்து விமலேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்யும் ஒருவன் நிர்மலஞகிருன். அங்கு த்ரியம்பகர் என்னும் பெயரையுடைய ஒரு சிவயோகி ஸித்தியடைந்தார்.

அவர் இந்த சரீரத்துடனேயே இந்திரலோகத்தையடைந் தார். அதற்குமேற்கு பக்கத்தில் பரம புண்ணிய தரிசனஸ்தான மான ப்ருகுமுனிவரின் ஆசிரமம் இருக்கிறது.

அந்த ஆசிரமத்தில் விதிப்படிக்குப் பூஜை செய்தால் சிவ லோகத்துக்குப் போகிருன். அதற்குத் தெற்குப் பக்கத்தில் பரம சுபத்தையளிக்கிற சுபேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது.

அந்த லிங்கத்திஞடைய பிரதாபத்திஞல் மஹாதபஸ்வியான கபிலரிஷி என்னும் பெயருடைய சைவர் ஸித்தராகியிருக்கிருர். அந்தகபிலேஸ்வரருக்கு பக்கத்திலேயே ஒரு ரம்யமான ஒரு குஹை யிருக்கிறது.

அந்த குஹையில் ஒருவன் நுழைந்தாளுல் பிறகு அவன் கர்ப்பத்தில் நுழையமாட்டான். அங்கு யக்ஞோதகம் என்னும் ஒரு கிணறும் இருக்கிறது. அந்தக் கிணற்றில் ஸ்னனம் செய்தால் அசுவமேத யக்ஞத்தின் பலன் கிடைக்கிறது. இந்தக்கபிலேஸ்வரர் ஆதிவர்ணுத்மகமான ஓங்காரேஸ்வரர்.

மத்ஸ்யோதரிக்கு வடக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் நாதேஸ்வரர் நானேயாவேன்.

அதனுல் அந்த நாதேஸ்வரரே பரப்ரும்மம். பரமகதி, அந்த ஸ்தானமே துக்கமயமான ஸம்ஸாரத்திற்கு மோசனத்தைத் தரக்கூடிய பரமகதி.

எப்பொழுதாவது பகவான் நாதேஸ்வரரைத் தரிசிப்பதற்கு பகவதிஜான்னவி கங்கா அங்கு சென்ருளாளுல் அப்பொழுது அந்த தீர்த்தத்தை மத்ஸ்யோதரி என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த க்ஷணத்தில் அங்குஸ்னனம் செய்தால் பரம புண்ணியம் கிடைக்கிறது.

ஏ மஹாதேவீ எப்பொழுது கபிலேஸ்வரருக்குக் கிழக்குப் பக்கத்தில் கங்கை கலந்து மத்ஸ்யோதரீ தீர்த்தம் ஆகிருளோ, அந்த சங்கமம் மிகவும் துர்லாபமாக ஏற்படக் கூடியது.

கபிலேஸ்வரருக்கு வடக்கே உத்தாலகேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. அவரைத் தரிசனம் செய்வதினுல் பரமஸித்தி கிடைக்கும்.

அவருக்கும் கிழக்கில் ஸர்வார்த்த ஸித்திதாயகாரான லாங்குலீஸ்வரலிங்கம் இருக்கிறது. அதற்கு தெற்கில் கௌஸ்துபேஸ்வரலிங்கம் இருக்கிறது.

அவரைப் பூஜை செய்வதனுல் மனிதர்களுடையப் பெட்டிகளில் ரத்னம் நிறைந்து கொண்டேயிருக்கும் கௌதுபேஸ்வரருக்குக் கிழக்கில் சங்குகர்ணேஸ்வரர் இருக்கிருர்.

இந்த லிங்கத்தை ஆராதனே செய்யும் ஸாதகன் ஒருவன் இன்றுகூட பரம ஞானத்தை யடைவான். கபிவேஸ்வரருக்கு சமீபத்தில் இருக்கு குஹையின் வாசலிலேயே சுபமயமான அஹோரேஸ்வரர் இருக்கிருர்.

அதற்கு வடக்கு பாகத்தில் அசுவமேத பலனேயளிக்கும் அகோரம் என்னும் கிணறு இருக்கிறது. அங்கேயே வேறு கர்க்கஸேஸ்வரர், கமனேஸ்வரர் என்ற இரண்டு லிங்கங்களும் இருக்கின்றன.

அங்கு கர்க்கர், கமனர் என்ற இரண்டு முனிவர்களும் இந்த சரீரத்துடனேயே ஸித்தியடைந்தார்கள் அதற்கு தென் பாகத்தில் ருத்ரவாஸம் என்னும் தாடகம் இருக்கிறது. அங்கு ருத்ரேஸ்வரனேப் பூஜை செய்தால் கோடி ருத்ரர்களேப் பூஜித்த பலன் கிடைக்கும்.

ஹே அபர்ணே சதுர்த்தசியன்று ருத்ர நக்ஷத்ரமான திருவாதிரை நக்ஷத்திரமும் சேர்ந்திருக்கும்போது மகாபலனை அருளும் ஸர்வ உத்தம புண்ணியகாலம் ஆகும்.

அந்த ஸமயம் ஒருவர் ருத்ர குண்ட ஸ்னனமும் ருத்ர லிங்கத்தின் தரிசனமும் செய்வானுனல் அவன் எந்த தேசத்தில் மரித்தாலும் ருத்ரலோகத்துக்கேச் சென்று வசிக்கிறுன்.

அதற்கு நிருருதி கோணத்தில் ப்ரும்மலயேஸ்வரர் லிங்கம் இருக்கிறது. அதற்கு முன்னுல் பித்ருக்கள் எப்போதும் வஸிக்கும் பித்ருகூபம் இருக்கிறது.

அங்கு ஸ்ரார்த்தம் செய்து பிண்டத்தை அதே கூபத்தில் போட்டால் சிரார்த்தகர்த்தா தனது 21-வது தலைமுறைவரை ருத்ர லோகத்தில் வசிக்கிறுன்.

ஹே! தேவி அந்த இடத்தில் மேற்கு திக்கை நோக்கி (நடந்தால்) வைதரணி என்ற ஒரு நடைகிணறு இருக்கிறது. அதில் ஸ்னனம் செய்தால் நரகத்தில் விழமாட்டான். ருத்ரகுண்டத்திற்கு மேற்கில் பிரகஸ்பதி லிங்கம் இருக்கிறது. பூசநக்ஷத்ரத்துடன் கூடிய குருவாரத்தன்று அதைத் தரிசித்தால் நாம் பேசுவ தெல்லாம் தேவவாக்கிற்கு ஸமமாக இருக்கும்.

ருத்ரவாஸத்திற்குத் தெற்கில் ஸர்வோத்தமமான காமேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. அதற்கும் தெற்கில் ஒரு மகத்தான குண்டம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்னனம் செய்தால் நினைத்ததெல்லாம் நிறைவேறும்.

சைத்ர சுக்ல த்ரயோதசியன்று அங்கு சென்று தரிசித்தால் மனேவாஞ்சித பலன்களெல்லாம் கட்டாயம் நிறைவேறும். காமேஸ்வரருக்குக் கிழக்கில் நளகூபா லிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்கு முன்னுல் செழிப்பாக தனதான்யங்களை பவித்ரமான கிணறு ஒன்று உள்ளது. அந்த நளகூப லிங்கத்திற்குக் கிழக்கில் சூரிய, சந்திர ஸமேஸ்வரர் என்ற இரண்டு லிங்கங்கள் சேர்ந்தாற் போல இருக்கின்றன்.

அவர்களிருவரையும், தரிசித்தால் அக்ஞான அந்தகாரம் விலகும். அதற்குத் தெற்கில் அந்த கேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அதைத் தரிசித்தால் மோக நாசமுண்டாகும்.

அங்கேயே பரம ஸித்தியளிக்கும் ஸித்திதாயக லிங்கம் இருக் கிறது. அதன் பக்தித்திலேயே மங்களேசருடைய பதத்தையருளும் பவசனேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது.

காம குண்டத்திற்கருகில் ஸர்வ ஸம்பத்தும் அருளும் சியவனேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. ராஜஸூய யக்ஞத்தின்

பலனையருளும் ஸனகேஸ்வரரும் அங்கு இருக்கிறார்! அதற்குப் பின்னால் யோகஸித்தியளிக்கும் ஸனத்குமார லிங்கம் அங்கு இருக்கிறது. அதற்கு வடபக்கத்தில் ப்ரும்ம ஞானத்தையருளும் ஸனந்தேஸ்வர லிங்கம் ஸோபையுடன் விளங்குகிறது,

அதற்குத் தெற்குப் பக்கத்தில் ஆகுதீஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது, அதைப் பார்த்தாலேயே ஹோமம் செய்த பலன் கிட்டும். அதற்கு தக்ஷிண பாகத்தில் புண்யத்துக்கு இருப்பிடமான பஞ்சசிகேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்கு மேற்கில் புண்யத்தை அதிகரிக்கும் மார்க்கண்டேய தடாகம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்னானம் செய்பவன் சோகமடைய மாட்டான். அங்கு ஸ்னானமும், தானமும் அக்ஷய புண்யத்தைத் தருகின்றன. அதற்கு வடக்கில் ஸமஸ்த ஸித்திகளும் விளங்கும் குண்டேஸ்வரலிங்கம் இருக்கிறது.

ஹே! விப்ரரே பாசுபத மந்திர தீக்ஷைபெற்று பன்னிரண்டு வருஷம் தபஸ் செய்தால் என்ன பலன் கிடைக்குமோ, அது குண்டேஸ்வர லிங்கத்தின் தரிசனத்தினால் கிடைக்கிறது.

மார்க்கண்டேய தடாகத்துக்குக் கிழக்கில் பரம புண்ணியங்களையருளும் பகவான் சாண்டில்யேஸ்வரர் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அதற்கும் மேற்கில் சூரிய கிரகணத்தைப் போல பாபநாசனமான சண்டேசுஸுவா லிங்கம் இருக்கிறது.

கபாலேஸ்வரருடையத் தெற்கு பக்கத்தில் ஸ்ரீ கண்டம் என்னும் பெயரையுடைய ஒரு குண்டம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்னானம் செய்பவன் லக்ஷ்மிதேவியை சந்தோஷப்படுத்துவதினால் ய்பரியதாக விளங்குவான்.

அந்தக் குண்டத்துக்கு ஸமீபத்தில் மகாலட்சுமீசுவரலிங்கம் இருக்கிறது. அந்தக் குண்டத்தில் ஸ்னானம் செய்து மஹாலக்ஷ்மியைத் தரிசித்தால் தேவஸ்த்ரீகள் அவனுக்கு ஸாமரம் வீசும் ஸுகம் பெறுவான்.

ஸ்வர்க்கவாஸிகளான தேவதைகள் தங்கள் பத்னிகளுடன் ஸ்வர்க்கலோகத்திலிருந்து மத்ஸ்யோதரி தரிசனத்திற்காக வருகிறார்கள். அவர்கள் மஹாலக்ஷ்மீஸ்வரரையும் தரிசித்துச் செல்லுகிறார்கள்.

ஹே! முனி ஸத்தம அதனால் அந்த இடத்திற்குப் பெயர் ஸ்வர்க்கத்வாரம் என்று பிரஸித்தமாக இருக்கிறது. இந்தக் குண்டத்துக்கு தக்ஷிண பாகத்தில் பிரும்மபதத்தையளிக்கும் ஒரு லிங்கம் இருக்கிறது.

அங்குள்ள காயத்ரீஸ்வரர், ஸாவித்ரீஸ்வரர் என்னும் இரண்டு லிங்கங்களையும் கருத்துடன் பூஜிக்க வேண்டும். மத்ஸ

யோதரியின் ரமணியமான கரையில் ஸத்யவதீஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது.

காயத்ரீஸ்வரர், ஸாவித்ரீஸ்வரர் இவர்களுக்குக் கிழக்கில் தப: ஸ்ரீவர்தனர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. லக்ஷ்மீஸ்வரருக்குக் கிழக்கில் உக்ரேஸ்வரர் என்னும் மஹாலிங்கம் உள்ளது. அதற்கு தெற்கில் உக்ரகுண்டம் இருக்கிறது; மனிதன் இதில் ஸ்னானம் செய்வதினால் தனது ஜாதியை அறிந்தவனாகிறான். அந்தக் குண்டத்தின்கரைகள் தீர்த்தத்தைவிட பவித்ரமானவை.

அந்தக் குண்டத்திற்கு மேற்கு பக்கத்தில் கரவீரேசுவர லிங்கம் இருக்கிறது. அதைத் தரிசித்தால் ஸர்வ ரோகங்களும் தொலைகின்றன.

அதற்கு வாயுதிக்கில் பாபநாசகரான மரீசிகுண்டம் இருக்கிறது. அதற்குப் பின்பக்கம் இந்திரகுண்டமும் இந்திரேஸ்வரர் என்னும் லிங்கமும் இருக்கிறது.

இந்திரேஸ்வரருடைய தெற்கு பாகத்தில் கார்க்கோடக லிங்கம் உள்ளது. அதைத் தரிசித்தவன் நாகலோகத்துக்கதிபதி யாவான்;

அதற்குப் பின்னால் ப்ரும்மஹத்தியைப் போக்கடிக்கும் த்ருமி சண்டேஸ்வர சிவலிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்குத் தெற்கில் தன்னிடம் ஸ்னானம் செய்தவர்களை ருத்ர லோகத்தில் சேர்க்கும் ஒரு பெரிய குளம் இருக்கிறது. அதற்கு மேற்கில் அக்னீஸ்வரர் என்னும் பெரிய பிரசித்த லிங்கம் இருக்கிறது.

அக்னேஸ்வரருக்குக் கிழக்கில் அக்னிலோகத்தைப் பலனாக அளிக்கவல்ல அக்னி குண்டம் இருக்கிறது. அதற்குத் தெற்கில் மற்றொரு குண்டம் இருக்கிறது.

அதில் ஸ்னானம் செய்வதால் ஒருவன் தன் முன்னோர்களுடன் ஸ்வர்க்கத்தையடைகிறான். அதன்கிழக்கில் சந்திரலோகத்தையே அளிக்கும் பாலசந்திரசேகரலிங்கம் இருக்கிறது.

அநேக சிவகணங்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அநேக சிவ லிங்கங்கள் இருக்கின்றன. அந்த லிங்கங்களைத் தரிசனம் செல்வதால் கணநாயகருக்குத் தலைவனாகலாம்.

பாலசந்திரசேகரருக்கு சமீபத்திலேயே, பிதுர்களுக்காகவே ஒரு பெரிய குளம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்ரார்த்தம் செய்வதினால் ஏழுதலைமுறையினர் முன்னேறுகிறார்கள்.

இதற்குமுன் கிணற்றுக்கு முன்னால் விஸ்வேஸ்வரர் என்னும் பவித்ரலிங்கம் உள்ளது. அதற்கு கிழக்கில் வ்ருத்தகாலேஸ்வரர் என்னும் மஹாலிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்கு முன்னால் காலோதகம் என்னும் பெயருடைய கிணறு இருக்கிறது. அது எல்லா வியாதிகளையும் நாசம் செய்வது. ஒரு ஸ்த்ரீயோ, புருஷனோ, அந்தக் கிணற்று ஜலத்தைக் குடித்தார்களானால், சதகோடி கல்பங்கள் சென்றாலும் கூட அவர்களுக்கு மாறுதல் ஏற்படாது. அதன் ஜலத்தைக் குடித்து ஜென்ம பந்தன பயத்திலிருந்து விடுபடலாம்.

அந்தக் கிணற்றடியில் சிவயோகிகளுக்குக் கொடுக்கும் தானம், ஏ! கும்ப முனியே! பிரளய காலத்தில்கூட அழிவில்லாமல் இருக்கும். அந்தக் கிணற்றையும் அதன் சுற்றுப்புறத்தையும் ஒருவன் ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்தானேயானால் அவன் ருத்ர லோகத்தையடைந்து, அங்கு சந்தோஷமாய் சல்லாபித்துக் கொண்டிருப்பான்

காலேஸ்வரருக்கு தக்ஷிண பாகத்தில் அபமிருத்யுவை நாசம் செய்யும் ம்ருத்யுஞ்ஜயர் என்னும் ஒரு லிங்கம் இருக்கிறது. ஒரு கிணறும் இருக்கிறது. அந்தக் கிணற்றுக்கு வடபாகத்தில் தக்ஷேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்குப் பூஜை செய்து ஆராதித்தால் ஆயிரக்கணக்கான அபராதங்களை அவர் க்ஷமிப்பார்,

தக்ஷேஸ்வரருடைய கிழக்கு பாகத்தில் பெரியதான மஹா காலேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. அங்கு இருக்கும் மஹாகால லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்து, மஹாகால குண்டத்தில் ஸ்னானம் செய்து, மஹாகாலரைப் பூஜித்தால், சராசரமான ஜகத்தையே பூஜித்த பலன் கிடைக்கும். அதற்குத் தெற்கில் அந்தகேசுவரரைப் பூஜை செய்தால் யமராஜருடைய பயம் நீங்கும்.

ஏ! முனியே! அந்த லிங்கத்திற்கும் தெற்கில் ஹஸ்தி பாலேஸுவரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அதைப் பூஜை செய்தால் யானையைப் பூஜித்த பலன் கிட்டும்.

அங்கேயே ஐராவத குண்டமும், ஐராவதேஸ்வர லிங்கமும் இருக்கிறது. அதைப் பூஜிப்பதினால் ஒருவன் தன தான்யங்களுடன் செழிப்பாக வாழ்வான்.

அதற்கு தக்ஷிண பாகத்தில் மங்களத்தை அளிக்கக் கூடிய மாலதீஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. ஹஸ்திபாலேஸுவரரின் வடக்கு பக்கத்தில் ஜெயத்தைத் தரும் ஜெயந்தேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது.

அதே இடத்தில் காசிபுரியும் பிரசித்திப் பெற்ற பாபத்தை நாசம் செய்யும் பந்திகுண்டம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்னானம், தானம், ஸ்ரார்த்தம் செய்வதனால் அந்தப் பலன் கிடைக்கிறது.

அதற்குப் பக்கத்தில் தன்வந்தீஸ்வரர் குண்டம், லிங்கத்திற்கும், லிங்கத்திற்கும் மற்ருெரு பெயரும் உண்டு. லிங்கத்தைத் துங்கேஸ்வரர் என்னும், குண்டத்தை வைத்தேஸ்வரர் என்னும் கூறுகிருர்கள்.

இந்தக் குண்டத்தில் தன்வந்திரி இங்கு ஆரோக்கியமாகவும் அம்ருதஸ்வரூபமாயுமுள்ள ம்ருத ஸ்ஞ்சீவினி முதலிய மகத்தான ஔஷதிகளைப் போட்டிருக்கிருர். இந்த குண்டத்தில் ஸ்ஞனமும், லிங்கத்தைத் தரிசனமும் செய்தால் கடுமையான பாபங்களும் வியாதிகளும் நஷ்டமடைகின்றன.

அதற்கு உத்தரபாகத்தில் பலிசேகரர் என்ற லிங்கம் இருக்கிறது. அதுவும் எல்லா ரோகங்களையும் நாசம் செய்கிறது. துங்கேஸ்வர லிங்கத்திற்குத் தெற்குபாகத்தில் சுகத்தை செய்யும் சிவேஸ்வரர் லிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்கும் தெற்கு பாகத்திதி ஜமதக்னீஸ்வரர் லிங்கம் இருக்கிறது. அதற்கு மேற்கு பக்கத்தில் பைரவேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்குப் பக்கத்தில் உத்தமமான பைரவகுண்டம் இருக்கிறது. அந்த ஜலத்தைத் தொட்டாலேயே எல்லா யக்ஞங்களும் செய்த பலன் கிடைக்கிறது. (கூபத்திற்கு மேற்கில் யோகஸித்திகளைக் கொடுக்கக்கூடிய சுகேஸ்வரலிங்கம் இருக்கிறது.)

அதற்கு நிருருதி திக்கில் நிர்மல ஜலத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய வியாஸ கூபம் இருக்கிறது. அந்த ஜலத்தில் ஸ்ஞனம் செய்த பிறகு தேவதைகளுக்கும் பிதுர்க்களுக்கும் தர்ப்பணம் செய்தால் அக்ஷய ரூபமாக, எந்த உலகத்தை விரும்புகிருேமோ, அது கிடைக்கும்.

அந்த வியாஸ தீர்த்தத்திற்கு மேற்கு பக்கத்தில் கர்ணகண்டா என்னும் பெயருடைய பெரிய குளம் இருக்கிறது.

அந்த கர்ண குளத்தில் ஸ்ஞனம் செய்து வியாஸேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்தால் அவர் எந்த இடத்தில் இறந்தாலும் காசியில் இறந்தபலன் கிடைக்கும்.

கர்ணகண்டா குளத்தை ஒட்டியே பஞ்சசூடா என்னும் பெயருடைய அப்ஸரஸினுடைய ஸரோவரம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்நாதம் செய்து பஞ்சசூடேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்தால், அந்த மனிதன் ஸுவர்க்க லோகத்திங்குப்போய் பஞ்சசூடா என்னும் பெயருடைய அப்ஸரஸ்ஸின் பிரியத்துக்குப் பாத்திரவானக இருப்பான்.

அதற்குத் தென்பக்கத்தில் எந்தவிதமான ஜடத்தன்மையையும் கழுவிவிடும் கௌரிகூபம் என்னும் கிணறு இருக்கிறது.

அந்த பஞ்சசூடா என்னும் ஸரோவரத்திற்கு வடக்குப் பக்கத்திலேயே மஹாபாபங்களைப் போக்கடிக்கும் மந்தாகினீ என்னும் பெயரையுடைய மஹாதீர்த்தம் இருக்கிறது.

அந்த மந்தாகினீ ஸ்வர்க்கத்திலேயே மிகவும் பவித்ரமும், மிகவும் புகழும் உடையதாக இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் போது இந்த மத்யலோகத்தில் அதைப்பற்றி சொல்ல என்ன இருக்கிறது? அதற்கு வடக்குபாகத்தில் மத்யமேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அது அவிமுக்தேஸ்வரருக்கு நேர் கிழக்கு பாகத்தில் இருக்கிறது.

சித்திரைமாதத்து அசோகஷ்டமியன்று அங்கு இரவு கண் விழித்திருந்து ஆராதித்தானானால் அவன் சோகத்துக்கு ஆளாக மாட்டான். ஆனந்த ஸொரூபனாக இருப்பான்.

இந்தப் பரம புண்ணிய ப்ரதமத்யமேஸ்வர லிங்கத்திலிருந்து நான்கு பக்கமும் ஒவ்வொரு கோசதூரம் (20 மைல்) இந்த முக்தி க்ஷேத்ரத்தின் எல்லையென்று கூறப்படுகிறது.

பிதுர்க்கள் எப்பொழுதும், "நம் வம்சத்தில் ஒருவன் பிறக்க மாட்டானா?" மனோ நியமத்துடன் மந்தாகினீ ஜலத்தில் ஸ்னானம் செய்து பிராம்மண சந்நியாஸி, சிவபக்கதர்களுக்கு போஜனம் அளிக்கமாட்டானா என்று எண்ணிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஒருவன் மந்தாகினியில் ஸ்னானம் செய்து, மத்யமேஸ்வரரைத் தரிசித்தானேயானால், ருத்ர லோகத்தில் இருபத்தியோரு தலை முறை சுகமாக வசிக்கிறான். மத்யமேஸ்வரருக்கு தெற்கு பாகத்தில் விஸ்வ தேவேஸ்வரர் என்னும் பவித்ரலிங்கம் இருக்கிறது.

அந்த ஒரு லிங்கத்தைப் பூஜிப்பதனாலேயே பதிமூன்று விஸ்வே தேவர்களைப் பூஜித்த பலன் கிடைக்கிறது. அதற்குக் கிழக்கில் மஹாவீரபதத்தையளிக்கும் தாதவான வீரமுக்தேஸ்வரர் இருக்கிறார்.

அதற்குத் தெற்குப் பக்கத்தில் மங்களத்தையளிக்கும் பகவதி பத்ரகாளி எழுந்தருளியிருக்கிறாள். இங்கேயே மிகவும் மங்களத்தையளிக்கக் கூடிய பத்ர-காலன் என்னும் பெயருடைய குளமும் இருக்கிறது.

இதற்குக் கிழக்கில் பரம ஞானத்தை யளிக்கும் ஆபஸ்தம்தம் பேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. அதற்கு வடக்கு பாகத்தில் அதற்குப் பின்னாலேயே மிகவும் புண்ணியத்தை யளிக்கும் சௌனகர் என்னும் குளமும் இருக்கிறது.

அந்தக் குளத்திற்கு மேற்கு பக்கத்தில் நற்புத்தியைக் கொடுக்கும் சௌனகேஸ்வர லிங்கமிருக்கிறது. ஒருவர் அந்த

தடாகத்தில் ஸ்னுனம் செய்து சௌனகேஸ்வர லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்தால் ம்ருத்யுவையும் கடக்கச் செய்யும் திவ்ய ஞானம் கிடைக்கிறது.

அதற்குத் தென் பக்கத்தில் ஜம்புகேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. அது த்ரியக்-யோனியில் பிறக்கும் துக்கத்தைப் போக்கடிக்கிறது.

அதற்கு வடக்கு பக்கத்தில் கானவித்தையைக் கொடுக்கும் மதங்கேஸ்வரருடைய வாயு கோணத்தில் நான்கு பக்கமும் அநேக முனிவர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட, ஸித்திகளைக் கொடுக்கக்கூடிய அநேக லிங்கங்கள் இருக்கின்றன.

பரப்ரும்மரா நேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் மதங்கேஸ்வரருக்குத் தெற்கு பாகத்தில் இருக்கிறது. அதைத் தரிசனம் செய்வதினுல் ஒருகாலமும் அகால ம்ருதயு பயம் ஏற்படாது.

அங்கேயே பிதுர்க்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட அநேக லிங்கங்கள் இருக்கின்றன. அங்கேயே மிகவும் பிரசித்தமான ஆக்ஞபேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது.

இந்த எல்லா லிங்கங்களையும் ஸேவித்தால் பிதுர்கள் சந்தோஷமடைவார்கள். இவைகளுக்கு தக்ஷிண பாகத்தில் ஒரு ஸித்த கூபம் இருக்கிறது.

அங்கு ஆயிரக்கணக்கான ஸித்த லிங்கங்கள் இருக்கின்றன. வாயு ஸொரூபமாகவும், சூரிய கிரணங்களிலும் இருக்கிருர். அநேக ஸித்தர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஒரு ஸித்தேஸ்வர லிங்கமும் இருக்கிறது. அதைத் தரிசித்தால் எல்லா ஸித்திகளும் கிடைக்கும்.

அதற்கு மேற்கு பாபத்தில் ஒரு ஸித்தி வாபியிருக்கிறது. அதில் ஸ்னுனம் செய்தாலும், பானம் பண்ணிஞலும் ஸித்தியைக் கொடுக்கிறது. அந்த ஸித்தி கூபத்தற்குத் கிழக்கில் வியாக்ரேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது.

அதைத் தரிசித்தால் புலி முதலிய துஷ்டமிருகங்களினுலும், கொள்ளைக்காரர்களினுலும் பயம் ஏற்படாது. அதற்குத் தெற்கில் ஜேஷ்டஸ்தானத்தில் பரமஸித்திகளைக் கொடுக்கும் ஜேஷ்டேசுவரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்குத் தெற்கு பாகத்தில் ஆனந்தத்திற்கிருப்பிடமான ப்ரகஸிதேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. இதற்கு வடக்கு பாகத்தில் காசிவாசத்தின் பலனை யளிக்கும் நிவாஸேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது.

அங்கேயே சதுர் ஸமுத்திரம் என்ற கிணறு இருக்கிறது. அதில் ஸ்நானம் பண்ணினால் ஸமுத்திர ஸ்நானம் பண்ணின பலன் கிடைக்கும். அங்கேயே ஒரு ஜேஷ்டா தேவியும் இருக்கிறாள். அவளை நமஸ்கரித்தாலேயே உயர்ந்தத் தன்மையைக் கொடுக்கிறாள்.

வியாக்ரேஸ்வரருக்கு தக்ஷிணபாகத்தில் சண்டீஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அதற்கு வடக்கு பாகத்தில் பிதுர்க்களுக்கு சந்தோஷத்தை அளிக்க வல்ல தண்டகாதம் என்னும் ஸரோவரம் இருக்கிறது.

கிரகணத்திற்கு பிறகு அங்கிருக்கும் தேவகாதன் என்னும் குளத்தில் ஸ்நானம் செய்தால் அது மிகவும் மகிமை பொருந்தியது ஆகும். அங்கு ஜெயகீஷவ்ய முனியின் குஹையும், ஜெயகீஷவ்ய லிங்கமும் சோபிதமாக இருக்கிறது.

அங்கு மூன்றுநாள் இரவு சேர்ந்தாற்போல் உபவாசம் இருந்தால் நிர்மலமான ஞானத்தையடையலாம். அதற்குபின் பக்கத்தில் மகத்தான புண்யத்தை அளிக்கும் தேவரேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்கு அடுத்தாற்போல் அண்டையிலேயே சதக்காலன்என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. ஏ கும்பஸம்பவா மஹா உமாபதி இந்த லிங்கத்தை வெளிக் காட்டுவதற்காக நூறு வருஷ பரியந்தம் காசியிலேயே காலத்தைச் செலவழித்தார்.

அந்த லிங்கத்தைத் தரிசித்தவர்கள் முழுமையாக நூறு வருஷம் ஜீவித்திருப்பார்கள். அவருக்குத் தெற்குப் பக்கத்தில் மஹா ஜெபத்திற்குப் பலனையளிக்கும் ஸதாதபேஸ்வரர் என்னும் லிங்கமிருக்கிறது.

அதற்கு மேற்கு பக்கத்தில் மகத்தான பலனுக்குக் காரணமான ஹேதுக்கேஸ்வரர் இருக்கிறார். அதற்கு தக்ஷிண பிரதேசத்தில் மஹா ஞானத்தையளிக்கும் அக்ஷபாதேஸ்வரர் இருக்கிறார்.

அதற்கு கொஞ்சம் முன்னே தள்ளி கணாதேஸ்வரர் இருக்கிறார். அங்கேயே புண்ணியத்தையளிக்கும் கணாத்கூபம் என்னும் கிணறு இருக்கிறது. அதில் நீராடி கணாதீஸ்வரரைப் பூஜித்தால் ஒருபொழுதும் தனதான்யத்திற்குக் குறைவு இருக்காது.

அதற்குத் தெற்கில் ஸத்ஜனங்களுக்கு அனுபூதி ஸம்பத் அளிக்கும் பூதேஸ்வரர் தரிசனம் செய்வதற்குத் தகுந்தவராக இருக்கிறார்.

அவருக்கு மேற்கில் பாபநாசகரான ஆஷாடீஸ்வரர் இருக்கிறார். அவருக்கு சற்றுமுன்னால் விரும்பிய ஸம்பத்அளிக்கும்

துர்வாஸேஸ்வரர் இருக்கிறார். அவர்து தக்ஷிண பாகத்தில் பாப பாரத்தைப் போக்கடிக்கும் பார பூதேஸ்வரர் இருக்கிறார்.

முன்கூறிய வியாஸேஸ்வரருடைய பூர்வாம்சத்தில் மஹா ஞானத்தையளிக்கும்—சங்க்கேஸ்வரர், லிகிதேஸ்வரர் என்ற இரண்டு லிங்கங்கள் இருக்கின்றன. காசியில் முயற்சியெடுத்துக் கொண்டாவது இந்த இரண்டு லிங்கங்களையும் தரிசிக்க வேண்டும்.

பாசுபத விருதத்தைப் பூர்த்தி செய்து விரதோத்யாபனம் செய்தால் என்ன புண்ணியம் கிடைக்கிறதோ, ஒரு தடவை க்ஷண நேரமாவது விஸ்வேஸ்வரரை தரிசித்தால் அந்த பலன் கிட்டும். அதற்கு ஈசான கோணத்தில் யோக ஞானத்தை அளிக்கும் அவதூதேஸ்வர லிங்கமும் எல்லா கல்மஷங்களையும் போக்கடிக்கும் அவதூதேஸ்வர தீர்த்தமும் இருக்கின்றன.

அதை ஸேவிப்பதினால் ஜனங்களுடைய பசுபாசமும் விலகி விடுகின்றன. அந்த பசுபாசங்களை விலக்கும் பசுபதீஸ்வர லிங்கம் அவதூதேஸ்வரருக்குக் கிழக்கு பாகத்தில் இருக்கிறது. அதற்கு தெற்கில் அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வரன் கொடுக்கும் கோபிலேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்சிறது. அதற்குப் பின் பக்கத்தில் ஜீமூத வாகனேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது.

அந்த லிங்கத்தை ஸேவிப்பதினால் ஒருவன் வித்யாதரனாகிறான். பஞ்சநத தீர்த்தத்தில் மயூகாதித்யன் இருக்கிறார். அங்கேயே கபஸ்தீஸ்வரர் இருக்கிறார்.

அதற்கு வடக்கு பக்கத்தில் ததிகல்பம் என்னும் ஒரு பெரிய கிணறு இருக்கிறது. அந்த கூபஸ்னானமும், கபதீஸ்வரர் தரிசனமும் கிடைப்பது மிகவும் கடினமானது. கபதீஸ்வரருக்கு வடக்கில் ததிகல்பேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. அதைத் தரிசிப்பவன் கல்ப காலம் சிவ லோகத்தில் வசிக்கிறான்.

கபதீஸ்வரருக்குத் தெற்கு பக்கத்தில் மங்களத்திற்கிருப்பிட மான மங்கள கௌரி இருக்கிறாள். அவளை உத்தேசித்து முடிந்த மட்டும் பிராம்மண தம்பதிகளை அலங்கரித்து உணவளித்தால் எல்லையில்லாத புண்ணியங்கள் கிடைக்கிறது.

மங்கள கௌரிக்குப் பக்கத்திலேயே முகப்ரதேஸ்வரர் வடக்கில் ஸர்வஸித்திகளையும் கொடுக்கும் வதனப்ரேக்ஷணா என்னும் தேவி விளங்குகிறாள்.

முகப்ரக்ஷேஸ்வரருக்கு வடக்கில் த்வஷ்ட்ரீஸ்வரர், வ்ருத்தீஸ்வரர் என்னும் இரண்டு லிங்கம் உள்ளன. அவரைத் தரிசிப்ப தினால் ஸ்வர்ணதானம் பூமிதானம் பண்ணிய பலன் கிடைக்கும்.

அவருக்கும் வடக்கில் சுபதர்சனத்தையளிக்கும் சர்ச்சிகாதேவி இருக்கிறுள். சர்ச்சிகாதேவிக்கு முன்னுல் சாந்தியளிக்கும் ரேவ தேஸ்வரர் இருக்கிறுர்.

அவருக்கு முன்னுல் மஹசசுபத்தையளிக்கும் பஞ்சநதேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது. அங்கேயே மங்களகௌரீக்கு மேற்கில் மங்களோதகம் என்னும் ஒரு பெரிய கிணறு இருக்கிறது.

அங்கேயே உபமன்யுவினுல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மஹாலிங்கம் இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னுல் புலிகளின் பயத்தைப் போக் கடிக்கும் வியாக்ரபாதேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது.

கபஸ்தீஸ்வரருடைய நிருருதி கோணத்தில் பாபசமூகங்களை நாசம் செய்யும் சசாங்கேஸ்வரர் இருக்கிறுர். அவருக்கு மேற்கு பாகத்தில் திவ்யகதியை அளிக்கும் க்ஷயத்ரதேஸ்வரர் இருக்கிறுர்.

தேவதேஸ்வரருக்கு மேற்கில் மஹாபாதகங்களை நாசம் செய்யும் ஜைமினேஸ்வரர் இருக்கிறுர். ஏ ரிஷி சப்தமரே! அங்கு அநேக ரிஷிகளால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கங்கள் இருக்கின்றன.

ஜைமினேஸ்வரருக்கு வாயுகோணத்தில் ராவணேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. அதைத் தரிசனம் செய்யும் ஜனங்களுக்கு ராக்ஷஸர்களிடமிருந்து பயம் ஏற்படாது.

அவருக்கு தக்ஷிணபாகத்தில் வரகேஸ்வரர் இருக்கிறுர். அவருக்கும் தக்ஷிண பாகத்தில் மாண்டவ்யேஸ்வரா இருக்கிறுர். அதற்கு தெற்கில் பிரசண்டேஸ் வரரும் அவருக்குத் தெற்கில் யோகேஸ்வரரும், அவருக்கு தெற்கில் தாதேஸ்வரரும் இருக் கிறுர்கள். அவருக்கு சற்று முன்னுல் சென்ருல் சோமேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது.

அவருடைய நிருருதி கோணத்தில் ஸத்ஜனங்களுக்கு ஸுவர்ணத்தையள்ளிக் கொடுக்கும் கனஸேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது.

பிறகு அவருக்கு வடக்கே பஞ்ச பாண்டவர்களால் ஸ்தாபிதம் பண்ணப் பட்ட சந்தோஷத்தையளிக்கும் ஐந்து லிங்கங்கள் இருக் கின்றன. அதற்கு முன்னுல் ஸம்வர்த்தேஸ்வரர் இருக்கிறுர். மேற்கு திக்கில் ஸ்வேதஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்குப் பின் பக்கத்தில் காலனிடமிருந்து அபயமளிக்கும் கலசேகா லிங்கம் இருக்கிறது. அந்த லிங்கம் ஸ்வேதகேது காலபாசத்தில் சிக்கியபோது அமுதம் நிரம்பிய குடத்திலிருந்து வெளிவந்தது.

அதற்கும் வடக்கில் பாபங்களை நாசம் செய்யும் சித்ரகுப்தேஸ் வரலிங்கம் இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னுல் மஹா பலனையளிக்கும் த்ருடேஸ்வரர் இருக்கிறுர்.

கலசேகருக்குத் தெற்கில் கிரகேஸ்வரர் என்னும் உத்தம லிங்கம் இருக்கிறது. அதைத் தரிசனம் செய்தால் எல்லா கிரகங்களிலிருந்தும் இடையூறுகள் விலகிவிடும்.

சித்ர குப்தேஸ்வரருக்குப் பின் பக்கத்தில் எதிர்சசேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. அதுவும் மிகவும் புண்ணிய பலத்தை யளிக்கிறது. பிறகு கிரகேஸ்வரருக்குத் தெற்கில் உதத்ய வாம தேவேஸ்வரர் லிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்குத் தெற்கில் கம்லாஸ்வதேஸ்வரர் என்னும் பெயருள்ள இரண்டு லிங்கங்கள் இருக்கின்றன. அங்கேயே நளகூபர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட ஒரு நிர்மலமான லிங்கம் இருக்கிறது. அதற்குத் தெற்கில்தான் மணிகர்ணிகேஸ்வரர் இருக்கிறார்.

அவருக்கு வடக்கு திசையில் பலிதேஸ்வரர், ஜராஹரேஸ்வரர் என்னும் இரண்டு லிங்கங்கள் இருக்கின்றன. அதற்குப் பின்னால் பாபநாசன லிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்கு மேற்கில் நிர்ஜரேஸ்வரர் இருக்கிறார். அங்கிருந்து நிருருதி கோணத்தில் பிதாமஹேஸ்வரர் இருக்கிறார். அங்கேயே பிதாமஹஸ்ரோதி என்னும் தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு ஸ்ரார்த்தம் செய்வதினால் அதிக பலன் கிடைக்கிறது.

அதற்குத் தெற்கில் வர்ணேஸ்வரர் இருக்கிறார். அதற்கு தெற்கில் பாணேஸ்வரர் இருக்கிறார். பின் பிதாமஹஸ்ரோதி என்னும் தீர்த்தக் கரையில் ஸித்திகளை அளிக்கும் கூஸ்மாண்டேஸ்வரர் இருக்கிறார்.

அதற்கு பூர்வபாகத்தில் ராக்ஷஸேஸ்வரரும், தெற்குபாகத்தில் கங்கேஸ்வரரும் இருக்கிறார்கள். அதற்கு வடக்கு பாகத்தில் நிம்னரகஸ்வரர் என்ற பெயருள்ள அநேக லிங்கங்கள் இருக்கின்றன.

அங்கேயே வைவசுதேஸ்வரர் இருக்கிறார். அவரைத் தரிசித்தால் யமலோகத்திற்குச் செல்ல வேண்டாம். அவருக்குப் பின்னால் அதிதீஸ்வரரும், முன்னால் சக்ரேஸ்வரரும் இருக்கிறார்கள்.

அவருக்ருச் சற்று முன்னால் சென்றவுடன் பார்த்தவுடனேயே நம்பிக்கையையளிக்கும் காலகேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு நிழலும் காணப்படுகிறது. அவரைத் தரிசனம் பண்ணினால் ஒருவன் நிஷ்காம்யனாக ஆகிறான்.

அவருக்கு முன்னால் தாரகேஸ்வரர் இருக்கிறார். அவருக்கு முன்னாலேயே சுவர்ண பாரதீஸ்வரர் இருக்கிறார். அவருக்கு வடக்கில் மருத்தேஸ்வரர் இருக்கிறார். அவருக்கு முன்னால் இருக்கிறார்.

அவருக்குத் தெற்கில் ரம்பேஸ்வரரும் அங்கேயே சசீஸ்வரரும் இருக்கிறுர்கள். அவருக்கு வடபாகத்தில் எல்லா லோக பாலர் களாலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அநேக லிங்கங்கள் இருக்கின்றன.

அங்கேயே நாகர், கந்தர்வர், யக்ஷர், கின்னரர் அப்ஸரஸ்ஸு கள் தேவதைகள் இவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அநேக லிங்கங்களும், பின்னும் அநேக ஸித்திகளை அளிக்கும் லிங்கங்களும் சோபிதமாக இருக்கின்றன.

சக்ரேஸ்வரருக்குத் தெற்கில் மஹாபாபத்தை அபகரிக்கும் பல்குனேஸ்வரர் இருக்கிறுர். அவருக்குத் தெற்கில் பரம சுபங் களுக்கும் கர்த்தாவான மஹா பாசுபதேஸ்வரர் இருக்கிறுர்.

அதற்கு மேற்கில் ஸமுத்ரேஸ்வரர் இருக்கிறுர். வடக்கில் ஈசானேஸ்வரர், கிழக்கில் ஸர்வஸித்தியை அளிக்கும் லாங்கலீஸ் வரரும் இருக்கிறுர்.

ஏ! தேவீ ராகத்வேஷாதிகளை விட்டுவிட்டு அந்த லிங்கங்களை பூஜைசெய்பவர்கள் ஸித்தியை அடைவார்கள். அவர்களுக்கு மோக்ஷம் கிடைக்கிறது. அதனுல் அவர்களை வெறுமனிதர்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

இந்த லாங்கலீஸ்வரரிடத்தில் மதுப்பிங்கர், ஸ்வேதகேது என்னும் இரண்டு தபஸ்விகள் இந்த சரீரத்துடனேயே பரம ஸித்தியை அடைந்திருக்கிறுர்கள்.

அங்கேயே நகுலீஸ்வரர் கபிலேஸ்வரரும் இருக்கிறுர்கள். என்னுடைய விரதத்தை எடுத்து கொண்டவர்களுக்கு இந்த லிங்கங்களும் பரம ரகஸ்ய ஸொரூபம்.

அதற்குப் பக்கத்திலேயே எனக்கு அதிகமான பிரியத்தைக் கொடுக்கிற ப்ரீதிகேஸ்வரர் இருக்கிறுர். அங்கு ஒரு நாள் உபவாசம் இருந்தால் போதும். நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்கள் வ்ருதம் அனுஷ்டித்துக்கொண்ட உத்தம பலன் கிடைக்கிறது.

எவன் ஒருவன் என்னுடைய சிவராத்ரி முதலிய விரதங்களின் பர்வத்தில் விரதம் இருந்து ப்ரீதி கேஸ்வரருக்குப் பக்கத்தில் ஒரு நாளாவது இரவு கண்விழித்தானுனல் அவன் நிச்சயமாக எனது கணமாகிறுன்.

அந்த லிங்கத்திற்கு தக்ஷிணபாகத்தில் நன்னீர் நிரம்பிய ஒரு வாவிஇருக்கிறது. அதன் ஜலத்தைக் குடித்தால்போதும். மறுஜென் மத்தின் துக்கத்தை யனுபவிக்கமாட்டான்.

அந்த வாவிக்கு மேற்குப் பக்கத்தில் தண்டபாணியும், கிழக்கிம் தாரகேஸ்வரரும், தெற்கில் காலேஸ்வரரும், வடக்கில் நந்திகேஸ்வரரும் எப்பொழுதும் கண்காணித்து வருகிறுர்கள்.

அதன் தண்ணீரை சிரத்தையுடன் பருகினுல் பருகுபவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் முன்கூறிய மூன்று லிங்கங்களும் வசிக்கிறார்கள். எப்படியானுலும் சரி, அந்த வாவியின் ஜலத்தைப் பருகும் உத்தம ஜனங்கள் எப்பொழுதும் க்ருதார்த்தர்களாகிறார்கள்.

அவிமுக்தேஸ்வரரை ஒட்டியே மோக்ஷ புத்தியைக் கொடுக்கும் தாதாவான பூஜனீயரான மோக்ஷேஸ்வரர் இருக்கிறார். அவருக்கு வடக்கில் இருக்கும் தயைக்கு இருப்பிடமான கருணேஸ்வரரையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

அவருக்குக் கிழக்கில் சுவர்ணுக்ஷேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. அங்கேயே ஸௌபாக்யத்தையும் சம்பத்தையும் அளிக்கும் ஸௌபாக்ய கௌரிலிங்கம் இருக்கிறது. அவளை அவசியம் பூஜை செய்ய வேண்டும். சுவர்ணுக்ஷேஸ்வர லிங்கத்திற்கு வடக்கில் ஞானதேஸ்வரலிங்கம் இருக்கிறது.

விஸ்வேஸ்வரருக்கு தென்பக்கத்தில் க்ஷேத்திரத்தைக் கண்காணிக்கும் நிகும்பேஸ்வரர் இருக்கிறார். அவரைக் கருத்துடன் பூஜிக்கவேண்டும். அவருக்குப் பின் பக்கத்தில் எல்லா விக்னங்களையும் போக்கடிக்கும் விக்ன விநாயகர் இருக்கிறார்.

சதுர்த்தி அன்று அவரை அர்ச்சிக்க வேண்டும். பிறகு நிகும்பேஸ்வரருடைய அக்னி கோணத்தில் நல்ல ஸித்தி அருளும் விரூபாக்ஷேஸ்வரலிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்கு தெற்கு பக்கத்தில் சுக்ரேஸ்வரர் இருக்கிறார். அவர் புத்திர பௌத்ரர்களை விருத்தி செய்கிறார். அவருக்கு வடக்கு பக்கத்தில் தேவயானியேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக்கிறது.

சுக்ரேஸ்வரருக்கு முன்னுல் பூஜனீயகச்சேஸ்வரர் இருக்கிறார். அங்கு சுக்ரகூபம் என்னும் கிணறு இருக்கிறது. அதன் ஜலத்தை ஸ்பர்சித்தாலேயே அஸ்வமேத யக்ஞபலன் கிடைக்கிறது.

சுக்ரேஸ்வரருக்கு மேற்கில் தன்னுடைய பக்தர்களை எப்பொழுதும் கரைசேர்க்கும் சுபத்தையளிக்கும் பவானி சங்கரர் இருக்கிறார்கள்.

சுக்ரேஸ்வரருக்குக் கிழக்குதிக்கில் இருக்கும் அழகேஸ்வரரையும் மதாலகேஸ்வரரையும் பூஜை செய்யவேண்டும். அதற்கு சற்று கிழக்கில் ஸர்வ விக்னத்வம்ஸகரும் ஸமஸ்த ஸித்திகளையருளும் கணேசர் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

ஹே முனியே, லங்கேஸ்வரனை ஸம்ஹாரம் செய்துவிட்டு, ரகுநாதனுல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ரகுநாதேஸ்வரலிங்கம் இருக்கிறது. இதை ஸ்பர்சித்தாலே போதும். ப்ரும்மஹத்தி செய்த மனிதன்கூட அதனுல் சுத்தனுகிறுன்.

பிறகு அங்கேயே மஹாபுண்ணியத்தையளிக்கும் திரிபுராந்த கேஸ்வரர் என்னும் மற்ருெரு லிங்கம் இருக்கிறது.

அதற்கு மேற்சில் சுபமயமான தத்தாத்ரயேஸ்வரர் இருக்கிருர். அதற்கு பிறகு கோகர்ணேஸ்வரர் இருக்கிருர்.

அதற்கெதிரில் கோகர்ணம் என்னும் தடாகம் இருக்கிறது. அது பாபங்களே நாசம் செய்ய வல்லது. அதற்குப் பின்னுல் துருவேஸ்வரர் இருக்கிருர்.

அதற்கு முன்னுல் பிதுர்க்களுக்குப் பரம ப்ரீதியளிக்கும் துருவ குண்டம் இருக்கிறது. அதற்கு வடக்கில் பிசாசு பிடித்தவர்களேத் தெளிவாக்கும் பிசாசேஸ்வரர் இருக்கிருர்.

அதற்குத் தெற்கில் பித்ருகுண்டம் இருக்கிறது. அங்கேயே பித்ரேஸ்வரர் லிங்கமும் எழுந்தருளியுள்ளது. அங்கு ஸ்ரார்த்த செய்பவனுடைய பிதுர்க்கள் மிகவும் சந்தோஷமடைகிருர்கள்.

துருவேஸ்வரருக்கு முன்னுல் தாரேஸ்வரர் இருக்கிருர். அவரை வைத்ய நாதர் என்னும் கூறுகிருர்கள். அதிலிருந்து நிருருதி முக்கில் மனுவினுல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வம்ஸ விருத்தி அளிக்கும் மஹாலிங்கம் இருக்கிறது. வைத்ய நாதருக்கு எதிரிலேயே ப்ரிய விருஸ்வரர் இருக்கிருர்.

தேஸ் அவருக்குத் தெற்கில் முசுகுந்தேஸ்வரரும் பக்கத்திலேயே கௌதமேஸ்வரரும் இருக்கிருர்கள். அவர்களுக்கு மேற்கு பக்கத்தில் பத்ரேஸ்வரர் இருக்கிருர். அவருக்குத் தெற்கில் ரிஷ்ய சிருங்கேஸ்வரர் இருக்கிருர்.

அவருக்கு முன்னுலேயே ப்ரும்மேஸ்வரர் இருக்கிருர். அவருக்கு ஈசான கோணத்தில் பர்ஜன்யேஸ்வரர் இருக்கிருர்.

அவருக்கு முன்னுல் நகுஷேஸ்வரர் இருக்கிருர். அவருக்கு முன்னுல் விசாலாக்ஷி தேவியிருக்கிருள்.

அங்கேயே க்ஷேத்திரத்தில் இருக்க அனுமதிக்கிற விசாலாக்ஷீஸ்வந்லிங்கம் இருக்கிறது. அதற்குத் தெற்கில் ஜ்வரநாசகரான ஜரா சந்தேஸ்வரர் இருக்கிருர்.

அவருக்கு முன்னுல் ஸுவர்ணம் அளிக்கிற இரண்யாக்ஷேஸ்வரர் இருக்கிருர். அவருக்கு மேற்கில் கயாதீஸ்வரர் இருக்கிருர். அவருக்கு மேற்கில் பகீர்வேஸ்வரர் இருக்கிருர்.

ஏ! அகஸ்திய முனியே அவருக்கு முன்னுல் ப்ரும்மேஸ்வரருடைய மேற்குதிக்கில் திலீபேஸ்வரர் இருக்கிருர். அங்கு ஒரு குண்டமும் இருக்கிறது. அதில் ஸ்ஞனம் செய்பவர்களுக்கு இஷ்ட பலனேயளிக்கிறது.

அங்கேயே விஸ்வாவஸுவினுல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கம் இருக்கிறது. அதற்குக் கிழக்கில் குண்டேஸ்வரர் இருக்கிறுர். அவர்களுக்குத் தெற்கில் விதிஸ்வரர் இருக்கிறுர். அவருக்கு தெற்கில் வாஜபேதீஸ்வரர் இவர்களிருக்கிறுர்கள்.

தஸாஸ்வ மேதத்தில் ஸஞனம் செய்து அந்த லிங்கங்களைத் தரிசனம் செய்தால் பத்து அஸ்வமேத யாக பலன் கிடைக்கும்.

அதற்கு வடபாகத்தில் மாத்ரு தீர்த்தம் இருக்கிறது. அதில் ஸ்ஞனம் செய்பவர்களுடைய ஜென்ம பயத்தை நீக்குகிறது. அங்கு ஸத்ரீயாஞலும், புருஷஞஞலும் யார் ஸ்ஞனம் செய்தாலும் அவன் மாத்ருகா தேவியின் க்ருபையினுல் இச்சித்த பலனையடைகிறுன். உம்முடைய அகஸ்திய குண்டத்திற்குத் தெற்கில் பிரசித்தமான புஷ்பதந்தேஸ்வரர் இருக்கிறுர்.

அவருக்கு அக்னிகோணத்தில் தேவதைகளினுலும் ரிஷிகளினுலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அநேக லிங்கங்கள் இருக்கின்றது. முன் கூறிய புஷ்பதந்தேஸ்வரருக்குத் தெற்கில் ப்ரமஸித்தியை அளிக்கும் ஸித்தேஸ்வரர் இருக்கிறுர்.

அவரைப் பஞ்சோப சாரத்தினுல் பூஜைசெய்தால் அவர் அவர்களுடையக் கனவில் வந்து பரம ஸித்தியை அருளுகிறுர். ஹரிச்சந்திரேஸ்வரரைப் பூஜைசெய்தால் ஜனங்களுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்கும்.

அவருக்கு மேற்கில் நிர்ருதேஸ்வரர் இருக்கிறுர். அவருக்கு தெற்கில் அங்கீரேஸ்வரர் இருக்கிறுர். அவருக்குத் தெற்கில் க்ஷேமேஸ்வரரும், அவருக்கும் தெற்கில் சித்ராங்கேஸ்வரர் இருக்கிறுர். அவருக்கும் தெற்கில் பிரசித்தமான கேதாரேஸ்வரர் இருக்கிறுர். அவர் தன்னை வணங்கினவர்களை மஹாதேவர்களுடைய அனுசரர்களாக்குகிறுர். கேதாரேஸ்வரருடைய தக்ஷிண பாகத்தில் சூரிய, சந்திர வம்சத்து அரசர்களால் ஸ்தாபிதம் செய்யப்பட்ட நூருயிரம் லிங்கங்கள் இருக்கின்றன.

லோலார்க்கர் தெற்கில் அர்க்க விநாயகர் இருக்கிறுர். அவரைப் பூஜை செய்தால் அவர் எல்லாருடைய ஆசைகளையும் பூர்த்தி செய்கிறுர். அவருக்கு மேற்கில் மகத்தான பலனையளிக்கும் கர்த்தமேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. அவருக்கு மேற்கில் துர்கா குண்டத்தில் மஹாதுர்க்கை எழுந்தருளியிருக்கிறுர். அவள் பக்தர்களுடைய துர்க்கதியை தூர ஓட்டி விடுகிறுள்.

அவளுக்குத் தெற்கில் சுஷ்கா என்னும் அச்சிறு நதியினுல் பூஜித்த சுஷ்கேஸ்வரர் இருக்கிறுர். அவருக்கு மேற்கில் ஜனகேஸ்வரர் இருக்கிறுர். அவருக்கு வடக்கில் சங்குகர்ணேஸ்வரர் இருக்கிறுர்.

அவருக்கு கிழக்கில் எல்லா ஸித்திகளேயும் அருளும் மஹாஸித் தேஸ்வர லிங்கம் இருக்கிறது. ஒருவன் அங்கு ஸித்த குண்டத்தில் ஸ்னனம் செய்து மஹாஸித்தேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்தால் அவன் எல்லா ஸித்திகளுக்கும் அப்பால் போகிருன்.

இது ஸமஸ்த ஸித்திகளுக்கும் அப்பாற்பட்டது. சங்குகர்ணேஸ் வரரின் வாயுகோணத்தில் வாயுவேஸ்வரர் என்னும் லிங்கம் இருக் கிறது.

அவருக்கு முன்னுல் விபாண்டேஸ்வரர் இருக்கிருர். அவருக்கு வடக்கு பாகத்தில் கஹோலேஸ்வரர் .இருக்கிருர். அங்கு துவாரேஸ்வரர் லிங்கமும் துவரரேஷ்வர தேவியும் இருக்கிருர்கள்.

அவர்களே ஆராதனே செய்தால் ஆனந்தவனத்தின் வாஸம் ஸித்தி ஆகும். ஏ முனியே, அந்தஸ்தானத்தில் ஆயுதங்களேத் தாங்கிக்கொண்டு, பலவித ரூபங்களில் சிவகணங்கள் காசீபுரியை ரக்ஷிக்கிருர்கள்.

அங்கேயே ஹரிதீஸ்வரரும், காத்யாயனீஸ்வர லிங்கமும் இருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்திலேயே ஜாங்கலீஸ்வரர் இருக் கிருர். அவருக்குப் பின்னுல் முகுடேஸ்வரர் இருக்கிருர். அங்கேயே முகுட குண்டம் இருக்கிறது.

எல்லா லிங்கங்களேயும் ஸர்வ யாத்திரையாகச் சென்று பலன் பெறவேண்டுமானுல் நிர்மலமான முகுடகுண்டத்தில் ஸ்னனம் செய்து பகவான் முகுடேஸ்வரரைத் தரிசிக்கவேண்டும்.

அப்பொழுது அவனுக்கு ஸமஸ்த லிங்கங்களேயும் தரிசித்த பலன்கள் கிடைக்கிறது. அந்த பூமியே யோகப்யாஸத்திற்கோ தபஸ்ஸிற்கோ ஸித்தி அருளும் இடம்.

ஏ! முனியே! அங்கேயே ஸித்திக்காக ஆயிரக்கணக்கான லிங்கங்கள் சோபிதமாக இருக்கின்றன. ஆனுல் ஹே தேவி! வாராணஸியில் வடக்கு திசை ஒன்றே எனக்கு மிகப்பிரியமானது.

அதிலும் பஞ்சாயதனமான ஓங்காரேஸ்வர ஸ்தானமே மிகவும் பிரியமானது. அங்கு ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ப்ரளயம் இம் மூன்று காலத்திலும் நான் எப்பொழுதும் இருக்கிறேன்.

ஹே!ப்ரியே! இந்த மர்மத்தை அறிந்தவன் பாபத்தில் அழுந்த மாட்டான்.

என்னுடைய உலகத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறவர்கள் சீக்கிர மாக அங்கேயே சென்று இருக்க வேண்டும். உனக்கு இது சுருக்க மாகக் கூறினேன்.

பக்தி பரவசத்தால் இரண்டு இரண்டாகவும் மூன்று மூன்ருகவும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுல் இவைகளே

எடுத்துச் சொல்ல முடியாது. சிரத்தையுடன் அவைகளையெல்லாம் பூஜிக்க வேண்டும் என்று மாத்திரம் கூறினேன்.

முன்கூறப்பட்ட இந்த லிங்கங்கள், குண்டங்கள் கிணறுகள், வாபிகள், தடாகங்கள் இவைகளிடம் அறிவாளிகள் சிரத்தா விஸ்வாஸத்துடன் இருக்க வேண்டும்.

இவைகளெல்லாம் தரிசனம் செய்வதாலும், இவைகளில் ஸ்னானம் செய்வதாலும் மேலும் மேலும் அதிகபலன்கள் அடையலாம்; காசியிலுள்ள லிங்கங்கள், கிணறுகள் தடாகங்கள், ஸரோவரங்கள், வாவிகள், தெய்வமூர்த்தங்கள் இவைகளுடைய எண்ணிக்கையை யாரால் கூறமுடியும்; வேறு எங்கும் உள்ள எல்லா தேவதைகளைவிட ஆனந்த கானனத்திலுள்ள புல்லே ஸ்ரேஷ்டமானது. காரணமென்னவென்றால் இவைகளுக்கும் வேறு ஜென்மம் எடுக்க வேண்டாம். எண்ணிக்கையில்லாத லிங்கங்களையுடையக் காசியே எல்லாத் தீர்த்தங்களுக்கும் ஜன்ம பூமி.

இவைகளைத் தரிசனம் செய்வதினால் ஸ்வர்க்கமும் அந்திமக் காலத்தில் சேவிப்பதினால் மோக்ஷமும் கிடைக்கிறது. ஏ! தேவீ நீ உன்னுடைய தபஸ்ஸினால் மிகவும் பிரியமுள்ளவளாகவும் ஆனாய்.

ஆனால் இந்தக் காசியே எனக்கு சுகமாகவும் இளைப்பாறுவதற்கும் உரிய ஸ்தலமுமாகும், காசியின் பெயர்களைக் கூறுபவர்களும், அதை ஆமோதிப்பவர்களும் எனக்கு, விசாகன், சாகன், நந்தி, கணேசன் முதலியவர்களுக்கு சமமானவர்கள். காசிவாசியே க்ஷேமத்திற்கு அதிகாரியாவார்கள்.

ஏனென்றால் கடுமையான தபஸ்ஸும் பெரிய பெரிய விருதங்களும் மகத்தான தானம் பண்ணினவர்களுக்கு மாத்திரமே காசிவாசம் கிடைக்கிறது.

எவர்கள் ஆனந்தவனத்தில் வசிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு எல்லாத்தீர்த்தங்களில் ஸ்னானமும், எல்லாக்ஞங்களில் தீக்ஷை எல்லா தர்மங்களும் பரிபூர்ணமாக செய்த ஸௌபாக்யம் கிடைக்கிறது.

சுரர்கள், அசுரர்கள், நாகர்கள், யக்ஷர்கள், நரர்கள் யாராகிலும்சரி அந்திமக்காலத்தில் காசிவாசம் செய்யவில்லையானால் அவர்களால் பூமிக்கு பாரம் என்றே எண்ண வேண்டும். வேறு இடங்களில் வசிக்கும் வைதிகப் பிராம்மணர்களைக் காட்டிலும் காசிவாசம் செய்யும் சண்டாளனே ஸ்ரேஷ்டமானவன்.

ஏனென்றால் காசிவாசம் செய்யும் சண்டாளன் பவசாகரத்தைத் தாண்டுகிறான். ஆனால் அன்னிய இடங்களிலுள்ள பிராம்மணன் அதோகதியில் விழுந்து அழுகிக்கொண்டிருக்கிறான்.

ஸர்வக்ஞனும் தூரதிருஷ்டியுடையவன் யாரென்ருல் காசியில் மண்ணிஞல் ஆன சரீரத்தைத் தியாகம் பண்ணிவிட்டு, அமுதமய மான திவ்ய சரீரத்தை எடுப்பவனேயாகும்.

ஸமஸ்த தீர்த்தங்களில் ரகஸ்யங்கள் நிறைந்த இந்த பவித்ர அத்யாயத்தைக் கேட்பவன் நிச்சயமாகக் காசிதரிசனத்தின் பலனை அடைகிருன்.

பிரதி தினமும் காலே வேளேயில் இந்த பவித்ர அத்யாயத்தைப் பாராயணம் செய்வதிஞல் ஸமஸ்த தீர்த்தங்களேயும் தரிசனம் பண்ணினபலன் கிடைக்கிறது.

எந்த ஒரு புத்திமான் தினமும் இந்த எல்லா லிங்கங்களேப் பத்தின அத்தியாயத்தை ஜபிக்கிருனே, அவனுக்கு யமன் என்ன? பாபம் என்ன? ஒன்றுக்கும் பயம் கிடையாது.

ஸுக்ருத் ஒருவன் பவித்ரமான இந்த அத்யாயத்தைப் பாராயணம் பண்ணிஞல் ப்ரும்ம யக்ஞத்தின் பலன் கிடைக்கிறது.

அவனுக்கு ஸமஸ்த குண்டங்களில் ஸ்ஞனம் செய்த பலனும், எல்லாவாவிகளின் தீர்த்தம் பருகிய பலனும் எல்லா லிங்கங்களே யும் தரிசனம் செய்த பலனும் கிடைக்கிறது.

வேறு சிறுசிறு பலன்களேக் கொடுக்கக்கூடிய ஸ்த்தோத்திரங் களிஞல் என்ன பலன்? என்னிடம் பிரியம் வைத்தவர்கள் மஹா பலனேக் கொடுக்கும் அந்த அத்யாயத்தை ஜபிப்பது உசிதம்.

இந்த அத்யாயத்தைக் கேவலம் ஒருதரம் படிப்பதிஞல் என்ன பலன் என்ருல் இந்த உலகத்தில் பெரிய பெரிய மஹாதானங்கள் செய்த பிறகும்கூட இந்த பலன் கிடைக்குமோ என்னமோ சந்தேகம்தான்.

இந்த எல்லாத் தீர்த்தங்கள் ஸ்ஞனத்திஞலும் இந்த எல்லா லிங்கங்கள் தரிசனத்திஞலும் என்ன பலன் கிடைக்குமோ, அது இதைப் பாராயணம் செய்வதிஞல் அவசியம் கிடைக்கும்.

ஏ முனியே, இதுவே உக்ரமான தபஸ், இதுவே மகத்தான ஜபம், காசிலிங்காளி என்னும் இந்த அத்யாயத்தைப் பாராயணம் செய்வதஞலேயே மேற்கூறிய பலன்கள் கிடைக்கும். என்னுடைய விரோதி, சிவத்ரோகி, நாஸ்திகள், வேதத்தை நிந்திப்பவன் அவர்களுக்கு இந்த அத்யாயத்தை ஒருபொழுதும் சொல்லக்கூடாது.

ப்ரும்மஹத்தி, செல்லத்தகாத இடங்களுக்குச் செல்வது, சாப்பிடக் கூடாததை சாப்பிடுவது, குருஸ்த்ரீகமனம், தங்கம் திருடுவது, மாதா பிதாவைக் கொல்வது, கோஹத்தி, பாலர்களே வதைப்பதை இத்யாதி மனம், வாக்கு, கர்மங்களால் அறிந்தோ

அறியாமலோ செய்த பாபங்கள், பாதகம், உபபாதகம், மஹா பாதகம் இவைகளும் இந்த அத்யாயத்தைப் படிப்பதனல் நீங்கு கின்றன. என்னுடைய ஆக்கினை என்ன வென்றல் புத்திரன், பௌத்திரன், தனம் தான்யம் களத்ரம் க்ஷேத்ரம் சுகம், ஸ்வர்க் கம், மோக்ஷகம்முதலிய மனே வாஞ்சித பலன்களை இந்த அத்யா யத்தைப் படிக்கும் சாதுக்கள் அடைவார்கள் என்பதே ஆகும். இது மிகவும் ஸத்யம்.

பகவான் சிவபிரான் தேவி ஜகதம்பாளிடம் இவ்விஷயங்களைக் கூறி கொண்டிருக்கும்போது நந்தி வந்து நமஸ்கரித்துவிட்டு விண்ணப்பித்துக் கொண்டது; பகவானே! விசாலமான ராஜ பவனம் நிர்மாணித்து முடிக்கப்பட்டது. ரதமும் அலங்கரிக்கப் பட்டுத் தயாராக இருக்கிறது. ப்ரும்மா முதலிய தேவர்களும் தயாராக இருகிக்றார்கள்.

பகவான் புண்டரீகாக்ஷனும் கருடன் மேல் ஆரோகணித்து, தன்னுடைய அனுசரர்களுடன்கூட முனீஸ்வரர்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு தங்கள் வரவை முன்னிட்டுக் கொண்டு தங்கள் வரவை எதிர்நோக்கிக் கொண்டு காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பதினன்கு புவனங்களிலுள்ள சிவ விருததாரிகள் எல்லோரும் தங்களுடைய கிருஹப்ரவேச மஹோத்சவத்தைத் தரிசிக்க ஆவல் கொண்டு இங்கு வந்து கூடியிருக்கிறார்கள்.

நந்தியினுடைய இந்த வார்த்தையைக் கேட்ட பகவான் சங்கரர், பார்வதி தேவியுடன் திவ்ய ரதத்தில் ஆரோகணித்து த்ரிவிஷ்டபம், த்ரிலோசனம் என்னும் இடத்திலிருந்துப் புறப் பட்டார்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசீ கண்டத்தில் உத்தாரார்த்த பாஷாடீகாவான தொண்ணூற் றேழாவது அத்யாயம்

ஸம்பூர்ணம்.

தொண்ணூற்று எட்டாவது அத்யாயம்

வியாசதேவர் கூறினார்:- பகவான் கார்த்திகேயன் அகஸ்திய முனி கேட்டவுடன் மஹாதேவருடைய மஹத்வத்தை வர்ணிக்கிறார்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறினார்:-ஏ! மஹா ப்ராக்ஞா அகஸ்தியா, மூன்று லோகங்களுக்கும் ஆனந்தத்தை வளர்ப்பதும் மஹாபாதகங்களை நாசம் செய்வதுமான 'விஸ்வேஸ்வரருடைய க்ருஹப்ரவேசத்தின் கதையைக் கேளுங்கள்.

சித்திரை மாதத்து சுக்ல த்ரயோதசியில் பகவான் சங்கரர் மந்த்ராசலத்திலிருந்து வாராணஸிக்கு வந்து இங்குமங்குமாகச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

அதன்பிறகு மோக்ஷலக்ஷ்மி விலாஸம் என்னும் ராஜமாளிகைக் கட்டி முடிக்கப்பட்டதும் சுக்லப்ரதமையன்று புதன்கிழமை அனுராதா நக்ஷத்ரம் கூடிய ஸப்தம ராசியில் சந்திரனும் மற்ற கிரகங்களிலெல்லாம் உச்ச நிலையில் இருக்கும்பொழுது பகவான் விஸ்வேஸ்வரர் த்ரிலோசன பீடத்திலிருந்து வந்து அரண்மனையில் பிரவேசித்தார்.

அந்த வேளையில் வாத்யங்கள் முழங்கின. திசைகளிலிருந்து சுகமாகக் காற்று வீசியது. வேறு ஒரு சப்தமும் கேட்க முடியாமல் பிராம்மணர்களுடைய வேதத்வனி முழங்கிற்று.

இந்த கோலாகலத்தில் "பூலோகத்திலிருந்து புவர்லோகத்தின் மத்யபாகம் வரைக்கும் சப்தம் எதிரொலித்தது. என்னவென்று வர்ணிப்பது? சங்கரரின் அரண்மனைப் பிரவேசத்தில் எல்லோரும் பரமானந்தம் அடைந்தார்கள்.

கந்தர்வர்கள் மங்கள கீதங்கள் பாடினார்கள். அப்ஸரஸ்ஸுகள் ஆடினார்கள். சித்த சாரணர்கள் மனோகரமாகத் துதித்தார்கள். தேவதைகளின் சந்தோஷத்திற்கு எல்லையே இல்லை.

அச்சமயம் நான்கு பக்கத்திலிருந்தும் 'சுகந்தமான காற்று வீசிற்று. ஆகாயத்திலிருந்து புஷ்பமாரி பொழிந்தது. எல்லோரும் மங்களமாக அலங்கரித்துக்கொண்டு மங்களமான சம்பாஷணையில் ஈடுபட்டார்கள்.

ஸ்தாவர ஜங்கம, ஜீவ ஜந்துக்களெல்லாம் ஆனந்தமயமாயின. அந்த சமயம் தேவர்கள், தானவர்கள், கந்தர்வர்கள், நாகர்கள் அதில் எல்லா ஸ்த்ரீ புருஷர்களிடமிருந்தும் இடையூறு

இல்லாமல் தர்மார்த்த காம மோக்ஷ நான்கு நான்கு புருஷார்த்தங்களும் அடிக்கடி பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன.

ஏ முனியே! அந்த சமயம் தூபப் புகையினுல் ஆகாயம் நிறைந்தது. எவ்விதத்தாலும் தன்னுடைய நீலவர்ணத்தை விடாத ஆகாயம் தூபங்களினுல் புகைமயாயிற்று. ஆரத்திக்கு ஏற்றப்பட்ட தீபங்களின் ஜோதி, ஆகாசத்தில் நக்ஷத்ரங்கள் என்னும் பேரில் இதுவரையில் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. மாளிகையின் ஒவ்வொரு உப்பரிகையின் மேல் நாஞவித வர்ணக் கொடிகள் பறந்தன.

ஒவ்வொரு சிவாலயங்களின் மேலும் ரமணீயமான கொடிகள் பறந்து கொண்டிருந்தன. சில இடங்களில் நடிகர்கள் ஆடிக் கொண்டிருந்தார்.

தில இடங்களில் நாஞவிதமான வாத்யங்கள் முழங்கிக் கொண்டிருந்தன. வழி நெடுகிலும் சந்தனத்தைக் கரைத்து தெளித்து பூமி குளிர்ச்சியாக இருந்தது.

ஒவ்வொரு கிரகங்களின் அங்கணங்களில் பச்சை, வெள்ளை கருப்பு, நீலம் மஞ்சள் முதலிய வர்ணங்கள் தீட்டப்பட்டு அலங்காரமாகத்திகழ்ந்தன.

கிரகங்களின் வாயில் நிலைகளில் நாஞவிதமான ரத்னங்கள் பதித்திருந்ததினுல் அக்தந்த பூமி பாகங்கள் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருந்தன. சுண்ணும்பு அடித்திருந்த உப்பரிகைகளுக்கு அன்றிலிருந்தே சௌதம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

ஏ! கும்பமுனியே! அந்த சமயத்தில் உயிரில்லாத அசேதன வஸ்துகள்கூட உயிருள்ள வஸ்துகளைப் போல் திகழ்ந்தன. உலகத்தில் மங்களகரமாக எவைகளெல்லாம் நினைக்கப்படுகின்றனவோ, அவைகளெல்லாம் ஜன்மோற்சவம் கொண்டாடின.

இந்த விதமான மஹோத்சவத்துடன்கூட விஸ்வேஸ்வரர் வந்து முக்திமண்டபத்தில் பிரவேசித்தார்.

இந்த விதமாக பகவான் மஹேஸ்வரர் தன்னுடைய குமாரர்கள் நெருங்கி சூழ்ந்துவர பகவதி பவானியுடன் உன்னதமான சிம்மாஸனத்தில் ஏறி அமர்ந்தார். அப்பொழுது நான்முகனுன ப்ரும்மதேவர், மகரிஷிகள்கூட அவருக்கு அபிஷேகம் பண்ணத் தொடங்கினுர்.

பிறகு தேவர்களும், நாகர்களும், ஸப்தஸமுத்திரங்களும், மலை அரசர்களும் தூய்மையுள்ளம் படைத்த மகாபுத்திமான்களும் எண்ணிக்கையில்லாத ரத்னங்களினுலும், அநேகவித மாலைகளினுலும், சித்ரமாலைகளினுலும் அபூர்வ சுகந்த திரவ்யங்களினுலும் மிகவும் சந்தோஷத்துடன்கூட பூஜை செய்யத்

தொடங்கினுர்கள். அதேசமயம் மாத்ருகா மாதர்கள் பகவானுக்கு மங்கள ஆரத்தி எடுத்தார்கள்.

அதன் பிறகு சகல தேவதைகளினுல் வந்திருக்கப்பட்ட பகவான் விஸ்வநாதர் முதலாவதாக சமஸ்த முனீஸ்வரர்களுக்கு அவர்கள் ஹ்ருதயத்தில் வெகுகாலமாக இருந்த அபிலாஷைகளை பூர்த்தி செய்து அவர்களை சந்தோஷந் படுத்தி ப்ரும்மாவையும் வெகுமதித்து விட்டு விஷ்ணுவிடம் மரியாதையுடன் கூறினுர்.

வாரும்; இங்கு அமர்ந்து கொள்ளும்; என்னுடைய பெருமைக் கெல்லாம் நீரே காரணம் அல்லவா? நீர் தூர இருந்தாலும் நீர் எப்பொழுதும் என்னுடைய சமீபத்திலேயே இருக்கிறீர். உம்மைப் போலக் காரியதரிசி எனக்கு மற்றொருவருமில்லை.

நீர் ராஜாதிவோதாசனுக்கு உத்தம உபதேசம் அளித்தீர். அதனுல் அந்த ராஜா பரம ஸித்தி அடைந்தான். ஜென்ம அபிலாக்ஷைகளெல்லாம் பூர்த்தி ஆயிற்று.

ஏ! விஷ்ணுவே, உம்முடைய மனதில் தோன்றிய வரங்களைக் கேளும். ஏனென்றுல் உமக்குக் கொடுக்கக்கூடாதது என்னிடம் ஒன்றுமில்லை. இந்த ஆனந்த கானனத்துக்கு நான் வருவதற்கு நீரும் கணேசனும் காரணமாக இருந்தீர்கள்.

இம்மூவுலகத்திலும் பக்தியளிக்கவல்லதும், ப்ரும்ம ரஸாயனக் களஞ்சியமும், பரம சௌக்யத்திற்கு இருப்பிடமான இந்த வாராணஸிபுரி எனக்கு மிகவும் பிரியமானது. இதற்கு சமமாக மூவுலகத்தில் எங்குமேயில்லை.

பகவான் விஸ்வேஸ்வரருடைய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு விஷ்ணுதேவர் வரன் கொடுக்க தயாராக இருந்த சங்கரரைப் பார்த்துக் கூறினுர். ஏ! பிநாக பாணியே நீங்கள் என்னிடம் சந்தோஷமாக இருக்கிறீர்களானுல் தங்கள் சரணுர விந்தத்தை விட்டு நான் விலகாமல் இருக்கும் வரத்தைத் தாருங்கள்.

பகவான் மதுசூதனருடைய இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு சந்தோஷமடைந்து, பகவான் த்ரிபுராரி கூறினுர். ஏ! முராரியே நீ இந்த மோக்ஷலக்ஷ்மி விலாஸத்தில் என்னுடைய பக்கத்திலேயே இருப்பாயாக,

ஏ சக்ரபாணியே, ஒருவன் என்னிடம் பரமபக்தனுக இருந்தும் கூட முதலாவது உன்னை ஆராதிக்காமல் என்னை ஆராதித்தானுனல் அவன் விருப்பத்தை என்னுல் நிறைவேற்ற முடியாது.

இந்த முக்தி மண்டபத்தில் எங்கு நான் இருந்தாலும் சரி எனக்கு என்ன சுகம் அளிக்கிறதோ அது நிர்மலமான கைலாச பர்வதத்திலும் திடபக்தியுடைய என்னுடைய பக்தர்கள் ஹிருதயத்திலும் கூட இல்லை.

ஒருவன் திடமான சித்த விருதியுடன் ஒரு நிமிஷமாவது இந்த மண்டபத்தில் அமர்ந்தானுனல் அந்த ஆழ்ந்த பக்தி யுடையவன் பிறகு கர்ப்பத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டான்.

எல்லாத் தீர்த்தங்களுக்கும் முகுடமணியான சக்கர புஷ்கரிணி தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம்செய்து, மனேநியமத்துடன் இந்த முக்தி மண்டபத்தில் பிரவேசிக்கிருர்களோ, அவர்கள் பாபமற்றவர் களாகவே ஆவது மன்னியில் என்னுடைய பரிஜனங்களில் ஒருவ ராக ஆவார்கள்.

ஒருவர் இந்தமுக்தி மண்டபத்தில் க்ஷணநேரமாவது அமர்ந்து என்னை நினைத்துக்கொண்டு தனக்கு முடிந்தமட்டிலும் தானம், பவித்ரமான கதாச்வரணங்கள் இவைகளைச் செய் வானுனல் அவர்களுக்கு நூற்றுக்கணக்கான கோதானப் புண்ணிய பலன்கள் கிடைக்கின்றன.

ஏ! உபேந்திரா! ஒருவர் மணிகர்ணிகையில் ஸ்னனம் செய்து, ஒருக்ஷணமாகிலும் இந்தமுக்தி மண்டபத்திலமர்ந்து தியானம் செய்தார்களானுல் அவர்களுக்குக் கடுமையான தபம் செய்த பலனும், ஸமஸ்த தீர்த்தங்களில் நீராடினபலனும் சம்பூர்ணமாகக் கிடைக்கும்.

ஓ நாராயணு! இந்தக்காசியில் அடிவைக்கும் இடந்தோறும் தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. ஆனுல் அவைகள் எல்லாம் மணிகர்ணிகைக்கு சமமாகுமா? அதுபோல் எத்தனையோ உத்தம மான மண்டபங்கள் இருந்தாலும் இந்தமுக்தி மண்டபத்திற்கு ஈடாகுமா?

ஏ! விஷ்ணு! வருகிற துவாபரயுகத்தில் இந்த முக்தி மண்டப என்ற பெயர் பிரசித்தமாகும். விஷ்ணு கூறினுர்:— 'ஓ பிரபு கண்ணுதலே! தாங்கள் கூறுவதுபோல எவ்விதம் பிரசித்தமாகும் என்பதைக் கூறுங்கள்,' என்ருர்.

அப்பொழுது தேவதேவர் கூறினுர்:—ஏ சதுர்புஜா, இப் பொழுது வரும் துவாபரயுகத்தில் மஹாநந்தன் என்னும் பெயரு டைய பிராம்மணன் இருப்பான். அவன் ருக்வேதி ஸதாசாரத்தில் தத்பரனுக இருப்பவன். தீர்த்தக்கரைகளில் தானம் வாங்க மாட்டான்.

டம்பமில்லாதவன்; சரளசித்தத்துடன் கூடியவன். அதிதி உபாசாரகன்; அவன் யௌவன தசையை அடைந்தவுடன் பிதாவின் மரணத்திற்குப் பிறகு, காமதேவனுடையக் கூருன பாணங்களினுல் அடிக்கப்பட்டு அவன் ஒரு பெண்ணை சிநேகம் செய்து தன்னுடன் கூடவைத்துக்கொள்வான்.

அந்த விபசாரியின் வலையில் விழுந்து காமாதுரனாக இருந்து புசிக்கத் தகாதவைகளைப் புஜித்து, இவ்விதமாக அனாசாரத்தினால் சொத்துக்களைப் பூராவும் அழிப்பான். அந்த மூடாத்மா தனிகர்களான வைஷ்ணவர்களைக் கண்டால் வைஷ்ணவவேடம் பூண்டு சைவர்களை நிந்திப்பான்.

தானசீலர்களான சைவர்களின் சமாஜத்தில் நுழைந்து பாசுபத தீக்ஷைப்பெற்றவனாக நடித்து, வைஷ்ணவர்களை நிந்திப்பதில் முதல்வனாக நிற்பான்.

இந்த மஹாநந்தன் என்னும் பிராம்மணன் பாஷாண்ட தர்மத்தில் நிபுணனாய் ஸ்னானம் சந்தியா ஒன்றும் செய்ய மாட்டான்.

பெரியதிலகமும், பெரிய மாலையும் போட்டுக்கொண்டு வெளுத்த வஸ்திரத்தையுடுத்துக்கொண்டு, குடுமியை ஆட்டிக்கொண்டு, இழிவான தானங்களை வாங்குவதற்கு எல்லோருக்கும் முன்னால் கையை நீட்டுவான். இப்படிப்பட்ட துஷ்டனுக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் பிறப்பார்கள்.

அவனுடைய இந்த நடத்தை உச்சகட்டத்தில் இருக்கும் சமயம் ஒருதனவந்தர் தீர்த்தயாத்திரைக்காக மலைப்பிரதேசத்திலிருந்துவருவார்.

அந்த பணக்கார யாத்ரீகன் மணிகர்ணிகையில் ஸ்னானம் செய்துவிட்டுச் சொல்லுவான். நான் ஜாதியில் சண்டாளன் ஆனாலும் உத்தம குலத்தைச் சேர்ந்தவன். எனக்கு இங்கு தானம் பண்ணவேண்டுமென்ற இச்சையிருக்கிறது.

யாராவது இங்கு தானம் வாங்குபவர்கள் உண்டா? அதைக் கூறினால் நான் தானசங்கல்பம் பண்ணி கொள்ளுவேன் என்பான். அந்தத் தாழ்ந்த குலத்தவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு பக்கத்திலிருந்த ஒரு மனிதன் சுட்டிக்காட்டி அதோ அங்கு ஒருவன் தியான முத்ரையினால் ஜபம் செய்து கொண்டிருக்கிறான் பாருங்கள்.

அவன் உன்னுடைய தானம் வாங்குவான். வேறு ஒருவரும் வாங்கமாட்டார்கள் என்பான்.

அப்பொழுது நீச்சகுலத்தவன் சதானந்தன் சமீபத்தில் சென்று சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து கூறுவான்.

மஹாப்பிராம்மணா, என்னிடம் கொஞ்சம் பொருள் இருக்கிறது. அதை தயவு செய்து தாங்கள் வாங்கிக்கொண்டு என்னுடைய தீர்த்த யாத்திரையை பலனுடையதாகச் செய்து என்னை உத்தாரணம் செய்யவேண்டும் என்பான்.

அப்பொழுது அவன் கையால் காதை வளைத்துக்கொண்டு தியானத்தைவிட்டு சமிக்ஞையினுல் கேட்டான். உன்னிடம் எவ்வளவுதனம் இருக்கிறதென்று, அவன் மஹாநந்தனுடைய சமிக்ஞையைப் புரிந்துகொண்டு எவ்வளவு பொருள்கள் கிடைத்தால் தாங்கள் சந்தோஷப் படுவீர்களோ; அவ்வளவு கொடுப்பேன். அதில் ஒன்றும் வித்யாசம் கிடையாது என்பான்.

பிறகு இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடனேயே துஷ்டனுன மஹாநந்தன் தன்னுடைய மௌனத்தைக் கலைத்து மிகவும் சந்தோஷத்துடன் கூடக் கூறுவான், எனக்கு தானம் வாங்குவதில் கொஞ்சம்கூட இச்சை கிடையாது.

ஆனுல் நீ பிரார்த்திக்கிருய். அதனுல் சங்கோஜத்துடன் வாங்கிக் கொள்கிறேன்; அதுவும் உன்னை அனுக்ரகம் செய்வதற்குத்தான். ஆனுல் உத்தமோத்தமா! நீ நான் சொல்வதை ஒப்புக் கொண்டால் நான் தானம் வாங்கிக் கொள்கிறேன்.

அதாவது உன்னிடம் இருக்கும் தனத்தை முழுவதும் எனக்குத்தர வேண்டும். மற்றவர்களுக்குக் கொஞ்சக்கூட தரக் கூடாது. அப்படியானுல் நான் தானம் வாங்கிக் கொள்ளுவேன்.

அப்பொழுது தாழ்க்குலத்தவன் கூறுவான்; ''ஏ! விப்ரா, நான் விஸ்வேஸ்வரரை சந்தோஷப் படுத்துவதற்காக எவ்வளரு தனம் கொண்டு வந்திருக்கிறேனே, அவ்வளவையும் உனக்குத் தருகிறேன். ஏனென்ருல் நீரே என்னுடைய விஸ்வநாதர்.

ஏ! உத்தம பிராம்மணரே இந்த விஸ்வநாதரடைய ராஜ தானியில் யார் இருக்கிருர்களோ, அவர்கள் தாழ்ந்தவர்களிலும் தாழ்ந்தவர்களானுலும்சரி அல்லது உயர்ந்தவர்களிலும்சரி எல்லோரும் விஸ்வேஸ்வரருடைய அம்ஸ ரூபியாவார்கள்.

எவர்கள் மற்றவர்களை உயர்த்துகிருர்களோ, எவர்கள் மற்றவர்களுடைய விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்கிருர்களோ, எவர்களுடைய சுபாவம் பரோபகாரம் செய்வதிலேயே ஈடுபட்டிருக்குமோ, அவர்களெல்லாம் விஸ்வேஸ்வரருடைய அம்சம்.

சதானந்தன் இந்த வினயமுள்ள வார்த்தைகளைக்கேட்டு பரம சந்தோஷமடைந்து அவனிடம் கூறுவான்.

அப்பொழுது தர்ப்பையை எடுத்துக்கொண்டு சீக்கிரமாகவே சங்கல்பம் செய்து கொள். சுபஸ்யசீக்ரம். இதைக் கேட்ட அந்த உதாரமான பர்வதவாசி மிகவும் சந்தோஷமடைந்து விஸ்வநாதர் சந்தோஷம் அடையட்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு சங்கல்பம் செய்த பொருளைத் தானம் செய்துவிட்டு, தன் தேசத்திற்குச் செல்வான். பிறகு சதானந்தன் மற்ற பிராம்மணர்கள் அவனை இழிவாக

நிந்தித்ததையும் பொருட்படுத்தாமல் அங்கேயே இருந்து கொண்டிருப்பான்.

அவன் வெளியில் போகும்பொழுதெல்லாம் மற்றவர்கள் அவனை நிந்தித்துக் கொண்டே கூறுவார்கள். சண்டாளனுடைய தானம் வாங்கினதினால் இவனும் சண்டாளன்தான், என்று கூறி, அவனை ஜாதிப்ரஷ்டம் செய்து விடுவார்கள், இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டு 'தூ, தூ' என்று அவன் பின்னாலேயே போவார்கள்.

அப்பொழுது அவன் காகத்தைக் கண்ட ஆந்தையைப்போல ஊர்க்காரர்களுக்கு பயந்துகொண்டு வீட்டை விட்டு வெளியே வரமாட்டான். லஜ்ஜையினாலேயே எப்பொழுதும் அவன் தலை தாழ்ந்தேயிருக்கும்.

அதற்கு பின் அவன்தனது வைப்பாட்டியுடன் சம்பந்தம் வைத்துக்கொண்டு வாராணஸிபுரியை விட்டுவிட்டு கயைக்குப் பக்கத்திலுள்ள கீக்கடதேசத்திற்குச் செல்வான்.

வழியிலேயே அவன் சாதுக்களின் சங்கத்தில் இருந்தாலும்கூட அவனிடம் நிறைய பணம் இருக்கிறது என்று திருடர்கள் அவனை சூழ்ந்துக் கொள்ளுவார்கள்.

அப்பொழுது அவர்கள் சதானந்தனை குடும்பத்துடன் பிடித்துக் கொண்டுபோய் ஒரு பயங்கரமான வனத்திற்குள் அழைத்துச் சென்று அவனுடைய தனத்தை எல்லாம் பரித்துக் கொள் வார்கள்.

பிறகு அவர்கள் யோஜிப்பார்கள் இவனிடம் அதிகமாக தனம் இருப்பதனால் இவனை உயிரோடு விட்டுவிட்டால் நமக்கு ஆபத்து, அதனால் இவனை அவன் குடும்பத்துடன் கொன்று விடுவதே சரி,

அந்தக் கொள்ளைக்காரர்கள் இவ்விதம் நிச்சயம் செய்து கொண்டு கூறுவார்கள்.ஓ!யாத்ரீகனே!நீ உன் இஷ்ட தெய்வத்தை நினைத்துக்கொள். உன்னை உன் குடும்ப சகிதம் கொன்றுவிடப் போகிறோம்.

இதைக் கேட்டு பிராமணன் மனதிற்குள் யோஜிப்பான். நான் யாருக்கு வேண்டி சண்டாளனிடமிருந்து இத்தனை பணம் வாங்கினேனோ அவர்கள் எல்லோரும் கொல்லப்படுவார்கள்.

நான் தானம் வாங்கினதும் வியர்த்தமே. என்னுடைய வாழ்க்கையே வீணாயிற்று, காசி வாசத்தையும் விட்டாயிற்று.

என்னுடைய துர்புத்தியினாலேயே ஒரேயடியாக நாசம் ஆகி விட்டேனே, அந்த நீசனிடம் தானம் வாங்கினதினால் காசியில் மரணம் அடைவதற்கும் கொடுத்து வைக்கவில்லையே,

இப்படி அந்திம சமயத்தில் காசியையும் குடும்பத்தையும் நினைத்துக் கொண்டு அந்தப் பிராம்மணன் கொள்ளைக்காரர்களால் கொலை செய்யப்பட்டும் கூட கீக்கட தேசத்தில் கோழியாகப் பிறப்பதான்,

அவனுடைய மனைவி பெட்டையாகவும், குழந்தைகள் கோழிக் குஞ்சாகவும் பிறக்கும். அந்திம சமயத்தில் காசியை நினைத்துக் கொண்டு பிராணனை விட்டதினால் அவர்களுக்கு முன் ஜென்ம ஞாபகம் இருக்கும்.

இந்த விதமாக வெகு தினங்கள் சென்ற பிறகு முன்பு அவனுடன் யாத்திரை செய்த சாது ஜனங்கள் இந்தக் கோழிகள் இருக்கும் வழியாக வருவார்கள்.

அப்பொழுது இந்த சாதுக்கள் உரத்த குரலில் பேசிக் கொண்டே வருவார்கள். அப்பொழுது அந்தக் கோழிகள் சாது ஜனங்களுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு முந்திய ஜென்மத்தின் நினைவோடு இருப்பதினால் அவர்களுக்குப் பின்னால் இந்தக் கோழி களும் போகும்.

அந்த சாது ஜெனங்களும் தயையுடன் கோழிகளுக்கு அரிசி முதலிய தானியங்களை இறைத்துக் கொண்டு, காசி க்ஷேத்திரத் திற்குக் கூட்டிக் கொண்டு போவார்கள்.

அந்தப் பரம பவித்ரமான முக்தி மண்டபத்தில் நான்கு பக்கங் களிலும் திரிந்து கொண்டிருக்கும். அப்பொழுது இந்தக் கோழிகள், உணவை ஜெயித்தவர்களும், நியம சீலர்களும் காமக்ரோதத் திற்குப் பராமுகம் காட்டுபவர்களும், என்னுடையக் கதையையேக் கேட்கும் விருப்பமுடையவர்களும், லோப, மோகமற்றவர்களும், கங்காஸ்னானத்தினால் நனைந்த கேசத்துடன் இருப்பவர்களும், என்னுடைய நாமத்தை உச்சரிப்பதிலேயே நினைவாக இருப்பவர் களும், என்னிடத்திலேயே லயித்த மனத்தையுடையவர்களும்' என்னுடைய க்ஷேத்திர வாசிகளான பக்தர்களைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

இதற்குப் பிறகு அந்த சாது ஜனங்கள் கூட இக்கோழிகள் முன்ஜென்மத்தில் நல்ல ஸம்ஸ்காரங்கள் கொஞ்சம் இருந்த படியால்தான் ஸத்கர்மங்களை அவலம்பிக்கிறது என்று ஒருவருக்கொருவர் கூறிக்கொண்டு அக்கோழிகளை மிகவும் மதிக்கத் தொடங்குவார்கள்.

அக்கோழிகளும் ஆகாரத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்துக் கொண்டே வந்து கடைசியில் பிராணனை விட்டுவிடும். ஹே! விஷ்ணுவே இந்தக் கோழிகள் —எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே— எனது க்ருபையினால் விமானத்தில் ஏறி

கைலாசம் வந்து, வெகு தினங்கள் வரை ஸர்வ உத்தமமான திவ்ய போகங்களை அனுபவித்து விட்டு பரம ஞானியராகி சாஸ்வத முக்தியையடையும்.

அப்பொழுது துவாபரயுகத்து ஜனங்கள் இந்த முக்தி மண்டபத்தை குக்குடமண்டபம் என்று அழைத்து பிரஸித்தி யடையச் செய்வார்கள்.

எவர்கள் இந்த முக்தி மண்டபத்தில் அமர்ந்து, அந்தக் கோழிகளின் சரிதத்தை ஸ்மரிக்கிறுர்களோ, அவர்கள் எல்லோரும் பரமகல்யாண மங்களத்தையடைவார்கள்.

பகவான் மகாதேவர் விஷ்ணு தேவரிடம் இந்த வருங்காலக் கதையைக் கூறிக்கொண்டு இருந்தார். அதே சமயம் மணியடிக்கும் பலத்த சப்தம் கேட்டது.

அப்பொழுது தேவ தேவர் உமாபதி நந்தியை அருகில் அழைத்து, ஹே! நந்தி இந்த பலத்த மணிசப்தம் எங்கிருந்து வரு கிறது என்பதைப் பார்த்துவா, என்றுர்.

அப்பொழுது நந்திதேவர் சந்தோஷ சித்தத்துடன் சென்று விசாரித்துக் கொண்டு கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு ப்ரணமம் செய்து வ்ருஷபத்வஜரிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்.

நந்திதேவர் கூறுவார், ஹே தேவர் கூறுவார், ஹே தேவாதி தேவ, த்ரிலோசன, நான் இப்பொழுது ஒரு அபூர்வ ஸமாசாரம் தங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தப் போகிறேன். அங்கு மோக்ஷலக்ஷ்மி விலாஸத்தைப் பார்த்து வெகு அழகாகஅதற்குப் பூஜை செய்து கொண்டிருக்கிறுர்கள்.

மகாதேவர் அறிந்து புன்னகையுடன் கூறினுர், நமது முயற்சி வெற்றியடைந்து அதற்கு பிறகு மங்களமய விஸ்வேஸ்வரர் பகவதி அன்னபூர்ணு ப்ரும்மா விஷ்ணு இவர்கள் ஸஹிதம் எழுந்து ரங்க மண்டபத்துக்குச் சென்றுர்.

ஹே! அகஸ்தியா! என்று அழைத்து ஸ்கந்தர் கூறுவார்:- பரம ஆனந்தத்துடன் இந்த அத்யாயத்தைக் கேட்பவர் இங்கு மிக்க ஆனந்தத்தை அனுபவித்து விட்டுக் கடைசியில் கைலாசத்தை அடைவார்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவதான காசீ கண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷா டீகாவான தொண்ணூற்று எட்டாவது அத்யாயம்.

ஸம்பூர்ணம்.

தொண்ணூற்று ஒன்பதாம் அத்யாயம்

வியாஸர் கூறுவார் :- ஹே ஸூதரே, ஸ்கந்ததேவர் அகஸ்தியருக்கு தேவாதிதேவர் பரமாத்மா விஸ்வநாதருடைய சரித்ரத்தை எவ்விதம் வர்ணித்தாரோ, அவ்விதமே உமக்குக் கூறுகிறேன்கேளும்.

அகஸ்தியர் கேட்டார்:-ஹே ஸ்கந்த பகவான் விஸ்வேஸ்வரர் தேவகணங்களுடன் முக்திமண்டபத்திலிருந்து சென்று என்ன செய்தார்? அதைத் தாங்கள் எனக்குக் கூறுங்கள் என்றார்.

ஸ்கந்தர் கூறுவார் :- ப்ரும்மா விஷ்ணுவுடன் மஹேஸ்வரர் முக்தி மண்டபத்திலிருந்து எழுந்திருந்து சிருங்கார மண்டபத்திற்குச் சென்று என்ன செய்தாரென்பதைநான் உமக்குக் கூறுகிறேன்.

பகவான் சங்கரர், பகவதி மற்றும் நாங்கள் எல்லோரும் பின்தொடர சிருங்கார மண்டபத்திற்குச் சென்று கிழக்கு முகமாக அமர்ந்தார்.

இந்திரன் சாமரம் வீசினன், நான்கு பக்கங்களிலும் சப்தரிஷிகள் சூழ்ந்து கொண்டார்கள், பின்பக்கம் அஸ்திர, சஸ்திரதாரிகளாக அலங்கரித்துக் கொண்டு சிலகணங்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள். அச்சமயம் பகவான் சம்பு தனது வலக்கையைத் தூக்கிக் கொண்டு விஷ்ணு பகவானுக்கு காட்டிக் கொண்டு கூறினர்:

''பாரும் பாரும் இந்த லிங்கம் பரம ஜோதிஸ்வரூபமானது, இது எல்லா விதத்திலும் மேலானது, இதுவே பரமஸித்தி தரும் வள்ளலாகவும், என்னுடைய ஸ்தாவரஸ்வரூபமும் ஆகும். இவர்கள் எல்லாரும் சிவமதஸ்தர்கள்; கபால ப்ரும்மசாரிகள் இந்தியரியங்களை ஜயித்தவர்கள், தபோநிஷ்டர்கள், பஞ்சதத்வத்தின் அர்த்தஞானத்தின் நிபுணர்கள். பஸ்மக்குவியலில் தூங்குபவர்கள். தமோகுணத்தை விட்டவர்கள், அடக்கம் என்னும் குணத்தை ஆச்ரயித்தவர்கள்; பரம சுசீலர்கள்! ஊர்த்வரேதஸ்கள் லிங்கார்ச்சனத்தில் ஈடுபட்டவர்கள்; எப்பொழுதும் ஏகாக்ர சித்தமானவர்கள், எப்பொழுதும் அக்னியிலும், ஜலத்திலும் நீராடி, நிர்மலமான சரீரம் படைத்தவர்கள்.

கந்தமூல பலத்தையே புஜிப்பவர்கள், பரம தத்வதர்சனத்தில் நிலைத்த த்ருஷ்டியுடையவர்கள். ஸத்யசீலர்கள், கோபஹீனர்கள், நிர்மோகிகள் ஸர்வத்தையும் தியாகம் செய்தவர்கள்;

நிஸ்பருகமானவர்கள் (ஆசையற்றவர்கள்), ப்ரபஞ்சத்தை சூன்யமாக பார்ப்பவர்கள் ஆதங்கமற்றவர்கள், நிராமயர்கள், ஐஸ்வர்யநியாகிகள், செயலற்றவர்கள், ஸங்கத்திலிருந்து பராமுகமானவர்கள், சுத்தாந்த கிரணமுடையவர்கள்.

ஸம்ஸார ஸாகரத்தை கடந்து சென்றவர்கள், நிர்விகல் பர்கள், பாபமற்றவர்கள், த்வந்தம் நீங்கியவர்கள், நிச்சயபுத்தி யுடையவர்கள், நிரகங்காரர்கள்,

எப்பொழுதும் எனக்கு சந்தோஷத்தை கொடுப்பவர்கள். எனது புத்ரனுக்கு ஸமமானவர்கள். எனது பிரதிநிதிகள், என்னை உபரஸிப்பவர்கள் இவர்கள் எல்லோரையும் நான் என்று நினைத்தே வணங்க வேண்டும்; பூஜிக்க வேண்டும்.

இவர்களைப் பூஜித்தால் நான் நிச்சயமாக சந்தோஷ மடைவேன், இதில் சந்தேகமேயில்லை. இந்த விஸ்வநாதபுரியில் சிவயோகிகளுக்கு உணவு அளிக்க வேண்டும்;

இங்கு ஒருவருக்கு போஜனம் அளித்தால் கோடி கோடி பேர்களுக்கு அளித்த பலனைத் தருகிறது. இவர்களே ஸ்தாவர ரூப விஸ்வேஸ்வரரான ஜகத்பிரபு; இவ்வுலகில் ஸர்வ பக்திமான் களுக்கும் ஸித்தி அருளும் கர்த்தா இவரே. ஹே தேவர்களே, நான் இந்த ஆனந்த கானனத்தில் சில ஸமயம் மறைந்திருப்பேன். சிலசமயம் கண்களுக்குத் தோன்றுவேன்;

என் இஷ்டபடி இருப்பேன்; ஆனுல் பக்தர்களுக்கிரங்கி எப் பொழுதும் லிங்கஸ்வரூபமாக அபீஷ்டங்களை அருளிக்கொண்டு அமர்ந்திருப்பேன். இந்த லிங்கத்தைத் தரிசிப்பதற்காக மற்ற ஸ்வயம்பூ லிங்கங்களும், பிரதிஷ்டித்த லிங்கங்களும் நாலுபக்கத்தி லிருந்தும் இங்கு வந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

ஆனுல் எல்லா லிங்கத்தினிலும் நான் இருந்தாலும் இந்த லிங்கமே எல்லாவற்றிலும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமானது. இதில் ஸந்தேகமேயில்லை.

ஹே! ஸ்வர்க்க வாஸிகளே, எவர்கள் சுத்த மனதுடன் சிரத்தை யுடன் இந்த லிங்கத்தை தர்சனம் செய்பவர்களோ, அவர்களே என்னை சாக்ஷாத்காரமான தர்சனம் செய்தவர்களாவார்கள்.

ரிஷிகளுடன்கூட நீங்களும் இதைக் கேளுங்கள் இந்த லிங்கத்தின் பெயரைக் கேட்டமாத்திரத்திலேயே, க்ஷணமாத் திரத்திலேயே ஸஞ்சித கர்மங்களையே நஷ்டமயைச் செய்கிறது.

இந்த லிங்கத்தை ஸ்மரணம் செய்த மாத்திரத்திலேயே எனது சொல் பிரகாரம் இரண்டு ஜன்மங்களாக சேர்த்து வைத்த

பாபங்கள் நிச்சயமாக சீக்கிரம் நஷ்டமடையும். இதில் சந்தேக மில்லை.

இந்த லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்யவேண்டுமென்று மனதில் நினைத்து வெளியில் கிளம்பினவுடனேயே மூன்று ஜன்மங்களில் சேர்த்துவைத்த சஞ்சித கர்மங்கள் உடனேயே விலகுகின்றன.

ஏ அமரர்களே மேலும் இந்த லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்பவர் களுக்கு நான் தயையுடன் நூற்றுக்கணக்கான அஸ்வமேத யாகங்களுடைய பலனைக் கொடுக்கிறேன்.

ஏ! ஸுரஸமூகமே என்னுடைய இந்த ஸவயமபுவான விஸ்வேஸ்வர லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்த மாத்திரத்திலேயே ஆயிரக்கணக்கான ராஜஸூய யக்ஞங்கள் செய்த பலன் கிடைக்கும்.

பக்தி பாவத்துடன் கூட இந்த லிங்கத்திற்கு ஒரு கை ஜலம் சமர்ப்பித்து ஒரே ஒரு புஷ்பத்தை சமர்ப்பித்தாலும் நூற்றுக் கணக்கான ஸ்வர்ணபுஷ்பத்தை சமர்ப்பித்தபலன் கிடைக்கும்.

இந்த லிங்கம்ராஜருக்கு பக்தி பாவத்துடன் சாதாரணப் பூஜையைச் செய்தாலும் ஆயிரக்கணக்கான ஸ்வர்ண புஷ்பங் களால் அர்ச்சித்த பலன் கிடைக்கும்.

பஞ்சாம்ருதம் முதலிய த்ரவயங்களினுல் இந்த லிங்கத் திற்குப் பூஜை செய்தால் தர்மார்த்த காமோக்ஷமாகிய நான்கு புருஷார்த்தங்களும் கைமேல் கிடைக்கும்.

ஏ! அமரர்களே என்னுடைய இந்த லிங்கத்தை வஸ்திரத் தினுல் வடிகட்டின சுத்த ஜலத்தினுல் அபிஷேகம் செய்தால் லக்ஷகணக்கான அசுவமேத யக்ஞம் செய்த பலன் கிடைக்கும்.

வாசனையோடு கூடின சந்தணத்தினுல் இந்த லிங்கத்திற்கு லேபனம் செய்தால் அமர பெண்கள் உங்களுக்கு சந்தணம் பூசுவார்கள். வாசனை மயமான தூபத்தை சமர்ப்பித்தால் உயர்ந்த வாசனைகள் அவர்களை வந்தடையும். நெய் தீபத்தை சமர்ப்பித்தால் ஜோதிரூபமாக விமானத்தில் ஏறி என்னுடைய உலகத்தையடையலாம்.

பக்தியுடன் கூட ஒரு தரமாவது கற்பூர ஹாரத்தி எடுத்தால் கற்பூரம் போன்ற வெண்மையான திருமேனியடைந்து நெற்றிக் கண்களுடன் விளங்குவார்கள்.

இந்த லிங்கத்திற்கு சாதாரணமாக ஒரு நைவேத்யம் செய் தாலும் ஒவ்வொரு அணுவிற்கும் ஒவ்வொரு யுகங்கள் போகங் களை அனுபவித்து அவன் கைலாஸ பர்வதத்தில் வசிப்பான்.

ஒருவன் விஸ்வேஸ்வரருக்கு சர்க்கரையும், நெய்யும் கலந்த சர்க்கரைப் பொங்கலை சமர்ப்பித்தால் அவன் தேவதைகளையும், பிதுர்க்கள், மனுஷ்யர்களுடன் மூன்று லோகங்களையும் த்ருப்தி படுத்துகிறான்.

ஒருவன் கண்ணாடி, சாமரம், சத்ரம், கட்டில் முதலியவைகளை சமர்ப்பித்தானானால் அவனுக்கு இவ்வளவென்று கூறமுடியாத பலன் கிடைக்கிறது.

ஸமுத்ரத்திலுள்ள ரத்னங்களை எண்ணினாலும் எண்ணலாம், இந்த சத்ர, சாமரங்களை சமர்ப்பித்தவனுடைய பாக்கியங்களை யாரால் அளவிட முடியும்?

ஒருவன் பக்தியுடன்கூட என்னுடைய கோவில் மணி முதலிய பூஜைக்குரிய உபகரணங்களை ஸமர்ப்பித்தானானால் அவன் எப் பொழுதும் என் பக்கத்திலேயே இருப்பான்.

ஒருவன் எனக்காக கீதம், வாத்யம், நிருத்யம் இவைகளில் ஒன்றைச் செய்தாலும்கூட அவன் இரவும் பகலும் இந்த போகங் களை அனுபவிப்பான்.

ஒருவன் என்னுடைய கோவிலில் சித்திரங்கள் தீட்டி அழகு செய்வானானால் அவன் எனக்கு முன்னால் உட்கார்ந்துகொண்டு மஹாபோகங்களை அனுபவிப்பான்.

அறிவாளி ஒருவன் அவன் வாழ்விற்குள் ஒருநாளாவது விஸ்வேஸ்வரரை வணங்கினால் மூன்று லோகங்களும் அவன் கால்களில் வணங்கக்கூடிய பூபதியாகிறான்.

ஒருவன் விஸ்வநாதரைத் தரிசனம் செய்து, பிறகு அன்னிய இடங்களுக்குச் சென்று இறந்தாலும் அடுத்த ஜன்மத்தில் அவன் கட்டாயம் மோக்ஷத்தை அடைகிறாள்.

யாருடைய நாக்கு நுனியில் விஸ்வநாதருடைய நாம ஜெபமும், காதுகளில் விஸ்வேஸ்வரருடையக் கதையும், சித்தத்தில் விஸ்வேஸ்வரருடைய த்யானமும் எப்போதும் இருந்து கொண் டிருக்கிறதோ அவனுக்குப் புனர்ஜன்மம் ஏது?

ஒருவன் இந்த விஸ்வநாதர் என்ற பெயருடைய லிங்கத்தைத் தரிசனம் செய்து அதைப்பற்றி எப்பொழுதும் புகழ்ந்து கொண்டே யிருந்தானானால் அவன் புண்ணியமாகிய பதத்தையடைந்து, என்னுடைய பாரிஷதர்களில் ஒருவனாகிறான்.

நற்செய்கைளையுடைய ஒருவன், விஸ்வநாதா, விஸ் வேஸ்வரா, விஸ்வேசா, என்று எப்பொழுதும் ஜபித்துக் கொண்டிருந்தானானால் அவன் என் சித்தத்தில் எப்பொழுதும் குடியிருக்கிறான்.

ஏ தேவ கணங்களே, இந்த மஹாலிங்கம் எனக்குப் பரம பூஜ்யமானது, என்னைக் கருத்துடன் பூஜிக்க வேண்டும்.

விஸ்வேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்யாதவர்களையும், விஸ்வ நாதரை நினைக்காதவர்களையும் யமராஜருடைய தூதர்கள் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கர்ப்பத்துக்கத்தை யடிக்கடி அனுபவித்துக் கொண்டே யிருக்கிறார்கள்.

ஒருவன் இந்த லிங்கத்தை வணங்கினால் அவனை ஸுராஸு ரர்களும் வணங்குவார்கள். ஒருதரம் நமஸ்கரித்தப் பலனைப் பார்த்தோமானால் திக் பாலர்களுடைய பதவியும் அதற்கீடாகாது

ஏனென்றால் திக் பாலர்களின் பதவியிலிருந்து ஒருநாள் கீழே விழவேண்டியிருக்கும். மஹாதேவனை நமஸ்கரித்தவனுக்கு ஒரு நாளும் வீழ்ச்சி ஏற்படாது.

ஏ! மஹரிஷிகளே, தேவதைகளே கவனமாகக் கேளுங்கள், பரோபகாரத்துக்கு வேண்டியே நான் இதைக் கூறுகிறேன். பூலோகம், புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம், மஹர்லோகம், ஜனலோகம் இவைகளிலெல்லாம் விஸ்வேஸ்வரருக்கு ஸமானமாக ஒரு லிங்கம் கூடகிடையாது;

ஏ! தேவகணங்களே, இதுமட்டுமல்ல, தபலோகம், சத்ய லோகம், வைகுண்டம், கைலாஸம், ரஸாதலம் இவைகளில்கூட விஸ்வேஸ்வரருக்குத் துல்யமான லிங்கமும் மணிகர்ணிகைக்கு ஸமானமானத் தீர்த்தமும் கிடையாது;

விஸ்வநாதருக்கு ஸமானமான லிங்கமும் மணிகர்ணிகைக்குத் துல்யமான தீர்த்தமும், என்னுடைய ஸுபமயமான ஆனந்த வனத்திற்கு நிகரான தபோவனமும் மற்றொன்று கிடையாது.

இந்த வாராணஸிபுரியே தீர்த்தமயமாக இருக்கிறது. அதனு டைய பேரே தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் தீர்த்தம் என்று முழங்கு கிறது. இருந்த போதிலும் இந்த மஹா பவித்ரமான மணிகர்ணி கையே, எனக்கு சௌக்யத்தைக் கொடுக்கும் பூமி.

என்னுடைய இந்த அரண்மனையிலிருந்து வடகிழக்கு திசைக்கு மத்தியில் இடதுபக்கத்தில் 300 அடியும், தெற்கு பக்கத்தில் 300 (இந்த வடகிழக்கு மத்திய பாகத்தில் 500 அடி கங்கைக்கு மத்தியில்) மணிகர்ணிகையின் எல்லையாகும்.

இந்த பூமி த்ரைலோக்யத்திற்கும் ஸாரஸொரூபமாகும். பரமாத்மாவிற்கும் ஆதாரஸ்தானமானது; அதனுல் மணிகர்ணிகையை ஸேவிப்பவர்கள் என்னுடைய இதயத்தில் சுகமாகத் தூங்குகிருர்கள்.

• என்னுடைய இந்த ஆனந்தவனத்தில் என்னுடைய இந்த அமுதமயமான இந்த லிங்கம் இருக்குமிடம் எல்லா ஸ்தானங்களுக்கும் மோக்ஷ ஸ்தானமாகும். இது பக்தர்களிடம் க்ருபையினுல் ஏழு பாதாள லோகங்களையும் பேதித்து எழுந்திருக்கிறது.

க்ருத்ரும புத்தியினுல் இந்த லிங்கத்தைப்பற்றி, இது தானுகவே முளைத்து எழுந்ததல்ல, பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட லிங்கமே என்று எவனுவது கூறினுல் அவனுக்கு விதித்திருக்கும் தண்டனை என்னவென்ருல் அவனுக்கு கர்ப்ப வாசத்திலிருந்து விடுதலையே கிடையாது;

என்னுடைய பக்த ஜனங்களுக்கு உசிதமானதென்னவென்ருல், இந்த லிங்கத்திற்கு பதார்த்தங்களை சமர்ப்பிக்க வேண்டும். ஏனென்ருல் வேறு இடங்களில் செய்த பாபங்கள் மாதிரி இங்கு சமர்ப்பிக்கப்படும் வஸ்துகள் ஓரிடத்திலும் (இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும் கூட நாசமடையாது.)

எவர்கள் தூரதேசத்திலிருந்துகொண்டு என்னுடைய இந்த லிங்கத்தை அங்கேயேக் கருத்துடன் விசேஷமாக ஆராதித்துக் கொண்டு இருக்கிருர்களோ, அவர்களை மோக்ஷலக்ஷ்மி, நான் அவர்களுக்குக் கொடுத்த போகங்கள் சஹிதம் இங்குவசிக்கச் செய்கிருள்.

ஏ விஷ்ணு, ஏ சிருஷ்டிகர்த்தா, ஏ தேவகணங்களே, ஏ ரிஷீச்வரர்களே, நீங்கள் நான் சொல்வதை நன்கு கவனிக்க வேண்டும். என்னுடைய இந்த லிங்கம் ஸத்புருஷர்களுக்குப் பரமஸித்தி அளிக்கவல்லது. எனக்கும் இந்த லிங்கத்திற்கும் கொஞ்சம்கூட பேதம் கிடையாது.

ஸமஸ்த ஸித்திகளுக்கும் ஸாதன ஸொரூபமான என்னுடைய இந்த லிங்கத்தில் எவர்கள் ஸத்கர்மத்தால் சம்பாதித்த செல்வத்தை ஸமர்ப்பிக்கிருர்களோ அவர்களுக்கு நான் அதற்கு பதிலாக எல்லா ஸௌக்யங்களுக்கும் ஏகமாத்ர ஸாதனமான நிர்பயமான நிர்வாணபதத்தை தானமாக அளிக்கிறேன்.

நான் கையை உயர்த்திக்கொண்டு சத்யமாகக் கூறுகிறேன். இந்த மூன்று உலகங்களிலும் எனக்கு ஸாரமானவஸ்து விஸ்வேஸ்

வரருடைய லிங்கம், மணிகர்ணிகையின் ஜலம், காசீபுரி இம் மூன்றுமேயாகும்.

மஹாதேவர் இவ்வாறு கூறினபிறகு பராசக்தியும்கூட அந்த லிங்கத்திற்கு பூஜை செய்து அதிலேயே மறைந்துவிட்டாள். அப்பொழுது ஸமஸ்த தேவதைகளும் ஜெய ஜெய என்று கோஷித்துக்கொண்டு வணங்கிவிட்டுத் தங்கள் தங்கள் இருப்பிடங்களுக்குச் சென்றுர்கள்.

ஸ்கந்தர் கூறினுர்: ஏ, மகா முனியே மித்ரா வருண நந்தனரே, நீயும் காசியைப் பிரிந்து விரஹத்துடன் இருக்கிருய். அதனுல் தான் உமக்கு என்னுடைய புத்திக்கெட்டினமட்டும் இந்த அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தினுடைய பாபத்தை நாசம் செய்யும் மஹாத்மியத்தை வர்ணித்தேன். நீரும் கூடின சீக்கிரம் சில தினங்களுக்குள்ளாகவே காசீயை அடைவீர்.

இப்பொழுது பகவான் பாஸ்கரர் அஸ்தாசலத்கின் சிகரத்தில் ஏறிவிட்டார். நாம் இருவரும் இப்பொழுது மௌனமாக இருக்க வேண்டிய சமயம்.

வியாஸர் கூறினுர்:- ஏ ஸூத முனிவரே இதைக் கேட்டுவிட்டு லோபமுத்ரை சஹிதமாக அகஸ்திய முனிவர் உமாபுத்ரரான ஸ்கந்தரை அடிக்கடி வணங்கி ஸந்த்யோபாசனைக்காக அங்கிருந்து சென்றுர்.

விஸ்வநாதருடைய க்ஷேத்ரத்தின் அந்த ரகசியத்தை அறிந்ததனுல் த்ருடசித்தத்துடன் மகரிஷி அகஸ்தியர் விஸ்வநாதரை ஆராதிப்பதில் சித்தத்தை செலுத்தினுர்.

ஏ! ஸூதரே நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்கள் சென்றுலும் கூட ஆனந்த கானனத்தின் ம்கிமையை துதிக்க சக்தியுள்ளவர் ஒருவருமில்லை. பரமாத்மா மஹாதேவர் ஜெகதம்பா பார்வதி தேவிக்குக் கூறிய பிரகாரம் மஹாத்மா ஸ்கந்தர் அதை அப்படியே கும்ப முனிக்கு வர்ணித்தார்.

ஏ! உத்தமரே நான் அதை அப்படியே உமக்கு சுகர் முதலியவர்களுக்கு முன்னுல் கூறினேன். இன்னும் ஏதாவது கேட்க விரும்புகிறீர்களானுல் கேளுங்கள். அதை நான் கூறத்தயாராக் இருக்கிறேன்.

சகல வாஞ்சித பலன்களையும் அளிக்கக்கூடிய சகல கல்மஷங்களையும் நாசம் செய்யக்கூடிய பவித்ரமான இந்த அத்யாயத்தைக் கேட்பதினுல் ஒருவன் மிகவும் ஸுக்ருத் ஆகிருன்.

இவ்விதம் ஸ்கந்த புராணத்தில் நான்காவத்தான காசீ கண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான தொண்ணூற்றொன்பதாவது அத்யாயம்.

ஸம்பூர்ணம்.

நூறுவது அத்யாயம்

ஸூத முனிவர் கூறினர்:- ஏ மஹாத்மா! இந்த ஸ்கந்த புாரணத்தில் அடங்கியுள்ள ஸர்வோத்தமமான காசீ கண்டத்தைக் கேட்டு மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன். அக்கதையை என்னுடைய இதயத்திலும் இருத்திக் கொண்டுவிட்டேன்.

ஏ பர்ாசர குமாரரே, தாங்கள் இப்பொழுது இந்த கிரந்தத்தை கர்மக்ரம பூர்வமாக அதனுடைய உவமைகூற இயலாத மஹாத்மியத்தை மறுமுறை சுருக்கிக் கூறுவார்கள். அதனல் அது பூர்ணமாகட்டும்.

வியாஸர் கூறுவார்:- ஏதர்மாத்மா, ஜாதுகருணையின் தநயரே, ஸூதரே, நான் எல்லோருடைய பாபங்களையும் நாசம் செய்து, புண்ணியத்தை விருத்தி செய்யும் அநுக்ரமணிகர் என்னும் கதை சுருக்கமாகிய அத்யாத்தையும் காசீ கண்டத்தினுடைய மகாத்மியத்தையும் வர்ணிக்கிறேன். மிக்க கவனத்துடன் கேளும், இதை சுகர் வைசம்பாயனர் முதலிய பிள்ளைகளும் கேட்கட்டும்,

இந்தக் காசீ கண்டத்தின் முதல் அத்யாயத்தில் விந்த்ய பர்வதத்திற்கும் நாரத முனிக்கும் ஏற்பட்ட ஸம்வாதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பிறகு க்ரமமாக ஸத்யலோக ப்ரபாவம், அகஸ்த்யாச்ரமத்திற்கு தேவதைகளின் வருகை, பதிவ்ரதையின் சரித்ரம், அகஸ்திய முனியின் புறப்பாடு.

தீர்த்தத்தின் மகிமை, ஸப்த புரிகளின் வர்ணனை; சூரிய லோகத்தின் விவரணம், சிவசர்மா இந்திர லோகத்தையும் அடைதல், அக்னியின் ஜென்மம் (பிறப்பு) நிருருதியும் வருணனும் பிறந்தகதை, கந்தவதி அளகாபுரி இவைகளின் விருத்தாந்தம். சிவசர்மாவின் சந்திரலோகயாத்திரை,

நக்ஷத்ர லோகத்தின் கதை, சுக்கிர பகவானின் பிறப்பு; செவ்வாய் பிரகஸ்பதி சனி ஆகிய உலகங்களின் வர்ணனை, ஸப்தரிஷி மண்டலத்தின் விவரம், துருவனின் தபஸ், துருவ லோகத்தின் நிலை,

சிவசர்மாவின் ஸத்யலோக தரிசனம், சதுர்புஜனின் அபிஷேகம், சிவ-சர்மாவின் நிர்வாணப்ராப்தி,

ஸ்கந்த அகஸ்திய ஸம்வாதம், மணிகர்ணிகையின் உற்பத்தி கதை, கங்கா மஹாத்மியம், கங்கா தசஹராஸ்த்தோத்திரம்,

கங்கா ப்ரபாவத்தின்வர்ணனம், கங்காஸஹஸ்ர நாமம், வாராணஸியின் கீர்த்தி, காலபைரவரின் ஆவிர்பாவம்,

தண்டபாணியின் உற்பத்தி, ஞானவாபியின் உற்பத்தியின் கதை, கலாவதி உபாக்யானம, ஸதாசார நிரூபணம்.

ப்ரும்மசாரி ப்ரகரணம், ஸ்த்ரீலக்ஷணம், கர்த்தவ்ய, அகர்த்தவ்யம் இவைகளின் விவரணம், அவிமுக்தேஸ்வரரின் வர்ணனம்,

கிரகஸ்தாச்ரம தர்மயோக நிருபணம், காலஞானம், ராஜா திவோதாஸனின் சரிதம்;

காசிவர்ணனம் யோத்னீ கணங்களின் கதை, லோலார்க்கரின் கதை, உத்தரார்க்கரின் வர்ணனே,

ஸாம்பாதித்யனின் மகாத்மியம், த்ருபதாதித்யன் (மயூகாதித்யன்) கதை, கருடோபாக்யானம் அருணார்க்கர் முதலியவர்களின் வர்ணனே.

தசாஸ்வமேத தீர்த்தத்தின் வர்ணனே; மந்த்ராசலத்திலிருந்து கணங்களின் வருகை, பிசாச மோசனத்தின் கதை, கணேசனின் புறப்பாடு;

கணேசரின் மாயாவர்ணனம், டுண்டிராஜரின் ப்ராதுர்பாவம் விஷ்ணுமாயையின் விஸ்தாரம் திவோதாசரின் விஸர்ஜனம்.

பஞ்ச நதத்தின் உற்பத்தி, பிந்து மாதவத்தின் ஆவிர்பவம், வைஷ்ணவத் தீர்த்தங்களின் மகாத்மியம்.

வ்ருஷபத்வஜ சூலபாணி மந்த்ராசலத்திலிருந்து காசிக்கு வருகை, ஜ்ாயஷ்ட ஸ்தானத்தில் மஹாதேவருக்கும் ஜெயகீஷவ்ய முனிவருக்கும் ஸம்வாதம்.

பாப நாசகமான க்ஷேத்ர ரகஸ்யத்தின் மகிமை, கந்துகேஸ்வரர், வ்யாக்ரேஸ்வரர் இவர்களுடைய கதை,

ஸைலேஸ்வரருடைய வர்ணனே ரத்னேஸ்வரருடைய தரிசனம், க்ருத்தி வாஸேஸ்வரரின் உற்பத்தி; அறுபத்தெட்டு கோவில்களில் (அவர்களின்) வருகை.

காசியில் தேவதைகளின் அதிஷ்டானம், துர்க்காஸுரனுடைய பராக்ரமத்தின் வர்ணனே; துர்க்காதேவியின் விஜயம், ஓம்காரேஸ்வரர் வர்ணனே;

ஓம்காரேஸ்வரருடைய மகிமையின் ஸ்துதி; த்ரிலோசனருடைய உற்பத்தி, த்ரிலோசனருடைய மகாத்மியம், பக்ஷிகளின் கதை, விஸ்வபுஜா கௌரியின் உபாக்யானம், துர்த்தமனின் கதை;

வீரேஸ்வர உபாக்யானம், வீரேஸ்வரருடைய மகிமை; கங்கா தீர்த்தத்தையும், துறைகளேயும் காமேஸ்வரரையும் பற்றி யுள்ள மகாத்மியம்.

விஸ்வகர்மேஸ்வரருடைய கதை, தக்ஷனுடைய யக்ஞத்தைப் பற்றிய விவரம். ஸதியின் தேகத்யாகம் தக்ஷேஷ்வரருடைய உற்பத்தி.

பார்வதீஸ்வரருடைா வர்ணனையின் கீர்த்தனம், நாமதேஸ்வரரின் உற்பத்தி, கங்காகேசவருடைய மகாத்மியம்,

சதீஸ்வரருடைய கதை, அம்ருதேஸ்வரர் முதலியவர்களிஸ் வர்ணனே வியாஸருடைய புஜத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்தல், வியாசருடைய சாப விமோசனம்.

க்ஷேத்ரத்திலுள்ள ஸமஸ்த தீர்த்தங்களின் வர்ணனே; முக்தி மண்டபத்தின் கதை, விஸ்வேஸ்வரருடைய ஆவிர்பாவம், யாத்ரா மார்க்கத்தின் பிரதக்ஷிண விதிகள், இந்த நூறு சங்க்யையுள்ள உபாக்யானம் இந்த க்ரந்தத்திம் க்ரமமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த சூசிகையை (இந்த அட்டவணையை) கேட்பதினுல் ஸமஸ்த காசீ கண்டத்தையும் கேட்ட பலன் கிடைக்கும். இந்த அட்டவணை அடங்கியுள்ள அத்யாயத்தின் யாத்திரையின் முறையும் கிரமமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது;

ஸூதர் கூறினுர்; ஏ! ஸர்வோத்தமா, ஸத்யவதியின் நந்தனரே, இப்பொழுது தாங்கள் ஸித்தியை விரும்பி பிரார்த்திப்பவர்கள் யாத்திரையை எவ்விதம் முறையாக அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி வர்ணிக்க வேண்டும்.

வியாசர் கூறினுர்:- மஹாப்ராக்ஞரே, மிகவும் சிரத்தையுள்ள யாத்திரிகர்கள் முதலாவது சந்தோஷத்துடன் எப்படியாத்திரை செய்யவேண்டும் என்பதை கூறுகிறேன்.

யாத்ரீகர்கள் முதலாவது மணிகர்ணிகா குண்டத்தில் வஸ்திர ஸஹிதமாக ஸ்ஞனம் செய்துவிட்டு, தேவதைகளுக்கும், பித்ருக்களுக்கும் தர்ப்பணம் செய்துவிட்டு, பிராம்மணர்களேயும், பிக்ஷுகர்களேயும் சந்தோஷப்படுத்த வேண்டும்.

பிறகு சூரிய தேவர், விஷ்ணு, தண்டபாணி மகேஸ்வரர்களே வணங்கிவிட்டு, டுண்டிராஜ் கணேசரை தரிசனம் செய்ய வேண்டும்.

அங்கிருந்து ஞானவாபி ஜலத்தை ஸ்பர்சித்து, ஆசமனம் செய்துவிட்டு, நந்திகேசுவரர் தாரகேஸ்வரர், மஹாகாலேஸ்வரர் இவர்களுடைய பூஜைகளே முடித்துக்கொண்டு,

தண்டபானீஸ்வரரை பூஜிக்க வேண்டும், இந்த யாத்ரையின் பெயர் பஞ்சதீர்த்த யாத்ரை என்று பெயர்.

பெரிய பலன்களே விரும்பும ஜனங்கள் ப்ரதி தினமும் இந்த பஞ்ச தீர்த்த யாத்திரையை செய்வது உசிதம். ஸர்வஸித்திகளேயும் அருளும் விஸ்வேஸ்வரத்துக்கு யாத்திரை செய்ய வேண்டும்.

கிருஷ்ண பக்ஷத்து ப்ரதமையில் ஆரம்பித்து சதுர்தசி வரையில் பதினுன்கு தினங்களில் விதிபூர்வகமாக முன்கூறிய பதினுன்கு கோவில்களுக்கும் யாத்திரை சிரத்தையாக செய்ய வேண்டும்.

க்ஷேத்திர ஸித்தியை விரும்புகிறவர்கள் ஒவ்வொரு சதுர் தசிக்கும் ஒவ்வொரு தீர்த்தங்களாக ஸ்னனம் செய்து அந்தந்த லிங்கங்களைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

எவன் மௌனமாக யாத்திரை செய்கிருனே, அவனுக்கு அந்த யாத்திரையின் பலன் உடனேயே கிடைக்கும். முதலாவது மத்ஸ்யோதரி தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து க்ரியைகளை முடித்துக்கொண்டு, ஓம்காரேஸ்வரரைத் தரிசிக்க வேண்டும்.

பிறகு த்ரிலோசனர், மஹாதேவர், க்ருத்திவாஸேஸ்வரர், ரத்னேஸ்வரர் சந்த்ரேஸ்வர, கேதாஸ்வரர், தர்மேஸ்வரர், வீரேஸ்வரர், காமேஸ்வரர், விஸ்வகர்மேஸ்வரர், மணிகர்ணி கேஸ்வரர் இவர்களை தரிசனம் செய்து பூஜை செய்ய வேண்டும். க்ஷேத்ரவாசிகள் கருத்துடன் இந்த யாத்திரையை செய்ய வேண்டும்.!

ஒருவன் க்ஷேத்திரத்தில் இருந்துகொண்டு இந்த யாத்திரையை செய்யாமல் விட்டால் அவனை க்ஷேத்திரத்திலிருந்து வெளியே தள்ளுவதற்கான அநேக இடையூறுகள் நேரிடும்.

ஒவ்வொரு அஷ்டமிக்கும் விஷேசமாக மேற்கூறிய இடையூறுகள் வராமல் இருப்பதற்காக சாந்திக்காக வேறு எட்டு கோவில் களுக்கு யாத்திரை செய்ய வேண்டும் அதற்கு தக்ஷேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்து, பார்வதீஸ்வரர், பசுபதீஸ்வரர், கங்காஸ்வரர், நர்மதேஸ்வரர், கபஸ்தீஸ்வரர், ஸதீஸ்வரர், தாராகஸ்வரர் இவர்களைத் தரிசனம் செய்ய வேண்டும்.

பெரிய பெரிய பாபங்களின் சாந்தியின் பொருட்டு இந்த எட்டு லிங்கங்களையும் தரிசனம் செய்ய வேண்டும். இவைகளைத் தவிர இன்னும் மேலான யோக க்ஷேமத்தையும் சுபத்தையும் கொடுக்கக் கூடிய மற்ருெ யாத்திரை இருக்கிறது.

இதை க்ஷேத்திர வாஸிகள் ஸமஸ்த விக்னங்களும் சமனம் ஆகும் பொருட்டு, அவசியம் செய்தாக வேண்டும். அதாவது முதலில் வருணுநதியில் ஸ்னனம் செய்துவிட்டு, ஸைலேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு வருண கங்கா சங்கமத்தில் ஸ்னனம் செய்து சங்கமேஸ் வரரைத் தரிசனம் செய்ய வேண்டும், பிறகு ஸ்வலீன தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து ஸ்வலீனேஸ்வரரைத் தரிசிக்க வேண்டும்.

பிறகு மந்தாகினி தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து மத்யமேஸ்வரரைத் தரிசிக்கவேண்டும். பிறகு ஹிரண்ய கர்ப்ப தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து ஹரண்ய கர்ப்பேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்ய வேண்டும்.

அதன் பிறகு மணிகர்ணிகா தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து ஈசானேஸ்வரரைத் தரிசிக்க வேண்டும்.

பிறகு கோப்ரேக்ஷ கூப ஜலத்தினுல் ஸ்னனம் செய்து கோப்ரேக்ஷ்வரரைத் தரிசிக்கவேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு கபிலேஸ்வர மடுவில் ஸ்னனம் செய்து வ்ருஷபத்வஜரைத் தரிசனம் செய்யவேண்டும். பிறகு உபசாந்தமென்னும் கிணற்றில் ஜலதர்ப்பணம் செய்து, உபசாந்த சிவனைத் தரிசனம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு பஞ்சசூடா மடுவில் ஸ்னனம் செய்து ஜேஷ்டஸ்தானத்தை அர்ச்சிக்கவேண்டும். பிறகு ஸமுத்ரம் என்ற கிணற்றில் ஸ்னனம் செய்து சதுஸ்ஸமுத்ரேஸ்வரரைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

அவருக்கு முன்னுல் இருக்கும் கிணற்றின் ஜலத்தை ஸ்பர்சித்து சுக்ர கூபத்தில் ஜலதர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். பிறகு சுக்ரேஸ்வரரைத் தரிசிக்க வேண்டும்.

தண்டகாத தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து வ்யாக்ரேஸ்வரரைப் பூஜிக்கவேண்டும். பிறகு சௌனகேஸ்வர தீர்த்தத்தில் ஸ்னனம் செய்து ஜம்புகேஸ்வரரைத் தரிசிக்கவேண்டும். இந்தவிதமாக யாத்திரை செய்துமுடித்தவன் துக்கசாகரமான சம்ஸாரத்தில் திரும்பவுஜன் மமே எடுக்கமாட்டான்.

கிருஷ்ணபக்ஷத்து பிரதமையில் ஆரம்பித்து சதுர்தசிவரை க்ரமாக இந்தக் கோவில்களுக்கு யாத்திரை செய்யவேண்டும்.

இந்த யாத்திரை செய்வதினுல் மனிதன் திரும்பவும் ஜென்மம் எடுக்கமாட்டான். இதேமாதிரி மற்றும் பதினெரு கோவில்களுக்கு யாத்திரை செய்ய வேண்டியது.

அக்னீந்தர குண்டத்தில் ஸ்னனம் செய்து அக்னீந்த்ரேஸ்வரர் ஊர்வசீஸ்வரர், நகுலீஸ்வரர், ஆஷாடீஸ்வரர், பாரபூதேஸ்வரர், லாங்குலீஸ்வரர், த்ரிபுராந்தகேஸ்வரர், மனப்ரகாமேஸ்வரர், ப்ரீதிகேஸ்வரர் மதலாஸேஸ்வரர், திலதர்ப்பனேஸ்வரர், இந்த பதினேரு லிங்கங்களையும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு யாத்திரையாகச் சென்று பார்க்க வேண்டும். இந்த யாத்திரையைப் பண்ணுகிறவர்கள் ருத்திர பதவியையடைவார்கள்.

இப்பொழுது நான் உவமை கூற முடியாத கௌரியாத்திரையைப்பற்றி கூறுகிறேன். சுக்கில பக்ஷத்து த்ரிதியையன்று இந்த யாத்திரையை செய்வதினுல் பரம சௌக்யம் ஏற்படும்.

முதலாவது கோப்ரேக்ஷ தீர்த்தத்தில் ஸ்னுனம் செய்து முகநிர்மாலிகா தேவியைத் தரிசிக்க வேண்டும் பிறகு ஜ்யேஷ்டா வாபியில் ஸ்னுனம் செய்து ஜ்யேஷ்டா கௌரியைத் தரிசிக்க வேண்டும், பூஜிக்கவேண்டும்.

அதன் பிறகு ஞானவாபியில் ஜலக்ரியைகள் முடித்துக்கொண்டு ஸௌபாக்ய கௌரியை அர்ச்சிக்க வேண்டும்; பிறகு அங்கேயே ஸ்னுனுதிகளை முடித்துக்கொண்டு ஸ்ருங்கார கௌரியைத் தரிசிக்க வேண்டும்.

விசாலமான கங்கையில் ஸ்னுனம் செய்து விசாலக்ஷியைத் தரிசிக்கவேண்டும். பிறகு லலிதா தீர்த்தத்தில் ஸனுனம் செய்து லலிதா தேவியைத் தரிக்கவேண்டும்.

பிறகு பவானி தீர்த்தத்தில் ஸ்னுனம் செய்து பவானியான அன்ன பூரணியைத் தரிசிக்க வேண்டும்; பிறகு பிந்து தீர்த்தத்தில் ஸ்னுனம் செய்து மங்களா கௌரியைத் தரிசித்து பூஜிக்க வேண்டும்.

அதன் பிறகு ஸ்திர லக்ஷ்மி மேலும் மேலும் விருத்தியடையும் பொருட்டு மஹாலக்ஷ்மிக்கு யாத்திரை செல்ல வேண்டும்.

முக்திக்கு ஜன்ம பூமியான காசி க்ஷேத்திரத்தில் இந்த யாத்திரை செய்தவன் இந்த லோகத்திலும்கூட துக்கத்தை யனுபவிக்க மாட்டான். இந்தப் பிரகாரம் இங்கு ஒவ்வொரு சதுர்த்திக்கும் கணேசருடைய யாத்திரையை செய்ய வேண்டும்.

கணேசரை திருப்தி செய்யும் பொருட்டு பிராம்மணர்களுக்கு லட்டு தானம் பண்ணவேண்டும். பிறகு ஒவ்வொரு மங்கள வாரத்துக்கும் மகா பாதக நாசினியான பைரவிக்கு யாத்திரையாக செல்ல வேண்டும்.

ஸமஸ்த விக்னங்களும் சாந்தியடைவதற்காக ரவிவாரத்திலும் பானு ஷஷ்டியிலும், பானு சப்தமியிலும் சூரிய நாராயணத்துக்கு யாத்திரையாக செல்ல வேண்டும்.

அஷ்டமியிலும், நவமியிலும் சண்டி துர்க்கைக்கு சுபயாத்திரை செல்ல வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் முடிந்தமட்டிலும் காசீ க்ஷேத்திரத்தில் உள்புற யாத்திரை செய்ய வேண்டும்,

அதாவது முதலாவது பிராதக் காலம் கங்கையில் ஸ்னுனம் செய்து, பஞ்ச விநாயகர்களை நமஸ்கரித்து விட்டு முக்தி மண்டபத்திலமர்ந்து விஸ்வேஸ்வரை த்யானிக்க வேண்டும்.

பிறகு சமஸ்த பாபங்களும் சாந்தியடையும் பொருட்டு காசி க்ஷேத்ரத்தின் உள்பிரகார யாத்திரையை செய்கிறேன் என்று சங்கல்பம் செய்து கொண்டு மணிகர்ணிகைக்குச் செல்ல வேண்டும்.

அங்கு மௌனமாக ஸ்னானம் செய்துவிட்டு மணிகர்ணிகேஸ்வரரைப் பூஜிக்க வேண்டும், பிறகு இரண்டு கல்பலாஸ்வரதேஸ்வரர்களையும் வாஸுகேஸ்வரரையும் நமஸ்கரிக்க வேண்டும்.

அதன் பிறகு பர்வதேஸ்வரர், கங்காகேசவர், லலிதாதேவி, ஜராசந்தேஸ்வரர் இவர்களைத் தரிசிக்க வேண்டும். பிறகு சோமநாதர் ஆதிவராகத்தின் வழியாகப் போய் ப்ரும்மேஸ்வரர் அகஸ்தீஸ்வரர் இவர்களை வணங்க வேண்டும்.

கஸ்யபேஸ்வரரை நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு பிறகு ஹரிகேசவன், வைத்யநாதன் த்ருவேஸ்வரர் இவர்களைத் தரிசனம் செய்துவிட்டு, கோகர்ணேஸ்வரரைப் பூஜிக்க விட்டு ஹாடகேஸ்வரத்துக்கு வந்து ஹஸ்திக்ஷேப தடாகத்தை (கடஹரஸேனியா) கீகேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்து பிறகு பாஸ்ரபூதேஸ்வரர், சித்ரகுப்தேஸ்வரர், சித்ரகண்டாதேவி இவர்களைத் நமஸ்கரித்துவிட்டு பசுபதீஸ்வரர், பிதாமஹேஸ்வரர், கலஸேஸ்வரசந்திர சேகரேஸ்வரர், வீரேஸ்வரர், வித்தேஸ்வரர், அக்னீஸ்வரர், நாகேஸ்வரர், ஹரிசந்த்ரேஸ்வரர், பிறகு விக்னங்களை நாசம் செய்யும் சிந்தாமணி விநாயகர் ஸேனுவிநாயகர் இவர்களைத் தரிக்க வேண்டும்.

பிறகு வசிஷ்டரும் வாமதேவரும் இவர்கள் சிலாரூபமாக இருந்துகொண்டு, காசியில் பெரிய பெரிய விக்னங்களையெல்லாம் விரட்டியடித்துக் கொண்டேயிருக்கிறுர்கள். அதனுல் அவர்களை மிக்க முயற்சி செய்து தரிசனம் பண்ண வேண்டும்.

அதற்கு பிறகு சீமாவிநாயகர், கருணேஸ்வரர் இவர்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு, த்ரிசந்தேஸ்வரர். விசாலாக்ஷிதேவி, தர்மேஸ்வரர், விஸ்வபுஜாகௌரி, ஆசாவிநாயகர், விருத்தாதித்யர், சதுர்வக்தாரஸ்வரர், ப்ராம்மீஸ்வரர், மனப்ரகாமேஸ்வரர் ஈசானேஸ்வரர், சண்டிகாதேவி, சண்டீஸ்வரர், பவானிரங்கர், இவர்களைத் தரிசித்துவிட்டு டுண்டிராஜ் கணபதியை வணங்கிய பிறகு ராஜ ராஜேஸ்வரரைப் பூஜை செய்ய வேண்டும்.

அதன் பிறகு லாங்குலேஸ்வரர், நகுலீஸ்வரர், பரான்னேஸ்வரர், பரத்வ்யேஸ்வரர் ப்ரக்ரஹேஸ்வரர், நிஷ்களங்கேஸ்வரர், மார்க்கண்டேயேஸ்வரர், அப்ஸரேஸ்வரர், சுங்கேஸ்வரர், இவர்களைப் பூஜித்து தர்சனம் பண்ணிக் கொண்டு பிறகு ஞானவாபியில் ஸ்னனம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு நந்திகேஸ்வரர் தாரகேஸ்வரர், மஹாகாலேஸ்வரர், தண்டபாணி, மஹேஸ்வரர், மோக்ஷேஸ்வரர், வீரபவரேஸ்வரர், அவிமுக்தேஸ்வரர், பஞ்சவிநாயகர்கள், இவர்களை வணங்கு விஸ்வ நாதரிடம் வரவேண்டும்.

இதுவரை மௌனமாக இருந்ததை விட்டுவிட்டு, கீழ்க்கண்ட மந்திரத்தை சொல்ல வேண்டும், "அந்தர்க்ரஹஸ்ய யாவரேயம் யதாவத்யா மயாக்ருதா, ந்யூனுதிருக்தயா சம்பூப்ரியதாம் அனயாவிபு:'' அதாவது என்னுல் முடிந்தமட்டும் நான் செய்த இந்த அந்தர்க்ரஹ யாத்திரை மூலமாக நான் செய்வது குறை வானுலும் அதிகமானுலும் விஸ்வேஸ்வரர் அதை ஏற்றுக் கொண்டு என்னிடம் ப்ரஸன்னமாக இருக்க வேண்டும்.

இந்தப் பிரார்த்தனு மந்திரத்தை ஜபித்து விட்டு க்ஷணமாத் திரம் முக்தி மண்டபத்தில் இளைப்பாறி விட்டு பிறகு பாவங்களற்று போன புண்ணியவானுன அந்த யாத்ரி தன் கிரகத்துக்கு திரும்ப வேண்டும்.

இதைப்போலவே ஹரிவாஸரம் வந்தால் மஹாபுண்ணி யத்தை சேகரிக்கும் பொருட்டு கருத்துடன் ஸமஸ்த விஷ்ணு க்ஷேத்திரங்களுக்கு யாத்திரை செய்ய வேண்டும்.

பாத்ரபதமாசம் (புரட்சி) பௌணர்மியன்று லாட்டபைரவர் என்னும் குலஸ்தம்பத்தை பூஜிக்க வேண்டும். அதைப் பூஜித்தால் ருத்ர பிசாசுகளினுல் ஏற்படும் துக்கத்தையனுபவிக்க வேண்டாம்.

காசி வாசம் செய்பவர்கள் சிரத்தையோடுகூட இந்த யாத்திரைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். மேலும் பர்வங்களில் விசேஷமாக அவசியமாக எல்லா இடங்களுக்கும் யாத்திரை செல்ல வேண்டும்.

புண்ணியத்தை விரும்பும் ஜனங்கள் யாத்திரை செய்யாமல் ஒருதினம்கூட வீணுக்கக் கூடாது. ஆனுல் இரண்டு யாத்திரைகளை கருத்துடன் செய்ய வேண்டும்.

அதாவது ஒவ்வொரு தினமும் அவசியாமாக கங்காஸ் னுனமும், விசுவநாத தரிசனமுமான இரண்டு யாத்திரைகள் செய்ய வேண்டும்.

எவர்கள் காசியில் இருந்து கொண்டும்கூட தினம் யாத்திரை போகாமல் தினங்களை வீணுகக்கழிக்கின்றுர்களோ, அவனுடைய சமஸ்த பித்ருக்களும் அவநம்பிக்கை யடைகிறுர்கள்.

அன்றே அவன் காலரூபமான ஸர்ப்பத்தினுல் தீண்டப்பட்டு ம்ருத்யுவிற்கு லக்ஷ்யமாகிறுன். ஒருநாள் பகவான் விஸ்வேஸ்வரரின்

தரிசனம் கிடைக்காவிட்டால் அவனுடைய புண்ணியங்கள் அத்தனையும் கொள்ளையடிக்கப்படும்.

ஒருவன் மணிகர்ணிகையில் ஸ்னானமும் விஸ்வேஸ்வரரின் தரிசனமும் செய்வானானல் எல்லாக் கோவில்களின் யாத்திரையும் எல்லா தீர்த்தங்களில் ஸ்னானமும் செய்த பலனை அனுபவிப்பான். இது முற்றிலும் உண்மை. தினமும் மணிகர்கணிகையில் ஸ்னானமும் விஸ்வேஸ்வரரின் தரிசனமும் அவசியம் செய்ய வேண்டும்.

வ்யாஸர் கூறுவார்: ஏ ஸூத முனிவரே, ஸ்கந்த புராணத்தில் எடுத்துக்கூறிய இந்த உத்தமமான காசீகண்டத்தைக் கேட்பவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான பாபங்களை செய்தவர்களானலும் ஒரு பொழுதும் நரகத்துக்குப் போகமாட்டார்கள்.

எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் ஸ்னானம் செய்வதினல் சம்பாதிக்கும் புண்ணியம் முழுவதும் இந்தக் காசீகண்டத்தைக் கேட்டவுடனேயேக் கிடைத்துவிடும். ஏ ஸூதா இதில் கொஞ்சங்கூட சந்தேகமேயில்லை.

கேவலம் இந்த கிரந்தத்தைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே எல்லா விதமான தானபலன்களும் அநேகவித்மான யக்ஞங்களை அனுஷ்டித்து புண்ணிய பலன்களும் அவர்களுக்கு கிடைக்கும்.

கோரமான தபஸ் செய்வதினல் ஏற்படும் மகத்தான பலனும் இந்தக் காசீகண்டத்தை சிரவணம் செய்வதாலேயே அவர்களுக்குக் கிடைத்துவிடும். இது மட்டுமா! காசீ கண்டத்தைக் கேட்பதினல் சாங்கோபாங்கமாக வேதத்தை அத்யயனம் செய்த பலனும் கிடைக்கும்.

கயாதீர்த்தத்தில் பிண்டதானமும், காசீகண்ட சிரவணமும் இவை இரண்டையும் செய்பவர்களின் பித்ருக்கள் ஒரேமாதிரி திருப்தியடைகிருர்கள்.

ஸமஸ்தமங்களங்களுக்கும் இருப்பிடமான காசீகண்டத்தைக் கேட்பவர்களுக்கு எல்லாப் புராணங்களையும் கேட்ட பலன் கிடைக்கும்.

பரமபுண்ணிய சீலர்களான ஜனங்கள் ஸ்திரத்தோடும் உவமைக் கூற முடியாத காசீ மகாத்மியத்தைக் கேட்பவர்களானல் சகல தர்மங்களை கேட்ட பலன் அனுபவிப்பார்கள்.

ஏ! பிராம்மணேத்தமர்களே, இந்தக் காசிகண்டத்தைப் படித்தாலும் கேட்டாலும் ஸர்வோத்தமான தேவ பூஜை செய்த பலனையடைகிருர்கள்.

இந்தக் காசிகண்டத்தில் ஒரு உபாக்யானம் கேட்டாலும் போதும். தர்ம சாஸ்திரங்களைக் கேட்ட பலன்களையடைகிறான். இந்தக் காசிகண்டம் பரமதர்மங்களையும் உற்பத்தி செய்வது; மகத்திலும் மகத்தான அர்த்த நுட்பங்களை எடுத்துக்கூற வல்லது. எல்லா விருப்பங்களையும் அடைய ஏகமாத்ர ஸாதனம் என்று கூறப்படுகிறது.

இதைக் கேட்பதினால் ஸொர்க்க ப்ராப்தி கிடைக்கும் என்பதற் கல்ல முக்தியும் அதிக தூரத்தல் இல்லை. இந்த உத்தம காசீ கண்டத்தைக் கேட்பவர்களுடைய பூர்வ புருஷர்கள் மிகவும் சந்தோஷமடைகிறார்கள்.

விஷ்ணு, மஹாதேவர் முதலிய எல்லா தேவதைகளும், ஸனக, ஸனந்தனர் முதலிய மகரிஷிகளும் மற்ற முனிவர்களும் சந்தோஷ மடைகிறார்கள்.

எவ்வளவென்று தான் சொல்வது? வாராணஸிபுரியின் இந்த மகிமையைக் கேட்பதினால் அண்டஜம், பிண்டஜம், உத்பிஜம், ஸ்வேதஜம் என்னும் நான்கு ஸ்ருஷ்டிவர்க்கங்களும் பரம சந்தோஷமடைகின்றன.

ஒரு வித்வான் காசிகண்டத்தை முழுவதுமோ, அல்லது பாதியோ, அல்லது கால்பாகமோ, அல்லது ஒரு பதமாவது படித்துக் கூறுவானானால் அவரை இஷ்டதேவதை போல் கருதி கருத்துடன் நமஸ்கரித்துப் பூஜிக்க வேண்டும். விஸ்வேஸ்வரரைத் திருப்திப்படுத்தும் பொருட்டு, நம்மால் முடிந்த அளவு அவருக்கு மரியாதை, செய்து தானமும் செய்ய வேண்டும்.

ஏனென்றால் அந்த வாசகர் சந்தோமடைந்தாரென்றால் பகவான் விஸ்வேஸ்வரரும் சந்தோஷமடைகிறார். இதில் கொஞ்சம் கூட சந்தேகமேயில்லை. எங்கெங்கு பத்மானந்தத்திற்கு இருப்பிட மான காசி கண்டம் கூறப்படுகிறதோ, ஆங்காங்கு அமங்களத்தின் சாயை துளிக்கூட இருக்காது.

புண்ணியாத்மாவான வித்வான் ஒருவர் இந்தக் காசீ கண்டத் தைப் படித்தாலும் சொன்னாலும் கேட்டாலும் அவன் ருத்ர ஸொரூபமாக ஆகிறான். ஒருவர் இந்த ரமணீயமான புஸ்தகத்தை எழுதி ஒரு பிராம்மணருக்கு ஸமர்ப்பிதாரானால் அவருக்கு ஸமஸ்த புராணங்களையும் எழுதி தானம் செய்த பலன் கிட்டு கிறது. இதற்கு மறுப்பில்லை.

இந்த கிரந்தத்தில் எத்தனை உபாக்கியானங்கள் இருக் கின்றனவோ, எத்தனை ஸ்லோகங்கள் இருக்கின்றனவோ, எத்தனை

பதங்கள், எத்தனை அக்ஷரங்கள், எத்தனை குறிகள் இருக்கின்றனவோ, பதங்களில் எத்தனை வரிசைகள் இருக்கின்றனவோ இந்த ரம்யமான புஸ்தகத்தின் அட்டையில் எத்தனை நூல்கள் ஊடும் பாவமாக சென்றிருக்கின்றனவோ, எத்தனை சித்திரங்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை ஆயிரம் யுகங்கள் புஸ்தகத்தைத் தானம் செய்தவர் ஸ்வர்க்கத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறார். ஒருவர் இந்த ஸர்வோத்தமமான காசீ கண்டத்தை 12 தடவைக் கேட்டதனால் மஹா தேவருடைய அனுக்ரகத்தினால் அவர் ப்ரும ஹத்தி செய்திருந்தால்கூட அத்தோஷம் சீக்கிரமே விலகி விடுகிறது.

புத்திரர்கள் இல்லாதவர்கள் ஸ்னானம் செய்து புனிதத் துடனும் சிரத்தையுடனும் விதிப் பிரகாரம் இதைக் கேட்டால்

அவருக்கு சங்கரரின் ஆக்ஞை பிரபாவத்தினால் புத்திர ரத்னம் கிடைக்கும்.

ஏ! ஸூதமுனிவரே என்னளவென்று கூவறுது? யார் யாருக்கு என்னென்ன மனோரதங்கள் உண்டோ. அந்த மனோரதங்களெல்லாம் கேட்டவுடனே பூர்த்தியாகிவிடும்.

ஒருவன் தூரதேசத்தில் இருந்தாலும், இந்த உவமைக் கூற முடியாத காசீகண்டத்தை கேட்டானானால் சிவாக்ஞையினால் அவனும் காசீவாசம் செய்த புண்ணியத்திற்குப் பாத்திரவானாவான்.

இதைக் கேட்பதினால் சுத்த இதயம் படைத்த ஜனங்கள் எங்கும் வெற்றியையேக் காண்பார்கள். எப்பொழுதும் ஸௌபாக்யமே உண்டாகும்.

எந்தப் பரம நிர்மல சித்தமுடைய புண்ணியசீலர்களான ஜனங்களிடம் பகவான் விஸ்வேஸ்வரர் சந்தோஷமடைந்தாரானால் அவன் ஒருவனுக்கு இக் தகிரந்தத்தைக் கேட்கவேண்டுமென்கிற புத்தி ஏற்படுகிறது.

ஸமஸ்த மங்களங்களுக்கும் கிட்டுவதற்காகத் தங்கள் வீடுகளில் மங்கலப் பொருள்களுக்கு மத்தியில் ஸர்வோத்தம பரம மங்களமயமான காசீகண்டம் எழுதின புத்தகததை வைத்துப் பூஜிக்கவேண்டும். ஸூ மங்களமான வ்ருத்தியைக் கொடுக்கும் இந்தப் புனிதமான காசீகண்டம் படித்துக் கேட்டு, ஹ்ருதயத்தில் அறிந்தால் ஞான ஸித்தியைக் கொடுக்கிறது.

ஹே! காசீ விஸ்வநாதா! உன்னுடைய க்ருபையினாலேயே இந்தக் காசீகண்டத்திஸ் மொழிப்பெயர்ப்பை என்னால் எழுத முடிந்தது.

ஹே நாதா! தங்களுடையப் பாத கமலங்களில் இதை சமர்ப்பிக்கிறேன் உன்னுடைய சேவகனுல் உபாயனமாகக் கொடுத்தக் காணிக்கையாக இதை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் நாதா!

இவ்விதம் ஸ்கந்தபுராணத்தில் 4வது கண்டமான காசீ கண்டத்தில் உத்தரார்த்த பாஷாடீகாவான ஒவ்வொரு அத்யாயத்தின் சுருக்கத்தின் சூசகமான நூருவது அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம். இந்தக் கிரந்தமும் பூர்ணமடைந்தது.
